உ

ஓம்.

வேதபுருஷாய நம:

The Rig-Veda-Samhita.

(in Tamil)

Second Ashtaka.

BY

Maharshi Sivadhyanananda, Anandasrama,

COONOOR, NILGIRIS.

'As long as man continues to take an interest in the history of his race, and as long as we collect in libraries and museums the relics of former ages, the first place in that long row of books which contains the records of the Aryan branch of mankind, will belong for ever to the Rig-Veda.'—MAX MULLER.

இருக்கு வேத சங்கிதை.

இரண்டாவது அஷ்டகம்.

(தமிழ்ச்செய்யுள்)

மூலமும்

நவநீதம் என்னும் உரையும்.

இது

குன்னூர் ஆநந்தாச்ரமத்து சிவத்தியாநாநந்த மஹரிஷி

மொழிபெயர்த்து இயற்றியது.

PRINTED AT THE

FRASER PRESS, COONOOR.

புத்தகம் வேண்டுவோர், மானேஜர், வேதபீரோ,

ஆநந்தாச்ரமம் குன்னூர், நீலகிரி, என்று எழுதிக் கேட்கவும்.

NOTICE.

The Rig-Veda-Samhita, Ashtaka I in Tamil verse with an elaborate and useful commentary can be had in calico marble binding for Rs. 10. For Subscribers Rs. 8. postage Extra. As only 50 copies are available, those that indent for the book are requested to order for it early.

Please apply to :—

THE MANAGER,

The Vedic Bureau, Anandasrama,

Coonoor, Nilgiris.

ரிக்வேதம் (தமிழ்ச்செய்யுள்) மூலமும், 'நவநீதம்' என்னும் உரையும், மாத ஸஞ்சிகையாக வெளிவருவது. வருஷ சந்தா ரூபாய் 6. பல பெரியார்களுடைய முகவுரை யபிப்பிராயங்களுடனே கூடிய முதலஷ்டகம் தயாராய் விட்டது.

காலிகோ மார்பில் கட்டடம் விலை ரூபாய் ... 10—0—0

வருஷ சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபாய் ... 8—0—0

50 காப்பிகளே யிருப்பதால் உடனே யார்டர் செய்யவும்.

மேல்விலாசம்:—மானேஜர்,

வேதபீரோ, ஆநந்தாச்ரமம்,

குன்னூர், நீலகிரி.

சௌநகர் காலமும் காத்தியாயனர் காலமும்.

Ages of Sounaka and Katyayana.

சௌநகராது காலத்தைப்பற்றிச் சொல்லுமுன்பு ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா காலங்களை எத்தனை பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளார்களென்பதை யறிவது அவசியம். அக்காலத்தை மோட்சமூலர், திலகர், நாராயண சாஸ்திரியார் இம்மூவரும் பிரித்துள்ளவண்ணம் சுருக்கிக் கூறுவோம்.

மோட்சமூலர்மதப்படி	கி.மு.	திலகர் மதப்படி	கி.மு.
1. சந்தஸ்காலம்.	1200–1000	1. உத்தராயணசமுத்தி ரபணிக்காலம்.	10,000–8000.
2. மந்திரகாலம்.	1000–800	2. ஆரியர் அங்கிருந்து வந்து திரிந்தகாலம்.	8000–5000.
3. பிராம்மண காலம்	800–600	3. வேதனாளுக்குக்காலம்.	5000–3000.
4. ஸூத்ரகாலம்.	600–200	4. ஸம்ஹிதாகாலம்.	3000–1400.
		5. ஸூத்ரகாலம்.	1400–500.

T. S. நாராயண சாஸ்திரியார் மதப்படி.

1. சந்தஸ்காலம்	கி. மு. 4,000,000	ஆண்டு வரையில்
2. ஸம்ஹிதைக்காலம் (கிருதயுகம்)	3029015	,,
3. பிராம்மணகாலம் (திரேதாயுகம்.)	1517015	,,
4. ஆரண்யககாலம் (துவாபரயுக முற்பாதி)	658015	,,
5. உபநிஷத்காலம் (துவாபரயுகப் பிற்பாதி.)	221015	,,
6. இதிஹாஸகாலம்.	3 02	,,
7. ஸூத்ரகாலம் (கலியுகம்.)	2602	,,

தயானந்த ஸரஸ்வதிஸ்வாமிகள் வேதங்கள் கிருதயுகத்திலேயே யேற்பட்டனவென்பார்.

இக்காலவரைகள் ஒன்றுக்கொன்று சற்று மொவ்வாதன. இவற்றைக் கொண்டு வேதத்தை ரிஷிகள் எவ்வளவுகாலத்துக்கு முன்கண்டார்களென்று அறிய முயலுவது இப்பொழுதும் சற்றும் அசாத்தியமாம். மேற்கண்டபடி காலம் பிரித்த முறையில் மோட்சமூலர் வேதாபிமானம் முழுதுமுள்ளவர். அவருடைய சந்தஸ்காலம், மந்திரகாலம், பிராம்மணகாலம், ஸூத்ரகாலம் என்பன நியாயப்பொருத்தமுள்ள காலப் பாகுபாடுகளாம். ஆனால் அப்பாகுபாடுகளின் காலம் எவ்வளவு என்ற விஷயத்தில் அவரை நம்புவது நமக்குச் சரிவராது. ஏன்? அவரும் ஏனைய ஐரோப்பியர்களைப்போலக் குப்தவம்சத்துச் சந்திர குப்தனை மௌரியவம்சத்துச் சந்திரகுப்தனெனக் கொண்டு இவனை அலெக்சாந்தர் காலத்தவனெனக் கருதுவர். அவ்விஷயத்தைப்பற்றி நாராயண சாஸ்திரியார் அவர்கள் காட்டியுள்ள நியாயங்கள் மிகவும் பொருத்தமாயுள்ளவை. மேனாட்டுச் சரித்திரக்காரர் சாககாலமென்பதைச் சாலிவாகன சகமென்றெண்ணி முட்டிப்பட்டு இந்துதேசசரித்திரத்தின் வருஷமுறைகளைக் கெடுத்துவிட்டார்களென்றும், சாககாலமென்பது சைரஸுக்கு இந்திய தேசங்கள் உதவிசெய்தகாலமாகிய கி. மு. 550ம் ஆண்டில் தொடங்கிய சாகநாபதி காலத்தைக் குறிக்குமென்றும், இந்நாட்டிற் பண்டுதொட்டு வழங்கிவந்த சகாப்தங்கள், இற்றைக்கு 5020 வருஷத்துக்கு முன்தொடங்கிய கலியப்தமும் (கி. மு. 3102 என்க), யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்ட ஆண்டான 3139 கி. முவிலிருந்து தொடங்கும் யுதிஷ்டிராப்தமும் கி.மு. 551

விருந்து தொடர்ந்த சாகாபேதியப்தருமென்றவர், [illegible]
வென்றும், இவை தவிர ஸப்தரிஷிகளாதலென் [illegible]
டென்றுங் காட்டி, கம்புராணங்களிலுள்ள ஆசாரியபரம்பரை [illegible]
களது பாரம்பரையை யெழுதியுள்ளார் அவர். [illegible]
சந்திரகுப்த மௌரியனது காலம் சுமார் கி. மு. [illegible]
மூன்றும். அவரது காலத்தவர் காத்தியாயனவரருசி. இ [illegible]
க்கிரமணி யெழுதியவர். இவர் தனது அநுக்கிரமணி [illegible]
சௌநகரது பத்துக்கல்பஸூத்ரங்களையும் அவனது [illegible]
னரது மூன்று புத்தகங்களையும் படித்த பிறகுதான் [illegible]
மணி யெழுதியதாக தெட்டுருவிக்கிறார் [illegible]
பாஷ்கலசாகை சாகலசாகை யிரண்டிற் கலந்த [illegible]
அநுக்கிரமணி யெழுதியது போலவே இருக்கும் [illegible]
யாயநாதுகாலம் கி. மு. பதினைந்தாம் [illegible]
ஆசுவலாயனர் காலம் அதற்கும் முற்பட்டிருக்கும் [illegible]
ஆசுவலாயனாவது சௌநகரைத்தவிர காத்தியாயனர் [illegible]
னவர்கனென்று சொல்ல ஆதாரமொன்றுமில்லை. [illegible]
வரருசியின்காலமே பாணினி, காத்தியாயனர் [illegible]
சாரியார் முதலியவர்களது காலமாம். [illegible]
பதும் கவனிக்கத்தக்கது. ஆகுதல் காத்தியாயனருக்கும் [illegible]
டையே எவ்வளவுகால மாயிருந்திருக்குமென்று [illegible]
லாம். அதற்குமுன் ஆசுவலாயனர் [illegible]
களைச் சற்று விவரிப்பாம். இக்கோத்திரங்களை [illegible]
குள் கல்யாணத்துக்கும் நித்திய நைமித்திக [illegible]
யோகப்படுவதெனவறிக.

ஆசுவலாயனப்படி 49 கோத்திரங்களுண்டு. [illegible]
ளெல்லாம் ஸப்தரிஷிகளிலிருந்து தோன்றியவை. [illegible]
அங்கிரஸர், விச்வாமித்திரர் வஸிஷ்டர், காச்யபர், அத்திரி, [illegible]
என்பவர்களாம். ஆகுல் பிருகுவுக்குப்பின் வந்த ஜாமதக்னியரும், [illegible]
ஜுக்குப்பின் வந்த கௌதம, பாரத்வாஜர்களும், [illegible]
எண்மருமே கோத்திராதிபர்களாகுவர். இவர் [illegible]
னர் 49 கோத்திரங்களாகப் பிரிந்தன. [illegible]
ணிறந்த குடும்பங்களேற்பட்டன. இக்கோத்திர [illegible]
தாயாதிகளாம். இவர்களுக்குள் கொள்வினை கொடுப்பினை [illegible]
ளக்கூடாது. இக்காலத்துஞ் ஸமார்த்த வைதிகர், மாத்வர் [illegible]
ஸகோத்திர தாயாதிகளைப்பார்க்கலாம்.

கீற்க அந்நாற்பத்தொன்பது கோத்திரங்களையுங் காண்போம்.

I பிருகுக்கள்.

கோத்திரப்பெயர்.	ரிஷிஸங்கியை	ரிஷிகளின் [illegible]
1 ஜாமதக்ன வத்ஸஹ்	5	பார்க்கவ, ச்யாவன, ஆப்னவான, ஔர்வ, ஜாமதக்ன்ய.
2 ஜாமதக்ன்ய அல்லது ஜாமதக்னாஹ்	5	பார்க்கவ, ச்யாவன, ஆப்னவான, ஆர்ஷ்டிஷேண, அநூப.
3 பிதாஹ் (Bidah)	5	பார்க்கவ, ச் (ch) யவன, ஆப்னவான, ஔர்வ, பைதேதி.
4 யாஸ்கர், பாஹ்தலர், மவுனர், மவுகர்,		

	கோத்ரப்பெயர்.	ரிஷிஸங்க்யை.	ரிஷிகளின் அபிவாதனம்.
	சார்க்கராக்ஷி, ஸார்ங்கரவ, ஸௌவர்ணி, சாலங்காயனி, ஜைஹ்யனி, தேவந்த்யாயனாதீனாம்.	3	பார்க்கவ, வைதஹவ்ய, ஸாவேதஸ இதி.
5	ச்யைநதாநாம்	3	பார்க்கவ வைஹ்ய, பார்த்த இதி.
6	மித்ரயுவாம்	1 அல்லது 3	வாத்ர்யச்வ இதி. பார்க்கவ, தைவோதாஸ, வாத்ர்யச்வ இதி.
7	சுநகாநாம்	1 அல்லது 3	கார்த்ஸமத இதி. பார்க்கவ, சௌநஹோத்ர, கார்த்ஸமத இதி.

II ஆங்கிரஸர்கள்.

II (a) கௌதமர்கள்.

8	கௌதமாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, ஆயாஸ்ய, கௌதம இதி.
9	உசத்த்யாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, ஔ(ச்)சத்த்ய, கௌதம இதி.
10	ராஹூகணாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, ராஹூகண்ய, கௌதம இதி.
11	ஸோமராஜகாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, ஸோமராஜ்ய, கௌதம இதி.
12	வாமதேவாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, வாமதேவ்ய, கௌதம இதி.
13	ப்ருஹதுக்தாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, பார்ஹதுக்த்ய, கௌதம இதி.
14	ப்ருஷதச்வாநாம்	3 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, பார்ஷதச்வ, வைரூப இதி. அஷ்டாதம்ஷ்ட்ர, பார்ஷதச்வ, வைரூப இதி.
15	ரிக்ஷாணாம்	5	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ, வாந்தன, மாத(1)வச்சேதஸ இதி.
16	கக்ஷீவதாம்	5	ஆங்கிரஸ, ஔ(ச்)சத்த்ய, கௌதம, ஔசிஜ, காக்ஷீவத இதி.
17	தீர்க்கதமஸாம்	3	ஆங்கிரஸ, ஔ(ச்)சத்திய, தீர்க்கதமஸ இதி.

II (b) பாரத்வாஜர்கள்.

18	பாரத்வாஜாக்நிவேச்யாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ இதி
19	முத்க(ல)லாநாம்	3 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, பார்ம்யச்வ, மௌத்கல இதி. தார்க்ஷ்ய, பார்ம்யச்வ, மௌத்கல இதி.
20	விஷ்ணுவ்ருத்தாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, பௌருகுத்ஸ்ய, த்ராஸதஸ்ய இதி.
21	கர்காநாம்	5 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ, கார்க்ய, சைந்ய இதி. ஆங்கிரஸ, சைந்ய, கார்க இதி.
22	ஹரித-குத்ஸ-பிங்க-சங்க(ஃ)-தர்ப்ப-ஹைமகவாநாம்	3 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, ஆம்பரீஷ, யௌவநாச்வ இதி. மாந்தாத்ர, ஆம்பரீஷ, யௌவநாச்வ இதி.

	கோத்திரப்பெயர்.	ரிஷிஸங்கியை.	ரிஷிகளின் [illegible]
23	ஸங்க்ரிதி-புதிமாஷ-தண்டி-சம்பு-சைவகவாஹ்ற	3	ஆங்கிரஸ, கௌரிவீத, ஸாங்க்ருத்ய இதி.
		அல்லது 3	சாக்த்ய, கௌரிவீத, ஸாங்க்ருத்ய இதி.
24	கண்வாஹ்ற	3	ஆங்கிரஸ, ஆஜமீட, காண்வ இதி.
		அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, கௌர, காண்வ இதி.
25	கபயஹ்ற	3	ஆங்கிரஸ, ஆமஹீயவ, ஔருக்ஷய இதி.
26	சௌங்க-சைசிரயஹ்ற	5	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய,
		அல்லது 3	பாரத்வாஜ, காத்ய, ஆத்கில இதி.

III அத்திரிகள்.

27	அத்ரயஹ்ற	3	ஆத்ரேய, ஆர்ச்சநாநஸ, ச்யாவாச்வ இதி.
28	கவிஷ்டிராஹ்ற	3	ஆத்ரேய, காவிஷ்டிர, பௌர்வாதிதி இதி.

IV விச்வாமித்திரர்கள்.

29	(ch) சிகித-(g) காலவ-காலபவ-மநுதந்து குசிகாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, தேவராத, ஔதல இதி.
30	ச்ரௌமத-காமகாயநாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, தைவச்ரவஸ, தைவதரஸ இதி.
31	தநஞ்சயாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, தானஞ்சய்ய இதி.
32	அஜாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, ஆஜ்ய இதி.
33	ரோஹிணஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, ரௌஹிண இதி.
34	அஷ்டகாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, ஆஷ்டக இதி.
35	பூரண-வாரிதாபயந்தாஹ்ற		வைச்வாமித்ர, தேவராத, பௌரண இதி.
36	கதாஹ்ற	3	வைச்வாமித்திர, காத்ய, ஆத்கில இதி.
37	அகமர்ஷணஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, ஆகமர்ஷண, கௌசிக இதி.
38	ரேணவாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, காதின, ரைணவ இதி.
39	வேணவாஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, காதின, வைணவ இதி.
40	சாலங்காயந-சாலக்ஷ-லோஹிதாக்ஷ லோஹிதஜஹ்நவஹ்ற	3	வைச்வாமித்ர, சாலங்காயன, கௌசிக இதி.

V கச்யபர்கள்.

41	கச்யபாஹ்ற	3	காச்யப, ஆவத்ஸார, ஆஸித இதி.
42	நித்ருவாஹ்ற	3	காச்யப, ஆவத்ஸார, நைத்ருவ இதி.
43	ரேபாஹ்ற	3	காச்யப, ஆவத்ஸார, ரைப்ய இதி.
44	சண்டிலாஹ்ற	3	சாண்டில, ஆஸித, தைவல இதி.
		அல்லது 3	காச்யப, ஆஸித, தைவல இதி.

VI வாஸிஷ்டர்கள்.

கோத்திரப்பெயர்		ரிஷிஸங்கியை.	ரிஷிகளின் அபிதானம்.
45	வாஸிஷ்டாஸ்	1	வாஸிஷ்ட இதி.
46	உபமன்யவாஸ்	3	வாஸிஷ்ட, ஆபரத்வஸோ, இந்த்ரப்ரமத இதி.
47	பராசராஸ்	3	வாஸிஷ்ட, சாக்த்ய, பாராசர்ய இதி.
48	குண்டிநாஸ்	3	வாஸிஷ்ட, மைத்ராவருண, கௌண்டிந்ய இதி.

VII அகஸ்தியர்கள்.

49	அகஸ்த்யாஸ்	3	ஆகஸ்த்ய, தார்ட்ட(d)ச்யுத, இத்மவாஹ இதி.
		அல்லது 3	ஆகஸ்த்ய, தார்ட்டச்யுத, ஸோமவாஹ இதி.

இவ்வளவுதூரம் கோத்திர விஸ்தாரத்திற் கவலைவைப்பது செய்தது பிருகுவினது கோத்திரமும் பாரத்வாஜகோத்திரமும் வேறு எனக் காட்டுவதற்கும், பின்வரும் கதையில் பாரத்வாஜ கோத்திரச் சௌனஹோத்திரன் கிருத்ஸமதன் என்றபெயர் பெற்றுப் பிருகுகோத்திரத்துச் சௌனகனுனென்பதை விளக்கவுமென்க. 7வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க. இக்கதை காத்தியாயனரது ஸர்வாநுக்கிரமணிக்கு ஷட்குருசிஷ்யர் செய்துள்ள வியாக்கியானத்திற் கண்டது. இக்காத்யாயன வரருசி பட்டியின் தம்பியான வரருசி யல்லவென வறிக. அக்கதைவருமாறு:—

"பாரத்வாஜ கோத்திரத்தில் சுநஹோத்திரன் என்று ஒரு பெரிய ரிஷி இருந்தார். அவர் புத்திரன் பெயர் சௌநஹோத்திர னென்பது. இவ்விருடியைத் திருப்தி செய்ய அவரது யாகசாலைக்கு இந்திரனே நேரில் வந்தான். இதையறிந்து அசுரர்கள் இந்திரன் தனியாயிருப்பதைக் கண்டு அவனைப் பிடிக்க யோசித்தார்கள். இந்திரன் அவர்களது கருத்தைத் தெரிந்துகொண்டு யக்ஞ கர்த்தாவாகிய ரிஷியின் வேஷங்கொண்டு வெளியே சென்றுவிட்டான். அசுரர்கள் இவ்விருடியை இந்திரனென்று பிடித்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே அவ்விருடி உண்மையான விந்திரனிருக்குமிடத்தைத் தெரிந்து, தானிந்திரனல்லவென்று கூறி இந்திரன் தானிருப்பதை அவர்களுக்குக் காட்டினன். உடனே அசுரர்கள் அவ்விருடியை விட்டுவிட்டார்கள். அப்பொழுது இந்திரன் அவ்விருடியினிடத்துக் களிகொண்டு, 'நீபுகழ்வதிற் களிகொள்வதால் உனக்குக் கிருத்ஸமத னென்ற பெயரிருக்கட்டும். உனது ஸூக்தத்துக்கும் இந்த்ரஸ்ய இந்த்ரியம் என்றபெயரிருக்கட்டும். நீ பிருகுவம்சத்திற் பிறந்து சௌநகனென்ற பெயரோடிருந்து ரிக்வேத இரண்டாவது மண்டலத்தைப் பார்ப்பாய்.' என்று கூறினன். பிறகு அவன் பிருகு வம்சத்துச் சுநகன்மகன் சௌநகனாய்ப் பிறந்து, 'ஸஜநாஸ இந்த்ர:' எனும் ஸூக்தத்தோடு இரண்டாவது மண்டலத்தைக் கண்டான். வியாஸசிஷ்யனாகிய ரோமஹர்ஷணன் புத்திரன் உக்கிரச்ரவஸ் என்பவன் 12 வருஷம் யாகஞ்செய்தபோது, இச்சௌநகனுக்குத்தான் அவ்வாசன் ஹரிவம்சத்தையும் மகாபாரதத்தையும் சொன்னான். இச்சௌநகனே நைமிசீய ஆரண்யத்திலிருந்த தபோதனர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாயிருந்தவன். இவனே ஜநமேஜயன் புத்திரனாகிய சதாநீகனுக்கு விஷ்ணு தர்மங்களைக்கொணர்ந்தவன் இவனே பஹ்வ்ருச்சர்களது இருபத்தொரு சாகைகளடங்கிய ரிக்வேதத்தைக் கரைகண்டவன். கல்பஸூத்திரங்களை யெழுதியவன்."

இக்கதையை நம்பத்தகாத கதையாக [illegible]
நமக்குவேண்டிய சௌனகர் காலத்தை [illegible]
ரம் கிடைக்காது. இச்சௌனகரது [illegible]
வேதத்திரங்களையும் [illegible]
யெழுதினதால் அவருடைய அநுக்கிரமணிக்கு [illegible]
பெயர்வந்தது என்பார் ஷட்குருசிஷ்யர். சௌனகரது [illegible]
ரிஷ்யாநுக்கிரமணியென்று பெயர். மேலும் [illegible]
யாகாது நடையைப்போல முழுதுமொத்து [illegible]
சூத்ரநடையாய் ஒழுங்கின்றி [illegible]
தியாயநரென்பதை வெளிப்படுத்துமென்பார் [illegible]
சைஷநடை வேறுவிதமாக [illegible]
சொல்லாமலே பொருந்தும். அதன்றிச் சௌனகர் [illegible]
காலத்துக்கு முந்தியவரென்பது பெறப்படுகிறது. [illegible]
விஷ்ணுதர்மத்தை உபதேசித்தார் [illegible]
நீகனுடைய காலமும் ஒன்றெனப் பெறுமாயின். [illegible]
மேஜயனது புத்திரன். இச்சநமேஜயன் [illegible]
சித்து, அபிமன்யுவின் புத்திரனென்பது [illegible]
னும், உக்கிரசிரவஸின் வாய் சௌனகர் [illegible]
யும் கேட்டாரென்பதனாலும், இச்சௌனகர் [illegible]
துக்கு ஒருநூற்றாண்டு பிற்பட்ட [illegible]
பெறப்படுகிறது. அம்மஹாபாரதயுத்தம் [illegible]
இந்துமதநூல்களெல்லாம் ஒத்துக்கொண்ட விஷயமாம்; [illegible]
பிறப்பதற்கு சுமார் நாற்பது வருஷத்திற்கு முன் [illegible]
ருடைய காலமும் கி. மு. 3000 வருஷங்களுக்கு முன் [illegible]
சுமார் 5000 வருஷங்களுக்குமுன் என்பது பெறப்படுகிறது. [illegible]
தியாயனர் காலத்துக்கும் சௌனகர்காலத்துக்கும் ([illegible]) [illegible]
1500 வருஷபேதம் ஏற்படுகிறது. இச்சௌனகரே [illegible]
சூக்தங்கள் சேர்த்தவரென்று மேற்சொல்லப்பட்ட [illegible]
னால் ரிக்வேத ஆசிரியர்களது காலம் இத்தொகைக்கு [illegible]
குறைவில்லையென்பது நிச்சயமாகத் துணியப்படும். [illegible]
ஸ்வாமிகளின் அபிப்பிராயப்படி ரிக்வேதத்தின் [illegible]
யுகத்தில் எழுதப்பெற்றனவாதலால், ரிக்வேதகாலமானது [illegible]
பதுலட்ச வருஷங்களுக்குமுன் தொடங்கி இத்தொகைக்கு [illegible]
ளுக்குமுன் வரையிலிருந்த ரிஷிகளால் [illegible]
பெற்றனவென்று கொள்ளுதல் தகுதியாகும். [illegible]
வாயுள்ள சூக்தங்கள் மிகச்சிலவே யானதுபற்றி [illegible]
பெருகத் தொடங்கினகாலம் சௌனககாலத்துக்குச் [illegible]
குமுன்பாகத்தா னிருந்திருக்க வேண்டும். பலநூதன சூக்தங்கள் [illegible]
புகுத்தப் படுவதைக்கண்டவர்கள் பழையனவற்றைத் தொகுக்கத் தொடங்கி
அவற்றை ஒரு ஸம்ஹிதையாகத் தொகுத்து அதற்குச் [illegible] பதா
நுக்கிரமணி, சந்தஸநுக்கிரமணி முதலிய பல அட்டவணைகள் செய்து
அத்தொகைநூலைப் பாதுகாக்கத் தொடங்கினரென்க. அவருட் சிறந்தவர்
சௌனகரென்பதே சரி. அவ்வேலை முற்றுப்பெறுவதற்குக் காத்தியாயனர்
காலம் வரையி லாயிற்றென்க. இவ்வகையாகச் [illegible]
வாயிரம் வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் முன்னெழுதிய [illegible]
என்ற பதத்தைக் கவிஷ்கனின் சிதைவென யாற்றி [illegible]

காலம் கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டிறுதியின் மேலுறும் இரண்டாயிர வருஷங்களுக்கு முற்பட்டது என்று கூறுவார் மதிநுட்ப மென்னென்று சொல்வது! அவர்களுக்கு மேனாட்டறிஞராகத் திகழ்பவரும் மதிப்பு வாய்ந்த மேற்கோள். மாக்ஸ்முல்லர் (Max muller) கூறுவதாவது:—

"இந்திய ஆரியர்களே மேன்மை மிக்க நாகரிகம் பெற்றிருந்த ஒரு ஜாதியாரின் புராதன பத்தியங்களின் காலத்திலிருந்தே, முதன்மையும் பழந்தமிழிலுள்ள நிலைபெற்றிருந்த அறிவு நூல்களில்லை. வேதகாலத்தைக் கவிச்சிறப்புமிக்க மேலான காலமாக நாம் அறியும் அப்படியே ஆகாது. பண்டைனரில், புத்தர், பிராமணர், மேனார் முதலியோரின் காவியங்களில் மகிமையானவை யென்று கருதும் பல கருத்துக்களும், பொருள்களும் இப்போது ஆக்ஞைகளிற் காணுவதாக, இந்தியாவிற்கு அவை புதியனவல்ல என்றென்று பொருந்துமா. வரிந்தவைக் கருத்துக்கு வெளுநாட்டுக்குரான் ஆரியஜாதியார் கடல் கொள்ளத் தலைப்பட்டதோடு கற்புகளையரத்தொன்ன ஒரு அறைநாளை இல்லோதும் நாட்டித் நிற்பது காட்டுகிறது. வேதகாலம் என்பாயிரவும் ஒருவழியில் வேதம் வகுத்திருந்ததன மகாபாரதம் புராணமாம். இச் சங்கிலத நினை நாகரீகமோ அவ்வாறு ஆரயவன ஒரு அவதியாசிரேதத்தில் 50 வருஷங்களுக்கு முன் வழுத்தப்பட்ட கெடுவர்களும், மதிநுட்ப ஞானச்சிகளில் முற்பட்ட வேதாந்தக் காட்டுகளும் அது தோனாமது காவியங்களுக்குப் பொரிஞம் முற்பட்ட தென்று நாம் சொல்லுதல் ஆகும்; தோனாமது காவியத்தில் வழங்கப்பட்ட நிலைமை மகாபாரத நூல்களில் பல புராணங்களிலே பலத்த பொருள்கள் வேதத்தில் இன்னும் ஒருமிப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. அப்படி மனைந்தவைகளோ ஆரம்பொருள்களாக வந்தவைகளே பெரியதர் இறப்புப்பொருள்களாகவில்லை. அவை மகிமையாது வைபட்டுத்திருப்பட்டது கருத்தறிவிக்கும் பதங்களாகவே காணப்படுகின்றன. வேதத்திற் காணப்படும் புராதனமானதும், சிறந்ததுமானதும், அதாவதி காலத்தானை மனிதரின் காட்டுமைக்கூடம், காட்டுமெய்யறிவுகளை ஆட்பிரிக்கவில்லன சிறேராவது மனிதர்களும், அப்பொழுதின் விக்கிரகியின் மனிதர்களும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் பெருந்தவறு. வங்காளில், நேரார் வர்ணிக்கும் இரைச்சிகளுக்கும், மோசேஸினது புகழ்கூறும் மிகத்தூய்மை உள்ளவர்களுக்கு அப்படியும், இச்சாதிகளின் கவியில் கண்ட ஆரியர் இங்கிலாந்தர்க்கும் பொருளும் மேற்போனவர்கள்; நிலைப்பில் முதல்ய இயற்கையிலுள்ள சேர்திக்கடவுளை வணங்கியவர்கள், தங்களை பறியாது புலப்படும் மகிமைக்குத்தன்மையை வெளுகாலத்தைக்கூறும் வடத்தவர்களாவர்.

"ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் கருதுவோம். பலதெய்வ வணக்கத்தினின்று பிரார்த்தனைகள் வரைபேர்ந்தன விடைகிடையாக, ஏகதெய்வ வணக்கத்தைப்பற்றி விரோதப்பட்ட மாதிரி வழக்கம். பிளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் முதலியோர்களின் பிரயாசையாயிருந்த அவர்கள், ஆதியண்டில் பால் என்னும் முனி பிரசங்கத்தொடர்க் கேட்டபின்புதான் அறிந்தது அமையாத ஏகதெய்வத்தைப் பற்றி முடிவிற் கருதிக்கொண்டார்கள். இப்படியிருக்கப் புனர்க்கிறான் இந்தியாவில் தோற்றப்பட்டதென்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? பலதெய்வங்களை வர்ணிக்கும் பொழிவுடைகளிலேயே நிலைத்திருந்த ஒருதெய்வ வழிபாடு மேகத்தின் பின்னாலேயே வெளியிடுகின்றன, இருக்குகின்ற னகினாமனை பெயர் என்று நாம் எப்படிக் கூறலாம்? பலதெய்வங்களிலும் சிறந்த ஒருவனின் நாமங்களை பலதெய்வ வணக்கத்திற்கும் பிற்பட்டதா னென்று காவியத்தனகில் காணப்படுகிறான். என்றாலும் ஒருகலி, பிதாவினிடத்துப் புத்திர விசுவாசப்படுவதுபோலத் தெய்வத்தினிடத்துத்தர

னிழுக்கப்படுவதைக் கண்டு, அத்தெய்வத்தை 'என்ன [illegible]!' [illegible] முறை கருத்தின்றிக் கூறிப் புகழுவாராயின், வேதாந்தம் [illegible] கடக்கவிரும்பும் பயனற்ற பாலைவனம் ஒன்றாகவேயாய்த் தானே [illegible] கும். ஆரியனையும், செமற்றிக் ஜாதியானையும் நாம் ஒருமித்து [illegible] பார்க்கக்கூடாது. செமற்றிக் ஜாதியார் அழுக்கு [illegible] விழுந்து கெட்டவர்கள். ஆனால் இந்திய ஆரியர்கள் [illegible] தெய்வ வணக்கத்திலேயே தவறி விழுந்தவர்கள். இவ்விரண்டு [illegible] மாறுதல்கள் நானாவட்டத்தில் ஒழுங்காக விளங்குவதை [illegible] தனித்தனி மனிதர்களும், சிறப்புக்குணங்களும் [illegible] ஆகையால், இம்மறைகளில் ஆண்டாண்டு காணப்படும் [illegible] மற்றும் சில வேதாந்தக் கருத்துக்களும் இம்மறைகளில் [illegible] வென்று கூறுவதற்குத் தக்க ஆதாரங்களாகமாட்டா." [illegible]

இவ்வளவு தானோ? பின்னரும் ஓரிடத்தில், [illegible] பிராஹ்மணகாலத்திலும் எழுதியிருந்ததாகச் [illegible] காணப்படவில்லை யென்பதைப் பதவமைப்புக்களா [illegible] புராதனமானதென்றும் நிலைநாட்டுவார். இவ்வளவு [illegible] றிந்து எழுதிய அவர் வேதம் மூவாயிர [illegible] பட்டன வென்பது வென்னேயோ வெளிற் கூறுவம்.

அவர் தமது காலத்திருந்த கிழைத்தேசக் கல்விமான்களின் [illegible] றைப் பரிசீலியாது எடுத்துத் தம்நூலிற் பொருத் [illegible] கிழைத்தேசக்கல்வியாளர்களான கிபுணர்களும் [illegible] தன் அலெக்சாந்தர்காலத்தவனாக விருக்க, [illegible] தையொற்றுமையின் மதிமயங்கி அவனை [illegible] னென மதிக்கொண்டு சுமார் ஆயிரத்திருநூறு வருஷங்களை [illegible] மல் தடுமாறிவிட்டார்களென்க. சந்திரகுப்தமௌரியன் [illegible] 1535 ஆக, அதனை அலெக்ஸாண்டர் படையெடுப்பின் [illegible] வம்சத்தின் முதலாசனாகிய சந்திரகுப்தன் காலமாகிய [illegible] கொண்டார்களென்க. இப்பிறழ்வுணர்ச்சி விஷயம், [illegible] ருளைப் பாரவீகமன்னனாகிய கைரஸென்னும் [illegible] ன அறியவொண்ணாது சாலிவாகனசகமென [illegible] தாகக், காலஞ்சென்ற நாராயணசாஸ்திரியார் [illegible] அறியலாம். அவரது 'மகதராஜ வம்சங்கள்' 'இந் [illegible] றோன்றும் ஏககாலக் கிரேக்கஸம்பவப் பிறழ்வுணர்ச்சி' [illegible] களைப் பார்க்க. இச்சாஸ்திரியார், எழுதியப்பட்ட காலமாகிய [illegible] காலத்தைவேத காலத்திற் சேர்க்காது லௌகிக காலத்திற் [illegible] யுமறிக.

இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் வேதகாலமாகிய [illegible] மந்திரகாலமும்பிராஹ்மணகாலமும் இற்றைக்கு மூவாயிர [illegible] முற்பட்டவையென்பதும், ஸூத்திரகாலம் இற்றைக்கு [illegible] துக்குமுற்பட்டதென்பதும் வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளிதின் [illegible] அதாவது சௌநகர்காலம் சுமார் கி.மு. 3000 வருஷத்திற்கு முன்பும் [illegible] யனர் காலம் சுமார் கி.மு.1500 வருஷத்திற்கு முன்பு மென்க.

ரிக் வேத ஸம்ஹிதை.

2-வது அஷ்டகம்.

தந்துரை.

1. இந்நூலையு மென்னை யியக்கிப் பணிகொண்ட
வித்தகனை மென்குருவை மேவண்டிமே——னித்தலையிற்
றீராதனை மெய்யான் றிக்குந் தொழின்முயக்கி
யாராத சிர்வழுத்து வான்.

2. அட்டகமொன் றாயிற்றால் மண்டலமு மாகவிலை
யிட்டமுடன் றேறிகளை யெத்தியே—மட்டொழுகும்
பூப்போ விரண்டா வதாம்புகல்லே ருவலர்க
ளார்ப்போ டொங்களிக்க வாய்ந்து.

இதுவரையில் என்னை யித்தொழிற்கண் ஊக்கித் தன்னருளையும் ஞானத்தையும் ஒருசிறை தந்தருளிய எனது ஆத்மகுருவின் உபயதிருவடிகளையும் வணங்கி யிரண்டாவது அஷ்டகத்தையுங் கூறுவேன். முதலஷ்டகம் முற்றுப் பெற்றதாயினும் முதல் மண்டலம் இன்னும் முடியவில்லை யென்றுணர்க. --(எ-று.) இம்முதல் மண்டலத்துக்குச் சதர்ச்சி மண்டல மெனப்பெயரென்னும் அது 191 சூக்தங்களையுடைய தென்றும் முதலஷ்டகத்துவக்கத்திற் சொன்னோம். அவற்றுள் 121 சூக்தங்கள் கழிந்தன. மிஞ்சியிருப்பன 70 ஆம். இம் முதன் மண்டலம், இவ்வஷ்டகம் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தின் இடையில் முடிவு பெறும். பின்னர் கார்த்ஸமத மண்டலம் என்னும் இரண்டாவது மண்டலந் தொடங்கும். இது 4 அநுவாகங்களையும் 43 சூக்தங்களையும் உடையது. இம் மண்டலம் இவ்விரண்டாவது அஷ்டகம் முடிவதற்குள் தீர்ந்துவிட 3 வதாகிய விசுவாமித்திர மண்டலம் தொடங்கிவிடுகிறது. இம் மூன்றாவது மண்டலத்தில் 5 அநுவாகமும் 62 சூக்தங்களு முண்டு. முதலஷ்டகத்தைப் போலவே இவ்வஷ்டகத்திலும் 8 அத்தியாயங்களுண்டு. அவற்றின் வருக்க, சூக்த, இருக்கு அட்டவணை இறுதியிற் சேர்க்கப்படும்.

முதலத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 15 சூக்தமும், 26 வருக்கமும், 137 இருக்குக்களு முள்ளன.

122. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18 சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீவான்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: விச்வ தேவர்கள்.

1. விரைவிற்றருஞ் சினத்திர், மிகவு நீங்கள் குடிக்குந்
தரை மகச் சோமஞ், சாரும் பலன்றா வருத்திரற்கா

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

விரைஇயது; ஏப் போல, விண்ணின்றசுரரை வீட்டும் வீரர்
நிரை செறி தேவற்கும் வான் புவி மருதர்க்கும் போற்றி.

(இ-ள்.) இலகுவான கோப முள்ளவர்களே! (மருத்துக்களே!) நீங்கள் அதிகமாகக் குடிக்கும் யக்ஞஸாதனமாகிய ஸோமமானது, பலனை வர்ஷிப்பதற்காக உருத்திரனையுத்தேசத்து நன்ருகச் சம்பாதிக்கப்பட்டது அம்பு சத்துருக்களையடிப்பதுபோல, விண்ணுலகத்தினின்றும் அசுரர்களையடித் தோட்டும் வீரர்களாகிய (மருத்துக்கள் முதலிய) தேவர்கள் நிறைந்த ருத்திர தேவனையும், வானம் பூமிகளுக் கிடையிற் சஞ்சரிக்கும் மருத்துக்களையும் நானும் வணங்கித்துதித்தேன்—(எ-று.) விண்ணின்று என்பதற்கு இனத்தால் மூவுலகங்களையுங் கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர். ஏ, அம்பு. ஏப் போல, தொழிலுவமை. வான் புவி மருதர், வானுக்கும் பூமிக்கும் இடையிற் சஞ்சரிக்கும் மருதர் என்ற படி. உருத்திரனுக்கும், கோப முள்ளவர்களாயினும் அதிகவிரைவில் சாந்தப்படுத்தக்கூடிய மருத்துக்களாகிய அவனது புத்திரர்களுக்கும், சோம மளிக்கப்பட்டதெனக் கூறி அம் மருத்துக்களை நித்தியமான தேவனின் வீரர்களென்று உபசரித்தது மல்லாமல் அவர்களோடு தியாவாப் பிருதுவிகளையும் கவி ஆராதித்தார் என்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.).

2. வெருவிதத் துதியோ டோங்கி விளங்கிரா வைகல்கள், முற்
பகலினுவுதி வளர்க்கும் பன்னியின் விரைவி னேகல்;
பகை வறுக்கின்ற தேசிற் பொன்னிற வுரு பரந்தாள்
சக மொளிர்ப்பிப்பா ளென்றாழ் சாரு முன் சோபை கொள்வாள்.

(இ-ள்.) பூர்வாஹ்நத்தில் (முற் பகலில்) வளர்க்கப்படும் ஆஹ்வாநத்திற்கு (யக்ஞாஹுதிக்கு)ப் பத்தினி வந்துதவுவது போல, வெருவிதமான துதிகளாலறியப்படும் இரவும் உஷஸும் அவ் வாவுதியை வளர்க்க வேகமாக வரட்டும். சத்துருக்களை யிம்சிக்கின்ற தேஜஸோடும் பொன்வர்ணமான உருவோடுங் கூடியவளும், ஜகத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பவளும், சூரியோதயத்துக்குமுன் (அச்சூரியனிடத்து வரும் கண்ணுக்கினிய) காந்தியைக்கொள்பவளும், (ஆகிய உஷஸ் அம் முற்பகலிற் செய்யும் ஆவுதியைக் காக்கட்டும்)—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் வேறு விதமாகப் பொருள் கூறுவர். அது வருமாறு:—

விவிதமா ருருவின் வைக விரவிவர் விடியற் போற்றிக்
குவிகையாரழைப்பின் மேன்மை கூட்டுற வலியா நிற்பார்;
நிவர்தரு முஷைக் குடையைப் பயனிலா நிசியு மீய
வவளுஞ் சூரியன்றன் பொன்மை யார்தர விளங்குகின்ருள்.

(இ-ள்.) வேறு பட்டவுருவத்தோடு கூடிய உஷஸும் இரவுமாகிய இவர்கள், விடியற் காலத்திற் போற்றும் ஸ்துதிகளைப் பெருமைப் படுத்தும் வலிமை கொண்டுள்ளார்கள். அழகிய உஷைக்கு, ஒரு பயனுமில்லாத வறட்டிரவு ஆடையையளித்ததாக, அவ்வுஷையும் சூரியனது பொன்னிறத்தோடு விளங்குகின்றனள்—(எ-று).

3. காளியையமைப்போன் சூழ்ந்து நடப்பவ னெமை மகிழ்வித்
தாளுக; மழையை யேய்ப்போன் வாதனு மெமக்கஃ தாற்றல்;
கோளிலி யெம் மதியைக் கூர்ப்பிப்பீ,ரரியே, வெள்ள
மாளுவீர்; தேவர் யாரு மமைக்கல் பேர்வள மெமக்கே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 122.

(இ-ள்.) நாட்களை வருவிப்பவனும், சூழ்ந்து செல்லுபவனும் ஆகிய சூரியன் எங்களை மகிழ்விக்கட்டும். மழையைக் கொண்டுவருபவனாகிய வாதனும் (காற்றும்) எமக்கதையே செய்யட்டும். இந்திர பர்ஜன்யர்களே! எமது புத்தியைக் கூர்மைப்படுத்துவீர்களாக. விசுவ தேவர்கள் எங்களுக்குப் பெருஞ் செல்வங்களை யளிக்கட்டும்—(எ-று.) வஸர்ஹா வென்பதற்கு வஸரஸ்ய கமயிதா (நாளைக் கொண்டுவருவோன்) என்றாது, வாஸகாநாம் ஆச்சாதககாநாம் வ்ருக்ஷாதீநாம் ஹந்தா (உடைபோல் மூடிக்கொண்டிருக்கும் மரமுதலியவற்றைக் கொல்பவன்) எனப்பொருள் கொண்டு அக்கினிக் கேற்றி, அக்கினி சூரியர்கள் எங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை யூட்டுகவெனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. அர்யே, வெள்ள மாளுவீர் என்றதற்கு இந்திரனே மழை வெள்ளத்தைத் தரும் பர்ஜந்யனே ஆகிய விருவர்களேயென்க. ஏகாரம் எண்ணுப் பொருளில் வந்தது.

4. உண்பவர் பருகு வோரை வெளுப்புற வுறுவோர் தம்மைப்
பண்பெற வழைக்கல், கீர்த்தி பாவிரட்டையரை யெற்கா
வெண்பெறு மௌசிஜன்றான்; னீரினின் றியைந்தோன் றன்னைக்
கண்பெற வமைக்கல்; போற்றைக் கருது மெந்தாயர்ச் சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) (சருபுரோடாசாதிகளை) யுண்ணுவோரும், (ஆஜ்ய ஸோமாதிகளைக்) குடிப்போரும், வெண்மை நிறத்தோடு வருபவர்களும், கீர்த்தி பாந்தவிரட்டையர்களுமாகிய அசுவினிகளை, எனக்காக உசிஜ புத்திரனாகிய கட்சீவான் சிறப்பாக வணங்கி யழைக்கட்டும். தண்ணீரிலிருந்து தோன்றியவனாகிய அக்கினியையும், அமைக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் மனிதர்களாகிய வெமது தாய்மார்களாகிய பகலிரவுகளையுஞ் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.). வைகறை யாமத்தில் வருவதால் அசுவினியர்களை வெளுப்புற வருவோரென்றார். கட்சீவான் கதையை மண். 1 சூக். 51 செய், 13ற் பார்க்க. இச் செய்யுள் கட்சீவான் தன்னையே படர்க்கைப் படுத்திக்கொண்டு துதித்ததாம்.

5. கோஷையுங் குட்டந்தீரக் கூப்பிய வண முமக்கா
நாடி யௌசிஜன்யான் போற்றைச் சத்தமாய் நயந்து சொல்வேன்;
பூடன், நும்மவரி லீகை பூண்டு மிச் சிறந்தோன் றன்னை
நாடுவேன், செல்வ மீயு நலத்தி னங்கியையு மின்றே.

(இ-ள்.) (தேவர்களே!) கோஷாவென்பவள் தன் (தோல் வெளுப்பாகிய) குஷ்ட நோயைத் தீர்ப்பதற்காக உம்மை வணங்கினது போல, உசிஜபுத்திரனாகிய யான் உமது ஸ்தோத்திரங்களை யுரக்கக் கூறி யும்மை யழைப்பேன். உங்களில் ஈகையிற் சிறந்த போஷக கர்த்தாவாகிய பூஷனையும், செல்வத்தைத் தரும் அக்கினியும் துதிப்பேன்—(எ-று.) ஔசிஜன், தந்திதம்) கட்சீவான். கோஷா அவனது மகள், மண். 1 சூக். 117 செய். 7 பார்க்க. அர்ஜுநஸ்ய நம்சே யென்பதற்கு அர்ஜுநனை யடைவதற்காவென்று பொருள் கூறி யர்ஜுநன் அவளது புருஷனுயிருக்கலா மென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் வெண்மையின் அழிவு அல்லது நாசத்திற்காக வென்பது ஸாயணருரை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

6. மித்திர வருணர் காலை ளித்துதி விரும்பிக் கேட்க;
நத்தியே மகச் சாலைக்க ணாரந்நதி யாவுங் கேட்க;
அத்திய மன்பிற் கேட்போன், றுதிசெயு தானோம் வாய்ந்தோர்,
மெத்திய நீரிற் பூமி மேவிடுஞ் சிந்து கேட்க.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! என்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்பீர்களாக. அன்றியும்யாகசாலைக்கணுள்ள இந்த [illegible] லியவர்களின் ஸ்தோத்திரங்களையும் கேட்பீர்களாக. அன்றியும் [illegible] ரங்களைக் கேட்பவனும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க [illegible] வனும், மழை நீரால் பூமியை நிறைவித்துப் பயிர்களை [illegible] மாகிய சிந்து அந்த ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்கட்டும்—(எ-று.) மித்திரன் பகலுக்கும், வருணன் இரவிற்கும், சிந்து ஜலத்திற்கும் அபிமான தேவதைகள்.

7. மித்திர வருணீருமை யான்றுதித்தேன் பஜ்ரனாய்
பத்தெனும் பசுக்களீயும் பகர்ச்சி சால் கொடையும் பஜ்ரன்
றுத்தியஞ் செயு மகத்திற் றோய்க; எவ்விடத்துங் கீர்த்தி
மெத்திய தேரிற் சார்க தேர்விழை யவற்கே யன்பின்.

(இ-ள்.) மித்திரனே! வருணனே! உங்களை யான் துதித்தேன். பஜ்ரனாகிய யான் ஸ்துதித்து வணங்கும் யக்ஞத்தில் நூறு பசுக்களைத் தரும் உமது தானஞ் சிறந்து பொருந்தட்டும். பிரியரதனாகிய (தேரிற் பிரியமுள்ள பஜ்ரனாகிய) எனக்கே யன்புகாட்டு மவர்கள், கீர்த்தி பரந்த தேரின் மேலேறிவருவார்களாக—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் ப்ருக்ஷயாமன், பிரியரதன், பஜ்ர னெனு மூன்றும் தனித்தனிச் சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொள்வர். ப்ருக்ஷயாமன் யாரென்று தெரியவில்லை யென்பர். ஆனால் ஸாயனர் ப்ருக்ஷயாமேஷு என்பதற்கு அன்னங்களை நியமனஞ்செய்யும் ஸ்தோத்திரத்தில் அல்லது யக்ஞத்திலென வுரைகூறுவர்.

8. பச்சிரர்க்காக வுண்டி பகர்பரி யிரதமீயு
முச்சிதச் சூரியாகு முயர் தனத் தோனைச் செல்வ
நச்சியே யடைவான் போற்றி நண்பினிற் பொருந்து நாங்கள்
மெச்சுறப்புசிப்போ முன்றூன் மேவும் பொன், வீரரோடே.

(இ-ள்.) பஜ்ர அல்லது ஆங்கிரஸ கோத்திரத்தார்களாகிய கட்சீவந்தர்களுக்காக, உணவும், குதிரையும், தேரும் தரும் ஸூரியாகிய யக்ஞ செல்வத் தோடு கூடிய தேவனைத் தனம் பெறுமாறு ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, நண்பிற் பொருந்திய மனிதர்களாகிய யாங்கள், நீதருஞ் செல்வத்தை யெங்களுடைய புத்திரர் முதலிய வீரர்களோடு ஒற்றுமையாய் அநுபவிப்போம்—(எ-று.) ஸூரி, யாக கார்த்தா, செல்வ நிறைந்தவன்.

9. மித்திராவருணர்கா, ளுந்தம்மை வீணிற் பகைத்தே
யுத்தமச் சோம மீயா தொழுகு வான்றனே யுள்ளம்
பொத்திய நோய்க் கோட் பட்டுப் பொருமுவான்; மகத்தை யாற்றித்
துத்தியஞ் செய்வோன் சோம மாகிய தோய்கு வானே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 122.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! உண்மைக் காரணமின்றிப் பகைத்து உமக்காக, ஸோமாபிஷவஞ் செய்யாதவன் மனநோயான் வருந்தித் துக்கிப்பான். உங்களுக்காக வேண்டிய ஸோமத்தைப் பிழிந்து யாகஞ் செய்து துதிப்பவன், ஸோமபான முதலிய எல்லாப் போகங்களையும் அடைவான்—(எ-று) அயஷ்டா விருவகைப் படுவன் யாகமே செய்யாதவன், மித்திராவருணரன்றிப் பிற தேவர்களுக்குச் செய்பவனென. அவனுக் கேற்படுந் துக்கமு மிருவகைத்து. தான் செய்யவில்லையே யென்ற தொரு வகை. பிறர் செய்து போக மநுபவிக்கிறார்களே யென்பது மற்றொரு வகையாம்.

10. உத்தமவலியன் வீரர் மத்தியிற் கீர்த்தி யுற்றோன்
றத்துறு பரிமாத் தூண்டச் சார்பவன் கொடையின் மிக்கோன்
இத்தரை யெப் போர்க்கண்ணு மொய்ம்பு ளோன் றனையுஞ் செற்றுச்
சற்றுமே துளங்காச் சூரனென வவன் றயங்கு வானே.

(இ-ள்.) (மித்திரா வருணர்களே! உங்களை வணங்கும்) அவன், சிறந்த வலிமை யோடு கூடியவனும், வீரர்களுக்கு மத்தியிற் கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், குதிரை மேலேறி வருபவனும், வள்ளலும், சேர்ந்த யுத்தங்களி லெல்லாம் வலிமை மிகுந்த பகைவனையுங் கொன்று கொஞ்சமு நடுக்க மடையாத சூரனுமாக விளங்குவான்—(எ-று.)

வருக்கம். 2.

11 உயிர்க் கெலா மிறைவ ராவீ,ருத்தம வின் பளிப்பீர்!
அயர்த்துமே மரண மெய்தாச் சூரியிருளாம் யானுந்
செயிர்ப்பறக் கூவல் கேட்டுச் சேர்குவீர் தேரு ளோர்க்குச்,
குயிற்று பேர் துதியினிச்சை கொண்டு நீர் நடந்து செல் போதே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் அரசர்களே! நல்ல உற்சாகத்தைத் தருபவர்களே! (விச்வதேவர்களே!) மறந்தும் மரணத்தை யடையாத யாககர்த்தாவின் மனிதனாகிய யான் கூவுவதைக் கேட்டு ரதத்தோடு கூடிய அவ்யஜமானனுக்கு மகிமை பொருந்திய அவனது துதியில் (அல்லது அவித் தனத்தி லென்றும் சொல்லலா மென்பர் ஸாயணர்.) ஆசைப்பட்டு நடப்பிர தேசத் திற் செல்லும்போது இங்கு வாருங்கள்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் அம்ருதஸ்யராஜாந: என்று எடுத்துக் கொண்டு அமரர்க் கரசர்களே யென்று பொருள் கூறி, அவர்கள் மித்திராவருணர்க ளென்பார். ஆனால் ராஜாந: என்பதும் மந்த்ரா: என்பதும் துவிவசனம் (இருமை) அன்மை யுணர்க. வடமொழியில் ஒருமை, இருமை, பன்மை என மூன்றுண்மை யுணர்க.

12. ஈரைந்து சமச மார்ந்த வுண்டியை யடைய வெண்ணிச்
சாரும் யாங் கூவும் சூரிக் குயர்பலந் தருவோ மென்று
நேருற வுரைத்தா ரஃதா னிறை யொளியோடு செல்வ
வேரூஉ மிம்மகத்தே யெய்துக வுண்டி யாரும்.

(இ-ள்.) பத்துச் சமஸங்களிலும் நிறைந்த ஸோம வுணவை யடைவதற்காக யாங்கள் எந்தஸூரியின் (யாககர்த்தாவின்) பொருட்டுக் கூவினோமோ அந்த யஜமானனுக்கு உயர்ந்த (அன்ன புஷ்டி யோடு கூடிய) பலத்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

தைத் தருவதாக வெல்லாத் தேவர்களுங் கூறியதால் [illegible] ஒளி பொருந்திய செல்வ மிக்க இந்த யாகத்தில் அளிக்கப்படும் [illegible] வைப் பெறட்டும்—(எ-று.) சமஸம், இருமாப்பாத்திரம். [illegible] பதற்கு பத்து இந்திரி யங்களையும் வளர்க்கு மெனப் பொருள் [illegible] ஒன்று. அற்றேல், ஈரைந்து புலன்க ளூட்டு முன்னடியை [illegible] படிக்க. மேல் அடுத்த செய்யுளை நோக்குக.

13. ஐயிரண்டாகும் வள்ள மழுத்த வுணவை யேத்தப்
பையெனத் தருதும் போது புலன் பத்தும் பெருக [illegible]
மையென மகிழ்வோம்; இக்க ரடையு [illegible]
மையினர்த் தெறுவார்; இச்சைக் கலின மாகா [illegible]

(இ-ள்.) (அசுவமேதயாகம் முதலியவற்றில் [illegible] லாகிய பத்து வித வுணவுகள் அளிக்கப்படும் என்று [illegible]) பத்துச் சமஸங்களும் (பத்து விதமான) அழகிய [illegible] போது அவற்றைப் பத்து இந்திரியங்களும் [illegible] வோம். இவ்விடத்து வரும் விச்வ தேவர்கள் [illegible] டிக் கொல்லுவதற் கிருக்க, இஷ்டாச்வி, இஷ்டாசுவன் [illegible] ளாகிய மனிதர்கள் எங்களை யென்ன செய்ய முடியும்? ([illegible] முடியாது; உபத்திரவிக்கவும் முடியாது.)—(எ-று.). [illegible] வாய்ந்தவர் ஈண்டு பகைவர் போல் கின்றது. இச்சைக் [illegible] தை இச்சைக் கலினகான், இச்சை மாகான் [illegible] ருக. என்? ஸாயணர் இஷ்டாச்வன், இஷ்டாச்வி [illegible] ராகக் கொள்ளுவதால்.

14. பொற்குழைக் காதிலேறு பொருங் காதனைக்கழுத்து
முற்படு மெமதுருவை மொய்ம்புற விசுவதேவர்
சொற்பெற வளிக்கல்; சான்ற தோத்திர [illegible]
றற்புறல் துதியிருன்ற வவியி னெய்மிகுவர் [illegible]

(இ-ள்.) பொன்னுலான குண்டலங்களோடு கூடிய [illegible] ணமணிந்த கழுத்தையு முடைய எம்முடைய [illegible] (அன்னதை [illegible] பவுத்திரர்களை யென்று சொல்லலாம் என்பர் ஸாயணர்.) [illegible] தரட்டும். ஸ்தோதா, ஹோதா என்னும் இருவர்களிடத்திலும் [illegible] ஸ்தோத்திரங்களிலும், நெய் முதலிய அவிப்பொருள்களிலும் [illegible] —(எ-று.). அன்புறல், அற்புறல் எனவலித்தல் விகாரம் [illegible] வர், ஸ்தோத்திரம் செய்வோனும், பால் முதலிய அவிப்பொருளை [illegible] து யக்ஞஞ் செய்பவனுமாம். காதுக் கழுத்துக் கொன்னதால் [illegible] யவங்களையும் இனத்தாற் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.

15. மசரி சாரன்றன் மக்க ளைவரும் யவ்வய னென்று
நிசவட லாசன் மக்கண் மூவரு மிவர்தம் மானத
விசையுற நின்றது; எல்லின், மித்திராவருணர் [illegible]
யிசைவுறு முருவத் தூங்தேர் சகமுற வொளிக்க [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 123.

(இ-ள்.) மசர்சாரன் புத்திரன் நால்வரும், யவஸ்யன் என்னும் வெற்றி பொருந்திய அரசன் மக்கள் மூவரும் செய்யும் உபத்திரவம் சகிக்க முடியவில்லை. மித்திராவருணர்களே! நீண்ட ரூபத்தோடு கூடிய உமது தேர் சகத்தை யமைத்துச் சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கிறது—(எ-று.) மசரிசாரன், மசர்சாரன், ஜாரசன். யவஸ்யன் மற்றோராசன், இவர் மக்கள் எழுவரது உபாதையும் தோன்றிய போது உமது தேர் சகத்தைப் பிரகாசித்தது என்றதனால் இப்பொழுது எங்களது விரோதிகளுக்கும் பயத்தை யூட்டி விளங்கட்டு மென்பது பொருள்.

வருக்கம். 3.

123. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 8. சூக்தம். 3.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீவான்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: உஷஸ்.

1. தயாருவின் பரந்த வான்தேர் பூட்டியே சார்ந்து நின்ற,
அயாவது மமரத் தேவ ரதி லமர்ந்தேறினரால்;
கீர்த்தியார் பெரியாள், மாந்த ரகமொழுத்து கிரிச்சை செய்வாள்,
தயாவொடு இருட்டினைத்தின் வெளிவந்து தயங்கினளே.

(இ-ள்.) தட்சிணையினது விசாலமான பெருமைவாய்ந்த தேர் பூட்டப்பட்டு நின்றது. அமரத்தன்மை வாய்ந்த தேவர்கள் அதில் வந்து ஏறினார்கள். கீர்த்தி பெற்ற பெரியவளும், மனிதர்களது வீடுகள் தோறும் (இருட்டைப் போட்டுவதாகிய) கிரிச்சையைச் செய்பவளும் ஆகிய உஷை இருட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளித் தோன்றினாள்—(எ-று.) தட்சிணை யென்பதற்கு வளர்பவள், தன்வேலையிற் றிறமை வாய்ந்தவள் என்ற வேறு பொருள்களுமுண்டு. ஆனால் ஈண்டு தட்சிணையென்பது உஷை யென்ற பொருளில் வந்தது. தட்சிணை, அதாவது மகவான் (யஜமானன் அல்லது இந்திரன்) தரும் யாகவேதனை மென்பார் (Bergaigne) பெர்கேன் என்பவர்.

2. புவனங்க ளனைத்து முன்ன ருணைத் துயி லுணர்ந்தாள்; உண்டி
வளமையி லளவு கூட்டும் பெரியவ, ளொளியைய யீவா,
ளையமுற மீளுமுறத் தோன்று நலிவிலா யுவதி, யுச்சி
யியமுற நோக்கிப் பூர்வ வாவுதி முதனின்றாளே.

(இ-ள்.) உஷஸ் என்னும் தேவி எல்லாப் புவனங்களுக்கும் (அல்லது எல்லா வுலகத்திலும் தூங்கும் பிராணிக் கூட்டங்களுக்கும்) முன்னர் நித்திரை தெளிந் தெழுந்தாள். கணக்கில்லாத உணவைக் கூட்டுபவளும், பெரியவளும், (எவ்வுலகத்தும்) ஒளியைத் தருபவளும், நாள் தோறும் மீண்டு மீண்டுந் தோன்றும் நித்திய யௌவன முள்ளவளுமான வவள், உன்னதமான விடத்திற் காணப்பட்டுப் பூர்வ வாவுதிக் கண் தேவயஜனப் பிரதேசத்தில் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதலில் வந்து நின்றாள்—(எ-று.).

3. நற்பிறப் புடையயாந் தேவீ! நாடியே மர்த்தியர்க்க
ணுற்று நேதாக்கட்காக வுயரவி தேவர்க் கீயின்,
நற்சவாந்தத் தேவருஞ் சவிதா யாம் பாப
மற்றவ ரென்றுரைக்கச் சூரிய னேயு மாமே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) நல்லபிறப்போடு கூடிய உஷைத் தேவியே! மர்த்தியர்களுக்கு மத்தியில் வந்து நேதாக்களுக்காக (யக்ஞஞ் செய்வோருக்காக) அவிப் பாகங்களைத் தேவர்களுக்குத் தரும்போது, நன்மனத்தோடு (அல்லது யாஸ்கர் உரைப்படி தானசெய்யுஞ் மனத்தோடு) கூடிய தேவருஷிய ஸவிதா, சூரியனது வரவை யெதிர்பார்த்து யாங்கள் பாப மற்றவர்கள் (அல்லது யாகயோக்கியர்கள்) என்று சொல்லட்டும்—(எ-று.) உஷைற் காலத்தில் தேவர்களுக்கு அவியளிக்கப்படுவதால் உஷையே அவ்வவியை வாங்கித் தேவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதாக வுபசரித்தார் என்பார் ஸாயணர்.

4. அகனையு மில்லந் தோறு மணைகுவா ளுளுங்; காந்தி
மிகு மொளி தாங்கி வெற்றி மேம்படு மெண்ணத் தோடு
தகவுறு பிரகாசத்திற் சாருவ ணிலைக்க வென்றும்;
உகவுறக் கொள்வா டந்த வவியினிற் சிறந்த பங்கே.

(இ-ள்.) உஷை ஒவ்வொரு கிரஹத்துக்கும் வருவாள். பிரகாசம் மிகுந்த கிரணங்களைத் தாங்கி ஜயம் பெறு மெண்ணங் கொண்டு சாசுவதமாகத் (தினந்தோறு மென்றபடி) முதன்முதலில் வருவாள். அளிக்கப்படும் அவியாகிய செல்வத்திற் சிறந்த பாகங்களைப் பெறுவாள்—(எ-று.). அஹனா (த்யோதநா) அகனை, உஷஸுக்கோர் பெயராயிற்று.

5. பகனுக்கும் வருணனுக்கும் பக ருடன்பிறப் புஷையே!
புனரர் நாயகீ, நீ முதற்புகழ் புகல நிற்க;
அகம் புரி யவனகல்க; தக்ஷிணையா முன்னோடு
தகவுறு மெந் தேர் கொண்டு சயிக்க யாமவனை யின்றே.

(இ-ள்.) பகனோடு கூடப் பிறந்தவளே! வருணனோ டோரிடத்தி லுதித்தவளே! உஷையே! மனிதர்களை நடத்துபவளே! மனிதர்கள் உன்னை முதலிற்றுதிக்கும் வண்ணம் நிற்பாயாக (அதாவது நீமுதன் முதல் மனிதராற்றுதிக்கப்படுவாயாக.). பாபத்தைச் செய்யு மவன் தூரந் தொலையட்டும். தட்சிணையாகிய உன்னோடு எங்களது தேர் முதலிய ஸாதனங்களால் அப்பாபியை யாங்கள் ஜயிக் கட்டும்—(எ-று.). மேனாட்டாசிரியர் தட்சிணையாகிய தேரினுதவியால் நாங்கள் அவனை ஜயிக்கட்டும் என்பார். தட்சிணையாக வேதனம் என்று கொள்ளுவார் (Bergaigne) பெர்கேன் என்று மேல் முதற் பாட்டிற் சொன்னோர். பகன், ஆதித்தியன். வருணன், தமோநிவாரகன், ஸவிதா. அகம், பாபம். தக்ஷிணை உஷைக்கும், யாகவேதனத்துக்கும் பெயர். ஸூந்ருதே ஈண்டு ஸூஷ்டு மனுஷ்யாணும் நேத்ரீ யென்பார் ஸாயணர்.

6. அன்புசார் வாக்கு ஞானக் கன்மமு மெழுக; வங்கி
பொன்பெறு மொளியின் மேனோக்குற் றெழுந்தூறல்; பொலிவிற்
கொன்பெறு காந்திவைகல், தமத்தினுன் மறைந்து கூடு
மன்புறு பொருளை யெல்லாங் கண்ணுற வமைத்ததாலே.

(இ-ள்.) (ரித்விஜர்களே!) அன்பும் ஸத்தியமும் நிறைந்த ஸூந்ருத வாக்கியங்களைக் கூறுங்கள். சரீரத்தை வளர்க்கும் ஞானகர்மங்களைப் புரியுங்கள். இருட்டினால் மறைந்து கிடக்கும் வஸ்துக்களை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும் ஒளியோடு கூடிய உஷைஸ் தெரியும்படி செய்ததால் ஆஹவனீயாதி அக்கினிகள் மேனோக்கி யெழுந்தசுவாலையோடு எரியட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 123.

7. செல்லுறு மொன்று, மற்றென் றொடிருளுங் திருக்குருவோ
டல்லொடு பகலு மாறி யணைவுறுங்; தொட ரிவற்று
ளல்லுறு மிருளா மொன்று பொருள்களை மறைத் தணைக,
மெல்லுறு முஷை விளக்க மியைந்து தேரினிற் பிறங்கும்.

(இ-ள்.) இரவாகிய ஒன்று போகப் பகலாகிய மற்றொன்று மாறு பட்ட ரூபத்தோடு எதிர்தோன்றும். இவ்வகை இரவும் பகலும் மாறி மாறி வரும். இப்படி யொன்றன்பி னொன்றாய் வரும் இவற்றுள் இருளாகிய வொன்று வஸ்துக்களை மறைக்கும்; வெளிச்சம் பொருந்திய உஷஸ் பிரகாசம் பொருந்திய தேரில் விளங்கும்—(எ-று.) இரவையும் பகலையும் சொல்லி யுஷையைத் துதித்தவாறு என்பார் ஸாயணர். பகலிரவு இரண்டற்குமாக அஹநீ, யென வடமொழி மூலத்திலுள்ளது. மேல் மண். 6 சூக். 9 செய்1. ல் அஹச்ச க்ருஷ்ண மஹரர்ஜுனஞ்ச விவர்த்தேதே ரஜஸீ வேத்யாபி: என் றுபகலிர வெனு மிரண்டிற்கும் அஹஸ் என்ற பத முபயோகப்படுகிறது.

8. இன்றைக் கோருருவின், அதேதே யினிவரு நாளுங் கொண்டு
சென்று நல்வருணன் சேரு மிடத்தைச் சேவிக்குங்; குற்ற
மின்றி மூன் மூன்று பத்து யோசனை யெண்ணி வேறாய்த்
துன்றிய வுதயத்தானந் தோறுஞ் சூழ்ந் தொழுகு மன்றே.

(இ-ள்.) தினந் தோறும் ஒரேயுருவத் தோடு (வருணன்) தமோநிவாரகனாகிய சூரிய னுதயமாகு மிடத்தை (உஷஸ்-கள்) ஸேவித்து நிற்பார்கள். குற்ற மின்றிச் சூரியனிருக்கு மிடத்துக்கு முப்பது யோஜனை தூர முன் சென்று அவன் உதிக்கும் அஸ்தாந்தரங்களிலெல்லாம் சூழ்ந்து செல்வார்கள்—(எ-று.) தினந் தோறும் ஒரேயுரு வென்றது நட்சத்திர வொளிமழுக்கம், சூரி யோதய மின்மை, 21 கடிகை 26 பலையுண்மை ஆதியகாட்சி என்னும் ஒரே விதமாக விருக்கும் இவ்விடியற் காலத்து என்பார் ஸாயணர். மேஹெட்டாரியர் வருணனது நியதிகளை அல்லது விதிகளை உஷை யென்னும் அநுஷ்டிப்பா ரென்பர். ஆனால் ஸாயணரோ, இருட்டை யோட்டுபவனாகிய (வருணன்) ஸூர்யனது மேரு ஸ்தானத்தை வலமாகச் சுற்று மென்பார். உஷஸ் ஒன்றே யெனினும் லங்கை முதலிய அட்சபாகங்கள் தோறும் பலகாலத்திலும் பலவிடத்திலும் காணப்படுவதாற் பன்மையாக்க் கூறினு ரென்பார். சூரியன் 5059 யோஜனை தூரம் சுற்றுகிற தென்னும் அது உதிக்கு மிடங்களி லெல்லாம் உஷஸ் அதற்கு முன் 30 யோஜனை தூரத்திற் காணப்படுகிற தென்னும் கூறுவர். ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தில் லங்கையில் உதய மென்னும், ஸித்த புரத்தில் அஸ்தமன மென்னும், நடுப்பகல் யமகோடியி லென்னும் பாதி ராத்திரி ரோமகத்தில் என்னும் சொல்லப் படுகிறது.

9. முதற்பக லொழுக்கி னுண்மை யுணர்ந்தவள் தனது வெண்மை
யுதிப்புற விருட்டினின்று முதித்தன ளொளி விளங்கக்
கதிப்புறு மகத் தலத்தைக் கலைத்தழிக் காது கூடி
மதிப்புற நாள்க டோறு மவியை மங்கலஞ் செய்வாளே.

(இ-ள்.) யக்ஞ நடக்கும் இடத்தைக் கெடுக்காது அவ்விடத்தைச் சேர்ந்து தினந்தோறும் அளிக்கப்படும் அவிப் பொருள்களை மங்கலப் படுத்துபவ

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

னும், முதலிற் பகல் வந்ததை யுணர்ந்த பிராணிகளை யெழுப்பினை [illegible] உஷை தனது சொந்த வெண்ணிறத்தோடு பிரகாசம் [illegible] னின்று (அல்லது இருட்டு முடிந்த பின்னர்) உதயமாகுவள்—(எ-று.) [illegible] னிரண்டடிகளை வேறு மாதிரியுங் கூறலாம். 'கதிப்புறு முன்னைத் தானை கலந்துள கன்னி யாண்டு; மதிப்புறு மொளியைச் சிக்க [illegible] முஞ் சீரின்.' அதாவது சூரியனது ஒளியிலேதுள்ள [illegible] விடத்தை யடைந்துள்ள கன்னியாகிய உஷை அவ்விடத்து [illegible] கெடுக்காது நாள்தோறும் அலங்காரப் படுத்திக் கொண்டு [illegible] பது பொருள்.

10 கன்னிபோ லீயு முன்றன் மெய்யழ கதனைக் காட்டித்
துன்னுவாயுன்னை வேட்குந் தேவன் பாற் சுவைக்கத் தேவீ!
கன்னிமைப் பருவத் தோடு குறுநகை காட்டி யன்றுன்
முன்னருண் மார்பு தோன்ற முடுக்கொடு வியங்கு வாயே.

(இ-ள்.) உஷைத் தேவியே! உன்னை விரும்பும் ஸூரியனாகிய தேவன் முன்பு உனது மெய்யழகினைக் காட்டிக் கன்னியைப் போலச் சேர்வாய். இளமைப் பருவத்தோடு கூடி மந்தஹாஸத்தோடும் உன்னுடைய மர்மஸ்தானங்களெல்லாம் வெளித் தெரியப் பிரகாசிக்கிறாய்—(எ-று.) கன்னிகையைப் போல் என்றது குறையுவமை. அணிவுள்ள யுவதிகள் தாம் விரும்பும் புருஷருக்கு முன் வாகுமூலம் தனம் முதலிய மறைவிடங்களைக் காட்டிக் கொண்டு நிற்பது போல நீயும் நிற்கிறாய் எனவிரிக்க வென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 5.

11. தாயர் மெய் மண்ணுறுத்தத் தழைத்த தையலினைப் போல
மேய யாவருமே பார்க்க நல்லொளி யுருவ மேவிப்
பாயினை; சுகம் பரந்த வுஷை! நளி பாவல் வீரின்;
எயு மற்றுஷைக ளுன்போ லொளிபெறல் தாலு மின்றே.

(இ-ள்.) உஷையே! தாய் முதலியோர் சரீரத்தை யலங்காரப் படுத்தி விடத் தன்னழகு பொருந்திய சரீர முழுவதும் தெரியும் [illegible] திரியும் யுவதியைப் போல, எல்லாரும் பார்க்கும் வண்ணம் நல்ல காந்தியொடு கூடிய உருவத்தோடு பரவி நின்றாய். சுகத்தை யளிக்கும் [illegible] மாக விண்ணும் பரவுவையாக. இதர உஷைகள் ([illegible]) உன்னைப் போல ஒளி பெற்றதில்லை—(எ-று.) அம்மாதிரி நீ யொளிர்க வென்பது கருத்து என்பார் ஸாயணர்.

12. ஆவொடு மாவு மெல்லா வரும் பொருடாமு முன்னார்
மேவுறு மினன்கரத்தோ டிருடொறின் முயற்சி மேவிச்
சீவனச் சுகத்தை யீயும் பொருளொளாக நிறைக்கத் தாங்கிக்
காவலினீங்கிப் பின்னுங் கடுகுவார் ரைகளுமே.

(இ-ள்.) பசுக்களும், குதிரைகளும், மற்றெல்லா அரிய வஸ்துக்களுமுள்ள லவுகல்கள், சூரியகிரணங்களோடு இருட்டையோட்டும் [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 124.

[illegible] —(வ-ஸா.)

13. [illegible]
[illegible]
[illegible],
[illegible].

(இ-ள்.) உஷஸே! [illegible] (வ-ஸா.) [illegible]

வருக்கம் 6.

124 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18. சூக்தம் 4.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீவான்; [illegible] த்ருஷ்டுப்; தேவதை: உஷஸ்.

1. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible] —(வ-ஸா.)

2. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

முதன்மை வாய்ந்தவளும் அல்லது முற்பட்டவளுமான [illegible]
தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறாள்—(எ-று.) குறித்த [illegible]
யென்றது, மேல் மண். 1 அநு. 123 செய். 8ல் கூறப்பட்டிருக்கும் [illegible]
கு ஒரு சுட்டாவதென்க. வடமொழி ரிக்கிற்கு குறித்த [illegible]
சுட்டாயும் இனிவருபவற்றிற்கு முதலாயும் என உரைக்க [illegible],
கூடிய பசுவாதிகளுக்கும் நித்தியமாயுள்ளவற்றிற்கும் [illegible]
முடிவுக்காலத்திற்றோன்றிப், பிரக்ஞை யடைபவற்றில் முதன்மை [illegible]
தவளாய் அவற்றையநுக்கிரகிக்கும் புத்திரியாம் [illegible]
பொருள் கொள்ளுவதுமுண்டு.

3. வான்றரு மகளா மன்னுஷஸ் வளரொளி யாடை தாங்கி
மேன்படு கீழைத் திக்கின் மிளிருவா டெழிலோ டென்று
தான்புகு பாதைக் கண்ணே தயங்குடன் [illegible]
வான்றட முணர்ந்தாள் மான வழங்குவாள்; திசை கெடாளே.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியாகிய வுஷை பிரகாசமான ஆடை-
யையணிந்துகொண்டு கிழக்குத்திசையிற் றனித்துத் [illegible] சூரி-
யன் செல்லும் (மேருவட்டத்தில்) பாதையில் அச்சூரியனுடன் செல்-
லும் மனத்தளாய், ஆகாச மார்க்கத்தை யறிந்தவள்போலச் செல்லுவாள். கி-
ழக்கு முதலிய திக்குக்களைக் கெடுக்கமாட்டாள்--(எ-று.) வான்றட மு-
ணர்ந்தாள் மான வென்பதற்கு உண்மையன்பு வாய்ந்த மனைவி புருஷனுடன்
ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் புருஷனோடு கூடவே செல்லுவது போலவெனப்
பொருள் கொள்ளலு மொன்று. உஷையுதிக்கும் திசைகிழக்காதலால் அ-
வள் எப்போதும் அத்திசையிலேயே தோன்றுவதாலும் அத்திசையை ய-
ணர்ந்த பின்னர் இதரத்திசைகளை யிலகுவாய்க் கண்டுபிடிக்கமுடியும் ஆதலா-
லும் திசையொழுங்குகளைக் கெடுக்கமாட்டாள் என்றபடி. ரிதம், ஒழுக்கமென்-
பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் சூரியன் என்றார் ஸாயணர்.

4. சோதியா ரெல்லுர்த்தி னருகினிற் சுலவித் தோன்றும்;
நூதனகவியி னின்ப நுடங்கு நற்பொருள் விளக்கும்;
ஓதுறு மகாரை யில்லாளெனப் புவி துயிலுணர்த்தும்;
பேதையர் மீளுவோரிற் சிறந்து நித்தம் பிறங்கும்.

(இ-ள்.) உஷை சோதி நிறைந்த சூரியனது [illegible]
சூழ்ந்துதோன்றுவாள். நூதனமாய்ப்பாடுங் கவியைப்போல [illegible]
கும் பலபொருள்களையும் எடுத்துக்காட்டுவாள். இல்லறனி புத்திரர் முதலியோ-
ரையெழுப்புவதுபோலப் பூமியிலுள்ள பிராணிகள் [illegible]
டுவாள். பிராதக்காலத்தில் மீண்டும் மீண்டும் [illegible]
ஸ்திரீகளுக்கு மத்தியில் நித்தியம் முதன்மையாக [illegible]
(எ-று.) கவியென்ற சொல்லுக்கு நோதாவென்று வடமொழி [illegible]
ளது. அதனைநோதாவென்னும் ரிஷியைப்போல வென்று பொருள் கூறு-
வர் ஸாயணர். இவன் 59 முதல் 64முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் [illegible].
சுந்த்யுவென்பது நீரில் நடக்கும் வெள்ளை நிறப்பட்சி [illegible]
அதனைப்போலவென்றும் கூறுதலுமொன்று. ஆனால் கவியிற் [illegible]
யனெனக் கூறியுள்ளார். பேதையரென்றது [illegible]
ய பத்தினி, அவள் பேதையரில் உத்தமியானவள் அச்சூரியனுடன் [illegible]
யொழுகுதலின், மீளும் பேதையரில் [illegible] பொருள் கொள்ளுக.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 124.

5. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

வருக்கம் 7.

6. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

7. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

அஷ்டகம் 2. அத்யாயம் 1.

1. காலையி லுயிரி னின்ற ராசனுங் கண்டு [illegible]
மேலுறு மவற்றை மெய்க்கீத மொற்றுண [illegible]
பாலுற; அவற்றை வாயுள் பல்குற [illegible]
மேனுறு வீரப் பெற்று [illegible].

(இ-ள்.) (பாவயவ்யனது புத்திரனுக்கு [illegible] சன்) அதிகாலையில் உயிர்போல வந்து நின்ற [illegible] யையும் கக்ஷீவானுக்குக் கொடுத்தான். [illegible] கக்ஷீவான் அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு [illegible] தான். அப் பொருள்களால் ஆயுளும் [illegible] னாகிய புத்திரனைப் பெற்று அச் செல்வம் [illegible] னம் ஸ்வநயனது கொடையைப் புகழ்ந்தான் (அது) [illegible] ஹாஸம் சொல்லப்படுகிறது. தீர்க்கதமஸன் புத்திர [illegible] னும் பெயர் கொண்ட ரிஷி பிரமசரியம் அனுஷ்டித்து [illegible] திற்காகக் குருகுல வாஸம் செய்து வேதங்களை [illegible] செய்து விரதங்களையுமனுஷ்டித்து மீண்டும் வீட்டிற்கு [illegible] வழியில் இரவில் படுத்துக்கொண்டிருந்தான். [illegible] டைய புத்திரன் ஸ்வநயன் என்னும் அரசன் [illegible] வன் கக்ஷீவானைப் பார்த்து அவனருகில் [illegible] காந்தியில் மயங்கி அவ்வரசன் அவனது கையைப் பற்றி [illegible] கன்னிகையையவனுக்குக் கொடுக்கவெண்ணினான், [illegible]! நீர் யாருடையபிள்ளை? தமது பேரென்ன? [illegible] என்று அவனது விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டான். அவனது [illegible] தைத் தெரிந்து அவ்வரசன் அவனுக்கு [illegible] வெண்ணி, ஸங்கோசமில்லாமல், [illegible] மதுபர்க்கம் வழங்கி, ஆபரணங்கள் [illegible] டிய 10 கன்னிகைகளும், நாலுகுதிரைகளும், [illegible] களும், பின்னும் அறுபதினாயிரம்(?) பசுக்களும் 11 [illegible] யெல்லாவற்றையும் வரிசையாய் வாங்கிக்கொண்டு [illegible] து, அவற்றைக் காட்டினான். கக்ஷீவானென்னும் [illegible] தாலன்றோ கக்ஷீவான் என்ற பெயர் அவனுக்கு வந்தது! [illegible] ளம் ராஜாக்களுக்கே உசிதமானது. அவை [illegible] கக்கூடாது. வேட்பித்தற்காகவும், [illegible] வும், பொருள்பெறலாமென்பதும், [illegible] மனுவுக் கதிகாரமுண்டோ பொழுதியம் [illegible] ஸ்மிருதி. ஆனால் இதில் தோஷமில்லை. [illegible] கிழத்தன்மையால் தனக்குப் புத்திரோற்பத்தி [illegible] யெண்ணி, புத்திரோற்பத்திக்காகத் தீர்க்கதமஸன் [illegible] டான். அவனது மனைவி உசிஜ் என்பாள் [illegible] னுருவதற்கு வெட்கித் தனது வேலைக்காரி [illegible] யை யுடுத்தியனுப்ப, ரிஷி அதனையுணர்ந்து [illegible] ரோக்ஷித்துப் பரிசுத்தமுள்ளவளாக்கி ரிஷி புத்திரியாக [illegible] ரமித்தான். அப்பொழுது பிறந்தவன் கக்ஷீவான். [illegible] ருக். 51 செய். 13ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] வாச னென்றார். அவன் பெயர்தெரியவில்லை. [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 125.

கலிங்கன் போதும், உதத்திய சாபத்தினால் அவனுக்கு கட்சீவானென்ற பெயரிடப்பட்டது. தீர்க்கதமஸ் என்ற ரிஷிக்குப் பிறந்ததால் பிராமண மனத்துவம் வந்தது. அதனால் இவன் தனம்பெற்றதில் தேவையில்லை பொன்க. மணிகள், குதிர், பெண், தேர், கலைகள் முதலான அதிகமாக்கக் வைத்தவர்களை அழித்து அளித்தது. அப்போது அளித்ததற்கு மகிழ்ந்து வைத்தவரான பெயர். கட்சீவான் தன்னைப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டான். என்று பெயர். கட்சீவான் தன்னைப் பாதுகாக்கும் கொடுத்தருளிய தன்னை தானாகவே வைத்திருந்தான். விடியல். 'அதிகாலையில் வந்து அவன் தன் பாதுகாப்பிலிருந்தான். அதனால் தன் அ பாலன் அரசன் அவனைப் பார்த்து அதிஇன்பமாக்கப் பெற்றான். அதனால் அவன் ரசோகம் வைத்திருப்பதும் விருத்தியாகப்பெற்றது அவன் வீரர்களாகிய புத்திரர்களை பாரமான செல்வத்தைப் பெறுகிறான்.' என்று மொழிபெயர்த்துக் கட்சீவான் சொல்லுவதென்பார்.

௨. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) காலையில் வருபவனே! வசிஷ்டர்களின் திருப்பாட்டிகளைப் போலக் கேட்டு வழிமறித்து வைக்கும் ... அழகிய யஜ்ஞமானை செல்வத்தை பாதுகாப்பது ... இந்திரன் மிக்க செல்வத்தைப் பாதுகாப்பவன், ... நல்ல தன் மந்திரம் மகிழ்ச்சியடைகிறான். அவனை ... (எ-று.) இது கட்சீவான், நல்ல குதிரைகளை ... பிற அரசர்களைப் புகழ்வான் செல்வத்தைக் கொடுத்தது ... கொடுக்கப்பட்டது. அரி, இந்திரன். ... பெயர் இச் செய்யுளென்பார். அதுபொருத்தமானதன்று.

௩. இன்றுமின் புதல்வன் ... கண்டனைக் காணும் மிக்க
பொருளுடைய யஜமானன் வந்திருக்கிறான் என்னும் செய்தியிலிருந்தும்
கேட்டு வந்தோன்; மரத்தின் ... வேள்விக்கு வந்தனர் நல்லவர்கள்;
பட்டுடைய வீரமுள்ள மைந்தனைப் பெற்றோன் அடைவாய் நன்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்புதல்வனுடைய (யஜ்ஞம் செய்வோனுடைய செல் வத்துப் பொருள்) அழகாக இருக்கும் ... யானை இன்று பெரியதன்மை ... கோடைக்கும் மருதத்தில் செல்வம் ... ஆர்வத்துடன் சொல்லாமல் புகழ் மிக்க ... அரசனுக்குக் கொடுப்பவை ... (எ-று.) இச்செய்யுள் கட்சீவான் ... இவ்விதமாகவே சொல்லுகின்றார். ... செல்வங்களைத் தருகிறவன் ... புத்திரர்களுக்கு செல்வங்களைத் தரு தலும் அவனே. ... வரவேண்டுமென்று வேண்டுகின்றனர்.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

(ஷை வேறு.)

4. சுகமதனை விளைப்பவளு மொழுகும் பான் மழை யாக்கள் வேட்டுய்ப்பாரு
மகமதனை முற்றியவ னினியாற்றுகிற்பவனெனு மவர்க்கு மீவார்க்கும்
தகைமையுறவெழுமுருவ வால்; ஈகையுறீவான் வள்ளலென வாக் கார்க்குமீவானும்
சகமதனிற் சீர்நிறைக்குஞ் செய்த்தாரை யெல்விடத்து மாமக்கு மென்றாம்.

(இ-ள்.) சுகத்தை விளைப்பனவான பாலொழுகும் மழைபோலக் கூடிய பசுக்கள், யாகத்தைச்செய்து முடித்தவனுக்கும், இனிச்செய்யப் புகுபவனுக்கும் நிறைந்து நிற்கும். தானத்தின் மகிழச் செய்பவனுக்கும், எப்பொழுதும் வரையாது கொடுத்து நிரப்புவோனுக்குமாகிய விருவர்களுக்கும் இவ்வுலகத்திற் கீர்த்தியை அல்லது உணவுப்பொருள்களை நிறையச்செய்யும் செய்த்தாரை (பூரணவளம் என்றபடி) யெல்லாப்பக்கத்திலும் நிறைந்து ஓங்கும் —(எ-று.) மகஞ்செய்தோன் செய்வோனென விருவர். தானங்கொடுப்போன், வரையாது தந்து பூரிக்கும் வள்ளலென விருவர். இச்செய்யுள் சோமயாகஞ் செய்வோன் பெறும் பலனைக் கூறியது.

5. நாகத்தினுயர்தலத்தே தேவர்களுளொருவனெனக் கவினொளிக் கீர்த்தி
யாகத்தினுறுவான் அக்கொடைசிறந்தயஜமானன்; அவனைக்குச் சாரம்
வேகத்தினுற நீரோட்டங்களவற்கெனவொழுகுமிருந்த செல்வக்
தாகத்தின்வன் பெறுவானிப்பூமிப்பயனிறைந்து தழைக்கு மென்றாம்.

(இ-ள்.) தானமிருந்த அந்த யாககர்த்தா விண்ணுலகத்தில் உயர்ந்த தானத்தையடைந்து தன் சரீரங்கீர்த்திபெற வாழ்வதேயன்றித் தேவர்களுள் ஒருவனாக ஆண்டு விளங்குவான். ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரோட்டங்கள் அவனுக்கென ஓடும். ஆசையோடு அவன் செல்வம்பெறும் வண்ணம் எல்லாக்காலத்திலும் இப்பூமி ஸஸ்யாதி பலன்கள் நிறைந்து விளங்கும்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இந்தத்தட்சிணை யவனுக்கு எப்பொழுதும் வளருந்தன்மையைத் தரும் என்று பொருள்கூறுவர். ஆனால் ஸாயணரோ இப்யம் என்பதற்கு இப் பூமி தட்சிணை ஸஸ்யாதி பல ஸம்பாதன சக்தியுள்ளதாய் ஸதா வர்த்தமானம் ஜின்வதே ஸந்தோஷப்படுத்துகிறது என்று பொருள் கூறுவர்.

மண்டலம் 1 ஸூக்தம் 126.

(தொடர்.)

6. தக்ஷிணை யளிப்பார்க் கென்றே தாங்கிய விச் சிறப்பு;
தக்ஷிணை யளிப்பார்க் கென்றே சூரியன் வான் றயங்குவர்;
தக்ஷிணை யளிப்பார் தாமே மரணமில் தன்மை சேர்வர்;
தக்ஷிணை யளிப்பார் தாமே யாயுளைப் பெருக்கிக் கொள்வர்.

(இ-ள்.) தக்ஷிணை கொடுக்கின்றவர்களுக்காகவே இவ்வுலகத்தில் தோன்றும் சித்திரமான மணிமுத்தாதி திரவியங்கள் தாங்கப்பெறுகின்றன. தக்ஷிணை தருபவர்களுக்காகவே சூரியன் ஆகாசத்தில் பிரகாசிக்கின்றான். தக்ஷிணை யளிப்பவர்களே அமிர்தத்தை யடைகிறார்கள். தக்ஷிணை யளிப்பவர்களே தமது ஆயுளை விருத்திசெய்துகொள்ளுகிறார்கள்—(எ-று.)

7. ஆற்றுவோர் பாவ துக்கமடைந் தாருறுகல்; நோன்பை
யாற்றுவோர் கல்வியாளர் சரையுறுத லைக; மற்று
மேற்றமோ ரன்னியன்றுணை வார்கடிக் காவலராக;
ஆற்றலார் றன்னைச் சோகமடைந் தகன் கழிக்கமா தோ.

(இ-ள்.) அவி முதலிய தானங்களை யாற்றி ஸந்தோஷிப்பிப்பவர் பாபத்தையும் துக்கத்தையும் அடையாது ஒழியட்டும். விரதங்களை யாற்றுபவர்களும், கல்வியாளர்களும் ஆகிய ஸூரிகள் கிழத்தன்மையை யடையாதிருக்கட்டும். இவர்களன்றித் தருமிவாய்ந்த பிறமனிதர் இவர்களது பாதுகாப்பிலமைக. அவி முதலிய தானங்களைச் செய்யாதவனைத் துக்கம் நன்றாகச் சூழ்ந்துபிடிக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

126. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18 ஸூக்தம் 16.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1-5 கக்ஷீவான், 6 பாவயவ்யன் 7 ரோமசாவென்னும் பிரம்மவாதினி; வடமொழிச்சந்தம்: 1-5 த்ருஷ்டுப், 6, 7 அநுஷ்டுப். தேவதை: பாவயவ்யன், ரோமசா.

ஈண்டு பாவயவ்யனென்பது ஸ்வநயனையே குறிக்குமென்றும் ரோமசா (உரோமசை) ஸ்வநயனது மனைவியென்றும் அநுக்கிரமணிகைக்காரர் சொல்லுவர். கடைசி 2 ரிக்குக்கள் ஸ்வநயனுக்கும் அவன் மனைவியாகிய ரோமசைக்கும் ஸம்வாதரூபமாயுள்ளது. ரோமசா பிரம்மவாதினியானதுபற்றி ரிஷிகையானாள். 6ம், 7ம், வேறு சந்தஸிலிருப்பதினாலும், முன்னைந்து ரிக்குக்களுக்கும் இவற்றிற்கும் ஸம்பந்தமில்லாததனாலும் இவையிடைப்புகுத்தியனபோலுமெனவும் இவையக்காலத்திலிருந்த ஜந ரஞ்சகப்பாட்டுக்களின் பாகங்கள் எனவும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.

1. நந்துமாவிரத்த சோம யாகங்கள், கீர்த்தி நாடி.
முந்தூற வெனக்களித்து மொய்ம்பினிற்சேருலா மன்னன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

சிந்துவின் கரையின் வாழும் [illegible]
அத்தனை பெருமை [illegible].

(இ-ள்.) கீர்த்தியை [illegible]
படி (யெனக்குப்பொன்) [illegible]
வின் கரையில் வாழ்பவனுமாகிய பாவ்யன் [illegible]
ஸ்வயானுக்காகப் பெருமை வாய்ந்த [illegible]
கூடிய மனத்தோடும் நன்றாகச்செய்து [illegible]
என்றது ஈண்டு பாவ்யன் அல்லது [illegible]
நின்றது. லிங்க, ஆயினர் [illegible]
யனர். எதையேனுங்கொள்க.

2\. பெறுகவென்றளிக்குங்காணப்பெரியவன் [illegible]
மறுவிலாவசுவநூறு [illegible];
நிறுவுசாசுவதக்கீர்த்தியின் [illegible]; அத்தகக்
குறைவறுநூறுகொண்டேன் [illegible].

(இ-ள்.) கட்சீவரானுகிய யான் [illegible]
னிடத்திலின்றும் நூறு கழியிற் சிறந்த குதிரைகளையும், [illegible]
களையும், நூறு பசுக்களையும் [illegible].
அவனும் சாசுவதமான கீர்த்தியை [illegible]
(எ-று.) நிஷ்காந் என்பதற்கு ஆபரண விசேஷமென்பார் [illegible]
அது பொன்றெலானது. அசவம், நடையிற் சிறந்தது என்பது [illegible].
மன்னன் ஸ்வநயனும்.

நிஷ்கம் ஒருவகை நாணய மென்றும் அதுவும் [illegible] காலத்திலென்
றும், நிஷ்கமே கநிஷ்கமென்னுஞ் சொல்லின் [illegible]
வேதம் அவ்வளவு புராதன நூலல்லவென்று [illegible]
சாரார். இதைப்பற்றிச் சௌநகாது காலவரையறையைக் [illegible]
கூறுவர் இந்நூலாசிரியர்.

3\. வதுக்களேறியதேர்பத்தந்நவனர் [illegible]
பதிக்கத்தக்கிறக்கநூற் [illegible];
பதிற்றறுபத்துநூறுபசுக்களும் [illegible];
வுதிக்கநாளோயுங்காலை [illegible].

(இ-ள்.) வதூக்களேறிய பத்துத் தேர்களும், [illegible]
கறுப்புநிறமுள்ள குதிரைகளும் கட்சீவான் பக்கத்தில் [illegible].
60000 பசுக்களும் அவனுக்குப்பின் வந்தன. [illegible]
(அல்லது பொழுதுபடுங்காலத்தில்) கட்சீவான் [illegible]
(எ-று.) வதுக்கள். கன்னிகைகள் [illegible]
குதிரையாலிழுக்கப்பெற்ற வென்றுமது [illegible]
வென்றுமது பொருள்கொள்ளுகவென்பார் [illegible] (Griffith.)
அவரே மண். 6 சூக். 27. செய். 8 ஐ உதாரணமாகக்காட்டுவர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 126

4. சோணமான பத்து ரதங்களுக்கு நாற்பது குதிரைகள் [illegible]
[illegible];
[illegible]
[illegible] முத்துக்களைத் [illegible] கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) [illegible] ஆகிய [illegible] கக்ஷீவானுடைய [illegible] [illegible] பிரகாசிக்கின்ற [illegible] [illegible] [illegible] ...(ப-ரு.) கக்ஷீவான் [illegible] [illegible] அல்லது அங்கிரஸ [illegible]. [illegible] கக்ஷீவான் என்று சொல் [illegible] [illegible] [illegible]. மண் 1 சூக்.126 செய்.1 உரையிற்காண்க. சோணம், சிவப்பு.

5. பஜ்ரியர்களே! [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) பஜ்ரியர்களே! [illegible] [illegible] விரும்பி, [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ...(ப-ரு.) [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] கக்ஷீவானுக்குக் [illegible]. [illegible] 11 [illegible], 60000 பசு [illegible] [illegible] விட்டான். [illegible] [illegible] 'அக்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாங்கியிருக்கிறேன்' என்று கக்ஷீவான் சொன்னபடி.

([illegible].)

6. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) பொருள் வெளிப்படை-(எ-று.) [illegible] மனைவி யின்னுஞ் சமையாதவளென உட்கொண்டு [illegible] திச்செய்யுளென்பார் ஸாயணர். இச்செய்யுளும் இதற்கடுத்த [illegible] வேறுசந்தத்திலிருப்பதாலும், இச்சூக்தத்துக்குச் [illegible] ணப்படவிதினுலும் பிற்காலத்து உலக வழக்கில் [illegible] செய்யுட்களை யாரோ விடைப்புகுத்தினர்போலும் என்பர் [illegible] யர். கசீகையின் கசீகாவைப்போல 'காசிகா [illegible] ஸாயதாப் பத்யா ஸஹ(ச்)சிரகாலம் க்ரீடதி கசுகாவித்தி [illegible] ஏஷாஅபி' என்பது ஸாயணருரை. ஆனால் [illegible] பந்தத்தில் "illa quae mustelae similis' என்று [illegible] ருக்கிறார். ஈண்டு(Weasel)ராஜஸீரிப்போட்டைப் போல [illegible] கிறது. யாதுரீயென்பதற்கு வெகு [illegible] ஞலும் அது ஒரு அடிமைப் பெண்ணின் [illegible] (Ludwig) லுட்விக்கென்பவர். இப்பாட்டு [illegible] யாம். நிரந்தரம் எப்போதும் என்க. சதம் [illegible] இதனடுத்த பாட்டு முன்னரும் இது பின்னரும் இருக்க [illegible] மேனுட்டாசிரியது கோள்.

7. அருகிலுற்றெனை நிராசியமறிகுவாய்தடவல்
தருகிக்கேதான்றிடமற்பகேசத்துடன்றுவமன்
மறுகிடல்; முழுவளர்ச்சிசா ரவையவத்தினளப்பாள்
பெருகுரோமசை பேசகாந்தாரத்துமறியின்.

(இ-ள்.) இது பிரஹஸ்பதி புத்திரியும் பிரஹ்ம வாதினியுமாகிய ரோமசா தன்னை யிகழ்ந்த கணவன் ஸ்வநயனை நோக்கிக் கூறியது. வெளிப்படை—(எ-று.) இராசியம், ரஹஸ்யம் அந்தரங்கமாக என்க. [illegible] ரல் தடவல். தைவந்தறிகுவாயெனக்கூட்டுக. அற்பகேசம் புன் மயிரென்க. ரோமசை ரோமநிறைந்தாள். காந்தாரம் இப்பொழுது காண்டஹார் என்று சொல்லப்படும் பிரதேசம். மறி ஆட்டுக்குட்டி மாதர் பிரஜை பெறுந்தகுதியி மழிப்பது சாஸ்திர நிஷித்தமானதுபற்றி ரோமசாவென்றான் என்பர் ஸாய ணர். 'பெருகுமின்பளிமயிரள் காந்தார நாட்டணங்கின்.' என்றும் [illegible] யைப் படிக்கலாம் காந்தார தேச ஸ்திரீகளைப்போல வென்பது [illegible] வமை. இவ்விரண்டு செய்யுட்களையும் மொழிபெயர்க்காதிருத்தல் [illegible] நலமாயிருந்திருக்குமாயினும் நான்முழுமையு முண்மையாக மொழிபெ யர்த்தாரென்க.

வருக்கம். 11

127 மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 1.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: திவோதாஸன் புத்திரன் பருச்சேபன்; [illegible]; 1-ம் அத்யஷ்டி(3-ம் சீரும் 7-ம்சீருங்காயத்ரீ [illegible]) (Dhriti)த்ருதி (1.2,3,5,6,7 சீர்கள் காயத்ரீ [illegible]); தேவதை: அக்கினி.

தசராத்திரத்தில் 6ம் பகலில் ஆக்னீத் (Dh) சஹச் சொல்லப்படுகிறது.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 127.

1. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] விரும்புவோன்.

(இ-ள்.) [illegible] (செல்வ [illegible]) [illegible] (அ-று) [illegible] இருக்கு, [illegible]

2. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] (அ-று.) [illegible]

3. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

கருதலரினை யறவெரிக்கலிடபவன்
உரவின் முன்னடைந் தொருமி றிதுப்பின
ருழுகலான்றனுவிக்கெடுங்கு டுவொடேவனை.

(இ-ள்.) தன்தேஜஸாகிய பலத்தினால் [illegible] தவனாகிய வவ்வக்கினி, கோடாலியைப்போல நன்றாகத் [illegible] யுள்ள சத்துருக்களை யழிப்பான். பலத்தோடு கூடிய [illegible] யும் தான் தொட்ட மாத்திரத்தினால் வளைமழியவுடைப்பான் [illegible] வான். சத்துருக்களை முற்று மழிப்பவனாகிய வென் பலத்தினால் [illegible] றையும் முன்னிட்டுச் செல்லுவான். விற்கை வீரனைப்போல [illegible] காலைப்பின்னெடுத்து வைக்கமாட்டான்—(எ-று.) இச்சூக்தத்தின் பாட்டுக்களி லெல்லாம் வடமொழியில் மடக்கணியுண்டு. மேனாட்டாசிரியர் அம்மடக்குச் சொற்களை இருமுறையும் ஒரே பொருளிற் கூறியிருப்பர். இந்தியர் சாயண ரோ அம்மடக்குச் சொற்களுக்கு இருபொருள் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் ஸாயணருரையைப் பின்பற்றி மொழி பெயர்ப்பவராதலின் அம்மடக்கணி யைத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிற் பொருத்துதலிலர். [illegible] மைக்கு மேனாட்டாசிரியர் காட்டுவது போல் என்பர். ஸாயணர் [illegible] வதுபோல வெனப் பொருளுரைப்பர். மேனாட்டாசிரியர் [illegible] வோனைப் போல வென்றது, தருமேவுந்தி யெதிர்ப் போனையும் [illegible] செய்யாது முன்னிடுவான் எனப் பொருளுரைப்பர்.

4. திடமுளவவை யெனினுந் தெரிக்குவன்
சிவணவக்கினிக் கெனநன் முறைநெகிழ்
திடுவன்; வெஞ்சுடர் நெறியைத் தெரிந்துநீ
விடுவன் மற்றைய கடவுட் கிடுபவை;
வடுவிறன்னிரும் வலிமொய்க்க வெம்பொருள்
வலியு முண்ணுவ னெரிமொய்த்து வங்கட
மடைய; வெவ்வலி மிகுமவ்வுணவையு
மளிய விட்டிடு, மகமுற்றழிப்பனே.

(இ-ள்.) திடமுள்ள பதார்த்தங்களாயினும், தெரிந்தவனைப் போல அக்கினியின் பொருட்டுக் கிரமமாய் (யஜமானன் அவிப்பொருள்களை) அளிப்பான். அவ்வக்கினி சோதியோடு தோன்றும் [illegible] மற்றைய தேவர்களுக்கிடும் அவிப்பொருள்களை [illegible] னியிடத்துத் தன்ரட்சணார்த்தம் உதவுவான். [illegible] ரூபமான பலம் நிறையப் பலவிதமான வஸ்துவினையும் [illegible] பது போல அவ்வக்கினி அழித்து விடுவான். மேலும் [illegible] ணவுப் பதார்த்தங்களைப் பக்குவப்படுத்துவது மாத்திரமேயன்றி, [illegible] முற்றவும் நாசஞ் செய்வான்-(எ-று). அகம் முற்றும் அழிப்பன் [illegible] அகம், பாபம். விட்டிடும் பால்வழுவமைதி.

5. பகலினு மிர வினிகக் கிளர்ச்சியிற்
பகலினு மிகவுயிர் நற்கொளிர்த்திட
வகமெரிக் கிவணவியைப் பெருக்குவம்;
அவனருமுயிர், மகனுக்களித்திடு

மண்டலம் 1 சூக்தம் 127.

சுகவைகளொனத், திட முற் றுவத்திடும்;
தொடுசேயையது வெரிவையப் பணித்திலர்
தகவனைக்குவரிருவர்க் கருக்ககத்
தழுவுவிக்குமெம் மகருங் கிழப்படார்.

(இ-ள்.) பகலைக்காட்டிலும் இரவில் அதிகப்பிரகாசத்தோடு ஒளிர்ந்து பகலைக்காட்டிலுமதிகமாக ஜீவசக்தியோடுகூடியுற அக்கினிக்கு இங்கே வேதிக்கைகளில் அவியுணவுகளை மிகுதியுந் தருவோம். புத்திரனுக்குச் செல்வத்தைத்தரும் வீட்டைப்போல அவ்வக்கினியினது ஜீவசக்தி (பிராணிகளுக்கு) உறுதியாகவுமாம். கிழத்தன்மையை யடையாத (அல்லது நித்ய யௌவனமுள்ள) அவ்வக்கினிகளை வணங்காதவர் வணங்குபவர் ஆகிய இருவருக்கும் அநுக்கிரகம புத்திபோடிருக்கும் அவ்வக்கினிகளுக்கு அவியளிப்பவர்களும் கிழத்தன்மையையடைவதில்லை—(எ-று.) உவத்திடும், பணித்திலர், செய்யுள் விகாரத்தால் வலித்து நின்றன.

வருக்கம். 8.

(வேறு.)

6. மருத்துவர்தங் குழுவெனப்பே ரொலியிழைத்துக் கொண்டு
மன்னு விரிவொடு பெருமை யிட்டிடிலைப் பழமைப்
பெருத்தபலன் பெறப்புவியிற் றருபவர்தம் மவியைப்
பெற்றுமகக் கொடியாவிப் பின்பவற்றை யுண்பான்
கருத்துறப்பல் வகைக்குழுந் தக்கவுறுயக் கனியிற்
கனவிழுது கொள்பவனை யாருமுவப் பிக்கல்,
வருத்தமிலாப் பெருநெறியென் றெண்ணிநரர் செல்லு
மார்க்கமென விவ்வெரியின் பாதையினையுற்றே.

(இ-ள்.) மருத்துவர் கூட்டத்தைப்போலப் பேரொலிசெய்துகொண்டு, விஸ்தாரமும் பெருமையும் வாய்ந்து, யாகஞ்செய்யத்தக்க பூமியினிடத்துப் பழமையாகவரும் பெரும்பயன்களை யடையப் பூமியிலுள்ளோர் தரும் அவியுணவைப்பெற்று, யக்ஞ கேதுவாய், அவ்வவியை (அக்கினி) யுண்பான். பஜிக்கத்தக்கவுறுப் பலன்றருந் ஸங்கேதத்தில் நெய்யாகுதியை யுண்டு மகிழ்பவனை யாரும் ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டும், உலகத்துமனிதர் பயமில்லாத நெறியென்று ராஜபாட்டையிற் செல்லுவதுபோல இவ்வெரிவளர்க்கு நெறியிற்றலைப்பட்டு,—(எ-று.)

(வேறு.)

7. இருளிருத் துமின் னொளியைப் புகழ்பவ
ரிருமை யின்னுற வருகிற் றுதிப்பவர்
பிருகு நற்குடி யவியைத்தாத் தரு
பெருகுந்தம்மற மதுகக்கடைபவ

அஷ்டகம் 2 அத்யாயம் 1.

ரருகழைத்தனர்; வெளிற்றிறை யாத்
தமருமக்கினி யொளிபிக்கிளைத்தனன்;
பெருமகத்தவன் பெறுக ப்ரியத்தொடும்
பெறுக முற்றுமெய் முதலைக்கருமவே.

(இ-ள்.) ச்ரௌதம், ஸ்மார்த்தம் என்னும் இரண்டு வகைகளிலு னும் இவ்வக்கினியைப்புகல்பவர்களும், விண்ணுறுமவன்னை [illegible] துதிப்பவர்களும், அரணிக்கட்டைகளும் தமது [illegible] கடைபவர்களுமான பிருகு வம்சத்தவர்கள் அவியைத் தருவதற்காக [illegible] கினியைச் சமீபத்திற் கூட்டினர். மனிமுத்தம் செல்வங்களுக்கு [illegible] னும் பலம்பொருந்தியவனுமான அக்கினி விருந்தினனாகியவன் [illegible] னும். யக்ஞத்தோடு கூடிய வவன் யஜமானர்கள் தரும் செய்முறையிய பொருள்களைப் பிரியத்தோடும் பெற்றுக்கொள்ளட்டும்—(எ-று.) [illegible] என்பதற்கு விண்ணுறுந்துதியென்றுரை, முற்றவும் பிரசாதத்தோடு [illegible] வர்களும் என்று உரை கூறிப் பிருகுக்களுக்கு [illegible]. [illegible] அரணிகளாம். தருவும் மறமும் மறுகவென்க.

8. மகமியற்று மெவ்வெ வருக்கு மரபதி
மனிதருக்கெலாஞ் சமமுற்ற விர்ப்பதி
தகவுறும் புசிப்படைதற் கெனக்குறுந்
தகைய மெய்ம்மறை தமைமிக்குறாச் சுமக்
தகவுமுன்றனை விளிவுற்றனைபுப்பா பலன்
களின் விருந்தினையமரர்க் குழுமிசைய
முகமுறப் பெறுமவியைத் தகப்பனிக்
முழுதுறுங் கடவுளருண்டி கொள்ளுநை.

(இ-ள்.) எல்லா யஜமானர்க்கும் இஷ்டப்பட்ட பலன்களை யளிக்கும் பதியும், மனிதர்களுக்கெல்லாம் சமானமான (எரிதல், சமைத்தல் முதலிய உபகாரங்களைச்செய்யும்) கார்ஹபத்தியரூபமான ஸாயகனும், போகபோக்கியங்களை யுத்தேசித்துக் கூறப்படும் ஸத்திய வாக்குகளான மந்திரங்களைத் தாங்குவோனும், மனிதர்களில் அதிதியைப்போலப் புஜிக்கத்தக்கவனும், அமரர்கள் கூட்டமாகக்கூடி மகன் தகப்பனிடத்தில் பெறுவதுபோல அக்கினிச் சுவாலையேவாயாகத் தமது அவியைப்பெறும் பெருமை வாய்ந்தவனும், தேவர்களது உணவைக் கொள்ளுபவனுமாகிய உன்னைக் கூவி யழைப்போம்—(எ-று.)

9. வலிமைமிற் பகைமடியத் தொடக்கு நீ
மலிமொளிப் பிறந்தனை யக்கினிக்கடா
வுளர்மகத்தினுக் குறுமெக்கியத்தனை
முறமுழ; வுத்தமப் பவிக்கவைப், புகழ்
மலியு முத்தம, க்ருதுவின் மருத்தெகனை
வரையவற்றதாற் கிறமற்றவைத், தொண்டர்
கிழமுறத்தடைக் குமிக்கிடவைக், குடிக்
கிளருமொற்றினுமை முற்பணிதுவர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 127

(இ-ள்) அக்கினியே! உனது வல்லமையிருற் பகைவரையடக்கும் நீ பக்குதனந்தைப்போல இதை யாஜகர்களுக்காகவே தேஜஸ்வியாய்ப்பிறந்தாய். உத்தமப்பலவானே! உத்தமப்புகழாளனே! யாக காரியங்களில் (கெய்யை யேற்கும்போது உனக்குண்டாகும்) ஆக்கம் களக்கில்லாதது. கிழத்தன்மை யற்றவனே! பக்தர்களைக் கிருபைசெய்தருளுபவனே! அதுகுற்றுன் குடிப்பிறந்த ஆதர்கள் அரசர்களைச் சேவிப்பதுபோல, உன்னை யஜமானர்கள் (விசுவாசத்துடன்) சேவிக்கிறார்கள்—(எ-று.) தொண்டர் னகரம் ஒலிபெறாது நிற்க நிரையசைபோற் படிக்க.

10. வலிமையிற் பகைமடையச் சாய்ப்பவன்,
வைகலிற் றுயிலெழுநிற்பவன், பசு
மனியுறக்கரும் பெரியற்கு, தங்குதி
வாருமக்கினிக் கினிமைதுதரல்; அவிப்
பொலிபவன் பிசகுறல் விட்டெ கொட் புவிப்
புடையுறற் பட்கினியைத் துதித்தனன்;
பல கடவுளர்க் கொருவன் றன்மைப்
பாதுறுவன் கட்டியளிற் கொத்தினன்.

(இ-ள்.) (உத்காதா முதலிய ஸ்தோதாக்களே!) தனது வல்லபத்தினுற் பகைவரை முழுதும் சயிப்பவனும், உஷத்காலத்திற் றாக்கத்தினின் றெழுபவனும், பசுக்களை யளிப்பவனும், பெரியவனுமான அக்கினிக்கு உமது துதிகள் இன்பத்தைத்தரட்டும். (மனிஷமான்) கெய் முதலிய அவிப்பொருள்களை யேந்திய யஜமானன் எல்லாவேதி பூமிகளுக்கும் சென்று அங்கே முன்னர்த்தேதான் றமக்கினியை யாக்கத் துதித்தான். வருந்தேவர்களில் முதல்வனை அக்கினியின் பெருமையைக் காட்டியக்காரனைப்போலத், துதிப்பதில் வல்லவேனாது பலமாய்ப்புகழ்ந்து பேசினுன்—(எ-று.) துதித்தானே துலின் உம்மன் ஸ்தோமங்களும் அவ்வக்கினியை சந்தோஷிப்பிக்கட்டும் எனக்கூட்டுக. இத்தகைய செய்யுட்கள் பல மொழிபெயர்த்தற்கரியனவாயுள்ளன. இவைபோன்றவற்றிற் றமிழ்ச்சந்தத்தை யநுசரித்து வடமொழிக்குக்களைப்பாவேரூயுள்ள கிரமத்தை வடமொழி தென்மொழி பயின்ற கல்வியாளர்கள் உணர்ந்து பிழைகளிருப்பின் இந்நூலாசிரியர்க்கெடுத்துக் காட்டுவார்களாயின் அவற்றை யுடனே இந்நூலாசிரியர் பதிப்பிப்பாராக.

11. அருளினிற் றெரிந்திடக் கடவுளர்க்
கனையுமன்னவொரத் தடையக்கினிச் சுடர்த்
துருமனத்துடெம் மருளுற்ற வன்மனத்
துரிய பொற்றுணை யருளச் சமைத்தியால்;
முரண் பிழுந்தவை, புனி கண்டுறச் சுக
முழுதாயத் திடத் துதியர்க்கு மேன்மைதரத்
தருதனத்தின்; மகவ, வர்க்கிரத்தன் மெய்த்
திறலினிற்பகை கெடுயக் கடைகவே.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) ஸமீபத்தில் (வேதிகையிலென்றபடி) [illegible] பட்டு இதரதேவர்களுக்குச் சமானமாக அன்னத்தைத் [illegible] அக்கினியே! உன்னாலளிக்கப்பட்ட சுப மனத்தோடு கூடிய [illegible] துள்ளத்தோடு கூடி, மிகுந்த செல்வத்தை [illegible] யாக. வலி மிகுந்த உத்தமனே! பூமியிற்றோன்றிய [illegible] புசிக்கவும், மகிமை பொருந்தியவற்றை எங்களுக்கும் [illegible] குந் தருக. சற்புத்திரரும், வேலைக்காரருங்கூடிய [illegible] யாக. மகவானே, (தனம்பொருந்திய அக்கினியே,) [illegible] சரீர பலத்தினாற் பகைவர்களை யழிப்பதுபோல எங்களது [illegible] யழிப்பாயாக—(எ-று.) தாதனத்தின் என்பதற்கு வடமொழி [illegible] ஸுவீர்யம் என்றுள்ளது. அதற்கு 'சோபன புத்ர ப்ருத்யோபேதம் [illegible]' என்பார் ஸாயணர். தாதனத்தோடு மேன்மையைத்தருவாயாக [illegible] கூட்டுக.

வருக்கம் 13.

128. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 2.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைவோதாஸி பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி; தேவதை: அக்கினி.

1. மகமியற்றுமித் தொழுதற் குயர்ந்தவன்
 மருவுறற் பலன் பெறுவார்க் கவிதந்திடும்
தகையுறத் தனதவியும் பிறர்க்குறும்
 தனமுமுற்பெறத் தருவன் பிறந்தனன்;
அகமுறப் பெருமூணவுஞ் சுகிர்த்தமு
 மரி யெனத் தரு, முழுமைக்கருமவான்;
பகைவர் வெல்லுறு மகவன் மனத்ததை
 யிளையினற்பத நரர்சுற்ற நிற்பனே.

(இ-ள்.) ஹோதாவும், வணங்கத்தக்கவனும், நல்ல பலன்களைப் [illegible] விரும்பும் யஜமானர்களுக்காகத் தன்பாகமாகிய வலிமையும் [illegible] ளர்க்குத்தரும் அவியையும் எற்கவுந் தக்க வுத்தமனுமாகிய வக்கினி ([illegible] களினின்றும்) பிறந்தான். கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவுப்பொருள்களையும், [illegible] மையையும் தரும்செல்வத்தைப்போல எல்லாக் கருமங்களும் [illegible] வக்கினி, பிரஸித்திபெற்ற அன்னத்தையும் தோழமையையும் [illegible] களுக்களிப்பான். பகைவரால் வெல்லமுடியாத அவ்வோதா [illegible] யாகிய இளைதங்கும் யாக பூமியினிடத்து ரித்விக்குக்கள் [illegible] பான்—(எ-று.) இளையை மண். 1 சூக். 40 செய். 4லும், மண். 1 சூக். 31 செய். 11லும் பார்க்க. இளைப்பதம் வேதிபூமியென்க.

2. மகமுடிப் பவன்றனையம் மதத்தினை
 மகவவிப் பொருளிறையும் மதத்தினில்
மிகுமவிப் பொருளிரெடும் வழைக் கொள்க
 வெரு நயத் தொடுத் தொழுவர்; [illegible]

மண்டலம் 1. ஸூக்தம் 128

அருமறைக்கரு முறைமையைத் திரமையாயி
னாவை வழிநிற் சிற மனையிற்றிலன் மனுசர்
ககமுறைத் தொகைய யாகசிக் கனான்
தொகையினின் றரு நிலையைக்கு தேவனே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தைப் பூர்த்திசெய்யு மக்கினியை, யக்ஞபாகத்தை வழி யாக, தேவர்களுடைய முதலிய யக்ஞ வஸ்துக்கள் நிறைந்துள்ள யக்ஞத்தில், மிகுந்த வலிப்பொருள்களோடும், நமஸ்காரங்களோடும், அவனுக்கு ஸங்கோ ஷமுண்டாகும் வண்ணம் வணங்குவோம். மநு வைவஸ்வதனைப்படி வெகு தூ ரத்தில் மிகவும் (மாதரிச்வான்) காற்று வெகு தூரதேசமாகிய ஸூரியனிடத் திலின்றுங் கொண்டுவந்து பூமியில் ஸ்தாபித்த அந்த ஒளிபொருந்திய அக் கினிதேவன், நாங்கள் அவனுக்கு அளிக்கும் அவிப்பொருளை யேற்றுக் கிழ மையடைகின்றான்—(எ-து.) யாகம் முடியும்வரையில் அணைந்துபோவதில்லை யென்பது பொருள். மாதரிச்வான் மண். 1 ஸூக். 31 செய். 3 பார்க்க. மண். 1 ஸூக். 60 செய். 1ஐயும் பார்க்க.

3. அவி விழுங்கிடு மெழுவிரிக் கடிக்கடி
யாணையிடப் பொழுதிடும் புவிக்கலம்
விவித சத்ததுறு மெத்திய பொரியவி
நிதமெடுத் தொழுகிடும்; அக்கநாளெறு
குவையுறிக்குவன் வளமக்கடவுளான்;
குதியெறும்பி புன்னத வத்தலத்திலி
னிவ்வுறுமாரி மகவான் வாகத்திலி
னியமெய்ச்சாய மலைபுக்கி யிருடுமே.

(இ-ள்.) அவிப்பொருள்களை விழுங்கும் சப்தமானது மிக, அடிக்கடி வரும் காலையாகிய அக்கினி பலவித சத்தத்தோடும் பொரி முதலிய அவி புணர்வுகளை விழுங்கிக்கொண்டு பூமியில் கடக்கும். அவ்வக்கினிதேவன் நானு வன்களோடும் (பல சுவாலைகளோடும் என்றபடி) வனத்தை யழிப்பான். அவ்வக்கினி, உன்னதமான விடங்களில் வேதியமைத்துச்செய்யும் யக்ஞ கர்த்தாக்களின் வீடுகளிலும், தூரத்திலுள்ள மலை புச்சிகளிலும் பொருந்து வான்—(எ-து.) இச்செய்யுள் சாயணருடையவை ஒருவிதமாக தழுவியும் மே ஷேடாக்கியருடையவை ஒருவிதமாக தழுவியும் எழுதியதாம்

4. கருமகர்ப்பூராதி னிற்கெரு முப்பமகக்
கருமதற் பலன்தர வென்னுவன்மகக்
கருமனும் மகத்தையே வெக்கியப் பொருள்
கருதுவன் வெளியவ நற்பயத்தகுய்
வருமுனைவினுள் நிலைபெப்பொருள்களும்
வாவழுத்துவைக் கொடுவன்; இழுதினுற்
பெருகுகல் விருந்தினையப்பிறக்தனான்;
பெருமகன் பலன்தரும் வன்னியொத்தனன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) சோபன கர்மங்களுக்குப் புரோகிதனுகிய [illegible] வில்லங்கடோனும் யக்ஞபலனைத்தா லெண்ணுவான். [illegible] மானனும் யாகத்துக்கு வேண்டிய பொருள்களைத் [illegible] வான். அக்கினியும் சற்பலனைத் தருபவனுய் [illegible] வை யெண்ணி யெல்லாப் பொருள்களையும் [illegible] ருந்தினனைப் போல அக்கினி யெய்யூற்றுவதினுல் [illegible] அப்பொழுது யாககர்த்தாவும் அவிசமப்பவனுய் [illegible] றருபவனுகத் தோன்றினுன்—(எ-று.) வஷ்ரஙி, [illegible] அவியேந்துபவ னென்பது பொருள்.

வருக்கம். 14.

5. மகவர் நற்கிரியை யதனிற் பொருட்களை
மருதர் நெற்பயிர் வளர்வியற் பொருள்
தகவுநப்பெறு மிரவர்க் கொடையெனத்
தகையுறுக் சுடரதனிற் கலத்தலின்
மிருமவற் சுடர்க்கொடை மிக்குயர்ந்ததால்;
விரியவத்தினைக் கவர்தக்கினையத் தொடரின்
தகமுருக்கிடுந் துரிதத்தினைத் துனி
யடையு மின்னலைத் தனிவிப்பனிப்பையரின்.

(இ-ள்.) விரும்பிக் கேட்கும் யாசகர்களுக்குப் பொருள்களைத் தரு வது போல யக்ஞம் செய்பவர்கள் விளக்கம் பொருந்திய யாககர்மத்தில் அவிப்பொருட்களைத் தந்து, மருத்துக்கள் மழையினுல் பயிர்களை வளர்த் துத் தானியங்களை யப்பயிர்களோடுசேர்ப்பதுபோல அக்கினியின் [illegible] மான சுவாலைகளோடு அவ் வவிப்பொருள்களைக் கலப்பதால், அவ்வக்கினி தனது ஜ்வாலாபலத்தினுல் அவர்களுக்குத் தரும் கொடை...யானது விருத்தி யாகிப் பரவுகிறது. அவ்வக்கினியும் விரிந்த பாபங்களை யபகரிக்கக் கடவன். எம்மைப் பாபங்களினின்றும், துக்கத்தைத் தரும் துஷ்டர்களினின்றும், இம்சைகளினின்றும் விலக்கிக் காப்பான்—(எ-று.)

6. விசுவனன்மகா னிறைவன் வலக்காம்
வசுவெடுத்தனன் வெயில்விற் றரணியைய
யிசைய விட்டடா னருளிற் பரிப்பவன்;
எரிபிறக் கட வுளொரத் தனிவொன்றாம்
மிசை வகிக்கிறாய்; மகநன் கியற்றுவோர்
மினிரெவர்க்கு மக்கினி நற்றிறப்புறா
விசைகுவிப்பதோடொழுகும் துறக்கமா
யியைய முற்றிலும் விரியத்திறப்பனே.

(இ-ள்.) ஸர்வாத்மகனும், மகானும், ஈச்வரனுமான அக்கினி, தனது வலக்கரத்தில் செல்வத்தைச் சுமந்து, காந்தி வீசும் [illegible] கூடிய (தரணியை) சூரியனைப் போல அவ்வவியை யேந்து, [illegible] ளுக் கருக்கிராஞ் செய்வான். (அவியேற்பது [illegible] மென்க.) எரியே! (அக்கினியே!) மற்றக் கடவுளரிற் சிறந்த [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 129.

ஜோப் போலவே விருந்து புரோடாசு முதலியவற்றை யெப்போதும் தாங்குகிறாய். மகத்தை நன்றாகச் செய்யும் எல்லா யஜமானர்க்கும் அக்கினியானவன் நல்ல திறப்புப் பொருத்தியவனைத்துக்கு, (அவர்களது பாபங்களைத் தொலைத்து) அவர்கள் செல்ல விரும்பும் ஸ்வர்க்கத்தின் வாயிலையும் நன்றாய்த் திறக்கிறான்---(வ-று.)

7. அவன் மனிதர்கும் பவமற்ற நன்மகத்
துதி சகத்தம வானிவெற்றி யுற்றிடு
மவனிடம் புரைமகமக் கவின்படி;
யவன் மனிதர்க வினையிற்குவிக்குமு
மவியை நத்தி யிக்குறுவான்; வருணனின்
அரைபவிக்கவே யகல்விப்ப வெனங்களைத்
தவிரேப்பெருங் கடவுள் புரர்க்குமிக்
தலைகாமுநிவினின் றகைப் பரிப்பவே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி (மகத்து செய்யும்) மனிதரது பவமற்ற கல்ல யகக் குடத்திற் கவேகாத்துமதும் விருந்த வெற்றியைப் பெறும் ஜநபதியைப் போல அவன் யக்ஞமடத்தாம்பிரதையுக்கும் புதியாம். அவ்வக்கினி யாகவேதியினிடத்தில் யஜமானர்கள் குவித்தவைக்கும் அவிப்பொருள்களுக் காசைப்பட்டு வருவான். வருணனுடைய இம்சைகளினின்றும் எங்களை விலக்கிக் காப்பான். (யாகஞ் செய்யாதவர்களை அக்கினி கண்டிப்பது பிரசித்தம் என்பார் வையானர்.) பெரியதேவன் றருமம் இம்சைகளினின்றும் அவ்வக்கினி யெங்களைக் காப்பான்---(வ-று.) இதை கண்டு வேறு யென்ற பொருளில் வந்தது. பெரியதேவன் வருணனெனக.

8. எரி வகப்பவிக் கிடுகின்ற தேவரதை
யிவையபதிவினை ப்ரியனைக் கூறிப்பாம்;
குருமணி வாய்க்குறிம் வள்ள முற்றவுக்
தடையறப் பெறுவது, வெவ்வுயிர்க்குமி,
யரியகற்கவி, பெரவையுந் தெரிக்கவ
ளவி யவைப்பவன், தெருமுதற்குறியவன்,
பருகவன் முனைக்கெவை நற்குதியைமுக்
இருதுவிக்கர் பொன்னவிபென் றுயம் கண்டனே.

(இ-ள்.) செல்வத்தைத் தாங்குபவனும், தேவரவும், கவ்யாறும், அறிவானனும், பிரியப்பட்டுத்தக்கவனுமான அக்கினியை ரித்விஜர்கள் துதிப்பார்கள். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆயுளும், கவியும், வர்வக்குறைவும், சேரம விஷயாதகனும், யஜிக்கத்தனும், அவனது துதியை விரும்பித்துதிக்கால் உணக்கைக் கடவும் ரித்விஜர்கள் விரும்பும் பொன்னையும் அவியையும் பெறுவதற்காக நிலைக்கும் கண்டவனும், அனை அக்கினியை, அவியைச் சமந்து செல்லுமாறு சற்றுத்தடையின்றி யடைவார்கள்---(வ-று.) இருதுவிக்கர் என்றது ரித்விக்குக்களை. இதாவயவனர் தேவாஸ: என்னுஞ் சொற்குக் கூறியுள்ள உரையாம். ஆனால் தேவாச வென்றே மேறுட்டாசிரியர் உரை கூறுவர். இதன், தேறுமது வென்னும் சொல்லின் திரிபு.

வருக்கம். 15.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

129 மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19. ஸூக்தம். 3

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தை பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம் 1—7 அத்யஷ்டி, 8,9, அதி சக்வரி, (இடையிற் காய்ச்சீர்வரும் எழுசீர்க்கழிநெடில்.) 10 அத்யஷ்டி, 11 அஷ்டி (இயற்சீரானமைந்த எண்சீர்க் கழிநெடில்.); தேவதை: இந்திரன், 6, இந்து.

1. மகமதனை வதிற் றனைதந்து விந்திர
மருவுகின்றை யற்றனை யெய்யமைத்தரு
இகவயிற் றுய வதனைதந்து பண்டுந்
னெவனை யெய்தி நற்றிற முற்றுவிப்பையாமி
தகவுனைவுள வலுவுற்றனிக் கிதின்
துகையமிவிர்னாப் பவனிக் கெறிக்கிமாய்;
மகவரிற் சிறந் தொளிர் கொம்மவிப் பொருள்
மறையுடைனக் கொளல் சுறைபுர மருந்ததை.

(இ-ள்.) யாகத்துக்குவா விரையும் இந்திரனே! விக்ருதயத்துவனே! எந்தயாகத்தினருகில் உனது தேரினைச் செலுத்துவாய் அந்த யக்ஞத்தை அவனையாக ஸாமர்த்திய முள்ளவனாக வாக்குகிறேயோ அந்த நல்ல வலி யுணவோடு கூடிய யக்ஞகர்த்தா கருமவிரைய அநுஷ்டிப்பவனை யளிக்கவப் பெறுவாய். குற்றமற்றவனே! எங்களுக்கருளுவதற்கு விரைவாக வருபவனே! ஹோதாவிகளிற் சிறந்த யஜமானர்களாகிய வெங்களுடைய அவிப் பொருள்களை எங்களது ஸ்துதி ரூபமான மந்திரங்களை யேற்பது போல யேற்பாயாக—(எ-று.)

2. நரர்களாகிய நரர்கள் துணைக்கென,
நவியும் வெய்ய போரதினிற், 'றடித்திட
விரைக தோற்றுக வலிமையச் சயம் பெற
விழைக'வென்ற நல்லினி பெற்ற விந்திர,
இரை செவிக் கொளல்; தனியுற்றுமத் தொருவி
இறையவன் சூரி னனம் விப்பிரர் தம்மை;
இறைமை பெற்றவ ரிரையுற்ற நற்கதி
மிகையபு மக்களை மிகையாச் செலிபாரே.

(இ-ள்.) முதலில் மனிதராயிருந்து பின் தேவத்தன்மை பெற்ற நரர்களாகிய மருத்துக்கள் உன்துணைக்காகப் பெரிய யுத்தத்தில் (ஆவிர்பவ, ப்ராஹர) 'அடிப்பாயாக. வல்லமையைக் காட்டுவாயாக, ஜயத்தை யடைய விழைவாயாக.' என்று கூச்சலிடும் பெருமை வாய்ந்த இந்திரனே! அக்கூச்சலைக் கேட்பாயாக. அவன் தனியானவனாயினும் ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்து வெற்றியாகிய கீர்த்திப் பிரகாசத்தைப் பெறுவான்; விப்பிரர்களினால் கூட அன்னத்தைப் பெறுவான். செல்வமான்களாகிய ரித்விக்குகள் நீவிரைவில் கூடிய வேகமான நடையுள்ள அசுவத்தைச் செலுத்துவது போல அவனைச்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 129.

சேவிப்பார்கள்—(எ-று.) செவிப்பர், சேவிப்பரென்னுஞ் சொல் சந்தத்துக்காக நெடில் குறுகியது. முதலஷ்டகத்தில் 'ப்ரஹ்ம பகவோஜஹுவி வீர யஸ்ய' என்பது மருத்துக்களின் கூற்றாகச் சொல்லப் பெற்றது. இதனை நோக்கு மிடத்தும், இவ்வஷ்டக உரையில் இலக்கணக் குறிப்புக்களை முதலஷ்டகத்திற் போலல்லாமல் உரையி னிடையிடையே புகுத்தியுள்ளதைப் பார்க்கு மிடத்தும், மேனாட்டுப் பதிப்பாளராகிய மோக்ஷமூலரது கூற்றைக் கருது மிடத்தும் இச்சாயணருரை ஸாயணரே செய்ததல்ல வென்றும் பல வித்வான்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து அவர் அதற் கர்த்தாவாக மாத்திரம் இருந்தா ரென்றும் நன்கு புலப்படுகிறது. இராசெவிக்கொளால் என்ற சொற்றொடரில் இரா இராச்சல் என்னும் பொருட்டு.

3. பகை வதைப் பவன்மதி, நீ மழைநிறைக்கருப்
பலமுகில் களின் புழையைக் கிழித்து நீர்
உகுத்துவிப் பவன் மழையில் முகில்களை
யுனதுபாத்தினின் விலகப் புரிபவன்;
மிகுபுகழ்ச்சி யிலுலவுஞ் சூரிய,
வுனைவிழை பிறக் கடவு ளுருத்திரன்
பகவின் மித்திரன் வருண னலம்புரி
பவனையும் புகழ்ந்துரைவென் புரந்தர.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ பகைவரை யடக்குபவன். மழைநீர் நிறைந்த பல மேகங்களின் மேற்றோலைக் கிழித்து நீர் விழும்படி செய்வாய். மழையில்லா மேகங்களை உனது பலத்தினால் விலக்கி விடுவாய். மிகுந்த யசஸோடு உலவும் சூரனே! உன்னை விரும்பும் பிறதேவதைகளையும், ருத்திரனையும் மித்திரனையும், வருணனையும், நன்மைபுரியும் தேவனையும் புகழ்ந்து பேசுவேன்—(எ-று.) மதி, அதை, கு சாரியை. உருத்திரன் மண். 1 சூக். 114 செய். 1 பார்க்க. மித்திரன், வருணன், மண். 1 சூக். 89 செய். 3 நோக்குக. புரந்தரன், இந்திரன்.

4. ஆணைபுரி பவன் பலரும் விரும்பு வோன்
அடு களரியிற் பகையை வதைப் பவன்
அனைமக விரோ தகனை யடக்குவோன்
அருமகப் பலனடை விக்கு மிந்திரன்
இனைவிளிக்குவம் மமைவளர்த் தனஞ்செய
விழைகுவம்; எம்மறை வழுவிக்க வெச்சமத்
தினையி லெப்பகை யையுமீக் கடப்பவ,
வெதிரி லெப்பகை வருமற் றெனிர்குவாய்.

(இ-ள்.) யாகத்தின்பொருட்டு ஆணைசெய்பவனும், எல்லாராலும் விரும்பப்படுபவனும், யுத்தத்திற் பகையை வாட்டுபவனும், யாகத்தில் விரோதஞ் செய்பவர்களை யடக்குபவனும், யக்ஞபலனை யடைவிப்பவனு மான இந்திரன் இங்குவந்து உம்மை விருத்தி செய்வதற்காகக் கூவுவோம் அல்லது விழைகுவோம். இந்திரனே! எல்லாச்சமத்திலும் (போரிலும்)

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

எமது பிரஹ்மத்தை அல்லது மந்திரத்தைப் பலமுறைச் செய்த எங்களை பகைவரையும் அடக்கி அஜாதசத்துருவாய் விளங்குவாய்—(எ-று) விளங்குவாயும் என்பதற்கு எல்லா யாகத்துக்கும் போகிறவனை யென்பாய் வாயனர். ஆனால் எல்லாராலும் விரும்பப் படுபவனென்பது மேதாதிதியார் கருத்து.

5. மிருவலியினுக்கிர, வுக்கிரத்துனை
   மிகவு நண்ணுறப் பகைவன் றுகெழுமே
   புகழொளி நிறை மகமென்னு முன்றுனை
   யொடு வணக்குறப் புரிகல்; சவுரிய;
   வகமுறச் செலுத்துக வெம்மை; முன்னரி
   னகமறும் புனிதவ னென்ன வென்னுவம்;
   தகமகம் வகிப்பவனின் மனிதர்தந்
   தகையளித் தொவாததனை விலக்குவை.

(இ-ள்) மிகுந்த வலிமையோடு கூடிய உக்கிரனே! உக்கிரம் பொருந்திய உன்னுதவி யெங்களை யடையவும் பகைவனது தாங்குந் தன்மானது சிந்தும் வண்ணமும், ஒளிநிறைந்த யாகநெறியென்னுந் துணையோடு அப்பகைவன் எங்களுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்யும்படி புரிவாயாக. சூரனே! எம்மை (மனப்பூர்வமாக) நடத்துக. முற்காலத்தில் எமது முன்னோராக வெண்ணியது போலவே உன்னைக் குற்றமற்ற புனிதவா னென்றே இன்னும் எண்ணுகிறோம். யாகத்தை நடத்துவிப்பவனைப் போல யஜமானர்களாகிய மக்களிற்கு வேண்டியவற்றை யளித்து வேண்டாதவற்றை விலக்கிவிடுவாய் —(எ-று.)

வருக்கம், 16.

6. செழித்துறு பவன்றிட மிக்க விந்துவைத்
   திகழ்த்துவென் றுதி தனின்; மிக்கிடர்களாற்
   பழிக்கொளு மரக்கரை வெட்டு மிந்திரன்
   பரப்பெனத் துதிவிழைவுற் றெதிர்வருவல்;
   பழிப்பவர் தமைக் கொலைவல் பகழியாற்
   பகைத்த துன்மதித் தமைநெட்டுகத் திருட்
   டிழைப்பவன் றுகட் கணக்கின் னழிவுற
   விழித்தகலுக வெலையற்ற தூரமே.

(இ-ள்.) செழித்தோங்குபவனும் பலம் பொருந்தியவனுமான இந்துவை (ஸோமனை) த்துதியினாற் புகழ்ந்து கூறுவேன். மிகுந்த இடர்களால் யாகத்தைக் கெடுத்துப் பழியைப் பெறும் ராட்சஸர்களைக் கொல்லும் (ஹவ்யன்) இந்திரன் விரைந்து செல்லுவது போலத் துதிவிரும்பி அங்கிருந்து செல்லுவான். நிந்தை கூறுமவர்களையும் பகைக்கும் துன்மதிகளையும் கொலைக்கருவிகளால் அவன் வெட்டி விரட்டட்டும். திருடன், துகளுழிவதுபோல வழிந்து கணக்கில்லாத தூரம் நீங்கிக் கழியட்டும்—(எ-று.) இழிந்து வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. பரப்பு, ப்ரபரப்பு, பாவுதல் என்பது பொருள். இச்செய்யுளுக்கு அதிதேவதை இந்துவாம். இந்து வானத்திற் சந்திரனுக்கும் பூமியில் சோமக் கொடிக்கும் அபிமானி தேவதை.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 129.

7. தனமிகுந்தவ, புதல்வர்ச் சிறந்தநற்
றகைமிகுந்த வீரியமிக்கருத்தியி
லுறுமவர்க்குற்றிடு செல்வமெய்துக;
வுனதருங்குண நினைவிக்கு நல்லிசை
யினின் வணங்குவம்; உணவிற் புகழ்ச்சியி
னெழிலுறுந் தூய துயருளனைத் தணிக்குவ
மினிமையின் மக மனைவிக்கு மிந்திரன்
றனையிசை விழை நிலையுற்ற கேதலின்.

(இ-ள்.) தனமிகுந்த விந்திரனே! புத்திர பிருத்தியாதிகளோடு கூடி, ரமணீயமாய், வீரியம் பொருந்தி, ஆசைப் படுபவர்களுக்குக் கிடைக்கும் செல்வத்தை யாங்களடைவோமாக. உனது அரியகுணங்களை நினைப்பூட்டும் பண்களைப் பாடி யுன்னைத் துதிப்போம். துக்கத்தோடு கூடியுள்ளவனும், யாகமிஷ்டபாதகனுமான விந்திரனை அவியுணவினாலும், புகழ்வாய்ந்த ஸ்தோத்திரங்களினாலும் கீர்த்தியை விரும்பும் உண்மை வாய்ந்த அழைப்பினாலும் கூவி அவனைச் சாந்தப் படுத்துவோம்—(எ-று.). துயருளனை யென்றது சினமுளனை யென்னலும் உண்டு. கேதல் அழைத்தல் மேதாதிதி மேஷமே யென்று அழைத்தது போன்ற அழைப்புக்களாமென்பர் ஸாயணர். இதனை மண். 1 சூக். 51 செய் 1 உரையிற் காண்க.

(வேறு.)

8. உமது நன்மைக் கெனவு மெமையென் னியும்முன
ருறுவனு விந்திரன்றன்
குமதியோர் தமைவாட்டு நற்றிடந் தன்னொடு
கொலையுளத் தோரை வீட்டு
மமைதிகொண் டே; யெமை யுண்ணுமடை யலர்சேனை
யாயுத மழிந்து தேய,
வெமையுறா; திடையிட்ட வரிமொய்ம்பி னெண்ணலர்க
ளீண்டு மீண்டுறுவ தின்றே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிஜர்களே!) உங்களது நன்மைக்காகவும், துன்மதிகளை வாட்டும் திடத்தினோடும், கொலைக்காரர்களை வீட்டும் தன்மையோடும் இந்திரன் முன்னேறி வருகிறான். எம்மை விழுங்கும் விரோதிகளின் சேனைகள் எவும் ஆயுதங்கள் அழிந்து கெடும். எம்மை யடையமாட்டா. (அரி) இந்திரனுடைய சாமர்த்தியத்தினால் சத்துருக்கள் மீளவும் எம்மை நோக்கித் திரும்பி யெதிர்க்க வருவதில்லை—(எ-று.) அரி, இந்திரன்.

9. இந்திரா நீபாப மற்றாக் கர்களிலா
னெறியி னேரான செல்வம்
தந்திடத் தாங்கியே வந்திடுக; சேப்பையிற்
சார் சம்பத்து நிற்க;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

வந்திருன்றெருக்காளை யொழுறால் செய்வைக்க
ணார்திகத் தேசமேனும்;
முந்துமுன் னற்றுணை மொய்க்கவெம் மிட்புயின்
முற்றவெந் நாளு மாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீபாபமற்று ராக்ஷஸர்களில்லாப் பாதுகாப்பாக ஏராளமான செல்வத்தை எங்களுக்குத் தருமாறு தாங்கிக்கொண்டு வருவா யாக. நாங்கள் தூரதேசத்திற் றிரியினும் சமீபத்திலிருக்கினும் எங்களுக்குத் துணையா யிருப்பாயாக. நீ தூரதேசமாகிய ஸ்வர்க்கத்திலிருப்பினும், அந்திகப் பிரதேச மாகிய பூமிக்கணிருப்பினும் உனது துணை எங்களை ரக்ஷிக்கட் டும். எப்பொழுதும் எல்லா விடங்களிலும் எங்களது யாகங்களில் உனது துணை நிறைந்திருக்கட்டும்—(எ-று.) அந்திகம், சமீபம்.

(வேறு.)

10. பகைகடந்திடுந் தனமுற்ற விந்திர
பரிவி னெம்மவ னுனைமொய்ம் படுத்துறால்;
மிகுவலிமைகொள்பவ, வெந் துணையுறல்;
மிகுமொளியின் மித்திரனின் றுதவுக;
தகையிரட்சக, மரணம்முறுதவ,
சருவுவீரர்தம் மிரதம் புரப்பவ,
உகளுமத்திரிப் படையிற் பகையுணு
மொருவ, வெம்மலாப் பிறரை வருத்துவே.

(இ-ள்.) பகைவரைக் கடக்கக்கூடிய செல்வத்தோடுகூடிய விந் திரனே! எம்முடையவனுகிய உன்னைப் பலமானது பொருந்தியிருக் கட்டும். மிக்கவலிமை யுள்ளவனே எமக்குத் துணையாக வுறுவாயாக. மிகுந்த பிரகா சத்தோடு கூடிய மித்திரனை அல்லது சூரியனைப் போல எங்களுக்கு உதவு வாயாக. உத்தமரக்ஷகனே! அமரனே! வீரர்களது தேரைப் பாதுகாப்ப வனே! அத்திரிப் படையினுல் (வச்சிராயுதத்தினுல்) பகைவர்களை யுண்ப வனே! எம்மை யொழிந்த பிறரைத் துன்பப்படுத்துவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

11. துதிமிகுந்த விந்திரவெ மல்லலைத்
துடைக்கல் துன்மதித் தீய ரெம்மகம்
வதியரக்கரைத் தேவ வோட்டுக
மகவிரோதியர் தம்மை வாட்டுவோய்!
அதியுவப்பி னென்னனைய விப்பிர
னவனை நன்கிரட்சிப்பை; நற்றனைக்
கதிப,ரட்சரைக் கொல்ல வென்றுனை
யுலகமைத்தவன் பெற்றனன், வரிவா!

(இ-ள்.) நன்றாய்த் துதிக்கப்படுமிந்திரனே! எமது துன்பத்தைத் துடைப்பாயாக. யக்ஞவினைகளைச்செய்பவர்களை யாட்டுபவனே! எமது யாக சாலைக் கண்வந்து நின்றும் துன்மதிகளாகிய வாக்கரை விரட்டுக. மிக்க ஸந்தோஷத்தோடு என்னுடைத்த விப்பிரனை நன்றாகக் காப்பாய், தன நாயகனே! வலாரியே! உலகைச் சிருஷ்டித்த பரமேசுவரன் உன்னை ராட்சஸர்களைக் கொல்லவென்றே பிறப்பித்தான்—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

130. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைவ. பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி, 10 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. தொலைவினின்று நற்பதியின் னெனக்கரு
குவாக இந்திர மகமென வெம்மிலங்
கொலைவல வீரரின் னிறையெனா; வுன்னையாங்
கூவுகின்றனம் சுதுதேயா டவியொடும்;
மவியுனை விழைப் பெருமாறு தந்தையை
மருவிடும் புதல்வர்களெனவே வெற்றியைத்
தலைமையின் மாற் கொடையின்க னுன்றனைத்
தருமவி யொடயவி னொடுவென்றழைப்பமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நாதேசமாகிய ஸ்வர்க்கத்தினின்று, சத்துருக்களின் பதியைப் போலவும், கொல்லுதல் வல்ல வீரர்களுக்குப்பதியாகிய ராஜாவைப்போலவும் யாகத்தைக்குறித்து வருவதுபோல எமது கிரகத்தைநோக்கி வருவாயாக. சோமசகிதயோடும் அவியுணவோடும் உன்னை யாங்கள் கூவிகின்றோம். பிதாவாகிய உன்னைப்பெறப் பிதாவையடைந்தழைக்கும் புத்திரர்களைப்போல வெற்றியைப்பெறுமாறு கொடையிற் சிறந்த வுன்னை அவியோடு கூவியழைப்போம்—(எ-று.)

2. விரைவி னொய்தூறு மவியிங்கு கல்லினிற்
பிழிபுறும்மதுக் கலசத் திழிந்ததைத்
தரையி ருசாத்தொடு வேட்கையுற்றசோச்
சுருவிசேய குடிப்பதனிற் பருகுக;
பொருவி லாற்றிடம் புணர்விக்க வுன்றனைப்
புவியி னன்மதுத் துவிக்க நற்குடிக்
கருமையத் திட வினற் பரிதியைய
பரிதிகை நிகை மங்கவிப்ப நுன்னவே.

(இ-ள்.) வேகமாகச்செல்லும் இந்திரனே! இவ்விடத்துக் கல்லிற் பிழிந்து மதுக்கோசத்திலிருந்து வடிந்த மதுவை (சோமத்தை) ஆவலோடும் தாகமெடுத்த காளைமாடு குடிப்பதுபோலக் குடிப்பாயாக. உனக்கு உவமை

யற்றவிடத்தை யுண்டபண்ணவும், உன்னைக் குத்தாக்ஷமாக [illegible] மர்த்தவும், நீ நன்றாய்க்குடிக்கும்வண்ணம் ஆதித்யகளை [illegible] சூரியனைக் கொண்டுவருவதுபோலக் கொண்டுவா[illegible]-(எ-று.)

3. குகைகிடைத்த நன்னிதி யொத்ததக் கெடாக்
கொடி படர்க்ககன் மலைமத்தி யிருந்தக்
கிரி யுச்சியில் வைத்த கூட்டினுள் புள்ளின்
சிசுவை யொத்த வானுலகமதை யெய்தினன்;
பசை மறைத்த வப் பசுவைத் திறத்தவிற்
பழுதுவைச்சிப்பதி யாங்கிய த்தான்
தகையு மேகநீர் செறியைத் திறந்தவி
சருவ விட்டனன் பலதானி யத்தனையே.

(இ-ள்.) குகையினிடத்து மறைவாக வைக்கப்பட்ட நிதியை யொத்ததும், கெடாதகொடி முதலிய படர்ந்த கன்மலையினுச்சியி[illegible] ள மலையுச்சியில் வைக்கப்பட்ட கூட்டினுள்ள பறவைக்குஞ்சையொத்ததும் [illegible] ழியாத தன்மை வாய்ந்ததும், விண்ணுலகத்திலிருந்த [illegible] மான ஸோமத்தை இவ்விந்திரனடைந்தான். பசுக்களு[illegible] மசுரன் மறைத்துவைத்த பசுக்களைத் திறந்து விடுவதற்கு [illegible] குக் காரணமான மழைநீரையடைத்து வைத்திருக்கும் [illegible] விட்டு நெல் முதலிய தானியங்கள் நன்றாய் வளரும்படி செய்தான்-(எ-று.) புளின் சிசுவென்றது பறவைக்குஞ்சை.

4. காமதிற் றிறத் தகியைக் கொலற் கெனக்
கடுமிகும் படை யிருகப் பிடித்தவி
மருவு மெம்பகை வயினுற் றெறிந்திட
வசிமிகப் பெற வுதகம் மெனப்புரிக்
துருவவைத் தனன்; உடல் கொள் பலத்தொடு
முயர் படைப் பலத் தொடுதன் மகத்துவம்
துருவ நல்வனத் தருமைப் பாகவிற்
றுணியுறுத்தருளா, யரி, தன்னொன்னாரையே.

(இ-ள்.) இந்திரன் அகியை (விருத்திரனை)க் கொல்லுவதற்காக மி[illegible] க்க கூர்மைபொருந்திய வச்சிரப்படையைத் தனது [illegible] துக்கொண்டு, அதனைப் பகைவன் மேலெறிய, அக்கினியில் [illegible] ஸம்ஸ்காரத்தினால் நீரானது சுத்தருமையைச் [illegible] போல, அவ்வச்சிராயுதமானது பகைவனை [illegible] றுமாறு அதனைப் பின்னும் கூர்மைப்படுத்தினான். இந்திரனே! [illegible] பலம், ஸேனாபலம், மகத்வபலம் ஆகிய மூன்று [illegible] லுள்ள மரங்களைக் கோடாலியால் தச்சன் வெட்டுவதைப் [illegible] போல, நீயும் எங்களிடத்துப் பகைகொண்டு [illegible] வீழ்த்துவாய்-(எ-று.) [illegible] நகாசுவேலைசெய்பவருக்கு தச்செயன்பார் [illegible] கள் பகைவரை வெட்டி வீழ்த்துவாய்.' என்றனது [illegible] துவாய் எனப்பின்னடிகளை முடிப்பர். [illegible] இந்திரன்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 130.

5. அரிமுயற்சியின் றருவிற் காட்டிற,
வெற்றெனத்து அன்றுயவிற், பொருதிடக்
இரியாசர்கள் இகிரித் தலைகயிலெிற்,
றிகழு விக்குகின; இவையும் பொருப் பயன்
தருக வொண்ணி கல்லுதகாம் மதுத்துகிலத்
தழுவுமத் தறுவையிலின் மனிதர்வாயப்
பெருகி றழ்றவும் பயனீக் இடுவாய்ப்
பெருகு போலுவ செரிதாம் பிறங்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சோம்பில்லாமல் வேகமாருவிகள், யாகதலைத்து வரும் உன்னுடைய தேரைப்போலவும், யுத்தத்துக்கு விரும்பிச்செல்லும் ராஜாக்களின் தேரைப்போலவும், சமுத்திரத்தை நோக்கியோடுமாறு செய்தனை. அந்த ஆறுகள் பொருப்பயனைத்தாக்கருகி மதுவிலிடத்துப் பொருந்தும் கறவைப் பசுக்களைப்போல மனிதர்களுக்குப் பெரிதும் பலன்றருபவையாய் மிகச்சிறந்து நிம்—(எ-று.) ம.நு, மானவர்முதல்வருள் ஒருவன்.

வருக்கம் 18.

6. தனமுறவாக் கவை மினி, விசுதிர, கார்,
தவைக வொள் காப்பிய வீரதும் புரிவதின்,
உனதரும் புகழ்க் கதிவைச் சுகம்பெற
வருவனைத்துவினத் திகழ்க் துதிக்கனர்;
தனமுறக்கதி மிகு நற்பயினை
சயானன் றவ முழுமைத் தனம் பெறப்
புனைவதிற் செருக் கதிபுற்றவ வுனைப்
புகழுமே அவர் பலவிப்பர் விப்பிர.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சிரஞ்சனகம்பியன் தேரைச்செய்வதுபோலத் தனவிச்சையுள்ள மனிதர்கள், தாங்கள் சுகத்தை யடையும்பொருட்டு உனது அருமையான கீர்த்தியைத் தோத்திரம் ஸ்தோத்திரங்களை யுருப்படுத்தி உன்னைப் புகழ்ந்தார்கள். விப்பிரனே! யுத்தத்திற் கதியோடு செல்பவனே! ஜுதித்தசெல்வத்தைப் பெறுமாறும், கல்லாத் தனத்தையும் பெறுமாறும், சேவகம்பொருந்திய குதிரைகளையும், ஜயசீலருனை வீரனையும் அலங்கரித்துப் புகழ்வதுபோல உன்னைப் புகழ்ச்சியிலும் சந்தோஷமடையச் செய்வார்கள் —(எ-று.)

7. சூரு வய்ந்திடப் புரமுறன்று முப்பனைத்
புழுதி செய்தனை, செருவி னடிப்பவ,
ஆரு நல்லவிற் திவதாசனைக் கெனை
மாபிரிதிப்பல ருளியத் தனையவர்
போவாட்டினை; பதிஇந்துவும் தவன்
பொய வீழ்த்தினன் மலைதின்று சம்பரன்
சேரு முன்பிர வினவ விற்பெறுத்தனை
தேடியாவையும் வானிற் பகிர்ந்தவே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் நடிப்பவனே! [illegible] புரங்களைப் பொடித்தனை. பகைவர்களை [illegible] திவோதாஸனென்னும் அரசனுக்காக [illegible] வண்ணம் இம்சித்தாய். அதிதிக்குவருகிற [illegible] அவ்விந்திரன் நிலைபெற்ற பெருந்தனங்களை [illegible] பலத்தினாற் பங்கிட்டுச் சம்பராசுரனைக் [illegible] செய்தான்—(எ-று.) புரு, மனிதர்க்கு [illegible] திவதாசன் எனச் செய்யுளில் நின்றது. அதிதிக்குவான் [illegible] திற் சிறந்தவன்; திவோதாஸனுடைய மற்றொருபெயர். மண். 1 [illegible] செய். 6 பார்க்க. சம்பரனைப் பற்றியும் ஆண்டுப் பார்க்க.

8. மகமிழைக்கு மாரியனைச் சமரத்தினில்

மருவுதாறுத விகனிற் றுரக்கதர்

சுகமளிக்கு மெய்மருந்திறைபுரந்

துணையளிப்ப வித்திரன்; மாசாவர்க்கினை

மகமியற்றிடா வசுரன் கறுப்பதன்

வகைபுறக்கெடுத்தவனைத் தொடர்ந்தவர்

தொகுதி யல்லதுற்றழியத் தவித்தவிற்

றுருவியானையு நனிகட் டெடிப்பனே.

(இ-ள்.) யாகஞ்செய்யும் ஆரியனைக்காக்க யுத்தத்திற் [illegible] னோடு ஸ்வர்க்கலோகத்தைத்தரும் பெரும்போ [illegible] இந்திரன் துணைசெய்வான். மனிதர்களைக் காப்பாற்றி [illegible] ணன் என்னும் அசுரனின்கறுப்புத்தோலைக்கிழித்து [illegible] னுடைய பரிவாரங்கள் ஒருவனையும் விடாமல் அழித்[illegible] லாக்குவது போல் எரித்து விடுவான்—(எ-று.) 'பரிதிபட [illegible] களம்பட்டோர் போகப், பரிவ்ராஜகரென் பவர் ஆரியனைப் [illegible] ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போகுபவர் யுத்தகளத்திற் பிராணனை [illegible] ராஜகரும் என்னுமிருவர்களாமென்று பாராசர [illegible] பற்றியே துறக்க லோகமளிக்கும் அமரொன்றார். [illegible] ஒருகதையுண்டு. அம்சுமதீ யென்ற வொருநதியின் [illegible] முள்ள கிருஷ்ணன் என்னு மசுரனொருவன் பதினாயிரம் [illegible] கூடி அவ்விடத்துச் செல்லும் ஜீவன்களை யழித்[illegible] கே இந்திரன் பிருஹஸ்பதியினுற் பிரேரிக்கப்பட்டு [illegible] சென்று அக்கிருஷ்ணனின் தோலையுரித்து அவனது [illegible] கொன்றான். இக்கதை மண். 8 சூக். 85 செய். 13 [illegible] றது. அங்கு இக்கதை வேறொரு வகையாகக் கூறப்ப[illegible] அம்சுமதி குருக்ஷேத்திரத்திலுள்ள தென்பார் ஸாயனர். [illegible] யனர் சொல்வதாக மெக்டானல்டு கூறுவர். [illegible] தா னெனவும் அவனது அநுசாரர்களும் அத்[illegible] புலப்படுகிறது.

9. பகலவன் றனதுருளைப் பறித்தினிப்

பரிவொடுஞ் சமக்கிறுத்து செகிறு

மண்டலம் 1. சூக்தம் 130

மிகவுமன்னவா யருஞற் றவைமொழி
விரிதரக் கவர்ந்தனன் முற்றவும் வலி
புகலுமன்னவன்; கவி, மக்களின்னெலாப்
பொழுதுநற் சுகத்தவைமேந்தி யாயுளிற்
றகவினிற்றால்; உசனன் வயின்வினை
தகவிலுறந்து செய்மையினிற் புரந்தனை.

(இ-ள்.) இஃது ஒருகதையுண்டு. (முன்பு ஒருகாலத்துச் சிலவசுரர்கள், இந்திரனுற் றங்களைக் கொல்ல முடியாதென்ற வரத்தைப் பிரஹ்மாவினிடத்திற் பெற்று இந்திரனை மதிக்காமற் றிரிந்தார்கள். அப்போது இந்திரன் ஸூர்யனது சக்கரத்தைத்தனது பலத்தினுல் எடுத்து அவர்கள் மீது வீசிக் கொன்று னென்பது.) சூரியனது தேருருளைப் பலத்தினுற் றாக்கி யெறிந்து, வலிமைபொருந்திய சூரனுகிய இந்திரன் செந்நிறத்தை யடைந்து அவ்வசுரர்களை யழைத்து அவர்களது பேச்சு சக்தியை முற்றிலுங் கவர்ந்தான். (அவர்களைக் கொன்று னென்றபடி.) கவியே! (தனவந்தர்களிடத்துச் சென்று பொருள் சேகரித்துவரும்) மனிதனைப் போல ஒருநாளைப் போலப் பலநாளும் நல்ல சுகங்களை யளிக்கும் செல்வங்களைத் தாங்கி, ஆயுளை விருத்தி செய்வதுபோல வெங்களுக்களிப்பாய். உசனனென்னும் மஹரிஷி யினுக்கு உதவிச் செய்மையினினுடம் (வர்க்கத்தினின்று மென்றபடி) வந்து அவனைக் காத்தனை—(எ-று.) முதலிரண்டடிக்கும் ஸூர்யபரமாய்ப் பொருள் கூறுவது முண்டு. "இந்திர னுபமான ஸூர்யன் உதயமாய்த் தன் பலத்தினுல் விருகிபோட்ட அல்லது அசுரரை ஜயிக்கத் தனது சக்கரத்தை (சண்டு இலக்கனை யார்த்தோரை யென்க.)க் கடாவுகிறுன். முற்பக்கத்திலுள்ள வாதியாகிய அருணன் மந்தேஹர் முதலிய அசுரர்களின் சமீபத்திற் சென்று, 'கொல்லுக, வெட்டுக;' என்றும் அவர்களது சத்துருக்களைக் கவருகிறுன். சசானுனப் முற்றுங் கவர்கிறுன்." என்பது. உசன னென்பதற்கு உசனனென்றது ஆவலோடு வேகமா யென்று பொருளுரைப்பது மொன்று; உசனன் மண். 1 சூக். 51 செய். 10 பார்க்க. கவியே யென்றது இந்திரனைக் குறித்தது.

(வேறு.)

10. புரங்களைப்பொடிப்போ யிச்சைபொருத் திடுங்கருமவேந்தே!
உரம்பெறப் புதிதென யாக்கருணைக் குமுறத் தப்போற்றெய் திக்
கரம்பெறுமகத்திற்காப்பாய்; சாற்றுமிக் திவோதாசன்றன்
வரம்பெறுஞ்சூ டிக்கவனா நக, பகலென்றாழின்.

(இ-ள்.) புரங்களைப் பொடியாக்குபவனே! இச்சைகளை வர்ஷிக்குங் கர்மத்தோடு கூடியவனே! இந்திரனே! புதிதாக யாங்கள் செய்து கூறும் உக்தங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்று எங்களுக்கு அதிக ஆமுஷ்மிக சுகத்தை யளித்துக் காப்பாயாக. இத்திவோதாஸன் வம்சஸ்தர்களாகிய யாங்கள் புகழுவதினுல், பகலிற் சூரியன் விருத்தியை யடைவதுபோல விருத்தியடைவாயாக—(எ-று.) கேவந்து, இந்திரன் தாம் பெறு சுகமென்றது இடமாகங்களை. இக்குத்ஸரிஷியாகிய பருச்சேபன் திவோதாஸனது குடியில் வந்தவன். திவோதாஸன், நிவாத எனவுமாயது.

வருக்கம், 19.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

131. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 5.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெடி பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி; தேவதை: இந்திரன்.

1. அசுரனிந்திரன் றனைவிண் ணுலகுடன்
அகலவனியும் பணியுந் துதியொடு
மிசையுறச் சிறந்திடுமவ் வவியொடும்;
இசைய மன்பினொடுந் தொழுதெங் கடவுளும்
வகையிலன்னவன் றனை முன்னிறுத்தினர்;
மனிதராற்று மெச்சவனங்களு மவர்
நசையுறத்தரு மவிநற் பொருள்களு
நணுகவிந்திரன் பெருமைக் கெனவுமே.

(இ-ள்.) பகையடர்ப்பவனாகிய விந்திரனைத் தேவலோகத்தவரும் விரிவான பூமியிலுள்ளவரும் துதிகளோடும் கீர்த்தி பொருந்தும் மேன்மை தரப்படும் அவிப் பொருள்களோடும் பணிவார்கள். எல்லாத் தேவர்களும் ஒருமனப்பட்டு அவ்விந்திரனை முன்னணியில் முதல்வனாக நிறுத்தினார்கள். மனிதர்கள் செய்யும் எல்லா ஸவனங்களும் அம்மனிதர்கள் தரும் புரோடாசம் முதலிய அவிப்பொருள்களும் அவ்விந்திரனது பெருமையைத் தோற்றுவதற்காகவே பொருந்தும்—(எ-று.) அசுரன் அஸுரன், பகைவர்களையடக்குபவன், இந்திர னென்க. மண். 1 சூக்- 24 செய். 14 பார்க்க.

2. அகிலமெங்கணுந் தனியுற்ற வுன்னையே
யணையுமெம்மக மதிலும் விரைவுறப்
புகலுமிச்சைகள் பெற வெண்ணுவோர் தனித்
தனியுறப்பரச் சுகமுன்னை வேண்டுவோர்
புகலுவர்; கரை தனிலுற்ற கப்பலிற்
புகலுமெம்படைத் தானையின் வைப்பமால்
மகமியற்றுமாயுள ரிந்திரன்மகத்
துவமதனையே துதிசொற் றொழுவினே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அகில மெல்லாம் தனித்து நிற்குமுன்னை, இச்சைகளை யுன்னிடத்திருந்து பெற விரும்புபவரும், ஸ்வர்க்க லோகங்களைத் தனித் தனிதாமே பெற விரும்பிக் கூடுவோருமாகிய யஜமானர்கள் எல்லா ஸவனங்களிலும் விரைவின் வரப்புகலுவர். ஆயுளோடு கூடிய மனிதர்களாகிய யஜமானர்கள் இந்திரனே பரமேசுவா னென்று அவனது மகத்துவத்தைத் தோமங்களாற் புகழ்ந்து அவனை யெண்ணியடைவது போல யாகமக்களாகிய யாங்கள் கரையோரத்தில் நிறுத்தப் பட்டுள்ள கப்பலிற்சாமான்கள் நிரப்புவ தொப்ப உன்னை எமது பலத்தோடு கூட்டுவோம்—(எ-று.) உன்னை யென்பது இந்திரனையே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 131.

3. உனதுதவியை விழைவுறுஞ் சதிபதி
யுறுமவியெலா முதவிப் பசுநிரை
மனநிறைவுறப் பெறமகோன் பியற்றுவார்;
மருவிருவரும் பசுவைப் பெறுவதற்
கினவரும் பாக்கசு வெய்துறத் திறந்
திசையுறுவிப்பை; யிந்திர விச்சையைத்தரும்
மனமொடும் பிறங்கலை யுண்பகை செகும்
வயிர வாயுதந் தனின்மிசைக் கொளிருவை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது உதவிகளை விரும்பும் பத்தினியோடுகூடிய யஜமானர்கள் தங்கள் அவிப்பொருள்களையெல்லாம் முழுவதுமுதவிப் பசுக்கூட்டத்தை நிறைவிற்பெற மகவோன்பாற்றுவார்கள். பசுவைப்பெறவேணும், சுவர்க்கத்தைப்பெறவேணும் இருவரும் அடையும் வண்ணம் அவர்களைச் சேர்ப்பாய். இந்திரனே! காமியவஸ்துக்களையளிக்கும் மனத்தோடு கூடப்பிறந்த நீ உனது பகைவரை வாட்டும் வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தி விளங்குவாய்—(எ-று.) அவ்வச்சிரம் எல்லாருக்குந் தெரியச்செய்வாயென்க. மேதோடாதியர், பசுவைப் பெறவேணும் ஸ்வர்க்கத்தைப் பெறவேணும் இரண்டு மனிதர்களை நேர்நேராக யுத்தஞ்செய்யக் கொண்டுவந்து நிறுத்துவாய் என்பர். சதிபதியென்பதற்குப் பத்தினியோடு கூடிய யஜமானர்களொன்று கூடியது ஸ்திரீகள் அத்யயனஞ் செய்யாதவர்களானாலும் அவர்களுக்குப் புருஷனின்றிக் கர்மாநுஷ்டத்தியோக்கியதை யில்லாததுபற்றுமென்பார் சாயணர். அதற்குப்பூர்வமீமாம்ஸை 6-ம் அதிகாரம் 3-வது அத்தியாயம் 4-வது அதிகரணத்தைமேற்கோளாகக் காட்டுவர். அன்றி 'ஸ்திரியா அதிகார: ஸைக்ஷ்யாத்யாஸ்யா' என்றுள்ளது. ஆதாரவிதானத்தில் 'ஜாயாபதீ அக்னிமாதத்யாதாம்' என்றுள்ளது ஸ்மிருதியிலும் நாஸ்திஸ்த்ரீணாம் ப்ருதக் யக்ஞோநவ்ரதம்,' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

4. வருடமுன்னிலே வினைதந்த நற்புரம்
வளருமொய்பொருள் தனையும் பறித்திடப்
பரிவினன்னவை தமைவெட்டும் வீரியம்
பழையோர்த் தெரியுனையே துதிப்பரால்;
அரி, வலிபதி, மகமற்ற மர்த்திய
னழிய வெட்டினை; யசார்ப்பதிக்களை
பெரியதிப்புவி யதனைப் புனலினைப்
பொருசுரவனைப் பொருளைக் கவியினே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வருஷகாலத்தை நினைத்து மதில் அகிழ் முதலிய வற்றாற் சூழக்கட்டிய பகைவரது கோட்டைகளை யவற்றிலுள்ள பொருள்களைப் பறிக்கவேண்டி யுடைத்தவனது வீரியத்தையறிந்து பழையவர்கள் உன்னையே துதித்தார்கள். இந்திரனே! வலிமைக்கு நாயகனே! மகவிரோதியான மர்த்தியனைக் கொன்றனை. ஸங்கேதமாய்க்கூறும் இப் பெரிய பூமியையும், அப்பூமியிலுள்ள நீர்நிலைகளையும், அங்கீரின் காரியப் பாடாகிய உணவுப்பொருள்களையும் அசுரர்களாகிய பகைவர்களினின்றும்

பிடுங்கினாய்—(எ-று.) கோட்டைகள் என்பதற்கு [illegible] படும் மேகங்களாகிய கோட்டைகளை யென்னும் [illegible] (Muir) மூர் என்னும் மேற்றுட்டுரையாளர்.

5. வலிநிறைந்தவ வுனையே சகித்தவர்
ளொருங்கடைய [illegible]
பொலிவுசோம மதுக்களியிற் புரியுநின்
னுருவியுன்னை [illegible] புகழ்ந்தனர்;
மலிசெருவினிற் புகழும் மனத்தொலி
மருவுவெற்றியிற் புரிவர் [illegible];
மலியவொவ்வொரு நதியும் [illegible]
வலிதி னுன்னருகினி லிருக்கப்பெற்றனர்.

(இ-ள்,) வலிமை நிறைந்த காளையே! உனது [illegible] பியவர்கள் சோமத்தையுண்ட மதத்தினால் நீ புரியும் [illegible] விவ்வல்லமையைச் சவனந்தோறும் புகழ்ந்தனர். நெருங்கிய யுத்தத்தில் அவர்கள் செய்யும் பேரொலியை வெற்றியுள்ளதாக்குகின்றனர். [illegible] படி (அல்லது ஸாயணருரைப்படி அன்னமமலிய) விரும்பிய அவர்கள் [illegible] வொன்றாக வெல்லா நதிகளையும் உன்னிடத்திலிருக்கப் பெற்றனர்—(எ-று.) ச்ரவஸ்யந்த: புகழ் விரும்புபவர் அல்லது அன்னம் விரும்புபவர்.

6. விடியலிற் புரி மகமுற் றுளம்விழைந்
தொழுகுக; வெமதவியை விளிப்பினோடு
படியினெந்தி தமையும் பாசகர்
பழகுறப்புரி மகவா யுணர்கவே;
இடியெனும்படை யினையினிறை, பகை
யிரியவெட்டிடும் வலிகின்ற காளையே,
தொடையுறப் புதுநடையுற்ற விச்சையான்
சொலுமறை யெனதினையுஞ் செவிக்கொள்வாய்.

(இ-ள்.) (அவ்விந்திரன்) விடியற்காலத்திற் செய்யும் யக்ஞத்தினிடத்து வந்து அதனை விரும்பி நடப்பானாக. ஸ்வர்க்கத்தினை விரும்பிச் செய்யும் எமது யக்ஞத்திற் றரும் அவிப்பொருள்களையும், ஸ்தோத்திரங்களையுங் கேட்டறிவானாக. வச்சிராயுதந்தரித்த இந்திரனே! பகைவர்களைக் கொல்லும் வலிமைபொருந்திய காளையே! புதுமையான [illegible] யுள்ள மேதாவியாகிய யான் புதிதாக விரைந்து கூறும் மந்திரங்களைக் கேட்பாயாக—(எ-று.)

7. துதிபொருந்தி யோங்கிய வீர, விந்திர
கொடும்பகைவன் மர்த்தியனைப் படையினின்
வதைபுரிக; வெம்மடிமைக் கருதிடு
மனிதனைக்கொலல்; [illegible],

மண்டலம் 1. சூக்தம் 132.

துணைகருமிரா கபோ மடைய பொங்க பார்டு மேந்து
அசாமி ஹுன்மதிகளை மென்றழிந்திடல்
பதிகளைக் கா வாடியர்ந்தனர் தொடும்
படிபொனைச் சொரூடிபொழிபுஞ் செவிக்கொளல்.

(இ-ள்) ஸ்தோத்திரங்களால் மேன்மையுற்ற சூரனே! இந்திரனே எங்களது பகைவருகிய மர்த்தியரை வச்சிராயுதத்தால் மடிப்பாயாக. எமது அழிவை விரும்பும் மனிதரையும் கொல்லுக. காதுகொடுத்து கேட்பதிற் சிறந்த வீரனே! ஆகாய புத்திரராமி எமது கேட்டைபண்ணி யெல் லோருந் துன்பப்படுத்தும் ஆயுதத்தினை, அழிப்போக்களைத்திருடர் இம் சேர்ந்தும் விதமாக, விம்பித்துக்கொல்லுவாயாக வென்று சொல்லும் எம் மொழிக்கும் உள்ளத்திற் கொள்ளுவாயாக-(எ-று.) 'மதியினின் மகத்திடையிற்று ழிகளை உள்ளத்திற் புலிகளை சேர்க்கவே.' என்றும் கடையடியின்னோவை வகைபுரிவதிற் புலிகளை சேர்க்கவே.' என்றும் கடையடியைப் படிக்கலாம். 'நன்னெறியென்று செய்யும் எங்கள் யாகத்தாக்கு இடையில்வருபம் அசுரர்களை யழிப்பதுபோல அழிப்பாயாக, வென்று சொல்வதைக் கேட்பாயாக.' வென்பதுபொருள்.

வருக்கம், 20.

132· மண்டலம் 1. அநுவாகம் 19 சூக்தம் 6.

6 இருக்குகள் கொண்டது.

ரிஷி: தெ. பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்; அத்யஷ்டி; தேவதை: இந்திரன், 6 இந்திரனும் பர்வதரும்

1\. மகவஞ்சிய, வுனதாள் பறுத்தனை
மருவியுள்ளயா மதிசி ரசிப்பவல்
தகாமநுவிக்கா வெலாமெற்றி வென்றுநுக்
கனவோடும் ஏறு யுப்பகைவர்ச் செயிக்குறல்;
பிகவுபின் றகுகினை பிம்பகத்தினிற்
பிழிமதுவையாப் பரிவின் விருக்குக.
ஆக; வளிப்பொருள் தருமெய்ச் சாப்பெற
வுதவுபுள் வயிற் பொருட்பங்குறப்பெறல்.

(இ-ள்) (மகவானே) மகத்தின் வெளக்கியத்தோடு கூடியவனே! உனது பதையுபதிளைவைப் பொருந்தியுள்ள யாங்கள், இந்திரனுகிய உனது உதவி பெற்று பகைவர் சிறந்த பலம் பொருந்திய வெம்மைச் சமிக்கச் சேனையோடு வரும் பகைவர் களைச் சயித்துப்பொருந்தட்டும். இன்று சமீபத்தில் நடக்கும் இவ்யாகத் திற் சோமம் பிழியும் யஜமானனுக்காகப் பரிந்து பேசுவாயாக. அவிப்பொருளைத் தருபம் யாங்கள், யுத்தத்திற்செயம்பெற வுதவுகின்ற உன்னிடத்திலிருந்தும் யுத்தத்திற் கிடைக்கும் பொருள்களைப் பங்காகப்பெறட்டும் (எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

,2 பரமுறத்தருந் செருவிற் பரந்தவன்
பலிதரச்சிறு பொழுதிற் றுயிறுணர்ந்
தரமுறக்குரு புரியும் மவன்விழைந்
தருருமவ்வயிற் கொலையைப் புரிந்தனன்
அரியு,மெம்மவர் அறியச், சிரத்தினி
லிணையவிட்டெவ ரெனினும் புகழ்த்தகன்;
பெறுகவுற்றிட றுதியரு முன்றனம்
பெரிது மன்னுக வெமகட்டிரத்தினே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்க்கபலனைத்தரும் யுத்தகளத்தில் விரைந்து சென்றவன் அழைக்குமிடத்தும், பலிதரும் யஜ்ஞங்களைப்புரிய அதிகாலையிற் றுயிலெ ழுந்து யாகஞ் செய்பவன் உருகியழைக்குமிடத்தும், எல்லாரும் அறிய சிரத் திற் பொருத்திப் புகழத்தக்கவனாகிய இந்திரனும் எம்மவர்பொருட்டாகக்கொண் டிருக்கப் பகைவரைக் கொன்றான். (இந்திரனே!) அதிக்கத்தக்க உன்னுடைய செல்வமானது எங்களிடத்து ஸ்திரமாக வந்து பரிபூரணமாகத்தங்கி யட்டும்— எ-று.)

3. கிழமையின்மகத் தலமெய்தி யுண்மையிற்
கிளருமெவ்வவிக்கனி னீமகிழ்மையப்
பழமையுற்றநன்மகவா யவிபொருள்
பழுடு நல்லொளி யொளிர்விக் தருன்றனக்,
கழுகினன்ன செய்கையினையறைகுவம;
அதனினீருல கிடையிற்கதிர்கொடு
பழுகநோக்குவார்; அறல்தேடரி மகர்
பசுநிரை பெற வுறவிற் றெரிகுவான்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பழமை போல யஜ்ஞஸ்தலத்தையடைந்து ஸத்திய பலன்களோடு விளங்கும் எந்த வவியுணவின்கண் நீமகிழ்வாயோ அந்த வுணவுகூடிய யாக வவிப்பொருள்கள் உனக்காக வொளிவிடவீசுகின்றன. இந்தச்செய்கையை ரித்விஜர்களாகிய யாங்கள் எடுத்துக் கூறுவோம். அத லால் வானம் பூமி என்னும் இரண்டு உலகங்களுக்கு மத்தியிலுள்ள அந்தரிட் சத்தில் தங்கும் மேகங்களின் மழை பெய்தபின்பு தோன்றும் சூரியகிரணங் கள்துவாரா நீயருளின விஷயத்தைப்பார்த்து அறிவார்கள் மழைநீரைத்தேடி யளிக்கும் இந்திரன், அவிசம்பந்தமான பந்துத்துவத்தில் யஜமானர்கள் பசுக்கூட்டத்தைப்பெறுமாறு எண்ணி யறிவான்—(எ-று.) பலவீன அளிக்க வெண்ணிய யாகத்தலத்துக்கே இந்திரன் செல்லுவானென்பதும், அவன் பலன்றந்தா னென்பதை மழைபெய்து ஓய்ந்தபின்னர்த் தோன்றுஞ் சூரிய கிரணங்களைப் பார்த்தவுடன் அறியலாமென்பதும், அத்தகைய யஜமானர்கள் இந்திரனுக்கு அவியளிப்பதனால் அவனோடு உறவு கொண்டாடும் பாக்கிய த்தையைப்-பெறுகிறார்களென்பதும் கருத்து.

4. பசுவினோடு விண்ணெழுகும் முகில்களைப்
பரவுமங்கிரர்க் கொருதன்மை யின்னளித்
திசையு முன்மொழியில், அரிமுன்புபோலிறை
யெழிலினைத்துதற் கியைபவுற்றுகால்; மகா

மண்டலம் 1. சூக்தம் 132.

வசனைவெய்யதுக்கெனவாய்ந்த தொற்றமைய
மருவிடா, யுனக் கருகின் மகப்பிறி
நவையிலெனப்பவாக் குலோகம் விளக்கிப்
நன்னைகள் தோகையுமுதும் நவிக்கவே.

(இ-ள்) இந்திரனே! பகைக் கூட்டத்தையும், அந்தரத்திற் செல்லும் மேகமுழக்கங்களையும், உன்னை வணக்கும் அங்கிரஸர்களுக்காக ஒருதன்மை யினைவிக்கும் பொருட்டும் உனது செய்கை பனுமை போல விளையாகப் பிளவிக்கும் பொருந்தாய் உனது செய்கை மறைமை போல விளையாகப் புகழுதற்குற்றது அக்கருவினை தனக்கு வேண்டுங்காக யுத்தத் தொடு செற்று வென்னையை யடைக. உனக்கைக் கொடியிரியும் வாக்கு சோ தொற்று வென்னையை பகை. உனக்காக் கொம்பிரியும் வாக்கு மேக வருத்தை (கோபத்தை) யுட்டும் பகைவர்களது கூட்டத்தைக் குற்றமும் வருத் துங்க—(எ-று). வங்கட்டுக் கிறப்பாழ்யுமாறு செய்க என்பது பொருள். பகைக் வாது பகைக் கூட்ட மெனினும், பகை மென்றும் அகாணைத்து வைத்த பகைக்கூட்டமெனினும்பொருந்தும். யாகத் செய்வோர் ஆதிய என்றும் மன்னவர்கள் ஒன்னாடு அதாயதுஅஹென்றும் கூவர் மேகுட்டாளியியர்.

5. இருவினேன்றி வெளியிடாற் சாமங்களைக்
கிருமையிற் றெறுதின் புரிக்கு முன்னமிற்
பொருது வென்றுவர் தவவுள் புரிக்கையார்
புகழ்மகம் புரிதலி லொன்ன வாதினார்;
வெரிது மன்னவர் றேடிய வாளைக்குவார்
ரீறிய வானத்துற் பனையாபுரற் பெற;
அரிபிலைக் கூறக் கலைவர் மகத்தின
பரிவிறுப்பக் கற்றவன்னவனிகின்.

(இ-ள்.) சூரனுகிய இந்திரன் குதிரைகளால் எல்லா ஜனங் களையும் தக்கத் தெரியவேண்டிய முதனுடு ஆன்மையில் பகைவரி தனைக் கண்டும் உனைக்கும் ஆனைப்பட்டவர்கள் கண்டெய்து பகைவரை வென்று அடித்தறப்படையார்கள்; யக்ஞங்களைச் செய்து அவிப்பொருள்களை யடையார்கள். பிரியமுள்ள புத்திரர்களும் பலமும் பொருந்திய ஆயுளைப்பெற வணக்கிடவார்கள் அங்கிரஸ்களைப் போல அர்ச்சிப்பார்கள். என்னின தெய்வங்களை வைத்தற்காக அங்கிரஸர்களே போல் அர்ச்சிப்பார்கள். தங்கவேயாக்களை படைவது யாகசெய்வார்கள் இந்திரனாயிப்பத்தை (அல்லது மேக மேகபோல, யக்ஞகர்மங்களைச்செய்பவர்கள் இந்திரனாயிப்பத்தை (அல்லது மேக கத்தை) படைவார்கள்—(எ-று.)

6. பருவதம் பரி, பிருஷீர் முதற் செறுநீ
பருகுவிடுமாகக் கேசவவென்று கோனர்
ஆருயியாமையுக் கொளும் வச்சிரத்திறற்
தெருவீயி கோட்டுக், தொனையின் வருத்துக;
கருவியாமுதா ஆரூத் தெருவிடுவார்
கவிமனத் தையுங் கருவிக் குலைத்திடும்;
குரிவர்க்கிருந் தெருவிழுர வொப்பமை
பதகமா வெமதுவ லெம் புகழுங் கேடிக்கவே.

(இ-ள்.) பர்வதம், இந்திரன் என்னும் [illegible]! [illegible] முன்னணியில் நிற்பவர்களே! எம்மைக்கொல்ல [illegible] யாரையுங்கொல்லும் வச்சிராயுதத்தினுல் [illegible] டமுழுவதையு மழிப்பீர்களாக. கருமையாகிய [illegible] ளிருந்துகொள்பவர்களது கடினமான மனத்தையும் [illegible] ழித்தெறியுஞ் சூரனுகிய விந்திரனே! எம்முடைய [illegible] டத்திலும் எப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து கெடும் [illegible] (எ-று.) [illegible] மலை அல்லது மேகத்தின் அபிமானி தேவதையை [illegible] இப்பர்வதம் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாம் [illegible] மண். 1 சூக். 122 செய் 3ற். பார்க்க. அதில் [illegible] ளனவென்றும் இவற்றிற்கு மேகம், மலையென்னும் [illegible] வருவது சகஜமென்றும் மண். 1 சூக். 7 செய்யுள் [illegible] யர் கூறுவர்.

வருக்கம். 21.

133. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 7

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பருச்சேபன்; மொழிக்கருதம்: [illegible], 2-4 [illegible] ப், 5 காயத்ரி, 6-த்ருதி (1,2,5,6, [illegible]) 7 அத்யஷ்டி; தேவதை: இந்திரன்.

இச்சூக்தத்தை ஜபிப்பதாற் பகைவர்களது [illegible] ரட்சர்கள் முதலிய பூத பிசாசுகளின் உபத்திரவ [illegible] படுமென்ப.

(வேறு.)

1. மகத்தின துரோதசியைத் தூய்மையின் [illegible];
இகத்தினிந்திரனை யென்றும் பெருந்துரோ [illegible],
பகைத்தவர்தமைச்சூழ்ந்தாவி பறித்திடு [illegible]
ற்றருக்க காயத்தி லீமச்சுடுபிணிற் [illegible].

(இ-ள்.) யக்ஞகாரியங்களினல் யானும் [illegible] பரி சுத்தப் படுத்துவேன். இவ்வுலகத்து இந்திரனை [illegible] கிகளை, விரோதிகளைச் சூழ்ந்து உயிரைவாங்கும் [illegible] நிறைந்த காயத்தோடுகிடக்கு மிடமுமாகிய [illegible] டெரிப்பேன்—(எ-று.) துரோகரை என்பதைப் [illegible] பெண்பிசாசுகளை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

2. கல்லெறிபவை யாதுதானிகடந் [illegible]
டல் விடத்திலும் பாந்து முனைது [illegible]
சொல்லும் வினைத் தவற்றினத் [illegible]
யொல்லென வனைத்தையுமிவட் [illegible].

மண்டலம் 1 சூக்தம் 133.

(இ-ள்.) கல்லாகிய வச்சிராயுதத்தை யேந்துபவனே! யாதுதான ஸிகளின் சிரங்களைப் பலவிடங்களிலும் பாவியிருக்கும் உனது கால்களினால் வளைந்து சூழ்ந்து, அச்சிரங்களை யுடைத்து விரைவிற் சூர்ணஞ்செய்வாயாக ——(எ-று.) யாதுமதீநாம் என்பது வடமொழி மூலபதம், இதற்குப் பில்லி சூனியக்காரிகளின் என்று உரைகூறுவர் மெக்டொனல்டாசிரியர். ஆனால் ஆயுதத் தோடு கூடிய சேனை அல்லது ராட்சசர்களோடு கூடிய ஸ்திரீகளின் சேனை யென்பார் ஸாயணர் அடுத்த செய்யுளில் யாதுதானவிப்படைகளென்றவர்கள் இவர்களே. அத்ரிவ: கல்லெறிபவனென்பார் ஸாயணர். வஜ்ரிதுவென்ப தற்கு உனது பானமாகிய ஸோமரஸத்தின் பாத்திரத்தால் என்றும் உரை கூறுவர் ஸாயணர்.

3. யாது தானவிப்படைகளின் படைத்திரளை, மகவான்,
நீது கற்பொடியாக்குக; ஒடுக்கமா சாழுத்
தீது சார்சவக்குழிநிறை யிடமேதயத்தில்
காது மன்னவர் சவங்களை யாழப்புதைக்கல்.

(இ-ள்.) மகவானே! யாதுதானவிகளின் சேனையினது பலத்தைக் கெடுப்பாயாக. ஒடுக்கமாயுள்ள பிரேதக்குழிகள் நிறைந்த சுடுகாட் டில், நீ கொல்லும் அவரது பிரேதங்களையாழமாகப் புதைப்பாயாக——எ-று.

4. அவர்களிற் பலர் கூட்டமையுஞ் சூழ்ந்து மும்மடி சார்
அவைக்குள் பதிற்றைந்தை வதைத்த சுரக்கும்,
அவையதற்குப் பேரெழிலினிற் பொருந்துவம்; ஆனது
அவையார் இற்றுக் கற்பமா பொலக்குதலமே.

(இ-ள்.) அந்த யாதுதானவிகளிற் பலரையுஞ் சூழ்ந்து 150 பேர்க ளைக்கொன்றதுச் செய்கை சொல்லுவதற்குக் கீர்த்திப்பொருந்தியதாம். இ தால் உனது வல்லமைக்கு அது அற்பமெனவுங் கருதுவர்——(எ-று.)

(வேறு.)

5. வெடி குற்ற மெய்த்தோரின் மிளிர்நிறக்
கண்டயப் பைத்தப் பிசாசத்தை, யிந்திர,
பிடிபி னெற்றுக வெல்லாவரக்கரும்
மடிய, வாட்டிக மண்ணின் வீழுத்தவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பயங்கரமான குரலோடும் ரக்த நிறத்தோடுங் கூடிய அப்பிசாசை பிடித்துக்கொல்லுக. எல்லா ராட்சசர்களும் சாகும்படி வாட்டுவாயாக. அவர்களை மண்ணில் வீழ்த்துவாயாக——(எ-று.)

(வேறு.)

6. இழித்தெறிக வலியோரைக்; கேட்கிலெஞ்சொல்;
கோர்பயத்திற் புவியினடுங் கிற்று வானம்,
குறைத்த பகைவரை யுண்டோய், சப்பாந்தாக்குஞ்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

சால்புள விந்திரவெரியிற் புவியொன் றன்பு
செழிப்பறவே பயந்ததுபோற் றிறலோர் தம்மிற்
றிறத்தமனே, சத்தியுளோர் சயிக்கலாதாய்!
பழிச்சுறு மூவெழுவருடன் றொடருஞ் சூரா,
பண்பினரைக் கொலாதுறுவாய் கொலைவேலோனே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வச்சிராயுதத்தைத் தாங்குபவனே! சத்துருக்களைத் தின்பவனே! வலியவர்களாகிய பகைவரைக் கிழித்தெறிபவனே! எமது வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக. முன்பு துவஷ்டு ரூபமான அக்கினி வெளிப்பட்டபோது வானம் பூமிகள் நடுங்கினதுபோல இப்பொழுதும் பூமியைப்போல விண்ணும் பயந்தது. சாமர்த்தியவான்களிற் சிறந்த சாமர்த்தியவானே! மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களும் ஜயிக்க முடியாதவனே! மூன்றுவகைப்பட்ட எழுவீரர்களும் தொடர்ந்துசெல்லும் சூரனே! கொல்லுதல் வல்ல ஆயுதங்களோடு யாகஞ் செய்யும் பண்புள்ளோனைக் கொல்லாது வருகிறாய்—(எ-று.) "ஒருகாலத்து உலகம்பெரிய அந்தகாரத்தில் மூழ்கியிருந்தபோது தேவர்கள் யோசித்து அக்கினியை வேண்டினார்கள். அவன் துவஷ்டு (ஒளி)ரூபமாய் வானம் பூமிகளிற் சூழ்ந்திருந்த இருட்டைக் கிழித்துக்கொண்டு கிளம்பினான். அப்பொழுது வானம் பூமிகள் பயமடைந்தன." என்பது இங்கு அறியத்தக்க கதை. மண். 1 சூக். 95 செய். 5லும் பார்க்க. மூவெழுவரென்பது மருத்துக்களென்பார் ஸாயணர் இத்தொகை பலவேறெழுந்த பொருளில் வந்தது மருத்துக்கள் எழெழுவரென்பது மண் 1சூக். 88 செய் 1ற் கூறப்பட்டது. சம்பம் வச்சிராயுதம். பண்பினரைக் கொல்லாது என்பதாற் பண்பிலரைக் கொல்லுதல் பொருந்தும்.

(வேறு.)

7. சுதை பிழிபவன் றனமிக்க வில்லினைச்
சுகமுறப் பெறும்; மதுவைப் பிழிவதின்
வதை புரிகிறான் பகைவர் தமைக்கட
வுளரையும் பகைத் திடுமத் துவேஷரை;
சுதை பிழிபவன் பிறராற்றடுக்கலான்
றுதையுறப் பெறுந் தசநூறு பொன்னனம்;
சுதைபிழிபவற் கரியும் பொருள்களைத்
துதைகுவிப்ப னீள் பொழுதார் தனங்களை.

(இ-ள்.) ஸோமம் பிழியும் யஜமானன் தனமிகுந்த வீட்டைப் பெறுவான். மதுவைப் பிழிவதினால் தனது பகைவிரோதிகளையும், தேவர்களைப்பகைக்கும் துவேஷிகளையும் கொல்லுகிறான். ஸோமம்பிழிபவனும் பிறராற் றடுக்க முடியாதவனாய் ஆயிரக்கணக்கான பொன்னையும் அன்னப் பொருள்களையும் அடைகிறான். ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவனுக்கு இந்திரன் நெடுங்காலம் நிலைத்துநிற்கும் பசுமுதலிய நிறைந்த செல்வத்தைத் [illegible] தருகிறான்—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

134. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 20 சூக்தம் 1.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைவோதாஸி பருச்சேபன்; வடமொழிச் சந்தம்: அத்யஷ்டி; 6 அஷ்டி; தேவதை: வாயு.

1. விரைகதிப்பரி யுனைமுற்பழமையின்
விழவினேனைய கடவுட்கெனப்பிழிந்
தருவினேற்றிய மதுவுண்ண, வாயுவே,
வனைதுவிக்க லெம்மக மாசவிரெயனி;
பெருகுமன்பு மெய்ம்மறை யுன் னுயர்குணம்
பெரியவாக்க, வுன்மனமகிழ்க;
தருமெம்மவி தனையேற்க, வாயுவெந்
ஆர்வை யீய மாநிறைந்தேரி னேகலே.

(இ-ள்.) வாயுவே! பழமைபோல் இதரதேவர்களுக்குப் பிழியும் ஸோமத்தை விழாக்காலத்தில் முன்னோர்க் குடிக்குமாறு, எமது யஞ்ஞத்தி லளிக்கும் அவிப்பொருள்களை யெண்ணி உனது வேகமான நடைபொருந் திய குதிரைகள் உன்னை யிங்கு கொண்டுவரட்டும். எம்முடைய பிரிய ஸத் திய வாக்கோடு கூடிய மறைகள் உனது உயர்ந்த குணங்களை பெரியவை யாகச் செய்யட்டும். உனது உள்ளமும் அம்மந்திரத்தினிடத்து ஸந்தோஷத் தோடு தங்கட்டும். வாயுவே! யாங்கள் தரும் அவிப்பொருளை யேற்கவும், எமது ஆசைகளைத் தரவும் குதிரைப் பந்திகள் நிறைந்த தேரோடு நீ வரு வாயாக—(எ-று.)

2. மதமளிப்பவை, விரைவின்செலுகிர்பவை,
மனமுமமைப்பவை, வடிபெற்றெழுகின்றவை,
யிதமுறுத்துமென்றன, வாயு, விந்தாக,
விரதமீர்க்குமுன்பரி யுன்றனையிலுன்
னெதிரொழுகிமெய் மகிழ்ந்தக மெய்ம்மவி
மெதிர வெங்கொழுவி லெளி நண்ணியின்புற;
மதியினாற்றொழிலில் புரிவோரடைந்துதம்
மதியிளிச்சைகள் தமை வேண்டுகின்றனர்.

(இ-ள்.) வாயுவே! உனது தேரை யிழுக்கும் உனது குதிரைகள் உன்றனைகளை யடைந்து உனக்கு முன்னர்ச் சென்று எங்களுடைய யஞ் ஞதலத்திற் றரும்மவியை யேற்க வென்றும், எமது யஞ்ஞ காரியங்களை யெண்ணி அங்கு வந்து களிக்கவும், மதத்தைத் தருபவையும் விரைவாக எப் பக்கத்தும் விளங்குபவையும் மந்திரங்க ளழைக்க நிற்பவையும் (பத்துத் தரம் சுத்தமாக) வடிக்கப் பெற்று எழிலை யடைந்தவையுமான ஸோமத்து ளிகள் உனக்கு மதத்தை யூட்டட்டும். தமது புத்தியினால் யாககர்மங்களைப் புரியும் ரித்விக் யஜமானர்கள் இம்மகத்தை யடைந்து தமது ஆசைக் கேற்ற விஷயங்களைச் சொல்லி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

3. சிவப்புறும் பரிதனை வாயு தூமிரந்
திகழு மிரண்டினை வாயு [illegible]
டுவப்புறச் சுமையினை நன்கிழுக்கவல்
லுரம்பொருந்து மாவினை [illegible] நன் ஞானத்
தவிர்ப்பன்; வாயு மூதறிஞன் றனைத் [illegible]
வகை [illegible], சார [illegible];
திவப்புறும் மொளியினை [illegible]
நிறைய [illegible].

(இ-ள்.) வாயுதேவன் சிவந்த குதிரைகளைத் [illegible] சுமையிழுக்கவல்ல தூமிரவர்ணமான இரண்டு குதிரைகளை [illegible] வான் (கட்டி வேகமாகவந்து சேருவா னென்பது [illegible]னர்) வாயுவே! ஜாரன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் [illegible] தை யெழுப்புவதுபோல, நல்ல ஞானவான் ([illegible]) [illegible] அவனை யடிக்கடி (எச்சரித்து) எழுப்பிவிடுக. [illegible] படி செய்க. அவியுணவை யேற்கு மாறு [illegible] பிரகாசிக்கும்படி செய்க.—(எ-று.) ஜாரன் [illegible] ஆனல் [illegible], தற்காலம் அச்சொல் உபயோகமாகும் [illegible] தியுள்ளார் ஸாயணருரையில், இதுவும் இவ்வ [illegible] என்பதையுணர்த்தும். பின்னடி வாயுவை முன் [illegible] அண்மைவிளி.

4. ஒளி மிகும் முனைசு யுய ரந்தரத் திளின்
றொழுகு தம்புதுப் பலவர்ணமெற் [illegible]
அளிமிகமகப்பிரதேச மோங்கிட
வளிபெற விரித்தனை பொன்னொளி [illegible];
களிதரும்மமிழ் தளி தேனு [illegible]
கருதி யானையாந் தன [illegible];
அளகமாரு நன்னதி வாணிபூரித் [illegible]
வளியின் மாருதர் தமை [illegible].

(இ-ள்.) (வாயுவே!) பிரகாசம் மிகுந்த [illegible], [illegible] அந்தரிட்சத்திலிருந்து ஒழுகுகின்ற தமது [illegible] வர்ணமான [illegible] தாய்த் தோன்றியவையுமான கிரணங்களாகிய [illegible] [illegible] ங்களில் ஓங்குமாறு உனக்காக விரித்து [illegible]. அமிர்த [illegible] கள் உனக்காகத் தங்களுடைய நெய் முதலிய எல்லாத் [illegible] [illegible]ரும். தண்ணீர் நிறைந்து ஓடும் ஆறுகள் வானத்தினின்று [illegible] மாறு உனதம்சங்களாகிய மருத்துக்களை அந்தரத்தில் [illegible] (எ-று.). ஸாயணர் முதலடியை அக்கினி பரமாகவும் [illegible] 'யாகக்கிரகங்களில் ஓமத்துக்காகப் பிரகாசிக்கும் [illegible], [illegible] [illegible] புதியவையுமான [illegible] கூடிய [illegible] [illegible], தேசங்களில் வரும் உனக்காக, அவ்வக்கினிச் [illegible] வஸ்திரங்களை உதைய [illegible] கள், விரிக்கின்றனர்.' அதாவது அக்கினியில் [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 134.

திசி கவாஸே யோடு எரியும், என்பார். வக்ஷணாப்ய: என்பதற்கு பிரவாஹ ஜலமென்றும் நதியென்றும் சாயணர் உரை கூற மேனாட்டாசிரியர் ஜந நஸ்தானம் அல்லது கர்ப்பம் என்று பொருளுரைத்து, 'மருத்துக்களை கருப்பத்தினின்று தோற்றுவித்தனை; மருத்துக்களை விண்ணினின் கருப்பத்தினின்றும் தோற்றுவித்தனை. என்று கடைசி யடிக்குப் பொருள் கூறுவர். அனகம், தீர.

5. விரையினன் மதம் பழுதுக்கெரித்தன,
படிறும் வெண்மைதூய்மை யிரேறுடையவை
பெருகு மேக மீர்விரைவின் மகத்தினைப்
பிணையவெண்ணி போடுவரால்; அயர்ச்சி பி
ஒருகு சோரமு தற்கரனிற் பிழைத்துய
வுருவி லேண்டுவென் பகவா னுனையுனி;
பெருகுபெப் புவனமதா ருயிர்களிற்
பெருகபாரிற் பெரிதும் பரிக்கின்றாய்.

(இ-ள்) (வாயுவே!) விரைவாக மதம் பழுது முக்கிரத்தோடு கூடியவையும், வெண்மை கற்ற மிவற் செறிவுடையவுமான சோமத்துளிகள் வெண்ணி போடுகின்றன. களைப் பேசுகிராமையின் பாகமெல்லாத யுடைய வெண்ணி போடுகின்றன. களைப் போடு வருந்தும் பயங்களி, திருடன் கையிலகப்படாமற் றப்பிப் பிழைக்கப் போடு வருந்தும் பயங்களி, ஒருவன் கையிலகப்படாமற் றப்பிப் பிழைக்கப் பகவானுடைய வுன்னையே பிரார்த்திப்பான். எல்லாப் புவனங்களிலு முள்ள பகவானுடைய வுன்னையே பிரார்த்திப்பான். எல்லாப் புவனங்களிலு முள்ள (எமது பிராணிகளின் பயத்தினின்றும், அசுரர்களுடைய பயத்தினின்றும் (எமது பிராணிகளின் பயத்தினின்றும்) காத்தருள்வாய் (எ-று). மேனாட்டாசிரிவியை மேற்று எம்மைத் தாங்கி) ரட்சிக்கிறாய் (எ-று). மேனாட்டாசிரியர் மேகத்தை யிகழ்ந்து யாகத்திற் சேர வெண்ணிபோடுகின்றன வென்பர். பகம் த்வா, துதிக் குறுக, தன்னி போடு கலக்க விரைகின்றன வென்பார். பகம் த்வா, துதிக் குறுக, தன்னிப் போடு கலக்க விரைகின்றன வென்பார். பகம் த்வாம், துதிக்குறுக, தன்னி போடு கலக்க விரைகின்றன வென்பர் சாயணர்; ஆனால் செல்வத்துக்காக காத்துக்க பகவானுடைய வுன்னை யென்பார் சாயணர்; ஆனால் செல்வத்துக்காக காத்தற்குரிய வுன்னை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அஸுர்யாத் என்பதற்குத் தேவருலகினின்றும் எனப் பொருள் கூறுவார் அவரே.

(தேவ.பா.)

6. தேறி சேறும பாற்று கனிசாங் கொழுந்
செறிபினைக் கெடுத்து அடலர் பிழிந்
தெரிவீந்து வும் மதுவை, வாயுவே
பொம மகர்த பில்லத்தியும் மடைந்
இயாரு முன்னுறாக் காலெறுந்
பாலருக்கு முன் பருக வாய்ந்தவன்;
சீரிவன் றனைக் கொள்ள சேதருந்
செய்ய கெய்ய பாலதுன் யாக்களே.

(இ-ள்.) வாயுவே! எல்லாருக்கு முற்பட்ட (அபூர்வ) துணை சோமம் பிழிந்து சேவைய மாற்றி யகியைத்தரு பிடங்களி லெல்லாந் சென்று, அப்சேதாதாக்களும் பயத்தைக் கருதி யொழிப்பவர்களுமான யஜமானர்கள் தரும் சோமத்தினை முன்னர்க் குடிப்பதற்கு நீ யருகன். அவ் யஜமானர்களது பசுக்கள் கெம்போடு கூடித்தம்மிடத்திருக்கும் பாலை உனக்காகவே கறந்து கொடுக்கும் —(எ-று).

வருக்கம், 23.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

135. மண்டலம்: 1. அநுவாகம். 20 சூக்தம். 2.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தை. பருச்சேபன்; வடமொழிச் சந்தஸ்: அத்யஷ்டி. 7. 8 அஷ்டி; தேவதை: 1—3 வாயு, 4—8 இந்திரவாயுக்கள், 9 வாயு.

1. குசைபரப்பி யுள்ளன; வாயு, வாரிவக்
குதிரை நூறுடன் குழுவிற், பரிக்குழு
விசைபவ, விருந்து தொடர்ந்துன்னை [illegible]
இயைந்து, தேவர் முற்பருகத்; [illegible]
யிசையு நன்மதுச் சோமம் பொலி யுனக்
கியைய விட்டனர் கடவுட் டிறத்தினர்,
விசையிறுன்றனக் கியை யுள்மதுத் [illegible]
மேவுவிக்க நன் மகவாய்த் திறத்தினர்.

(இ-ள்.) (வாயுவே!) தருப்பைகள் (எங்கள் யாகத்துக்காக) [illegible]கப் பட்டுள்ளன. பரிக்கூட்ட முள்ள வாயுவே! ஆயிரம், [illegible] கணக்குள்ள குதிரைகளோடு கூடி யாமளிக்கும் [illegible] முதலிற் குடிக்க வருக. மாதுரியமான சோம[illegible] ஒளியோடு கூடியவனுன வுனக்காக (தேவர்கள்) [illegible] பிழிந்து வைத்துள்ளார்கள். உனக்கு [illegible] வதற்காக யாகத்தினிடத்துப் பிழிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ([illegible]) தம் வாயுவின் குதிரைக்குப் பெயர் என்பார் யாஸ்கர். [illegible] லுக்கே நூறுயிரம் அல்லது லட்ச மென்னும் [illegible] என்னும் வடமொழிப் பதத்தை சோமாஸ: [illegible] தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சோமத்துளிக[illegible] ஆனுல் ஸாயணர் தேவா: என்பதற்கு [illegible] ரைப்பார். இதை யொட்டியே கடவுட் டிறத்தினர் [illegible] னர். மண். 1 சூக். 23 செய். 19 பார்க்க.

2. கவரு நல் வனப் பொளி மிக்க வாடையிற்
கற்பிழிந்து தூய்மை யிளிர் வாயுக்கள்
எவரு மெண் ணுனக் கெனவிற் [illegible]
பெய்து; மானிடர் கடவுட்கள் வாயுவே!
விவர மெய்து முன் பகுதிக்கள் [illegible]
வேண்டுவர்; உனதுரிமைப் [illegible];
இவரு மன்பி னெம்பிட நன்கரு [illegible]
மெய்த லெம்வயிற் பிரியத்தி [illegible].

(இ-ள்.) வாயுவே! கண்கவரும் வனப்பும் [illegible] ஆடையோடு கல்லிற் பிழிந்து (பத்துத்தூய) [illegible]னது, எல்லாரும் விரும்பும் உனக்காக யாகத் [illegible] டத்து விழுந்து நிறைந்தது. மனிதர்களுக் குள்ளும் [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 135.

முதலில் வந்து உனது பாகத்தைக் குடிக்கவென எங்களால் வேண்டப்படுகிறது. உனது நியுத் என்னும் குதிரைகளைத் தூண்டுக. எங்களிடத்து அன்போடும், அனுக்கிரகபுத்தியோடும், ஸந்தோஷத்தோடும் வருக (எ-று.) ஆடை, வஸ்திரம், போர்வை, சண்டு பாலினது ஆடை போல்வது. சோமம். உபரி. பன்மைப் பெயர், நியுதம் என்க வெனினும் ஒக்கும். கலசம் சோமத் தொட்டி அல்லது துரோண கும்பம்.

3. சுருசுருத்திடப் பரியின் விரைவுறல்,
தூய்ய பொற்பகும் தனிவிச்சை பொய்தவா
னொலிக்கு மெய்ப்பவி யுண்டிடப் பண்ணுவான்;
அயினைய யிம் மதுப் பரிதிக் கிரணமே
டுதய காந்தியிற் சமையத் தளித்தது
னுனது பங்கெனப் பருகுக, சமீரணா!
விதி யினைத்தவர் தம்மினிற் கொணர்ந்திடப்
பிறிய விட்டதுப் பரிசுத்த சோமமே.

(இ-ள்.) நூறாயிரம் குதிரைகளோடும், எமது யாகத்தினிடத்து உனது இச்சைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் பண்ணனுறும், எம் யாகத்தில் வசிக்கும் அவியுணவை யுண்ணும் பண்ணனுறும் விரைவாக வருவாயாக. வாயுவே! இம்மதுவானது சூரியகிரணங்களின் உதய காலத்தோடு கூடியது; உனக்குக் காலத்திலளிக்கப் பெற்றது. உன் பங்காகிய இச்சோமத்தைக் குடிப்பாயாக. சமைய அத்வர்யுக்கள் பதின்மாறு சமைத்து கொண்டு வந்து பரிசுத்த மாக்கப்பட்ட இச்சோமம் இங்கே நியதிப்படி யமைக்கப்பட்டுள்ளது-(எ-று.) அத்வார்: அத்வர்யுக்கள். சண்டு சோமரசத்தை தாங்கிய அத்வர்யுக்களைக் குறிக்கும், அவர்கள் பவித்திரைய பத்தாம் சமஸம், மரப்பாத்திர விசேஷம், சோம சேஷம் அல்லது சோம கலசத்தினின்றும் எடுத்து ஆவுதிக் குற்ற வுபயோகப்படும் பாத்திரமாம்.

4. வாயுவே யாரி பரி கூடு முரங்க தேர்,
மன்னு மெங்களைப் பரிவின் வளர்த்திடும்
தோயு நல்லனந் தருவிற் றொளாற் றொகாத்
துதையு மவ்வியச் சீரையுண்ணா வேண்டவே;
வாயுவே, மதுத் துளி யுண்டிடு யுண்ணுக;
மருவுறுன் குயுக் கெகன முன் னிலைபாத்தால்;
எயு மெங்களுக் கியையுங் களிப்பினை
யெய்க்கு சுற்றனத் தொடு நீர் வருகுவீர்.

(இ-ள்.) வாயு இந்திரர்களே! குதிரைகள் பூண்டவனது தேரானது எங்களைக் காப்பாற்றுதற்காகவும், வானிற் கிளிக்கக்கூடியதாய் அளிக்கும் நல்ல அன்னமாகிய நெய்யமுதை நீங்கள் ருசிப்பதற் காகவும், உங்களிருவரையுங் கொண்டுவரட்டும். வாயுவே! நீ மதுரியத்தோடு கூடிய சோமரஸமாகிய வுணவை யுண்பாயாக. அப்புறம் நீ முன்னோர்க் குடிக்கவென்றே யிலையக்கது. வாயுவிந்திரர்களே! எங்களுக்கு ஆநந்தத்தைத் தரும் செல்வத்தோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) பாடுமொழி மூலத்தில் வாயுவிந்திர

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

களே என்னும் வினையைக் கடைசியடியோடு சேர்த்துள்ளார். பொருள் ஒன்றே. அவ்வியம், ஹவ்யம் என்பதன் தற்பவம்: மூன்றாம் செய்யுளும் மண். 4. சூக். 46 செய் 1லும் சொல்லப்படுகிறது. இச்சூக்தம் முதற் செய்யுள் நோக்குக.

5. தோயு மெம்மறை யுமையத்வரத்தினிற்
   றோய மூட்டும்; இத்துளியைச், சுருங்குறும்
பாயு நற்பரி தமை பத்திரஞ் செயல்
   பொருவ மார்ச்சனம் பதின்மர் குயிற்றினர்;
ஏயு மெய்மகத் தெதிருப மிவை குடித்
   தெருக்கழைத் துணை போல விங்கிவை பருகவே;
வாயுவே யரி, யுனைத் தருகுவீர்!
   மாத்தக்கற்பிழி சாற்றினை மதம்பெற.

(இ-ள்) எங்கள் மந்திரங்கள் உங்களை யாகத்திற் பொருந்தச்செய்யும். எப்போதும் வேகமாயோடும் குதிரைகளை வியர்வை முதலியவை நீங்க நன்றாகத் துடைப்பதுபோல, சமஸாத்வர்யுக்கள் பதின்மரும் இச்சோமத்துளிகளைப் பத்துப்பாத்திரங்களில் வடிகட்டினர். மெதுவாகத்தான் இத்துளிகளைக் குடியுங்கள். எங்களுக்கு நல்ல துணையாக இருக்கவாருங்கள். வாயுவிந்திரர்களே! உண்டியை (அல்லது பெருட்டாளிய குலைப்படியத்தை) த்தருபவர்களே! கற்களிற் பிழிந்தெடுத்த சோமத்தை மதம்பெறுமாறு குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) மேல் இச்சூக்தம் 3ம் செய்யுளில் சமஸாத்வர்யுக்கள் பதின்மரென்ற விஷயத்தை நோக்குக. பதின்மர் குயிற்றினரென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. ஸாயனருரை நோக்கிச் சேர்த்தது.

வருக்கம். 24.

6. சுவைதரு மத்வரர்தமி லுத்தமக்கெனச்
   சுமந்தறவினின் வடிபெற் றிவையத்தன;
சுவைதெவிட்டுறு வடிபெற்ற, வாயுவே,
   தோயு முங்களைக் களிபி னமர்த்தவே;
விதியினின் வடிக்கலனிற் பெருகியே
   மேவி நின்ற வும்பிருவர்க் கெனவவை;
அதிபுவப்பினிர் விழையு மருக்கது
   பதிவிரையினி னணையு மயிர்ப்புறம்.

(இ-ள்.) உங்களுக்காகச் சோமங்கள் சமவாத்வர்யுக்களாற் சுமந்து கொண்டு வரப்பட்டு வடிகட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன. வாயுவே! உங்களைச் சந்தோஷத்திலமர்த்த வெண்மையாக வடிகட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன. உங்கள் இருவருக்காகவும் வடிகட்டினின்றும் அவை வடிந்துள்ளன. மிகவும் வேகமோடு சீர்பெறும் அச்சோமங்கள் கம்பளி மயிரான வடிகட்டியைத்தாண்டியே அதிவேகமாக வடிந்துள்ளன-(எ-று.) சோமத்தை மயிர்க்கம்பளத்தில் வடிகட்டுவது வழக்கம். மண் 1 சூக் 28 செய். 9ல் இவ்வடிகட்டலைப் பற்றிச் சொல்லியுள்ளார்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 135

(தொ. வேறு.)

7. வாயு, சோமப்பலிற் றூயின்வளர் பலேரார்
வாயிலிற்றுடன் சோமமட்டடை
மேய கந்தொளி மேவு மின்னெனி
வேகமார்ந் தறல் வேந்தனும்முறல்;
தூயமெய்ம்மை வாக்கொலி மிகுந்திடுக்
தோயிழுகலை நுதுமவ்வாயுறல்;
பாயுகற்பரிக் குழுவொரடிமகப்
படைக்காங்கிட, வரியும் வந்துறல்.

(இ-ள்.) வாயுவே! சோமம்பிழிந்தாங்கும் பல யஜமானர்களது வாசல் களைக்கடந்து சோமங்கள் நன்றாகச் சமைக்கப்பட்டு மவ்வீட்டைநோக்கி விசையின் வருக. உன்னோடு இந்திரனும் வருக. தூய்மைவாய்ந்த ஸத்திய வாக்குக் களாகிய மந்திரங்கள் அதிகமாகச் சமைக்கும் இடமெதுவோ, நெய்பெருகு மிடமெதுவோ, அவ்விடத்தருகிலேயாக. குதிரைக்கூட்டத்தோடு யாகசாலைக்கண்வருக. இந்திரனும் வரட்டும்—(எ-று.) ஸூந்ரிதாவென்ப தற்கு மங்கேதமுடிந்தமுள்ள ஸ்திரீ யெனப் பொருள் கொண்டு அச்சொல் உஷஸ்ஸைக் குறிக்குமெ மென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஸ்துதிரூப வாக்கென்பர் ஸாயனர்.

8 வெற்றி கொள்மகர், விளையுளிற் சூழ்தரு
மிகவிரிக வன்னத்துறுமது
வற்றலின்றி யாவு நிமி னீந்திடு
மன்னிற்றால்; அவையமக்கினும்
வெற்றி மீயாகிறல்; தேனுவும் உடன்
வேண்டிய மீந்திடும்; யவருஞ்சமைந்
தாற்றனாற்; பசு, வாயுவே, யுனக்
கொருக, கொய்யவாதியின்றியே.

(இ-ள்.) ஜயம் பொருந்திய யஜமானர்கள் ஆகாத் தோமி சூழ்ந்து நிற்கும் மிகவும் விசாலமான (அசுவ மாத்தமான) துரோணத்திலுள்ள மதுவை (அத்வர்யுக்கள்) ஆனந்தி செய்ய விடத்திற் கொண்டு வந்து தாட்டும். அவ்யஜமானர்களும் எங்களுக்காக இன்னும் வெற்றியோடிருக்கட்டும். பசுவும்உடனே வேண்டிய பாலை உனக்காகக் கறக்கின்றது. யவமாதி தானியங்கள் புரோடாசத்துக்காகச் சமைக்கப்பட்டன. வாயுவே! உனக்காகவே இவ்வுள்ள பசுக்கள் கொயிலுவிலைக்காமலும் திருடரால் அபகரிக்கப்படா மலும் வளர்கின்றன—(எ-று.) பரிஷிக்தம் என்பதற்குப் 'பர்யஸ்தாதி வ்யாப்தி ப்ரதேசஸ்திதம் ஸோமம்' 'பர்யஸ்தம் முதலிய விசாலமான விடங்களிலுள்ள ஸோம' மென்பார் ஸாயனர். ஆனால் அச்வத்த (அரச) மரத்தி னால் செய்த துரோணத்தில் அல்லது கோசத்தில் வைத்துள்ள ஸோமம் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். இச்செய்யுள் இந்திர வாயுக்களைக் குறிக்கு மென்று அநுக்கிரமணிக்காரர் கூறினும், ஸாயனருரையிலும் அதற்கேற்ப உரை கூறினும், மூலம் ஏகவசனமான பிரதிபெயர்ச் சொற்களோடு வாயு வையே குறித்தாகின்றது.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

9. புயபலத்துளோய், பயனீயும் வாயுவே!
பரவியுன்னவை, யிளமை மிகுந்துகண்
ணயமுறத்தெரிந்திடு காளை, வல்லமை
நலக்க வோங்குவ, வொருபற்று மின்றிநீ
ரிலைய மந்தரத் தழிவின்றி வேகமா
யெளிதினிற் குராற்கமையாதவா யினன்
வெயிலினிற் பரந்திருகை களின்மடக்
கரியவாயுறு மவை, யிங்கு மேவிடும்.

(இ-ள்.) வாகுபலமுள்ளவனே! கர்மபலனைத்தரும் வாயுவே! இளமை மிகுந்தவையும், பார்க்க வழகாய்த் தெரியும் காளை போன்றவையும், வலிமையில் வோங்குபவையும், ஒருவித பற்றுக்கோடுமின்றி அழிவு மில்லாமல் மழைக் காதாரமான வந்தரப்பிரதேசத்தில் வேகமாகச் செல்லு பவையும், எளிதில் அதட்டி நிறுத்த முடியாதவையும், இரண்டு கைகளிலுமடக்கமுடியாதவையுமான உன்குதிரைகள் உன்னோடு இந்த யஞ்ஞத் திற்கு வந்துசேரும்—(எ-று.) குதிரைகள் ஈண்டு பிரசண்டமாருதங்களைக் குறித்தன வென்பார் மேனாட்டாசிரியர். வாகு வலிமை யென்றதனால் அவ ரவர்க்க வலிமையையு மினத்தாற் கொள்ளுக—ஸாயணர்.

வருக்கம். 25.

136. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 20. சூக்தம். 3.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தை பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி, 7 த்ரிஷ்டுப்; தேவதை: மைத்ராவருணர்கள்.

1. நிதமுமுள்ளவர் துதியிற் சுகிப்பவர்
நிலவுமுண்டியின்பதனிற் களிப்பவர்க்
கிதமுறப்புகழ் மிகுமத்துதிகளை
யுதிரு மவ்வியங்களை யெண்ணி யேய்த்திடல்;
உதக நெய்யினை யுதவும் மரசர்க
ளொழுகு மெவ்வொரு மகமுந்துதியுளோர்
எதிரிலர் வலர்பலமுந் தெய்வத்வமு
மெவருமாற்றொணு வகையின் னியைந்தவே.

(இ-ள்) (ரித்விஜர்களே!) நித்தியமாக வுள்ளவர்களும், ஸ்துதியில் சுகத்தை யடைபவர்களும், உணவின் மாதுரியத்தில் ஸந்தோஷிப்பவரு மாகிய மைத்திராவருணர்களுக்குக் கீர்த்தி மிகுந்த பெரிய ஸ்தோத்திரங்க ளையும் ஹவ்யங்களையும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற புத்தியோடு மெண்ணித் தருவீர்களாக. மழைநீராகிய நெய்யை யுதவுகின்றவரும், ஒவ்வொரு யஞ் ஞத்திலும் ஸ்துதிக்கப்படுபவருமான அவ்வரசர்களது வலிமையும், தெய்வத் தன்மையும் ஒருவராலும் மாற்ற முடியாத தன்மையினமைந்தன—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

மித்திராவருணர்கள் பகலிரவுகளுக்கு முறையே காரணர்க ளென்றும் அ
தேனால் ராத்திரிகளாயாா அவர்கள் மனைகுடும்பயியைப்பதால் அவர்கள் தேவர்க
ளாகுர்க ளென்றும் சுருதி கூறு மென்பார் சாயணர்.

2. விரைகதிப் பாய்புரவும் முறைமைமைகம்
விரியும் நெறியிற் செலுருக்கு; ஆதவன்
செறிவொளியினிற் றுயங்குறுவதாற்; பகன்
நிலைபெற்றதெனும் கூடிற்று; மித்திரன்
புரையிலாவசம், வருணன் அரியமான்
புகலவர் பதிவொளியிற் பொருந்திய:
உடையபதி முறைமொழுகுந் தாதிபுண
யுயர் பெருத்தகை யாணவிற் றரிக்குனர்.

(இ-ள்.) வேகமான கதியோடுகூடிய விஸ்தாரமிருந்த உலகம், பக்குகளுமக்கள் விசேஷமாக நடக்கும் வண்ணம் தோன்றிற்று. ஆதித்தியனது ஆகாசவீதியும் பிரகாசத்தோடு கூடிற்று. பகனது காந்தி பொருந்திய கண்ணும் தோற்றியது. மித்திரனுடைய குற்றமற்ற இரதமும், வருணன் அரியமான் இவர்களது பதங்களும் ஒளியோடு கூடுகின்றன. மேற்சொன்ன இவர்கள், எதிர்ப்பவர்களுக்கு உயர்காரமான அன்னையும், ஸ்தோமம் பாடுதற்குரிய உளையும் மிகவும் பெரியவனாயிற் றருகின்றனர்கள்-(எ-று.) ஆதவன், ஆதித்ய னென்றும் பதங்களுக்கு வடமொழி மூலத்தில் ரிதஸ்ய வென்றுள்ளது; அதற்குச் சர்ம மொழிகள் ஒளிபொருந்தி கிரணங்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர். பகன், வருணன், மித்திரன் அர்யமான் காரியப்பாட்டி லொருவரே யென்றாலும் உபாதி பேதத்தா லிவர்களைத் தனித்தனியே துதித்ததா மென்பார் சாயணர். இவற்றின் பொருள்களை மண். 1 சூக். 89 செய். 3 ற்பார்க்க. பகன் எல்லாராலும் வணங்கப்படும் தேவன் என்பார் சாயணர். இது ஆதி ஆரியர்கள் வெகுரிய கலைவ்ளாருஞ் செய்து வந்தார்களென்பதைக் காட்டு மென்றும், இச்சொல் தேவ னென்ற பொருளில் செந்ட் அவெஸ்தாவிலும் வந்துள்ள தென்றும், தற்காலம் ஸ்லவானிக் பாஷைகளி லெல்லாம் இச்சொல் இப்பொருளைத் தருகிற தென்றும் (Wallis) வாலிஸ் என்பவர் தமது ரிக்வேத அண்டசாஸ்திரம் என்னும் நூலிற் காட்டியுள்ளார்.

3. ஒளிபொருந் திடு மதிஇத் தாற்கவர்
பொழுருவான் புனிதகிளைக் கரிப்பவர்
அளியினன்னய சொடு நிக்கடும் விழிப்
பதுதெடும் மனைக்குனர்; மிக்கொளிவளி
வாழுறும் கொடைப்பதிகள் அதித்தியர்
மருவிழார்; மனிதரிளை முயக்குவோர்
செகனின் மித்திராவருணரிவர் நடு
விளையபுபர்ரபமர் சரமை முயக்குவான்.

(இ-ள்.) ஜ்யோதிஷ்மதியும், லேவர்க்கவதியும், பூமியைத்தாங்குபவருமான அதிதியோடு நின்றோதும் ஜாக்கிரதையில் மித்திராவருணர்கள்,

மண்டலம் 1 சூக்தம் 136.

கூடினார்கள். தானபதிகளாகிய 'ஆதித்தியர் மிகுந்த ஒளிபொருந்திய பலத்தை யடைந்தார்கள்.' மனிதர்களைத் தொழிற்கண் முயலச்செலுத்தும் மித்திராவருணர்களுக்கு மத்தியில் அர்யமானும் ஜனங்களைத் தத்தம் வியாபாரங்களைச் செய்யும்படி தூண்டுகிறான்—(எ-று.) 'இந்த யஜமானன் ஆஹவனியாக்கினியினால் பிரகாசிக்கும் ஸம்பூர்ண லட்சணத்தோடுகூடிய உத்தரவேதிரூபமாயுள்ள பூமியை அக்கினி தங்குவதற்கு யோக்கியமுள்ளதாகச் செய்கிறான். யக்ஞ நிஷ்பத்தித் தவாரஸ்வர்க்கத்துக்குச்செல்லும் இவ்வேதியாகிய பூமியை மித்திரா வருணர்கள் கூடினார்கள்' என்பார் ஸாயணர். அர்யமன் அர்யமான், அர்யமணன் எல்லாம் ஒன்றே. ஆதித்தியர் செய்யுள் விகாரத்தால் அதித்தியரென நின்றது. ஆதித்தியர் பன்னிருவராயினும் ஈண்டு மித்திராவருணரையே கொள்க.

4. வருணமித்திர ரிவர்கட் குயர்சுகம்
வழங்கிடுங் குணத்தது வாகவிம்மது;
பெரும் விழவினிற் பிறவாங் கடவுளிற்
பிறங்கு மின்னமர்த வொருபாக மெய்துறல்;
ஒருமனத்தொ டெல்லவராங் கடவுளு
மொழுகவித் தினத்தி லிவ்வுடுவேட்பினை;
விரதவந்த ரவ்வரச ரிருவரும்
வேண்டுமா றெமைக்கெவையும் புரிகவே.

(இ-ள்.) இச்சோமம் வருணன் மித்திரனாகிய இவர்கட்கு உத்தம ஸுகத்தை யளிக்கும் குணத்தோடு பொருந்தட்டும். பெரியஉற்சவத்தில் அல்லது சோமவிழாவில் மற்றக்கடவுளைப்போல இச்சோமபிமானி தேவனும் ஒருபாகம் பெறட்டும். எல்லாத்தேவரும் ஒருமனத்தோடு இவனோடு (சோமனோடு) ஸந்தோஷமாக இத்தினத்தில் நடக்கட்டும். விரதவந்தர்களாகிய மித்திராவருணரென்னும் அவ்விராஜாக்கள் யாங்கள் பிரார்த்திக்கிற மாதிரியெல்லாம் எங்களுக்கு எவற்றையும் நிறைவேற்றித்தரட்டும் (எ-று.) இன்னதேவு என்றது ஸோமாபிமானி தேவதையாகிய சந்திரனை. இவனோடு என்பதும் சந்திரனையே குறித்தது.

5. வருணமித்திரர் தமையேத்து மர்த்தியன்
வளருநல்லவி தருகின்ற மானிடன்
அரியவெம்பகை யணுயா தகங்கடந்
தழகி னெய்துவா னவனைப் பரிந்திடல்;
அரியமானுமவ் விரதம் புரிந்துநேர்
மையி னொழுகுவோன் றனை. நன்கிலட்சணை
புரிவ, னன்னவர் விரதங்களை மிகப்
பொலிவினுற்று மத்துதி தேவாளையே.

(இ-ள்.) வருணனையும் மித்திரனையும் வணங்கும் மர்த்தியனும், அவர்களுக்கு அவிப்பொருள்களைத்தருகின்ற மானிடனுமான யஜமானன் பகையற்றிருக்கும் வண்ணமும், பாபங்களைக்கடக்கும் வண்ணமும் அவனை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

அம்மித்திராவருணர் காப்பாற்றட்டும். விரதானுஷ்டானமும் ஸத்தியமுமே நிமித்தமெனவுள்ள அம்மித்திராவருணர்களது விரதங்களை உத்தமனானாலும் ஸ்தோத்ர மங்களானாலும் [illegible] பாலிக்கின்றும் யஜமானனையெப்பொழுதும் காப் பாற்றுகிறுன் —(எ-று.)

6. பெருமானந்திவம் தருமனெனின் ஞாயிறினைப்
போக்கொண்டு புவிதனை மித்திரன் பதன்
றருமுறுத்திரன் வருணன் விண்ணிற்கூடிம
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
அரிவைய யக்கினை [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; மித்திரர்
மருவு [illegible] [illegible]
மங்களமுற மருள் [illegible] ஞாயிறின்.

(இ-ள்.) [illegible] [illegible] நமஸ்கார ரூபமான ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்கின்றேன். புவிக்கும், வானத்திற்கும், மித்திரனுக் வருணனுக்கும், [illegible] [illegible] ருத்திரனுக்கும் [illegible] [illegible]! அல்லது மனமே!) இந்திரனையும் அக்கினியை யும் [illegible] [illegible] [illegible] ஞாயிறையும் [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புத்திரர்களையும் [illegible] [illegible] [illegible] —(எ-று.) [illegible], நமஸ்காரரூபமான ஞாயிறு. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குறித்ததின், [illegible]. மித்திரன் [illegible] [illegible] [illegible] ருத்திரன் என்பார் [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] என்குறைந்து நின்றது. [illegible] [illegible], [illegible] என்பதுபொருள்.

7. தேவர்தம் [illegible] [illegible] [illegible] யாங்கள்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(இ-ள்.) இந்திரப்பிரீதியை யடைந்த யாங்கள் தேவர்களுடைய [illegible] மருத்துக்களாலும் அனுக்கிரகிக்கப்பெற்றவர்களாய் [illegible] கீர்த்தியை யடையட்டும். மித்திரனும், வருணனும், அக்கினியும், எங்களுக்குப் புகலிடத்தை யளிக்கட்டும். செல்வமென்களாகிய யஜமானர் களோடு யாங்கள் அன்னத்தியை யடையட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 26.

ஆசுக்செய்யுள். 137.

முதலத்தியாயம் முற்றும்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 137.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
VI	5	அநுக்கிரமணிக்கு,	அநுக்கிரமணிகளில்
,,	6	யென்றுபெயர்.	யொன்று.
20	27	கூறுவர்	கூறினர்.
22	8	நாமஸூக்தவத் ஸாநுகூலீ.	நாம ஸூக்தவத்ஸாநுகூலீ
46	20	பழுடு	பழகு
47	39	தரிலர்.	தரியலர்
,,	40	பதமை	தமை
48	28	வீமக்குழி	னீமக்குழி
53	40	நீயருகன்.	அருகன்.
54	8	விருந்து	விருந்

2வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 27 வருக்கமும், 21 ஸூக்தங்களும், 143 இருக்குக்களுமுள்ளன.

137. மண்டலம்: 1. அநுவாகம் 20. சூக்தம் 4.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அதிசக்வரி (காய்த்ரீவருக்க ...); தேவதை: மித்திராவருணர்.

(வேறு.)

1. கல்லினால் யாமும் பிழிந்தெடுத்தோ மிதைக்
கடிதுறல்; மத்த மூட்டுந்
துல்லியச் சோம, முங்களையின்பி னெய்த்திடுந்
துளி, பால் கலந்து நின்ற;
எல்லொளிரும் விண்டைவு, மரசர் நீரெம்பாகத்
தேய்கனின் கெங்களுற்ற;
சொல்லு மிவ் வெள்ளொளிச் சோம மித்திர வருண
தோய்ந்த பாலொடு கலந்தே.

(இ-ள்.) யாங்கள் இச்சோமத்தினைக் கற்களால் நசுக்கிப் பிழிந்தெடுத்தோம். வேகமாக வருக. ஸந்தோஷத்தைத்தருபவையும் உங்களுக்கின்பத்தைத்தருபவையுமான ஸோம மதுத்துளிகள் பசுவின் பாலொடு கலக்கப் பெற்றுள்ளன. ஒளிபொருந்திய ஆகாயத்தைத்தொடும் அரசராகிய நீர் இவ்விடத்து எம்மை நோக்கி வந்து எமது யக்ஞத்தைச் சேருவீர்களாக. மித்திராவருணர்களே! இந்த வெளுத்த சோதியோடு கூடிய ஸோமங்கள் பசுவின் பாலோடுகலந்து சிறப்பெய்தின—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

2. சோமத்தி னற்றுளிகள் தயிரோடு சேர்ந்திட்
டேமாங் கொழுந்தென்ற, வருண;
வாமத்தினிற் கல்லினிற் பிழிந் தெளிவிர் சோம
மேய்த்தது தயிரொடு சேர்ந்தது;
மாமத்தி லுயம் ருவைத்த விண்மணிக்கதி ரோடு
மருவுதய மெய்த, யாகத்
தோமத்துறாய், மாமித்திர வருணர் பெற
வுற்றதின் சுவை யருளியிரே.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) சோமத்தினது துளிகள் தயிரோடு கலந்து நன்கு பொருந்தியன; நீங்கள் வருகின்றனராக. மந்திர முதலிய காவலோடு கல்லிற் பிழிந்தெடுத்த சோமங்கள் தயிரோடு கலந்து நின்றன. அது காலையுதவியரதும் சூரியகிரணங்களும் உதிக்கு முன், யாகத்தினிடத்தே ஹோமத்திற்காகவும், மித்திர வருணர்களது பானத்திற்காகவும், இவ்விடம் ஆவது சோமபானத்தை அருகாகப் பொருந்தியது—(எ-று.)

3. உடலெலாம் பானக வொளிர்கின்ற பசுவினி
னுயர் சோம வல்லி காடுத்
திடமுறுங் கற்கொண் டெங்கெங் ஙண் தாற்றியினை
சீரிற் கறந்திடுப்பார்;
அடைக வெம்பருகிய வின்ற சோமமதனை,
வன்பே லொக்குமை யருளீயீர்;
மிடைய மிம்மதனைப் பிழிந்தார் யார், வருண,
மித்ர, நீர் பாக்குதற்கே.

(இ-ள்.) மித்திர வருணர்களே! தனது சரீரமுழுதும் பால் மயமாகத் தோன்றும் பசுவைப்போல விளங்குகின்ற பொரிதைறந்த சோமக் கொடியைத் தேடியெடுத்துக் கல்லினால் நசுக்கி உடைக்காக அக்கொடிகளைப் பிழிந்து பால் கறப்பது போலக் கறந்து வடித்தனர். அன்பிலே ஒரு டெம்மை மிரட்சிப்பவர்களே! எங்களுக்கு இம்மகத்தில் வந்து சோமத்தைக் குடிக்கலாகுங்கள். மனிதர்கள் (யஜமானர்கள்) உங்களுடைய சம்பூர்ணமான குடிக்காகவே இச்சோம மதுவைப் பிழிந்தெடுத்தார்கள்—(எ-று.).

வருக்கம். 1.

138 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 20 சூக்தம் 5.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தை. பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்; அத்யஷ்டி; தேவதை பூஷன்.

1. பலபசுக்க ளெழும் பூஷன் மகிமையம்
பலரு மெண்ணிப் பெருமை சிறந்தது;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 138.

நலமுளவவன் றுதியும் வலிமையு
நலிவடைந்து சோர்வுறுத லிலையே;
பலருருகுத வுவனைச் சுகம்விழை
பவனியான்சுக முதலைத் துதிப்பெனும்;
நிலவுமெக்கிய னெவருள்ள முங்கலத்
தொழுகுவான்மக மிசிரித் தவியினே.

(இ-ள்.) பல யஜமானர்களுக்காகவும் தோன்றும் பூஷனது பல பராக்கிரமப் பெருமை யாரும் அறியும் சிறப்புப்பொருந்தியது. அவனைக் குறித்துச்செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களும் அவனது பலமும் ஒருநாளும் நலிவையடைந்து சோர்வதில்லை. அருகிலடைந்து ரக்ஷிப்பவனும், சுகத்துக்கு மூலகாரணனுமாகிய அப்பூஷனைச் சுகத்தை விரும்பும் யான் துதிப்பேன். யக்ஞநிர்வாஹகனும் யக்ஞத்தோடு கலந்த அத்தேவன் (யக்ஞம் பூர்த்தியாகும் வரையில்) எல்லா யஜமானர்களுடைய உள்ளத்திலுங் கலந்தொழுகுவான்—(எ-று.) பூஷன் மண். 1 சூக். 14 செய். 3 பார்க்க.

2. நெறிவிரைகுமாவென வுன்னைவெப்பக
நேடிவேக மார்க்கனவிக்க, வொட்டக
முறமூ நேரலர் தமைவென்றகற்ற வென்
னுயர்துதிகளாற் றிகழ்விப்பல், பூடனே;
இறவுளோனியான் சுககாரணத்தவு
மியவுறுன் றொடர் படையான் விழிக்குவென்;
அறவொலியெம துதியைப் புகழுற
வடுசெருவினி லரி வென்றுறச் செயல்.

(இ-ள்.) பூடனே! மார்க்கத்தில் வேகமாகத் தூக்கிச் செல்லுங் குதிரையைப் போல வுன்னை எமது யக்ஞத்தினிடத்து விரைவிற் கொண்டுவரவும், ஒட்டகம்பாரஞ் சுமந்து பாலையைத் தாண்டுவது போலச் சத்துருக்களைக் கடந்து செல்லவும், எனது (உத்கிருஷ்டமான) ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னை விளங்கச் செய்வேன். மர்த்தியனாகிய யான், சுககாரணனான தேவனாகிய வுன்னுடைய ஸ்நேகத்தை யடையுமாறு கூவுகின்றேன். பிரகாசத்தோடு கூடிய எங்கள் ஸ்தோத்திரங்கள் கீர்த்தியையடையுமாறும், யுத்தத்தில் சத்துருக்களைச் சயிக்குமாறும் புரிவாயாக—(எ-று.)

3. துதிசிறந்தவர் கருமத்தி லுந்துனை
துதைந் தனது நட்பினை யெய்துப, பூடனே,
யதி சிறந்தன ரறிவின்; நவம்பெறு
மவை தொடர்ந்த பிறுனையன்றடைந்து, எது
நிதி சதச்சதத் தனிபென்று வேண்டினம்;
நெடுதுசார் புகழ் நிலைபெற்றவை, யினம்
வதியிலாதவ, வரலெம் மருங்கினின்
மருவு போரெலாம் வரலெம் மருங்கினே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) பூஷனே! ஸ்தோத்திர சீலர்களான மேதாவிகள் தங்கள் கர்மங்களிலும் உனது உதவியை யடைந்து உனது தோழமையில் ஞானமிகுந்து விளங்கினார். புதிதான அந்த ஸ்தோத்திர முறைகளை யநுஸரித்த பின் உன்னையாங்களடுத்து, லட்சக்கணக்கான திரவியங்களைத் தருமாறு பிரார்த்திக்கிறோம். நீண்ட கீர்த்திவாய்ந்தவனே! கோபமற்றவனே! எமது அருகே வருக; ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் எமக்குச் சமீபத்தில் வருவாயாக——(எ-று.)

4. தகரிச் சினமுஞ் சருவாதவ, கொடை—
 தழுவியோய பொமதினியின் கொடைபெற
வகமதிற் புகழுடையன் கருதுமெம்
 மதனை யேற்க வெம்மஜூர்ஜியோ, யரு
கிதனுமின்மால்; பகைவர்த் தெருப்பல,
 விளையருளிப்ப மிக்கதனை பெய்யவிகாரர்
புகழ்தலின்; உனை, வொளியோய், புனையோர்
 பொழுது மெள்ளலை, வெருழியோய் கொல்லூடனே.

(இ-ள்) பூஷனே! ஆடாகிய குதிரை யுடையவனே! கோபங் கொள்ளாதவனே! தானத்தோடு கூடியவனே! அஜ்ஜுர்தியுள்ளவனே! எங்களுடைய அவிக்கொடையைப் பெறவும், கீர்த்தியை (ஸாயணருரைப்படி உணவை)ப் பெறவிரும்பும் எங்களுடைய அழைப்பை யேற்கவும், இங்கு எங்களருகே வருவாயாக. சத்ருக்களை யடக்குபவனே! எங்களது காரிய சித்திக்குரிய ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னை இங்கு வரச்செய்வோம். ஒளி நிறைந்தவனே! (அல்லது ஸாயணருரைப்படி மழைபொழுகுவிப்பவனே, அவியேற்பவனே!) உன்னை யொருபொழுதும் அவமதித்து இகழ்வாக வெண்ணமாட்டேன். உனது சிநேகத்தையும் ஒருபொழுதும் விடமாட்டேன்——(எ-று.) கொல், அஜை, தகரி, தகராகிய குதிரை.

வருக்கம். 2.

139. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 20 சூக்தம். 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தெய். பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-8, 10 அத்யஷ்டி, 9 ப்ருஹதி, 11 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: விச்வதேவர்கள், 2 மித்திராவருணர், 3-5 அச்விநிகள், 6 இந்திரன், 7 அக்கினி, 8 மருத்துக்கள், 9 இந்திராக்கினிகள், 10 பிரஹஸ்பதி, 11 விச்வதேவர்கள்.

1. நமதருங்கதி செவியுற்ற தாருக;
 நானு முன்னா க்கினியைத் துதித்தனென்;
நமது திவ்வியப் பலமார்குழுவினைச்
 சரியெனத் தெரிந்தறிவாயு வேண்டுவம்;

மண்டலம் 1. சூக்தம் 139.

நமது நவ்வியத் துதிநாபி சேர்ந்தொளி
நலமுளவெரி தனைநன் கடைந்துநந்
தமது நன்னெறி யதனை யடைந்துநந்
தவமடைகளுந்தமை யண்ட ரெய்தலின்.

(இ-ள்.) நம்முடைய ஸ்தோத்திரங்கள் உங்களது (ஒவ்வொரு தேவனையும் தனித்தனியாகக் கொள்ளின் உனது என்க) காதில் விழட்டும். நானும் முன்னர் (உத்தர வேதியில் ஆகவநீய மென்றபெய ரோடுள்ள) அக்கினியைத் துதித்தேன் அல்லது மனத்தில் தரித்தேன். நமது தெய்வபலனிறைந்த (மருத்துக்களினது) கூட்டத்தைத் தெரிந்தெடுத்துப் பின் இந்திர வாயுக்களை வேண்டுவோம். நம்முடைய புதிய ஸ்தோத்திரங்கள் யக்ஞதலமாகிய பூமியின் நாபிஸ்தானத்தை யடைந்து பிரகாசத்தோடு கூடிய அக்கினியைச் சேர்ந்தபின்னர், நமது அத்துதிரூபமான கர்மங்கள் தங்களது நல்லமார்க்கங்களை யறிந்து அவற்றிற் சேர்ந்து தேவர்களை யடைவது போல உங்களுக் கருகில் வரட்டும்—(எ-று). 'யக்ஞ மாஹுர் புவநஸ்ய நாபிம்; 'யாகவேதி தான் பூமியின் நாபிஸ் தான மென்று சொல்லுகிறார்கள்.' என்பது சுருதி. குழு, மருத்துக்கூட்ட மென்பார் ஸாயணர். அரி, இந்திரன். அண்டர், தேவர்.

2. வருணமித்திர பரிதிப் புறமெலாம்
வளரு நீரையுந்தேசிற் றிறமனத்
தருகணைத் தளித்திடுகை யறிந்ததொன்;
றவ்வகைமகச் சதனத்தலை யும
தரிமய வுருவதனைக் கணுற்றனம்;
அரிய வெம்மகக் கருமத்தி, னுந்தமை
மருவவெண்ணு மெம்மனதிற், றிருட்டியின்
மதுதருங்குண மருவுற்ற கண்களின்.

(இ-ள்.) வருணமித்திரர்களே! சூரியனுடைய எல்லாப்பக்கத்திலிருந்தும், நாசத்தை யடையும் அல்லது வற்றிப் போகுந் தண்ணீரை யுமது தேஜஸினாலும், திறமை பொருந்திய மனத்தினாலும் வெளிக் கொண்டுவந்து எங்களருகிற் சேர்த்து அதனை யெங்களுக் களித்தல் உலகப் பிரஸித்தமாம். அத்தகைய உமது ஹிரண்யமய ரூபத்தை, எங்களுடைய ஞான கர்மங்களினாலும் உம்மை யடைய விச்சிக்கும் மனவறிவினாலும், ஸோமமானது தரும் குணங்களோடு கூடிய கண்களின் பார்வையினாலும், யக்ஞ வீட்டிற்குமேல் பார்க்கிறோம்-(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் 'மித்திராவருணர்களே! உங்கள் புத்தி பூர்வமாக உங்களது ஞானசக்தியினால் மெய்க்கு மேலாக அநார்தத்தை உங்களுக்கென நீங்களங்கெடுத்துக் கொண்டதனால், நீங்கள் குடியிருக்குமிடங்களில் ஒருபொன் மயத்தை, எங்கள் நினைப்பினாலும் ஞானத்தினாலுமன்றி இவ்வெங்கண்களாலேயே, ஸோமன் தந்த இந்த எங்கள் கண்களாலேயே கண்டோம்.' என்று மொழி பெயர்ப்பர். அநார்தம், பொய், அந்ருதம் என்பதன் தற்பவம். அந்ருதம் சூரிய னென்றும், ரிதம் அவனது தெய்வத் தன்மையாகிய ஸத்து என்றும் குறிப்புரை கூறுவர். 'எங்கள் ஸ்தூலக்கண்களால் சூரியனைக் கண்டோம்; ஆனால் ஸோமரஸங்கொடுத்த அறிவினால் அது (மித்திராவருணர்களாகிய) உமது பிரதிபிம்பமே யென்பதைத் தெரிந்து கொண்டோம்.' என்பது

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

கருத்து என்னும் விரித்துரைப்பர். ஸாயணாசாரியரைத் தவிர்ந்தார், அந்த தும் சோமத்தை ஸோமரஸ முதலும் எனப் பொருள் கொண்டு [illegible] பொருள் தெரிந்தார். ரித்விஜரைகளை மனுஷ்யர்க்குக் காரணர்க [illegible] மண். 1 சூக். 136 செய். 1ற் பார்க்க.

3. அசுவினிகளே! அதிதியின் ஹோமனிருடம்
பாயுறுநன்ன வருமருப்புகழினே,
விசுவதுக்கிருந்து செவிராட்டவின் அவி
விரைந்துவி மேனத்தமாயுளர்கள் புகலுவர்;
விசுவமேவுக சிறுமருது குணங்களும்
பிருதுவியாகவே பாடைவா மனத்தெதுடும்;
தவிபு வாட்டுவீர் மதுவை வெய்யுறுக்குமுறம்
தாமனியாதுத் ஆருந்மோன் மயத்துவினே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! ஸ்தோத்ரங்களால் உம்மை மனதில் நினைக்கும் ஆயுளரும், அவிப் பொருளை ஆகாரத்தைத்தாங்கு உமக்காக வெய்தும் ஆயுளருமாகிய யஜமானர்கள் உமது புகழ் வசனங்களை எல்லாப்பக்கத்திலும் காதிற்படும்படி செய்வதுபோல வரக்கக் கூறுவார்கள். எல்லாவிதமான செல்வத்தையு முடையவர்களே! உமது மதுவிறைந்த பொன்மய தேரின் உருளைகள் பொன்மயமாக விளங்கி மதுவைத் தெளிக்கின்றன —(எ-று). அசுவினிகளது தேருருளைகளை 'மதுச்சக்ரங்க'ளென மண். 1 சூக். 34 செய் 2ற் கூறியுள்ளதைப்பார்க்க. தவிபு வாட்டுவீர், தம்மா, கன்மனை அல்லது சண்டு பகைவரை நீர்ப்பவர்களே என்பது பொருள். விசுவ வேதசீர், எல்லாவித செல்வங்களையு முடையவர்களே என்பது பொருள்.

4. வலிமிருத்துவீர் காகுத் தொழுகுமும்
மவிபுகழ் பெயரியக் கடத்தது;
பொகினியும் பரிவலவர் அறுக்க வாய்ப்ப
போகவத்து நெறிசேர் பரிகளைக்
கவரித்துவா; வவியீ, ரிரணியக்
கவரிது தேர்வலவன் றனுத்துகைக்
குலவுவித்தவாம்; நெறியின் யஜமானிக்
கொள்ளுவீ ராவி யுறலைப் பெய்விப்பீரே.

(இ-ள்.) வலிமை மிகுந்த அசுவினிகளே! (யாகம் முடிந்தபின்) ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்லும் உங்கள் கீர்த்தி பொருந்திய செய்கை எல்லாராலும் அறியப்படுகிறது. உங்களுடைய ஸாரதிகள் ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்ல அந்தரிக்ஷத்தில் பொருந்தும் குதிரைகளைத் தேரிற் பூட்டினார்கள். நல் லாக்களே! பொன்மயமான தேரின்மேல் ஸாரதி ஸ்தானத்தில் உங்களை அமர்வித்தோம். மார்க்கத்தைப்போல அந்தரிக்ஷ வெளித்தை உங்களுக்குப் பணிவாய் நடக்கும்படி செய்வீர்கள். அந்த அமுதத்தைக் கண்ணோடாய்ப் பெய்விப்பீர்கள்—(எ-று.) ராஜம் என்னும் பதத்துக்கு உலகமென்னும் பொருளை மண். 1 சூக் 91 செய். 7ற் பார்க்க. அதன் மற்றொருபொருள்

உதகம் என்பதாம். தஸ்ரா, வலிமையுள்ளவர்கள், மேல் 3வது பாட்டிற் றசியுவை வாட்டுபவர் என்று கூறினர், அற்புதமாற்றுவீர் என்று ஒருபொருளு மிதற்குண்டு. 'நாகம், அகம் துக்கம் தத்ரஹிதம் யக்ஞம்' ஆக்கட்டற் றது, அதாவது யக்ஞம் என்ற பொருளிலும் ஸாயணர் உபயோகிப்பர். அற்றேல் யக்ஞமுடிந்தபின் ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்லுமென்னுது யக்ஞத் திற்குச் செல்லும்புகழ்ச் செயலென்றே பொருள்கொள்ளுக.

(வேறு.)

5. கருமநிறைந்த செல்வத்தீர் கருமபலனை யெங்கட்குத்
தருவீ ரிரவும் பகலுமே; தடையற் றெல்லாக் காலத்துஞ்
சருவல், நீங்க ளெங்கட்காச் சார்த்துந்தான வகையெல்லாம்;
மருவு மெங்களவிக் கொடையு மன்னவுங்கட் கவ்வகையே.

(இ-ள்.) கருமம் நிறைந்த செல்வத்தோடு கூடியவர்களே! எங்களுக்குக் கருமபலன்களை இரவும் பகலும் தருவீர்களாக. நீங்கள் எங்களை யுத் தேசித்துத்தரும் எல்லாத் தானப்பொருள்களும் யாககாலம் யாகமியற்றாத காலமாகிய விரண்டுகாலத்திலும் குறைவின்றிப் பொருந்தட்டும். யுங்கள் உங்களுக்குஅளிக்கும் அவிக்கொடையும் அப்படியே குறைவின்றி யமையட்டும். —(எ-று.) சச்சீவஸூ என்பதற்கு பலத்திற் பெருத்தவர்களே யென்றுபொருள் கூறுவர் மேனுட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 3.

6. வலியவிந்திர, வலியோர் குடிப்பவை
மருவுமிச் சுதைத்துளிகள் கலிற்பிழிந்
தலவுசோமநிற் கெனவே பிழிந்தவை;
யொழுகு செல்வினை மலையைப் பிளப்பவை.
பலவிசித்திரப் பெருமைத் தனத்தினைப்
பரிவினீ மகத்துதவக்களிப்பினை
நலமுறத்தரல்; துதியேற்பவ வெமைச்
சுகநலத் தமைத்திவைகல் துதியினே.

(இ-ள்.) வலிமை மிகுந்த விந்திரனே! பலமுள்ளவர்கள் குடிப்பவையான இச்சோமத்துளிகள், கல்லிற் பிழிந்து பெருகுகின்ற சோமங்களன் உனக்காகவே பிழியப்பட்டன. மேகத்தையும் மலையையும் பிளக்க வல்லவிவை, பலவிதமான பெரிய செல்வத்தை நீ யாகத்தினிடத்துத் தருமாறு உனக்கு மதத்தைத் தாட்டும். ஸ்தோத்திரங்களை யேற்பவனே! எம்மால் துதிக்கப் பெற்றவனுய் எம்மைச் சுகத்திருத்துவாயாக.—(எ-று.)

7. விரைவினங்கி யெந்துதியைச் செவிக் கொளல்;
விழைவினல்வி கொளுதற் குரியவர்,
அரைசடைந்தவர், கடவுட் குணத்தினர்,
அருநமத்தினர்க் கறைவா யெமைக்குறித்து;

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

அரிய தேவர்கள், குறைவை யளித்[illegible]
குருவாய்க்கள் வெறுங்கைக் கறந்தனர்;
அரியமா னவர்க்குதவி புரிந்தனன்;
அவனை நின் னப்பசு யானறிவனே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களது ஸ்தோத்திரங்களை விரைவாகக் கேட்பாயாக. கேட்டு அரியமாக்கத்தக்கவர்களும் நாளுக்களும் கடவுட்டுகளத்தினோடும், யக்ஞ காலங்களுக்கு யோக்கியருமான அத் தேவர்களிடத்தில் எம்மைப்பற்றிக் கூறுவாயாக. (பின்னிரண்டடி தேவர்களை யெதிர்முக மாக்கியது) தேவர்களே! அங்கிரஸ வம்சத்து ரிஷிகள் வேண்ட அவர்களுக்குக் காமதேனுவை நீங்களளித்தபோது அவர்கள் அதனைப் பலவிதத்திலும் கறந்து பார்த்தார்கள். (அவர்களால் முடியாததால்) அரியமான் அவர்களுக்குதவியாக நின்று அப்பசுவைக் கறந்து காட்டுகிறான். அதனால் அப்பசுவை அவன் அறிவான் யானறிவேன்—(எ-று) 'அப்பசு அக்கினி காரியங்களுக்கே யுபயோகப்பட்டது என்றொரு வாக்கியங் கூட்டுக. அதனால் இது அக்கினியைப் பிரார்த்தனையாய் முடிந்ததாகும்.' என்பார் சாயனர். அங்கிரஸர்கள் வேண்டத் தேவர்கள் பாற்பசு வொன்றை யவர் களுக்களித்தார்களென்றும் அதனைக் கறக்கமுடியாமல் அவர்கள் வருந்தின போது அரியமான் அவர்களுக்கு அதனைக் கறந்து காட்டினானென்றும் ஒரு இதிஹாஸமுண்டு.

8. மருத்தரே, யுமதாண்மை வலிநிறை
மங்குறவிது மக்கட் பொருளுதக;
பெருமொளிப் புகழ், புரயாரு யிர்களும்
பீடை பொய்துறுதாக; புகழ்ந்தோமும்,
மாறாலெப் பொதுமேவார்க் கரிய கவப்பல
வருந்தா தோடமா லெனையு லெடுக்குநல்;
தாமுற வெமக்களிதாப் பகைவர்க
டன்னுறும் பழிக்களிதைத் தருகவே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உமது ஆண்மையும் பலமும் நித்தியமுங் குறையாது எங்களைச் சேரட்டும். பிரகாசம் நிறைந்த கீர்த்தியும் எங்களது கிராமத்திலுள்ள பிராணிகளும் பீடையுறாது வளரட்டும். மர்த்தியர்களுக்குக் கிடைக்கரிய புஷ்டியும் பவித்திரங்களுமுடைய முக்காலுஞ்செய்கின்ற பசுக்கள் நிறைந்த செல்வத்திற் பொருந்திய வர்மமும் எல்லாக் காலத்திலும் எங்களுக்கேயிருக்கட்டும். எங்களுக் கரியதாம், பகைவரால் கொருசமும் அழிக்க முடியாததுமான ஐசுவரியத்தையுந் தருவீர்களாக-(எ-று.) கோஷம் இடைச்சேரி யென்றது. 'கவ்யைகளிற் கோடமென்றும், என்ற வைகல் யகவிசுவாக்கை கொள்க.

9. அங்கிரஸர் பழைய வறத் துதித்தோர
தக்கதிமெல் லவர் மகப்பிரியன்
மங்கலின் மீர், மருகியவன் பிறப்பினை
மண்ணுமின் குடிப் பழமையோரை போருவர்;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 139.

அங்க மாயிவர் வமிசங் கடவுள
ரருகு செல்லு, மக்குடி யிற் பிறந்தனம்;
தங்கமா மிவர்பத மெண்ணி யேத்திடுவன்
றோயரி யெரி யிவரைத் துதிப் பெரிலே.

(இ-ள்.) அங்கிரஹும், பழைய அதர்வ கோத்திரோற் பன்னமாகிய தந்தியும், அத்திரியும், கண்ணுவனும், பிரியமேதஸும், என்னுடையவன் எனது பிறப்பையும் எனது முன்னோராகிய மனுக்களையும் அறிவார்கள். இவர்களது வம்சமானது தேவர்கள் வரையி லெட்டியிருக்கும். அக்குடியி லேயே யாங்களும் பிறந்தோம். இவர்களது பதவியர்வையெண்ணி என்னுடைய பாட்டுக்களால் வணங்குவேன்—(எ-று) இவர் வமிசங்கடவுளரருகுசெல்லுமென்றது, இவர்களது வம்சாவளியின்கண்டெதன்பதையும் அவ்வம்சத்தின் ஆதி புருஷன் தெய்வமாய் விளங்குந் தன்மையையுங் காட்டும்

10. மகமமைத்திடும் மறை கூறலோதனும்;
வளவவித்தரல் மருகிய வேதியர்;
உகவினிற் பலவுயர்வின் மழைத்தனி
ருதவு நன்மது வதுமன் மறைப்பதி
தகவணங்குவன்; கிராவத் தொலித்திடுந்
தமாமுஞ் செவிப்படும்; நன்மகன்பல
வகமடைந்தன னுதகம் மடைந்தனன்
னன்னவன் றனக்கெனவே யமுதினே.

(இ-ள்.) ஹோதா யக்ஞத்தை யமைப்பதற்கு வேண்டிய மந்திரங்களைக் கூறட்டும். வந்திக்கத்தக்க வேதியர் வளமிகுந்த அவிப்பொருளைக் கொண்டு வரட்டும். பிரஹஸ்பதி, மழைநீரை யாகத்துவாரா தருஞ் சோமத்தால் யக்ஞம்செய்கிறான். தூரத்திற்கேட்கும் ஸோமக்கல்லின் சத்தமானது எங்கள் காதிற்படும். நல்ல வேகத்தோடு கூடிய யஜமானன் பல சுகங்களையுந் தரும் வீட்டை யடைந்தான். தண்ணீரையும் அமுதசத் தன்மையா ருட்டே யடைந்தான்-(எ-று.) பிரஹஸ்பதி மண்.1 சூக் 14 செய் 3 நோக்குக. கிராவம், ஸோமம் நசுக்குங்கல். தமரம், பேரொலி.

(வேறு)

11. விண்ணுறும்பத் தோடொன்று மேவிய கடவுளர்காள்
எண்ணுறப் புவியினில்ல மேய்ந்து மேகாதசதிர்,
நண்ணுமந்தரத்தை நாடி மகிமையி லுறையு மொன்றோ
டெண்ணுறுந் தசத்திரெங்கள் மகத்தினை களிப்பினேற்கல்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகத்து வசிக்கும் தேவர்கள் பதினொருவரே! பூமியின் மேல் உறையுள் பொருந்திய பதினொருவரே! (மழைநீர் தங்குமிடமாகிய) அந்தரத்தில் வசிக்கும் பதினொருவரே! ஆக முப்பத்து மூவர்களாகிய நீங்கள் எங்களது யக்ஞத்திலளிக்கும் அவிவிசேஷங்களிற் றிருப்தியடைந்து எம் மகத்தை யேற்றுக்கொள்வீர்களாக—(எ-று.) வானம் பூமியந்தரங்களி

[illegible] 2 [illegible] 2.

[illegible]

[illegible] 1.

140. [illegible] 1 [illegible] 20 [illegible] 7.

[illegible]

[illegible] 1-9, 11 [illegible] 10 [illegible] 12, 13 [illegible]

([illegible])

1. [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 140.

(இ-ள்.) இருபிறப்பாளனுகிய அக்கினி, சரு, புரோடாசம், ஆஜ்யம் என்னும் மூவித வுணவுகளை யேற்றுக்கொள்ளுவான். அவன் ஒருவருஷத்திலுண்டவை மீண்டு வளரும். ஹோதாவினுது சுருக்கினுல் அவன் அவிப்பொருள்களை யேற்பான். வன்மையாகிய அவன் மேலெழுந்து உருவமாகிய் வட்டைத் தீயாகிக் காட்டை யழிப்பவனும் அதிலுள்ளமரங்களைச் சுட்டெரிப்பான்—(எ-று.) அரணிக்கட்டைகளிற் றோன்றுவதும், அதனை மந்திரங்களினுல் அமைக்கப்படுவதுமான இரண்டுபிறப்புகளுடைமையின் இரு பிறப்போனென்றூர். ஒருவருடம் அக்கினிகார்யங்கள்செய்யும் யஜமானனை யக்ஞ சமர்த்தனுக்குகிறுன் என்பதைக் காட்டி அவன் ஒருவருஷத்தில் உண்டவை மீண்டும் விருத்தியாகுமென்று சொன்பர் ஸாயணர். மூன் றுவுணவுகளாவன, சரு, புரோடாசம், ஆஜ்யமென்பன. சருபுரோடாசங்களைப்பற்றி 1-94-4 பார்க்க. ஆஜ்யம் உருக்கினநெய். அதுவே கட்டிப்பட்டால் க்ருதமாம்; பாதி இளகியுள்ளது ஆயுதம்; பதமாயுள்ளது ஸாரபி. ஐதரேயப்ப ராஹ்மணத்தில் ஆஜ்யம் தேவர்களுக்கென்றும், ஸாரபி க்ருதம், மனித னுக்கென்றும், ஆயுதம் பிதிர்க்களுக்கென்றும், நவநீதம் கர்ப்பங்களுக்கென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் தைத்திரீயத்தில், க்ருதம் தேவர்களுக்கென்றும், அஸ்து அல்லது ஆயுதம் பிதிர்க்களுக்கென்றும் நிஷ்பக்வ அதாவது கூடில்லாமல் ஸாரபிபோல் நீர்த்திருப்பது மனிதர்களுக்கென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

3. உடனுறைந்தோர் தொழிலினையே யுஞற்றுபவர்
கறுப்புநிற முற்றோ ரன்னுன்
றிடனுறையு மிருதாயா சலித்திட்டார்;
மென்மையுறுந் தேசார் சுவாலைப்
படபடவென் றுட னெதிர்ந்து துகள்சுறுவி
யிருட்டோட்டும் பண்பின் யாரு
மிடனறிந்து சீராட்டிப் பெருமைகொடு
பிதிரோம்புஞ் சிசுவேய்ந்தாரே.

(இ-ள்.) கூடவுறைந்து (நெருப்பு வரவழைத்தலாகிய) ஒரு தொழிலேயே செய்பவர்களும், கறுப்பு நிறத்தை யடைந்தவர்களும், அரணிக்கட்டைகளுமான அவ்வக்கினியி னிருதாய்மாரும் சலித்தார்கள். முன்னிருந்த பிரதேசத்திற்றேன் றும் சுவாலையோடு படபடவென்று எதிர்நோக்கி, ஸமீபத்திலுள்ள எரிதுரும்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இருட்டையோட்டுவதால் யாராலும் இடமறிந்து சீராட்டப்படும் பெருமைவாய்ந்து, தன்னை வளர்ப்பவர்களாகிய (பிதாக்களை) யக்ஞ கர்த்தாக்களை விருத்திக்குக் கொண்டுவரும் தன்மைவாய்ந்த குழந்தையாகிய வக்கினியை யடைந்தார்கள்—(எ-று.)

4. விண்ணளிக்குந் தகைமையொடு விரைகதியிற்
கருப்பாதை விழைந்து வேகத்
தொடனுடனை, தந்தொழிற்க ணைடயின்கட்
சிறந்திறையி னெழுகுந் தன்மை
யண்ணியனை, காறாண்டக் கடிதினிற் செல்

அங்கம் 2. அத்தியாயம் 2.

[illegible]

(இ-ள்.) மனிதர்களுடைய [illegible] (எ-று). [illegible]

5. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible] —(எ-று).

6. [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 140.

(இ-ள்.) பழுப்படைந்த செடிகளினிடத்து அதிவேகமாக [illegible] ந்து அவற்றைத் தனது தேஜஸால் ஸம்ஹரித்திருந்து [illegible] போல மிகுந்த முழக்கத்தோடு, மனைவிகளிடத்துச் செல்லும் [illegible] போல அவ்வக்கினி அச்செடிகளைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். தனது [illegible] தைத் தெரியக்காட்டித் தனது தேஜோ ரூபத்தை [illegible] செய்து விளங்கும் பயங்கரஸ்வரூபனைப்போலத், [illegible] னுடைய சுவாலையாகிய கொம்புகளைச் சிலுப்பும்—(எ-று.) [illegible], [illegible] கரமானவன்.

7\. மறைந்தொருக்காற் றெரிந்தொருக்கா லெவையுமுனைந்திகி
மவனைமானப் புடைச்
சிறந்துறவேகதுவும்; அறிவில்லாவாய்த்
தனையறிந்தோரிடத்துத் தேக்கும்;
திறந்தெரியிச் சுடர் மீண்டுந் தெய்வபல
மடைந்தோங்கிச் செய்யவங்கி
யுறழ்ந்துதமைப் பெற்றோர் தமுருவமதை
மாற்றியிவ ணெழுகுமாதோ.

(இ-ள்) ஒரு சமயத்துக் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்தும் மற்றொரு சமயத்திற் பலருக்குந் தெரிந்தும் எல்லா முனைகளிலும் [illegible] ஓஷதிகளைச் சூழ்ந்து கவ்வும். நித்தியமாய்த் தன்னை யறிந்த, [illegible] டத்துத் தங்கி யிளைப்பாறும். இந்திறமெல்லாமறிந்த அக்கினிச் சுவா[illegible] மறுபடியும் தெய்வபலத்தை யடைந்து விருத்தியாகி யாகாக்கினி[illegible] கலந்து தியாவாப்பிருதிவிகளாகிய பெற்றோர்களை உருவமாற்றி [illegible]—(எ-று.) செடிகள் பூமியின் தோற்றத்தை மாற்ற அக்கினி வானத்தின் தோற்றத்தை மாற்றுகிறதுபோலு மென்பார் லுட்விக் என்பவர். இவ்வக்கினி பூமிவானமிரண்டையும் தொடுகிறது என்பார் ஸாயணர்.

8, சுருணீண்ட கேசினிக ளன்றனை
மிகத்தழுவித் தோய்வர்; செத்துத்
தெருளோடு மாயுவுளோரன் வர வவன்பா
லுன்னதமாய்ச் சேர மீண்டும்
வெருவாமலெழுவர்; அவர் சரை யதனைப்
விடுவித்து மிகவுமார்ந்து
வருவானவ் வுயிர்தரிப்போ னடக்கரியவன்
புத்துயிர்ப்பை வளர்த் தன்றாக்கே.

(இ-ள்.) நீண்டு சுருண்ட மயிரோடு கூடிய சுவாலைகளாகிய [illegible] கள் அக்கினியை நன்றாகத்தழுவிக்கொண்டிருப்பார்கள். [illegible] மிருதபாவத்தை யடைந்தும் அவ்வாயுருள்ள அக்கினியாகிய [illegible] அவனைச் சேரவுன்னதமாக மீண்டும் தங்கள் உயத்திரவத்தை [illegible] மின்றி எழுவார்கள். உயிரைத் தாங்குபவனும் ஒருவராலு மடக்கமுடியாதவ னுமாகிய வவ்வக்கினி தன் பத்தினியாகிய அச்சுவாலைகளின் சரைத்தன்

[illegible]

[illegible]

9. [illegible]

[illegible]

(வேறு)

10. [illegible]

[illegible]

[illegible] 6.

(வேறு.)

11. [illegible]

மண்டலம். 1. சூக்தம். 140.

பிரியமதைப் புகட்டி யுன்றன்
முக்கியவன் பிறைக் கேற்ற தாகுக, உன்
றதாரை யளிக்கப் பொய்க்குந் தந்தச்
சுக்கிரவா ரொளியோடு பாகத்தை
யெய்பொருட்டுந் தோய்விப் பாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அவிக்குவைதற்குக் [illegible] ட்ங்களினமேல் நன்றாக வளிக்கப்பட்ட பொற்ற வளியாகிய [illegible] பு சார்ந்த மனத்திற் பிரியத்தைப்புகட்டி உன்னுடைய இதா [illegible] அதிகமாக விரும்பத்தக்கதாகட்டும். உனது சரீரத்தில் [illegible] நிர்மலமானதும், வெண்மையானதுமான, சிறப்புப் பொருத்திய [illegible] தோடு கூடி, அரதனங்களையல்லது ரமணீயமான செல்வங்களை [illegible] குத்தருவாயாக—(எ-று.) மேருட்டாகிரியர் முன்னெழுத்து [illegible] உரைகூறுவர். இதா அரைகுறையான பிரார்த்தனைகள் [illegible] மையாயிருக்கினும் இந்த எமது பரிபூரணமான பிரார்த்தனை [illegible] காட்டிலும் அதிகமாக உன்னன்புக்குரியதாயிருக்கட்டும் என்பார்.

(வேறு.)

12. எங்கடோர்க் ககத்தாக்,கங்கி, பெய்பொழுதுந் தவிக்கு
மங்கமார்துடுப்பிற்பாத மடைந்த நாவாமையிகல்;
தாங்கவன்னது மகோநராக வெட்வீரர்ந் தோய்க்குத்;
தங்குறக் கரைசேர்த் தியாகச் சுனத்தை, யெர்குஞ்சமாகல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுடைய ரதங்களும் கிரகங்களும் நித்தியமாயுலாவுகின்ற (ரித்விக்குக்களாகிய) துடுப்போடும், (இரவிய தேவ தாமந்திராதி ரூபக்) கால்களோடும் கூடிய (யக்ஞமாகிய) கப்பலை யளிப்பாயா க. அந்த (யக்ஞமாகிய) கப்பல் எமது புத்திரர்களைச் செல்வமுள்ளவர்களாகி யாக கர்த்தாக்களை (ஜநநமரணாதி துக்கமாகிய கடலின்) கரையிற் சேர்த்து, எங்களுக்கு அதிக சுகத்தைத் தரும் தஞ்சமாக வமையட்டும்—(எ-று.) [illegible] வியம், யாகத்திரவியம்; தேவதை, யாகமேற்கும் கடவுள்; மந்திரம், அக்கட வுளைக் குறித்துப் பாடும்கீதம். மகோநர், செல்வ முள்ளவர்.

13. எங்களுக்கத்தை, யங்கி யேற்கஉன் றொளியினன்கே;
துங்க வான் புவியும், தாமே தோய்ந் தொழுகிடுந் [illegible]
மெங்களுக் காவை யாகத் தானியங்களினை யீதுல்;
அங்கமார் பிறவை யென்று மனத்தைச் செவ்வைக ளார்ந்தல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுடைய உக்தங்களை [illegible] தொனிசெய்து ஏற்றுக் கொள்ளுவாயாக. வானமும், பூமியும், [illegible] யோடும் நீருவிகளும், எங்களுக்குப் பசுவையும், யாக [illegible] கும் தானியங்களையும் தரட்டும். சிவந்த நிறத்தோடு கூடிய ([illegible] மேகங்களோடு கூடிய) உதைஸ் எங்களுக்குச் சிரேஷ்டமாயுள்ள [illegible] ஸாதனங்களையும் அன்னத்தையும் எல்லாநாளும் தரட்டும்—(எ-று.).

வருக்கம். 7.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

141. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21. ஸூக்தம் 1.

13 இருக்குக்களை கொண்டது.

ரிஷி: தேவ தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தஸ்: ஜகதி, 12, 13, த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்னி.

1. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible] —(எ-று.).

2. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible] —(எ-று.) [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 141.

றென்றது, பத்துத் திக்குக்களையு மென்றாம், பதின்மர் ஆரணிகளையும் பத்து விரல்களென்றும் கூறுவர். முதலிற் பூமியில் அக்கினியாகவும், இரண்டாவதாக விண்ணிற் சூரியனாகவும் தங்கினுனென்பது பிண்டப்பொருள். மூன்றாவது இந்திரனிடத்திருந்தே மாதரிச்வான் ஆரணிகளைக்கொண்டு அக்கினியைக் கொண்டுவருபவனாதலின் மூன்றாவதாக விரல்களைப்பற்றி விசேஷித்தது என்க.

3. பெருவெளியின் உருவமதி னின்றியன்ற
இருவுருவைத் தந்தனன்
பெருமையுள ரிகள்தம் பலமதனுல்
உருப்படுத்தும் பெட்பார் காலமும்,
அருமையுறப் பண்டிருந்து மதுக் கூட்டக்
குவைய தனிலமர்ந் தொளிர்ந்த
வெரியதனை மாதரிச்வான் கடைந்து வெளிக்
கொண்டுவந்த வெழுநிற் காலத்தும்.

(இ-ள்.) பெரிய அந்தர வெளியினது ரூபத்தை ஈசானங்களைக்கொண்ட (அல்லது நினைத்தது முடிக்கவல்ல) மேதாவிகள் (ரித்விஜர்கள்) தங்கள் பலத்தினுல் (அரணியைக் கடைந்து) உருப்படுத்திய அந்தக் காலத்திலும், பூர்வமான காலத்திலிருந்து மதுரம் நிறைந்த ஸோமம் முதலிய அவிப் பொருள்களைச் சேர்ப்பதற்காக மாதரிச்வான் கடைந்து வெளிக் கொண்டுவந்த அந்தக் காலத்திலும்—(எ-று) அவனது ரூபத்தைத் துதித்தல் முறையாம் என்று ஒரு வாக்கியங் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர். மாதரிச்வான் அந்தரிக்ஷத்தில் சுவஸிப்பவன் அல்லது பலன்தரும் யாகத்திற் சேஷ்டிப்பவன் என்பது பொருளென்பார் அவரே. இச்சொல்லின் பொருளை மண். 1 சூக். 60 செய் 1ற் பார்க்க.

4. பரமபிதா நின்றவனை யெம்மாட்டுக்
கொண்டுவந்த பண்டார் காலத்
தரியபசி யோடவனுங் கொடி களுக்கு
மத்தியினி லிணையா நின்றான்;
இருவருமே யவன்பிறப் பைக்கருதி வியாபித்
தடர்ந்த வெழிலாற் சோதிப்
பெரியவனைத் தூய்மையனுய்க் கட்டிளமை
வாய்ந்தவனைப் பிறந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிருக்கும் ஆதாரமான பரமபிதாவினிடத்தினின்று அவ்வக்கினியை எங்களிடத்துக் கொண்டுவந்த வந்தக் காலத்தில், மிகுந்த பசியோடு அவனும் செடி கொடிகளுக்கு மத்தியிற் சேர்ந்தனன். அரணிக் கட்டைகளாகிய இருவரும் அவனது பிறப்பைக் குறித்து ஒன்று கூடி வியாபித் தடர்ந்ததனுல், சோதி மிகுந்தவனையும், சுத்தனையும், மிகுந்த இளமை வாய்ந்தவனையும் பிறந்தான்—(எ-று.) பரமபிதா, பிரஜாபதி யென்பர் மேலுரையாசிரியர். அவ்விரு இருவர் வானம் பூமிகளா மென்பார் ஆருவர் ஸாயணரோ அத்வர்யு யஜமானன் என்னும் இருவரையாவது அல்லது இரண்டு அரணிக்கட்டைகளையாவது குறிக்கும் என்பர்.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

5. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible], [illegible]. [illegible] —(வ-று.) [illegible]. [illegible], [illegible]. [illegible], [illegible]. [illegible].

வருக்கம். 8.

6. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] —(வ-று.). [illegible]. 1 [illegible] 36 [illegible] 2 பார்க்க.

7. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 141.

பிணக்கறவெப் பொருளினையுஞ் சுட்டெரித்துப்
பன்னெறியிற் பிணைந்து செல்லுங்
குணப்பிறவித் தூய னெறிகறுக்க கறுப்பாகன்
பாதையினிற் கூடுந் தூளே.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குத் தக்கவனாகிய வக்கினி, காற்றினால் [illegible]டப்பட்டவனாய், யாராலுந் தடுக்க முடியாத பலவித வாக்கு [illegible] கூடிய விதூஷகன் பலவித ஸ்தோத்திரந் தொடுக்கும் [illegible] ராலும் தடுக்க முடியாதவனாய்ப் பலவித ஸ்தோத்திரங்களோடும் [illegible] களிலும் பரவும் போது, எல்லாப் பொருள்களையும் சுட்டெரித்துப் [illegible] களிலும் செல்லும் பிறவிப் பரிசுத்தவானும், மார்க்கத்தைக் கறுப்பாக்குஞ் செய்பவனுமாகிய அவ்வக்கினி செல்லும் நெறியிற் றுகள் நிறைந்திருக்கின்றது (எ-று.) குடிலன், வஞ்சகன் என்று பொருள்படினும் விதூஷக [illegible] னாது உரையை யநுசரித்தென்க. ராஜம், ஆகன், [illegible] மேனாட்டாசிரியர், பட்டுப் போன செடிகளுக்கிடையே தலையின் [illegible] து செல்லும் பாம்பைப் போல, எனப்பொருள் கூறுவர்.

8. வடங்கொண்டு புணைசேரின், நிலைபெற்றுச்
செஞ்சுடரின் மருவு மங்கத்
திடம்பேர்த்து விண்ணுறுவான்; அவன்சென்று
நெறிகறுக்குஞ் சேரக் காட்டை
யடர்ந்தெரிப்பன்; அவனுடைய சுடர்க் காற்று
தோடும் புள்ளாதி, சூரன்
றிடம்பெறு மல்லுக்கிரத்திற் கெதிராற்று
திழிந்தோடுஞ் சிதடர்ப் போன்றே.

(இ-ள்) அக்கினி யானவன், ஓரிடத்திற் பற்றிக்கொண்டு [illegible] சுடர்களோடு பொருந்திய அவயவத்தனாய்க், கயிறுகட்டி [illegible] சக்கரங்களி லுருண்டோடுவது போல, ஆகாய மார்க்கத்திற் [illegible], அவன் போகும் மார்க்கங்கள் கறுப்படையும்வண்ணம் [illegible] டைகளை யெரிப்பான். சூரனுடைய பலபராக்கிரமங்களுக் [illegible] இன்ற பயங்காளிகளைப் போல இவ்வக்கினியினது சுவாலைகளுக்கு [illegible] பட்சி முதலிய ஜங்கமங்கள் அவனின்றும் ஓடும்—(எ-று.) இவ்விருக்கை மே னாட்டாசிரியர் வேறுவிதமாக மொழி பெயர்ப்பர்: "தங்களுடைய [illegible] முறைகளை நன்குணர்ந்த சிற்பிகளாற் செய்யப்பட்ட வேகமான ரதத்தைப் போல அவன் தனது சிவந்த அங்கங்களோடு தன்னைத் தானே ஆகாயத்தை நோக்கித் தூக்கிக்கொள்ளுகிறான். அவனுடைய தோழர்கள் காட்டைகளை யெரிப்பதனாற் கறுப்பு நிறத்தை படைகிறார்கள். அவர்களுடைய [illegible], ஒருவீரனது மூர்க்கத்தனத்துக்கு முன்நில்லாதது போல, [illegible]." என்பர். ஆனால் ஸாயணருரைப்படி இவ்வாசிரியர் மொழி பெயர்த்துள் ளார். இது தாவாநலத்துதி யென்பார் ஸாயணர்.

9. உன்றனாலே, யக்கினியே, திடவிரத
வருணனொடு மோங்கும் ஞானம்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

குன்றாத வருணனென் மித்திரனுந்
தந்தொழிலிற் கூர்மை பெற்றார்;
அன்றுனை யெங்கிடத்து நன்றாகச்
சூழ்ந்து பரந் தனைத்தான் கன்மந்
தன்றேல வட்டையினி லாருமவிற்
பொருந்தியுடன் றரித்திட்டாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! திடவிரதருன வருணனும், நல்லதானத் தோடு கூடிய அரியமானும், மித்திரனும் உன்னாலேயே தந்தொழிற்கண் சிறப்படையடைந்தார். எவ்வளவில் வட்டைக்குள் ஆரங்கள் சென்று தங்கு வது போல அம்மூவரையும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நன்றாகச் சூழ்ந்து உனது கர்ம பலத்தினுல் அவர்களிடையிற் பரந்து பிறந்திட்டாய்—(எ-று.) வரு ணன் இராவுக்கும், மித்திரன் பகலுக்கும், அரியமான் காலைமாலை ஸந்திகளுக் கும் அபிமானி தேவதைகள். உடல்தரித்தல், பிறத்தல்.

10. கட்டிளமை யார்ந்தொழுகு மக்கினியே,
யுனைப்போற்றக் கருதிச் சோம
மட்டொழுகப் பிழிந்திடுவோன் றனக்குமணி
யளித்தவியை மருவுந்தேவர்க்
கிட்டவனைத் திடுவாயால்; வலிபெற்ற
விளமையனே, திருந்துசெல்வ
பொட்டியவ, பகனெனவே யுனைத்துதிப்போம்
புதிதாக வுடனே மன்றே.

(இ-ள்.) அதிபால யக்ஞேதாடு கூடிய அக்கினியே! உன்னை வணங்கு வதற்காக ஸோமம் பிழியுமவனுக்கு ரத்னங்களையளித்து அவன்றரு மவியைத் தேவர்களிடத்துச் சேர்த்திடுவாய். பலத்திற்குப் பிறந்த குழந்தையே! மிக்க செல்வ முற்றவனே! பகனைத் துதிப்பது போல உன்னை நூதனமான ஸ் தோத்திரங்களால் உடனே புகழுவோம்—(எ-று.) பகன், மன். 1 சூக். 136 செய். 2 பார்க்க.

11. நன்னெறிகொடு செல்வமதையளிக்கத்
தக்கதனை மலக்க வீத
லென்ன வெவரும் புகழு மேலக்கமுறி
வாதியவை யிவையனைத்தைத்
தான்றுவிக்கல், சறுவுதும் கதிர்விரித்து
நற்கருமந் தோய்ம்யாகத்
தன்றுநட்டம் தேறவாது புகழ்பொழியும்
பொய்பொருதாம் வழங்குவோனே.

(இ-ள்.) இரண்டு உலகங்களிலும் தனது கிரணங்களை விரித்துச் சற்கருமத்தோடு கூடிய யாகத்தின் கீழ்க்கும் பல தேவாது புகழ் வசனங் களை அவர்களிடத் தெம்பொருந்து சேர்ப்பவனுகிய அக்கினி, நன்னெ

றிகளில் உபயோகப் படுவதும், உபாஸிக்கத்தக்கதுமான செல்வத்தைக் கொடுப்பதுபோலவே, எல்லாரும் துதிக்கும் ஒக்கமும் கல்வியறிவுமுள்ள புத்திரர்களையும் தரட்டும்-(எ-று.) இச்செய்யுள் மொழிபெயர்க்கற்கரிதாயுள்ளது

(வேறு.)

12, பேரொளி யோதா வன்னுன் பிறங்கொளித் தேரின்வேக
மாரரியோடு மத்தமடைந் தெமதழைப்பைக் கேட்கல்
கூரறிவுள்ளோ னங்கி யுத்தமக் கருமங்கொண்டு
சீரெழுகளிதிற் கிட்டுஞ் சிறப்பின் விண்ணெறியி னுய்க்கல்.

(இ-ள்.) மிகுந்த பிரகாசத்தோடு கூடிய ஹோதாவாகிய அக்கினி, தனது ஒளிவீசுந் தேரோடும் விரைகதித்துரகங்களோடும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து எமது கூவிளிகளைக் கேட்கட்டும். மிக்கவறிவுள்ளவனுகிய அக்கினி உத்தமக் கருமங்களால் நடத்தப்பட்டு, அழகு பொருந்தியதும் எல்லாராலும் எளிதில் அடையக் கூடியதுமான ஸ்வர்க்க நெறியில் எங்களை நடத்தி யங்கேகொண்டுபோய்ச் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.)

13. கருமத் தோடணைந்த பண்ணுற் கருத்துடனங்கியெம்மாற்
பரமசாம் ராச்சி யத்தின் பொருட்டு நன்றாகப் பாட
லுரைபெற நின்றான்; யாமு மோங்கு செல்வத்தின் யாகப்
பெரியருந் துதிப்போஞ் செல்லைப்பாலுவார்ப்பித்தல்போன் மே.

(இ-ள்.) யாக கருமங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால், பரம ஸாம்ராஜ்யத்தைப்பெறுமாறு, அக்கினி நன்றாகப் பாடப்பெற்றான். யாங்களும் செல்வவான்களாகிய யாககர்த்தாக்களும், ஸூர்யன் மேகத்தை மழை பெய்வதற்காகச் சப்திக்கச்செய்வதுபோல், அவனது துதிகளை உரக்கக்கூறுவோம்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் கருமத்தோடு கூடிய பண்களால் என்னாது பலத்தோடு கூடிய பண்களால் என்பர், 'சிமிசக்தி இதிதந்நாமஸூ பாடாத்' என்றும் ஸாயணர் கூறுவதாலென்க. மேலும் ததங்ய: என்பதற்குப் பரப்புவோமாகவென்று உரை கூறுவர். சூரியன் மேகப்படலங்களைவிரிப்பதுபோல யாங்களும் மகவான்களும் ஸ்தோத்திரங்களை விரிப்போம்'. என்பர். ஆனால் 'சூரியன் மேகத்தை மழைக்காகச் சப்திக்கச் செய்வதுபோல,' என்பது ஸாயணருரை.

142. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21 சூக்தம். 3.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: 1 ஸமித்தன், 2 தநூநபாத், 3 நராசம்ஸன், 4 இளா, 5 பர்ஹி:, 6 தேவீர் துவாரங்கள், 7 உஷாஸாநக்தௌ, 8 த்வயௌ, ஹோதாரௌ, ப்ரசேதஸௌ, 9 ஸரஸ்வதி, இளா, பாரதி யிம்மூன்று தேவிகள், 10 துவஷ்டா, 11 வனஸ்பதி, 12 ஸ்வாஹாக்ருதி, 13 இந்திரன்.

இவ்வகைய சூக்தமொன்று இம்மண்டலம் 13வது ஸூக்தமாக வந்துளது. இச்சூக்தங்களுக்கு ஆப்ரிஸூக்தங்க ளென்று பெயர். இம்மாதிரி இவ்விருக்குவேதத்தில் 10 ஸூக்தங்களுண்டு. அவையாவன:—

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

1. மண். 1. சூக். 13. கண்வ கோத்திரத்து மேதாதிதி பாடியது (இவ்வஷ்டக முதற்கணுள்ள பாகத்தில் அல்லது 49. கோத்திரங்களில் 24வது பார்க்க.) (அக்கினி) 12 ரிக்குகள்.

2. மண். 1. சூக். 142. ஆங்கிரஸ கோத்திரத்து உசத்தியன் புத்திரன் தீர்க்கதமஸன் பாடியது (கோத்திரப்பட்டியில் 17வது பார்க்க.) (இந்திரன்.) 13 ரிக்குகள்.

3. மண். 1. சூக். 188. அகஸ்திய கோத்திரத்து அகஸ்தியன் பாடியது (49வது கோத்திரம் முதல்வகுப்பைப் பார்க்க.) (தனூநபாத்) 11 ரிக்குகள்.

4. மண். 2. சூக். 3. ஆங்கிரஸ கோத்திரத்தன் சுனஹோத்திரன் புத்திரனும், பார்க்கவ கோத்திரத்துச் சுனகனது ஸ்வீகார புத்திரனுமான க்ருத்ஸமதன் பாடியது. (7வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

5. மண். 3. சூக். 4. விசுவாமித்திர கோத்திரத்துக் காதி புத்திரன் விசுவாமித்திரன் பாடியது. (38வது 39வது கோத்திரங்களைப் பார்க்க.), (தனூநபாத்.) 11 ரிக்குகள்.

6. மண். 5. சூக். 5. ஆத்ரேய கோத்திரத்து அத்திரி புத்திரன் வஸுச்ருதன் பாடியது (11வது கோத்திரம் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

7. மண். 7. சூக். 2. வஸிஷ்ட கோத்திரத்து மைத்ராவருணர்களின் புத்திரன் வஸிஷ்டன் பாடியது. (48வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

8. மண். 9. சூக். 5. காச்யப கோத்திரத்து தேவலன் அல்லது அஸிதன் பாடியது. (41வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (தனூநபாத்) 11 ரிக்குகள்.

9. மண். 10. சூக். 70. வாத்ர்யச்வ கோத்திரத்து ஸுமித்ரன் பாடியது. (6வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

10. மண். 10. சூக். 110. ஜாமதக்ன்ய கோத்திரத்து ஜமதக்னி அல்லது அவன் புத்திரன் ராமன் பாடியது (2வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (தனூநபாத்.) 11 ரிக்குகள்.

ஆப்ரீ ஸூக்தங்களென்றால் சாந்தப்படுத்தும் ஸூக்தங்கள் என்பது பொருளாம். ஆனால் இவை தேவதைகளைச் சமனப்படுத்தும் நோக்கமுள்ளவையல்ல. இதைப்பற்றிய மாக்ஸ்மூலர் மதத்தைப் பின்னால் கூறுவோம். இச்சூக்தங்கள் பெரும்பாலும் பதினொரு ரிக்குகளுள்ளவை. ஒவ்வொரு ரிக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையைக் குறித்துக் கூறும்.

முதல் ரிக்கு, அக்கினி இத்மனை அல்லது ஸமித்தனை (அதாவது மூட்டப்பட்ட அக்கினியை)க் குறிக்கிறது.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 142

இரண்டாவது ரிக்கு,	தண்ணீருக்குள் அல்லது மேகங்களுக்குள் மறைந்துநிற்கும் சூரியனாகிய தநூநபாத்தையாவது, அல்லது மனிதர்களாற் புகழப்படும் உதயசூரியனாகிய நராசம்ஸனையாவது குறித்துநிற்கிறது.
மூன்றாவது ரிக்கு,	தேவதானங்களான இளா (இளை)க்களைக்குறித்தாவது அல்லது அவற்றைக்கொண்டு வரும்படி பிரார்த்திக்கப்படும் ஈளிதா அல்லது அக்கினியைக் குறித்தாவது நிற்கிறது.
நான்காவது ரிக்கு,	யாகதர்ப்பையாகிய பர்ஹியைக்குறித்துநிற்கிறது
ஐந்தாவது ரிக்கு,	விண்ணின்கபாடங்களாகிய தேவீர் துவாரங்களைக் குறித்து நிற்கிறது.
ஆறாவது ரிக்கு,	விடியலும்இரவுமாகியஉஷாஸாநக்தங்களைக்குறித்து நிற்கிறது.
ஏழாவது ரிக்கு,	இரண்டு தேவர்கள், இரண்டுஹோதாக்கள், இரண்டுப்ரசேதஸர்கள், இவர்களைக் குறித்து நிற்கிறது. (இரண்டுதேவர்களென்றது அக்கினியும் ஆதித்யனுமென்றும், இரண்டு ஹோதாக்களென்றது அக்கினியும் வருணனுமென்றும், இரண்டுப்ரசேதஸர்களென்றது ஆதித்யனும் வருணனுமென்றும், ஷட்குரு சிஷ்யர் சொல்லுவார்.)
எட்டாவது ரிக்கு,	ஸரஸ்வதீ, இளா, பாரதி, இம்மூன்று ஸ்திரீதேவதைகளைக் குறித்து நிற்கிறது.
ஒன்பதாவது ரிக்கு,	சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய துவஷ்டாவைக் குறித்து நிற்கிறது.
பத்தாவது, ரிக்கு,	யாகஸாதனமாகிய வனஸ்பதியைக் குறித்து நிற்கிறது.
பதினொன்றாவது ரிக்கு,	ஸ்வாஹாக்ருதிகளைக் குறித்து நிற்கிறது. இந்தஸ்வாஹாக்ருதிகள் விச்வே தேவர்கள் என்பார் ஷட்குரு சிஷ்யர்.

இப்பத்து ஸூக்தங்களிலும் இரண்டாவதாக அழைக்கப்படும் தேவதையின் பெயராலேயே பேதமேற்படுகிறது. 3,5,8,10 எண்களால் குறிக்கப்பட்ட ஸூக்தங்களில் தநூநபாத்தென்றும், 4,6,7,9, எண்களாற் குறிக்கப்பட்ட ஸூக்தங்களில் நராசம்ஸனென்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. 1, 2 எண்களாற் குறிக்கப்பட்ட சூக்தங்களிலோ இவ்விரண்டு நாமதேவதைகளுக்கும் தனித்தனி யொரு ரிக்கேற்பட்டுள்ளது. அதனால் அச்சூக்தங்களுக்கு 12 ரிக்குக்களாயின. 2 எண்ணினால் குறிக்கப்பட்ட சூக்தத்தில் இந்திரனுக்கும் ஒன்றைச்சேர்த்துப் பதின்மூன்றாகவாக்கியுள்ளார்கள். இச்சூக்தந்தான் நடை முதல் சூக்தமாம்.

நிற்க, மோட்சமூலர், ரிக்வேத ஸம்ஹிதை பலராற் பலவிடங்களில் வரன்முறையின்றித் தொடுக்கப்பட்ட தொகைநூலென்று கருதுவது தகுதியல்ல வென்பார். பத்து மண்டலங்களிலும்8 மண்டலங்களில்அக்கினிக்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

குழுதற்குக்கழும், இந்திரனுக்கு இரண்டாவது சூக்தமும், விசுவதேவர்களுக்கு மூன்றாவது சூக்தமும் வந்திருப்பதாலும், ஒவ்வொரு கோத்திரக்காரரும் தமது மண்டலத்தில் ஆப்ரீ சூக்தங்களிருக்கவேண்டுமென்று பிரயாசைப்பட்டு அமைத்துக்கொண்டதாகத் தெரிவதாலும், இம்மண்டலத்தைத் தொகுத்தபோது ஒரு மேல்விசாரணைக் கர்த்தாவால் நடத்தப்பட்டதென்பது அறியக்கிடக்கிறதென்பர். பிராம்மணங்களிலும் சூத்திரங்களிலும் ஒருரிஷியினது வமிசத்தவரே ஒருவித யாகத்தில் கூறவேண்டுமென குறிப்பிட்டிருக்கும்போது வேறொரு ரிஷியினது அபேக்ஷகருக்குள்ள சூக்தத்தை அதற்குப் பிரயோகமாக வைத்துக்கொள்வதுண்டு. ஆனால் இவ்வாப்ரீ சூக்த விஷயத்தில் அந்த நிர்ப்பந்தமில்லை. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஐதரேய பிராம்மணத்திற் சொல்லப்படுவதாவது எந்த ரிஷியினது ஆப்ரீக்களை ஆசாரியன் உபயோகிக்கிறானோ அந்த ஆப்ரீ ரிஷியினது பந்துத்வத்தை யஜமானன் யாககர்த்தாவுக்குக் கட்டுவைக்கிறான்.' ஆசுவலாயனர் இதனையே கொஞ்சம் சம்ஸ்கரித்துக் கூறுவர். 'சகலர்கள், சுருதமானது சூக்தத்தை உபயோகிக்கவேண்டும் வசிஷ்டர்கள் வசிஷ்டனது சூக்தத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். ஜமதக்நி அல்லது ராமனது சூக்தத்தை இக்ஷ்வாக வசிஷ்டர்களைத் தவிர மற்றையோர்கள் உபயோகிக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு கோத்திரத்தாரும் தனது ரிஷியின் ஆப்ரீ சூக்தத்தை உபயோகிப்பது உசிதமானது. இவ்விருஷிகளின் பெயரைச் சௌனகர் ஒரு சுலோகத்தாற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

'கண்ணுவர், அங்கிரர், காணு மகத்தியர்,
வண்ணச் சுனகர், வளர்கிசு வாமித்திரர்,
கண்ணிய வத்திரி, நாடும் வசிட்டரோ,
டெண்ணிய காசிப ரோங்குபத் ர்யாச்சுவ
ரெண்ணுஞ் சமதக்கி யாம்.'

(இ-ள்.) முதலுக்குக் கண்ணுவரும், இரண்டாவதற்கு அங்கிரரும் மூன்றாவதற்கு அகத்தியரும், நான்காவதற்குச் சுனகரும், ஐந்தாவதற்கு விசுவாமித்திரரும், ஆறாவதற்கு அத்திரியும், ஏழாவதற்கு வசிட்டரும் எட்டாவதற்குக் காசிபரும், ஒன்பதாவதற்குப் பத்ர்யாச்வரும், பத்தாவதற்குச்சமதக்நியுமாம்—(எ-று)

காணிதிரியென்னும் ஓர் பழையவாசிரியர் எல்லாக்கோத்திரத்தாரும் ஒரே ஆப்ரீ ஸூக்தத்தை உபயோகிக்கலாமென்று கூறி அதனால் எல்லா ஆரியரும் உண்மையில் ஒரே குடும்பத்தைச்சேர்ந்தவர்களே யென்று வாதிப்பர். இதனால் இவ்வாப்ரீ ஸூக்தங்கள் ஒரு குடும்பத்தாருக்கும் மற்றொரு குடும்பத்தாருக்கும் உள்ள வைஷம்யங்களை மாற்றவந்தனவாம் என்பர் மோட்சமூலர்.

மேலும் இவ்வாப்ரீ ஸூக்தங்கள் பசுயாகபலியைச் செய்வதற்குமுன்பு ஹோதாவினால் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்களாம். இம்மந்திரங்களைப் பரிசீலித்துநோக்கின் ஒரு சூக்தத்துக் கருத்துக்களையன்றிப் பதங்களும் மற்றுஞ் சிலவற்றில் ஒரேமாதிரி அமைந்திருப்பதை யறியலாம். மேலும் ஒருவர்க்கொருவர் விரோத புத்தியோடு கூடிய வசிஷ்ட விச்வாமித்திரர்களது ஆப்ரீ ஸூக்தங்களிலுங் கூட இப்படியே ஒற்றுமைகளைக் காணலாம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 142.

நிற்க, இச்சூக்தத் தலைப்பில் ஸாயணாது பாஷ்யத்தில் இச்சூக்தத்தி க்குத் தேவதா நிர்த்தாரணஞ் செய்திருக்கும் முறையிது: 'இத்ம, ... ங்களாக் இவை யக்ஞ அவயவங்களாதலால் யக்ஞமே தேவதையாம் என்பது காத்தாக் யாது மதம். அக்கினியையே ஸமித்து முதலியவற்றாற் சொல்வதால் அக்கி னியே தேவதை யென்பது சாகபூணாது மதம். நிருக்தத்தில் ப்ரயாஜ அநு யாஜச் சந்த தேவதைகள் யாரென்று வினவிவெகுவிதப்பட்சாந்தரங்களை விவ ரித்துக் காட்டி அதற்காகப் பிராஹ்மணங்களையும் உதாகரித்து இதரப்பட் சங்களை யர்த்தவாதப் படுத்தி அக்கினியே தேவதை யென்று ஸித்தாந்தப் படுத்தியுள்ளார். அவரே இவ்வாப்ரீ ஸூக்தங்கள் மூன்று வகைப்படும்: 'வாஸிஷ்டர், ஆத்ரேயர்,' வாத்ரியாச்வர், கார்த்ஸமதர் இவர்களது ஆப் ரீக்கள், நராசம்ஸனைக் குறித்தவையாம். மேதாதிதி தீர்க்கதமஸர் இவர்கள் செய்த ஆப்ரீக்கள் தநூநபாத், நராசம்ஸன் இருவரையும் குறித்தவையாம். மற்றவை தநூநபாத்தையேகுறித்தவையாம்.''—நிருக்தம். இச்சூக்தம் இரண்டா— வகுப்பைச் சேர்ந்ததால் தநூநபாத் நராசம்ஸன் இருவரையுங் குறித்தது.

1. சீர்பெற வளர்த்திடுமெரி, தேவரைச் சுருக்கு
நேர் பெற வெடுப் பவனுக்காத் தருக விந்தினத்துப்;
பேர் பெறும் பழந்தந்துவைப் பிறங்கு வித்திடுக,
வேர் பெறமதுப் பிழிந்தளி தாசுடற்கெனவே.

(இ-ள்.) நன்றாக மூட்டப்பட்டு வளர்க்கப் பெறுவதால் ஸுஸமித் தன் என்னும் பெயரோடு விளங்கு மக்கினியே! இந்நாளில் நெய்த்துடுப் பைத் தூக்கி யாகஞ் செய்பவனுக்காகத் தேவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டுவரு வாயாக. சோமம் பிழிந்தளிக்குந் தாசுஷனுக்காகக் கீர்த்தி பொருந்திய பழை ய நூலை விஸ்தரிப்பாயாக—(எ-று.) சுருக்கு, நெய்த்துடுப்பு. தாசுடன், தா சுஷன், அவியளிக்கும் யஜமானன். தந்து, நூல், யக்ஞம் என்பார் ஸாயணர்.

2. விப்பிர, னுனைப்புகழ்பவ, னென்னனை, னவியை
யொப் பிலாததா யுதவுவோன் புரிமகத் தணைந்து
செப்பு நெய்யொடு சோமமுஞ் சேர்ந்தொழு கவியை
யிப்புவியினிற் றநூநபாத் தேற் றமர்குவையே.

(இ-ள்.) தநூநபாத் தென்னும் அக்கினியே! மேதாவியும் உன் னைப் புகழ்பவனும், என்போன்றவனும், அவி யளிப்பவனுமாகிய தாசுஷன் செய்யும் யாகத்தினிடத்து வந்து, நெய்யையும், ஸோமத்தையும் சேர்த்து ம துரப் படுத்திய அவிப்பொருளை யேற்று யாக முடியுங்காறும் அங்கே அமர கிறாய்—(எ-று.) தநூநபாத் மண். 1 சூக். 13 செய் 2 நோக்குக. மேல் காத் தாக்யர் மதப்படி தநூநபாத் என்பது யக்ஞ மெனப்பொருள் படுமெப்படி யெனிற் சொல்லுவர். தந்வ:! காவ:, பசுக்கள்: போக்யத்திற்காக அவற்றி னின்றும் கிடைப்பது பால்: பாலிலிருந்து நெய்வருவதால் அது நெப்பா யிற்று, அதிலிருந்து தோன்றியது யாக மாதலின் தநூநபாத் யாகத்தைக் குறிக்கு மென்றார். அக்கினி பட்சமாகக் கூறும் போது, 'ஆபஸ்தந்வ உச் யந்தே' என்றவாக்கியப் பிரகாரம் தந்வ: நீர்(அந்நீரி னுதவியால் ஓஷதியும் வனஸ்பதியும் உண்டாகின்றன.) இவ்வனஸ்பதியாகியமரமே அரணிக் கட் டைகளுக்கு உபயோகப்படுகிறது. அவ்வரணிகளினின்றுந் தோன்றியது

யருத்தியோடுபஃறேவருமணைவதாய்ச் சுகத்தை
விருத்தி செய்யுமி விந்திரற் கெனவிரித்தனரே.

(இ-ள்.) நெய்த்துடுப்பை யேந்துபவர்களும் தருப்பையை விரிப்பவர்களுமான ரித்விஜர்கள், யாக விதிகளின் படி ஒழுங்காக நடக்கும் இவ் யாகத்தில், உத்தமமானதும் பலதேவர்களும் வரத்தக்கதும், சுகத்தை விருத்தி செய்வதும், விசாலமானதுமான வீட்டை இந்திரனுக்காகச் சம்பாதித்தார்கள்—(எ-று.) இல், இல்லம் இரண்டன் ஒருகை.

6. வாயிற் றேவிமார் மகத்தினை வளர்ப்பவர் மகிமை
யாயி னோங்கியோர் பாவைக ளாதரத் தோடு
மேய வெண்ணிலர் விரும்புசீ ரடைந்தவர் மிகவுந்
சேயராமவர் தேவரைத் தரவிரிந் துறவே.

(இ-ள்.) யாகத்தைத் வளர்ப்பவரும், மகத்துவமோங்கினவரும், அல்லது பூஜிக்கத்தக்கவரும், வஸ்துக்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்பவரும், ஆணையோடுவரும் பலரும் விரும்பும் பெருமை வாய்ந்தவரும், ஒருவர்க் கொருவர் அருகாமாக உள்ளவருமான தேவீர் துவாரங்கள் அல்லது வாயிற்றேவதைகள் நன்றாக விரிந்து நிற்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 10.

7. கட்கினியரா முருவினர் துதி பொருந்தியவர்
திட்டமாகவே யிணைந்தவர் மகத்தினைச் சேர்க்கு
மிட்டமார்ந்த பேர்வலியியை தாயரா மிரவு
மொட்டிநின்ற நல்வைகலுங் குசையமர்ந்துறவே.

(இ-ள்.) கண்ணுக்கினிய ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், ஸ்துதிக்கப் படுபவர்களும், ஒழுங்காக ஒருவர்க் கொருவர் அருகுறச் சேர்ந்தவர்களும் மகிமை சிறந்த யாகத் தாயர்களும், ஆன இரவும், விடியலும் (பகலும் என்றபடி) இங்கு பரப்பியுள்ள தர்ப்பையில் அமரட்டும்—(எ-று.) இரவும் பகலு மென்றது அவ்வபிமானி தேவதைகளைக் குறித்து நின்றது. அதிராத்ரம் முதலிய யாகங்கள் பகலிரவு இரண்டு காலங்களிலும் நடைபெறுபவையாதலின் இரண்டு தேவதைகளையு முடன் கூறினரென்பர்.

8. மதமளித்திடு நாக்கினர் மகர் தொழில் புரிவோர்
பதம்பலிக்கு நற்கவிக ளொக்கியமமை தேவ
விதம்பெறு மிருதூதர்கள் பலித மார்ந்திந்நா
ளிதம்பெற விணைத்தடவு மெம்மகமிதை வகிக்க.

(இ-ள்.) ஸந்தோஷத்தை யூட்டும் நாக்கோடு கூடியவர்களும், ஸ்துதி செய்யும் யாகவான்களது தொழிலைச் செய்பவர்களும், சொற் பலிதமுள்ள கவிகளும், யக்ஞ நிஷ்பாதகர்களுமான இரண்டு தேவ ஹோதாக்கள், பலனைத் தந்து, (தன்னிடத்துள்ள அவியை விண்ணிலுள்ள தேவர்களிடத்துச் சேர்ப்பதால்) வானைத் தொடும் எமது இந்த யாகத்தை இன்று நிர்வகிக்கட்டும்—(எ-று.) இத்தேவ ஹோதாக்கள், அக்கினியும் ஆதித்தியனும் அல்லது

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

அக்கினியும் வருணனும், அவ்வண்ண வருணனும் ஆதித்தியனும் என்னும்முன் றினைத் தேவர்களின் ஒருமையை போன்று வருகு நீயும் சொல்லுவ தென்பது போலச் சொல்லப்பட்டது.

9. ஆதலால், தேவர்த மத்தியின் மருத்துக்களுடனின்
போய் சோமத்தைப் பருகி, அரிகளை, நீயிற்
றேரும் வாக்கினைவிளைப் பக்குவமாய்த் தேரய்க்கீது
போர் மற்றுமை பிறவேட் டோரக் குமருதகிலை.

(இ-ள்.) பரிசுத்த மானவனும், மனோஜ்ஞ மற்ற தேவர்களுக்கு மத்தியிலும் மனோஜ்ஞமுள்ள மருத்துக்களுக்கு மத்தியிலும் பொருந்திய சோமத்தை உட்கொண்டவனை பானம்பண்ணி, இதைப் பொன்னும் பெரியவனும், நீயில் வில்லும் வாக்கும் நெருங்கினவனும் வளமையுடைய, ஆயாசமில்லாதவனுமாகிய யாக் ஞானங்களை இறக்கு பார்க்கப்படுகின்ற அருமையின் மிக அழகுடைய — (வ-ரை.) பரதன், விபவன், அவைகளையடைந்து கொண்டவன் பாறு பொன் னும், இதை புவியாவான் அவ்வாறு புயலில் விளையும் உணவும் பொருள் அந்த நிலையுடைமைகள் கொண்ட பெரியவன் இதுபொழுதும் தேவி பொன்னும், வாயு நீர் அநுசீலயுடைமைகள் கொண்டவன் வாக்குமி பொன்னும் கூடினன்புவி, நீர் அல்லது அக்கினி பொன்னும் முன்றிலிருக்க முன்ன தேவிகள் முறைமையும் விளித்தவழு பொன்பவர் வையவர். மருத்துக்கள் மீனில் என்பதற்கு மருத்துக் களுக்கு மத்தியில் என்றே பொருள் கூறுவர் சோமுட்டாசிரியர். ஆகவே மனோ ஜ்ஞ தேவர்களுக்கு விசேஷமான மனோஜ்ஞமுள்ள மருத்துக்களைக் குறிக்கு மென்பார் சாயனர். முக்தம், சேத்தம், முமம் கூட்டப்படுவன.

10. சோமபானத்தை, தற்புகழ்ச்சு, மிகுதியில் தெறிக்கு,
தேவர்களிப் பலயுயிர் தீண்டலானது மறவேத்
தகாமா பொருளையம் வீரும் பிறைவதும் ஆகாட்டா
போக போக்கிய பொன் பெருக வெற்றியுடையா வாழப்படல்.

(இ-ள்.) சோமத்தைப் பருகிய கொடியனும், அற்புத சக்தி வாய்ந்தனும், மிக வும் நிறைந்தனும், பல உயிர்களுக்கு நியமம் போன்றதுமான தன்னிகரில்லா யாக்கள் யாவரும் விரும்பும் வலுவுக் கத்தமாகிய இருவழிப்பாடு தேவன், எங் களுக்குப் போகம் விருத்தியாகவும், எங்களது செல்வம் பெருகவும், எமது யாகங்களை யுத்தேசித்துத் துணைப்பட்டவன் — (வ-ரை.) நாமி, யக்ஞம். மண். 1 அநு. 139 செய். 1 பார்க்க. சோமுட்டாசிரியர், 'எங்களது யாகமும். எங்களது கண்பதுமாகிய இலக்ஷ்மிய அரிவிருத்திக்காகவும், செல்வப்பெருக்கிற்காக வும், உயிர்களுமானவனாகும் புராணமாயுள்ளதாம், அற்புதமானதாம். ஞானங் களிற் சிறந்ததுமானவை பணிகின்ற யஜ்ஞப்பட்டதும்;' எனமொழி பெயர்ப்பார். செய்யுளிற் போக்க பெருக வேள் கூறிணும் பொருளாகக் கொண்டு பசு வாது செல்வமிகுந்திருக்க வேண்டும் பொருள் கொள்ளுக.

11. வைப்பாறு யுவனுகாம் படைத் இயற்கி யாகத்தே ந
மனத்திற் சேமவைர பவரும் நருவிருந்து போகிறேக;
கடைக்க போடுமாளி போவதுமாமல்லி பொம் மணியைக்
இனக்கு போலைய தேவர்களை மேற்படுத் திறக்கே ந.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 143.

(இ-ள்.) வனஸ்பதியே! உன் இச்சையின்பிரகாரம் இரிந்து யாகத்தி னிடத்துத் தேவர்களை வரவழைத்து வணங்குவாயாக. மிகுந்த ஒளிபொருந் திய தேவனும் மேதாவியுமாகிய அக்கினி எங்களது அவியுணவுகளைத் தனக் காகவும் இதரதேவர்களுக்காகவும் சிறப்பி னேற்றுக் கொள்ளுகிறான்-(எ-று.) தேவ சப்தத்துக்கு ஒளியுள்ளவ னென்பது பொருளானது பற்றிப் பேரொ ளி மேதை யென்றார்.

12. பூடனோடு மாருதரிணைந் தொழு கெலாத் தேவை
ரீடினோடு செல்வாயு காயித்திரி யுருவம்
பீடி னோடடை யிந்திரனிவர் பொருட்டவியை
நீடுசீர் மறை சொலி வழங்குவர் சுவாகாவின்.

(இ-ள்.) பூஷனோடும் மருத்துக் கூட்டங்களோடுஞ் சேர்ந்த விச்வ தேவர்கள் பொருட்டும், வேகமாகச் செல்லும் வாயு தேவனின் பொருட்டும் காயத்திரி முதலிய சந்தங்களே யுருவமாகவுடைய இந்திரன் பொருட்டும் அவியுணவுகளை, ஸ்வாஹா என்ற ஈறு கூடிய மந்திரங்களைக் கூறி ரித்விக் குக்கள் தருவார்கள்—(எ-று.) காயத்திரி சொல்லப்பட்டதனால் இதரப் பண்களையு மின்த்தாற் கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர்.

13. இந்திரவிவண் 'சுவாக' வென்றுரைத் தளியவிவை
யந்தி லேற்றவை யுண்டிட வணைகுவாய்; அழைப்பை
மூந்துநின் செவிக் கொள்ளுக வன்னை யத்துவரத்
தந்தமாகவே யழைத்தனர் துதி நினைத் துறவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! ஸ்வாஹா வென்ற ஈற்றோடு கூடிய மந்திரங் களைச் சொல்லி யிங்கு தரும் அவிப்பொருள்களை யேற்று அவற்றைப்புசிப்ப தற்கு வருவாயாக. உன்னை யழைப்பதைக் கேட்டு, அத்வரத்தில் (யாகத்தி லென்றபடி) உன்னைக் கூவுவோரது ஸ்துதிகளை யெண்ணி வருவாயாக— (எ-று.)

வருக்கம். 11.

143 மண்டலம். 1. அநுவாகம். 8. சூக்தம். 4.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 8 திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. மதிகைதரும் புத்திரனு மக்கினிக்குச்
சலந்தோன்றி வளரன் னுனுக்
கதிகவிலை பெறும் பொருளைப் பருவமதி
லணைவித்தே யவனி மீது
துதிசிறந்த வோதாவா யன்பினிலைப்
பவனுக்குத் துதிசார் சொல்லைப்
பு ீ யதுவா யாக்கநிறை மறையோடு
மெடுத்திடுவேன் பொருந்தவின்றே.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) மனத்தின் புத்திரனும், ஜலத்தின் தோன்றி வளர்பவனும், பருவகாலங்களிலே விசேஷமாய்த் தோன்றுகின்ற பூமியின்கண் கூட்டி, யஜமானனிடத்திலே அக்கினி [illegible] [illegible] தகுந்த [illegible] அக்கினிக்கு [illegible] [illegible] மந்திரங்களையும் [illegible] [illegible] ஜாதவேதஸைப் [illegible] [illegible] தோன்றுகின்ற [illegible] [illegible] [illegible] அக்கினியும் தோன்றுவதால் அக்கினி [illegible] அவ்வது நீ பொதிந்த மேகத்தில் தோன்றும்பின்னவைகிய [illegible] உண்டு.

2, தோன்றியது பக்ஷியாய் [illegible]
 விசேஷமாய்த் தோன்றுகின்ற
யாவருகுடி [illegible]
 தேற்றுவிக்கான்; அவனே பொய்யாமி
தோன்று கருமத்திலே [illegible]
 [illegible] தோன்றி,
தோன்றுகிற [illegible]
 பொலிவிக்கும், அப்பால் கொண்டே.

(இ-ள்.) அக்கினியாகிய அவன் உற்பவிக்கும் பரமாகாசத்தில் ஜலத்துக்கு [illegible] மருத்துக்களுக்கிடையில் தோற்றுவிக்கிறான், அக்கினியே பலவிதமாய்க் கருமங்களால் ஏற்பட்டு விளங்கியபோது அவனது சோதி, [illegible] பரக்குமாக விளக்கிக்கொண்டே யிருக்குது—(எ-று.) மருத்துக்கள். வாயு (1-141-3) இல்லக்கினி மருத்துக்களுக்கு முன்புஷ்தலைகொண்டது மண். 1 ஆக் 31 செய். 3ல் பார்க்க. அங்கே, 'அக்கினி நீ மருத்துக்களுக்கு முதலாவாய்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

3, அவன் அடங்க [illegible]; [illegible]
 [illegible] தோன்றிய
கவலை [illegible] பொலிவிக்கும்;
 வெளிச்சமாக்க [illegible]
[illegible] நிமுட்டிட
 [illegible] வீரெல்லாரும்
புவனமதிற் [illegible]
 இருந்தொலிப் பொருக்கு மாலை.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினியின் கவலைகள் ஓய்வடைவதில்லை. அழகிய முகத்தோடு கூடிய அவனது கிரணங்கள் பார்வைக்கழகாகக் காணப்படுவதுடன் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஒளிவீசும். வெளிச்சமே தனது பலமாகக்கொண்ட அவ்வக்கினியின் பிரகாசம், நீரோட்டங்கள் வேகமாகச்செல்வதுபோலச் சென்று, இருந்தன்மையை யடையாது மறதியுமில்லாது இரவு முழுவதும் இருட்டையோட்டி. பமையும்—(எ-று)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 143,

4. எத்தனையும் பெற்றவனைப் புவியினது
நாபிக்க ணிர்ந்துப் பூமி
சத்துருவமார்த் தொழுகவெனப் பிருகுக்கள்
நிலைப்பித்த தழலை, மேக
வுத்திமிகப் படைத்தோனை, வருணனைப்போன்
றிறைமையினையுட் கொண்டானைப்
பத்திகொடு கீதங்கள் பாடியவ
னுறையுளினிற் பரிந்து கூட்டல்.

(இ-ள்.) விசுவவேதஸனும், பிருதுவி (ஈண்டு வேதி பூமியென்க.) யினது நாபிஸ்தானமாகிய உத்தர வேதிக்கண்ணே புவனத்திலுள்ள பூதஜாதங்கள் பலத்தை யடைவதற்காகப் பிருகுக்களால் இழுத்துக்கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பெற்ற வக்கினியும், செல்வம் மிகுதியாகப் படைத்த மேகனும், வருணனைப்போலத் தலைமை (அரசுரிமை)யை வகித்தவனுமான அக்கடவுளைக் கீதங்கள்பாடி யவனது கிரகத்திற் கொண்டுவந்து சேர்ப்பீர்களாக—(எ-று.) விசுவ வேதஸன், எல்லாத்தனங்களையும் பெற்றவன். உத்தி, செல்வம். வருணன், தமோநிவாரகன் ஆதித்தியனென்பார் ஸாயணர்.

5. மருத்துவர்கண் முழக்கமெனத் தடுக்கரிய
வெறிபடையின், வானந் தோன்றி
யுருத்துவிழு மிடியெனவே தாங்கரிய
வக்கினிதன் னொளிவாய் கூர்ம்பற்
பொருத்தி,யிவட் சூரனெதிர்த் திடுபகையை
யுண்ணுதலிற, பொருந்தார் தம்மை
வருத்தி வனந்தனை யெல்லாக் காலமுது
முண்டொழித்து வளருமன்றே,

(இ-ள்.) மருத்துக்களுடைய பொறுத்தற்கரிய சப்தத்தைப்போலவும், தடுக்கமுடியாத அஸ்திரத்தைப்போலவும், விண்ணிற்றோன்றிக்கோபத்தோடு விழும் இடியைப்போலவும் தாங்குதற்கரியனாகிய அவ்வக்கினி, தன் ஒளிபொருந்திய சுவாலைகளாகிய கூரியபல்லால், இவ்வுலகத்துச் சூரன் தன்னை யெதிர்க்கும் பகைவர்களை யழிப்பதுபோல (எங்களது) சத்துருக்களையிம்சித்து, எல்லாக்காலத்திலும் காட்டிலுள்ள மரங்களை யுண்டொழித்து வளருவான்—(எ-று.)

6. அங்கியெமது சதனது தோத்திரத்தைப்
பலவிதத்து மடைய வெண்ணல்;
தங்குறு நற்றனங்கள்கொடவ் வசுக்கடவு
ளெம்மருத்தி சார்த்தல் முற்றும்;
அங்குறச் சோதிப்போ னெம்மறிவைத்
தீவிரமா யமைக்க னன்கே;
துங்கமுறு முகத்தவனை யிவ்வெனது
புகழ்க்கவி யாற்றுதிப் பேனன்றே.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

(பொ-ள்.) [illegible]

7. [illegible]

(பொ-ள்.) [illegible]

(வேறு.)

8. [illegible]

(பொ-ள்.) அக்நிதேவ! [illegible]

வருக்கம் 12.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 144.

144 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21 சூக்தம் 5.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷிதீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: அக்கினி

1. மேனோக்கி யெழுங்காந்தி யுருவத்தோ
டணை மறையை மிகவுந்தூக்கித்
தானுற்று மவன்கன்ம முறைமிகவு
முணர்ந்தோதா சார்வ னன்கே;
யானச்சீர் கொடுவலத்தே திரிந்துமுத
லவனு றையு மவ்விடத்தே
தானுற்று முத்தமதாற்றழுவு சுருக்
கதை யெடுத்துத் தயங்குவானே

(இ-ள்.) மேல்நோக்கி யெழுகின்ற சோபன வுருவத்தோடு கூடிய மந்திரத்தைத்தாங்கி யல்லது உரக்கக்கூறித்தான் செய்யும் அக்கினிகர்மங்களின் கிரமத்தை நன்ருக வுணர்ந்து அம்மகத்தினிடத்து ஹோதா பொருந்துவான். கெடாத பெருமையோடு பிரதட்சிணமாகவந்து முதன்முதல் அவ்வக்கினிதங்குகின்ற அவ்விடத்தில் முத்தமிட்டுத்தொடுன்ற சுருக்கைக் கையிலெடுத்து விளங்குவான்—(எ-று.) ஆனச்சீர் என்பது எதுகைநோக்கிச் சேர்த்தது.

2. ஒளித்தேவன் பிறப்பிடத்தி லில்லமதிற்
கதிர்வளைய வோங்கி யித்தி
விளித்தேத்தும் ரிதத்தாரை; தண்ணீரின்
மடியதனில் விரிந்து வாழ்ந்து
களிப்போடு மபர்பொழுதிற் பல்லோருந்
துதித்தேத்துங் கடவுட்டன்மை
யொளிக்காது மிக வொழுகுஞ் சிறப்பாருஞ்
சத்தியினை யுவந்தேற்றுனே.

(இ-ள்.) ஒளித்தேவனுகிய சூரியனது பிறப்பிடத்திலும், சதனத்திலும் தங்களது கிரணங்கள் சூழவோங்கி, ரிதத்தாரைகள் இவ்வக்கினியைக் கூவித்துதிக்கும். தண்ணீரினது மடியிற் பரந்து தங்கியிருக்குமக்காலத்தில் எல்லாரும் புகழ்ந்து கூறுகின்ற அத்தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சக்திகளை அம்மின்னல் ரூபமான அக்கினியேற்றுன்—(எ-று)

3. சமவயதோர் சமப்பலனை யடைகுவான்
றனித்தனியே தத்தங் கன்மத்
தமரவென விருவர்களு மோங்கிவளர்
காலமதில வன்றன் றேகந்
தமையடையச் சேர்த்திடுவார்; பின்னரவன்
பகனெனயாந் தழுவிப் போற்றற்
கமைபவனும், வார்பிடிக்குஞ் சாரதியின்
மகமென்று மாற்றுவானே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) ஸமானமான வயதுள்ளவர்க (வயது என்று சாமர்த்தியத்தை யுணர்த்த நின்றதென்பார் ஸாயணர்.) ளாகிய ஹோதா அத்வர்யு என்றுமிருவர்களும் ஸமானமான பலனை யடையுமாறு தனித்தனியாகத் தங்களது கர்மங்களிற் றங்கவேண்டுமென்று அவ்வக்கினி வளர்ந்துள்ளகாலத்தில் அவனது அழகிய சரீரத்தைத் தங்கள் தங்களோடு சேர்த்துக்கொள்ளுவர். பிறகு அவன் எல்லாராலும் வணங்கப்படும் பகலையல்லது சூரியனைப் போலவணங்கத்தக்கவனாம். தேரோட்டும் ஸாரதி குதிரைகளைக் கடிவாளத்தை யிழுத்துப் பிடித்து நடத்துவதுபோல இவ்வக்கினி எக்காலத்தும் யாக காரியங்களை நன்றாக நிர்வகித்து நடத்துவான்—(எ-று.) இருவர் ஹோதா அத்வர்யு இருவரென்பார் ஸாயணர். பகலும் இரவுமாயிருக்கலாமென்று (Ludwig) லுட்விக் சொல்வதை மேனாட்டாசிரியர் ஒத்துக் கூறுவர்.

4. ஓரிடத்தே யுறைவோர்கள், மிதுனமென
மிருவர் சமவயதை யுற்றோர்
பாரிடத்தே பகலினிற்போ லிரவினிலு
மோங்குவிக்கும் பலிதன், மாந்தர்
நேரிடத்து வாவியுறப் பசித்திருவர்
மிகவளிக்கு நெய்யையுண்டு
தாரிடத்தே கிழத்தன்மை சருவாமல்
மிகவளர்ந்து சார்கின்றானே.

(இ-ள்.) ஒருவீட்டில் சேர்ந்து தங்கியிருப்பவர்களும், ஜாயாபதிகளைப் போன்றவரும், ஸமான வயதோடு கூடியவர்களுமான ஹோதா அத்வர்யுக்கள் இருவரும் பகலில் வளர்ப்பதுபோலவே இரவிலும் வளர்ப்பதும் (அரணிரூபமா யிருந்தபோது) கிழத்தன்மையை அல்லது ஜீரணத்தை யடைந்திருந்ததுமான அக்கினி, மனிதர்கள் தன்னை எதிரும்போது கருணையுடன்பிறந்து இவ் ஹோதா அத்வர்யுக்கள் தரும் நெய்யை சாப்பிட்டுக்கிழத்தன்மையை யடையாமல் வளர்கிறான்—(எ-று.) மிதுனம், இரட்டை, ஸ்திரீ புருஷர்கள் என்றபடி. பாரிடத்தே, தாரிடத்தே என்பதை நோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டன. வடமொழி மூலத்திலில்லை. பலிதன் நரைமயிருள்ளவன், கிழவன். மேனாட்டாசிரியர் 'மனிதருடைய பலவித யுகங்களிலும் கிழத்தன்மையே யடையாமல், இப் பலிதன் தோன்றினான்.' என உரைகூறுவார். யுகா யுக்மமென்றது கால வரையறையெனப் பொருள் கொள்ளுவர்.

5. பிரித்தமைந்த விரல்பத்து மொளிகாலு
மிவ்வெரியைப் பிறக்கின்ற;
இரிந்தொழிய மர்த்தியர்பா லெமைக்குகளி
புரிவெனவித் தேவன் றன்னை
வருந்தியழைப்போம்; அவனுந் தனுவின்மீ
தொடுகதிர் விரிப்பான் வல்லே;
பொருந்தி யவன்றனைச் சூழ்வோ ரொடு புதிய
கருமங்கள் புரிந்திட்டானே.

மண்டல 1. சூக்தம் 144.

(இ-ள்.) ஒன்றோடொன்று பிரிந்துள்ள பத்து விரல்களும் ஒளியை வீசும் அவ்வக்கினியை மதனஞ் செய்து பிறங்க விட்டன. மரணதர்மத்தோடு கூடிய யஜமானர்களாகிய யாங்கள் இத்தேவனை யெங்களுக்கு உதவி புரியுமாறு வேண்டியழைப்போம். அவ்வக்கினியும் தனது நிஜசரீரத்தின் மேல் விரிந்தோடும் கிரணங்களைக் கொண்டு நவதரமான அநுஷ்டான விஷயங்களை யேற்படுத்தினன்—(எ-று.) தநு அல்லது வில்லிலிருந்து ஓடும் அம்பைப்போலத் தனது நிஜசரீரத்திலிருந்து கிரணம் ஓடுமாறு செய்வான் என்பார் ஸாயணர். ஆனால் பூமியின் சரிவான மேற்பரப்பில் அவன் வேகமாகச் செல்கிறான் என்பார்மேனாட்டாசிரியர். இவரே பரஸ்பர விச்லிஷ்டமான விரல்கள் பத்துமென்னாது, பக்தியே வுருக்கொண்ட விரல்கள் பத்துமென்பார்.

௬. அக்கினியே, வானுறையு மவற்றைமெலா
மாளுகிறாய், ஆர்ந்த பூமி
மிக்கவற்றையுன் பலத்தாற் கோபனென
வடக்குகிறாய்; வெண்மைச் சோதித்
தக்கபெரு மகிமையொடு மிரணியத்தைப்
படைத்திணைந்த தகைசால் வானோ
டொக்கவுறும் புவியிரண்டு முருண்டோடி
யுன்குசைமீ தொலித்தமர்ந்த.

(இ-ள்) அக்கினியே! வானத்திலுறையு மவற்றிற் கெல்லாம் நீயாசனாகிறாய். நிறைந்த பூமியிற் செறிந்தவற்றை யெல்லாம் உனது ஸாமர்த்தியத்தினால், இடையன் கால்நடைகளை யடக்கியாளுவது போல ஆளுகிறாய். வெள்ளிய சோதியும், பெரிய மகிமையும், பொன் முதலிய சிறந்த பொருள்களும் படைத்து ஒருவர்க் கொருவர் சேர்ந்தொழுகும் வானம் பூமியிரண்டும் சப்தத்தோடு உருண்டோடி நீப்பரப்பிய குசையிற்றங்கின—(எ-று.)

7. அக்கினியே! யுவப்போடு மன்புறலவ்
வசனமதை யன்போ டேற்கல்;
தக்கமதுஞ் சார்த்துபவ, பவியுளவ,
மகச்சுதித்தோய், தயங்குங்கன்ம
மிக்கவுளோ, யெத்திசைக்க ணவைக்கு
மநுகூலன்; அணிமிகு தோற்றத்தோ
டொக்கவொழுகுனைக் காண்போ, ருண்டிநிறை
பெரிபணி, னில்லுறைந்து வாழ்வார்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஸந்தோஷத்தோடு இவ் வவியினிடத்துத் திருப்தியடைவாயாக. எங்களது அத்துதி வசனங்களை யன்போடுமேற்றுக் கொள்ளுவாயாக. நல்ல உற்சாகத்தை யளிப்பவனே! மிகுந்த சற்கர்மங்களோடு கூடியவனே! நீ எல்லாப்பக்கங்களிலுமுள்ள எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் அநுகூலம் செய்பவன். அழகிய தோற்றத்தோடு ஒழுகுமுன்னைக்காணும் எல்லாப் பூதங்களும், அதிப்பிரபூதமான உண்டிச்செல்வத்தைப் படைத்தவ

ளைப்போல், தமக்கென வீடு வாசல்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள்— (எ-று.) பிற்பகுதிக்கு மேநாட்டாசிரியர், 'எல்லாப்பக்கமுந் திரும்பிக்கொண்டு, உணவு நிறைந்த கிரகத்தைப்போற் பார்ப்பதற்கு அழகாயு மினிமையாயுமிருக்கிறாய்.' எனமொழி பெயர்ப்பர்.

வருக்கம். 13.

145 மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21. சூக்தம். 6.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தை. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்; ஜகதி, 5 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. கேட்கவவன்றனை; வந்தான்; அவனறிவன்;
ஞான மிகக்கிளர்ந்தோ னவனன்றே;
வேட்கையொடு மவனே காண்பொருளின்று
மெழுவான், வல்வினையின் யாகம்
வேட்பவருக லழைப்புறுவான்; அவனிடத்தே
யாணையுள; விரும்பும் போகம்
மீட்பவனன்று; ளவனே வலிப்பதியாம்,
முசலா டைந்த வேந்தர்க்கீசன்.

(இ-ள்.) யஜமானர்களே! (கேட்கவேண்டிய ஸ்வர்க்காதி விஷயக் கேள்விகளை) யவன்பாற்கேட்பீர்களாக. அவனிதோவந்தான். அவனுக்கு அவ்விஷயம்தெரியும். அவனே ஞானமிகுந்தவன். அவனே காணப்படும் பொருளினின்று ஆசையோடும் வெளிவருவான். அவனையே வெகு விரைவாகவருமாறு யாககர்த்தாக்களழைப்பார்கள். அவனிடத்திலேயே நியமன சாமர்த்தியம் வாய்ந்த ஆக்ஞைகளுண்டு. மாந்தர் விரும்பும் போகங்களை அவனே தருவான். அவனே வலிக்கு நாயகனும். (அல்லது ஸாயணருடைப்படி அனப்பதியெனக்கொள்ளின் உணவுப்பொருள்களுக்கு நாயகனும்.) பலமிருந்த ராஜாக்களுக்கும் அவனே பதி—(எ-று.)

2. அவன்றனையே கேட்கின்றார்; தீரனவன்
றன்மனத்தா லடைந்த வற்றை
யவமடையா தெல்லாருங் கேட்டறிந்து
பெறுவதிலை; யவனு முன்ன
ரவிர்தருநற் பதத்தினையும் பின்னருறு
சொல் லினையு மறவாதுள்ளத்
துவந்துமனனஞ் செய்வான்; அவனுதவி
கொண்டுலகு மோங்குகன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினியையே அவர்கள் கேட்கிறார்கள். தீரனாகிய வவன் தனது மனத்திலேற் கிரகித்தடைந்த விஷயங்களைக்கெடாதபடி யெல்லாருங்கேட்டறிந்து பெறுவதில்லை. அவனும் முன்னுள்ளசொல்லையும் பின்

னுள்ளசொல்லையும் மறக்காமல் மனத்தில் தாரணைசெய்துகொண்டு ஒழுகுவான். அவனுடைய ரட்சணாதிகர்மங்களால் உலகமானது ஓங்கும்—(எ-று.)

3. சுருக்குமுதற் கருவியெலா மவனிடத்தே
செல்கின்ற; சொலும் போற்றுக்க
ளுருக்கமொடுமவன் வயினே; யென்வசன
மெல்லாமு மொருவனாகக்
கருத்துடனே செவிக்கொள்வான்; எவர்க்குநெறி
காட்டிடுவோன் கருதும் வெற்றி
பெருத்தவவன் மகமுடிப்போன் புரையுறுணைச்
சிசுநிமர்ந்து பெரி தேற்றானே.

(இ-ள்.) சுருக்கு முதலிய கருவிகளெல்லாம் நெய் முதலிய ஆவுதிப் பொருள்களோடு அவ்வக்கினியினிடத்திலேயே செல்லுகின்றன (அதாவது அவனையே ஸேவிக்கின்றன என்றபடி.) சொல்லும் ஸ்துதிவசனங்கள் உருக்கத்தோடு அவனையே யடைகின்றன. எனது வசனங்களையெல்லாம் ஒருவனாகவே அவன் கேட்கிறான். எல்லாரையும் நடத்துபவனும், ஜயசீலனும், யாகத்துக்குதவிசெய்து அதனை முடிப்பவனும், குற்றமற்ற துணையோடு கூடிய சிசுவுமாகிய அவ்வக்கினி இறுமாப்பையடைந்து யஜமானர்கள்தரும் அவிப்பொருள்களையெல்லா மேற்றுக்கொண்டான்—(எ-று.) சிசுவென்பதற்குக் குழந்தையைப்போல் பிரியப்படத்தக்கவன் அல்லது சத்துருக்களைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பவன், என இரண்டு பொருள் கூறுவார் ஸாயணர்.

4. நெருங்கியவன் கடையும்போ துற்பவித்துப்
பலன்றருசீர் நிறைந்த ீதசோ
டொருங்கெழுந்து நகர்ந்திட்டா னப்பொழுதே;
சாந்தமனத் தொழுகும்யாக
துரந்தரனை நாந்தியொடு முதத்தோடும்
பலனீயத் தொட்டு நீவும்,
விரிந்தொழுகு மவனிடத்தே விருப்பமுறு
நெய்த்தாரை விரையுங் காலே.

(இ-ள்.) அத்வர்யுவானவன் மிகவும் நெருங்கி அரணிகளைக்கடையும்போது அவன் உற்பவித்துப் பலன்றரும் சுவாலைகளோடு கிளம்பி அப்பொழுதே பரவத்தொடங்கினான். சாந்தமனத்தோடு செல்லும் யாகவானுக்குப் பலன்றருமெண்ணத்தோடும் நாந்திக்கர்மத்தோடும் உவகையுள்ளத்தோடும் அவனைத் தொட்டுத்தடவுவான், (உலகத்தில் குரு அநுக்கிரகார்த்தம் சிஷ்யனைத்தடவுவது போலவென்பார் ஸாயணர்.) அவ்வக்கினிவிரும்பும் நெய்த்தாரைகள், வியாபித்துச்செல்லு மவனிடத்தேபோய்விழ வேகமாகச் செல்லும்போது—(எ-று.) நாந்திக்கர்மம் பதினாறு கர்மங்களில் ஒன்று. ஸந்தோஷத்தைச் சனிப்பிக்குந்தொழிலென்பது பொருள்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(வேறு.)

5. நீரிலும் வனத்துந் தோன்றி நிலைபெறு மவற்றைத் தூய்மை
யேருறப் பொருத்துவாம்; மேற்றேருவிடத்தினை யிசைக்கப் பெற்
றோன்;
ஈருறு மறிஞ, னங்கி, திகழுமுண்மையான், ரிதத்தைத்
தேருமன்னவ னார்க்குஞ் செப்பினன்கிரம முற்றும்.

(இ-ள்) தண்ணீரிலும் காட்டிலும் உற்பவித்து அங்குள்ளவற்றைப் பரிசோதித்து அழகின் நிலைப்பிப்பான். வஸ்துக்களின் மேற் பாகத்திலேயே யமைக்கப்பெற்றவன். வித்வானும் ஸத்திய ஸந்தனும் ரிதத்தை (யாகத்தை அல்லது ஒழுங்கையென்றபடி.) யறிந்தவனுமான அவ்வக்கினி, அநுஷ்டானக்கிரமங்களையெல்லாம் மர்த்தியர்களுக்குச் சொன்னான்—(எ-று.)

வருக்கம். 14.

146. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21. சூக்தம் 7.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசி தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. முத்தலையுடையோன்,பெற்றோர்மடியினின்முழுமையுற்றோன்,
சத்திய கிரணமேழோ, னசைபவை நகராதுற்று
முற்றியவைவற்றுமார்க்கேதான்மொய்த்தபேரொளியிற் கூடுஞ்
சுத்தவின்னவிடத்தினெல்லாந் தோய்ந்தவ வனைப் போற்றல்.

(இ-ள்) மூன்றிடத்திலுள்ளவனும், தியாவா பிருதுவிகளாகிய பெற்றோரிடத்துப் பரிபூரணத்தை யடைந்தவனும், ஏழு கிரணங்களோடு கூடியவனும், நகர்ந்துசெல்லும் பிராணிகள், நகராது நிலையுற்றிருக்கும் ஸ்தாவரங்கள் இவற்றில் நிறைந்தவனும், மிகுந்த பிரகாசத்தோடு கூடிய ஆகாயத்தின் பலவிடங்களிலும் பொருந்தியவனுமாகிய அவனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யுங்கள்—(எ-று) முத்தலையென்றது மூவுலகு அல்லது ஆகவ நீங்களாயாதி பேதத்தாற்றோன்று மூன்றிடமாம். ஏழுகதிர், காலி கராலி முதலியவை.

2. பலனளி மகானிப் பெற்றோர் பணியுற வளர்ந்தான்; காளை
நலனுளகாவலுற்று நண்ணினன் சரையெய்தாது;
தலன்விரி சாலுமீது பதங்களைத் தழுவுவித்தான்
பொலனுறு மவன் செங்கதிர் புயலினைத் தடவுமன்றே.

(இ-ள்.) பலனையளிக்கும்மகான் இப்பூமி வானங்களாகிய பெற்றோர்தனக்கடங்கித் தன்னைப் பணியும்வண்ணமோங்கினான். காளையாகியவன் நல்ல காவலையடைந்து கிழத்தன்மையுறாது பொருந்தினான். இடமகன்றபூமியின் உன்னதப்பிரதேசங்களிலும் தனது பாதங்களைவைத்தான். அவனது செங்கதிர்கள் மேகத்தைத் தடவாநிற்கும்—(எ-று.)

3. சுவம்புரிவோர்கள், செல்வான் றேயநெறியளந்து, மைந்திற்
றவந்தருவிடய மெல்லா,மவனுக்கே தந்திணைந்து,
நிவந்தரு சமானவற்ச னவன்றனை நெருங்கிச் சேர்ந்த
துவப்பெறு பெற்ற மெங்குந் தோய்ந்திடப்பார்ந்து செல்வார்.

(இ-ள்.) நன்மையைப்புரிபவர்களும், செல்லும் பாதைகளை யளந்து எல்லா ஞானகர்மவிஷயங்களையும் பலத்தோடு கூடிய அவ்வக்கினிக்கே யளித்து இரண்டாகச்சேர்ந்துள்ளவர்களுமான பசுக்கள், தங்களிருவருக்கும் ஸமானமான பிரியமுள்ள வத்ஸனுகிய அவனை நெருங்கி எல்லாவிடத்திலும் பரந்துவிசாலிப்பார்கள்—(எ-று.) பெற்றம் பசுக்கள். பூமிவானங்களென்பார் மேனுட்டாசிரியர்; ஆனுல் இச்சொல் ஹோதா அத்வர்யு இருவரையுமாவது, யஜமானன் அவனது பத்தினியிருவரையுமாவது குறிக்கும் என்பார் ஸாயணர்.

4. தீராங்கவிகள் நானுவிதங்கருதிறத்தி னென்றுந்
சிரிளமையி னமர்ந்தவவனைத்தன் பதத்திற் சேர்த்தார்;
கூரவாவுடனன்னூர்கள் சிந்துவைக்குறிப்பிற் பார்த்தார்;
ஏருடனரர்தமென்றா ழிவர்மு னுற்பவித்தான் மாதோ.

(இ-ள்.) தீரர்களாகிய மேதாவிகள் பலவித ஞானத்திறமையோடு, நித்திய தருணனுகிய வவனை யவன்றங்கும் பதத்திற் சேர்த்தார்கள். மிகுந்த ஆசையோடுமவர்கள் வேகமாகச்செல்லும் நதிகளின்மீது பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கெதிரில் நரர்கள் அல்லது நேதாக்களின் சூரியனுன அக்கினியாவிர்ப்பவித்தான்—(எ-று.) ஸூர்ய: ஸர்வஸ்யப்ரஸவிதா அயம் அக்நி: என்பார் ஸாயணர்.

5. திக்கெலாமருளத் தோன்றிச் செயம் பெறநின்றுன்; யார்க்கு
மிக்கவர் சிறியருந்தஞ் சீவனநிமித்தம் போற்றத்
தக்கவன்; பலரிடத்து மவியன மடைந்தோ னெல்லா
மொக்கவே காண்போ னிந்தச் சிசுக்களைத் தோற்றினோனே.

(இ-ள்.) எல்லாத்திக்குக்களிலும் அநுக்கிரக புத்தியோடு தோன்றி ஜயத்தைப் பெறுபவனுய் நின்றுன் அவன் எல்லாருக்கும் பெரியர்களாகிய தேவர்களாலும் அத்தேவர்களையுத்தேசிக்க அற்பர்களாகிய யஜமானர்களாலும் தங்களது வாழ்வின்பொருட்டு ஸ்துதிக்கத்தகுந்தவன்; தேவ மநுஷ்யர்களாகிய எல்லாரிடத்தும் அவியைப்பெறும்மகவான்; எல்லாவஸ்துக்களையும் ஒரே பார்வையிற் காண்பவன். இந்த ரித்விஜர்களாகிய சிசுக்களைப்பிறப்பித்தவனுமாம்—(எ-று) அவனை அவனது ஸ்தானத்தில் கவிகள் சேர்த்தாரென மேற்பாட்டோடிணைக்க வென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 15.

147. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21 சூக்தம். 8.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசிதீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2

1. திப்பியக்நிர்கள், வல்லே திக்கெலாம்பாவு மன்ன,
செப்புமீர்வாருக்கேதாகத் திறக்க மேயவையயளிக்தாத்
திப்பியதேவர் யாகத்து செவ்வையின் முடிக்குமாக்க
வொப்பி வெய்வீதக்தி, னாய்தீ, யுனக்குணை வாயுளித்து?

(இ-ள்.) அக்கினியே! பிதா மாதாவென்னும் இருபக்கத்திலும் அல்லது ஆண்பெண் என்னுமிருவழியிலும் புத்திரர்களையும்பௌத்திரர்களையுமளித்து தேவர்கள் யாகத்தைச் செவ்வையாக நடத்தி யுவகைகொள்ளுமாறு, உனது ஒளிபொருந்திய சுவாலைகள், எல்லாத்திக்குகளிலும் பரவும் அவை, எப்படி உனக்கு அன்னத்தோடு கூடிய ஆயுளைத் தந்தன?—(எ-று.)

2. அவியுணவார்க்கோய், மிக்கவிளமையோய், நன்றிலீட்டிக்
குவிபொறத் தக்கதாய் நான்கூறுமிம் மொழியை யோர்க;
புவியினி லொருவன் றுன்பம்புரிய மற்றொருவ னுன்மேற்
கவியினைப் பகர்வ, னக்னீ; வணங்குவே னுன்னை யானே.

(இ-ள்.) அவியுணவு நிறைந்தவனே! மிகுந்த விளமையனே! நன்றாக வென்றுஞ் சம்பாதிக்கப்பட்டதாய்ப் போற்றற்குரியதாயுள்ள வென் மொழியை அறிவாயாக. (உலகில்) ஒருவனுன்னை யிம்சிப்பான். மற்றொருவன் உனது புகழைக் கூறுவான். அவருள் உன்னை வணங்குவோனாகிய யான் உனக்கு நமஸ்காரஞ் செய்வேன்—(எ-று.)

3. அக்கியுன் காவற் கற்றை யந்தகு மாமதேயன்
பங்குறு பிடுக்களின் றும் பாரித்தவன் றன்னைக்காத்த;
சங்குறு விசனை நீவதன் சற்குருமத் தோர்க்காத்தான்;
பொங்குதீங்கிழைக்கவென் றும்பொருந்தலர்க் குறும்புமின்றே.

(இ-ள்.) (இங்கு ஒரு இதிஹாஸ முண்டென்பார் ஸாயனர். உசத்தியன், பிருஹஸ்பதியென்று இரண்டு ரிஷிகளிருந்தனர். அவர்களில் உசத்தியனது மனைவியின்பெயர் மமதா. அம்மமதை கர்ப்பவதியாயிருந்தபோது அவளைப் பிருஹஸ்பதி ரமித்தான். சுக்கில நிர்கமனஸமயத்தில் கர்ப்பத்திற்றங்கியேற்கனவே யுருப்பட்டிருந்த ரேதஸ், 'முனிவனே! உமது ரேதஸை விடாதேயும். ஏற்கனவே இங்கு தங்கி யுயிர்பெற்றுள்ளேன். அதனால் ரேதஸங்கரஞ் செய்யாதேயும்.' என்றது. இதைக்கேட்டுப்பிருஹஸ்பதி கனலுமிழ்ந்து வைகட்டிக்கொண்டு, 'சேறு! கர்ப்பமே! நீ யென் ரேதஸை யடக்கியதனால் குருடனாய்ப் போவாயாக.'' எனச்சபித்தார். அதனால் அக்கரு முனிசாபத்தினால் தீர்க்கதமஸனாய்ப் பிறந்தான். பிறவிக்குருடனான அவன் தனது குருட்டுத்தன்மை நீங்க அக்கினியைத்துதித்தான். அப்பொழுது அவ்வக்கினி யவனுக்குப் பார்வையளித்தான்.) அக்கினியே! உனது ரக்ஷணம் பொருந்திய சுவாலைகள் குருடனாகிய மாமதேயனது (அதாவது மமதையின் புத்திரன் தீர்க்கதமஸனது) துன்பத்தை நீக்கி யவனைக்காத்தன. தங்கும் எல்லாச்செல்வத்துக்குங் காரணனான அவ்வக்கினி வைத்தருமஞ்செய்பவர்களைப் பாதுகாக்கிறான். ஸ்தோதாக்களுக்குத் தீங்கிழைக்கவென்றும் பகைவர்களால் நேரும் துஷ்டச் செய்கைகளும் பலிக்கவில்லை—(எ-று.) இது தீர்க்கதமஸன் தன்னையே படர்க்கைப் பெயரிற் கூறியதென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

4. கொடையிலான் கொடைதடுக்கு மிரண்டகப் பாபிக், கங்கி,
மிடையு மிப் பெரிய சிட்சை மேவுக பிரதியாகத்;
தடையுற வவன்றான் சாற்றுந் தீமொழி யவனையே சார்ந்
திடையறு தெரிக்க வன்னா ணிழிவுடலதனை யின்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தானதர்மஞ் செய்யாமலும், பிறாது தர்மத்துக்குக் குறுக்கே நின்றும் இரண்டகஞ் செய்யும் பாபிக்கு அவனது தீக்கன்மத்துக்குப் பிரதி பலனாக இப்பெரிய சிட்சைவந்தடையட்டும். அவன் சொல்லுகின்ற அத்திய மொழிகள் அவனையே யடைந்து அவனது சரீரத்தை யெரிக்கட்டும் —(எ-று.)

5. வலியவ, மேனு மெல்லாமறிந் தொரு மர்த்தியன்று
னலிவுற வேனை யோனை யிரண்டகத்தா னலிக்கிற்,
பொலிவுறு ஸ்துதிசா ரங்கி, யுன்றனைப் புகழின்றனை
மெலிவுறு தெடுக்க; துன்பமேவுறு தெமை யெடுக்க.

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்தியவனே! விளக்கம்பொருந்திய ஸ்துதியோடு கூடியவனே! மேலும், எல்லாவிஷயங்களையு மறிந்துகொண்டு ஒரு மர்த்தியன் மற்றொரு மனிதனுக்கு இரண்டகஞ்செய்தால் உன்னைப்புகழு மிந்திரபராதியைக் காப்பாற்றுவாயாக. எங்களுக்குக் நேருங் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 16.

அறிவிப்பு.

இவ்வேத மொழிபெயர்ப்புக்கு நம்புத்தகாபிமானிகள் பின் னும் சில சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தரவேண்டுமாய்ப் பிரார்த் திப்பதோடு இவ்விஷயத்திற் பலன் கருதாது தற்காலம் உத விபுரிந்துவரும் தஞ்சாவூர் வக்கீல் **ம-ா-ா-ஸ்ரீ P. V. நாகநாத சாஸ்திரியா** ரவர்களின் வாக்குச் சகாயத்தையும் இதன் மூல மாய் விநய வந்தனங்களோடு அறிவிக்கிறோம். ஜீவனோபாயத் திற்காகச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்த காலம்போக மி குந்த காலத்தை யெல்லாம் இவ்வேதப் பணிக்கேயாம் செலவிடுகி றோம். பணப்பயனின்றி இவ்வேதபிரசார சம்பந்தமான எல்லாப்பணி களையும் யாமே செய்ய நேர்வதால் சஞ்சிகைகள் காலதாமதாக வர நேர்கின்றன. ஆதலால் இத்தமிழ்வேதத்தை யாதரிக்கும் நேயர்கள் கவலையுறாதிருக்க வேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறோம். அனுப்பும் ஒவ்வொருபிரதிக்கும் போஸ்டிங்ஸர்டிபிகேட்வாங்கிவிடுவதால் சஞ் சிகைகள் தவறிப்போக நியாயமில்லை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

வர்க்கம் 16.

148. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21. ஸூக்தம். 9.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தை. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை அக்கினி.

1. மாந்தர் தம்மகத்தில் வைப்போன்மானச் சித்திரச் சரீரத்
தேந்தியவொளிக்கென் றேய்த்தவினை, யேத்தாலைப், பல்வே
றேய்ந்திடு முருவி னொத்தக் கடவுட்கும் பணிசெய்வானை,
வாய்ந்தற மதித்தான் மாதரிச்வா வுருவிச் சென்றே.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் தங்களது கிரகங்களில் ஒளிமிகுந்த சூரியனைப்போலச் சித்திர வர்ணமான சரீரத்திற் றாங்கிய பிரகாசத்தை யெண்ணி யமைத்த விவ்வக்கினியைத், தேவர்களை யழைப்பவனை, பலவேறு உருவத்தோடு கூடியவனை, எல்லாத்தேவர்களுக்கும் யாகாதி காரியங்களை முடித்துத்தருபவனை, மாதரிச்வான் அரணிக்கட்டைகளுக்குட்புகுந்து மதனஞ் செய்து வெளிக்கொணர்ந்தான்—(எ-று.) பலவேறுருவென்றது, மின்னல், சூரியன் அக்கினியென நிற்பதையும், ஆகவனீயாதி ஸ்தானபேதத்தோடு நிற்பதையும், காலிகாரலி முதலிய சுடர்ப்பேதத்தோடு நிற்பதையும் எண்ணியாமென்பார் ஸாயனர்.

2. துதிகளை யுணக்கென் றேந்திச் சேர்த்திடு மவற் கிடுக்கண்
வதியுறப் புரியார்; அன்னவாய்மை கொளென்னை யென்றன்
றுதிமுதற் பெருமின் மெச்சிற்றுத்; தோய்ந்தவரருகிற் சார்ந்தே
யதியுவப்போடு போற்று மவை யெலாமுவந்து கொள்வார்.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரங்களை உணக்காகச் சேர்க்குமவனுக்குத் துன்பம் நேரும்படி (ஒருதேவரும்) செய்யமாட்டார்கள். அந்தப்பெருமையோடு கூடிய வென்னைநோக்கி, எனது ஸ்தோத்திரம் அவிப்பிரதானமாகிய தொழில்கள் (யான்செய்வது சரியென்று) அங்கீகாரமாகக் கூறின. அத்தேவர்களது அருகிற் சார்ந்து ஸந்தோஷத்தோடு தூக்கிக்கொண்டுபோய்த்தரும் அவிக்கொடை ஸ்தோத்திரம் இவற்றையெல்லாம் முதத்தோடு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்—(எ-று.) முதம் ஸந்தோஷம்.

3. நித்தியத் தலத்தன்னானை நெடுமகம் புரிவோர் தாங்கித்
துத்தியத்தோடு சேர்த்தார்; தேரினிற் றோய்ந்து வேக
மொத்த நற்றுரக மொப்ப வுவன்றருமானை தாங்கிப்
பத்தியிற் சிறக்கத்தோதும் பதம் பெறச் சேர்த்திட்டாரே.

(இ-ள்) அவ்வக்கினியை யவன் என்றுமுள்ள விடமாகிய காருஹபத்திய ஸ்தானத்தில் ஸ்துதிகளோடு தூக்கிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். தேரிற் பூட்டப்பெற்று வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகளைப் போல அவனது ஆக்ஞையிருதல் அவ்வக்கினியைப் பக்தியோடுங் கைப்பற்றி அவனுடைய ஸ்தானத்திற் கொண்டுபோய் அமைத்தார்கள்—(எ-று)

4. தெறுப்பவன் பலவற்றைத்தன் பல்லினாற் றின்றழிப்பான்;
பொறுப்பதற் கரியசோதி போர்த்தொளிர்குவன் வனத்தே;
கறுத்தொளி விடுஞ்சுவாலை நோக்கிக் கால் நிதமும் வீர
ஞெறுத்தெறி சரத்திற்சென்று தாக்கியே யொழுகுமன்றே.

(இ-ள்.) எதிர்த்தவர்களைக் கொல்பவனாகிய வக்கினி பலவித வஸ்துக்களையும் தனது சுவாலைகளாகிய பற்களினால் தின்று இம்சிப்பான். அவன் புகுந்தகாட்டிற் பொறுத்தற்கரிய சோதியோடு விளங்குவான். கோபத்தோடு வீசுகின்ற அவனது சுவாலைகளை நோக்கி, வாயு, வீரனது அம்புவேகமாகச் செல்லுவதுபோலச் சென்று நித்தமும் அவற்றின்மேல் வீசியொழுகுவான்—(எ-று.)

5. கருவினி லிருக்கும் போதே கடிந்து துன்பியற்று மிச்சை
மருவியோர்வல்லோரொன்னார்வதைக்கொணாவவனைப்பார்வைத்
தெருளிலா வந்தரென்றும் வருத்துதல் செய்யா ரன்னான்
பிரபையால் அவனைக் காத்தார் பேரன்பி னிதமுள்ளோரே.

(இ-ள்.) கருநிலையில் (வெளிப்படாது) இருக்கும் பொழுதே யிம்சிக்கு மிச்சையுள்ளவர்களும், சக்தியுள்ளவர்களுமாகிய பகைவர்கள் வதைப்பதற்கு முடியாத அவ்வக்கினியைப், பிரபையுள்ள காரணத்தால் பார்வையில்லாத குருட்டு மனிதர்கள் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாது. நித்தியமும் அவனிடத்திலேயே யன்பு கொண்டு ஒழுகுபவர்கள் அவனை நன்றாகக் காத்தார்கள்—(எ-று.).

வருக்கம். 17.

149. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21. சூக்தம். 10.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: விராஜ்; தேவதை: அக்கினி

(வேறு.)

1. பெருஞ்செல்வ நாதனிறை பேசிறைவர் யாவர்க்கு
மருந்தனத்தை யளிக்கவிவ ணணைகின்றான் வசப்பதத்தே;
பொருந்துகிரா வர்களெம தருகினுறு மவற்பணிவார்.

(இ-ள்.) பெரிய செல்வத்துக்குப் பதியும், தலைமை வகித்தவெவர்க்குந் தலைவனுமான வக்கினி யரிய செல்வத்தை யளிக்குமாறு, செல்வங்கள் தங்கு மிடமாகிய விவ்யாக சாலையினிடத்து வருகிறான். எமது அருகில் வருமவனை, ஸோமாபிஷவஞ் செய்யும் கல்லைச் சப்திக்கும் யஜமானர்கள் பணிவார்கள்—(எ-று.). கிராவர், கிராவமுடையவர், கிராவம் சோமநசுக்குங்கல்.

2. நரர்குழுவி னெனப்புவிவானண்ணியெலாந்தோற்றுவிப்போன்
மருவி புகழ்தனின் வளர்வோன் சிவரெலாங்குடி நீரன்
விரைவுடனே முன்னேகி வேதியின்க ணமர்பவனே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) மனிதர்களுடைய கூட்டத்திற்போலவே பூமி வானங்களிலும் பொருந்தி யெல்லாவற்றையும் உற்பத்தி செய்பவனும், வீர்த்தோடு வளருங்காலையும், உயிர்களெல்லாம் அநுபவிக்கும் ஸ்ருஷ்டிக்கிரமத்தோடு கூடியவனும், வேகமாகமுன்சென்று தனது வேதிஸ்தானத்திற் றங்குபவனுமாய் (அக்கினி வளர்கிறான்) —(எ-று.) ஜீவபீதஸர்க்க: என்பதற்கு யஜமானர்கள்தரும் எல்லா அவிப்பொருள்களையும் மிச்சமில்லாமல் உண்டொழிப்பவன் என்றும் ஒருபொருள் கூறுவர். ஈண்டு ஜீவர்களால் நானாவிதமாக வநுபவிக்கப்படும் ஸ்ருஷ்டிக் கிரமத்தோடு கூடியவென்றார். என்? இவ்வக்கினி தனக்களிக்கப்படும் அவிமுதலியவற்றை யடைந்து தன் ஒளிபொருந்து மின்னலாகிய மழையைத்தந்து எல்லாப்பிராணிகளையும் வளர்ப்பிப்பதாலென்க. யோனெனவென்பதற்கு வேதியெனப் பொருள் கூறினார். ஒவ்வொரு கர்ப்பாசயத்திலும் புகுந்து அங்குள்ள கருவைவளர்த்துத் தங்குவோனென்பதும் ஒன்று. அக்கினியே இந்திராதிதேவர்களின் ஆத்மாவாய் ஸர்வத்தையும் ஸிருஷ்டிக்கிறான் என்பதுபொருள்.

3. இன்புகறையும் பரங்களினை யேற்றமுற வொளிர்ப்பித்தோன்
கொன்பெறச்செல் நபக்காலை யெனக்குலவுங் கவி, நூறு
பொன்புறையுமான்மா, வெல்புரையு மொளிநனி திகழ்ந்தோன்.

(இ-ள்.) இன்பமானது தங்கும் (வேதி முதலிய) இடங்களைப் பிரகாசிப்பிப்பவனும், ஆகாசத்திற் செல்லுங்காலையாகியவாயுவைப்போல விரைகதியோடுசெல்லும் கவியும், அழகிய நூற்றுக்கணக்கான ஆத்மாவாய் (அல்லது ரூபத்தோடு) காணப்படுபவனும், சூரியனைப்போலக் காந்திசிறந்து விளங்குபவனுமாகிய (வக்கினி) வளர்ந்தோங்குகிறான்—(எ-று.) கவி க்ராந்ததர்சி. நபய:, நபஸ்வான், வாயுவென்பார் ஸாயணர். நூறு ஆயிரமுதலிய வெண்கள் கணக்கில்லாது பெருத்ததன்மையைக் காட்ட நின்றன. எல், சூரியன். நார்மிணீம்புரம் இன்பத்தைத்தருமிடங்கள் அல்லது யஜமானர்கள் தருந்தவையென்று மனத்திருத்தல் என்னும் ஸ்தானம். பொன்புறையும், மெலித்தல் விகாரம், பொற்புறையுமென்பதுபொருள்.

4. இருபிறப்போன் மூவிடத்தே யெய்துராஜ முழுமையுமே
திருவுறத்த வொளிகொண்டு திகழ்வித்தான்; வணக்குரியன்
மருவுபெருங் ஹோதாநற் றானமதின் வயங்கினனே.

(இ-ள்.) இருபிறப்பாளனாகிய வக்கினி மூன்றிடங்களிலும் பொருந்தி உலகமுழுவதையுந் தனது வெளிச்சத்தால் விளங்கவைத்தான். வணங்குதற்குரிய வுத்தமனாகிய ஹோதா தண்ணீரிருக்கும் ஸ்தானத்தில்நிலைபெற்று விளங்கினான்—(எ-று.) அரணியிரண்டிற் றோன்றுவதனாலும், வானம் பூமிகளிற் றோன்றுவதனாலும், கடையும்போது தோன்றும் ஸாதாரணப் பிறவியும் அதன்பின்னர் பவமானேஷ்டி முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களடைந்த இரண்டாம் பிறவியுமாகிய இருபிறப்பை யடைவதனாலும், இருபிறப்பாளனும் என்பார் ஸாயணர். மூவிடம், பூமிவானம் அந்தரங்கள், அல்லது ஆகவநீய, காருஹபத்ய, தக்ஷிணாக்கினி ஸ்தானங்கள். ரஜம், உலகம், லோகா ஜாம்ஸ்யுச்யந்த வென்றார் யாஸ்கர் மண். 1 சூக். 90 செய். 7 பார்க்க. ஹோதா, தூதன், தேவர்களை யழைத்துவருபவன். அறற்றானம், அறல்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 150.

ஸ்தானம், தண்ணீரிருக்குமிடம்; இது புரோட்சணார்த்தம் பாத்திரங்களில் தண்ணீர்வைக்கப்பட்ட யாகபூமியென்பார் ஸாயணர். ஆனால் மேகத்தின் மின்னலைக்குறிப்பதால் மழைநீர்தங்கு மேகத்தலமாகிய அந்தரிட்சம்என்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith).

5. இருபிறப்போ னுந்தூத னெப்புகழும் படைக்கவெணித்
திருவுறும்பல் பொருள்களினிற் சிறந்தவெலாந் தாங்கினனால்;
மருவுமவற் கவியளிக்கு மர்த்தியனன் மகப்பெறுவான்.

(இ-ள்.) இருபிறப்பாளனும் ஹோதாவுமாகிய அக்கினி எல்லாக்கீர்த்தியையும் அடையவெண்ணி அழகிய பொருள்களிற் சிறந்தவற்றை யெல்லாந் தன்னிடத்தே தாங்கினான். அவ்வக்கினிக்கு அவியளிக்கும் மர்த்தியனும் சோபனம் வாய்ந்த புத்திரனையடைவான்—(எ-று.)

வருக்கம். 18.

150. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21 சூக்தம் 11.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: உஷ்ணி; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. உனையே பணிவேன் கொடை மிக்குதவி
யெனையே யளியென்ன விரப்பல், மகான்
றனையே சரணென்றவனைத் தழுவி
மனையே வளரும் மகனின், எரியே!

(இ-ள்.) ஒரு பெரியஸ்வாமியை(தனநாயகனை)ச் சரணாக வடைந்து அவனது கிரகத்திற் பிறந்து வளர்ந்து அத்தனநாதனிடத்திலேயே தன்னது கஷ்டங்களை யெல்லாஞ் சொல்லிப் பிரார்த்திப்பவனைப்போல, அக்கினியே! உன்னையே வணங்குவோனாகிய யான் மிகுந்த அவிப்பொருள்களைத் தந்து 'எனக்குப்புத்திரர்களையும், வித்தத்தையும், கொடுப்பாயாக' வெனப் பலவிதமாகவும் யாசிப்பேன்—(எ-று.)

2. தனவா னெனினு மவியைத் தருகா
தனை வந்தனையா லுருகிப் பணியா
தனைவான் கடவு ளறியா ரவனுக்
கினிதா முதவிக் கிசையா தவனீ.

(இ-ள்.) பணக்காரனென்னினும் உனக்கு அவியைத் தாராதவனும் உன்னை வணங்காதவனும், நாஸ்திகனுமான அம்மனிதனுக்கு உதவிசெய்ய வொருப்படாதவன் நீ—(எ-று.) நாங்கள் உன்னை வணங்குவோர்களாதலின் எங்களுக்குதவி செய்வாயாகவென்று எதிர்மறை கூறிப் பிரார்த்தித்ததாம் என்பார் ஸாயணர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

3. சிறு, விப்பிரனே, இளையன் சடமோன்
மிருமப் பெரியோர் தமிலும் பெரியன்
மருமர்த்தியன்; உன்னை வணங்குறும் யாம்
வெரு வுன்னை தமர் நிலை மேவுகவே.

(இ-ள்) அக்கினியே! மேதாவியே! உன்னை வணங்குந் தகைமை வாய்ந்த மர்த்தியன் விண்ணவரிற் சந்திரனாகிறான். அவ்விடத்தே தாங்கும்பெருமைவாய்ந்தவர்களிலும் பெரியவன். உன்னை வணங்கும் யாங்கள் சிரேஷ்டதையை யடைவோமாக—(எ-று.) எல்லாருக்கும் ஆஹ்லாதத்தைத் தரும் சந்திரனைப்போன்றவன் என்பது பொருள்.

வருக்கம் 19.

151. மண்டலம். 1 அநுவாகம். 21 சூக்தம். 12.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை, 1 மித்திரன் 2-9 மித்திராவருணர்.

1. போதனிற் பசுவிரும்புஞ் சுவாத்தியர்கள்
யாகமதிற் புகல் கன்மத்தா
லேருறவே யாபங்களத்திலே மித்ர
னெனக்கொணர்ந்த விண்பன்யாருந்
தாரதனில் வணக்குரியன் சனங்களைக்காத்
திடுவான்றன் சத்தத்தோடு
பிரியமவன் வலத்ததனைக் கண்டுபுவி
வானிரண்டு நடுக்கிற் சேர்ந்த.

(இ-ள்) யுத்தத்தினிடத்துப் பசுக்களை யடையவிரும்பும் சோபனத் தியானபரர்கள், யாகத்தினிடத்து (அரணிகடையும்) கருமத்தினால் ஆபங்களுக்கு மத்தியில் அழகாக மித்திரனைப்போலக் கொண்டுவந்தமைத்தவனும், (எல்லார்க்கும்) பிரியமானவனும், யாரும் வணங்கத்தக்கவனும், சனங்களைக் காப்பாற்றுபவனுமானவவ்வக்கினியின் சத்தத்தையும் பலத்தையும் கண்டு வானம் பூமிகள் சலித்தன—(எ-று.) ஆபங்கள் நீர்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர்; அந்தரிட்சமென்பார் ஸாயணர். மித்திரனென வென்பதற்குச் சிநேகிதனைப் போலவென்பதும், மித்திரனென்னுந் தேவனைப் போலவென்பதும் பொருந்தும். அதனால் இச்செய்யுளுக்கு அதிதேவதை மித்திரனென்றார். இம்மித்திரனாகிய சூரியனும், நீரில் அல்லது அந்தரத்திற்றோன்றும் மின்னலும், அரணியிலெழுமக்கினியும் ஒரே ஒளிக் கடவுளின தம்சங்களென்பது இதனாற்போதரும். தியானபரர்கள் கொண்டுவந்தமைத்தவன் செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்த செய்வினை.

2. நன்பரிஷிச் சோமமனி புருமீளன்
றொழிலடைந்து மின்றோர் நன்கே
பண்புறுமிச் செயலதனை யாற்றியதா
லும்பரவைப் பாடு வோன்ற

னென்பெறுசற் கருமமதை யறிக;பழங்
குடியுதித்தோ னியைந்து கூவும்
விண்பரவுந் தோத்திரத்தை, விழைவளிப்பீர்,
செவியேற்று மினிருவீரே.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) சிநேகிதரைப் போல, ஸோமயாகஞ் செய்யம் புருமீ஢னது வேலையைச் செய்யும் ரித்விஜர்களாகிய இவர்கள் இவ்வேலையை நன்றாகச் செய்துள்ளதால், உமது வருகையைக் குறித்துப்பாடும் ரித்விஜனது சற்கருமத்தை யறிந்து (அவனுக்குத் துல்லிய புத்தி யளிப்பீர்களாக.) பழைய குடியிலுதித்தவனாகிய அப்புருமீளனும் அவர்களோடு கூடியழைக்கும் ஸ்துதிகளை, இச்சைகளை யளிப்பவர்களே, கேட்பீர்களாக—(எ-று.) விண்பரவு மென்பது எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

3. புவியோர்கள் வான்புவிநின் றேன்றவும
தரும் பிறப்பைப் புகழத்தக்க
சவியேய்ந்தவதனை விழை வளிப்பீரும்
பெருவலிக்காச் சாற்று நின்றார்;
அவியார்ந்த வத்துவரந் துதிகூடி
யமைந்துளதை யார்வீரின்பிற்
கவியேந்து மவனுக்கும் ரிதத்திறனுக்கு
நீவிர்தருங் காலத் தீண்டே.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிக்கும் மித்திராவருணர்களே! வானம் பூமியென்னும் இரண்டிடங்களினின்றும் தோன்றி வெளிப்பட்ட உமது கீர்த்தியும் ஒளியும் வாய்ந்த பிறப்பைப் பூமியிலுள்ளவர்கள் உமது மகத்தாகிய வலிமைக்காகப் புகழ்ந்து துதித்தார்கள். ஸ்தோத்திரக் கவிகளைப் பாடுவோனுக்காகவும் ரித (கர்ம)த்துக்காகவும் (அக்கினியை) நீவிர் கொண்டுவந்தளிக்குங் காலத்தில், அவிக்கொடையும் ஸ்துதியும் நிறைந்துள்ள யாகத்தை நீங்க ளின்பத்தோடும் அநுபவிக்கிறீர்கள்—(எ-று.) முதற்செய்யுளில் மித்திரனைப் போல வென்று கூறியவர் ஈண்டு மித்திரனை யக்கினியாக வபேதப்படுத்திக் கூறினாரென்பார் ஸாயணர். வருணன் தமோநிவாரகனான ஆதித்யன்.

4. வலிநிறைந் திருமதரிய பேரன்பி
னணைந்தபுவி மகிழ்வி னேங்கிற்;
றொலிநிறைந்து கோடிக்க லொழுங்கினுளீ
ருத்தமமா ரொழுங்கை யின்றே;
பொலிவுளவும் பெருமைந்தைப் பெருவானின்
றேய்குவதைப் பேசுங் கன்மத்
தலைவறவே பூட்டுகிறீ ராப்போத்தை
தகடிதனி லார்த்தல் போன்றே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

இ-ள்.) வலிமிகுந்த அஸுரர்களாகிய மித்திராவருணர்களே! உம்முடைய பேரன்பிற்பொருந்திய பூமியானது (பூமி வேதியைக் குறிக்கும் என்பார் ஸாயணர் ஜனங்களைக் குறிக்கு மென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) நன்றாக வோக்கத்தை யடைந்தது. ரிதவந்தர்களே அல்லது நீதிநெறியிலொழுகுபவர்களே! உத்தமமான ரிதத்தை யல்லது ஒழுங்குகளை உரக்கக் கூறுவீர்களாக. பெரிய விண்ணினின்றும் வந்த உமது பெரிய பலத்தை யாகாதிகர்மங்களிற் சேர்க்கிறீர்கள், காளைகளை நுகத்தடியிற் பூட்டுவதுபோல—(எ-று) அஸுரர் வலிமிகுந்தவர். மண். 1 சூக். 24 செய். 14 பார்க்க. கோடிக்கல் கோஷிக்கல்

5. இப்பெரிய புவியதனி லுந்தசிறந்த
செல்வமதை யேயுமொய்ம்பா
லொப்பியணைக்கின்றீ; ராக்கூட்டமொரு
துகளின்றி யொழுகிக்கொட்டி-
றப்பறவேயணைகின்ற; வருகதனில்
வைகலொடு சார்ந்தமாலை
யெப்பறவென்றாழ் நோக்கி முழங்குவவாற்
கள்வனைநி யேய்ந்தார்ப் போன்றே.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) இந்தப் பெரிய பூமியில் உமது சிறந்த செல்வத்தை உம்மிடத்துப்பொருந்தியுள்ள வலிமையினாற் சேர்க்கின்றீர்கள். பசுக்கூட்டங்கள் ஒருதடையுமின்றிப் பால் தருவான் தத்தங்கொட்டிலுக்குவந்து சேருகின்றன. திருடனைக்கண்டு மனிதர் உதவிக்காகச் சத்தமிடுவதுபோல இப்பசுக்கள் உபாந்தியத்திற் சூரியனைநோக்கி விடியற்காலத்திலும் மாலைக்காலத்திலும் முழக்காரஞ்செய்கின்றன—(எ-று.)

வருக்கம் 20.

6. மித்திரனே வருணவெவணீர்சென்று
பூசிப்பீர் மிளிரவ்யாகத்
தொக்கசுருளோதியெரி யுமைவணங்கும்;
உமதிச்சை யொழுகுமாறே
தத்துபுனலொழுக்குக; வெங்கண்மமதை
யோங்குவிக்கல்; சார்ந்தமேதை
யுத்திகொடு கூறுமெலாத் துதிகட்குந்
தனியிறைமை யுறுவீ ரன்றே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! எந்த யாகத்தினிடத்து நீங்கள் சென்று பூஜை செய்கிறீர்களோ அந்த யாகத்தில் சுருண்டகேசமாகிய சுவாலையோடு கூடிய அக்கினி யுங்களைச்சேவிக்கும். உங்கள் மனத்திற்றோன்றியவாறாக மழையைப் பெய்விப்பீர்களாக. மேதாவியாகியவிப்பிரன் பாடும் ஸ்துதிகளுக்கெல்லா மொப்பற்ற நாயகத்துவ மடைந்தவர்கள் நீங்களே—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 151.

7. கவியாகி யோதாவாய்த் தனைக்கருதான்
புகழினெவன் கருதுமுங்க
ளவிலாசை யாற்றியவி தந்துவணங்
கிடுவானவ் வாண்மையோன் வாய்த்
தவறாது சென்றருகி லவனளிக்கு
மவிப்பொருளைப் புசித்துச் சார்வீர்;
இவனூற்று மெந்துதியின் மனம்வாய்ந்திவ்
வத்துவரத் தேய்க நன்கே.

(இ-ள்.) கவியும் ஹோதாவுமாய்த் தன்வருத்தத்தைக் கவனியாதவ னைப் புகழோடும் எவன் உங்கள் அபிலாஷையை நிறைவேற்றியவியளித்து வணங்குவானோ அவ்யஜமானனது யாகசாலைக்குச்சென்று அவனளிக்கும் அவிப்பொருள்களை யுண்டு களிப்பீர்கள். இவ்விடத்து யாங்கள் கூறுங் கீதங்களிடத்து மனம்பொருந்தி யவற்றைக்கேட்டு எங்களது யாகசாலைக்கும் வருவீர்களாக—(எ-று.) அவிலாசை, அபிலாஷை.

8. எக்கிய சாதனங்களாற் கிரமதா
னேர்மையுளீ, ரெழிலோ டும்மை
முக்கியமாய்த் தம்மனத்தி னெழுச்சிபோற்
புனைந்திடுவார்; மொய்ம்பிற் றேர்ந்த
வக்கிரமி லுளத்தோடு தங்கீதங்
களையும்பான் மவியச் சேர்ப்பார்;
அக்கரைசார் சித்தமொடு மப்பொழுதெ
மருகதனி லணைவீர் பொன்னின்.

(இ-ள்.) யக்ஞஸாதனங்களாலும், பாலினாலும், நேர்மையோடு கூடிய மித்திரா வருணர்களே! தமது மனக்கிளர்ச்சி யெழுந்ததுபோல யஜமா னர்களுங்களை யலங்கரிப்பார்கள். தெளிந்து கூடிய புத்தியோடு தங்களது ஸ்தோத்திரங்களை யும்மிடத்து சேர்ப்பார்கள். அப்பொழுது நீங்கள் வரவேண் டுமென்ற வெண்ணத்தோடு தனத்தையேந்தி யெங்களுக்கருகில்வந்து சேர் வீர்கள்—(எ-று)

9. வீரர்கா ளுண்டியொடு தனமதனைத்
தாங்குறுவீர் விழைவி னுந்தம்
பாரநிலைத் தாரமகத் துவங்கூடு
முதவிகொடு பண்பார் மேன்மை
யேரினிமைந் தனிர்; இரவு கழிந்தபக
லொடுபணிக ளெழிலா ராலும்
பாரினுமதருந்தனத்தைத் தெய்வநிலை
தனையடைந்து பழகலின்றே.

(இ-ள்.) வீரர்களாகிய மித்திராவருணர்களே! உணவும் பொருள்களையும் செல்வத்தையு நீங்கள் தாங்குவீர்கள். ஆசையோடும், உமது மனம்பொருந்திய மகத்துவத்தை வெகுதூரந் தோற்றுவிக்கும் உதவிகளோடு கூடிய பெருமையை யழகாகப் பெற்றீர்கள். உமதுதெய்வத்தன்மையையுஞ்செல்வத்தையும் இரவும், கழிந்து போனபகல்களும், ஸிந்துக்களும், பணிகளாகியவசுரர்களும் ஒருநாளுமடைதலில்லை—(எ-று.) பணி வியாபாரஞ் செய்வோன் என்பது பதப்பொருள், உலோபி, கடவுட் பிரீதியாக வொன்றுந்தராதவன். இப்பொருளிலிருந்து பணங்காத்த பூதத்துக்குப் பெயராயிற்று. பின் பசுக்களைத் திருடிக் குகைக்கு ளடைத்துவைக்கு மசுரனுமுன். ஈண்டு அசுரர்களென்னும் பொதுப் பெயரைக் குறித்து நின்றது. மண். 1 சூக். 6 செய். 5 நோக்குக.

வருக்கம். 21.

152. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21. சூக்தம் 13.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: டீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: மித்திராவருணர்.

1. மித்திரா வருணீ ருந்த மேன்மைசா ராடை பீன
மெத்திய; நும்மொழுக்கம் யோசனை யிடையூறின்றி
யொத்தன; பொய்ம்மையெல்லாமொறுத்திட, ரெம்மாட்டியாகந்
தத்துறப்புணர்த்தி யஃதோடணைகுவீர் தடையிலாதே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! உமது சிறந்த உடைதிண்மை (கொழுப்பு) பொருந்தியது. உமது நடையும், புத்தியும் இடைஞ்சலொன்றுமின்றி யியைந்தன. பொய்களை (பாபங்களை) யெல்லாங் கண்டிப்பீர்களாக. உங்களிடத்தரிதம் அல்லது யாகமானது அமையும்படி செய்து அதனோடு நீங்களும் வருவீர்கள்—(எ-று.) உடைதிண்மை வாய்ந்த தென்றது உங்களுக்கு அளிக்கும் நெய்நிறையவமைந்துள தென்பதை யுணர்த்த வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்; நீங்கள் மிகுந்த சோதியோடு கூடிய வுடையைத் தரித்து விளங்குகிறீர்க ளென்பதைக்குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர்.

2. அவர்தமில் வலிமை யாருமறியொணா நின்றார்; துன்ப
மிவருமத்தன்மை யெய்க்குமறை, கவிபுகழ்ந்ததுண்மை;
எவருமஞ்சுறுநாற் கூர்மையியைந்தது முக்கூரோட்டும்;
தவலற முதற்க ணாசந் தேவநிந்தகருஞ் சார்வார்.

(இ-ள்.) அம்மித்திராவருணர்களுக் கிடையிற் றோன்றிய இத்திறமையை எவரும் அறிய முடியாமலிருந்தார்கள். (பகைவர்க்குத் துன்பத்தையூட்டும் மந்திரம், கவியினால் எடுத்துக் கூறப்பட்டதுண்மையே. எவரும் அஞ்சத்தக்க உக்கிரம் வாய்ந்த நான்கு கூரோடுகூடிய வாயுதம் மூன்று கூரோடுள்ளதைச் சயிக்கும். தேவநிந்தைசெய்பவர்கள் முதலில் நாசத்தை யடைவார்கள்—(எ-று.) லுட்விக் கென்பவர் வடமொழி மூலபாடத்தை மாற்றி (இந்திரனது வஜ்ராயுதம்) மூன்று முறை யடிக்கிறது. பயங்கரமானவது

நான்குமுறையு மடிக்கிறது; என்று மொழிபெயர்ப்பர். ஆனால் மேனாட்டாசிரியரும் வில்ஸனும் ஸாயணருரைப்படியே மொழிபெயர்ப்பர். அவ்வாயுதங்கள் அவியளித்தலும் மந்திரோச்சாரணமு மென விளக்குவர் மேனாட்டாசிரியர்.

3. காலிலாள்கா லோர் முன்னர்க்கடுகுவாள்; உம்இச்செய்கை
யேனுமித்திரவருணீ, ரெவரறிவார்கள்? சூலுந்
தாலமார்சுமைவருத்தத்தமையினுஞ் சுமக்கு, முண்மை
மேலுறநிறைக்கும், பொய்யை வேதித்துக் கொல்லுமாலோ.

(இ-ள்.) காலில்லாதவளாகிய உஷை, காலுள்ள உலகப் பிராணிகள் எழுவதற்கு முன்னர் வருவாள். மித்திராவருணர்களே! பகலிரவுருபமாயுள்ள வுமது செய்கையை (அதாவது காலில்லாத உஷையை முன்னெழுவிக்குஞ் செய்கையை என்றபடி) யார் அறிந்தவர்கள்? கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவாகிய (உதயாத் பூர்வ ஸூர்யனும் பூமிபாரந் தாங்குதற்கரிதாயிருப்பினும் அப்பாரத்தைத்தாங்குவான். ஸத்தியத்தை (அதாவது பிரகாசம் உலகநடை முதலிய வொழுங்குகளை) நிறைவிப்பான். பொய்யை (மேற்சொன்ன பிரகாசம் முதலியவற்றிற்கு விருத்தமானதை) யழிப்பான்.—(எ-று.)

4. கன்னியர் காதலோனைக்காண்குவ, மென்றுமுன்பு
துன்னுவோன் கிழ்வீழாது தோய்குவோன் வருணமித்ரர்
மன்னியபிரியத் தேசாம்வஸ்திரம் விசாலமுற்ற
தென்னமும்பிரிக்கவொண்ணுவெ ழிலதைத்தரிப்போன்றனை.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் முன்னேக்கியே செல்பவனும், கீழேவிழாது பொருந்துபவனும், மித்திராவருணர்களிடத்துப் பொருந்தி எல்லாரும் விரும்பத்தக்கதாயுள்ள தேஜஸாகிய விசாலமான வஸ்திரத்தை, யொருநாளும் தன்னிடத்தினின்று பிரிக்க முடியாத தன்மைவாய்ந்ததைத் தரிப்பவனும், கன்னிகைகளுக்கு ஜாரனுமாகிய சூரியனை நாங்கள் பார்க்கிறோம்—(எ-று.) ஜாரன் காதலன் மண். 1 சூக். 66 செய் 4 பார்க்க. என்னமும், எவ்வளவும்.

5. பிறந்தவன் வேகத்தோடும் வாய்வடம் பிறங்காமாவிற்
சிறந்தவன் முழக்கத்தோடுஞ் சானுவைநிமிர்த்திச் செல்வான்;
அறிந்திடக்கிடந்த தன்று ஸம்மறை, வருணமித்ரர்
திறந்தனிற் பொருந்துதேசைச் செறிந்தவர் துதிப்போரெண்
ணின்.

(இ-ள்) வேகத்தோடு பிறந்தவனும் கடிவாளங்கண்ணுக்குத் தெரியாத (இல்லாதவெனினுமொக்கும்) குதிரையோடு கூடியவனுமான வாதித்யன் கனைத்துச் சப்தஞ்செய்துகொண்டு தனது முதுகை நிமிர்த்திச் செல்லுகிறான். வருண மித்திரர்களுடைய திறத்திற் பொருந்திய தேஜஸிற் கலந்தவர்களும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்துசேவிப்பவர்களுமாகியமனிதர்களினது உள்ளத்தினால் அந்தமேன்மைபொருந்திய இரகசியம் அறியக்கிடந்ததில்லை—)எ-று.) மறை இரகஸ்யம், ஸூர்யன் பற்றுக்கோடின்றி அந்தரமார்க்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

கத்தில் நிமிர்ந்துசெல்லுந்தொழில் மித்திராவருணர்களது அதீனத்திலுள்ள தென்றாகஸ்யம். சாலு, வாலு, உன்னதப்பிரதேசம், ஈன்றுமுதலைக யென்று மொழிபெயர்ப்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

6. மறையினைவிரும்புமாமதேயனைக் களிப்பினார்க்கும்
நிறைமடிப் பசுக்களோங்கி நிலைகவெங்கும்; யாவு
மறிபவனெச்சிற் பிச்சையாற்றுக,வென்றுமும்மைத்
திறமையிற் பணிந்து சற்றுங்குறைவுறு வதிதிகாக்க.

(இ-ள்.) மேன்மையான மந்திரகர்மங்களை விரும்புகிறவனான மாமதேயனை (மமதையின் புத்திரன் தீர்க்கதமஸனாகிய வென்னையென்றபடி) ஸந்தோஷப்படுத்தும் மடி நிறைந்த பசுக்கள் எவ்விடத்தும், விருத்தியடைந்து சிறக்கட்டும். அநுஷ்டான விஷயங்களெல்லாவற்றையு மறிந்த வித்வான் (ஆகுதிசெய்த மிச்ச முண்ணத்தக்கதென் றறிந்து) அம்மிச்ச வுணவைத் தனது வாயினுற் பிச்சையாகக் கேட்கட்டும். மித்திரா வருணர்களாகிய வுங்களை நன்றாகப்பணிந்து, கொஞ்சமும் குறைவில்லாத (அதிதியை) யாகத்தைக் காப்பாற்றட்டும் —(எ-று) இவ்வித்வான் யாசித்து அதிதியைக்காக்கும் போது மாமதேயனைத் திருப்திப்படுத்தும் பசுக்கள் பால் சுரந்து பெருகட்டுமென முடிக்கவென்பார் ஸாயணர். அதிதியைத்தன் வாயினுல் விளித்து நமக்கு அவ்வித்வான் உதவிசெய்யட்டு மென வுரைப்பார் மேனாட்டாசிரியர். அவர் அபிப்பிராயப்படி அதிதி தேவத்தாய். கிராஸ்மான் என்பவர் அதிதியென்னுஞ் சொற்கு நிவர்த்திக்கவேண்டிய கருப்பு அல்லது பஞ்சமென்பார்.

7. மித்திராவருண ரென்னுந் தேவர்காள் விரும்பியும்பா
லொத்துவிவ்வவிக் கொடையி னமத்திற லனத்தாலுள்ள
மெத்தவுங்களிக்கச் செய்வோம்; எம்மறை போரில்வெல்க;
இத்தரை யெங்கன்மத்தை யியற்ற விண்வீழ நீரே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களென்னும் தேவர்களே! ஆசையோடு முமக்குத்தரும் அவிச்சேவையில் நமஸ்கார பூர்வமான ஸ்துதிகளாலும் அன்னத்தாலும் உம்மை நத்திருப்தி யடைவிப்போம். எங்களுடைய மந்திரங்கள் போரில் வெல்லட்டும். விண்ணினின்றும் மழைநீர் எமதுகர்மங்களைப்பூர்த்திசெய்து நிறைவேற்றட்டும்—(எ-று) மழை பெய்வதனுல் தானியங்கள் வளர்ந்து யாகம் முடிவுபெறு மென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம். 22.

153. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 21. சூக்தம். 14.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசி. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: மித்திராவருணர்.

1. ஒத்தவன்போடுமேன்மை யுற்றமித்திரவருணீர்!
சித்தமார் வணக்கத்தோடு மவியொடுமிழுதி னேடும்

மண்டலம். 1. சூக்தம். 153.

அத்துவர் யவர்களர்ச்சியம் பொழுகும்மை யெம்மோ
டுத்தமக் கன்மந்தம்மாற் றங்கிடப் பூசிப் போமே.

(இ-ள்.) சமானப் பிரியத்தோடும் மகத்துவத்தோடுங் கூடிய மித்திராவருணர்களே! மனத்திற் பொருந்திய நமங்களோடும், புரோடாச முதலிய வற்றோடும், நெய்யோடும், உங்களைப் பூசிப்போம், சதா நெய்யூறிவடியு மும்மை யெங்களோடு கூடிய அத்வர்யுக்களும் தங்கள் கர்மங்களால் உங்களைத் தாங்குமாறு—(எ-று.). அத்துவர்யவர்கள், அத்வர்யுக்கள்.

2. மித்திராவருணர்காளும் புகழ்த்து திகூறுமெண்ண
மொத்ததுவலியீர்முற்றுமுளுற்றினேனுமது தேசை
யுற்றனெனுமதுடன்பாட்டோங்கினெ னோதாயாகத்
துத்தமதுரைக்கக் சூரி யுஞ்சுகம் விழைந்தபோதே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! வலிமை பொருந்திய காளைகளே! ஹோதாவானவன் அத்வர்யுக்கள் கூடியுள்ள யாகத்தலத்தில் உமக்காக உத்தங்களைக் கூறுநிற்க யாககர்த்தாஉமது ஸ்வர்க்கஸுகத்தை விரும்பும்போது, உம்முடைய சிறந்த புகழைத் தோற்றுவிக்கும் ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லுமெண்ண மேற்பட்டதேயன்றி அதனைப் பூர்த்தியாகச் செய்யவில்லை அதற்குள் உம்முடைய தேஜஸை யடைந்து உம்முடைய அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுவிளங்கினேன்—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் உரையருமாறு 'உமது புகழ்ச்சி மகத்தான பலத்தைப் போன்ற ஓர்எதுவாகும். வலிமையுள்ளவர்களே! மித்திராவருணர்களே! யாகக் கூட்டத்தில் ஹோதா உங்களை யலங்கரிக்கும் போதும், யாககர்த்தாவாகிய ஸூரி உங்களது அநுக்கிரஹத்துக்காக உம்மை வணங்க விரும்பும் போதும், உங்களுக்காக நன்றாயுருப்படுத்தப்பட்ட ஸூக்தமொன்று கொடுக்கப்படுகிறது.' உத்தம், உக்தம், சஸ்திரம் அல்லது ஹோதா கூறுவது.

3. மித்திராவருணீர், யாகத்துக்கென, வவியையீய
வொத்தவம்மகனுக்காக, வொழிவிலாவளங்கொளாக்க
ளுத்தமச்சுகத்தையீயு, மும்மைமகத்தோமமூட்டு
மர்த்தியன் போல ராதஹவ்வியன் வணங்கும் போதே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! யக்ஞத்துக்காகவும் அவியளிக்கும் மனிதனுக்காகவும் குன்றாத பால்வளமுள்ளபசுக்கள் நல்லசௌக்கியத்தைத்தரும், மாநுஷஹோதாவைப்போலப் பிரசித்திபெற்ற ராதஹவ்யன் உம்மைவணங்குங்காலத்து—(எ-று.) ராதஹவ்யனென்னுஞ் சொல்லை இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயராகக்கொள்ளாமல் அவியதைத்தந்து ஸேவிப்பவனெனக்காரணப் பொதுப் பெயராகக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர். இப்பெயர் மண். 5சூக். 67 செய் 3ல் மறுபடியும் வருகிறது.

4. இன்பினையுமக்களிக்கு மக்களினிடையே யுண்டி
யன்புறவளித்துத் தேவிமாரற லார்க்களோங்க;
தொன்றுதொட் டெம்மகர்க்குத் தோய்ந்தநற்யதிதாதாவாய்த்
துன்றுக;வுண்க; தேனுவுதவும் பால்சுவையினூர்க.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) உங்களுக்கு இன்பத்தைத்தரும் குடும்பங்களினிடையே, தேவிமார் (பிரகாச முள்ளவர் என்றபடி,) களாகிய ஆபங்களும் பசுக்களும் உணவுப்பொருள்களை யளித்துவிருத்தியடையட்டும். புராதனமாக வெங்களது யஜமானர்களைப் பரிபாலிப்பவளாகிய (அக்கினி) எங்களுக்குக் கொடையாளியா யிருக்கட்டும். யாங்கள் தரும் சருபுரோடாசங்களை யுண்ணட்டும். எங்கள் பசுக்கள் தரும் பாலையுங் குடிக்கட்டும்—(எ-று.) அறல், ஆபம், தண்ணீர்.

வருக்கம் 23.

154. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21. சூக்தம். 15.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: டைி. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: விஷ்ணு.

1. பார்த்திவரஜங்கடம்மைப்படைத்துயர் வோங்குந்தன்பேர்
சீர்த்திருவடி விசாலஞ் செறிய மும்முறையமைத்துக்
கூர்த்துளவுன்னதத்துப் புண்ணியர் குலவிடத்தை
யேர்த்துறவுறுத்த விண்டு வீரியம் பகர்வேன்வல்லே.

(இ-ள்.) பிருதுவி ஸம்பந்தமான லோகங்களைச் சிருஷ்டித்து உயர் வோங்கிய தனது பெரிய பாதங்களை விசாலமாக வோட்டி மூன்றுமுறை வைத்துச் சிறந்த உன்னதத்தானத்தில் புண்ணியகிருத்துக்கள் உறையும் ஸ்வர்க்கத்தை யழகுபெறவமைத்த விஷ்ணுவினது வீரிய கன்மங்களை விரைவாகப் பகர்வேன்—(எ-று.) பார்த்திவம்ரஜம், என்பதற்கு ரஜோர்தல மெனப் பொருள்கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர், அது பூமி வானம் அந்தரிட்சமென்னும் மூன்றிடங்களையும் குறிக்கும். பிருதுவியென்பதற்கு இடம், ஸ்தலம் என்னும் பொருளை மண். 1 சூக். 108 செய். 9ற் பார்க்க ரஜம் உலகமென்பது மண். 1 சூக். 90 செய் 2ற் சொல்லப்பெற்றது. விஷ்ணுமும்முறையளந்ததை மண். 1 சூக். 22 செய் 17ற் பார்க்க.

2. வீரியச்செயலிதற்கா விண்டுவைப் புகழ்வர்காட்டி
னேருறும்பீமக் குஞ்சிதத் திரைதேடி நாகத்
தேரினிலுறைமானேயு மொருவனைப் பரந்தமூன்று
சீரடிக்கீழ்விசுவப் புவனமுஞ் சிறந்துளோனை.

(இ-ள்.) காட்டிற் பொருந்தியதும், பயங்கரமானதும், வளைந்து பதுங்கி யிரையைத்தேடித்திரிவதும்மலையுச்சியிலுறைவதுமாண மிருகத்தைப் போலுள்ளவனும், விசாலமாகப் பரந்த தனது மூன்றடிகளின் கீழ் எல்லாப் புவனத்திலுமுள்ள பிராணிகளும் தங்கி வாழும் பெருமை யடைந்தவனுமாகிய விஷ்ணுவை அவனது (உலகத்தை மூன்றடியாலளந்த) வீரியச்செயலுக்காகப் புகழ்வார்கள்—(எ-று.) ஸ்தவதே யென்னுஞ் சொல்லைவிஷ்ணு புகழப்படுவோன் என்னும் பொருளில்வந்த செய்வினையென்பார் ஸாயணர். ஆ

மண்டலம் 1 சூக்தம் 154.

னால் (Peterson) பீடர்ஸன் என்பவர் விஷ்ணு இவ்விதம் புகழ்கிறான். அல்லது பெருமையாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறான் என்று பொருளுரைத்தலே சரியென்பார். எனினும் மேனுட்டாசிரியர் ஸாயணரையேயொத்து மொழிபெயர்ப்பர். பீமம், பயங்கரமானது. மிருகம் காட்டுப் பிராணியென்பது அதன் புராதனப்பொருள். குசரம், வளைவு. குசர குசத்ஸு ஸர்வாஸு பூமிஷு லோகத்ரயேஸஞ்சாரிவ என்பார் ஸாயணர். இச்செய்யுள் நரஸிம்மாவதாரசூசனையென்பார் பீடர்ஸன் என்பவர். அவரே சிங்கமுழங்குவதைப்போலப் பெருமைப்பேசுவனெனத் தொழிலுவமையாகக்கொள்வார்.

3. ஏகனாய்மூப்பதத்தா லிப்பெரும் பரப்புலகைப்
பாகமாயளந்து வாசத்தானமாய்ப் பதிக்குன்றை
நாகமாரிடத்துவாழ்ந்து நடைபெருகனா விண்டுபா
லோகையார்துதியு மொய்ம்பாயுவந்து சென்றடைகமாதோ.

(இ-ள்.) ஒருவனுகவே தனது மூன்றடிகளால் இப்பெரிய விசாலமான வுலகத்தையளந்துபிரித்துத் தனது வாஸஸ்தானமாகக்கொண்ட பல மிகுந்தவனும், மலைநிறைந்தவிடத்திற் குடிகொண்டு பெருநடையோடு கூடியவனுமான விஷ்ணுவைத் துதியானது எங்கள் செய்கைகளிற் றோன்றிய பலமாகச் சென்றடையட்டும்—(எ-று.)

4. எவனதுமூப்பதங்கள் மதுவொடுநிறைந்து சற்றுந்
தவலறவோங்கித் தத்தந்தன்மையின் மகிழ்வ; யாவன்
கவனமார்ந் தேகனுகக்கருது முத்தாதுகூடும்
புவியொடுவானை யெல்லாப்புவனத்தைத் தாங்காநிற்போன்.

(இ-ள்) எவனுடைய மூன்றிடங்களும் மதுத்தன்மையினால் பூர்ணத்தை யடைந்து கொஞ்சமும் குறைவடையாமல் தங்கள் ஸ்வபாவப் படி களிக்கின்றனவோ அப்போர்க்கொத்தவனையும், எவன் ஒருவனுகவே, பிருதுவி, அப்பு, தேயுவென்றும் மூன்று தாதுக்களாலான பூமி, (அந்தரம்) வானங்களையும், எல்லாப்புவனங்களையும் (அல்லது பிராணிக் கூட்டங்களையும்) தாங்குகிறானோ அவனையும்—(எ-று) எங்கள் துதி அவனுக்கு தர்பலம்போலமையட்டும் எனமுடிக்க. ஸாயணர் இரண்டாமடியை, 'தவலறவோங்கி யன்னந் தந்துவப்பிக்கும்; யாவன்,' என வுரைப்பர், அதாவது 'குறைவையடையாமல் (தேவ) வுணவைத்தந்து தம்மை யாச்ரயித்த 'ஜனங்களுக்கு இன்பத்தை யூட்டுகின்றனவோ அப்போர்க்கொத்தவனையும்,' எவன் என்பதுபொருள். (Peterson) பீடர்ஸன் என்பவர் ஸ்வதா (Dha) என்னும்பதமானது தனதுஸ்வபாவமாக வெனப்பொருள்படுமென்றும், அப்பொருண்மையை இப்பொழுதுள்ள இந்திய ஆரியர்கள் மறந்துவிட்டார்களென்றும், அதனுற்றுன் ஸாயணர் அச்சொற்கு அன்னமெனப் பொருளுரைக்கிறுரென்றும் கூறுவர்.

5. தேவரை வணங்குவோர்கள் சிறப்புறக் களிக்கு மன்னுன்
றுவருமன்பு மிக்க தலைமுறல்யான்; நீள்பாத
மேமவருமவனே யன்றோவுண்மையாம் பந்து; விண்டு
மேவுமூச்சப் பதத்தில் மதுச்சுனை மேவுமன்றே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(வி-ன்.) தேவதைகளைக்குறித்துச் செய்யப்படுகின்ற விடமாகிய அன்னதானப் பூமியைப் பொருந்துமவர் அனைவோரும். நீரோட்ட காலமுதலியனவாகிய அவைகளை யுண்டாக்கின் பிரிகளும் (அல்லது உதவினரும்). அவ்விருவரினது பாவத்தின் ஒரு மருத்துவ உண்டு [illegible] (ச-ம.) மருத்துக்க, யோசனைகளை யுண்டாக்குபவன். ஞானமானவர்களும் மருவிதம்பல் பாரும் சுதனிட த்தமிலேயோ, அவிர்தானிய யாகங்கள் சுதனிடத்து கிரேதத்த மந்திரத்தின் கிடைக்கின்றனவோ அத்தகைய மருத்துவ னென்பார் வாயனர்.

6. கொம்பினைன் பிருக்கு வேகங் கடுமையாகக் கொய்க்கு
முப்பெருகு குகையிடத்தை யுமிக விரைநீயோம்; ஆண்டே
பட்டுத்துமையைக் கண்டாய் பாவமாய் படுங்கொடிதா
பொய்யுடை பொனிகளினி வினையுறு கவெக்கின்றேறு.

(வி-ன்.) வண்டியினது கொம்புகள் (கிரணங்க ளென்றபடி) நிறைந்து வேகத்தோடு கடுமையாகக்கள் (ஒளிகள், நட்சத்திரங்கள் என்பார் மேருட்டார்ப்பிய) கொழுத்த தேவர் பொய்ய (வர்க்கனை) விட்டையடைய யாகங்கள் விருப்புகிளம். அவ்விடத்திலேயே பெரிய அடிகளோடு கூடிய காலையாகிய விஷ்ணுவினது பாவமாயது மிகப்பெரியதாய்த் தோன்றி வம்மாட்டிக்குள் காந்தியை விசிப்பொருக்காம் — (ச ம.). உமது பெரிய வீட்டையொன்றுமது. இவைபொழுதில் இருவைப்பொயார், அதனுல் யாபகளர் பத்தினி யஜமானர்களே! உளருளை விசையுட் கொண்டு உங்களுக்காக அவ்வீட்டை நீங்களடையுமாறு விஷ்ணுவைப் பிரார்த்திப்போமென்றுரைபா கூறுவர். ஆனல் மேருட்டார்ப்பியர் மருது என்றது விஷ்ணுவையும் இந்திரனையுங் குறிக்கமா யென்பார், அதற்கு மேற்கும் இந்திர விஷ்ணுக்களைக் குறிப்பதுமில்லை. பீடர்ஸன்பர்க் இருக்கிறது யிந்திரவருணர்களுக்குரிய தென்றும், இதனிடத்தும் பாடப்படும் என்று வந்தன்ன காரணத்தால் இந்தவை இவ்விஷ்ணுவினது வாசத்தகத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்க ளென்றும், அப்படியாவர் மித்திரவருணர் சொல்பது பிரசித்த மென்பதை மண். 1 சூக். 25 செய். 6ம் பார்க்கவா மென்றுங் கூறுவர். ஆனல் அது கொள்ளத்தக்கதல்ல. கொம்பு கிரணங்களையும் பசுக்கள் மின்னொளிகளையும் காட்டுகின்றன. மண். 1 சூக். 105 செய். 10ம் பார்க்க.

வருக்கம், 24.

155. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21 சூக்தம் 16.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔதி தீர்க்கதமஸ்; சந்தோநிர்ணயம்: ஜகதி: தேவதை: 1—3 விஷ்ணுவும் இந்திரனும், 4-6 விஷ்ணு.

1. உங்களைக்குறித்து அறம் தாம்பலத் தொட்டின்
சிதம்பத்தின் மருந்துமைக்கோ
பெருஞ்சவிலையை யுடனிலக் கெதிரும்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 155.

பரிதாக்கிப் பிறந்த தென்னத்
தந்தபவர், தூநிலிறையும் பெருந்தூர
விந்திரற்கும் தேசயுமாற்கு
மந்தனைதயையுங்காவ லாற்றதனைத்
தருகியோடு மருச் சிப்பிரே.

(இ-ள்.) வஞ்சனைகளுட்படாதவர்களும், மலைத் தொடரினுள்ள சிகரத்தில், வேகமுடன் குதித்த விடத்தை யடையுங் குதிரைகள் தூக்... கொண்டு போய் நிறுத்தினது போல மகத்துவத்தோடு தங்கியுள்ளவர்... மான, ஸ்துதியிரும்பிக் கேட்கும் மகத்தாகிய சூரனை இந்திரனுக்கும் ... சேர்ந்து கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் உமது காவலிலுள்ள ஸோமத்துளிகளை ஸ்து... தியத்தோடு அளித்துப் புகழ்வீர்களாக.—(எ-று.).

2\. இந்திரவிட்டுணுவிருவீர் பிட்டமதைத்
தருங்கொடியீ ரிசையுங் காந்தி
யுந்தமதுவாருமையினைக் குடிக்குடியன்
போற்றுகின்ற; நோக்கு நீங்க
ளாந்துமயர்ந்தி யண்றனக்குப் பிரதியய
ளப்பலவா மனைவை நாடித்
தந்திடுவீர்; கிருசானு விடையூற்றிற்
படாதவராய்த் தயங்குவீரே.

(இ-ள்.) இந்திர விஷ்ணுக்களே! அபீஷ்டங்களை யளிக்கும் ... ருதியையுடையவர்களாகிய காந்தி சிறந்தவுமதுவரவை யெண்ணி, (ஆவு... தியிருந்த) ஸோமத்தைக் குடிக்கும் யஜமானன் யாகத்தில்வணங்குகிறா... நீங்களும் அம்மர்த்தியனாகிய யஜமானனுக்குப்பிரதியயனைப் பலவாகவெ... குக்கவேயும் பொருளைத் தருகிறீர்கள். கிருசானுவின் இடையூற்றிற் படா... நீங்களும் விளங்குவீர்கள்—(எ-று.) க்ருசானு அக்கினி யென்பார் ஸாய... ஸோம ஸோமத்தைக்காக்கும் பூதமென்பது மேல் மண். 1 சூக். 112 ... 21ம் கூறப்பட்டது. மேற்றோட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்கு வேறொருவ... பொருள் கூறுவர்: 'இந்திரவிஷ்ணுக்களே!' நீங்கள் உமது முழுவலி... மோடும் வரும்போது, உங்களது ஸோமக்குடியன் (யஜமானனென்ற... உங்களுடைய ஆத்திரத்தோடு கூடிய வருகையைத் தூரத்திற் றடுத்து... கிறான். மரணதர்மம் வாய்ந்த மனிதன் பேரிற் குறிப்பாக வேவப்ப... ட்டதை (அதாவது) வில்லேலக்கிய கிருசானுவின் அம்பை நீங்கள் தூரவோ... ட்டினீர்கள்." என்பது.

3\. இவையவன்றன் மகத்துவ மாராண்மையினை
வளர்க்கின்று; இருவர்தாயர்
களையபெறவின் றேம்புதொழி லெய்துறுவா
னவர்தம்மைத் தோய்ப்பானெனும்;
ஈவையாறு தன்றந்தை திறத்தினைத்தாழ்த்து

மகனெனினும்; நாடின்மூன்று
யிவனுறுமஃதே தேவான வொளியதனி
னுன்னதமா யிமையு மன்றே.

(இ-ள்.) யஜமானனால் ஆவுதிசெய்யப் பெறும் இவ்வவிப் பொருள் அவ்விந்திரனது மகத்துவ நிறைந்த ஆண்மையை விருத்திசெய்கின்றன. தியாவாப் பிருதுவிகளாகிய இரண்டு தாய்மாரும் பிராணிகளைப் பிறப்பித்து வளர்க்குமாறு அவற்றைத் தருகிறான் (அல்லது மேனாட்டாசிரியருரைப்படி யவற்றைக் கீழ்க் கொணர்கிறான்.) புத்திரனேனும் தந்தையினது கீர்த்தி வாய்ந்த நாமத்தைத் தாழ்த்திவிடுகிறான். விண்ணொளியில் உன்னதமாக நிற்பது மூன்றாவதே—(எ-று.) இவ்விருக்கின் பின்னடியின் பொருள் சற்றும் விளங்கவில்லை. அதனால் இவ்வாசிரியர் முற்றிலும் மேனாட்டாசிரியருரையைப் பின்பற்றி மொழி பெயர்த்துளார். இம்மேனாட்டாசிரியர், 'விஷ்ணுயாகத்தினிடத்துத் தன்றந்தையாகிய தியெளவைக்காட்டிலும் உயர்ந்தபதத்தை யடைகிறான். அக்னிக்கு மூன்றாமிடமே;' என்பதுகருத்துப் போலு மென்பார். ஸாயணரோ, 'ஸோம ஆகுதிகள் ஆதித்ய மண்டலத்தை யடைந்து பன்னிரண்டு ஸவிதுக்களினுள்ளமரும் இந்திராவிஷ்ணுக்களைப் போஷிக்கின்றன. ஸந்தோஷத்தை யடைந்து இவ்விருவரும்மேகத்தின் மூலமாய் மழை பெய்விக்கிறார்கள். அம்மழையினால் பயிர்களோங்கச் சநங்கள் புத்திர பௌத்திரர்களுடன் விருத்தியடைகிறார்கள்; ,இவ்வளவு பெருமையையுந்தரும் மகாநுபாவர்கள் இந்திராவிஷ்ணுக்கள்; என்பர்.

4. இனனாகிப் பாலனாய்ப் பகைவரிலா
தெந்நாளு மிளமை யெய்ந்து
தனதான்ற விவித நடைமூன்றினாற்
பூமிகளைச், சார்பயேச்சை
தினமானப் பிழைப்பிவற்றுக்காத் தாவு
மவன்மாட்டுச் சேர்ந்தவிந்த
வானமாரு மாண்மையினைப் புகழ்ந்துகவி
பாடிநிதம் வாழ்த்து வோமே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் நாயகனும் உலகைப் பரிபாலிப்பவனும் பகைவரில்லாதவனும், நித்தியதருணனும், பலவிதமாகச் செல்லும் தனது விசாலமான அடிச்சுவடுகள் மூன்றினால் உலகங்களைச் சுயேச்சையாகத் திரிந்து ஜீவிக்கும் பொருட்டுத் தாவியளப்பவனுமான அவ்விஷ்ணுவின் பும்ஸத்துவத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்—(எ-று.) இனன் ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமி யென்பார் ஸாயணர்.

5. எல்லார்தங் கண்ணினிலுந் தோன்றுமவ
னீரடிக ளென்ற மர்த்ய
னுல்லாச மாகவுறச் செல்கின்ற;
வவன் மூன்று முயர்ந்தபாத
மல்லாருஞ்சிறை வாய்ந்த பட்சிகளுந்
காணரிதால்; மதிக்கினீண்டு

மண்டலம் 1 சூக்தம் 156.

சொல்லாருங் கதியெய்ந்த ஞானியரா
மாருதருந் தோய்கொண்ணாதே.

(இ-ள்.) எல்லாரர்லுங் காணப்படு மவனது இரண்டு அடிகள் மர்த்தி யன் உற்சாத்தை யடையும் வண்ணஞ் செல்லுகின்றன. அவனது மூன்று வது அடியாகிய (பரமபதம்) வலிமையுள்ள சிறகுகளோடு கூடிய பட்சிகளா லும் காணக்கிடந்ததல்ல. நடைவிரைவிற்குப் பெயர்போன ஞானிகளாகிய மருத்துக்களாலும் அதனை யடைய முடியாது—(எ-று) மூன்றாம்பாதம் பர மபத மென்றதை மண். 1 சுக். 154 செய். 4ற் காண்க வயச்சங் மென்ப தற்கு மருத்துக்களும் என்பது ஸாயணருரை. ஈரடி யென்றது பூலோகமும் அந்தரிட்சமு மென்னு மிரண்டையுந்தாண்டுதலே. ஒன்று பிரவித்தமாகவும் மற்றொன்று மழை பெய்வதனாலும் தெரியு மென்பார் ஸாயணர்.

6. தொண்ணூறு காலவுறுப் பதனைநான்
மடியாத்துத் தோயும் வேகத்
தெண்ணூறும் பலவாரச் சக்கரத்தின்
வட்டமதாய்ச் சுழல வைத்தான்;
திண்ணுரு முடல்கொண்டு பல்லுருவத்
தொடுதுதியைச் செப்புவாரோ
டொண்ணாத விளமையுள வாலிபனு
யாமழைக்க வுறுவான் மன்னே.

(இ-ள்.) தொண்ணூறு என்னும் எண்ணை நன்குதாம் சேர்த்த காலவுறுப்புக்களைப் பலவாரங்கணிறைந்த சக்கரத்தைப் போல வேகமாகச் சுழலவிட்டான். திண்மை பொருந்திய சரீரத்தோடும், பலவுருவங்களோடும் ஸ்தோதாக்களோடும், குமாரப் பருவங்கடந்த வாலிபனாய் யாங்களழைக்கும் போது வருவான்—(எ-று) இச்செய்யுளில் விஷ்ணுவைக் காலாத்மகஞ் சூரி, யனாகவுருவகித்தார். 94 எனக்கொண்டு வருஷம் 1, அயனம் 2, ருதுக்கள் 5, மாதம் 12, பட்சம் 24, நாள் 30, யாமம் 8, ஒருநாளிற் றோன்றும் லக்கி னம் 12 ஆகத் தொண்ணூற்றுநான்கென்பார் ஸாயணர். ஆனால் (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர் 90நாள்க ளடங்கிய நான்கு காலங்கள் என்பர். இவையே தொண்ணூறு ஆரங்களுள்ள நான்கு சக்கரங்களைப் போன்றவை யென்பார். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஆரமாம்.

வருக்கம். 25.

156. மண்டலம் 1 அநுவாகம். 21 சூக்தம். 17.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: விஷ்ணு.

1. நெடுந்தூரம் விளங்குபவன் பெருங்கீர்த்தி
வாய்ந்திட்டோ னெய்யாமேனுங்கி
யிங்காவ லொடுநன்மின், விட்டுணுவே,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

சுகத்தை யளித் தெங்கட் கெய்த;
படுஞானத் தேசுபொலிவுறு முன்றேமம்
பலவாறுயப் பரிதகேயுத்த
படங்காதரால்; அவியான வெக்விபாலு
மருந்திரியையு யாற்றுவாரினை.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே! அதிக ஞானம் பிரகாசிப்பவனுயும், பெரிய கீர்த்தி வாய்ந்தவனுயும், மெய்யினுல் விருத்தியடைந்து ரட்சணங்களோடு கூடியவனுயும், மித்திரனைப்போல எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தந்து பொருந்துவாயாக. உனது ஸ்தோத்திர விசேஷங்கள் மிருந்த ஞானவான்களால் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து பாடப்படுவதும் எண்ணிறந்தனவுமாம் (மீண்டும் விருத்தியாய்க் கொண்டேயிருக்கும் என்றபடி.) அவியளிப்பவனுகிய யஜமானனும் உன்னை நன்றாக ஆராதிப்பான் —(எ-று) மித்திரன் துக்கத்தை நீக்கி ரக்ஷிப்பவன், நண்பன். மித்ர: ப்ரமீதே த்ராயதே; நிருக்தம்.

2. புராதனனுய் நூதனனுய் விஷ்டுவுக்குப்
பலவுலகும் பொருந்தப் போற்றுக்
தாரதலத்தை மகிழ்விக்குந் திருவாய்ந்தோர்
அவியளிக்குஞ் சாலியேனும்,
விநோதமயமா மகத்தானவனின் பிறப்பின்
மகத்துவத்தை யுரைக்கு மோனும்,
மனோரதங்கள் யாவு மெய்தப்பல் கீர்த்தியடைந்
துயர்வாக நன்று வாழ்வர.

(இ-ள்.) புராதனனும், நூதனனும், பலவித வுலகத்தையுஞ் சிருஷ்டிப்பவனும், எல்லாவுலகத்தையும் மகிழ்விக்கும் திருவாகிய மனைவியோடு கூடியவனும் (சிறப்புறுள்ள லென்றபடி) ஆகிய விஷ்ணுவுக்கு அவியளிக்கும் யஜமானனும், மகத்துக்கு மகானுன வவனது உயர்வாகிய பிறப்பைப் புகழ்ந்துரைப்பவனுமானவன் இவர்கள் உத்தமமான மனிதர்களிலுங் கீர்த்தி வாய்ந்து அவர்களினுஞ் சிறந்து விளங்குவார்கள்—(எ-று.)

3. எத்துவரைப்பி றுங்காலே லென்றவரை
ரித்தகருப்ப மேயன்றனை
போற்றியுமைப்பித் திரன்றன்னனை
முதலவன்றன் புகழ்பால் பேருங்
கீர்த்தியின் நற் பெயரதனை வெளியிட்டீர்;
விஷ்ணுவினை, கூடுமேன்மை
யார்க்குமுள தொளிர்மதியை யாமடைய
வெக்காலும் யசனஞ் செய்வோம்.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களே! உங்களாற் கூடிய வரையில் யக்ஞத்தின் கர்ப்பம் போன்றவனை அவன் பிறந்தது முதற்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்து வந் தோதிப் புதுத்தினீர்கள். அவனது நாமத்தை யறிந்து அதனை வெளிப்ப

மண்டலம் 1. சூக்தம் 156.

டுத்தினீர்கள். விஷ்ணுவே! மகத்துவம் வாய்ந்தவுனது சோபை நிறைந்த புத்தியை யாங்களடையுமாறு உன்னை வணங்குவோம்—(எ-று.) ரிதக்க ருப்பமென்றதற்கு யக்ஞாத்மக வுத்பன்ன விஷ்ணுவென்பார் ஸாயணர் யக்ஞோவைவிஷ்ணு:என்றுஐதரேயப்ராஹ்மணமும்,தைத்திரீய ஸம்ஹிதையும் கூறும். ஆனால் ஒழுங்கு அல்லது நியதிக்கு ஆதி யங்குரம் போன்றவன் என வுரைகூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். கடைசியடியிற் முன்னிலைப்படுத்தார்.

4. இறைமகனும் வருணனொடு மசுவினிய
   ரிருவர்களு மருத ரீட்ட
மறியுமவன் கிருதுவினைச் சேவிப்பார்;
   விட்டுணு விங் ககசை-க் காணுந்
தெறுவலியை யுத்தமாம் வல்லபத்தைத்
   தாங்கியுளான்; சிநேகனோடு,
மூறுமுழையின் மேகமதைக் கருவுயிர்ப்பான்
   திறந்து பெய வூறுவிப்பானே.

(இ-ள்.) ராஜாவாகிய வருணனும், அசுவினியார்களும், மருத்துக் கூட்டத்தை யுணர்ந்த வவனது யக்ஞத்தைச் சேவிப்பார்கள். விஷ்ணு பக லைக்காணும் சக்தியையும், வல்லபத்தையும் தன்னிடத்துப் பெற்றுள்ளான். தனது சிநேகிதனோடு மலைக்குகையி லொளிந்துள்ள மேகத்தைத் திறந்து விட்டு மழையைப் பெய்விப்பான்—(எ-று.) அவன் யஜமானனைக்குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர். இவரே சிநேகினென்றது ரித்விக்குக்களோடு கூடிய யஜமானனையே யென்பார். ஆனால் இந்திரனைக்குறிக்கு மென்பார் மேனாட் டாசிரியர். வ்ரஜம் பசுக்கொட்டில் ஈண்டு மேக முழையைக் குறித்தது. இந் திர சப்தத்துக்கு யஜமானனென்று பொருளுளதை 5-ம்செய்யுளிற் பார்க்க

5. நன்மை புரியுத்தமனும் விண்டுவிணிற்
   றோன்றியவ னவிலுங் கன்ம
நன்மை பெறவாற்று மகவானுக்குத்
   துணையாக நடந்தான்; மூன்று
வன்மைபெறு மிடங்களினிலு முயர்ந்துலகைப்
   படைப்பவ னரியற்கு மாண்பிற்
றின்மையறவுதவுவோன் யஜமானற்
   கவிப்பாகந் தெரிந்தி வானே.

(இ-ள்.) நன்மையைச் செய்யும் உத்தமனும், விண்ணிடத்திற் பிறந்தவனுமான விஷ்ணு ஸ்தோத்திர கர்மத்தைச் செய்யும் யாகவானுக்குத் துணையாக வந்தான். மூன்று இடங்களிலும் பெருமை பெற நிலைத்தவனும், உலகைச் சிருஷ்டிக்கும் விதாதாவும், ஆர்யனாகிய யஜமானனுக்கு உதவிசெய் பவனுமானவவன், அவனுக்கு அவிப்பொருளிற் பாகந்தருவான்—(எ-று.) மகவான், இந்திரன் என்னும் பதங்கள் யஜமானனைக் குறித்துநின்றன. ஏன்? மகத்தைச் செய்பவன் மகவானென்க. இராம் ஹவிர்லக்ஷணம் த்ராவயதி இதி இந்த்ரோ யஜமாந: என்பார் ஸாயணர்- அதாவது அவியுணவை உருகி

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

போடச் செய்பவருடைய யாகத்தைக் கொண்டது பொருள்: இதனை யாங்களது மதமும். ஆனால் பிறருடைய விவியன் இந்திரன் பொருட்டு என்றே உரை கூறுவர்.

வருக்கம். 26.

157. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22 சூக்தம். 1.

6 இருக்குகள் கொண்டது.

ரிஷி: தெய். தீர்க்கதமஸன்: சந்தோவிருத்தம்: ஜகதி; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. அக்கினி மூட்டப்பெற்றது தரணியின்மீ
தாதவ னுதயமானைக் காதித்தான்;
மிக்கவலியுடை யுஷையாள் சோதியொடு
மிருள்சீத்தாள்; மேவும் யாகந்
தக்க வருமாறுத் தேரை யசுவினியர்
புனைவித்தார்; சவிதாத் தேவன்
மக்களினைத் தத்தொழிற்கண் மருவித்தாம்
பின் வருவான் மகிழ்ச்சித்தானே.

(இ-ள்.) அக்கினி மூட்டப்பெற்றது. பூமியின் மீது சூரியனெழுந்தான். வலிமை மிகுந்த உஷை ஜனங்களுக்கு ஆநந்தத்தைத்தரும் பிரகாசத்தோடும் இருட்டை யோட்டினாள். யாகத்தை நோக்கி வருவதற்காக அசுவினிகள் தமது தேரிற் கழுதைகளைப் பூட்டி யதனை யலங்கரித்தார்கள். தேவனாகிய ஸவிதா ஜகத்திலுள்ள பிராணிகளைத் தங்கள் தங்கள் கர்மங்களைச் செய்யுமாறு தூண்டித் தானும் பின் வருவான்—(எ-று.) ஸவிதா, ஸர்வகர்மப்ரேரகன் அல்லது ஸர்வஸ்ய ப்ரஸவிதா என்பது பொருள்.

2. அசுவினிகாள் விருப்பளிக்குந் தேரதனை
நீர் பூட்டும்பொழுதத்தி
வினைபெருமை தரும்பலத்தைக் கிருதத்தான்
மதுவாலு மீரத்தெய்க;
வசையறுநற் றேஜஸினை மாந்தர்க்கு
ளொமக்கினையக்க; மருவும் யாங்க
ளனைவரு போர்வீரர் பொரும் யுத்தமதிற்
றனக்குவையை யடைக நன்கே.

(இ-ள்) அசுவினிகளே! மாந்தர் விரும்பியவற்றைத் தரும் பலம் பொருந்திய வுமது தேரை நீங்கள் பூட்டும்பொழுதெங்கள் பலத்தைக் கிருதத்தினாலும் (நெய்யினாலும் அல்லது ஸாரபுஷ்டியுள்ள மழைநீரினாலுமென்பது பொருள்.) மதுவினாலும் நனைப்பீர்களாக. மனிதர்களுக்கு மத்தியில் குற்றமற்ற தேஜஸை யெங்களுக்களிப்பீர்களாக. யாங்களும் வீரர்களது போர்க்களத்திற் செல்வங்களைப் பெறுவோம்—(எ-று).

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவுருளை யுற்றதுமுத் தட்டுடைய
 தருஞ்செல்வ முட்டின் றேய்ந்து
தொவ்வுமெலாச் சவுபாக்கிய முமடைந்து
 தசுவினிகளுற்ற தேர்நன்
கெவ்வமறு துதிகொண்ட திரைபவேகப்
 பரிபூண்ட தெம்மாட்டெய்தல்;
செவ்வையினெந் நாற்பதத் தோடிருபாதப்
 பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெற்றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், எமது நல்ல ஸ்துதி வசனங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்றதுமான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்காலிருகாற் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகாள்,
 னெங்களுக்கென் றுவப்பி னளிக்க,
கூட்டுமதுக்கசையதனா லெங்கண்மேற்
 பயன்றெளிக்க; கூடியாங்க
ளீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
 மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியழித் திடுகபகை; கூடவுறாந்
 தோழர்களாய் வளர்கவின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களுக் களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோலினால் எங்கள்மேற் (பயனை)த் தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது வாழ்நாளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்டவர் கருவினை நிறுத்துகின் றீர்;
நீங்களெப் பூதந்தோறு முள்ளிடத் ததனை வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனபதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின் றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

இருக்குற வளிவைத் தங்களின் விறப்புவுறுள்ளத்தொடு
மருத்துவியைப் பனியர்க்கு வல்லமேயப்பீர் நூட்பீர்.

(இ-ள்) (அசுவினிகளே!) நீங்களிருவரும் நோய்களுக்கு மருந்தோடு கூடிய மருத்துவர்களாம். வேகமான குதிரைகளோடு கூடிய தேரை ஓட்டுவீர்கள். அவிர்ப்பாகமுள்ளவர் சமக்ஷத்து மனத்தோடு தருமவனுக்கு, உக்கிரம் பொருந்தியவர்களே, மேன்மையான வல்லமையைக் காட்டுவீர்கள்—(வி-ம்.) ஹோமம், சுக்கிரன், வல்லமை பொருந்தியருளனை.

வருக்கம் 27.

ஆகச் செய்யுள் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

—:0:—

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கங்களும், 6 ஸூக்தங்களும், 132 இருக்குகளு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசி. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப், 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. வாசவி, ருத்திரர்கள், மன்னுபல் ஞானத்தீர், பேரும்
புகழுடையவர்க்குப் பண்பீர், பகைவரினை யடக்குவீர், ஈரம்
பாவைக வியவைப்பீர், கீட்டி யவைமத்துவீர், நிலைக்கிலாது
விசுவமுறுவீர் ஒளசத்யன் விழைவுறவளிப்பதுவீர் கீசல்.

(இ-ள்.) செல்வத்தோடு கூடியவர்களே! துக்க நிவாரணஞ் செய்பவர்களே! பலவிஷயங்களை யறிந்தவர்களே! ஸ்தோத்திரத்தால் வளருந்தன்மையுள்ளவர்களே! பகைவரை யடக்குபவர்களே! எமது இச்சைகளை வர்ஷிப்பவர்களே! யக்ஞத்தில் புகழ்க்கப்படுபவர்களே! லோபத்தனமில்லாது செய்யு முங்களிருவரது உதவிகளினாலும் உசத்தியன் மகன் அதிருபமாக விரும்புமவற்றை யளிப்பதுபோல எங்களுக்குந் தருவீர்களாக—(வி-ம்.) வாசவர், வசுக்களோடு கூடியவர்: வசு, செல்வம். ருத்ரசப்தத்தின் பொருளை மண். 1 சூக். 114 செய். 1ற் பார்க்க. இஷ்டி, யாகம். உசத்தியன்மகன் ஔசத்யன் தீர்க்கதமஸன், இம்மந்திரத்தைக் கண்டவன்.

2. கோபதுக் குன்னி யுப்பை யமைக்கிட கொடுக்கு முந்தந்
சோமபர் மனத்திலிருந் தொண்டியெனி வசுக்களியாமே

தாபத நிலையி னீவோன்? நாடிய கருணையள் ளருந்தீர்,
தாபமா நடலை யோம்புந் தனத்தொடு மெழுந்து வாரீர்.

(இ-ள்.) வசுக்களே! கோபதமாகிய வெளிபூமியினிடத்து எம்மை வணங்கியதற்காகத்தரும் உமது சோபன புத்தியையும் (ஒன்றுக்குப் பலவாகத்தரும்) தானத்தையும் எண்ணி யார் உமக்குத் திருப்திவரும்படி யவி யளிக்குஞ் சக்திவாய்ந்தவன்? (ஒருவருமில்லை. நீவிர் அவ்வளவு பிரபாவம் பொருந்திய மகத்துவத்தோடு கூடியவர்கள் என்றபடி) மக்கள் விரும்புபவற்றைத்தரும் மனத்தோடு கூடியவர்களே! உமது உடலைவளர்க்கும் தனத்தோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) வசு, செல்வம். கோபதம், பசுவினிடம் ஈண்டு பசு, பூமியைக்குறிக்குமென்பார் ஸாயணர்.

3. குதிரையைப் பூட்டியன்றே வேகமார் குயவை யார்த்த
திவலியோடு காப்ப னமைத்தனிர் துக்கிரன் றன்
புதல்வனை யெடுப்பான்? அற்றே பறங்கமா ளோடு சூரா
னெதிர்வதி னுமதுகாவற் சரணத்தை யெய்த யானே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) துக்கிரனது புத்திரனாகிய புஜ்யனைத் தூக்கியெடுப்பதற்காகக் குதிரைகளைப் பூட்டி யல்லவா வுமது வேகம் பொருந்திய தேரைச் சமுத்திர மத்தியில் அதிகவலிமை யோடு மமைத்தீர்கள்? அதுபோலவே பறக்குங் குதிரைகளோடு கூடிய சூரன் தனது சத்துருக்களைச் சயித்துப் பயமின்றித் தன்னுடைய வீட்டையடைவது போல உமது காவல்பொருந்திய ரட்சணங்களையான் அடையட்டும் —(எ-று.) புஜ்யன் கதையை மண். 1 சூக். 116 செய். 3ற் பார்க்க. ஈண்டு ஸாயணர் புஜ்யனைச் சத்துருக்கள் பாசத்தினலுறுதியாகக்கட்டி நடுச்சமுத்திரத்தி லெறிந்தார்களென்க்கூடச்சொல்லுகிறார்.

4. உளங்கொண்டு போற்றுமிவ்வெ ளுயர்துதி யுசத்தியன் றன்
சுளங்கொண்ட புதல்வற்காக்க; சாரிறகிருவரெனைத்
தளர்ந்தழியா தமைக்க; தசவடிக் கெரியுங் கட்டா
ருளந்தனி னுற்ற பூமியுண் பொழுதெனைச் சுடற்க.

(இ-ள்.) [இங்கோ ராக்கியானமுண்டு. உசத்தியனுக்கும் மமதைக்கும் புத்திரனான தீர்க்கதமஸன் கிழத்தன்மை யடைந்திருந்தவனைச் சேவிக்கமுடியாததால் தாஸர்கள் அவனை நெருப்பிலிட்டார்கள். அவன் அசுவினிகளைத்துதித்துத்தப்பினன்: பின்னர் அவனைச்சாரும்படி தண்ணீருக்குள் முழுக்க அங்கிருந்தபடியே மறுபடியும் அவன் அசுவினிகளைச்சந்தோஷப்படுத்தினன். அவர்களுளங்களித்து அவனைத் தண்ணீரினின்றுந் தூக்கிவிட்டார்கள். அதன்பிறகு அத்தாஸர்களுள் ஒருவனான திரைதனன் அவனது தலையை வெட்டயத்தனித்ததில் தனது சிரமும் மார்பும் வெட்டுண்டான்.] (அசுவினிகளே!) மனத்தினல் எண்ணித்துதிக்கும் எனது இத்துதி உசத்தியன் மகனாகிய தீர்க்கதமஸனைக் காக்கட்டும். சிறகுகளோடு கூடிய இருவர்களாகிய பகலும் இரவும் எனக்குத் தளர்ச்சியை யளிக்காமலிருக்கட்டும். பத்துத்தரம் ஒன்றின் மேலொன்றாக வடுக்கப் பட்டவிறகுத்தீ, உமது கட்டைக்

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 3.

[illegible] [illegible] போது
என்னைச் [illegible] [illegible]) [illegible] தீர்க்கத
மஸன் [illegible] [illegible].

5. [illegible]
[illegible] [illegible];
[illegible]
[illegible] [illegible].

(இ-ள்.) [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] என்கிறதை
[illegible] [illegible]
[illegible] (அ-து) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]
[illegible].

(பொழிப்புரை.)

6. [illegible]
[illegible]
[illegible];
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (அசுவினிகளின்
[illegible]) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] (அக்னியுக்கின) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ஒரு
[illegible] (அ-து.) [illegible] [illegible] வடமொழி
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
மூலத்திலில்லை. [illegible] [illegible]. இச்செய்யுள் தீர்க்கத
பொருளிலும் [illegible] [illegible]. ஆகுதல், பின்
மஸன் [illegible] [illegible]. இவர் ஐக
[illegible] [illegible]
[illegible] 100 [illegible]

வர்க்கம். 1.

159. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 3.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தெ. தீர்க்கதமஸன்; [illegible]: ஜகதி; தேவதை: [illegible]
பிருதிவிகள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 159.

(வேறு.)

1. மகமதனில் வியோமமகத்தான
புவிவானை, மலிஞானத்தி
னிகமதனில் ரிதம்வளர்க்கு மிருவரினைத்,
தேவரொடு மியைந்து தேவர்
மகரெனவே பெற்றெழிலார்கன்ம வழி
யுண்மை செறி மதியிற் சிரி
னகவுறுநல் வரத்தனத்தை யழகினளிப்
பவரைச், சொலார்த்துவேனே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களும், ஞானவான்களும் ரிதத்தை (யக்ஞத்தை யல்லது ஒழுங்கை) வளர்க்கு மிருவரும், தேவர்களோடு கூடி அத்தேவரைப் புத்திர ஸ்தானத்திற் பெற்று அநேககன்மத்துவார ஸத்தியபலன் வாய்ந்த புத்தியோடு, சிறந்த செல்வத்தை யழகாகத் தருபவருமான தியாவாப்பிருதிவிகளை யாகதலத்தில் அவிப் பொருள்களோடு ஸ்தோத்திரஞ் செய்வேன்—(எ-று.)

2. வஞ்சனையில் பிதிர்மனத்தைத் தாயினது
பெரும்பலத்தை மதித்துப்பின் றுங்
கெஞ்சுமொழி யவங்களினு னினைத்திடுவேன்;
வினைவார்ந்த கேடில் பெற்றோர்,
விஞ்சுமவர் திறங்கொண்டு பிரசைகட்கு
மேன்மைசெறி யுதவியேவி,
யெஞ்சலிற் பன்மடங்கு விரிந்திடுமமுதப்
பண்பதனை யிசைத்தாரன்றே.

(இ-ள்) வஞ்சனையில்லாத வானமாகிய பிதாவினது மனத்தையும், பூமியாகியதாயின் மகத்துவம் வாய்ந்த சுயசக்தியையும்மனத்தில் எண்ணிப் பின்னரும் ஹவங்களினால் ஸ்துதி பூர்வமாகநினைப்பேன். நல்லவினையைத்தரும் ரேதஸோடுகூடிய அப்பிதாமாதாக்களாகிய பெற்றோர் தங்களது சாமர்த்தியத்தினால் சிறந்த உதவிகளோடு யஜமானர்களாகிய பிரஜைகளுக்காகப் பலமடங்காக விரிந்து நிற்கும் அமிர்தத் தன்மையைச் சிருஷ்டித்தார்கள்-(எ-று) அவங்கள், ஹவங்கள் என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு, அழைப்புக்கள் என்பது பொருள். தியாவாவைப் பிதாவாகவும், பிருதுவியை மாதாவாகவும் மண். 1 சூக். 191 செய். 6ற் கூறுவார்.

3. சற்கருமப் புத்திரர்க ளற்புதமார்
காட்சியினிற் சார்ந்த விண்ணோர்
முற்படவே யுயிரெழுவான் பெருந்தாய
ரிருவரையு முற்கொணர்ந்தார்;
நிற்பவற் றொடுமுழுபவை யிவற்றுண்மை
காத்திடுவா னிலைத்தருளு
வற்பமெனு மிருமையுறு தவன்பதத்தை
நன்றாகக் காக்கின்றீரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) சம்ஜருமத்தோடு கூடியவரும் அற்புதமான தோற்றத்தை யுடையவர்களுமான இப்புத்திரர்கள் உலகத்திலுள்ள பிராணிகள் முற்பட வெழுமாறு மகத்தான வாய்ந்த தியாவா பிருதுவிகளென்னும் இரண்டு தாய்மாரையும் முதலிற் பிரசவித்தார்கள். தியாவா பிருதுவிகளே! ஸ்தாவரஜங்கமங்களின் உண்மைகளைக் காப்பதற்குத் தோன்றிய புத்திரனும் இரண்டு தன்மையில்லாதவனுமான சூரியனுடைய பதத்தை நீங்கள் நன்றாகக் காக்கின்றீர்கள்—(எ-று.) இப்புத்திரர்கள் என்றது புத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பிரஜைகளென்பார் ஸாயணர். ஆனால் ரிபுக்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர். மண். 1 சூக். 20 செய். 4ற் பார்க்க. சூனு, புத்திரன்; அது ஈண்டு சூரியனைக்குறிக்கது.

4. மாயைக்கலா தல்லதிரு ஞானமவர்க
ளோரிடத்தின் வந்தோர் தம்மைத்
தோயுமிட மொத்த மிதுனங்களொடு
முடன்பிறந்தாரைத் துணைத்தனர்;
ஏயுமொளிக் கவிகள்விண்ணி னானந் தன்னையுஞ்
சமுத்திரத்தி னிடையு மீதேத்
தூயபுதுத் தன்மையினி லைக்காலும்
நூற்றுவிரிதரத் தோய்த்தாரே.

(இ-ள்.) மாயையில் அல்லாது அமைந்த காரிய ஞானத்திற் சிறந்த நல்ல ஞானிகளாகிய அவர்கள் (தியாவாப் பிருதுவிக ளென்பார் ஸாயணர்.) ஒரே யிடத்தினின்று பிறந்தவர்களும், சமமான வீட்டோடு கூடியவர்களும், மிதுனங்களுமான சகோதரர்களை (புவனங்களை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்) அவர்கள் இரண்டாகப் பிரித்தார்கள். பிரகாசம் பொருந்திய கவிகள் வானத்திலும் ஸமுத்திரமாகிய அந்தரிக்ஷத்தினிடையிலும் புதிது புதிதாகக் கிரணங்களை நூற்று விரியும்படி விட்டார்கள்—(எ-று.) நூல் கிரணம் அல்லது கதிரைக் குறிக்கது. ஸமுத்திரம் அந்தரிக்ஷ மென்பது நிருக்தம்.

5. சவிதாவாந் தேவன்ற னனுமதியுடைந்
தக்கிறந்த தனத்தை யின்று
சுவிகையொடும் யாசிப்போம்; வான்புவிகாள்,
ளெம்பாட்டுக் கூர்ந்தவன்பி
னவிர்மனத்தி னருளோடு மகிழ்நிறைந்து
பதிற்றுப்பத் தாருமாக்கள்
தவிளங்குந் தனமனைத்தைய மெமக்களிக்க
வெனக்கொண்டு தருவீரே.

(இ-ள்.) ஸவிதா வென்னும் தேவனுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று அந்தச் சிறந்த செல்வத்தை யித்தினத்திற் றரும்படி கூப்பிய கைகளோடும் யாசிப்போம். தியாவாப் பிருதிவிகளே! எங்களிடத்து அநுக்கிரக புத்தியோடு கூடி, கிரகங்கள் நிறைந்ததும் நூற்றுக் கணக்கான பசுக்களோடு விளங்குவதுமான செல்வத்தை எங்களுக்குத் தருவீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம், 2.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 160.

160. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 4.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைர்க்கதமஸன்: வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: த்யாவாப் பிருதுவிகள்.

1. எவ்வகைய சகத்தினுக்குங் காரணர்கள்
ரிதமுடையோர் ரஜத்தைத் தேர்ந்த
வெவ்வுமனக்கவி யிருவர் பிறப்புநலத்
தோர்புவிவா னெனவுரைக்குங்
கவ்வுமொளித் தேவியரா மவரிடையன்
றேயெல்லென் கதிர்வாய்தேவ
னெவ்வமறப் பல்பொருளைத் தாங்கிமிகத்
தூய்மை யொடு மேகுகின்றான்!

(இ-ள்.) எப்பேர்ப்பட்ட அல்லது எல்லாச் சகத்துக்கும் காரணபூதர்களும், ரிதத்தோடு (உதகத்தோடென்று பொருள் கூறுவார் ஸாயணர்.) கூடியவர்களும், ரஜத்தை அல்லது நீர்நிறைந்த அந்தரத்தைத் தரிக்கும் எண்ணம் வாய்ந்த இரண்டு மேதாவிகளும், நற்பிறப்புள்ளவர்களும், பூமி வானங்களென்னும் ஒளிபொருந்திய தேவிமாருமாகிய அவர்களுக்கிடையிலல்லவா சூரியனென்னுங் கதிர்த் தேவன், பிரகாசம், நீர்முதலிய பல வஸ்துக்களைத் தாங்கிக்கொண்டு சுத்தனாய்ச் செல்லுகிறான்—(எ-று.) ரிதம் ரஜம் இரண்டிற்கும் உதகமெனவே பொருள் கூறுவர் ஸாயணர்.

2. மிகவிரிந்தோர் மகத்துவர்கள் பிரிந்துள்ளோர்
தந்தையொடு விழையுந்தாயாம்
வெகுதுணிவி னுரோதசிக ளுடனோம்பு
வோரெனவே மேதினிக்கண்
மகிழுயிரைக் காக்கின்றா ரெங்களுஞ்சென்
றணிமிகுந்த வண்ணலுடத்
தகவுடையி னன்னவரை யழகாகப்
பிதா போர்த்த தகைமையானே.

(இ-ள்.) பிதா (இப்பிதா துவஷ்டு வென்பார் மேருட்டாசிரியர் தியாவா வென்பார் ஸாயணர்.) எல்லாப் பக்கத்திலும் அழகிய போர்வையினால் அப்பூமிவானங்களை மூடினதனால், மிகவும் விரிந்தவர்களும், மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களும், ஒருவரோடொருவர் பிரிந்துள்ளவர்களும், தந்தையும் தாயும் ஆனவர்களும், மிகுதுணிவோடு கூடியவர்களுமான ரோதஸிக்கள்சரீரத்தை வளர்ப்பவர்களாகிய பெற்றோரைப்போலப்புவனங்களிலுள்ள ஜீவகோடிகளை ரட்சிக்கின்றார்கள்—(எ-று.)

3. பெற்றோர் தம்மகன் ஞானி பவித்திரவா
னும்வன்னி பிறங்குமகனை

[illegible] கா. 2 அத்தியாயம் 3.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] புத்திரனும், புத்திரனும் பரிசுத்த [illegible] பிரசன்னர்களாகக் கூடியவனும், பாவிகளைத் தாங்கிக் கொள்ள [illegible] மாலை [illegible] புண்ணியங்களைப் பரிசுத் தஞ்செய்கிறவன். [illegible] வெண்மையும் நிறமும் வாய்ந்த சுறுசுறுப்பாகிய புலியை யும், [illegible] காளையாகிய வானத்தையும் வெண்ணிறமான பாலைக் கறந்து [illegible] —(எ-று.) பால் [illegible] மீனைக் குறிக்கும். [illegible] பெற்றோர் களைப் புகழ்ந்து கொண்டார் ஜோயனர். ஒருசில: [illegible] பண்டித [illegible] 1 அதி. 23 செய். 10 ம் கூறினார், ஒருசிலமாதர்: மருத்துவர் என்ற சந்தர்ப்பத்தில்.

4. தொழிலிற்சிறந்த தேவர்களிற் செழிலிற்சிறந்தோ,
தொல்லார்க்குஞ் சுகத்தைத் தேய்க்கு
பொழில்சிறக்க [illegible] படைத்தவனும்,
[illegible] வெண்ணிலிப்
பொழிலிரண்டை [illegible] தனித்தனிநிர்
மித்தவனும், புகலெக்காது
மழிவுபெறுந் தூண்களைக் கொண்டசையாமே
பாமைத்தவனு மானான்றினை.

(இ-ள்.) (சொற்செய்யுளால் புத்திரனுடைய சூரியனைப் புகழ்ந்து இயா வாய்த்திருத்திகளைப் பெருமைப்படுத்திய கவி என்று சிருஷ்டி கர்த்தா வைப்புகழ்ந்து அவர்மையுயர்த்தினார் பொன்பார் ஜோயனர்.) எல்லாருக்குஞ் சுகத்தைத் தரும் பூமியானவர்களைப் படைத்தவனும், சோபனகருமவிச்சையி னால் இவ்விரண்டுலகங்களையுந் தனித்தனியாக நிருமித்தவனும், அவைகள் அசையாதபடி அவைகளை ஒருகாலத்தும் மழியாத தூண்களால் நிறுத்தினவனுமா ன அச்சிருஷ்டிகர்த்தா தொழிலிற் சிறந்த தேவர்களி னுத்தமத் தொழிலா ளியாம்—(எ-று.) [illegible] என இருமை வாசகமாகவுள்ளது அதனாற் பொழி லிரண்டையென்றார். பொழில் உலகப்பொது. 'கடிபொழிலுலகு' என் றார் மணிவாசகர். திருக்கோவையார் 398 பார்க்க.

5. [illegible], அறிவாய்த் தெருக்குமிகும்
[illegible], மகிமை யார்த்தி,
[illegible] பிரானுகள் பிருக்காது
மாட்சியுறு மாநும் முன்னோ

மேபன்றளிப்பீர்; மாந்தரது புகழ்ச்சியினை
மருவியுறு மெறுமைழ யெங்கட்
டோன்றும்வகை யனுக்கிரக மதியோடு
வளர்ப்பிப்பி ருவப்பி னின்றே.

(இ-ள்) வானம் பூமிகளே! மகிமைமிகுந்த விருவர்களே! மிகுந்த கீர்த்தியையும், எங்கள் புத்திர பிருத்தியாதி பிரஜைகளை யெப்போது மடக்கியாளும் ஆற்றலினையும் எங்களுக்கு அளிப்பீர்களாக. மனிதர் புகழ்கின்ற பலத்தை யெங்களுக்கு விருத்தி செய்வீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 3.

161. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 5.

14 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: ஔஷ தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-13 ஜகதி, 14 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: ரிபுக்கள்.

1. கீர்த்தியினற் சிரேட்டனுந்தன் வயதினிலை
யவனுமிவட் கிளரு மெங்க
ணோர்த்துறுமிலன்? எத்தூதைக் கொண்டணைந்தான்?
என்ன சொன்னேம்? அருமையார்ந்து
சிறப்புறப்புள சமசங்கனை நிந்தை
கூறலெம் யாம்; இகழ்மரத்தின்
வார்த்தைதயிலைச், சோதரனே யக்கினியே!
சிறப்பமைய வழங்கினேமே.

(இ-ள்) [ஸுதன்வன் புத்திரனாகிய ரிபு, விப்வான், வாஜனென்னு மூவரும் மனிதராயிருந்து தேவத்துவமடைந்து ஒரோவொரு கர்மஸமயத்திற் சோமபானஞ் செய்யப்பிரவர்த்தித்தவர்கள் அங்கே தேவர்களாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டு அக்கினியானவன் அவர்களைப்போலவே உருவமெடுத்திருப்பதைக் கண்டு அவனை யறியமுடியாதவர்களாய் ஒருவரோடொருவர் ஸந்தேகப்பட்டுப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.] கீர்த்தியினற் பெரியவனும், வயதிற் சிறியவனுமான விவன் எம்மிடத்து என் வந்தான்? என்ன சமாச்சாரத்தைத் தேவர்களிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்தான்? நாங்கள் என்ன சொன்னேம்? பிராதாவாகிய அக்கினியே! சிறந்த பிறப்போடு கூடியதால் (துவஷ்டாநிருமித்தது வென்க.) இச்சமஸத்தை நாங்கள் நிந்திக்கோம். அது செய்யப்பட்ட மரத்தின் சிறப்பை யெடுத்துக் கூறினேம்.—(எ-று.) சமஸம் மரப்பாத்திர விசேஷம். துரோணத்திலிருந்து ஸோமத்தைமொண்டு ஆவுதி செய்ய வுதவும் செப்புப்போன்றது. மண். 1. சூக். 20. செய். 6. பார்க்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

2. ஒன்றாக வுள்ளவிச் சமசத்தை
நான்காக வுஞற்றல்; ஈதே
யென்றாக தேவருமக் குரைக்க வெனச்
சொல்லினர்கள்; போந்தேன் யானும்;
நன்றாக சுதன்வனது புத்திரர்கா
ளித்தொழிலைச் செய்வீராயின்
மன்றாரு மகத்தே தேவர் களோடு
நீங்களுமே மருவுவீரே.

(இ-ள்.) ஒன்றாயுள்ள இச்சமஸத்தை நான்காகச் செய்யுங்கள். இதனையே தேவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லச் சொன்னார்கள். அதற்காகவே யானும் வந்தேன். சுதன்வனது புத்திரர்களே! இதை நீங்கள் செய்வீர்களாயின் தேவர்களோடு கூட நீங்களும் யக்ஞத்தில் பூஜிக்கத்தக்கவர்களாவீர்கள்—(எ-று)

3. தூதேய்ந்த வக்கினிக்குப் பதிலாக
நீருரைத்தீர். தோயமாவைத்
தோதேய்ந்த வழிச்செய், தேர் தேரினையுஞ்
செய்வித்துத், தோலினின்றும்
போதேய்ந்த பசுவையாக்கி, யிருவரையு
மிளமையுறப் புரிந்து, பின்னர்
நீதேய்ந்த சொன்னதொழி லெனிக்குமே
யிசைப்பமெனு நிலையார் சொற்கே.

(இ-ள்.) [இச்செய்யுள் ரிஷிரிபுக்களை நோக்கிச்சொல்லியது] தூதனை வந்தவக்கினிக்கு நீர் பின்வரு மொழிகளைப் பதிலாகச் சொன்னீர்கள்: 'ஒரு அசுவம் சிருஷ்டிக்கப்படவேண்டும். ஒரு தேர் செய்யவேண்டும். (தோலிலிருந்து) ஒரு பசுவையுண்டாக்கவேண்டும். தியாவாப்பிருதிவிகளாகிய இருவரையும் இளமைப்படுத்தவேண்டும். இவற்றிற்குப் பிறகு, பிராதாவே நீ சொன்ன தொழிலைச் செய்வோம்.'—(எ-று.) தோலிலிருந்தென்றது, இச்சூக்தம் 7-ம் செய்யுளைக்கருதியென்க. மண். 1. சூக். 110. பார்க்க. இருவர் புவிவானங்கள்: மண். 1. சூக். 20. செய். 4. பார்க்க. இக்கருத்துக்களை, மண். 1 சூக். 20, இலும். சூக். 110, 111 லும் விரிவாக பார்க்கலாம்.

இருபவர்கா ளவ்விதமே முடித்தவுடன்
னீண்டவைந்த வெழிலார் தூதன்
றிரிபவனு மெங்குற்று னெனவினவத்
துவட்டா வுந்திகழு நான்கு
பாவைகளா யியற்றியுள தன்மையினைக்
கண்டதுமே மனத்தின் வெள்கிக்
கரவுறவே மறைந்தனனப் பெண்மார்
யர்கண்டுவிற் கதிக்குமாதோ.

மண்டலம். 1. சூக்தம். 161.

(இ-ள்.) ரிபுக்களே! அங்ஙிதமாகவே முடிந்தபிறகு, 'இங்கு வந்த தூதன் எங்குசென்றானெனக்கேட்டீர்கள். அப்பொழுது த்வஷ்டா தனது சமஸம் நான்காய்ச் செய்யப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு தேவமாதர்களுக்கிடையே ஒளிந்துகொண்டான்—(எ-று.) தன்னை ஸ்திரீயென மதித்தான். என்பார் ஸாயனர். ரிபுக்களைக் கொல்ல நினைத்து ஒளிந்தானென்றும் ஸ்திரீகள் தேவகங்கைகளாயிருக்குமென்றும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.

5. தேவர்கட்கும் பானமதற் குபயோக
மாகின்ற சிறப்பார் செப்பை
யாவலோடு மகிழ்ந்தவரை யழிப்பமெனத்
துவட்டாவு மறைந்த காலை
மூவர்களும் வேறுபெயர் தரித்தனராற்
சுதைபிழிய முயன்ற காதைத்
தோவறுமப மறுபெயரி னவர்களைக்கன்
னிகையேற்று ளுவக்க மன்றே.

(இ-ள்.) தேவபானத்துக்கான சமஸத்தை இகழ்ந்த ரிபுக்களை அழிப்போமென்று துவஷ்டா சொன்னதும், சோமம் பிழியும் அவர்கள் வேறு பெயர்களைத் தரித்துக்கொண்டார்கள். அவ்வேறு பெயர்களோடு கூடிய அவர்களைத் (துவஷ்டாவின் புத்திரியாகிய கன்னிகையும் பிரியத்தோடேற்றுப்பரிபாலித்தாள்—(எ-று) புதுப்பெயர் ரிதுக்களாயிருக்கலாமென்பர் லுட்விக் என்பவர். கன்னிகை வருஷாரம்பத்துக்கு அதிதேவதையாகிய துவஷ்டாவின் புத்திரியென்பாரவரே. ஆனால் அம்மூவரும் தங்கள் நிசப்பெயர்களைச் சொல்லாது. ஹோதாவே. அங்வர்யுவே, உத்காதாவே, யென தங்கள் தொழிற்சங்கேதநாமங்களாற் றங்களை யழைத்துக்கொண்டார்களென்றும், கன்னிகையென்பது அவர்களைத்தோற்றுவித்த பூமியாகிய தாயைக்குறித்ததென்றும் ஸாயணர் கூறுவர்.

வருக்கம். 4.

6. இந்திரன்ற னரியிரண்டைப் பூட்டினனா
லசுவினிக ளிவைத்தார் தேரில்
நந்துமறைப்பதி விசுவ வுருவாரும்
பசுவடைந்தான்; நண்ணித்தேவர்
தந்திசைநீர் சென்றிட்டீர் ரிபுவிப்வான்
வாஜரெனச் சற்கன்மத்தோ
டுந்தமது பங்கடைந்தீர் யாகமதில்
யாம்வணங்கு முரிமையார்ந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரன் றனது தேரில் தனது இரண்டு குதிரைகளையும் பூட்டினான். அசுவினிகளும் அங்ஙனே தேரிற்பரியைக் கட்டினர். பிரஹஸ்பதியும் எல்லாவர்ணங்களோடுங் கூடிய பசுவை யடைந்தான். அப்பொழுது, நீங்களும் ரிபு, விப்வான், வாஜன் என்னும் உமது பெயர்களோடு

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 3.

தேவர்களிடத்துச் சென்று யாகத்தில் அவிப்பாகத்தை அத்தேவர்களோடொக்கப்பெற்றீர்கள்—(எ-று.) விசுவ உருவு ஆரும் பசுவென்றது, சர்வாபிமானி தேவதைகளால் மீண்டும் செழிப்பிக்கப்பட்ட பூமியைக் குறிக்குமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். இச்செய்யுள் ரிஷிக்கூற்று.

7. ஞானமதாற் கருமத்தி னிகன்றனை
யுறுப்பறுத்தி, நலிந்து தோன்று
மீனமிலாப் பெற்றோரை யிளமையுற
விளையத்திட்டீரன்ற மாதின்
றானமது போர்மாவை யுறுத்தினிர்சௌ
தன்வாவீ ருமது தேரின்
மானமுறு பரிபூட்டித் தேவரிடைச்
சென்றிட்டீர் மதிக்கத் தாமே.

(இ-ள்.) சுதன்வனது புத்திரர்களே! உம்முடைய ஞானகர்மங்களால் தோலினின்றும் பசுவைச் செய்தீர்கள். கிழப்பட்டு நலிவாகத் தோன்றிய தியாவாப் பிருதிவிகளாகிய பெற்றோரைச் செழிப்போடு மிளமை பெறச் செய்தீர்கள். ஒரு அசுவத்தினின்றும் மற்றொரு அசுவத்தை யுருப்படுத்தினீர்கள். உமது தேரிற் குதிரையைப் பூட்டித் தேவர்களிடத்துச் சென்றீர்கள்—(எ-று.) சௌதன்வாவீர், தத்திதவினி.

8. இவ்வுதகத்தினைப் பருகவென்று மொழியே
யவர்க்குரைத்தி ரின்றேல் முஞ்சு
மொவ்வுறு நற்றவிக்கூடு வடியுமிதைக்
குடிக்கென்றீர்; ஐக்குமீதுஞ்
செவ்வையுள தாயுமக்குத் தோன்றிலேதற்
சுதன்வன்சு சிறுவீர் மூன்றாஞ்
கவ்வையுறு சவனமதிற் களிகொள்வீர்
சிறக்கவெனக் கழறன்றிட்டீரே.

(இ-ள்.) [இச்செய்யுள், தேவர் ரிபுக்களுக்குச் சொன்ன விஷயத்தை ரிஷிசொல்வது.]. 'சுதன்வனது புத்திரர்களே! இம்முதற் சவனத்துச் சோமரஸமாகிய நீரைப் பருகுங்கள். இல்லாவிடில் மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் முஞ்சப்புல்லால்வளைந்த வடிகட்டின் வழியாக வழியும் ஸோம உதகத்தைக் குடியுங்கள். இதுவும் பிடிக்காமற் போனல் ஸாயம் ஸவநமாகிய மூன்றாம் ஸவனத்திற் களிப்பை யடையுங்கள்;' என்று கூறினீர்கள்-(எ-று.) 'பிராதஸ் ஸவனத்திலாவது மாத்தியந்தின ஸவனத்திலாவது ரிபுக்கள் பாகம் பெறுவதுண்டு. ஆனல் மூன்றாவது ஸவனத்தில் கட்டாயமாக அவர்களுக்குப்பங்குகொடுத்தேதீரவேண்டுமென்பது பிரஸித்தம்.' என்பார் ஸாயணர்.

9. ஆபங்களே சிறந்ததென வொருவ
னறைந்திட்டான்; அல்லவல்ல
தாபங் கொளக்கினியே சிறந்ததென
வேறொருவன் சமையச் சொன்னன்;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 161.

சோபங்கொள் மின்மேகஞ் சிறந்ததெனப்
பலரறியச் சொன்ஞ னேகன்;
பாபங்க டவிர்மெய்யே புகன்றுசம
சங்களுருப் படுத்திஞரே.

(இ-ள்.) [சமஸங்களை நான்காக்கியபோது எது நிலைத்த வுண்மையதெனச் சொல்லிக்கொண்டு வேலை செய்தார்களென்பதை இக்கவி சொல்லுகிருர்] இம்மூவருள் ஒருவன் லோகோபகாரத்தில் தண்ணீரிற் சிறந்தது வேறென்றுமில்லை யென்ருன். உள்ளும் புறம்பும் நின்று தகித்தல், சமைத்தல் முதலியற்றைச் செய்வதால் அக்கினியே சிறந்ததென்று வேருெருவன் சொன்ஞன். தண்ணீருக்குக்கூட மேகங் காரணமானதால் மின்னலோடு கூடிய மேகமே சிறந்ததென்று மற்ருெருவன் சொன்ஞன். இப்படி மூவரும் மெய்ம்மையையே பேசிக்கொண்டு சமஸங்களை யுருப்படுத்திஞர்கள்—(எ-று.) ரிபுக்கள் என்னுஞ் சொல்லுக்கு விஸ்தாரமாகப் பிரகாசிப்பவர்கள் என்ற பொருளோடு, உண்மையாற் பிரகாசிப்பவர்களென்று ஒருபொருளுமுண்டென்பார் யாஸ்கர்.

10. முடமான பசுவைநீர் நோக்கிக்கீ
ழடித்தொருவன் றூழுது முய்க்கத்
திடமான வாள்கொண்டு விலையடைந்த
மாமிசத்தைச் சிறப்பாரங்கத்
தடலார வொருவன்ரு ணற்றிடமற்
ருெருவனழுக் கத்த மித்த
வுடன்வாரிப் போட்டிடுவா, ரிவர்பணியிற்
பிதாபுதல்வர்க் குதவி யாதே?

(இ-ள்.) உறுப்பறையான பசுவை ஒருவன் தண்ணீருள்ள விடத்துக்குத் கீழேயோட்டிக்கொண்டுபோகக், கத்தியிஞல் விலைக்குப்பெற்றமாமிசத்தைப் பலவவயவ ரூபமாகவும் வேருெருவனுருப்படுத்த, இன்ஞெருவன் அப்பசுவினது புரீஷத்தை வாரிப்போடுகிருன். இப்படி மூவரும் வேலை செய்யும்போது பெற்ருேராகிய தியாவாப் பிருதிவிகள் இந்த ரிபுக்களாகிய புத்திரர்களுக்குச்செய்த வுதவியொன்றுமில்லை—(எ-று.) பூமிவானங்களாகிய பெற்ருேரை யௌவன நிலைக்குக் கொண்டுவருவதை யாகபலி செய்யும் உவமைத்துவாரா சொல்லிக் காட்டிஞர் என்பார் மேஞட்டாசிரியர்.

11. உன்னதமா ரிடங்களினி லுயிர்க்குதவப்
புல்லதனை யோங்குவித்துப்
பின்னரும் பள்ளத்தாக்கிற் சற்கருமத்
திறமையினீர் பிறங்குவித்தீர்;
உன்னரும்பிச் செயனர்ரா மிருபவர்கா
ளின்றையன் ருேங்குங் கூடாந்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

துன்னரிதே யானவன் வீட்டிற் றூங்குவதை
யெக்காலுந் தோய்கின்றீரே.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய ரிபுக்களே! உன்னதமான மலைப்பிரதேசங்களிற் பிராணிக் கூட்டங்களுக்குதவுமாறு புல்லை வளர்ப்பித்துப், பின்னரும் உமது கர்மசாமர்த்தியத்தினும் பள்ளத்தாக்குக்களிற் றண்ணீர் தங்குமாறு செய்தீர்கள். ஒன்றும் ஒளிக்கமுடியாத அச்சூரியனது கிரகத்தில் நீங்கள் தூங்குவதாகிய விச்செய்கையை இன்றேயன்று எக்காலத்திலும் அடைந்திருக்கிறீர்கள் (—எ-று.) கூடம், ரகசியம். அமரத்துவத்தை யடையச் சூரிய மண்டலத்துக்குச் சென்ற ரிபுக்களே, விருஷ்டியாதி காரியங்களைச் செய்து பூமியைச் செழிப்பிக்கும்போது, அச்சூரியனது கதிர்களாகவே உடம்படுத்தினர். 'ருபவ:உருபாஸமாநா: ரிதேந பாஸமாநா:' என இருபொருள் நிருக்தத்திலுண்மையாலும் ரித சப்தத்துக்கு ஆதித்யன், உதகம், ஸத்தியம் என முப்பொருளுண்மையாலும், ரிபுக்கள் அல்லது ருபவர்கள் என்னும் பதத்திற்கு வெகுதூரம் விளங்குபவர், சூரியனாற் பிரகாசிப்பவர், தண்ணீரார் பிரகாசிப்பவர், ஸத்தியத்தாற் பிரகாசிப்பவர், என நான்கு பொருளுண்மை யுணர்க.

12. புவனங்கடமைச் சூழ்ந்து பின்னவற்றின்
மேற்பெய்த போது பெற்றோர்
கவனங்கொள் பாலனர்களெங் கிடங்கொண்
டமைந்திருந்தார்? கருவியும்மே
லெவனுந்தன் கரந்தூக்கிற் சபித்திட்டீர்;
அருந்துதிக் கணியையத்து திர்க்கத்
தவனங்கொள் சிறப்பினுமைப் புகழ்ந்தவன்மாட்
டெதிர்மொழிகள் சாற்றினீரே.

(இ-ள்.) புவனங்களையெல்லாஞ் சூழ்ந்து அவற்றின்மேல் மழையைப் பெய்வித்தபோது, உலக பாலனர்களாகிய வுமது பெற்றோர்கள் எங்கே தங்கியிருந்தார்கள்? கோபத்தோடு உம்மேற் கைகாட்டவந்த ராட்சஸர்களைச் சபித்து நாசஞ் செய்தீர்கள். உம்மை யுரக்கப் புகழ்ந்தவனுக்குப் பதில்மொழி தந்தீர்கள்—(எ-று.) பெற்றோரீண்டு சூரிய சந்திரர்களென்பார் ஸாயணர்.

13. இருபவர்காளெயிலவர்ந்த பினரிதனைக்
கேட்டனிரா விருளே யில்லா
வருளான வெமையாவ ரெழுப்பினரென்;
றுடுபதி மறைந்து தெங்குந்
திரிபவனுஞ் சுவானமுமை யெழுப்பினனென்;
றாண்டுகளிற் சேரநாளை
யருமையினிற் கண்டிறந்து பலவாறு
யொளிகான்றீ ரவனியீதே.

(இ-ள்.) ரிபுக்களே! சூரிய மண்டலத்திற் றூங்கிய பிற்பாடு எழுந்து 'இருளேயில்லாத அருளாளனே! (ஒன்றையும் மறைக்காத் சூரியனே! என்றபடி.) எம்மையா ரெழுப்பினூர்? 'என்று கேட்டீர்கள். 'எங்கும் திரிபவனுண சுவானம் (அந்தரத்தில் சுவசிக்கும் வாயுவென்பார் ஸாயணர்) எழுப்பியது என்று ஆடு (அல்லது ஸாயணருரைப்படி எல்லாவற்றையும் மூடிக்கொள்ளும் சூரியன்) பதிற்சொன்னது. ஆண்டு முழுவதுக்கும் அன்றே நீர் பூமியின்மீது பிரகாசித்தீர்கள்—(எ-று.) முன்பு மழைக்காலத்தில் சூரிய சந்திரர்கள் மறைந்திருந்து மழைக்காலம் போனபிறகு எல்லாச்சகத்தையும் விளங்கவைத்ததால் இன்றைக்கே பிரகாசித்தீர்கள் என்றூர் கவியென்பார் ஸாயணர். இருபவர், ருபவர், ரிபுக்கள். பஸ்த: ஸர்வஸ்ய யாஸயிதா ஆதித்ய: என்பார் ஸாயணர். ஆடென்றுரைப்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

14. சவஸநப்திருக்கா ளும்மைச் சார்ந்திட நாடி விண்ணின்
றவமறு மருதர், பூமியங்க ணிவ்வங்கி வாதன்
நிவமுறு மந்தரிட்சத் தணைகின்றூர், முந்நீ ரோங்கும்
புவனநின் றடைகின்றூனல் வருணனு முமைப் பொருந்த.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரர்களாகிய ரிபுக்களே! உம்மையேயடைய விரும்பி விண்ணிலிருந்து மருத்துக்களும், பூமியினிடத்து இந்த அக்கினியும், அந்தரிட்சத்திலிருந்து வாயுவும் வந்துசேருகிறூர்கள். ஸமுத்திரத்தின் ஜலங்களினின்று வருணனும் உம்மையடைய விரும்பி வருகிறூன்—(எ-று.) முந்நீர், ஸமுத்திரம். ஸமுந்தநஸ்வபமுள்ளது. நன்றூக ஈரப்படுத்தும் ஸ்வபாமுள்ளது என்பது பொருள். சவஸநப்திருக்காள், சவஸஸ்ய பலஸ்ய நபாதயிதார: பலத்தினின்றும் தோன்றியவர்களே என்பது பொருள். நப்தா பேரன் என்பதை வஸிஷ்ட நப்தார மென்னுஞ் சொற்றொடரிற் காணலாம். பலத்திற் சிறந்த ரிபுக்களே யென்பது கருத்து.

வருக்கம். 6.

162. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 6.

22 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப், 3, 6 ஜகதி; தேவதை: அசுவம். குதிரையைப் புகழ்ந்ததால் அதுவே தேவதை யென்றூர்.

1. எங்களைப் பழிக்கா தேய்க மித்திரன், வருண, னென்ற
துங்கமா ரரிய, ஞயு, விந்திரன் ரிபுக்க டோன்றல்,
மங்கலில் மருத ரின்ஞர், மகந்தனிற் றேவசாதப்
புங்கவ விரைவார் மாவின் வீரத்தைப் புகலுங்காலை.

(இ-ள்.) தேவர்களது அம்சமாகத் தோன்றியதும், சிறப்புப்பொருந்திய விரைவோடு கூடியதுமான அச்வத்தின் வீரச் செயல்களை யாகத்தினிடத்து யாங்கள் கூறும்போது, மித்திரன், வருணன், அரியமான், ஆயு (வாயுவின் மறுஉருவென்பார் ஸாயணர்.) ரிபுக்களுக்கு நாயகனுகிய இந்திரன், மருத்துக்கள் என்னுமிவர்கள் எங்களைப் பழித்துக் கூறுமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

தேவசாதமென்றதற்கு தேவர்களிடத்துத் தோன்றியது என்பது ஒருபொருள். கந்தருவ ருலகத்தினின் றுற்பவித்ததாமெனக. வாயு வகார லோபத்தால் ஆயுவென்றாயிற் றென்பார் ஸாயணர் அக்கினியாயிருக்கலா மென்பர் மேனுட்டாசிரியர்.

2. கையினிற் கொள் பரிசையைக் கண்ணுறுந் கோலத்தோடுஞ்
செல்வமுற் றனைத்தி னோடுஞ், செறிக்குமா முனைத்தருங்கா,
மெய்யமல் லுருவி னாடு முந்துமா ரிந்திரர்க், கினிக்கும் பூடத்
துய்யவன் றனக்கு மன்பிற் றேவிடங் கதிக்கவேகும்.

(இ-ள்) ஆபரணத்தி னலங்காரங்களோடுஞ் செல்வத்தினோடும் நிறைந்த குதிரைக்கு முன்பு கையிற் றாங்கியுள்ள அவிப்பொருளோடு செல்லும்போது, பலருபத்தோடுகூடிய ஆடு கனைத்து சத்தமிட்டுக்கொண்டு இந்திர பூஷர்களுக்குப் பிரியமான விடத்தை நோக்கி நேராக நடந்து செல்லும்—(எ-று.) பூடன் என்று அக்கினியைக் குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர். இப்பல புள்ளிகளுள்ள ஆடு யூபஸ்தம்பத்தினுள்ள அசுவத்தோடு சேர்த்துக் கட்டப்பெறும்.

(வேறு.)

3. எத்தேவர்க்கும் பிரிய மாந்தது,
பூடன்பாக மென்றதாக,
மொத்தாரும் விரைகுதிரைச் சுவத்தின்முனர்
நடத்துற்ற; தேவாங்குங் கீர்த்தி
சுத்தான்னத் தோடுறவே துவட்டாவக்
குதிரையொடேதாயும்பாகத்
தத்தாரத் தன்புறாயப்போடாசுத்
தனையன்பி னுருற்றுங்காலே.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பிரியமானதும், பூடனுடைய(அல்லது அக்கினியினுடைய) பாகமானதுமான வெள்ளாடு வேகத்தோடு கூடிய குதிரைக்கு முன் நடத்தப்பெற்றது, கீர்த்தியையும் அன்னத்தையும் பெறுமாறு துவஷ்டா அக்குதிரையுடன் யக்ஞத்துக்குப் பிரியமான இப்புரோடாசமாகிய அஜத்தைப் பிரீதி தேறுதலாகச் செய்தபோது—(எ-று.) துவஷ்டா வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிக்குந் தேவன். சாகம் வெள்ளாடு.

(வேறு.)

4. முடம்முறை பொழுதிற் றேவர்தம்முனர்ச் செலுமசுவஞ்
செம்மையா ரவிக்குதந்ததனை மானுடர் சூழ்வித்தே
விம்முறு பொழுதிற், பூடன்பாகமா மசு முன்சென்றே
யம்மையிற் றேவர் பாட்டு மகத்தினை யறிவிக்குமே.

(இ-ள்) தேவர்களுடைய சந்நிதிக்குச்செல்லுங் குதிரையை, யக்ஞத்தில் அவியாகத்தருவதற்கு யோக்கியமானதை மூன்றுதரம் அக்கினியைச் சூழ நடத்தும்போது, பூஷனது பாகமாகிய ஆடு அக்குதிரைக்கு முன்சென்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 162.

று தேவர்களிடத்து யாகம் நடக்கும் விஷயத்தை முன்னர் அழகாக வறிவிக்கும்——(எ-று.). குதிரையைத் தேவர்களிடத்து அனுப்புவது அவர்களிடத்துச் செல்வமும் இதர அநுக்கிரகங்களும் யாககர்த்தாவுக்குப் பெற்று வருமாறு.

5. ஹோத னத்வர்யு வங்கிதோய்ப்பவன்பதிற் பத்தாதா
வோதுறு பிரமன்,சாத்தா வுயர் கிராவக் கிராபன்
றீதற வொழுங்கிற் றேய்த்தே யணியுறுத்திய வியாகத்
தாதரவுட னாற்றோட்டக் காலினை யார்த்து வீரே.

(இ-ள்.) ஹோதாவும், அத்வர்யுவும், ஆக்கினீத்ரனும், பிரதிப்பிரஸ்தாதாவும், மேதாவியாகிய பிரஹ்மாவும், பிரசாஸ்தாவும், கிராவஸ்த்துத்துமாகிய எழுவர்களே! ஒழுங்காக வமைத்து அலங்காரஞ்செய்த இவ்வெக்கியத்தைக்கொண்டு ஆற்றோட்டத்தின்கால்வாய்களைநிரப்புவீர்களாக-(எ-று.) ஆற்றோட்டத்தின் கால்வாய்களை நிரப்புவதாவது யக்ஞத்தைச் சரிவரமுடித்துப் பலனைச் சாதிப்பீர்களாக வென்பது பொருளென்பார் ஸாயணர். ப்ரதிப்ரஸ்தாதா, பதிற்பத்தாதா வெனவும், ப்ரசாஸ்தா பசாத்தா வெனவும் மருவியதோடு, பசாத்தா முதல் கெட்டுச் சாத்தா வெனநின்றது.

வருக்கம், 7.

(வேறு.)

6. யூபமரம் வெட்டுபவர் யூபமதைச்
சுமப்பவர்மா யூபத்துச்சிச்
சோபையுறக் குமிழமைப்போர் குதிரைக்கா
முணவதனைச் சுகமே தோய்க்கத்
தாபமுறு மெரிதுரும்பும் பாத்திரமுஞ்
சேகரிக்கத் தம்முள்ளத்தே
சோபமுறவுட னெண்ணு மவர்மதியி
னெந்தொழிலை வளர்த்துத்தேர்க.

(இ-ள்.) யூபத்துக்கான மரத்தை வெட்டுபவர்களும், வெட்டின யூபத்தைச்சுமந்து செல்பவர்களும், குதிரையைக் கட்டும் யூபத்தினுச்சியிலழகாகக் குமிழை யமைப்பவர்களும், குதிரைக்கான வுணவைச்சமைப்பதற்கு வேண்டிய விறகு பாத்திரம் இவற்றைச் சேகரிக்குமாறு எங்களோடு கூடி வேலைசெய்யும் புத்திவாய்ந்தவர்களுமான விவர்கள் எங்கள் வேலையையபிவிருத்தி செய்து பொருந்துவார்களாக——(எ-று.)

வேறு.

7. நன்மகிழ்வளிக்கும் போற்று நாட்டிடப் பெற்றதென்னால்;
தன்புற வழகுசார் மாத் தேவர்சா ருற்று நிற்க;
வன்புறப் பிணையன்னனைத் தேவர்தம் விருந்தாச் செய்வோம்;
அன்புற விருடிமார் விப்பிர சவன்வயின் மகிழ்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்) நல்ல மகிழ்ச்சியைத்தரும் ஸ்தோத்திரம் என்னால் நாட்டப்பெற்றது. தனது பிருஷ்டவழகுவாய்ந்த குதிரை தேவர்களது திக்குக்களிற் சென்று நிற்கட்டும். நன்றாக யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டப்பெற்ற வனை (குதிரையை)த் தேவர்களுக்கு விருந்தாகச் செய்வோம். ரிஷிகளும் மேதாவிகளும் அவனிடத்துக் களிப்பையெய்தட்டும்—(எ-று.) ரிஷி, இந்திரியங்களுக்கு மேற் பார்ப்பவன், இந்திரியங்களுக்கு மனத்துக்குமெட்டாத பார்வையுள்ளவன், அதீந்த்ரியத்ருஷ்டா. ஈண்டு குதிரையை யுயர்திணையாக்கிக்கூறினார்.

8. வேகமார் மாக்கழுத்தின் கயிறவன் காலிற் பூட்டும்
பாகமார் கச்சச், சென்னி யிரச், சவன்றனைச் சூழ்தாம்பு
மோகையார் வாயிற் புல்லொடிவை யெலாந் தேவர்நாப்பட்
டாகமார்ந் துறு மப்போதுந் தங்குக வுன்றனோடே.

(இ-ள்.) வேகநிறைந்த குதிரையினது கழுத்துக் கயிறும், காற்கயிறும், பக்கக்கயிறும், தலைக்கயிறும், மற்றுமவனைச் சூழ்ந்த கயிறுகளும், வழிநடையிளைப்பைத்தீர்க்க வவனது வாயிற்கொடுத்த புல்லும் ஆகிய வெல்லாமும் (குதிரையே!) தேவர்களுக்கு மத்தியில் நீயுறும்போது உன்னோடு கூடவே யிருக்கட்டும்—(எ-று.) அவைகளும் தேவத்துவமடையட்டுமென்று முறை கூறலாமென்பார் ஸாயணர்.

9. வேகமாரயத்தின் பச்சைமாமிச மீக்களுண்ட,
தேகமாய் மரத்தின் வானி லொட்டிய, உரிப்போன் கையிற்
சேருறு நகத்தமைந்து, இவையெலாந் தேவர்நாப்பட்
டாகமார்ந் துறுமப்போதுந் தங்குக, வுன்றனோடே.

(இ-ள்.) வேகநிறைந்த குதிரையின் பச்சைமாம்ஸத்தில் ஈக்கள் தின்றதும், யூபஸ்தம்பத்தில் ஒட்டினதும், கத்தியில் ஒட்டிக் கொண்டதும், உரிப்பவனாகிய சமிதாவின் கைகளிலும், நகங்களிலும் ஒட்டிக்கொண்டது மாகிய வெல்லாமும் (குதிரையே!) தேவர்களுக்கு மத்தியில் நீயுறும்போது, உன்னோடேயே யவையும் தேவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யளித்துத் தங்கட்டும்—(எ-று.)

10. வயிற்றினின் றகலு முற்றச் சமித்திடா வுணவு, பச்சைப்
பயிற்றிய நாற்றனுன்முன் யாவையுஞ் சமிதா மாந்தர்
குயிற்றுக தோடமின்றி; யஞ்ஞியப் பலியைப் பின்னு
மயிர்ப்பறத் தேவபாக மாக்குக சமைத்து நன்கே.

(இ-ள்) சமிதாக்கள், வயிற்றினின்றும் வெளிப்படும் ஜீரணமாகாத இரையையும், நாற்றத்தோடு கூடிய பச்சை மாமிசத்தையும் தோஷமின்றி யொழுங்குபடுத்தட்டும். யக்ஞத்துக் கருகமான மாமிச பலியை நன்றாகச் சமைத்து தேவர்களுண்ணுவதற்கு யோக்கியமாயிருக்கும்படிப் பக்குவப்படுத்தட்டும்—(எ-று) சமிதாமாந்தர், சமிதாக்கள். யாகப்பசுவின் தோலையுரித்து வபையையெடுப்பவர்கள்.

வருக்கம். 8.

மண்டலம். 1. சூக்தம். 162.

11. உனது டலிறைச்சி யங்கி சமைப்புறும் போதுஞ், சூலத்
தனதுளே செல்ல நின்று சாருமூன் வடியும் போதும்,
கனிதரப் புவியின் மீதுங்காணு முங்கருப் பையமீது
முனைதரா தவைவிரும்புந் தேவர்பான் முனைந்து செல்க.

(இ-ள்) (அசுவமே!) உனது உடலினது மாமிசம் அக்கினியினுற் சமைக்கப்படுங்காலத்தும், சூலத்தாற் குத்தப்பட்டு (வாட்டப்படும்போதும் என்பார் மேனுட்டாசிரியர்) ஊன்வடியுமக்காலத்தும், அதன் பாகங்கள் பூமியின்மேலாவது, தருப்பையின் மேலாவது விழாமல் அதனை விரும்புந் தேவர்களிடத்து நேராகச் செல்லட்டும் (எ-று.)

12. வாசி யினிறைச்சி பக்கு வத்தினின் மருவல் கண்டோர்
பேசுவர்' பதத்தினுற்ற தெடுக்கல் போர்த' தென்றுரக்க;
ஏசறப் பரியூன் பிச்சை யெண்ணியிங் குபாசிப் போர்தம்
மாசறு முடனுற் றெம்பான் மருவி யெந்தொழில் வளர்க்க.

(இ-ள.) குதிரையினது மாமிசம் பக்குவப்பட்டுள்ளதைக் கண்டவர்கள், 'தேவருண்ணப் பதமாய்விட்டது; எடுத்துவிடுங்கள்' என்று உரக்கச் சொல்லுவார்கள். அக்குதிரையினது மாமிச பிச்சைக்காகக் கூடவிருந்து உபாஸிப்பவர்களெம்மோடொத்துச் செய்யும் உதவிகள் எமது கர்மத்தைப் பலனுள்ளதாகச் செய்யட்டும்—(எ-று) அபிகூர்த்தி: உடனுற்று.

ஞானசாகரப்பத்திரிகை, பல்லாவரம் :—

ஓம்.

இருக்குவேதசங்கிதையின்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களில் இருக்குவேதம் ஒன்றே மற்றை மூன்றற்கும் முந்தியதும் பழமையானதுமாகும். இஃது ஆரிய பாஷையில் அமைந்திருந்தலால், ஈது இதுகாறுந் தமிழ் மக்கள் படித்தறியக் கூடாத அருமறையாய் இருந்தது. ஆரியந் தமிழ் என்னும் இருமொழியிலும் வல்லவராயிருந்த நம் முன்னோர்களில் எவரும் இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வையாமை ஒரு பெருங்குறையாயிருந்தது. அக்குறையினை நீக்குதற்கு உள்ளம் உவந்து, நீலகிரி மலையில் குன்னூர் ஆனந்தாசிரமத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமத் சிவத்தியானனந்த மகருஷிகள் இவ்விருக்குவேதத்தை இனிய செந்தமிழில் பாட்டும் உரையுமாக மொழிபெயர்த்துத் திங்கடோறும் சஞ்சிகைகளாக வெளியிட்டு வருகிறார்கள். "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்ற திருமொழிப்படி செய்தற்கரிய இப்பெருங்காரியத்தைக் கைம்மாறு கருதாது தமிழிற்குந் தமிழ் மக்களுக்குஞ் செய்துவரும் ஸ்ரீமத் சிவத்தியானனந்த மகரிஷிகளுக்கு இத்தமிழுலகம் பெரிதும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. எத்திறத்தாரும் வாங்கிப்படிக்க வேண்டுமென்ற இரக்கத்தால் இவ்வேத சஞ்சிகைக்கு ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஆறு ரூபா குறைந்த விலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கிப் படித்து வேதத்தின் உண்மை அறியவேண்டுவது இன்றியமையாத கடமையாம்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

13. மாமிசம் வேவுங் கடாரம் வைத்ததை மதிக்கு மாப்பை,
வாமமார் சட்டி யாவும் வழங்குவ, தயார் சூடாற்று
கேம வள்ளமுஞ், சருவின் மூடிகள், கொளுவி, வாளா,
மேமமென விவைகள் யாவு மசுவஞ்சூழ்ந் தொழுகுகின்ற.

(இ-ள்.) மாம்சம் வேகுங் கொப்பரையில் வைத்த விஷயத்தைப் பரீட்சிக்க உதவும் அகப்பையும், குழம்பையூற்றவுதவும் அழகிய சட்டிகளும், சூடாற்ற உபயோகப்படும் கிண்ணங்களும், மாம்ஸ நிறைந்த சருப்பாத்திரங்களின் மூடிகளும், கொக்கிகளும், மாம்சக்கொத்துங் கருவிகளுமாகிய வெல்லாம் அசுவத்தைச் சூழ்ந்து விளங்குகின்றன—(எ-று.) ஆப்பை, அகப்பை. ஆணம் குழம்பு. கொளுவி, கொளிக்கி, அல்லது கொக்கி, பிரம்பினாற் செய்த கவட்டை யென்பார் சாயணர். வாளம், கத்தி.

14. புறப்படுமிடமுந் தங்கிப் புரண்டிடு மிடமுங் கடாழுஞ்
சிறப்புறு மசுவ பாதப் பிணைகளுந் தாகந் தீரவன்
வெறுப்புறக்குடி நீருண்ட வுணவினை யெல்லாந் தேவர்ப்
புறத்தினி லுன்றனோ டொருங்கிச் சேர்ந்துறைகநன்கே.

(இ-ள்.) அசுவம் புறப்படுமிடம், அது தங்குமிடம், அது புரளுமிடம் அசுவத்தின் கால்பிணிப்புக்கயிறுகள், அது தாகந்தீர இனி வேண்டாமென்றவளவுக்குக் குடிக்கும் தண்ணீர், அது தின்ற தீனி யாகியவிவையெல்லாம் தேவாதுபக்கத்தி லவ்வசுவமுறும்போது, (அசுவமே!) உன்னோடுகூடவிருக்கட்டும்—(எ-று.) வெறுப்புற என்பதை நோக்கிச் சேர்த்தது. குதிரையையே படர்க்கை முன்னிலை இரண்டிலும் கூறியுள்ளார்.

15. புகைநாற்றம் வீசு மங்கி யுனைத் தொனிதாரா செய்க;
மகுநாற்றக் கடாரஞ் சூட்டால் வெடித் திரண்டாகா தேய்க;
அருபோற்றின் விருந்தா யொப்பி 'வஷட்' டொடுதக்கானைப்
பசுபோற்றத் தேவர் தேவ செதிர் கொண்டேற்றுவாரே.

(இ-ள்.) (அசுவமே!) புகைநாற்றம் வீசுகின்ற அக்கினியானது உன்னைச் சத்தப்படுத்தும்படி செய்யாதிருக்கட்டும். நாற்றத்தோடு கூடிய உனது மாமிசம் வேகுங் கொப்பரை அதிகச்சூட்டினால் வெடித்துப் போகாமலிருக்கட்டும். இவ்வடியில் ஸ்தோத்திரங்கூறித், தேவருணவாக 'வஷட்' காரத்தோடு தந்த அசுவத்தைத் தேவர்கள் பிரியத்தோடும் பிரதிக்கிரகணஞ் செய்வார்கள்—(எ-று.) யாகத்திற் குதிரை சத்தப்படுத்தினால் அதற்காகப் பிராயச்சித்தஞ் சொல்லப்படுதலால் தொனிதாரா செய்க வென்றார்கவி. இதனையே அச்வமே யென்றது அச்வ அவயவங்களே யென விளித்து நீங்கள் வெடித்துக் கடாரத்தை யுடைத்து விடாதபடி யக்கினி காக்கட்டுமென்பொருள் கொள்ளுவது மொன்று என்பார் சாயணர். வஷட், மண். 1. சூக். 31. செய். 5. நோக்குக.

வருக்கம் 9.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 162.

16. பரியின் மேலங்கி யாகு மாடை, மேற்பரப்பும் போர்வை,
யரியினு ளான கோல மணிகளோ டவை யக்குக்
குரிய நற்சிரக் கயிறு, பாதவா ரிவைக ளியாவும்
பிரியமாய்த் தேவர் மாட்டுச் செல்லுறப் பிறக்கு கின்றார்.

(இ-ள்.) குதிரையின் மேற்சட்டையைப்போலப் போடப்பட்ட வஸ்திரமும், அதை மூடிநிற்கும் போர்வையும், தங்கமணிக்கோலங்களும், குதிரையை யடக்கியாளுஞ் சிரக்கயிறும், கால்வாரும் ஆகிய விவையெல்லாம் தேவர்க ளிடத்துப் பிரியதரமாகச் செல்லுமாறு அவற்றை யனுப்புகிறார்கள்-(எ-று.)

17. நீட்டிய பின்னங் காலாற் கசையினு லேண்டி யுன்னை
யோட்டு நற்குரல்கொ டுன்மே லுற்றுனைக் குத்தலைத்தின்
வாட்டுமவ் வருத்த மெல்லா மறை சொலி யத்யாகத்தி
லோட்டுவேன் சுருக்கா னெய்மு னவிகளை யொழுக்கல்
போன்றே

(இ-ள்.) உன்மேலமர்ந்து பின்னங்காலாலுதைத்தும், கசையினு லடித்தும், பலத்தகுரலோடு உன்னை யோட்டியும் வாட்டுகின்றவவ்வருத்தங் களையெல்லாம் யாகத்தில் நெய் முதலிய வவியைச் சுருக்கினால் ஒழுகவிடு வதுபோல, மந்திரங்களாற்றீர்த்து விடுவேன்—(எ-று.) சுக்ருதஸ்ய என் பதற்கு சூவெண ஓட்டுங் குரலோடு வென்பது பொருள்.

18. வேகமார் பரியின் முப்பா னன்கெனும்விலா வெலும்பை
போகையார் தேவநண்பி னுற்றவை துணைவா ளிரும்;
சேகுறு ஞானத்தாற் காத்திரம் பழுதற வொவ் வொன்றாய்
வாகுற நவின்று கொண்டே வகிர்ந் தெடுத்திடுவீ ரன்றே.

(இ-ள்.) வேகம் வாய்ந்த குதிரையின் முப்பத்து நான்கு விலா வெலும்புகளைத் தேவர்களுக்குப் பிரியமானவற்றைச் சமிதாவின் வாளானது கிழிக்கும். (வைகர்த்தாக்களே!) அவயவங்கள் பழுதுபடாதபடி ஒவ்வொரு அங்கத்தின் பேரையும் சொல்லிக்கொண்டே கிழித்தெடுப்பீர்களாக-(எ-று.) வைகர்த்தா, சமிதாவோடு கூட வேலைசெய்யும் இறைச்சிக்காரன். இவனே இதயம் முதலியவுறுப்புக்களைத் தனித்தனியாக வெடுத்துவைப்பவன். முப் பத்தாறில் இரண்டுபோகப்பாக்கி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். யாகக் குதிரை வானத்தின் அடையாளமாம். 34 விலாப்பழுக்கள், சூரியனும், சந்திர னும், 5 கிரகங்களும், 27நட்சத்திரங்களுமாம். வைகர்த்தா ஒவ்வொரு அங்கத் தையும் பேர்சொல்லி யெடுத்துவைக்க வேண்டியதன் காரணம், ஒவ்வொரு அங்கமும் ஒவ்வொரு தேவதைக்குப் பிரியமானதால்.

19. ஒளிபெறு மச்சுவத்திற் கொருவனே விசத்தா; வீதே
தெளிபெறு மொழுங்கு; பின்னர்ச் செல்லுவோ ரிருவராமால்;
களிபெறுன் காத்திரத்தி னொழுங்குறக் காலெனவ் வொன்று
[illegible] பிண்டமோ டளிக் கின்றேனே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) காந்திரியோடு கூடிய குதிரையின் விசஸ்தா ஒருவனே. இருவே ஒழுங்கு. அவனுக்குத் துணிசெய்பவர் இருவர். அசுவமே! உனது காத்திரத்தினின்று ஒழுங்காகப் பேர்த்தெடுக்கும் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் யான் பிண்டத்தோடு அக்கினியில் வைத்து செய்கிறேன்—(எ-று.) விசஸ்தாவே சமிதாவாம். இவன் பிராஹ்மணனாயிருக்கவேண்டியதில்லையென்று ஐதரேயப்பிராஹ்மணம் கூறும். அவனுக்கு உதவி செய்வோர் இருவர் வைகர்த்தாக்கள். சமிதா யாகப்பசுவைப் பலியிடுபவன். இவன் வினையைப் பிசைந்து கொல்லுவது மரபு. வைகர்த்தாக்கள் அதனையரிந்து உள்ளுள்ள உறுப்புக்களை பொருள்பொருளாகப் பேர்சொல்லி யெடுத்துவைப்பவர்கள். ஒளி பெறுமகமென்றது அவப்பானியுடைய அச்வமென்றது மொன்று.

20. செல்லுமக்காலே யன்பு சேர்ந்திடு மான்மா நாட
மொல்லுமுடற்கவைக; வாளும் வூடம்பினிற் றங்காதேக;
புல்லுமுணவிச்சை கொண்டு பொருந்து கைப்பழக்க மில்லா
னொல்லே யிவ்வாது வாளாற் சேதித்து மெய் பாழாக்கல்.

(இ-ள்) (அசுவமே!) நீ தேவர்களிடத்துச் செல்லும்போது உனக்குப் பிரியமான ஆத்மா வருத்தமுறாதிருக்கட்டும். உனது அங்கங்களைச் சேதிக்கும் கத்தி உனது உடம்பிற் றங்கிநில்லாது செல்லட்டும். கேவலம் மாம்ச இச்சையினாற் கைப்பழக்கமில்லாத வைகர்த்தா அறியாமற் கத்தியினால் அளவுகடந்து வெட்டி யுனது அவயவங்களைப் பாழாக்காமலிருக்கட்டும் —(எ-று.)

21. இல்லை, நீ மரிக்கவில்லை, நொந்து மின்று காயம்;
செல்வழிப் பாதையூடே தேவர்பாற் செல்லுகின்றாய்;
புள்ளி யிரண்டும் சேர்ந்தன புள்ளிமானும்;
பொல்லியாசப நுகத்தின் வாயிற் பூட்டிற்றதன்றே.

(இ-ள்.) இல்லை. நீ பிய்த்திடத்து மரிப்பதில்லை, காயப்படுவது மில்லை, கஷ்டமில்லாத பாதைகளின் வழியாகத் தேவர்களிடத்துச் செல்லுகிறாய். இந்திரனது இரண்டு குதிரைகளும், மருத்துக்களுடைய புள்ளிமானும் உன்னோடு கூட்டுறவுகொண்டன. அசுவினிகளது கழுதையின் நுகத்தடியில் இக் குதிரை கட்டப்பெற்றது—(எ-று.) அசுவமேதஞ் செய்யும் குதிரையே இந்திரன், மருத்துக்கள், அசுவினிகள் என்னுமிவர்களது வாகனங்களாகமாறி யவர்களைத் தாங்குகிறதென்றுகொள்ளுவதொன்று. தேவத்துவமடைந்த குதிரை வருவதற்கு முன்னாலும் இந்திராதியர்கள் தங்கள் வாகனங்களைத் தானேயேறிச் செல்லுவதுமற்றொன்று. இக் குதிரை தேவத்வமடைந்தபின் மற்றவாகனங்கள் இதனைச் சுமக்கின்றனவெனக்கொள்வது வேறொன்று. ஹரயம், இராசபம், கழுதை, அசுவினியர் வாகனம்.

22. பரிபிதுமுற்று சோமப் புனமைமகக் களிக்க; ஆவும்
பரிகினற்சேனை பசண்மையுற்றும் புத்திருமிக;
பரிபுமரபாலனம் பண்பிலொய நிறை கூட;
பரி, யவியோடு சேமமாய் பொருக்குன வருள்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 163.

(இ-ள்.) இக்குதிரை, முழுவதும் போஷிணை செய்யும் செல்வத்தை யெமக்கு தரட்டும். பசுச்செல்வத்தையும், குதிரைச் செல்வத்தையும், ஆண்மைவாய்ந்த புத்திரப்பேற்றையும் எங்களுக்குத் தரட்டும். (எற்கனவே கழன்று செல்லும்) பாபங்கள் எம்மை விட்டு ஓடுமாறு அதிதி (அதீனாச் வம் என்பார் ஸாயணர்.) எங்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கட்டும். அசுவமானது அவிக்கானவவயவங்ளோடுகூடியெங்களுக்கு மேன்மையான பலத்தை அல்லது பிரபுத்துவத்தைத்தாட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

163. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 7

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி தீர்க்கமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை அசுவம். இச்சூக்தத்தின் முதற்பதிரைிருக்குக்களால் அசுவமேதத்தின் மத்தியநாளிற்குதிரையைப் புகழ்வதென்பார் ஆசுவலாயனர்.

1. இச்சைக ளெல்லா மீயச் சமுத்திர மேறி, மாவே,
யுச்சமாய் முதற்கட் டோன்றி யுயர் தொனியிட்ட போது
நச்சி யேய்ந்திட்டாய் சேனப் பட்சமு மரிணைத் தோளும்;
மெச்சுறு முனது சாத மேன்மைய துபத்துதித்தே.

(இ-ள்.) (அசுவமே!) இச்சைகளையெல்லா மளிப்பதற்காகச் சமுத்திரத்தின்மேலேறி முதன் முதற் பிறந்தவுடன் கனைத்தபோது, உனக்குச் சேனத்தின் சிறகும் மானின் வாகுக்களுமமைந்திருந்தன. உனது பிறப்பு மஹத்தானதும், புகழத்தகுந்ததுமாம்—(எ-று.) பூரிஷாத் என்பதற்கு ஸ்வர்கர்மாநாம் பூரகாத் என்பார் ஸாயணர். ஆனால் தண்ணீரின் மேற்பரப்பினின்றும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஈண்டு அசுவத்தை அந்தரிட்சத்திற் றோன்றும் சூரியனாகக்கருதினர். சேனம் பருந்து; பட்சம், சிறகு, 'திகாட்சமபட்ச' என்னும் கந்தாலங்காரச் செய்யுளை நோக்குக. அரிணம், ஹரிணம், மான்; சாதம், பிறப்பு; உபத்துதித்து, (ஏ அசை.) உபஸ்துத்தியஞ் செய்யத்தக்கது.

2. யமன்றரு மிவன்மேற் சேணம் யாத்தனன் றிரிதன்; வேந்த
னமர்ந்தன னவன் மேன் முன்னர்; அவன்கடிவாளத்தைப்பற்றிச்
சமன்றர நிறுத்தினன் கந்தருவனும்; அசுவந் தன்னைத்
தமந்தெறுஞ் சூரனின்றும், வசுக்களே! சமைத்தீர் நன்கே.

(இ-ள்) யமனளித்த இக்குதிரையின்மேற் சேணத்தைத் திரிதன் கட்டினன். அக்குதிரையின்மேல் முதலில் இந்திரனமர்ந்தான். சேர்மத்தைக்காக்கும் விசுவாவஸுவாகிய கந்தருவன் கடிவாளத்தைக்கெட்டியாகப் பிடித்தான். வசுக்களே! இவ்வசுவத்தை ஸூர்யனிடத்தினின்றும் உருப்படுத்தி வெளியிட்டீர்கள்—(எ-ன்.) யமன் ஈண்டு நியாமக அக்கினியென்

பர் ஸாயணர். திரிதன், த்ருதன் ஆப்த்யன். வானத்தில் தூரமான ஒரு மூலையிலுள்ள பழைய தேவதை. நீரால் நிறைந்த விடங்களில் வசிப்பவன். மூன்றுலகங்களிலும் வியாபித்துள்ளவனாதலின் அவனை வாயு வென்பார் ஸாயணர். அல்லது ஆஹவநீயாதி மூன்று ஸ்தானங்களில் வசிப்பதால் அக் கினியாமென்றும் கூறுவர். இத்தேவதை 105-வது ஸூக்த ரிஷியாகிய திரி தனது மூன்றேர்களென்பதை மண். 1. ஸூக். 105. செய். 9-ற் பார்க்க. கந்தர்வன் ஸோமங்காக்கும் விசுவாவஸு வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

3. ஆசுகமே, யமனீ; யாதித்தியனு நீ; கூடத் தோய்ந்த
விரதமாம் செய்கை தன்னாற் றிரிதனும் விளைந்தே யானாய்;
இரதமாம் சோமனின்று மென்றுறப் பிரிந்து நின்றாய்;
உரைப்பர் நின்பால் மூன்று பந்தன முனக்கு விண்ணின்.

(இ-ள்.) அசுவமே! நீயமன்; நீ ஆதித்தியன்; குஹ்யவிரதகர்மங் களால் நீ திரிதனுமாம். சோமனிடத்திலிருந்து வேறாக நீ பிரிக்கப்பட்டாய். நீ விண்ணிடத்தில் மூன்று பந்தனங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லு கிறார்கள் — (எ-று.) மூன்று பந்தனமாவன வஸு, ஆதித்யன், விண்ணென் னும் மூன்று ஸ்தானங்க ளென்பார் ஸாயணர்.

4. விண்ணுறு பந்த மூன்று புவியினின் மூன்று மென்பார்;
எண்ணுறு சமுத்திரத்தின் மூன்றென வியம்புவர்; அசுவமே, நீ
பண்ணுறச் சனித்த சீரிற் பரமமா மிடத்தி லெற்குக்
கண்ணுறு வருணனாகக் காண்கின்றாய் கதிக்க நீயே.

(இ-ள்.) அசுவமே! உனக்கு விண்ணில் (வஸு, ஆதித்யன், ஆகாயம்,) என மூன்று பந்தனங்களுண்டென்ப. (அப்ஸு) பூமியில் (அந்நம், நிலம் விதையெனை) என மூன்றுண்டென்பர். (ஸமுத்ரே அந்த:) அந்தரிக்ஷத்தில் (மேகம், மின்னல் இடியெனை) மூன்றுபந்தனங்களுண்டென்பர். (எங்கா யினும் சரி) நீ தோன்றிய பரமஸ்தானத்தில் என் கண்ணுக்கு வருணனா கவே தோன்றுகின்றாய் — (எ-று.) விண்பந்தனங்களை 3-ம் பாட்டிற் கூறி னர். அப்ஸு, அப் ஸுபஜீவித்வாத் பூலோகோபி அப்சப்தேந அபிதீயதே. தண்ணீர் கூடவிருக்கும் பூமிக்கும் பெயராகும். ஸமுத்ரவதாத் அபா மபா தாரத்ஸமுத்ரமந்தரிக்ஷம்; பெரிய சத்தம் போடுவதாலும், தண்ணீர் விழுவ தாலும் ஸமுத்ரமந்தரமாம். வருணன் பாபநிவாரணன்.

5. வாஜியே யுனைத் துடைத்த விடமிவை; யாகந் தன்னிற்
பூசனை புரியுன் பாதக்குளம்படி யிடங்க ளின்ன;
நாசமில் லகைக ளொழுங்கை நாட்டிடக் காப்போர் போற்றுந்
தேசின் மங்கலக் கயிறு முன்னதை யீண்டு கண்டேன்,

(இ-ள்,) அசுவமே! உன்னைப் பரிசுத்தமாகத் துடைத்த விடங்களிவை. யாகத்தில் வணங்கும் உனது காற்குளம்புகளின் அடையாளங்கள் தோன்று மிடங்களிவை. ரிதத்தைப் பாதுகாப்போர் பத்திரமாகக் காப்பாற்றுங்கல் யாணகரமான கடிவாளங்கள் உன்னுடையவற்றை இவ்விடத்துப் பார்த் தேன் — (எ-று.) ரிதம், யாகம், ஒழுங்கு.

வருக்கம். 11.

6. தூரத்தி லுறையு முன்ற னாத்துமந் தனைமனத்தா
லோருற னுற்றேன் வானி னூடு மின்னு பாயுஞ்
சூரனின்; எளிதினேகும் பாதையிற் றுகளிலாது
கூடுவதூடு மேன்மேற் கூர்ந்துயர் சிரத்தைக்கண்டேன்.

(இ-ள்.) (அசுவமே!) அதிதூரத்திலிருக்கும் உனது ஆத்துமத்தை (சரீரத்தையென்பார் ஸாயணர்.) எனது மனத்தினால் (அல்லது அறிவினால்) பூமியினின்று விண்ணிலேறும் சூரியனாக வறிந்தேன். இலகுவாகச் செல்லக் கூடியவையும், துகளில்லாதவையுமான பாதைகளின் வழியாகப் பின்னும் பின்னும் மேலேறி யுயரச்செல்லும் உனது சிரத்தையுங் கண்டேன்-(எ-று.) பதங்கம் என்பதற்கு ஆதித்யனென்று உரைகூறினார் ஸாயணர் பட்சியென் பது உண்மைப்பொருள். ஈண்டு அசுவத்தைச் சூரியனோடு உடம்படுத்தார்.

7. ஈண்டு னுத்தம ரூபத்தைக் கண்டனெ னிச்சையோடு
பூண்ட நன்மனத்திற் கோபதத்தினி னுணைப்பொருந்த;
வேண்டி மர்த்திய னுன்போக மளிர்விக்கும்போது நின்னும்
பூண்டினையாவ லோனாய் விழுங்குதல் புரிகுவாயே.

(இ-ள்.) உணவுவேண்டுமென்ற ஆசையோடு கூடுமனத்தின், யாக பூமியினிடத்து உனது உத்தம ரூபத்தைப் பார்த்தேன். மர்த்தியனான யஜமானன் உனது போகத்துக்காக வுணவையளிக்கும்போது, நின்னும் ஓஷதிகளைப் பேராசையுள்ளவனைப்போல நீ விழுங்குகிறாய்- (எ-று.) சாதா ரண உலகக்குதிரையைப்போலப் புல்லைத்தின்ன ஆவல் கொள்ளுகிறாயென் பது கருத்து. கோபதம், பசுவினிடம், யாகவேதியாம்.

8. உன்பின ரசுவமே, தேரோமுகுறும்; மர்த்தியன், கோ,
உன்பினர்க் கன்னி யார்தங் காந்தியுமுற்று; கூட்டிற்
பின்புறனுற் றார்மாந்த ரீட்டமும்; தேவருன்றன்
முன்பினைத் தொடர்ந்து சாயல் பற்றினர் முழுதுமீண்டே.

(இ-ள்.) அசுவமே! உன் பின்னால் தேரோடுகிறது. மர்த்தியனும், பசுவும் கன்னிகைகளுடைய கண்கவர்வனப்பும் உன் பின்னோடு செல்கின்றன. மனிதரது கூட்டம் உனது சிநேகத்தை விரும்பி உன் பின்னாற்செல்லுகி றது. தேவர்கள் (ரித்விஜர்களென்பார் ஸாயணர்.) உனது பலத்தைப் பின் பற்றி அதன் சாயலையடைந்தார்கள்—(எ-று.)

9. கொம்புபொன்மயத் தோனன்னன்பாதமுமயத்தாற் கூர்ந்து;
இப்பரின்மனோ வேகத் தோனிந்திரனிவனிற் றாழ்ந்தோன்;
மொய்ம்பினிற்பரிமேன் முன்னரேறினோ னானாவலிக்கட்
குட்பலினடைந்தார் தாழுங்குலவி யன்னதனை யுண்ணா.

(இ-ள்.) அவன் (அசுவமென்றபடி) பொன்மயமான சிருங்கத்தோடு கூடியவன், அவனது பாதங்கள் இரும்புப்பிண்டம் போன்றன. மனோ

அஷ்டகம். 2. அத்தியாயம். 3.

வேகமுள்ள விக்கிரமும் வேகத்தில் இணைந்திருந்தவனே. குதிரையின் மேல் முதன் முதலேறினவ இந்திரனே அவிழ்ப்பணையத்தினைத் தேவர்களுங் கூடினார்கள்—(எ-று.) இந்திரன் முதல் ஏறினதை இச் சூக்தம் 2-ம் செய்யுளிற் சொன்னார். கொம்பு என்பது தலைமயிரைக் குறித்து நின்றது.

10. விட்டு விட்டனவாய்ந்து, பட்டிக்கனைத்து, வீரன் போன்றிவ்
கொட்டிய வழ்ப்பாகத்து, விண் ஹமிந்திட்ட மாக்க
கொட்டியம் பந்தியம்போல் கோத் தம்மைவி தனைத்து,
இட்டிய போது விண்பரிக்கத் தெண்டப் பரவினதமே.

(இ-ள்.) ஒன்றற்கொன்று இடையே இடம்விட்டு ஒழுங்காகவமைந் தவையும், பருத்தகணைத்தலும் கூடியவையும், வீரனைப்போன்ற உற்சாகத் தோடுகூடியவையுமான தேவலோகத்துக் குதிரைகள் நீண்டவரிசையாகவும் ஹம்ஸங்களைப்போல வரிசையாயிசைந்து நின்றன, அக்குதிரைகள் ஆகாய மார்க்கத்தைஅடைந்தனவோ—(எ-று.) ஈண்டு சூரியனது குதிரைகளைப்பு கழ்ந்தாகக் கருதுவர் மேதைகள் ஆசிரியர். ஏகனம், இடுப்புமுட்டு. தேவஜாதிக் குதிரைகள், விண்ணிற்பிறந்த குதிரைகள் என்றபடி. ச்ரோணீ: ஏகஞ்யா பாராஹம் பதஸ்தானம்: ச்ரேணிசிதப்ர்த்யயந, பங்க்திபூய, என்டார் ஸாயனர். ஒரே ஜாதியிலே சேர்ந்தென்று பல கூடுவது ச்ரேணியாம். ஈண்டுவரிசையாயமைந்தவர்களென்பது பொருள்.

வருக்கம் 12.

11. குதிரையே! பொருட்டங்கர்ந்து மெய்யொடு குலவி யுள்ளாய்;
சித்தியின் வாழ்வென் சித்தம் வாதத்தைக் கடுப்ப; உன்கொம்
பதிவிரிந்துள்ள பற்பலவிடத் தொன்று; யாரண்ய தக்கே
மதிமுலாத்தி னன்ன மருவிச் செல்கின்ற மன்றே.

(இ-ள்.) அசுவமே! நீ பறத்திறமைவாய்ந்த சரீரத்தோடு கூடியுள் ளாய். உன்மனம் வாயுவைப்போல வேகமுள்ளது. உனது கொம்பு (அதாவது தலைமயிர்) பலவிடங்களிலும் நன்றாக விரிந்துள்ளன. காட்டினிடத் து மகிமையாக அக்கினிகள் செல்லுகின்றனை—(எ-று.) குதிரை சூரியனென்றும், கொம்பு அல்லது கேசம் கிரணங்களென்றும் சொல்லு வர் மேற்றோட்டாசிரியர்.

12. விரைதரு பசுவாங், தன்னைப் பலியிடு சார் விரைந்து
தலைமை பெறு மனத்திற் றேவ ரிந்தனைக் குறிப்பினோடே;
புருவையா மவன் முன் சுற்றம்பொருந் திமுன்னடத் தப்பெற்ற;
அருக்கவி கவிஞரு சேர்ந்தை மறையவர் பின்செல்வாரே.

(இ-ள்.) வேகமான நடையோடு கூடிய அசுவமானது, தன்னைப் பலியிடும் இடத்தை நோக்கித், தனது மனத்துத் தேவத்துவபாவக் குறிப்போ டேயே சென்றது. அக்குதிரையின் பந்துவாகிய ஆடு அவனுக்கு (குதிரைக் கென்றபடி) முன்னடத்தப்பெற்றது. கவிகளும், ஸ்தோதாக்களும் பின் செல்லுகிறார்கள்—(எ-று.) புருவை, ஆடு. நாபி, சுற்றம், பந்து.

13. பரமமார்ஞ் சதனத்தின்கட் பரி பிதா மாதா முன்ன
ரரண மார்யுற்ற; தின்று தேவர்மு னதியுவப்பின்
வருகை யுற்றிடும்; பின் றாசுடற்கு மீச்சிறப்பிற் றோன்று
மருமை யார் தனத்தை யீயப் பிரார்த்தனை யாற்று மாலோ.

(இ-ள்.) உத்தமமான ஸ்வர்க்கதலத்திற்குப் பிதா மாதாக்களிடத்துக் குதிரை வந்து சேர்ந்தது. இன்றையத்தினம் தேவர்களுக்கு முன்பு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு வரும். அதற்குப் பிறகு அவிதரும் யஜமானனுக்குச் சிறந்த செல்வத்தையளிக்குமாறு பிரார்த்திக்கும்—(எ-று.) தாசுடன், தாசுஷன், அவியளிக்கும் யஜமானன். இச்சூக்தம் குதிரையைச் சூரியனுகப் பாவித்ததோடு பலபுதைபொருளுள்ள தாயினும் இதற்கு முன்னுள்ளசூக்தத் திக்கும் இதற்கும் பொருண்முரணில்லை யென்பார் வில்ஸனென்பவர். பிதா மாதாக்கள் வானமும் பூமியுமாம்.

வருக்கம் 13.

164. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 8.

52 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: 12, 15, 23, 29, 36 41 ஜகதி, 42 ப்ரஸ்தாரபங்தி, 51 அநுஷ்டுப், மற்றவை திருஷ்டுப்; தேவதை, 1-41 விசுவதேவர்கள், 42 வாக், ஆபன், 43 சகதூமனும் ஸோமனும், 44 அக்கினி சூரியன் வாயுக்கள், 45 வாக், 46, 47 சூரியன், 48 காலச்சக்கரம், 49 ஸரஸ்வதி, 50 ஸாத்யா:, 51 சூரியன் (பர்ஜந்யாக்கினிகளும்) 52 ஸரஸ்வதி (சூரியனும்).

சௌநகர் இம்முழுச்சூக்தத்துக்கும் உபயோகங் கூறுகிறார். ஒரு துவிஜன் திருட்டைப்புரிந்து மயங்கியிருக்கும்போது இச்சூக்தத்தை மூன்று இரவு உபவாசமிருந்து சுத்தத்தோடு ஜபிப்பானுகில் உடனே அப்பாபம் நீங்கி யவன் பரிசுத்தனுகிறுனென்பார்.

1. வாமமார் பாலனன் போற்றுறுபவ னிவன்றன் மையச்
சேமமார் பிராதா மின்னும்; செப்பு மூன்றும் பிராதா
வோம நெய் முதுகன்; ஈண்டு சனப்பதி யிவனை மக்கள்
காமமா ரெழுவ ரோடுங் காண்கின்றே னெதிரின் மன்னே.

(இ-ள்) அழகோடு கூடியவனும், உலகத்தைப் பரிபாலிப்பவனும், யாவராலும் ஸ்தோத்திரங்களோடு விளிக்கத்தக்கவனுமான சூரியனுடைய நடுத்தம்பி அந்தரிட்சத்தில் மழையளிக்கும் மின்னலாம். மூன்றுவதுதம்பி ஹோமநெய்யைத் தன்முதுகிலேற்பவனுகிய அக்கினியாம். சனங்களுக்குப் பதியாகிய இவனை எழுபுத்திரர்களோடு நான்ஸாட்சாத்காரமாகப் பார்க்கிறேன்—(எ-று.) எழு புத்திரர்கள் எழு உலகங்களென்பார் ஸாயணர். இதனைப் பரமேசுவரனது விராட்ரூபஸ்துதியாகக் கொள்ளலாமென்றும் அவரே கூறுவர். நடுத்தம்பி மின்னலென்றது ஸர்வவ்யாப்தியுள்ளதால் வாயு வென்றுங்கூறுவர்.

அஷ்டகம் 2, அத்தியாயம் 3.

2. ஏகச் சக்கரத்தேர் தன்னி லெழுபரி பிணிப்பார்; பாரும்
வாசியொ ரெழு நாமத் தொன் றிழுத்திடு மதை; மூன்றாபின்
சேரு நாபியி லைந்தும் ஜரை யிலாதது, விசுவெல்லாப்
போக மேயுருந் தாங்கும் பெருமையைப் பொருந்துமக் கேத.

(இ-ள்.) ஏகசக்கரத்தோடு கூடிய தேரில் ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டுவர். (அல்லது ஏழு பெயர்களையுடைய குதிரை யொன்றைக்கட்டுவர்.) அக்குதிரை ஏழு பெயர்களோடு அத்தேரை யிழுத்துச்செல்லும். மூன்று நாபி (சக்கரக்குடம்)களையுடையதும், மூப்பில்லாததும், இவ்விடத்து எல்லாப் புவனங்களிலுமுள்ள பிராணிகளும் தன்மேற்றங்கும் பெருமை வாய்ந்தது மான அச்சக்கரம் எப்பொழுதும் அழியாததாகது — (எ-று.) எழுபரியையப் பெயரென்றை எழுவர் மஹர்ஷிகளைக்கொண்டு எழுவர் ரித்விஜர்களென்பார் மேலையாசிரியர். மூன்றாபியென்றது கோடை, மாரி, பனியென்னு முக்காலங்களையுணர்த்தும். ஏகசக்கரம் சூரியனும். இவனிடத்திலேயே உலகங்கள் நிலைத்துள்ளனவே.

3. எழுசக்கரத்தேர் மீதேறிய வெழுவர், அம்மைத்
தேரெழு பரிபுரப்பா, ரேழு பேர் பரியுடையார்; எழு
பேறுள பசுக்கள் கூடிப் பிறந்தது முடன் பிறப்பா
மேனுபய வெழுவர் தன்மே லிசைத்தொருங் குறுகின்றாரே.

(இ-ள்.) ஏழுசக்கரங்களோடு கூடிய தேரின்மேலேறிய ஏழு பெயர்கள், தங்களை யிழுத்துச் செல்வதற்காக ஏழு குதிரைகளுள்ளவர்களாம். பெருமைபொருந்திய ஏழு பசுக்களைச் செல்வமாகவுடைய ஏழு சகோதரிகளும் ஸ்தோத்திரங்களோடு வருகிறார்கள் — (எ-று.) ஏழுவர் என்றது சூரிய கிரணங்களேழு, அல்லது அயனம், ரிது, மாஸம், பட்சம், பகல் இரவு, முகூர்த்தம் என்னும் வருஷாங்கங்கள் ஏழு என்பார் ஸாயனர். ஏழு சக்கரம், ஏழுபரியென்பன, சூரியகிரணங்களாம். ஏழு சகோதரிகள் ஆறு ரிதுக்களும், அதிகமாஸமுமாம். ஏழு பசுக்கள் ஸப்தஸ்வரங்களாம். இந்த ஸ்வரங்களைக்கொண்டே இவ்வேழு வருஷாங்கங்களாகிய ஸகோதரிகளும் ஆதித்யனுடைய கீர்த்தி வசனங்களைக் கானஞ்செய் தொழுகுகிறார்கள்.

4. பிறந்தது முதற்க ணென்றுன் றன்னை யார் கண்டார்? என்பு
பிறந்து தெகம்பிலாத வொன்றைத் தாங்கு சீர்கண்டார் யாரே?
அறந்தரு புவியி லொப்பற்ற ராத்துமா வுயிரு மெங்கே?
இறந்தெதி ருரானவானைச் சேர்ந் தெவன் வினவுவானே?

(இ-ள்.) [இப்பிரபஞ்சத்தின் காலாயத்தமானவற்றைப்பற்றிப் பேசிய பின்பு அதன் காரண பூதரூகிய பரமேசுவரனது விஷயத்தைக் கூறுகிறார்.] பிறந்த வுடனே முதலில் அவனை யாரறிந்தார்கள்? எலும்புள்ள பிரகிருதி எலும்பில்லாத அப்பிராகிருத இறைவனைக் கருப்பத்திற் றாங்குவது போலத் தாங்குவதை யார் பார்த்தார்கள்? பூமியினது இரத்தமும், ஆத்மாவும் பிராணனும் எங்கே யுள்ளன? இவ்விஷயங்களை யெல்லாந் தெரிந்த

மண்டலம் 1. சூக்தம் 164.

ஞானவானைக் கண்டு கேட்பதற்கு எவனுக்குத் திறமையுண்டு? —(எ-று.) விளிகளுக்கெல்லாம் எதிர்மறை விடையளிக்க. அவ்யக்தமாயிருந்த ஈசுவரனையும், சிருஷ்டிக்கிரமத்துக்குப் பின்னர் அவன் பிரகிருதியிற் றோற்றியதையும், அச்சிருஷ்டி அப்பரம புருஷனைக் கருப்பத்திற் சிசுவைத் தாங்குவது போலத் தனக்குட்டாங்குவதையும், இரத்த உபலட்சிதமாக வந்த ஸப்ததாதுக்களோடு கூடிய அவனது ஸ்தூல சரீரத்தையும், பிராண உபலட்சித ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும், ஆத்மாவாகிய சேதனத்தையும் கண்டவர்களில்லை. அப்படிக் கண்டறிந்த குருவை யடுத்துக் கேட்கும்தரம் வாய்ந்த சிஷ்யனு மில்லை. —(எ-று.),

5\. பக்குவமுறுவே னெண்ணிற் பாரந்துணரா னையமும்
மிக்கதத்துவங்கடேவர் விழைந்து காப்பவற்றைக்கேட்பேன்;
தக்கநற்கவிகணேராரான் றோங்குறு வற்சன்மீதே
யொக்க* தம்மேழு நூலை யோட்டினார் படமுறுத்த.

(இ-ள்) பக்குவ மடைந்து கொண்டுவரும் யானெனது மனத்தால் உணர முடியாதவனாய் ஸந்தேஹாஸ்பதங்களானவையும், தேவர்களால் நன்குபாதுகாக்கப் படுபவையுமான தத்துவங்களைக் கேட்பேன். மேதாவிகள் ஒருவருஷ மோங்கும் வத்ஸனாகிய ஆதித்யன் மீது தமது ஸப்த சந்தஸ் அல்லது ஸப்த ஸோமயாக நிர்மாணங்களாகிய எழுதந்துக்களையும் ஒரு வஸ்திரத்தைப் போலக் குறுக்கு நெடுக்குமாக நெய்தார்கள் —(எ-று.) தந்து, நூல்; படம், வஸ்திரம். 'இவ்வுலகத்துத் தெய்வ நிலையைப் பற்றிய விஷயங்களை யறிந்தாற் போது மென்று கேட்கும்போது கவிகள் என்னாலறியமுடியாத விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.' என்பது கருத்தென்பார் (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர்.

வருக்கம். 14.

6\. கவிகளையறிந்தோர் தம்மைக் கண்டறி வெய்தும் வண்ணம்
புவியினில் வினவுகின்றேன் புத்தியில்லாது ஞானங்
குவியுறானாகத், தோற்றங் கூடிறா அருவி னேகன்
தவவுறு ரஜங்களாறைத் தம்பிக்கச் செய்தோன் யாரோ ?

(இ-ள்.) ஞானம் வாய்ந்த கவிகளைப் பார்த்து ஞான மடையுமாறு புத்தியற்றவனும் ஞானங் குவியாதவனும் கேட்கின்றேன்; பிறப்பற்றவொருவனது உருவமாக இவ்வண்டங்களின் ஆறு ரஜங்களையும் அல்லது உலகங்களையும் ஸ்தம்பாகாரமாக நிற்கச் செய்த வொருவன் யார்? —(எ-று.) ஒருவன் ஸூரிய னென்றும், ஆறுஉலக மென்பது ஆறு ரிதுக்களையும் குறிக்குமென்றுங் கூறுவார் ஸாயனர். அஜன், பிறப்பிலான் பிரஹ்ம னென்றும் அவனது உலகமாகிய ஸத்ய லோகத்துக்குக் கீழுள்ள ஆறுஉலகங்களை ரஜங்களாறென்று கவி கூறினு ரென்றும் உரைப்பர்.

7\. தெரிந்தவனறைகவின்டு சீக்கிரம் வாமந்தோடு
பொருந்து மிவ்வியின் சேமப்பதத்தினைப்; பக்கானனன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

திருத்தியாகத் திப்பாலே பொழிகின்ற, மன்னன் சிறந்த
நிரந்தரமாருதியின் காலை வீழ்வினை வல்லியன்றே

(இ-ள்.) அழகாகப் பொருந்துகின்ற விருத்திரனாகிய பட்சியின் உறுதியான விட்டிலைத் தெரிந்தவன் இங்கு சீக்கிரம் சொல்லட்டும். பசுக்களாகிய வனைநா லேரணைக்கள் அவனது (பிரத்தினின்று) உன்னதஸ்தானத்திலின்று பாலை (அல்லது வைரப்புள்ள உதகத்தைத்) ஒழுகச் செய்யும். அக்குரியனது ஆடையையுடுத்துக்கொண்டே அல்லது அவனது ரூபத்திலேயே தங்கள் பாதங்களால் ஜலத்தை (மறுபடியும்) இழுத்துக்கொள்ளும் —(எ-று.) சூரியகிரணங்கள், மழையைப் பெய்விப்பது போலவே, பெய்த மழைநீரையும் மீண்டும் ஆவியாக்கும் தன்மையிலுஞ் சிறந்து நிற்கின்றன வென்பார் வில்லமென்னன்பவர்.

8. தாய் பிதாவுக்குப் பங்கு ரிதத்தினி லீந்தாள்; முன்னே
சேர்ப்பனை பொருந்தக் கன்ம விசையிலுற்கலந்தாள்; அன்னாள்
தோய்சிறுமையிற் கர்ப்பரசத்திலுள்ளிறைந்தாள்; மாந்தர்
வாய் நமத்தோடு போற்ற வந்தனையுற்றார் வல்லே.

(இ-ள்.) பூமியாகிய தாய் வானமாகிய பிதாவுக்கு ரிதத்தில் (யக்ஞ கர்மத்தில் அல்லது இயற்கை யொழுங்கிலென்றபடி.) பங்களித்தாள். முதலில் பிதாவின் மனத்தோடு ஒத்து ஞானகர்மங்களினால் அவனோடு கூடினாள். பயிர்களைப்பெற்று வளர்க்கும் இச்சைகளோடு நாணிக் கூடிக் கர்ப்பரஸத்தினால் நிறைந்தாள். மனிதர் நமஸ்காரங்களோடு அவளைத் துதிக்க நெருங்கினார்கள்—(எ-று.)

9. தாயுந்தன் பிணை நிர்வாகந் சார்ந்து கூடினளாற்; கர்ப்பந்
தோய நீர்மகே தன்னிற் றோய்க்கது; கன்று சேகத
மேமசார்ப்ப பகைவை, நேர்க்கிற் றுற்ற மூன்றினிலு மேம்வித்
தாய வெல்லா வுருவுந் தாங்கிய தகைமைத் தம்மை.

(இ-ள்.) இப்படுதல்களை யெல்லா நிர்மிக்கும் மாதாவாகிய வானம், இஷ்டப் பட்டவைகளைப் பூரணமாகத் தருந் சாமர்த்தியம் பொருந்திய தட்சிணையாகிய பூமியின் நிர்வாகத்தைப் பெற்றுக் கூடினள். கர்ப்பமாகிய நீர்க்குழு (சூரியனென்பார் வேதுரையாசிரியர்) நீர் மாலையாகிய மேகத்தின் நடுவிற் பொருந்திற்று. அக்கிர்க்குழவாகிய மேகக்கன்று முழங்கி, வானம் பூமி அந்தரமென்னும் மூன்றிலும் பொருந்திய வெல்லா வுருவத்தையும் தாங்கிய தாயாகிய பசுவைப்பார்த்தது—(எ-று.) கர்ப்பம், வத்ஸம் இரண்டிற்கும் சூரியனென்று பொருள் கொள்ளுவது பொருத்தமானதாம். மாதா பசுவினது யாகத்திற் பிணைக்கப்பெற்றாள் அதாவது யாகத்துக்குப்பால்தரும் பசுவினது சேவலையைப் பூமிமேற் கொண்டது என்று முதலடிக்கு மேனுட்டாசிரியர் பொருள் கூறுவர்.

10. தங்கைதாயர் மூவர் தாயர் மூவரைத்தாங்கி யேகன்
விசையுயினிப்பிர்ந்து நின்றான்; களைப்பிணை வினையா மென்றும்;

எந்தநற்பொருளுமோரு மாற்ற, மெச்சிந்தையுள்ளு
நந்துறுததனின் வானமுகட்டினின் மறையுரைப்பார்

(இ-ள்.) புத்திரஸ்தானத்திலுள்ள ஆதித்தியன் ஒருவனாய், மழைமீனாற் பயிர்களை வளர்க்கும் பூமி, வான, அந்தரமென்னும் மூன்று தாய்மார்களையும், அம்மூவலகாபிமானி தேவதைகளாகிய அக்கினி, வாயு சூரியனென்னும் பிதாக்களையும் தாங்கிக்கொண்டு நிமிர்ந்து நின்றான். அப்படியிருக்கும் இப்பிதா மாதாக்கள் அவனுக்குக் களைப்பைத் தரமாட்டார்கள். அவர்கள் விண்ணுலகத்தின் மேலுள்ள வந்தரத்தில் எல்லாவற்றையும் அறிவனும் ஆனால் எல்லாருடைய அறிவினாலும் அறியப்படாதனுமான மாற்றத்தால் (வார்த்தையால்) அவ்வாதித்தியனைப்பற்றிய மந்திரத்தைக் கூறுவார்கள் —(எ-று.) ஆதித்தியனைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்வார்கள் என்றபடி. மாற்றம், வார்த்தை,

வருக்கம். 15.

11. பன்னிரண் டாரம் பூண்டு பழமை யெய்தாது வானின்
முன்னரிற் பரிதிநேமி யொழுங் கினிலுருளும்; சோதி
துன்னிய புதல்வ, ரங்கி, யிருபது கடையிற் றோய
முன்னிய வெழுசதத் தோர் முடுக்கொடு நிலைத்திட்டாரே.

(இ-ள்.) (ரிதத்தின்) சூரியனது சக்கரம் பன்னிரண்டு மாதங்களாகிய ஆரங்களைப் பூண்டு கிழத்தன்மை யடையாது வானிடத்தின் மேல் கிரமமாகச் சுற்றும். அக்கினியே! இரட்டையாகத் தோய்ந்த எழுநூற் றிருபது புத்திரர்கள் (அதாவது பகலு மிரவுமாகச் சேர்ந்த முன்னூற்றறுபது நாட்கள் என்றபடி.) இங்கேநிலை பெற்று நின்றார்கள்—(எ-று.)

(வேறு.)

12. பன்னிரண்டா கிருதியொடு மைந்து
பாதங்களொடும் பரிந்துமாரி
மன்னிவிரிந்திடு தந்தையெனச் சொல்வார்
விணிற்றூர மலிந்த பாதிக்
கண்ணுறைவோ; ரேனையவரிவர் சொல்வா
ரெழுநேமிக்கருது மாறாய்த்
துன்னுபழுத் தேரினதி தூரநோக்
குறுதேவன் றோய்ந்தா னென்றே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு மாஸங்களாகிய ரூபத்தோடும், ஐந்து ரிதுக்களாகிய பாதங்களோடும், மழைநீர் நிறைவுள்ள பிதாவென விண்ணின் தூரத்திலுள்ள பாதியிலிருப்பவர்கள் சொல்லுவார்கள்; ஆனால் இங்குள்ள மற்றவர்கள் ஏழு கீழ்ச்சக்கரங்களும், ஆறு ஆரங்களுமுள்ள தேரின் மேல் தூரதிருஷ்டியோடு கூடியுள்ள தேவனைத் தங்கியுளா னென்று சொல்லு

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

வார்கள்—(எ-று.) ஹேமந்த ருதுவையும் சிசிர ருதுவையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து ஐந்து ருதுக்கள் என்பார் ஸாயணர். இக்கருத்தை யொட்டியே மண். 1 சூக். 156 செய். 6லும் கூறினர். எழுசக்கரங்கள் அயனம், ருது, மாதம், பக்ஷம, பகல், இரவு, முகூர்த்தம் என்னும் எழுமாம். ஆறு ஆரங்கள் ஆறு ருதுக்களாம். இரண்டு விதமாகச் சூரியனைக் கூறுவோரின் மதங்களைக் கூறினார் கவி.

(வேறு.)

13. ஆரமைந்துள்ள சக்கரத்தின்மேற் சுழன்றெக்காலுஞ்
சாருமப் புவனமெல்லாம்; தாங்கிய வச்சுமிக்க
பாரமுங் காய்விலதுங் குடைபடப் பழுறாது; அதன்குடந்தா
னொருநாள் சநாதனமாக் கெட்டிடாதிசைந்த தாமே.

(இ-ள்.) ஐந்து ஆரங்களுள்ள சக்கரத்தின் மேல்எல்லாப் பிராணிக் கூட்டங்களும் அமர்ந்து நிலைபெற்று நிற்கும். அச்சக்கரத் தேரைத் தாங்கும் அச்சு மிகுந்த பாரத்தைத் தாங்கிய காலத்தும் சூடு பெறுவதில்லை. அதன் குடமோ பழைய காலத்திலிருந்து முறியாதிசைந்ததாம்—(எ-று.). ஐந்து ஆரங்கள் ஐந்து ருதுக்களாம். மேற் 12ம் செய்யுளை நோக்குக.

14. வட்டையோடார்ந்த சக்கரம் பழுதின்றிச் சுற்றும்;
கட்டுறும் பதின்மர்ப்பார் கழிபெற விரிந்ததால
வட்டமாமதனில்; சூரனைப் பகம் ரஜத்தாற் சூழ
வட்டமாயுலவு; மெல்லாப் புவனமு மவன்கணேயும்.

(இ-ள்.) வட்டையோடு கூடிய சக்கரம் பழுதுபடாமற் சுற்றுகிறது. மிகவிரிவாகப் பரந்த பூமியினிடத்து (இந்திராதி ஐந்து உலக பாலகர்களும், பிராஹ்மணர்முதல் நிஷாதரீறாகவுள்ள ஐந்து வருணத்தாருமாகிய) பதின்மர் அச்சக்கரத்தைத்தாங்கி யிழுப்பார்கள். சூரியனது கண் ரஜத்தினாற் சூழப்பெற்று வட்டமாய்ச்செல்கிறது. எல்லாப் பிராணிக்கூட்டங்களும் அவனிடத்துப்பொருந்தும்—(எ-று.) ரஜம்(atmosphere)உலகமென்பார் யாஸ்கர். உலகத்தைச் சூழ்ந்த வாயு கோசத்தை யுணர்த்துமச்சொல். பதின்மர் பத்து உலகப் பரப்புக்களாயிருக்கலாமென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு)

15. உடனுதித்தோர் தமிலேழா மவன்றனையொற்
றைப்பிறப்போ னென்றுரைப்பர்;
இடனுறுமற்றறுவர்களுந் துணைப்பிறப்போ
ரிருடிகளாந் தேவசாதர்;
வடிவுறத் தம்மிடத்திலுறு மவருருவம்
பலர்விழைவின் மன்னுந்; தங்கள்
வடிவுபலவாறுக விதிட்டாதா
வின்பொருட்டு மருவியோடும்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164.

(இ-ள்.) ஒருங்கு பிறந்தவர்களில் ஏழாவதாகத் தோன்றியவனை யொற்றைப் பிறப்போனென்று சொல்லுவார்கள். மற்றைய அறுவரும் இரட்டைப் பிள்ளைகளும், இருடிகளும் (இவ்விரண்டாய்ச் செல்பவர்களு மென்பார் ஸாயணர்.) தேவப்பிறவியுள்ளவர்களுமாம். அழகாகத் தங்கள் தங்களிடங்களில் தங்கும் அவரது ரூபங்கள் எல்லாரு மிஷ்டப்படும்படி பொருந்தும் மேலும் தங்களது வடிவங்கள் பலமாதிரியாகப் பொருந்தத்தங்களைத் தாபித்த பிரபுவுக்காக வவைகள் (மீண்டும் மீண்டும்) சலிக்கின்றன — (எ - று.) ரிஷய: கந்தார: செல்பவர்களென்பது ஸாயணருரை.

வருக்கம் 16.

(வேறு.)

16. பெண்பகுப்பினரைப்பெற்கிங் காணெனவுரைத்தார்; கண்ணோன்
கண்டனன்; அந்தன் காணான்; கவித்துவ மகனு மிம்மைதுக்
திண்ணமா யுணர்ந்தான்; ஈதைச்சரிவரத்தெரிந்து நின்றோன்
வுண்மைமார் பிதிர்ப்பிதாவாய் வயங்கியே யொளிர்கின்றானே.

(இ-ள்.) பெண்பாலாக வுறுபவர்களை யென்னிடத்து ஆண்பாலாகக் கூறினார்கள். கண்ணுள்ளவன் இதனுண்மையைக் கண்டான். அறிவிலியாகிய வந்தகன் இதனை யறிவதில்லை. வயதிற் சிறியனான புத்திரனேனும் அவன் கவித்துவ சக்தியோடு கூடிய ஞாதாவாயின் இதனை யறிந்தவனாவன். இவ்வுண்மையைச் சரிவரத் தெரிந்தவன், அப்படித் தவறாகப்புருஷலிங்கமாக வெண்ணப்பட்ட 'ரச்மி' (கிரண மென்பது பொருள்) யாகிய பிதாவுக்குப் பிதாவாகிய சூரியனோடொருவனாய் (ஞானபாஸ்கரனாயென்க.)க்கருதப்பட்டு விளங்குகிறான்—(எ - று) வடமொழிப்பதங்கள் பொருள்பற்றிப் பால்கொள்ளுவன வல்ல. ஆணின் பெயர் ஸ்திரீலிங்கமாயிருத்தலுங் கூடும், பெண்ணின் பெயர் புல்லிங்கமாயிருத்தலும் கூடும். ரச்மி என்னும் பதம் ஸ்திரீலிங்கம். அதனை, மழைபெய்வித்துஉலகத்தைப்பரிபாலிக்குங்கர்த்திருத்துவத்தால் பிதாவாக வுருவகிப்பது மரபு. இதனைக் கவியுணர்ந்து ஸ்திரீலிங்க வாசகத்தைப் புருடனென்பதென்னை யென வாதித்துக் கூறினார். இதைத் தெரிந்தவன் பிதாவுக்குப் பிதாவாகிறானென்று கூறுவதும் ஒன்று. அதாவது எழுத்துவாசனையில்லாத பிதாவைக்காட்டிலும் கவியாய் அல்லது மந்திர திருஷ்டாவாயுள்ள புத்திரனே அப்பிதாவுக்குஞானபிதாவாகக் கருதப்பெறுவானென்பது பொருள். இதைப்போன்ற ஒருசம்பவந்தாண்டியபிராமணத்தில்ஆங்கிரஸோற்பன்ன புத்திரனைப்பற்றித்தேவர்களே கூறியதாக ஸாயணர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

17. பரத்துக்குக் கீழிகத்தின் மேலுள பதத்திற் பாதத்
தாரத்தினிற் கன்றைப்பற்றி யுயர்வுற வோங்கிற்றாவும்;
திரத்தினைத்திக்கினுற்ற, தெங்குதன் பலன்பாடெண்ணிக்
கருத்துறச் சென்று கன்றீன் றளித்த? திம்மங்கை யின்றே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) மேலுலகத்துக் கீழும், இக்கீழுலகத்துக்கு மேலும் தனது பாதத்தில் கன்றுடைய ஆவினைத் தாங்கிக்கொண்டு கதிர்க்கற்றைகளாகிய (அல்லது மேருட்டாசிரியர் கருத்துப்படி உஷையாகிய) பசு எழுந்தது. எந்தத் திசையை நோக்கித்தான் பயணப்படுகின்றதோ? எங்கே தன் கன்றை யீன்றதோ? இந்தப் பசுமந்தையிலில்லை—(எ-று.) இம்மந்தை யென்றது இங்கு காணப்படும் உலகத்தைக் குறிக்கின்றது.

18. தனிமையாகக் காண்போன் யாவன் பாதத்தாக்கீழிருந்து மேக்குப்
புவியுமாகிக் கக்கடவு போய்ப்படு காவிதுதனைக்
குறியுமாய்க் கூறினோர்க்கோ காண்காக்குமை யத்திடமே வைல்லோன்?
எவனுக்கிக்கோ காண்பு தேவத்தன்மையோ டியாய மனமே.

(இ-ள்.) பாலோகத்துக்குக் கீழும் இகலோகத்துக்கு மேலும் தோன்றும் இந்தக் கன்றுடைய ஆவினை ஆதித்தியா பாலனத்தை தானாக்கிரகித்ததால் அறியுஞானசக்தி யார்க்கு எக்ககவி சொல்லமுடியும்? தேவத்தன்மையோடு கூடிய அறிவு எங்கேயிருந்து எழுகின்றது? — (எ-று.) இவை அகோசரமானவை யென்க. நாம் கூறும் என்பது எல்லாருக்குந் தெரிந்தவிஷயம். பிதாயாரென்று ஒருவருக்குந்தெரியாதென்பார் மேருட்டாசிரியர்.

19. எங்கு கூழ்ந்து அவை கீழ்ச் செல்பவை யென்று சொல்வார்;
எங்கு தாபவையென்பார் கீழ்நின்றுதெழுந்து மகாந்தார்;
இந்திர சோமர்களே, நீவிர்கள் இயற்றிய இவற்றையெல்லாம் லோகந்
தாங்கிய ஆகாசமான தேரைக் குதிரைகள் போன்றே.

(இ-ள்) இவ்விடத்தை நோக்கி வருபவற்றைத் தூரச் செல்லுபவை யென்று கூறுவர். தூரச்செல்லுபவற்றை யிவ்விடத்து நோக்கி வருபவை யென்று சொல்லுவர். இந்திரனே! சோமனே! நீங்கள் சிருஷ்டித்தவற்றை யெல்லாம் லோகங்களைத் தாங்கும் ரதத்தைப் பூண்டு இருக்கும் குதிரைகளைப்போல வகிப்பார்கள் (எ-று.) 12 ஆதித்தியர்களின் மத்தியில் இந்திரன் ஒருவனாதலால் இந்திரன் என்னும் பெயர் ஸூரியனைக்குறித்து நிற்கும். சோமன் சந்திரன்.

20. நற்றிறமுற்ற நண்பிற் கூடியவிரண்டு புட்கள்
ஒப்பிலா மொரு மரத்தின் மேலுறைந்த; வன்ன
வற்றுளொன்றினிய பிப்பலக்கனியுண்ணும்; மற்றொன்
றுற்றருந்திடாது வாளா நோக்கியே யுறையுமாதோ.

(இ-ள்) நல்ல சிறகோடு கூடியவையான இரண்டுபட்சிகள் நண்பிற் பொருந்தியவை ஒரேமரத்தின்மேல் தங்கியுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று இனிய அரசமரக்கனியை யுண்ணும். மற்றொன்று பழத்தைத்தின்னாது பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்—(எ-று) இப்பட்சிகள் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்துமாவுமாம். ஜீவாத்மா கர்மானுரூபமான போகங்களை யுண்ணும்போது பரமாத்மா அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இவையிரண்டும் தங்கியுள்ள மரம் மனித சரீரமாம். ஜீவாத்மா வியிர்ச்சக்தியும்; பரமாத்மா இறைவனது பிரதிபிம்பமை தன்னுருவமாயுள்ள சாட்சிபூதருமாம்.

வருக்கம் 17.

அறிவிப்பு.

இவ்வேத மொழிபெயர்ப்பு முடியும் வரையிலும் வருஷ வாரி இவ்வேத கைங்கரியத்துக்குத் தமது உதவியாக இருக்கட்டு மென்று நாளது மீ 30-ரூபாய் அனுப்பிய கார்டைட் பாக்டரி (Cordite Factory Contractor.) கண்டிராக்ட்டர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ P. ராமஸாமி பிள்ளை யவர்களின் நன்கொடையை மிகுந்த மன மாய்விநய வந்தனங்களுடன் தெரிவிப்பதோடு ஈச்வரன் இவ்வுபகாரியைமேன்மேலும் அபிவிருத்தியடையச் செய்வாராக வென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

இவ்வேதபிரெஸ் வேதங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தும் நோக்கத்தோடேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் வேறொரு சாஸ்திரியையும் உடன்கொண்டு எமது பார்வையிலேயே யஜுர் வேதத்தையும் மொழிபெயர்த்து உடனே வெளியிட்டால் சீக்கிரம் வேதங்களெல்லாம் வெளிவர ஏதுவாகுமேயென்று சில நண்பர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதற்குத்தக்க இடம்பாடில்லாததால் அப்படியாம் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. நந்தமிழபிமானிகளாயுள்ள கனதனவான்களும் பிரபுக்களும் முன்வந்து தக்க உதவிபுரிவார்களாயின் இப்பிரெஸுக்கெனவே ஒருதனிக்கட்டடமொன்றமைத்து, அதில் இப்பொழுதுள்ள புஸ்தகசாலையை விருத்திசெய்து, நமது வேதப்பிரசுரத்துக்கு மாற்றாகவரும் வாரப்பத்திரிகைகளும், மாத சஞ்சிகைகளையுங் கொண்டு அதன்கண் ஒரு இலவசவாசகசாலையையுமமைத்து, ஒருயஜுர்வேதியையும்தக்கசம்பளத்தில் அமர்த்தித் தைத்திரீயஸம்ஹிதைமொழிபெயர்ப்பையுந்தொடங்குவித்துவருகிற ஏப்ரல்மாதத்திலிருந்தே ரிக்வேதத்தோடு யஜுர்வேதத்தையும் ஒருமிக்க வெளியிடப் பிரயாசைப்படலாம். நம் தமிழ்வேதாபிமானிகள் இவ்விஷயத்திற் சற்றுக் கவனம் செலுத்துவார்களாயின் இது நடவாத காரியமல்ல. மனிதரது ஆயுட்காலம் நிலையற்றதாதலின் இப்படிச்செய்வது இறைவனது திருவுள்ளமாயின் நமக்குத் தக்கவுதவிகிடைத்த கட்சணமே அவ்வேலையையும் செய்யத் தொடங்குவோம்.

ஸ்ரீ வேத ஸம்ஹிதை

அர்த்த பூர்த்தி

அறிவிப்பு.

எல்லாம் வல்ல இறைவனது அருளால் ஸ்ரீ வேத ஸம்ஹிதை வெளியீட்டின் முதல் பகுதி பூர்த்தியாயிற்று. இவ்வருஷத்தில் [illegible] அளித்து வரும் சந்தாதாரர்கள் யாவர்க்கும் எமது அன்பார்ந்த வந்தனத்தை அளிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ ஸம்ஹிதை [illegible] விடயமென்று [illegible], பண்டிதர்கள் பலர், தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தந்தும், பத்திரிகைகள் வாயிலாகத் தங்கள் பத்திரிகைகளில் [illegible], பின்னும் பலவாறாக உதவி புரிந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய [illegible] இல்லை. [illegible] ஸம்ஹிதை முதலில் [illegible]. இக்காரியத்தில் [illegible] நின்றவர்க்கு, [illegible] அபிமானமும் [illegible] சந்தாதாரர்கள் [illegible] வந்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நாம் [illegible] கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவ்வருஷத்தில் [illegible] இச்சேவைப்பணி முன்னேற்றுவதற்கு [illegible] பின்னும் பலருக்கும் இதன் அருமை [illegible] சந்தாதாரர்களாகச் சேரும்படி [illegible] சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் விநயமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அடுத்த வருஷம், ஒரு வருஷ சந்தாத் தொகையாகிய ரூபாய் (5-0-0) [illegible] வி. பி. [illegible] அதனையும் [illegible] வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164.

21. நற்சிறைக் கிரணை மெங்கணமுதத்தின் கூறை நாடிச்
சற்சனர் குழுவி லோயாதடைந்தொளி தயங்குமெங்கண்,
முற்படைப்புவனத்துக்கு மினன் முழுதோனி, மேயாப்பு
மெற்படுதொழிலோன், மந்தனென் வயினுழைந்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) நல்ல சிறகுகளோடு கூடிய ஆதித்ய ரச்மிகள் எவ்விடத்து அமுதத்தின் அல்லது தண்ணீரின் அம்சத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு யக்ஞ லத்திலுள்ள ஸாது ஜனர்களினது கூட்டத்தில் விளங்குகின்றனவோ அவ்விடத்து எல்லாப்புவனங்களுக்கும் ஸ்வாமியாகிய ஆதித்தியன், ஞானியாய், எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுபவனாய் பக்குவமில்லாத மந்தனாகிய என்னிடம் நுழைந்தான்—(எ-று.)

22. மதுவுணுஞ் சிறைப்புள்ளெங்க மரத்தினிற் றங்கிப் பின்னும்
விதுவொளிக் கதிரைத் தோற்று மம்மர வுச்சி மேய
பதமுறு பழந்தீஞ்சாறோ டிணைந்ததாப் பகர்வர், தந்தை
யிதமுறவோரார் யாரு மிதனை யெய்திடுகிலரே.

(இ-ள்) இனிமையான மதுவை யுண்ணுகின்ற சிறகுகளோடு கூடிய கிரணங்களாகிய பட்சிகள் எந்த ஆதித்யனாகிய மரத்தி லிரவிற் றங்கிப் பின்னும் உதயகாலத்தில் பிரகாசத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றனவோ அவ்வாதித்யனாகிய மரத்தின் உச்சியிலுள்ள பதம்வாய்ந்த பழமானது இனிய சாற்றோடு கூடியுள்ளதாகச் சொல்லுவார்கள் தத்துவ முணர்ந்தவர்கள். இப்படி ஜகத்பாலகனாகிய பிதாவை யறியாதவர்கள் இப்பழத்தையும் அடைவதில்லை—(எ-று.) புள், சூரியகிரணங்களைக் குறித்து நின்றது, மரம் ஆதித்யனைக் குறித்தது.

(வேறு.)

23. காயத்ரி யெனும்பதமேற் காயத்ரி
முதலமைத்த காரியமுங்,
தோயத்திருட்டுபினின் றுயர்திருட்டுப்
பெய்த்திட்ட தோரியமும்,
மேவச்சகதிபதத்தே ஜகதி
தாபித்த பிமிர்கொளாறுங்,
காயத்தி னன்குணர்ந்தோ ரமுதநிலை
தனையடைந்தார் கருத்த மாதோ.

(இ-ள்.) காயத்திரி யென்னும் பதத்தின்மேல் (அல்லது ஸ்தானத் தின் மேல்) காயத்திரி யென்னும் பண்ணை யமைத்த விதத்தையும், திருஷ்டுப் என்னும் பதத்தின் மேல் திருஷ்டுப் என்னும் பண்ணை யமைத்த விதத்தையும், ஜகதி யென்னும் பதத்தின்மேல் ஜகதியென்னும் பண்ணை யமைத்த விதத்தையும், நன்றாக வறிந்தவர்கள் அமிர்தத்துவத்தை (மரணமற்ற மோட்ச நிலையை யென்றபடி.) நன்கு பெறுவார்கள்—(எ-று.) காயத்திரி

யின் பாகமாகிய பூமியில் காயத்திரியாகிய அக்கினி தங்கியிருப்பதையும், விருஷ்டி, பர்ஜன்யன் (மேகம்) வித்யுத் (மின்னல்) என்னும் மூன்றுமுள்ள அந்தரத்தில் மேல், கீழ், குறுக்கு என்னும் மூவகையாக வியாபிக்கப் பட்ட வாயு தங்கியிருப்பதையும், மூன்றாவதாகிய விண்ணுலகத்தில் சுடரிற் சிறந்த ஆதித்தியன் தங்கியிருப்பதையும், அறிந்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைகிறார்கள் என்பதாம் ஒன்று; அல்லது பிராதஸ் ஸவனத்தில் காயத்திரிச் சந்தத்தை யுபயோகிக்க வேண்டு மென்றும், மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் திருஷ்டுப் சந்தத்தை யுபயோகிக்க வேண்டுமென்றும், ஸாயம் ஸவனத்தில் ஜகதிச் சந்தத்தை யுபயோகிக்க வேண்டுமென்றும் அறிந்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைகிறார்கள் என்னும் பொருள் கூறலாம். இதற்கு ஐதரேய பிராம்மணத்திற் சொல்லியிருக்கும் காரணம் வருமாறு :—

பிராதஸ் ஸவனாரம்பத்தில் ஹோதா 'சோம்ஸாவோம்' என்று மூன்றட்சரங்களால் அழைக்கும்போது அத்வர்யு, 'சோம்ஸாமோதைவோம்.' என்று ஆறு அட்சரங்களாற் பதிற்குரலளிக்கிறான். (ஒற்றெழுத்துக்களெழுத்தாகா வென்றுணர்க.) பிராதஸ்ஸவனாந்தியத்தில் ஹோதா 'உக்தம் வா(ச்)சி என்னும் நான்கு அட்சரம் கூறும்போது, 'ஓமுக்தசா' என்னும் நான்கட்சரங்களால் அத்வர்யு பதிலளிக்கிறான். ஆகவே பிராதஸ்ஸவனத்திலாரம்பத்திலும், முடிவிலும் இருவர் மொழிகளையுஞ் சேர்க்க மூன்றும் ஆறும் நான்கு நான்குமாகத் தனித்தனி எட்டட்சரங்களாகின்றன. அதனுல் பாதத்துக்கு எட்டட்சரமுள்ள காயத்திரிச் சந்தஸையே பிராதஸ்ஸவனத்திலுபயோகிக்கவேண்டுமென அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதுபோலவே மாத்தியந்தின ஸவனத்தொடக்கத்தில் ஹோதா, 'அத்வர்யோ சம்ஸாவோம்' என்னும் ஆறெழுத்துக்களினால் விளிக்க அத்வர்யு 'சம்ஸாமோதைவோம்' என்னும் ஆறட்சரங்களாற் பதிற் குரலளிக்கிறான். மாத்தியந்தின ஸவனமுடிவில் 'உக்தம்வா(ச்)சி இந்த்ராய' என்னும் ஏழட்சரங்களைக் கூற, அத்வர்யு 'ஓமுக்தசா' என்னும் நான்கட்சரங்களாற் பதிலுரைக்கிறான். ஆகவே மாத்தியந்தின ஸவனாரம்பத்தில் ஆறும் ஆறும் பதினீரெழுத்துக்களும், முடிவில் ஏழும் நான்கும் பதினோரெழுத்துக்களும் உபயோகப்படுதலால், பாதத்துக்கு (ஒருசுலோகம் அல்லது ரிக்குக்கு நான்கு பாதமென்றறிக.)ப் பதினோரெழுத்துள்ள திருஷ்டுப் சந்தஸை மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும் என்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரியே ஸாயம் ஸவனாரம்பத்தில் 'அத்வர்யோ சோசோம்ஸாவோம்.' என்று ஏழு அட்சரங்களால்ஹோதா விளிக்க, 'சம்ஸாமோதைவோம்' என்று ஆறட்சரங்களாற் பதிற்குரலளிக்கிறான்; ஸாயம் ஸவன முடிவில், 'உக்தம்வாச்சி இந்த்ராய தேவேப்ய இதி.' எனஹோதா பதினோரட்சரம் கூறும்போது, அத்வர்யு 'ஓம்' என்று ஏகாட்சரத்தாற் பதிலுரைக்கிறான். அதனுல் ஆரம்பத்தில் ஏழும் ஆறுமாகப் பன்னிரண்டெழுத்துக்களும் முடிவிற் பதினொன்றும் ஒன்றுமாகப் பன்னிரண்டெழுத்துக்களும் உபயோகப்படுதலால் பாதத்துக்குப் பன்னிரண்டெழுத்துள்ள ஜகதிச் சந்தஸை யுபயோகிக்கவேண்டும் ஸாயம் ஸவனத்திலென்றறிந்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வகையறியாதபடி ஒருவன் கிரமப்படி இந்த ஸவனங்களைச் செய்தபோதிலும் அவை பூரணமாவதில்லை யாதலால் அவனுக்கு மோட்சமில்லை.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164

24. அர்க்கங் காயத்திரியா லமைத்தனன்; சாமந் தன்னை
யர்க்கத்தா லமைத்த தன்றித் திருட்டுப்பாற் சாமம் மூன்றும்
வர்க்கத்தை யமைத்தான்; வாகந் தனியதனா லமைத்துத்
தர்க்கமிலளவை கொண்ட; தயக்கிரு மெழுத்தினாற் பன்.

(இ-ள்.) காயத்திரியென்னும் பண்ணினால் அர்க்கமெனத்தகுமான இருக்குக்களை யமைத்தான். இருக்கினால் சாமத்தையமைத்தான். திருஷ்டுப் பாதிய சந்தஸ்களால் இரண்டுமூன்றாகச் சேர்ந்தொழுகும் வர்க்கத்தை யளவு படுத்தினான். துவிபாத சதுஷ்பாத அளவைகளால் அநுவாகங்களும் அளவு பெற்றன. அட்சரங்களால் ஏழுவேதப்பண்களையும் உருப்படுத்தினார்கள்—(எ-று,) பாதத்துக்கு 8 அட்சரமுள்ள காயத்திரி, பதினோரட்சரமுள்ள திருஷ்டுப், பன்னிரண்டட்சரமுள்ள ஜகதி முதலிய சந்தஸ்கள் எழுத்தாலமைக்கப்படுவனவென வறிக. அதனால், இருக்கு, வர்க்கம், சாமம், அநுவாகம் இவற்றிற்கெல்லாம் அட்சரம் மூலமென்பதைக் கூறிய பட்சாப்பியாசம் ஸைசெய்தார் கவி. என்பார் ஸாயணர். வாகம் என்னும்சொல், வர்க்கம், அநுவாகம் என்னும் இருபொருள் கொண்டது.

25. வானத்திற் சிந்து தன்னைத் தாபித்தான் ஜகதி தன்னால்;
ரனத்திற் பரிதி 'ரதந்தரத்தினி' னிற்கக் கண்டான்;
ஞானத்தின் முக்கோல் காயத்திரிக்கு முரைப்பு மன்னிற்
ரானத்தின் மகிமை வன்மை யிவற்றினின் மேம்பாடுங்கண்டீர்.

(இ-ள்.) (பிரஹ்மா) விண்ணுலகத்தில் ஸிந்துவை ஜகதிச் சந்தத்தினால் நிலைநிறுத்தினான். 'ரதந்தரம்'என்னும் ஸாமமந்திரத்தினால் சூரியன் தனது நிலையில் நிற்கக்கண்டான். காயத்திரிச் சந்தஸை முதலியவற்றுக்கு மூன்று எரிகோல்களுண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் அச்சந்தஸே மகத்துவத்திலும் பலத்திலும் மற்றவற்றைக்காட்டிலும் மேலானதாம் —(எ-று) ரதந்தரம் ஸாமங்களில் ஒன்று. ஸாமவேதம் 2-1-1-11 இதுவே ரிக்வேதம் ஏழாவது மண்டலம் 32வது சூக்தம் 22, 23வது ரிக்குக்களாமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனத்தின் மரூஉச்சொல் ஆனாதினால் என்பது பொருள். ஞானத்தின் எதுகைநோக்கிச் சேர்த்தது. ரானத்தினின்ரூரென்க. காயத்திரியின் மூன்று பாதங்களையும் மூன்று எரிக்கோல்களாக உருவகித்தார்.

வருக்கம் 18.

26. நற்கர முடையோன் பாலைக் கறப்பவன் கறக்கு மாறு
நற்கறவைப் பசுவை நாடியே யழைப்பென்; எங்கள்
முற்படு சோமயாக முடிக்குக ஸவிதா; தர்ம
மெற்பட நின்றதனைத் தன்கெடுத் தியம்புவேனே.

(இ-ள்.) நல்லகரங்களை யுடையவனும் பாலைக் கறப்பவனுமாகிய அத்வர்யு பிரவர்க்கியத்தின் பொருட்டுப் பாலைக் கறக்கும் வண்ணம் நல்ல கறவைப் பசுக்களைக் கூவி யழைப்பேன். எங்களது சோமயாகத்தை ஸவிதா முட்டின்றிச் செய்யட்டும். சோமயாகத்துக்கு முன் ஒளிபெற நின்ற

அங்கம் 2 அத்தியாயம் 3.

தாகிய பிரவர்த்திய கன்மத்தையுமான் கன்றுப் விளம்பாய் படுத்துவேன் —(எ-று.) மேனமையாகத் செய்யத்தக்க மன் செய்யும் ஆரம்ப கர்ம பிரவர்த்தியமாம். மேற்கோட்டாயினியம் அதிக்த: க(Gh) ர்ம: என்பதற்குப் பதவுரைப் படைாகட்டிய மேயவித் தென்று பொருள்கொள்பவர். இப்பிரத்தியன்ன கறவை, மேக மென்றும், பால்மையுமென்றும், கறப்பவன் வாயுவென்றும், க(Gharmas) ர்ம: என்பது கர்ஷம மென்றும் பொருளுரைப்பது மொன்று.

27. கொக்கரிகள் வைரப்பா ட்கக்றிக்கரகர் மனத்தின் வந்தா
னிகைத் தக்கத்து விருக்ஷம்; பாலை யகவிளியக்கா
குளித்தீட வளிக்கவிழ்வ; வெறுமையி மேமுந்நிற்கு
மைப்பி வெப்பபம் மிருக்க வெண்கலவர் வெழுதித்து வாழ்க.

(இ-ள்.) செவ்வரிகளை வளர்ப்பவனாகிய யகா (அல் கொண்ட மேக மென்க.) தனது கன்றை (பயிர் நிறைந்த பூமியென்க) யடையும் என்னைத் தேரடு முக்காரமிட்டுக் கொண்டு வந்தான். இப்பாக தனது பாலை யகவினி களிருவர்க்கு மளிக்கட்டும். எக்குறையுமே மாக பாக்கியங்கள் பெருமையிற் சிறந்தவரா அப்பக விருத்தியடைந்து வாழ்வை யெய்தட்டும்—(எ-று). குளித்திட வழக்கத்தைக் கவியுட் புகுத்தியது. அகப்பின், அனவின்.

28. கண்ணினைத் தெடறுந்த கன்றினைருகுறமுமுறுக்கில்; றமிதன்
றின்றிய மதக்காக்கி பொருறக்குறள் பெய முக்காரத்;
தான்றுை மக்கன்றின் வாய் தன்மையுற வுரக்கக் கூடும்;
இவ்வினிய பாலை யக்கள் அயம்பிற வெருமுக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) கண்களைச் சிமிழ்த்துக்கொண்டு நிற்குங் கன்றினைருகுறப்பசு ஹிங்காரஞ் செய்தது. முடிக்கிக்கொண்டே இக்கன்றினது சிரத்தை நக்கிக் கொடுத்து வருடியளிக்கின்றது. (அல்லது அக்கன்றின் சிரத்தை நக்கி சுத்தஞ்செய்துகொண்டே ஹிங்காரம் செய்கிறது என்றும் கூறலாம்.) அக்கன்றின் வாய் தனது மடியிற்சேருமாறு மாக்கள் சத்தங்கொடுக்கிறது. அப்பாலை யக்கன்று குடிக்குங்காலத் தொழுகவிட்டு அதனை யூட்டுவிக்கிறது—(எ-று.) பசுவை மேகமாகவும் கன்றைப் பூமியாகவும் கொண்டு இச்செய்யுளைப் பொருட் படுத்தலாம். அதற்கேற்ப பால் மழைநீராகும்.

(வேறு.)

29. எவன்குழு மின்றதுறைற் பசுவுக்கான்
வாழிடத்தி விருந்து கொண்டே
யவங்கிர முழக்குமு, மன்னவன் கூடக்
கொழுவைறுங்; முன்றுள், மர்த்யன்
குளிக்கெம முகப் பணிவித்தா டன்குரலால்;
பின்றைக் குலைக் கேதாற்றங்
கவர்க் கேதறிக் தன் வருமைக் கவிறுறமேவை
விளக்கொடிோக்கழுந்து மன்றே.

(இ-ள்.) எக்கன்று தன்னைச் சூழ்ந்து நின்றதனாலே பசுவுந் தனது கொட்டகையிலிருந்துகொண்டு முழங்கிற்றோ அக்கன்றுங்கூடத் தெளிவறச் சப்திக்கும். அப்பசு தன் குரலால் மனிதன் தன்மாட்டு வணங்குமாறு செய்தது. மின்னலாக மாறித் தன்னுருவமெல்லார்க்குந்தெரியும்படிமேற்புரையை நீக்கி விளக்கிற்று--(எ-று) ஈண்டு அவன்என்றது கன்றை.பசுவைப் பெண்பாலாக்கிக் கூறினர். பசு மேகமென்றும் அவன் என்பதைப் பர்ஜன்யன் என்றும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.பர்ஜந்யன் காளமுகிலை யுருவகப்படுத்திய அல்லது புருஷீகரித்த நிலை. ஈண்டு ஸாயணர்வேறுபொருளுங் கூறுவர் சாகபூணியென்று ஒரு நிருக்தாசாரியனிருந்தான்.(நிருக்தம்பதப்பொருள் விளக்கநூலெனவறிக.) எல்லாமந்திரதேவதையையுந்தனக்குத்தெரியுமென்று அவன் எண்ணியிருந்தான். உண்மை யறியமுடியாத வித்யுமாகரூபத்தையெடுத்து அவனை மருட்டவேண்டுமென்ற வெண்ணத்துடன் ஆண்பெண்ணென்னுமீருருவையுமோருருவிற்றாங்கி ஒருதேவதையவன்கண்ணெதிரிற்றோன்ற, அவன் மயங்கி,'உங்கள் உருவை யறியகில்லேன். உங்களது நிசவுருவத்தைக் காட்டவேண்டு'மென்று கேட்டான் 'யான் "அயம்ஸிங்க்த' என்னும் ரிக்கின் தேவதை அங்கே யென்னுரு விளங்கும்" என்று அத்தேவதையுபதேசித்தது. ஈண்டு ஸ்திரீலிங்கம் மாத்தியமிகவாக்கென்றும்உபயலிங்கத்துவம்ஆகையால்வித்யுத்பவந்தீயென்பதீருகவென்றும்மத்திம:லிங்கம்அங்கேமேகமுழக்கத்தினிடையேதோன்றுவதென்றும், அப்பொழுது மழையினால் பூமியைப்போர்த்துக் கொள்ளுவதினால் அதன் ரஸத்தைமீண்டும் தரித்ததென்றும் கூறுவர். இவை சூரியன் வேலையென்பது உத்தமலிங்கம், அதனால் வஸது உபயலிங்கத்தையுமறிவிப்பதாம். இதற்கு மற்றொரு உரையுமுண்டு.

மத்திமை வாக்கதி தேவன் குழறுகிறா
னிவன் சூழும்வாக்கு மீண்டு
மெத்தவியாபித்ததுவா,ஆதித்யன்
மான வொளி வீசிநின்ற;
தொத்த முகிறனிலிடங் கொண்டருந் தொழிலா
னுலகமதைத் தொழுவித்தான்ற
வித்தியுதாய் மாறிப் பின் றன்றிறத்தாற்
சலரூபம் விழைந்தெய்திற்றே.

(இ-ள்.) மத்திமை வாக்கின் அதிதேவதை தெளிவற்ற சத்தத்தைச் செய்கிறான். இத்தேவதையாற் சூழப்படும் வாக்கும் ஈண்டு இடிரூபமாக வியாபித்தது. மேலும் சூரியனைப்போலவே ஒளியும் (மின்னலும்) வீசிற்று. மேகத்தினிடத்து அதிஷ்டானங்கொண்டு தனது சாமார்த்தியமான செய்கையினால் ஸ்தாவரசங்கமவுயிர்கள் நிறைந்த உலகத்தைப் பலன் குலுங்கி வணங்கி நிற்குமாறு செய்து மின்னலாக மாறிப் பின் றனது சாமார்த்தியத்தினாற் சலரூபத்தையுமடைந்தது—(எ-று.) வித்தியுதாய், வித்யுது ஆய், வித்யுது, வித்யுத், மின்னல் வாக்கு இடியாகவும் மின்னலாகவும் மழையாகவும் மாறிநின்றது ஒரு அதிசயமென்க.வடமொழிமூலத்திலுள்ள மர்த்தியம் என்பதற்கு ஸ்தாவரஜங்கமப்பிராணியுலகமென்றார் ஸாயணர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

30, மூச்சொடு கதிப்பிராணன் மூண்டது சலிக்குந்தன்மை
வாய்ச்சது நிகேதப்பட் டின்மனையிற் றாங்கலுற்ற;
தேச்சது முடலினோடு முடன்பிறப்பாகுஞ்சீவன்
பேச்சறு மமரம் வாய்ந்தோங்கு நற்பிண்டங் கொண்டே.

(இ-ள்.) சுவாசமும், கதியும், உயிர்த்தன்மையும், சலிக்கும் ஸ்வபாவமும் வாய்ந்ததான சீவன் வீடுகளாகிய சரீரங்களுக்கு மத்தியில் அசைவின்றிக் கிடக்கது. மரண தர்மத்தோடு கூடிய வுடலோடு கூடிப் பிறந்ததாகிய சீவன் அமரத்தன்மை வாய்ந்ததாய் (சரீரத்தைத விட்டபின்னும்) புத்திரர்களளிக்கும் பிண்டங்களால் வர்த்திக்கிறது -(எ-று.) ஈண்டு சரீரத்தின் அஸாரத்தைச் சாற்றிக் கவி சீவனின் நித்யத்துவத்தைச் சொன்னா ரென்பார் ஸாயணர். மேற்கோட்டாசிரியர் முதலிரண்டடி அக்கினியைக் குறிக்கு மென்றும் பின்னிரண்டடி பிதிர்க்களுக்குப் பிண்டமளிப்பதனா லாதரிக்கப்படுகிற சந்திரனைக் குறிக்கும்போது மென்றுங்கூறுவர்.

வருக்கம். 19.

31. தளர்வுறு தவிடாயிற் கோபன் றன்னெறிகளினாற் சார்ந்துந்
துவைற வகன்றுஞ் செல்லக் கண்டனென்; கூடச்சாரு
மவைமறு சோதியெங்கு மீனாந் தொளி விரிப்பதோடு
புவன மத்தியத்திற் சுற்றிச் சுழல்வுறப் பொருந்துமாலோ.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் இடறிவிழாத கதியோடு எல்லாவுலகத்தையும் பரிபாலிக்கும் கோபனாகிய ஆதித்யன் தனது பாதைகளினால் உதயமாகிப் பின்னர் அஸ்தமித்துச் செல்லுவதைக் கண்டேன். பின்னோடு கூடச் சேர்ந்து வருவதும் (இரவிலும் சந்திரன் முதலியவற்றிற்கும் வெளிச்சம் சேருமாறு) எல்லாப் பக்கத்திலும் தனது பிரகாசத்தை விரிப்பதுமான சோதியோ புவனங்களுக்கு மத்தியில் அடிக்கடிச் சுற்றிச் சுற்றிச் செல்லும்-(எ-று.) கோப:, ஸர்வஸ்ய விருஷ்டிப்ரகாசாதினா கோபயிதார:, எல்லாவுலகத்தையும் மழை வெளிச்சம் முதலியவற்றால் வளர்ப்பவன், ஆதித்யன்.

32. படைத்தவ னவன்றன் பண்பை நன்கறிந்துணர்வதில்லை,
படைத்தனன் றன்றோற்றத்தைப் புறுதியாக் கண்டோனின்றும்;
நடைப்பெரு முயிர்க்கு நாதன் கருப்பகட்டுறுமப்போதே
யடைப்புறு நிர்ருதிக்க ணுற்றன னுழைந்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) அவனைச் சிருஷ்டித்தவன் அவனுடைய குணத்தை முற்று மறிவதில்லை. தன்னைப் பார்த்தவன் கண்ணிற் படாதபடி தன்னை யுறுதியாக மறைத்துக் கொண்டான். வெகு பிரஜைகளுக்கு மூலகாரணனான அவன் தாயினது கருப்பத்திலிருக்கும்போதே நிர்ருதியாகிய துக்கத்தை யநுபவிக்

கத் தொடங்கினுன்—(எ-று.) படைத்தவன் ஆதித்தியனுகவும், படைக்கப் பெற்றவன் மின்னேடு கூடிய மேகமாகவும், நிருதி பூமியாகவும், கொள்வ தொன்று.

33. திவியெனைப் பெற்ற தந்தை; சேர்ந்திடு நாபியீண்டே;
புவிபெரும் பரப்பிற் றிஃது தாயொடு முறவாய் நிற்கும்;
விவிதமாய் விரிந்த பூவான் யோனியா மந்தரத்திற்
சவிபெறு பிதாப் பெண்கர்ப்பந் தங்குறச் சமைத்திட்டானே.

(இ-ள்.) [தீர்க்கதமஸனது கூற்று] வானம் என்னைப்பெற்று வளர்க்குந்தந்தையாம். (பூமியினது ரஸத்தினுல் உணவுப்பொருளும், உணவுப் பொருள்களால் ரேதஸும் ரேதஸால் மனிதனும் உண்டாகிருர்களென்று சுருதிகூறுவதால்)எனக்கு நாபி அல்லது சுற்றமு மிங்கேயயுளர். விசாலமாகிய இப்பெரும் பூமி எனக்குத்தாயும்பந்துவுமாம். பாத்திரத்தைப்போல்விரிந்துள்ள பூமி வானங்களின் பிறப்பிடமாகிய அந்தரிட்சத்தில்விளக்கம்பொருந்திய பிதாவாகிய ஆதித்யன் அல்லது பரமேசுவரன், பெண்ணினது கருப்பமாகிய மழைநீரைத் தங்குமாறு செய்தான்—(எ-று.)

34. கேட்குவனுன்னைப் பூமிப் பரமகோடியும் யாதென்றே;
கேட்குவனுனைப் புவன நாபி யெங்குறையு மென்றே;
கேட்குவனுனை மழையைத் தரும் பரித் தாதுவென்னே;
கேட்குவல் வாக்குத் தோன்றும் பரமமாம் வியோமம் யாதே

(இ-ள்.) யாஜமானனே! பூமியினது அறக்கோடி எதுவென்று உன்னைக் கேட்கிறேன். புவனத்தின் மத்தியஸ்தான மெதுவென்று உன்னைக் கேட்கிறேன் மழையை வருஷிக்கும் அசுவமாகிய ஸூரியனதுரேதஸ் எதுவென்று உன்னைக் கேட்கிறேன். வாக்குக்குக் காரணமாகிய பரமவியோமத்தின் தன்மை யென்ன வென்றுங் கேட்கிறேன்—(எ-று.) இது அசுவமேதயாகத்தின்மத்திய நாளில் ஹோதா முதலியோர் யாககர்த்தாவைக் கேட்கும் ரிக்கென்பது ஸூத்ரம்.

35. வேதி யீதுலகக் கோடி யென்றுமே விளம்புவா ரிவ்
வேதியி னடக்கும் யாகம் புவனத்தி னுபி யாகும்;
ஓதிய சோம மாண்மை யசுவத்தின் தாதுவாம்; இத்
தீதிலாப் பிரமன் வாக்கின் பரம விண்ணுவென் கூர்ந்தே.

(இ-ள்.) இவ்வேதிகை பூமியினது அறக்கோடியாம். இவ் (வேதியினிடத்து நடை பெறும்) யாகம் புவனத்தின் மத்திய ஸ்தானமாம். வ்ருஷண அல்லது வர்ஷகசாமர்த்தியம் வாய்ந்த அசுவமாகிய ஆதித்யனது ரேதஸ்ஸோமமாம். இங்கு மந்திரங்களைக் கூறும் பிரஹ்மமே வாக்குக்கு மூலகாரணமான பரமவியோமமாம்—(எ-று.)

வருக்கம், 20.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

36. அண்டகடிக் கருவொன்றும் புவனமதின்
விதைபடாதெழுந் தேழும்
விண்டுவின தாணையினுந் தமதொழிலை
நன்காற்றி மிளிருகின்ற;
கொண்டவறிவோடி மனத்தொடுங் கூர்ந்
தியோகஞானக் கொள்கை சார்ந்தே
யண்டுமெனைச் சூழ்ந்தெல்லாப் புறங்களினுந்
தோய்ந்து பரப்பவையு மன்றே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மாண்டத்துக்கு மத்தியாகிய அந்தரிட்சத்தில் கருப்பத்தைப்போல வெழுந்தும் புவனங்களினூடே (ஸாரம் நிறைந்த மழையையளிப்பதால் விதையெனப்படுவது பொருளென்பார் ஸாயணர்.) வாகிய ஏழு சூரிய கிரணங்களும் விஷ்ணுவை அல்லது சூரியனுடைய ஆக்ஞையினால் தமது காரியங்களை நன்றாகச் செய்து விளங்குகின்றன. பிரக்ஞையோடும் யோசனையோடும் நிறைந்த ஞானக்கொள்கையை யடைந்து எம்மை நெருங்கிச் சூழ்ந்து எல்லாப்பக்கங்களிலும் பொருந்தி யவற்றில் அவை வியாபிக்கும்—(எ-று.) 'மகத், அஹங்காரம்: பஞ்சதன்மாத்திரைகள் ஆகிய ஏழு தத்துவங்களும் அவிகிருதி ரூபங்களாயினும் விகாரத்தை யாசிரயித்து மூலப் பிரகிருதியில் பிரகிருதி விகிருதிகளென்று மாத்துமனத்தோடிற்பவிப்பதால் அரையர்த்தோடு பிரபஞ்சமாகமாறுவதால் அர்த்த கர்ப்பமாம். புருஷாம்சத்திற் விகிருதிப்பட்டதாற்பதனால் ஆதித்தியனும். அதனாலேயே பிரகிருதிவிகிருதிகளாம். புவனகாரண பூதங்களாகும்போது வியாப்த புருஷனை விஷ்ணுவினது ஆக்ஞையினால் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நிற்கின்றன' என்பது முதலிரண்டடிக்குத் தத்துவார்த்தம். மற்றைய விரண்டடிமூன் போலவே.

(வேறு.)

37. உண்மையாதி னிவன் யானுள்ளே னென்பதை யுணர்கில்லேன்;
இன்மையா நிருள் மனத்திற் சேருளங் கட்டுண்டோடி
யெண்மையாதி னுழலுகின்றேன்; ரிதத்தினின்றலைச்ச னென்னை
யண்மிய போதின் வாக்கிற் பங்கடைகின்றேன் முன்பே.

(இ-ள்) உண்மையில் எல்லாவுலகத்திலும் யானே வியாபிக்கிறேனென்ற தத்துவத்தை யான் அறிவதில்லை. மூட சித்தத்தினால் மனங்கட்டுண்டு யான் அலைகிறேன். ரிதமாகிய வுண்மையின் முதற்றோற்ற மேற்பட்டபோது ஏகாத்ம பிரதிபாதிகமான உபநிஷத்தின் வாக்கின் பாகத்தை யடைகிறேன்—(எ-று.)

38. நின்றெருடு முன்னர்ச் செல்லா நின்றனன் பிறங்குணவான்
மன்னிய வமரன் மர்த்தியத்தொடு முடன் பிறந்தோன்;

பின்னிவர் மாறு மென்றும் பேசுற வொழுகு கின்றார்;
உன்னியிங் கொருவ னோர்வர், மற்றையோ னோரார் மாந்தர்.

(இ-ள்,) உணவினால் (உபபோகங்களினு லென்பர் ஸாயணர்.) கிரகிக்கப் பட்டவனும் மர்த்தியமாகிய வுடலோடு கூடப் பிறந்தவனு மாகிய அமரண தர்மம் வாய்ந்த ஆத்மா ஒளியற்றகர்மங்களைச் செய்து கீழும் ஒளி பொருந்திய கர்மங்களைச் செய்து மேலும் செல்கிறான். ஆத்மாவும் உடலு மாகிய இவர்கள் ஒருவர்க் கொருவர் மாறுபட்ட நெறியி லொழுகுகிறார்கள். மனிதர்கள் இவர்களுள் ஒருவனாகிய வுடலை யறிவார்கள். மற்றொருவனாகிய ஆத்மாவை யறிய மாட்டார்கள்—(எ-று.) கீழ் நரகாதி ஸ்தலங்களும், மேல் ஸ்வர்க்கமுமாம். இவற்றையே செய்யுளில் 'பின்னெறி முன்ன' ரென்றார்.

39. அர்க்கத்தி னெவ் வெழுத்திற், பரமனின் னமரர்க ளெதாப்பத்
தர்க்கமில் பெருமை யோடத் தேவருந் தங்கா நின்றார்?
அர்க்கத்தா லென்ன பயனதையறிந் திடாதவனுக்; கவ்வெழுத்
தோர்க்கத் தோடுணர்ந்தோ ரீண்டுமருவி யிருந்திருக்கின்றனரே.'

(இ ள்.) ஸ்தோத்திர ரூபமான இருக்கின் எந்த வக்ஷரத்திற் றேவர்க ளெல்லாரும், பரமவியோமமாகிய ஸ்வர்க்க பதத்தில் வீற்றிருப்பதைபோலத் தங்கியிருக்கிறதன்? இவ்வக்ஷரத்தை யறியாதவனுக்கு அர்க்கஸாதனமான இருக்கினால் என்ன பிரயோஜனம்? அதனை அதன்வாஸ்முறைகளோடு அறிந்தவர்களே இங்கு சூழ்ந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள்—(எ-று.) அவ்வெழுத்து பிரணவமாம். இதைப்பற்றி தைத்திரீயப் பிராம்மணத்திற் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது: 'தான் வேதா நப்யதபத்தேப்யோபி தப்தேப்ய ஸ்த்ரயோவர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகார இதி; தானேகதா ஸமபரத், ததேதத் ஓமிதி' என்பதாம். மாண்டூக்ய உபநிஷத்தில்' ஓம் இதிப்ரஹ்ம' முதலியவை சொல்லப் படுகின்றன. வேதத்துக்குப் பிரணவம் தான் பிரதிநிதி ஸ்தானத்திலுள்ளது. இப்பிரணவத்தில் எல்லாத் தேவதைகளும் வஸிப்பதால் இது முக்கியமாம்.

40. நற்புல்லை மேய்ந்து செல்வ நண்ணுக; யாமும் செல்வ
முற்படப் படைத்தே மாக மொய்த்துமல்; எல்லாக்காலும்,
செற்பெறு பசுவே,மேய்ந்த திரணைத்தைக் கறித்தாய் தோய்க;
எற்படு தெளிந்த நீரையிங்குற் றுக் குடிக்க நன்கே.

(இ-ள்.) பசுவே! நல்லபுல்லை மேய்ந்து பாற் செல்வத் தோடு பெருந்துவாயாக; யாங்களும் செல்வமிகப் படைத்தவர்களாக விருக்கட்டும். எல்லாக் காலத்திலும் நீபுல்லைத் தின்பாயாக. இங்கு வந்து தெளிவாய்ச் சுத்தமான நீரைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.) எல், ஒளி.

வருக்கம். 21.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

41. சலிலங்களைப் பிளக்கின்ற கௌரியொரு
பதத்தோடு சாரியன்றி
வலிமைகள் கொண்டபாதத்தளாய் நான்கு
பாதத்தோடு வாறு மெட்டு
மலிபதத்தைக் கொண்டனளா யொன்பதுபா
தங்கொண்டு மனம் பதித்துத்
தலைமறுவு மாயிரமுக்கரள் பரமவியோ
மத்தினிலே சத்தித்தாளே.

(இ-ள்.) தண்ணீரைச் சம்பாதிக்கின்ற வாக்கு மேகமாகிய ஒருபாதமும், மேகம் அக்ஷரம் (அல்லது ஆகிய மென்றுங் கூறுவார் ஸாயணர்) என்னும் இரண்டு பாதங்களும், திக்கு முதலிய நான்கு திக்குகளாகிய பாதங்களும், அந்நான்கு திக்குகளின் இடையிலுள்ள நான்கு மூலைகளுஞ் சேர்த்த எட்டு பாதங்களும், இவற்றோடு வானையுஞ் சேர்த்துக் கணக்கிட்ட ஒன்பது பாதங்களுங் கொண்டவளாய், ஸஹஸ்ராக்ஷராகியாய் பரமாகாசத்திற் சப்தித்தாள்—(எ-று.) கௌரி யெனக் கொண்ட மேகமாகிய பெருமை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். சப்தப்ரம்மமாகிய வாக்கு ஒன்றாகிய பிரணவமாய் நின்று, சப்தார்த்தத்தினால் இரண்டாக மாறி, நாமஉப ஸர்க்கங்களோடு நான்காகி, ஆமந்த்ரித ஸஹித அஷ்டவிபக்திபேதத்தால் எட்டுக்கால் பெற்று, அவ்யயத்தோடு ஒன்பதாய் (அல்லது நாபி, உரம், கண்டமுதலிய ஒன்பது இடங்களினும் தோன்றி யொன்பதாய் நின்று.) பலவித அபிவ்யக்திகளை யுற்றுத் திருப்தமான இதயாகாசத்தில் (அல்லது மூலாதாரத்தில்) ஆயிரம் அல்லது அநேக விதமாக வியாபித்துப்பலசப்தங்களாக மாறிற் றென்பது தத்வார்த்தம்.

(வேறு.)

42. அவளிடத்திருந்து வேக மதைத் தொழுகும் மழைநீர்
விவித மாயூற்றும்; அதனாலே பெற மேவு நான்கு
குலவிய திசைகள்; என்றுந் தொலைவுறா துதக மவ்வைப்
பவதியி னிழிந்து பாயும்; அதனி னுலகம் யாவும்
நிலைபெறு முயிரைப் பெற்று நெடும்பக லோங்கி வாழும்.

(இ-ள்.) அவ்வாக்கினிடத்திலிருந்து வேகமாக ஊற்றிச் செல்லும் மழைநீர் பலவிதமாக ஊற்றும். அதனால் நான்குதிசைகளும் நிலைபெறப் பொருந்தும். எப்பொழுதுங் கெடாத தண்ணீர் அவ்விடத்திலிருந்து கீழ் நோக்கிப் போகும். அதனால் எல்லா ஜகத்துக்களும் உயிரைப் பெற்று வாழும்—(எ-று.) அவள் எருமை அல்லது மேகத்தைக் குறிக்குமென்று மேனாட்டாசிரியர் கூறுவார். நான்குதிசை யென்றது உலக முழுது மென்னும் பொருளில் வந்தது.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164.

(வேறு.)

43. சகமயப் புகையைத் தூரந்தன்னில் யான்கண் டேன் கீணின்
றகவுற மேற்புறத்தை யடைந் தெங்கும் பரவிநிற்கத்;
தகவுறு வீரர் வெள்ளைப் பலன்றரு கொடியை யட்டார்;
இகவயினாதி தொட்டு நடப்பதிந் தன்மை யாமே.

(இ-ள்.) சகமயம் அல்லது சாணத்தினாலான வறட்டியின் புகை கீழ்ப் பக்கத்தினின்று மேனோக்கி யேறி யெங்கும் பரவி நிற்பதைத் தூரத்திலிருந்து யான் கண்டேன். தகைமை பொருந்திய வீரர்கள் வெண்மை நிறத்தோடு கூடியதும் பலனை நிறைப்பதுமான ஸோம வல்லியை நசுக்கிப் பக்குவப் படுத்தினார்கள். இப்படிச் செய்வது ஆதிகாலந் தொட்டு நடப்பாம்—(எ-று.) சகமயம் சகிருத்மயம், சுஷ்க கோமயம், அதாவது வறட்டி யல்லது எருமுட்டையாம். ஆராத் அதிதூர மென்பார் மேனாட்டாசிரியர் ஆனால் நாதிதூர மென்பார் ஸாயணர். வீரர், ரித்விஜர் அல்லது தேவர்களென்றும் கூறலாம். 'ஸோம மானது பலன் றருவதற்குமுன் தேவர்கள் கோமயத்தைச் சுட்டார்கள். யக்ஞார்த்த மங்கிருந்து கிளம்பிய புகை மேகமாயிற்று என்று சொல்லுகிறார்கள்.' என்னும் வாக்கியத்தை மனத்தி லெண்ணி இம் மந்திரத்தை வியாக்கியானஞ் செய்யின் இது தெளிவாய் விளங்கு மென்பார் ஸாயணர்.

44. கேசமோ டுறுவார் மூவர் கிளர்கின்றார் காலந்தோறும்;
நாச மெய்துற மழிப்ப னவர்களு ளொருவனுண்டு
தேசுறு முடிவை யெய்து மெல்லையில்; ஒருவன் றீரம்
வீசி நோக்குவன்; ஒருவற் குருவில்லை வீச்சே தோற்றும்.

(இ-ள்.) நல்ல கிரணங்களாகிய கேசங்களோடு விளங்கும் அக்கினி, சூரியன் வாயுவென மூவர் ரிதுக்களோடும் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவனாகிய அக்கினி வருஷமுடிவில் பூமியின்மீதுள்ள பயிர் பச்சைகளைச் சுட்டு நாசமாக்குவன். மற்றொருவனாகிய ஆதித்யன் விருஷ்டிசாமர்த்தியத்தைப் பெற்றவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். மூன்றாமவனது உரு வெளிப்படத் தெரியாது; ஆனால் அவன் வீசுவது மாத்திரம் ஸ்பர்சேந்திரியத்தா லறியப்பெறும்—(எ-று.) மழித்தல் மயிர்வினைஞனைப்போலச் செய்வதாம்.

45. நாற்பத முடையதாக வாக்கினை நயந்தளந்தார்;
மேற்பத வறிவு தோய்ந்த மேலவரிவற்றை யோர்ந்தார்;
ஆற்பதமான மூன்று குகையுளமைந் தொளிர்வதில்லை;
மேற்படு நான்காம் வாக்கை மனிதரும் விளம்புவாரே.

(இ-ள்.) வாக்கு நான்குபாத வளவையுடையது. உத்தமமான புத்தியோடு கூடிய மேலவர் அல்லது பிராஹ்மணர்கள் இந்நான்கு பிரிவுகளையும் அறிந்தார்கள். அவற்றுள் (நான்காவதற் காதாரமான) மூன்று குகை

மண்டலம் 1 ஸூக்தம் 164.

களில் அடைக்கப்பட்டிருப்பதால் வெளிவந்து பிரகாசிப்பதில்லை. வெளிவரும்நான்காவதாகிய வைகரி வாக்கைத்தான் மனிதர்கள் பேசுவார்கள்—(எ-று.) இந்த நான்கு பாதங்களையும் பலர் பலவாறு பேசுவார்கள். இந்நான்கும், பூ:, புவ:, ஸுவ: என்னும் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளும் பிரணவமுமென்பார்கள் வைதிகர்கள்; கிரியாப்பிரதானமாகிய ஆக்கியாதமும், திரவியப் பிரதானமான நாமமும், ஆக்கியாதபதத்துக்கு முன்னடக்கும் உபஸர்க்கமும், உச்ச நீச அர்த்தங்களின் பொருட்டுத் தோன்றும் நிபாதங்களுமாக நான்கென்பர் வையாகரணிகள்; மந்திரவிதானப் பிரதிபாதகமான வேதபாகமாகிய மந்திரமொன்று, கல்பம், ஊஹம், ஊர்த்துவம் முதலிவையாகச் சொல்லும் கல்பம் இரண்டு, மந்திர தாத்பர்யார்த்தப்பிரகாசக வேதபாகமாகிய ப்ராஹ்மணம் மூன்று, லோக விஷயமாகப் பசுவைத்தருக முதலிய வாக்குக்களாகிய லௌகிகம் நான்கு என்பர் யாக்ஞிகர்; ரிக், யஜுஸ், ஸாமம், வியவஹாரமென நான்கென்னும் நிருக்தம்; மூலாதாரத்தில் ஸூக்ஷ்மமும், அங்கிருந்து இருதயத்தைநோக்கி வருவதாக யோகிகளாற் பார்க்கப்படுவதால் பச்யந்தியும், புத்தியைநோக்கி வருவதாலும் மத்தியஸ்தானமாகிய இதயத்திலிருப்பதனாலும் பெயர்பெற்ற மத்திமையும், தாலு ஓஷ்டவியாபாரங்களால் வெளிக்கிளம்பும் வைகரியுமென நான்கென்பார் யோகியர் பச்யந்தியென்னும் பதத்தைப் பைசந்தியெனப் பிறழ்வுபட வுரைப்பர் தமிழாசிரியர். ஆத்மபதமான, ஆஸ்பதமான (காரணமான)வென்னும்சொல் வடமொழி மூலத்திலில்லை.

46. இந்திரன் மித்திரன் வருண னக்கினி யென்பார்; திவ்ய
சுந்தரச் சிறகுபடைத்த கருத்மா னவனே யாவன்;
சத்திய மொன்றனை பலவகையாய் நுவல்வர் விப்ரர்;
அந்தமாதரிச்வனென் யம னக்கினி யென்பார்.

(இ-ள்.) அவனை ஐச்வரிய விசிஷ்டனென்னும் பொருள்படும் இந்திரனென்றும், பிரமீதியால் (மரணத்தாலெனக) மரணத்தினின்றும் காப்பவனென்று பொருள்படும் பகலபிமானி தேவதையாகிய மித்திரனென்றும், பாபநிவாரகனென்னும் பொருள்படும் இரவபிமானி தேவதையாகிய வருணனென்றும், அங்கனாதி குணவிசிஷ்டமுள்ளவனென்று பொருள்படும் தேவதையாகிய அக்கினியென்றும் அழைப்பார்கள். திவ்யனும் அழகிய பட்சங்(சிறகு)களோடு கூடியவனுமாகிய கருத்மந்தனுமவனே. ஸத்தாகிய ஒரு வஸ்துவை விப்பிரர்கள் பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். அவனையே அந்தரிக்ஷத்தில் சஞ்சரிக்கும் வாயுவென்றும் கூறுவர்—(எ-று.) 'ஏகம்ஸத்விப்ரா பஹுதா வதந்தி' யென்ற சுருதிவாக்கியமுள்ள விடம் இதுவே. கருத்துமான், கருத்மந்தன், கருடன்.

47. நியமமா மொழுகு மேக நிறங்கறுப், புதக மீர்க்குஞ்
சயமுறுமார் கதிர்கள் நீருடை தரித்து வானி
னையுற மேவும்; பின்னர் ரிதத்தல நின்று மீள
வியனுறு மீண்டு, பூதலைக் கிருதத்தா னனைக்கு நன்கே.

(இ-ள்.) நியமமாக வொழுகு மேகத்தின் நிறங்கறுப்பாம். தண்ணீரை யெடுத்துக்கொள்ளுஞ் சயமுறு வாய்ந்த கதிர்கள் ஜலமாகிய ஆடையைத்தரித்துக்கொண்டு விண்ணுலகத்திலேறும். பின்பு ரிதத்தலமாகிய ஆதித்

ய மண்டலத்திலிருந்து மீளவும் கீழ்நோக்கி வரும். அப்பொழுதுதான் பூமியை வளத்தினால் நன்றாக நனைக்கும்—(எ-று.) நியாநம், கீழ்வீழ்ச்சி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ரிதத்தலம் ஒழுங்குதயமாகுமிட மென்பார் மேனாட்டாசிரியர்; ஆதித்ய மண்டலமென்பார் ஸாயணர். கிருதம், நெய், மழைநீர், வனமென்ற பொருளில் வந்தது.

48. வட்டைகள் பன்னிரண்டு மருவுஞ் சக்ரமிங் கொன்றே;
ஒட்டிய குடங்கள் மூன்று மூணர்ந் திதை யறிந்தான் யாரே?
கட்டுறு மார மூந்நூற் றறுபதச்சக்கரத்திற்
றெட்டுழல்வன வெப்பக்கந் தன்னினுங்கழ லுறுவே.

(இ-ள்-) பன்னிரண்டு மாஸங்களும் பன்னிரண்டு வட்டைகளாம் அவை பொருந்தியுள்ள ஸம்வத்ஸரமாகிய சக்கரம் ஒன்றே. அச்சக்கரத்துக்கு (க்ரீஷ்ம, வர்ஷ, ஹேமந்த வென்னும் மூன்று குடங்களுண்டு. (வருஷ சக்கரத்தைப் போலவே காலசக்கரத்துக்கும் இவ்வமைப்புத்தான்.) இதனை யறிந்தவன் யார்? அச்சக்கரத்துக்கு முந்நூற்றறுபது ஆரங்கள் ஒரு பக்கத்திலுங் கழலாதனவாய்ச்சுழல்கின்றன—(எ-று.) கழலாதனவென்பது மேனாட்டாசிரியருரையை நோக்கிச்சேர்த்தது. அவர் இச்செய்யுள் இங்கு அநாவசியமான தென்பர்

49. அறனுறை பவளே, யுன்றன் மெய்யினி லார்ந்த கொங்கை
யுறுசுக மூல,மெல்லா வுசிதமா ருயிரை யோம்ப
நிறுவிய தாதநம் பொ னளிப்பது கொடை சிறந்த
தறுதியி, லதனைச் சேர்க்க யாமதை யாரு மாறே.

(இ-ள்.) தண்ணீரிலுறையும் ஸரஸ்வதியே! உனது சரீரத்திற் றூங்குவதும், சுகத்துக்கு மூலமானதும், சிரேஷ்டம் பொருந்திய வெல்லாவுயிர்களையும் நீ காப்பாற்றுவதற்காக உன்னாற் றாங்கப்பெற்றதும், ரத்நம் செல்வம் இவற்றையளிப்பதும், சோபன தானத்தோடு கூடியதுமான உனது ஸ்தனத்தை யாங்கள் கறந்து குடித்து யக்ஞகாரியங்களுக்கும் உபயோகிக்குமாறு கொண்டு வருக—(எ-று.) ஸரஸ்வதி நீரிலுறைபவள். ஸர இத்யுதகநாம. நிருக்தாசாரியர் இச்சொல்லின் ஒருகூறு ஆற்றையும் மற்றொருகூறு அவ்வாற்றின் அதிஷ்டான தேவதையும் குறிக்குமென்பர். ஸரஸ்வதி நதி கங்கைக்கு முன் சிறப்புப்பெற்றிருந்த நதியாம். அவ்வாற்றங் கரையிலேயே ஆரியர்கள் அநேகயாகங்களைச் செய்தவர்களாதலின் அந்த நதிக்கரை சிறப்புப் பொருந்தியதாயிற்று. அது பிரஹ்மரிஷிதேசத்திலோடு மாறு என்றும் அதைவிட்டு ஏழு வருஷத்துக்குமேல் பிரிந்திருப்பது பிராஹ்மணீகத்துக்குக் குறைவை யளிக்குமென்றும் மனுஸ்மிருதி கூறும். முதலில் ஆற்றின் நாமமாயிருந்தது பின்னர் ஆரியர் அவ்வாற்றின் கரையிற் பாடிய சூக்தங்களுக்கு வாக்களித்த தேவதையாக மாறிற்றென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

50. எக்கியந் தன்னாற் றேவ ரெக்கிய மிழைத்தார்; அன்ன
முக்கிய தன்மந் தாமே முதன்மையிற் றிகழ்ந்த வாகும்;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 165.

உக்கிர மகிமை வாய்ந்தோ ருற்றனர் முன்பு தேவர்
யக்ஞஞ் சாதித் தோர்க ளியைவுறு நாகந் தன்னை.

(இ-ள்.) எக்கியத்தைக் கொண்டு ஹோம ஸாதனமான ஆஹவங் யத்தைத் தேவர்களாகிய ரித்விஜர்கள் செய்தார்கள். அந்த முக்கிய தர்மங்களே முதன் முதலிருந்தன. மகிமையோடு கூடியவர்கள் ஆதி யக்ஞகர் மகங்களைச் செய்தவர்களாகிய தேவர்கள் தங்கியுள்ளஸ்வர்க்கதலத்தை யடைந்தார்கள்—(எ-று.) நாகம், அசமற்றது, பாபமும் துக்கமு மில்லாதது, ஸ்வர்க்கமென்பது பொருள். ஸாத்தியர்க ளென்பதற்கு யாஸ்கர் விண்ணுலக வாசிகளென்பார். ஸாயணர் காலத்து இப்பதப்பொருள் நிலையற்றதென்று இதனால் வெளியாகிற தென்பார் வில்ஸன் என்பவர்.

(வேறு.)

51. ஒருருவின திவ்வுற கைசுக டோறும்
பேருறு முயர்நலத் தொடு பிறங்கு கீட்டலத்துஞ்
சாரு மேகங்கள் கருவுயிர்த் துயிர்ப்பிக்குந் தரையை
யேரி னங்கிகள் விண்ணினைக்களிப்பினி னிருத்தும்.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் ஒரே ரூபத்தோடு கூடிய இவ்வுதகம் கிரீஷ்ம காலத்துப் பகலில் மேனோக்கி யேறியும், வர்ஷ காலத்துப் பகல்களிற் கீழ் நோக்கிப் பெய்தும் ஒழுகுகின்றது. பர்ஜன்ய ரூபமான சூல் கொண்ட மேகங்கள் தலைப்பெய்து பூமியைப் பயிர் பச்சையால் நிரப்பும். ஈண்டு செய்யப்படும் அக்கினி காரியங்கள் விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவகளைச் சந்தோஷப் படுத்தும்—(எ-று.)

(வேறு.)

52. காமெனகக் மீண்டு மீண்டு மழைப்பெறுங் கடிசார் தெய்வ
மாக்கிய வணிசிறகிற் கதிபெருத் தணைந்தோன் றன்னைத்,
தேக்கிய நீரும் பூடுஞ் சிறக்கத் தாங்கிய கர்ப்பத்தை,
யூக்கிய மழையி னெம்மை யுவப்பிக்குங் கமலத்தோனை.

(இ-ள்.) காவல் பொருந்திய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த வழகிய சிறகுகளோடு கூடிக்கதியிற் பெருத்தவனும்,காலமழையினால் எம்மைச் சந்தோஷப் படுத்தும் நீர் நிறைந்தவனுமான சூரியன் எங்களைக் காக்கட்டுமென்று அடிக்கடி யவனை யழைப்பேன்—(எ-று.) மழையினாற் றடாகங்களை நிரப்புபவனு மென்று பொருள் கொள்ளுவார் ஸாயணர். (Thadagam) தடாகம் வடமொழிப் பதம்க.மலம், நீர் என்னும் பொருளில்வந்தது.

வருக்கம். 2.

165. மண்டலம். 1, அநுவாகம். 23 சூக்தம். 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1, 2, 4, 6, 8, 10, 11, 12 இவைகளுக்கு இந்திரன்; 3, 5, 7, 9 இவைகளுக்கு மருத்துக்கள்; 13, 14, 15 இவைகளுக்கு அகஸ்தியன். வடமொழிச் சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்களோடு கூடிய விந்திரன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

இச்சூக்தம் இந்திர மருத்து அகஸ்திய ஸம்வாதமாயுள்ளது. 'ஒரு ஸூக்தம் யாருடைய வாக்கோ அவனே ரிஷி' யென்னும் நியாயத்தால் இச்சூக்தத்துக்கு இம்மூவரும் ரிஷிகளாயினர். இங்கு பிரதி பாதிக்கப் படுவதும் இந்திர மருத்துக்களுடைய தன்மைகளே யாதலின் மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் தேவதையானான். இச்சூக்தத்துக்கு மோட்சமூலர் விரிவுரை யெழுதியுள்ளார்.

1. எவ்வழ கோடு சேர யாவருஞ் சூட்டப் பெற்
றொவ்வு மோருறையுளோரா மருதர்க ளொக்க வாயுள்
செவ்விதி னடைந்தார்? எங்கனிருந் திவட் சேர்ந்தார்? செல்வம்
வவ்வு மாசையிற்றம் மொய்ம்மைவழுத்துகாளையரெண்ணம் யாதே

(இ-ள்.) சமானமான வீட்டி லுறைபவர்களும், சமான வயதுள்ளவர்களுமான மருத்துக்கள் எந்த வழகினால் எல்லாரும் ஒரே மாதிரியாகச் சூட்டப் பெற்றார்கள்? எங்கிருந்து இங்கு வந்தார்கள்? செல்வத்தைக் கைக்கொள்ளும் ஆசையோடு தமது வலிமையைப் புகழ்ந்து பேசு மிவர்களது எண்ணம் என்ன?—(எ-று.) இச்செய்யுளும் அடுத்த செய்யுளு மிந்ரனது கூற்றுக்கள்.

2. இளமையோரெவன்றன் போற்றையேற்றனர்? மருதர்கண்மை
வளமையினெவன்றன் யாகத்திழுத்திட மதியுட்கொண்டான்?
உளமகிழ்ச்சியினிற் சேனமொப்பவந்தரத்திற் பாயு
மளவினினவரையாமுமேத்தித் தாமதஞ்செய்வோமே.

(இ-ள்.) நித்திய தருணர்களாகிய மருத்துக்கள் யாருடைய அவியோடுகூடிய போற்றை விரும்பியேற்றனர்? அம்மருத்துக்களை யெவன் தனது அத்வரத்துக்கு வருமாறு மனதிலெண்ணித் திருப்பினான்? உளமகிமை வாய்ந்த சந்தோஷத்தோடு சேனப் பட்சியைப்போல அந்தரத்தில் விரைவாகப் பாயுங்கால் நாம் அவர்களைப் புகழ்ந்து' தாமதமாக வங்கே செல்லுமாறு செய்வோம்—(எ-று)

3. பரிசனர் சூழ்ந்து போற்றுஞ் சற்பதி யாகும்வேந்தே
யொருவனாய்ச் செல்லலேனோ? அதுசாருறை யாதென்னே?
அருமையினெம்மாட்டுற்றே யன்புரை கூறுகின்றாய்,
அரிவ வுன்னுளத்தைச் செப்பாய் சோபனமொழிகளார்ந்தே

(இ-ள்.) [இது மருதர் கூற்று.] பரிஜனர் சூழ்ந்து போற்றச் செல்பவனும், சத்துக்களுக்குப் பதியுமாகிய இந்திரனே! நீ யொருவனாய்ச் செல்லக்காரணமென்ன? கூடச் செல்பவர்கள் உன்பக்கத்திலில்லாத காரணமென்ன? ஆராமையோடு எம்மிடத்துவந்து அன்புக்குரிய வார்த்தைகளைக் கூறுகிறாய். உன் மனத்தினுள்ளதைச் சோபன வார்த்தைகளாற் சொல்லுவாயாக—(எ-று.)

4. பிரமமும் போற்று நன்கே பிழிபெறுஞ் சுகச்சுதையும்
வரமுறு மென்வே; யென்றனத்திரி வலியினோச்சிச்
சருவுறும்; எனையே போற்றிற் சாற்றுவா; ருக்த மென்ற
னருகுற விழையும்; எம்மை யரியின்வயவிபாற் சேர்க்கும்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 165.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்று.] எல்லா வலிக்கர்மங்களும், ஸ்தோத்திரங்களும், சுகத்தைத்தருவதாய் நன்றாய்ப்பிழியப்பெற்ற ஸோமமும், என்னுடையவே. சத்ருக்களைப்பட்சிக்கும் என் வச்சிராயுதம் (இடையில் ராட்சஸர்களுடைய உபத்திரவத்தைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டு) வலிமையோடு வீசப்படுகிறது. யஜமானர்களெல்லாரும் என்னையே ஸ்தோத்திரங்களாற் புகழ்வார்கள். உக்துங்கள் என்னை யடைய விரும்புகின்றன. இக்குதிரைகள் அவிகளை நோக்கி எம்மைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்—(எ-று.)

5. ஆதலிற் சுயபலத்தி னருகுறு மசுவத் தோராய்ச்
சோதியா னெமது மெய்யைத் தகைமுற வொளிர்வித் தியாங்க
ளோர்தூறு முறைமற்றைப் பூட்டா நின்றனம்; வேந்தே, யெங்கள்
நீதறு முதகஞ் சேர்க்கு மவியைநீ யுண்ணல் காணாய்.

(இ-ள்.) ஆகையிறைல் ஸ்வபலத்தோடு கூடச் சமீபத்திலுறும் நடைசிறந்த வசுவங்களோடு கூடியவர்களாய்த் தேஜஸ்களோடெமது சரீரங்களைப் பிரகாசிக்குமாறு செய்துகொண்டு யாங்கள் இம்மான்களைப் பூட்டுகிறோம். (உன்னோடுகூட யஜமானர்கள்தரும் அவியைப் புசிப்பதற்கெனக்கூட்டுக.) எங்கள் பலத்தினுல் அளிக்கும்மழைநீரால் விளையும் அவிப்பொருள்களையே நீ யுண்ணுகிறாயெனவறிக—(எ-று.) ஆகையால் நாமிருவரும் பரஸ்பரோபகாரிகள் ஆதலின், எனக்கு என்னுடைய என்னையென்னும் மமதை யுனக்கு வேண்டாமென்று மருத்துக்கள் கூறியபடி.

6. மருதர்காளுமது வன்மை வதிந்தது மெங்ஙன, னென்னை
யொருவனு மகியை வாட்ட வுறுத்தினீர்; உண்மையின்யா
னொருவனே யுக்கிரத்தன் வல்லபமகிமை யுற்றோன்;
அரியவர் தம்மை முற்றச் சாடினேன் வச்சிரத் தான்.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்று.] (இவ்வளவு வீறாப்புப்பேசும் மருத்துக்களே! (அன்று விருத்திரவதஞ் செய்தபோது) உமது வன்மையெங்கே போயிருந்தது? யென்னையொருவனாய் அகியைவருத்தும்படி விட்டீர்கள். உண்மையில் யானே யுக்கிரமும், பலமும், மகிமையும்வாய்ந்தவன். எல்லாச் சத்ருருக்களையும் யாவொருவனே வச்சிரத்தாற் சாடினேன்-(எ-று.) வதஸ்னை: வச்சிரங்களால் என்பார் ஸாயணர்.

7. காளையே யெம்மோடேய்ந்து நண்பர்கட்காக மிக்க
மீளிமையோடு பூன்றவளமதை விளைத்தாய்; வேந்தே,
நாளுமுக்கமப்பலத்தி னனுகுறுவோனே, யாமுங்
கோளுறவெணின்முடிப்பேங்கொள்ளாயினமது மொய்ம்பின்.

(இ-ள்.) விருஷபமே! எம்மோடு சேர்ந்து உன்னுடைய ஆண்மையினுல் சிநேகிதர்களுக்காகப் பூரண வளத்திற் செறிந்த காரியங்களைச் செய்தாய். இந்திரனே! பலோத்தமனே! யாங்களும் மனத்தில் எண்ணங்கொண்டால் எமது பலத்தினுல் கொள்ளைக் காரியங்கள் (மிகுதியான்காரியங்களென்றபடி) செய்து முடிப்போம்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மருத்துக்கள் கூறியது.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

8. கொதிப்பினாற்பகைத் திறேனைக்கொண்டுமென்னைத் திறத்தால்
வதைத்தனன் விருத்திரன்றனுடலினை, மருதீர், யானே;
வதைக்குவிசத்தைத் தாங்குங் கரத்தொடு மனிதர்கட்காப்
பதைப்பற வொழுகுமாறு படைத்தனனெறிவார் நீரே.

(இ-ள்.) [இது இந்திரனது கூற்று.] மருத்துக்களே! கோபத்தினால் எனது பலத்தில் விருத்தியடைந்து எனது வச்சிர சக்தியினால் யானே விருத்திரனை ஸம்ஹாரஞ் செய்தேன். கொலைவல்ல வச்சிரத்தை யேந்திய கையுடேய் மனிதர்கட்காக எல்லார்க்கும் ஆற்றலாததைத்தரும் தெளிந்த மழை நீரை நன்றாய் ஓடும்படி செய்தேன்—(எ-று.)

9. உனக்கெதிருறுதிவாய்ந்த தொன்றுமின்று, மகவானே, யுன்
றனக்கெதி ரறிவு சார்ந்த தேவர்கள் யாருமில்லை;
இனிப்பிறந்திடுவோர் முன்னர்ப்பிறந்தவரிலவருமுன்றன்
கனத்தினையண்டார்; செய்கசெய்பவையைத்துமொய்ம்பாய்!

(இ-ள்.) மகவானே! உனக்கு எதிரில் உறுதிவாய்ந்த பொருள் ஒன்றுமில்லை. தேவர்களிலும் உன்னையொத்த வித்வான் (ஜயிக்கும் உபாயத்தை யறிந்தவன் என்பார் ஸாயணர்.) இலன். இனிப்பிறக்க நிற்கும் மர்த்தியர்களிலும், முன்புபிறந்து இப்பொழுது தேவர்களாயிருப்பவர்களிலும் யாரும் உனது பெருமையை யணுக வல்லாரலர். அதி பலவானே! செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்வாயாக—(எ-று.) இது மருத்துக்கள் கூற்று.

10. என்பலமொன்றே மேம்பா டெய்திய தென்மனத்தில்
வன்மையை யெய்தியாதியான் செயலுறினும்; யானே
வன்மையுக்கிரத்தன் கண்டீர்; மருதர்காள், தெரிந்தவையிட்டுந்
தின்மையாரவற்றிற் கெல்லாந் தலைவனிந்திரன் யானன்றே.

(இ-ள்.) எனது புத்தியின் பலத்தைப்பெற்று யான் என்னென்ன செய்கையாற்றினும் எனது பலமே மேன்மை சிறந்து நின்றதாம். யானே உக்கிரன். மருத்துக்களே! யான் அறிந்தே கொல்லும் அவற்றிற்கெல்லாம் யானே ஈசனும் இந்திரனு மாவேன்—(எ-று.) இச்செய்யுளும் அடுத்த செய்யுளும் இந்திரவாக்கியங்களாம்.

வருக்கம். 25.

11. கருதியவளிப்பேனுக்குக் கடிமகத்தெனது நட்புக்
கருமையார் தோழீர்மெய்கண்மெய்யினுக் கிந்திரற்கு
மருதராநரர்காள் நீங்களெனக்கென மதித்துச்செய்து
சருதியார் பிரமத்தோடு மகிழ்ச்சியை யெனக்குத்தோய்த்த.

(இ-ள்.) தோழர்களே! மருத்துக்களே! வீரர்களே! இச்சைகளை வர்ஷிப்பவனும், இந்திரனுமான வெனக்கு யாகத்தினிடத்து எனது தோழமையை யெய்துவதற்காகவும், அநேக சரீரங்களோடு கூடிய எனது சரீரத்

மண்டலம் 1. ஸூக்தம் 165.

தைப் போஷிக்கவும், நீங்கள் கருதி பூர்வமாகத் தந்த அவிஸ் கர்மங்களும் ஸ்தோமங்களும் எனக்கு வெகு காலத்தைக் விஷோத்தன — (எ-று.) 'இச்செய்யுளில் இந்திரன் மருத்துக்களின் கர்வின் அகௌரவியத்தைக் கூறினதைப் பற்றிப் பச்சாத்தாபப் படுகிறான். தான் அவர்களை நிராகரித்த போதும் அவர்கள் அவனை நோக்கி செய்யுளிற் புகழ்ந்துள்ளது அவன் மனத்தைப் புருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு அவனிருவாது கோபம் பழைய மாதிரி கூடிவிட்டதென்னலாம்.' என்பார் மோக்ஷ மூலர்.

12. இவ்வகையினர் மிகவன்பால் மாட்சிமையிலே பெய்து ஏறட்டிடன்
றொன்மையுள்ள கீர்த்தியோடு பன்னத்தைத் தாங்குகின்றார்;
செவ்வியபொன் வண்ணத்தின் மருதர்காள், இன்னமாகத்
திவ்விய பாவக விஸ்வீரர் சிறிப்புக்குளிர் செறிக்காநின்றீர்.

(இ-ள்.) இம்மாதிரியாக இம்மருத்துக்கள் என்னிடத்துத் தங்களது பிரஜைகளைப் பொருத்தில் குறைவற்ற கீர்த்தியையும் அன்னப் பொருள்களையும் எனக்காகத் தாங்கினார்கள். நல்ல தங்கநிறத்தோடு கூடிய மருத்துக்களே! நிச்சயமாய் ஒளிமிக்கின்ற புகழினால் என்னைக் கட்டினீர்கள்; இன்னுங்கட்டுகிறீர்கள் — (எ-று.) சந்த்ரவர்ணை: என்பதற்குப் பொன் வண்ணமென்பார் ஸாயணர். யசஸ், புகழ். புகழினால் கட்டுகிறீர்களென்பதற்குப் புகழ்ந்து சங்கோசப்படுத்தார்கள் என்பது பொருள். 'என்னை நோக்கியே எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கிறீர்கள், அல்லது, என்னையே எப்பொழுதும் திருப்தி செய்கிறீர்கள்; எனக்காகவே கீர்த்தி அன்னம் இவற்றைத் தாங்குகிறீர்கள். என்னால் செய்யப்படும் கர்மங்களுக்காக என்னையே ஸ்துதிக்கிறீர்கள்.' என்பது கருத்தென்பார் ஸாயணர்.

13. மருதர்கா ளெங்கனமீண்டு மகிமையின் வளர்க்க தாரோ?
கருதுமா தோழர்காள் நீர் தோழமை கருதிச் செல்வீர்;
அரிய செல்வத்தைப் பூரணத் திணி சமைமக்கல், சோதைப்
பெரியவர்கள், எனன் யக்ஞ வொழுக்கினைப் பெரிதும் பாரீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களை யிவ்வுலகத்து மகிமையிற் பெருகுமாறு யார் செய்தார்கள்? தோழர்களே! உங்கள் தோழர்களாகிய யஜமானர்களை நோக்கிச் செல்லுங்கள். பிரபை மிகுந்த சித்திர வர்ணத்தவர்களே! எனது சிந்திக்கத் தக்கவையான தனங்களைப் பூரணமாக வமைப்பீர்களாக. எனது யக்ஞ விதிகள் சரியாக அநுஷ்டிக்கப் படுகின்ற விஷயத்தையும் நன்றாகக் கவனிப்பீர்களாக — (எ-று.)

14. உமை வணங்கற் குரியபோற்றி துனைத்தாயிற்றால்;
அமைதுதியா ளளப்போன் புத்திய மடையாநின்ற,
நிமையினில் விப்பிரன் பால் மருதர்கா ளோய்குவீருந்
தமைபொளித் திப்போ னர்க்கத் தயக்கிய தன்மையானே.

(இ-ள்.) மருதர்களே! உம்மை வணங்குதற் குரிய ஸ்தோத்திரங்களால் வணங்கியாயிற்று. பொருந்திய துதிகளாலுமையளப்பவனுடைய புத்தியும் உம்மாட்டடைந்தது. உம்மை நினைத்துத் துதிப்பவன் உம்மை யர்ச்

சித்த காரணத்தால் நீங்கள் விரைவாக விப்பிரனுகிய யஜமானனிடத்துச் செல்வீர்களாக—(எ-று.) மான்யஸ்ய என்பதற்கு மாநநீயஸ்ய விதுஷ: என்பார் ஸாயணர். ஆனல் மானனுடைய புத்திரனது எனப்பொருள் கூறுவர் மேனுட்டாசிரியர். இவ்விருக்கின் பொருளைத்தாம்உத்தேசமாக வெழுதியுள்ளதாகவும் கூறுவர்.

15. மருதர்கா ளிப்போற்றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருது மிவ்விசையு, மத்த மூட்டு வோர்வரத்தைக்காண்போர்
சுருதியு, முடல் வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை வெற்றியார் கொடையுங் காண்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்த ஸ்தோத்திரம் உம்மையின்பத்திற் றங்குமாறுபுரிக. இக்கீர்த்தனமும், மத்தத்தை யூட்டுவோர்களும் வரப்பிரதானமுதலியவற்றல் உம்மை அளப்பவர்களும் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களும், எமது சரீரத்தை வளர்க்குமாறு பொருந்தட்டும். யாங்களும் உணவையும், பலத்தையும், ஜயசீல தானத்தையு மடையட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மானனது புத்திரன் மாந்தார்யனது துதிகளை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர். அவன் ஒருகவியாயிருக்கலா மென்பர்.

வருக்கம். 26.

ஆகச் செய்யுள். 412.

மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

நான்காவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 29 வருக்கமும் 18 ஸூக்தங்களும் 142 இருக்குக்களு முள்ளன.

166. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. ஸூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்1—13, ஜகதி, 14, 15 திருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்கள்.

மித்திராவருணர்கள் ஊர்வசி யென்னும் அப்ஸர ஸ்திரீயைப் பார்த்த போது அவர்களது ரேதஸ் கும்பத்தில் விழ அகஸ்திய வஸிஷ்டர்களுற் பவித்தார்களென்ப. இதுமுதல் 26 ஸூக்தங்கள் அகஸ்தியர் கண்டவையாம்.

(வேறு.)

1. பலனளிப்போன்றனைவிளக்க வேகமொடு
தோன்றுவர்தம் பண்டு நின்றும்
வலன்பொருந்தும் பெருமையினை விரைவாக
வுரைத்திடுவோம்; மருவுந் தீயைத்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

தலன்மேரு நெறிவெல்லா, மாருதர்காள்,
மேபொலிவீர், சார்ந்திப் போரிற்
பலந்தோற்றுங் கருமங்கள் புரிவதுபோற்
சத்தியுளீர் புரிந்தீர் பண்டின்.

(இ-ள்.) பலனைத் தருபவனாகிய இந்திரனது பெருமையைத் தெரியப்படுத்த வேகத்தோடு யாகவேதிக்கு முன்னர்க் காணப்படுபவர்களாகிய மருத்துக்களினது, பழைய காலத்திலிருந்து பலத்தோடு கூடியுள்ள மகிமைகளை இப்பொழுது கூறுவோம். பெருத்த சப்தத்தோடு கூடியவர்களே! எல்லாம் செய்ய வல்லவர்களே! மருத்துக்களே! இடந்தோறும் வழியில் நெருப்பை வைத்து யுத்தத்திற் போல உமது பலத்தைத் தோற்றுங் கருமங்களைப் புரிந்தீர்கள்—(எ-று).

2. அன்பார்ந்த வௌரசபுத் திரனென்ன
யாகமதி னேர்ந்த தேனை
யின்பார்ந்த கிரீடையர்கள் கொண்டுவந்து
பலிமிடுக்கக் கிரீடிப்பார்கள்;
அன்பார்ந்த துதிகொடு முருத்திரர்க
டிதிப்போன்மாட் டடைவார், சற்றுந்
துன்பார்ந்து நையாதே யவியளிப்போன்
றனைக்காப்பர் சுயமொய்ம்போரே.

(இ-ள்.) அன்பிற் சிறந்த ஔரஸ புத்திரனைப் போல யாகக் கூட்டத்தில் மாதுரியமான அவியைக் கிரீடையர்களான மருத்துக்கள் பலரு மிடித்து நெருக்கக் கொண்டுவந்துவைத்துக் கிரீடிப்பார்கள். உருத்திர புத்திரர்களாகிய அவர்கள் நமஸ்காரஞ் செய்து துதிப்பவனுக்கு உதவியைக் கொண்டு வருவார்கள். அவிசை யளிப்பவனை ஸ்வயபலமுள்ள அவர்கள் துன்பப் படுத்தாது காப்பார்கள்—(எ-று.) மருத்துக்களைப் பற்றி மண். 1 சூக். 114 செய். 6 பார்க்க.

3. அவிசதனை யளிப்பவன்யா ரென்னினுமன்
னோன்றனக்கின் கமாம் வாய்ந்தோர்
தவைதவி யாற்றுபவர் தனநிறைவை
யுந்தருவர்; சுகாயரென்ன
வவன்பொருட்டு மாருதர்கள் சுகமதனைத்
தோற்றுவிப்போ ரதிகமாகப்
பவனரஜந் தனிற்றண்ணீ ரொழுகும்வகை
நனைத்திடுவார் பொருந்தி மாதோ.

(இ-ள்.) சோமமாதிய அவிப் பொருள்களைத் தரும் யஜமானன் யாராயினும் அவனுக்கு, மரணமின்மை வாய்ந்தவரும் மிக்கவுதவி செய்பவர்களுமான மருத்துக்கள் (பசு நிறைவு முதலியவற்றைத் தருவதோடு) செல்வ நிறைவையும் தருவர். சுகத்தைத் தருபவர்களான மருத்துக்கள் ஹிதஞ்

செய்யும் சிநேகிதரைப் போலப் பொருந்திப் பூமியைச்சூழ்ந்த ரஜத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக வோடும்படி நனைப்பார்கள்—(எ-று.) புவனரஜ மென்றது பூமியை யடுத்த வாயுப் பிரதேச மென்க. மண். 1 சூக். 110 செய். 6 நோக்குக.

4. மிகுபலத்தால் ரஜமதனை யெப்புறமுங்
குழப்பமுற விளைத்தமாக்கள்
தகுதியுறச் சுயமாக வேவப்பட்
டோடுகின்ற தக்கவாறே;
அகிலபுவ னத்துயிரும் வீடுகளும்
பயமடைந்த வாயுதத்தோ
டிகவயினீ ருமதுபல நிறத்தோடு
வருவதனை யெண்ணி யந்தோ.

(இ-ள்.) மிகுந்தபலத்தால் பூமியைச்சூழ்ந்த அந்தரவுலகத்தை எல்லாப்பக்கமும் குழப்பமடையும்படி செய்த வுமது அசுவவிசேஷங்கள் (சாரதியில்லாமல்) தங்களைத்தாங்களே தூண்டுதல் செய்துகொண்டு தக்கவாறு செல்லுகின்றன. அப்பொழுது எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள பூதஜாதங்களும் கிரகங்களும் பயத்தையடைந்தன, ஆயுதங்களை நீட்டிக்கொண்டு உமது சித்திரவர்ணத்தோடுகூடிய சாயலோடு நீங்கள்வருவதைக்கண்டு—(எ-று.).

5. பளிச்செனவே செல்லுபவர் பர்வதங்க
டமையொலிப்பித் தாகாயத்தின்
வெளிப்புறத்து முகட்டினைத்த மாண்மையினு
லசைத்திட்டு மேவுங் காலை
யொளிப்பரப்பி னுமதுவரு கையையறிந்து
வனப்பதிக ளொக்கப் பீதித்
துளக்குறுவ தோடிரத வுழற்சியென
வோடதிகள் சுழலு நன்கே.

(இ-ள்.) பளிச்சென்று மின்னிக்கொண்டு செல்பவர்களாகிய மருத்துக்கள்,பர்வதங்களை (அல்லது மேகங்களை)ச்சப்திக்குமாறுசெய்துவிண்ணினது உச்சியைத் தமது பலத்தினுல் நடுங்குமாறு புரியும்போது வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்கள் உமது (மருத்துக்களது) வருகையை யெண்ணி நடுங்கும். தேர்சுழல்வதுபோல ஓஷதிகள் சுழல்வுறும்—(எ-று.). உமது என்பது அவர்களது என்ற பொருளில் வந்தது. இவ்வகைப்படர்க்கை முன்னிலைமாற்று வேதஸஹஜம். நர்யா: என்பதற்கு ஆண்மையினுல் என்னுது நரர்களுக்கு ஹிதஞ்செய்பவர்களாயென்று உரைகூறுவர்ஸாயணர். அவரே ரதயந்தீஇவ என்பதற்குத் தேரேறவெண்ணும் ஸ்திரீ அங்குமிங்குஞ் சுற்றுவதுபோல என்று உரை கூறுவர்.

வருக்கம். 1.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

6. உக்கிரரா மாருதர்காள் குறைவடையாச்,
சேனையுளீ ரோங்கு ஞானத்,
தக்கவையா ரெம்மதுநீ ரிச்சைகளைப்
பூரிப்பீர்; அணியின் யாண்டும்
மிக்கவலி கூடியவும் மழற்றருந்தங்
கடிக்குங்கால் மேகமாக்க
ளொக்கவெவற்றையுஞ் சிறிதுங்குறிதவறு
வம்பெனவே யூறிழைக்கும்.

(இ-ள்) உக்கிரம் பொருந்திய மருத்துக்களே! குறையாத சேனையோடு கூடியவர்களே! ஞானத்தோடு கூடியவர்களாய் எமது இச்சைகளை நிறைவேற்றுகிறீர்கள். அழகாக வெல்லா விடத்தும் வலிபொருந்திய உமது அழற்றருந்தமாகிய மின்னலானது கடிக்கும் போது மேகங்களாகிய இப்பசுக்களைக் குறிதவறுத வம்மைப் போல அது எல்லாவற்றையும் அழிக்கும்—(எ-று.)

7. நிலைவாய்ந்த தானத்தோ ரதியாக
தனமுள்ளோர் நேடி யென்றும்
பலன்வாய்ந்த கொடைமிக்கோர் யாகமதிற்
றுதிகொள்வோர் பண்பார்வேந்தை
நலன்வாய்ந்த சோமமதைக்குடிக்கவெனத்
துதிக்கின்றார்; நண்ணார்தம்மை
வலன்வாய்ந்து நலிக்கின்ற வீரன்றன்
முதலாண்மை மதித்தோர்வாரே.

(இ-ள்.) நிலைத்து நிற்கும் தானங்களைச் செய்பவரும், அழியாத செல்வ முள்ளவரும், பலனிறைந்த கொடையோடு கூடியவரும், யாகத்தினிடத்துத் துதியை யேற்பவருமான மருத்துக்கள் ஸோம பானத்திற்காக இந்திரனைத் துதிக்கிறார்கள். பகைவரை வாட்டும் வீரனாகிய இந்திரனுடைய பிரதம பௌருஷங்களை யவர்கள் நன்று யறிவார்கள்—(எ-று.)

8. மாருதர்காள் சதபோகப் பாலனமார்
புரங்களொடு வஞ்சமார்ந்த
போகங்க ளின்றுபெரி தளிக்கவெனு
நரனைமகார்ப் பெருக்கி மிக்க
சீரகத்தனுக்கி வளர்த்திடுமவனை,
யுக்கிரர்காள், சிறப்பிற்பற்பல்
பேரொலியின் முழங்குறு நன்மகத்துவத்தீர்,
வலியுறைந்தீர் பெரிதுங்காப்பீர்.

(இ-ள்.) உக்கிரர்களும், விவித சப்தத்தோடு கூடிய மகத்துவர்களும் பலமிகுந்தவர்களுமான மருத்துக்களே! நூற்றுக் கணக்கான போகங்கள் நிறைந்து சத்துருக்களினின்று காக்கும் கோட்டைகளால், வஞ்சனை மிகுந்த

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் .4

பெரும் பாபங்களினின்றும் நீங்கள் பெரிதுங் காக்க வேண்டும் மனிதனை சந்ததியபிவிருத்தி செய்து சீர் நிறைந்த வில்லத்தாருக நீங்கள் வளர்க்கு மன்றனை, நன்ருகக் காப்பாற்றுவீர்—(எ-று.)

9. உந்தேரில் மாருதர்காள், நன்மையெலாம்
பொதிந்துள்ள; லோங்கும்வன்மை
நந்தாயு தங்கள்பல வொன்ருெடொன்
றெதிரிடுத லுடை நின்ற;
உந்தோட்கோப் பேகுநெறி யினைப்பாற்ற
வெனவமைந்த;வுங்களட்சத்
தந்தேர்ச்சக் கரங்களரு கழகாக
வொத்தவணைஞ் சுழலு மன்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உமது தேரில் எல்லாச்சுகயாணகரங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. பலம்பொருந்திய ஆயுதங்கள் ஒன்ருெடொன்று எதிரிட்டது போல விருக்கின்றன. செல்லு நெறியின் இளைப்பைத்தீர்க்க உமது தோட்கோப்பாகிய பக்ஷியாதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. உங்களது தேரச்சிற் சக்கரங்கள் சமீபத்தில் ஏற்றக் குறைவின்றி யுருள்கின்றன—(எ-று.)

10. நரர்களது கரங்களினிற் கலியாண
தனமிகவு நாடிச் சார,
வுரமதனி லொளிவீசும் பொன்மணியார்
கோலங்க ளோங்கா நின்ற;
தரமிகுதோளிடத்து வசியாயுதங்கள்
வச்சிரத்திற் றங்குகின்ற;
திருவதனை யுறுப்பினெலாந் தாங்குகிருர்
பறவையது சிறகு போன்றே.

(இ—ள்.) வீரர்களாகிய மருத்துக்களது கைகளிற் ருருவர்த்தம் கலியாணகரமானபூரிகள் சேர்ந்திருக்க அவர்களது மார்பிற் காந்தி வீசும் பொன்னுபரணங்களும் ரத்நாபரணங்களும் ஓங்கி நிற்கின்றன. அவர்களது புஜத்தில் கூர்மை மிகுந்த வாயுதங்கள் வச்சிராயுதத்தைப் போலத் தங்கியிருக்கின்றன. பட்சிகள் சிறகைத் தாங்குவதுபோலத் தங்களது அவயவங்கடோறும் லட்சுமியைத் தாங்குகிருர்கள்—(எ-று.)

வருக்கம். 2.

11. மகத்துவத்திற் பெரியவர்கள், வியாபிப்போர்,
விபூதியுளோர், விண்ணுர்நாளின்
மிகத்தொலையினுந் தெரிவோர், களிப்பளிப்போர்,
நன்ருவோர், விழைந்துவாயா

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

ஓசுத்தனுடைய மொழிபகர்வோர், இந்திரனை
நன்றாகவுமைந்து சூழ்ந்தோர்,
தொருக்க நாதியொடுகூடிச் சிறந்த, மருத்
துவர்களிமாண் டோய்வார் நன்கே.

(இ-ள்.) மகத்துவ மிகுந்த மஹான்களும், விபுக்களும், பலவித ஐசுவரியங்களோடு கூடியவர்களும், வானத்தில் நிறைந்த நட்சத்திரங்களைப் போலத் தூரத்திலிருந்து காணப்படுபவர்களும், மத்த மளிப்பவர்களும், நல்ல நாவோடு கூடியவர்களும், வாயினாலினிய வசனங்களைப் பேசுபவர்களும் இந்திரனை நன்றாகச் சூழ்ந்து வசிக்கிறவர்களும், நாதிகளோடு கூடியவர்களு மான மருத்துக்கள் (இவ் வேள்வியில்) யாகத்துக்கு வருகிறார்கள்---(எ-று.) தோய்வார் நன்கே யென்றது வானவெளியை நோக்கிச் சேர்ந்தது.

12. நற்பிறப்பின் மாருதர்கள் அருங்கொடைமை
யாக்குவைக்கதாம்; நாடி னீங்கள்
முற்பட்டிக்குவையாதிக் கொழியினைப்போற்
பரக்குவையாம்; முன்ப வன்பிற்
சற்கருமஞ் செய்பவர்கள் கொடைகளைவ
ளவள்ளிரையுந் தனத்தைக் கூட்டுஞ்
சற்கொடைகளை யளிக்கு மிந்திரனுங் கைவிட்டு
மாற்றலைப் பாக்கவின்றே.

(இ-ள்.) நற்பிறப்போடு கூடிய மருத்துக்களே! உங்களது மாஹாத்மியம் அத்தகையதாம். நீங்கள் தருங்கொடைகள் அதிதியாகிய பூமியினது செய்கையைப்போல விசாலமாகுதாம். அன்போடு சத்காரியங்களைச் செய்யும் யஜமானன் விரும்பியதனைத்தையளிக்கும் உமது கொடைகளை இந்திரனுங் கைசோரவிட்டு மாற்றுவதில்லை---(எ-று.) 'மருத்துக்களது கொடைகள் அகண்டமாயுள்ள அதிதியைப்போல வரையற்றது,' என்பது கருத்தென்பார் மோட்சமுலர். இச்சூக்தத்துக்கும் அவர் விரிவுரையெழுதியுள்ளார்.

13. மாருதர்காள், மரணமற்றீர், சூழ்முறவித்
தனைத்தாரு, மதிக்கி னீங்கள்
பூருவகாலந் தொடங்கிப் பரிவுறவி
னெங்களுக்குப் பொருந்தியதாளப்
பூரியினை யளித்துக் காத்திடுவீர்கள்;
இம்மறையாற் போற்று மாந்தர்க்
கேவலவர் கீர்த்தியினைக் காத்தருள
மருத்தொயவின் மகிமை யேய்த்தார்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! மரணமற்றவர்களே! உமது பந்துத்வ மித் தன்மையதாகும். யோசிக்குமிடத்து நீங்கள் பண்டைக்காலத்திலிருந்து பழகுகிறீர்கள். (காலாதீதர்களென்றபடி.) எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்துக்கு

ஏராளமான பூமியையளித்து எங்களைக் காப்பாற்றுவீர்கள். இந்த மந்திரத்தி ஞற் றுதிக்கும் மனிதர்களுக்கு அவர்களது கீர்த்தியை யளித்துக்காப்பாற்றி, நேதாக்களாகிய மருத்துக்கள் தங்களது அற்புதச் செய்கைகளால் தமது மகி மையை எல்லார்க்குந் தெரியப்படுத்தினர்கள்—(எ-று.)

(வேறு.)

14. வேகமார் மருத்துவர்காள், வெகுதன முமது கொண்டே
யேகமாய்த் தீர்க்ககாலம் வாழ்வினை யெய்தி யோங்க,
வாகவ மதனி னெங்கள் மனிதர்கள் பெருகி நிற்க,
வோகையி னெக்கியத்தா விட்டியீ தோங்கு விப்பேன்.

(இ-ள்.) வேகம் பொருந்திய மருத்துக்களே! உம்முடைய ஏரா ளமான செல்வத்தைக்கொண்டு யாங்கள் நெடுங்காலம் வாழ்வடைந்து சிறக் குமாறும், யுத்தத்தில் எங்களது ஜனங்கள் பரந்து நிற்கவும், யக்ஞ கர்மங்க ளால் இவ்விஷ்டியைப் பூரணமாகுமாறு புரிவேன்—(எ-று.)

15. மருதர்கா ளிப்போற்றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருதுமிவ் விசையும், மத்தமூட்டுவோர் வரத்தைத்தக்காண்போர்
சுருதியும், உடல்வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்தஸ்தோத்திரம் இன்பத்திற் றங்குமா று உம்மைப்புரிக. இக்கீர்த்தனமும், மத்தத்தை விளைப்பவர்களும் வரப்பிர தான முதலியவற்றாலும்மை யளப்பவர்களுஞ் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்க ளும், எமது சரீரத்தை வளர்க்குமாறு பொருந்தட்டும். யாங்களும் உணவை யும், பலத்தையும், சிரகால ஜீவனத்தையுமடையட்டும்—(எ-று.) இச்செய் யுள் மூன்ருவது அத்தியாயத்தின் கடைச்செய்யுளாக வந்துளது. ஆண்டு ஜீரதானும் என்னும் மூலபதத்துக்கு ஜயசீலதான மென்றுரை கூறிய ஸாயணர் ஈண்டு சிரகால ஜீவனமென்றுர். அதனுற் செய்யுளில் 'வெற்றி யார் கொடையும்' என்பதற்குப் பிரதியாக நெடும் பகல் வாழ்வும்' எனமாற் றிக் கூறினர் இந்நூலாசிரியர். ஈரிடத்திலும் மானனது புத்திரனுகியமாந் தார்யன் சொல்லுந்துதி யென்றே மேனுட்டாசிரியர் மொழிபெயர்ப்பர்.

வருக்கம். 3.

167. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: 1 இந் திரன், 2-11 மருத்துக்கள்.

1. ஆயிரமுதவி, வேந்தே, யுன்னவை, யரிவ, தேர்ந்து
வாயிர முணவின் பேதங், களிப்பினை யெமக் களிப்பா
னுயிரம்வகைத் தனங்க ளாரும் வேகத்தின் மாக்க,
ளாயிரமாக வெங்க ளருகினி லடைந்து நிற்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

(இ-ள்) இந்திரனே! அரீயென்னும் குதிரைகளிரண்டுக்கு நாயகனே! ஆயிரக்கணக்கான வருவிகளும், பொருக்கி யெடுத்த ஆயிரக்கணக்கான உணவு பேதங்களும், எங்களுக்குச்சந்தோஷத்தை யூட்டுவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான செல்வங்களும், வேகம் பொருந்திய குதிரை பசு முதலிய நாற்காற் பிராணிகளும் எங்களுக்குச் சமீபத்தில் வந்து சேரட்டும்—(எ-று.)

2. மாயையிற் சிறந்தோ ராரு மாருத ருதவி யோடும்
பாயபேர் விண்ணினின்றும் பற்றிய முதன்மைச் செல்வ
மேயவை யோடு நன்னர் மேவுக, வவர்தம் வேகந்
தோய்புமாப்பிணையலோ தமெனினு மக்கரை தோய் போதே.

(இ-ள்.) ஞானத்திற் சிறந்தோரான மருத்துக்கள் ரட்சணங்களோடும், பெரிய விண்ணிலிருந்து கொண்டு வந்த முதன்மையான செல்வங்களோடும், எம்மை நன்கே யடைவார்களாக, அவர்களது வேகமான குதிரைக்கூட்டம் ஸமுத்திரமாயினும் பொருட்படுத்தாமல் அதன் அக்கரையிற் றனங்களோடு சேருமக்காலத்து—(எ-று.) ஸமுத்திரம் அந்தரிட்சமாம்.

3. நன்னிலையுற்று நெய்யோ டோடிப் பொன்னுருவினன்னி
டன்னியமின் மேகத்தின் மாலையிற் கூடி மாந்தர்
பன்னியின் மறைந் தொழுகிப் பகர்மக வாக்கி னேரோர்
நன்னயக் காலந்தன்னிற் சபையினி னலக்கத் தோன்றும்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் நன்றாக நிலைத்து, ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரோடு சென்று, தங்கம்போன்றழகிய ரூபத்திற் சிறந்த மின்னலாகிய ஆயுதவிசேஷம் மேகமாலையிற் கூடுவதுபோல அம்மருத்துக்களுடன் கூடி, மனிதர்களது பத்தினிகள் (வெகு ஆபரணங்களோடு ரூபவதிகளாயிருந்தும்) மறைவாக வந்தப்புரத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல மறைவாகவே யொழுகி, யாகத்தினிடத்து ஸ்தோத்திர முதலிய ரூபமாக வாக்கானது எல்லாருடைய காதிலுங்கேட்கவுலாவுதல்போலவொவ்வொருகாலத்தில் இடிரூபமானவாக்காகவெல்லாருக்குந்தெரியும் வண்ணம் ஸபையில் வெளித்தோன்றும்—(எ-று.) மின்னலே மருத்துக்களது ஆயுதமாகவும் அம்மின்னல் குடும்ப ஸ்திரீகளைப்போல மறைந்தே மேகத்தினு ளொழுகுவதாகவும், ஒரோர் காலத்தில் யக்ஞ பூமியில் மந்திரசப்தங்க ளறியப்படுவது போல இடியினால்அறியப்பட்டு வெளித்தெரியுமென்றும் வர்ணித்தார். இவ்வுவமைகளை யறிய முடியவில்லையென்று கூறிமேனாட்டாசிரியர் பின்வருமாறு மொழிபெயர்ப்பர்: "ஒருமனிதனது பத்தினியைப்போலவும், நன்றாய்ப் பிடிக்கப்பட்டுப் பிரகாசத்தோடு கூடிப் பொன்னா லலங்காரிக்கப்பட்டுப் பின்னாற் கொண்டுபோகப் பெற்ற ஈட்டியைப்போலவும், மறைவாக அவர்களுக்கருகில் ஒன்று செல்லுகிறது. அவர்களுக்கிடையில் அழகிய வாசாலகமுள்ள மாதைப்போல வாக்கு மிருக்கிறது." என்பதாம்.

4. எய்ப்பறு சோலை வாய்ந்த மருதர்க ளென்று நீரை
யுய்த்து மின்னோடு சேர்ந்தார்பொதுவினிற்றுய்ப்போரொப்ப;
மொய்த்திடு கோரர் தம்முன் புரோகஸி முரணிச் செல்ல
வுய்த்திலர், தேவ ரன்னாள் தோழமை யோங்கவூழ்த்தார்.

(இ-ள்.) இளைப்படையாதவரும் சோபனாலங்காரங்களோடு கூடிய வருமான மருத்துக்கள் எப்பொழுது நீரைச்சொரிந்து பொருளை அநுபவிப் பவர்களைப்போல மின்னலோடு கூடினார்கள்.மழையையதேஷ்டமாகப்பெய் விக்கும் கோரர்கள் தங்களுக்கு முன் ரோதஸியாகிய ஸ்திரீ பயந்தோட விரட்டினார்களலர். ஆனால் தேவர்களாகிய வவர்கள் அவளதுதோழமை விருத்தி யடையுமாறு விரும்பினார்கள்—(எ-று)உரோதஸி பூமி வானங்களெனக் கொள்ளின், புருஷர்கள் தாங்களநுபவிக்கும் ஸ்திரீகளிடத்து ரேதஸைக் கொட்டுவதுபோலப் பூமியின்மீது மழையைப்பெய்கிறார்களென்றும் அப் பூமிவானங்களைப் பயமுறுத்த வெண்ணாது அவற்றின் தோழர்களாய் அவற்றை அபிவிருத்தி செய்கிறார்களென்றும் உரைக்க. உரோதஸியென்பதற்கு ரோதனஸ்வாபவமுள்ள ருத்திரனது ஸ்திரீ ரோதஸி யென்பார் சிலர், மண். 1 சூக். 101 செய்.7 பார்க்க. வேறு சிலர் மருதர்களது ஸ்திரீகள் என்பர். ஈண்டு மின்னலாகிய மருத்துக்களது பத்தினியென்னும் பொருளில் வந்தது. ஊழ்த்தல் நினைத்தல்.

5. அவிழ்ந்த கூந்தலினள் வீரமார்ந்த ரோதஸி யசுர்யைய
குவிந்திவர் தம்மைக் கூட வெண்ணிய போது சேவை
நிவந்தவர் தேரிற் சூர்யை நேர வந்தரத்தின் மேகந்
தவழ்தலிற் காந்தி சார்ந்த வுறுப் பொடு தாவினாளே.

(இ-ள்.) அவிழ்ந்து விரிந்த கூந்தலோடு கூடினவளும், வீரமனத் தோடு கூடியவளும், அஸுரர்களாகிய மருத்துக்களது பத்தினியுமாகிய ரோதஸி (மின்னல்) இம்மருத்துக்களைக்கூட வெண்ணியபோது, தன்னைச் சேவித்தோங்கும் அம்மருத்துக்களது தேரில், மேகமானது அந்தரத்திற் செல்லுவதுபோலச்சென்று, ஒளிவீசு மவயவங்களோடு சூரியனது புத்திரியாகிய ஸூர்யா அசுவினிகளது தேரிற்குதியதுபோலப் பாய்ந்தேறினாள் —(ஏ-று.)

வருக்கம். 4.

6. யுவானர்கள் சேர்பை கூர்ந்த யுவதியைச் சபையில் வன்மை
தவாதுள வவளைத் தேரிற் சார்த்தினார், மருதீர், நீங்க
ளவாவிய வர்க்க மோங்க, வவிபுளோன் சோமமூற்று
நிவாசவான் வணங்கிப் பண்ணை நேடிப்பாடிய வப்போதே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! நீங்கள் ஆசைப்படும் அர்க்கம் அல்லது ஸ்தோத்திர மோங்கி நிற்கும்போதும், அவியைக்காத்தேந்திய ஸோமயாஜியாகிய கிரகஸ்தன் உங்களை வணங்கிக்கீதங்களைப்பாடியபோதும், நித்தியதருணர்களாகிய மருத்துக்கள், சோபை கூர்ந்தவளும், ஸபைகளில் வலிமைமிகுந்தவளுமான அந்த யுவதியாகிய மின்னலைத் தமது தேரில் நிலைப்பித்தார்கள்—(எ-று.) மருத்துக்களே! என்று முன்னிலைப் படுத்திப் பின்னர் யுவானர்களென்றவிடத்து அவர்களையே படர்க்கைப்படுத்தினார்.

7. மருதரா மிவர்க ளுண்மை மகிமையை, யுரைத்துப் போற்ற
மருவிய வதனைச் சொல்லுவன், மற்றிவர் கூடத்திண்மை
பரவிய மனத்தில் நீக்கத் திடமகங்காரப் பண்பும்
விரவியுஞ் செல்வம் வாய்ந்த மாதரை யடிக்குமாற்றை.

(இ-ள்.) மருத்துக்களாகிய இவர்களது உண்மைவாய்ந்த மகிமையும், உரைத்துப் போற்றத்தக்கதுமான அதனையெடுத்துரைப்பேன். (அது வெதுவெனில்) வலிமைபொருந்திய (அல்லது மழைபெய்விக்கும்) மனத்தோடும், நிலைநிறுத்தத்தகாவும் அகங்காரத்தோடுங் கூடியிருந்தும் இவ்வுரோதஸீயுங்கூட அவர்களோடு சேர்ந்து ஸௌபாக்கியவதிகளாயுள்ள ஸ்திரீகளிடத்திற் சென்று அவர்களைத்தாக்கும் விஷயத்தை—(எ-று.)

8. மித்திரன் வருணனர் யமாறுங் கேடகற்றி மற்று
மிந்தமைப் பாவ நீக்கி யிரட்சனை புரிகின்று; நிங்
கொடுக்கவ இன்மை யார்ந்த வுறுதிவாய்ப் பொருளு மாட்ட
மெத்துறப் புரிவீர்; மாண்ட லவியான் வாழ்வான் மருத்தீர்.

(இ-ள்.) பகலபிமானி தேவதையாகிய மித்திரனும், இரவபிமானி தேவதையாகிய வருணனும், காலைமாலை ஸந்திகளுக்கபிமானி தேவதையாகிய அர்யமாறும், கெடப்போகும் பொருள்களை நாசமுறவிலக்கி இவ்வுலகத்திலுள்ள பாபங்களை நீக்கி யிரட்சிக்கின்றார்கள். சலிக்காமல் உறுதியாயுள்ள பொருள்களையும் சலிப்பிப்பார்கள். மருத்துக்களே! சிறந்த அவிப்பொருள்களையளிக்கும் யஜமானன் வாழ்வையடைவான்—(எ-று.)

9. அண்மையிற் றூரத் தேதுமிளைக்குயா மெவரு மூங்க
ளுண்மையார் பலத்தை யெய்தே, மருதர்காள்; வீரமார்ந்த
நுண்மையி னவர்க ளோங்கித் தீராய்ப் பகைவர் தம்மை
யண்மி யர்ணவத்தின் றன்மை யனையராய்ச் சூழ்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! சமீபத்திலும் தூரத்திலாயினும் உள்ள யாங்கள் உங்களுடைய உண்மைப்பலத்தை யடைவதில்லை. வீரம் நிறைந்த பலத்தவர்களான அம்மருத்துக்கள், சமுத்திர ஜலம் வியாபித்துச் சூழ்வது போலச் சத்துருக்களை நெருங்கிச் சூழ்ந்தார்கள்—(எ-று.) முதலிரண்டடியை முன்னிலையாகவும் பின்னிரண்டடியைப் படர்க்கையாகவுங் கூறினார்.

10. இன்றியா மிந்திரற்குப் பிரிய வுத்தமராய் நிற்க;
வென்றியை மர்யரோடும் விளம்புவ மறுநாள்; யாங்கள்
முன்பும் வன்மையி னோடிற் றோம், புதுவலி தினமு மெய்க்க;
முன்புறு வீரர் தம்முட் பெரியவை னெம்மோ டேய்க.

(இ-ள்.) இன்றைக்கு யக்ஞஞ்செய்யும் யாங்கள் இந்திரனுக்குப் பிரியதமர்களாக விருக்கட்டும். நாளைக்கு இதா ரித்விஜர்களாகிய மர்த்தியர்களோடு இந்திரனுடைய ஜயத்தைக் கூறுவோம். யாங்கள் முன்னரும் பலத்தோடி

ருந்தோம். நாள்தோறும் புதிய பலம் எங்களை யடையட்டும். வலிமை மிகுந்த வீரர்களில் மகிமை வாய்ந்தவனான இந்திரன் எங்களுக்கு அநுகூலஞ்செய்பவனாய் எங்களோடிருக்கட்டும்—(எ-று.) யுத்தந் தொடங்குவதற்கு முன் கூறிய செய்யுளிது போலு மென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

11. மருதர்காளிப் போற்றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருதுமிவ் விசையும், மத்தமூட்டுமோர்வரத்தைக்காண்போர்
சுருதியு, முடல்வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) 166ம் சூக்த விறுதியில் உரை கூறியுள்ளது காண்க—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

168. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1–7 ஜகதி, 8–10 திருஷ்டுப்;
தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. அருகிலுமை மகந்தோறு மடைந்துள்ளோன்
விரைவாக வடையாநின்றான்
பெருகு பயன்றனைத்; தேவர்தமை வணங்கு
மவன்கருமம் பிறங்கெல்லாமுங்
கிருபையுடன் கைக்கொள்வீர்; ஈருலகும்
பெருங்காவல் கிளர்ந்து வாழ்வா,
னரியதுதி கொண்டுமை யிங்கெமை நோக்கிப்
போதுற யானழை விப்பேனே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உம்மைத் தனது யாகங்கடோறு மடைந்துள்ள யஜமானன் மிகுந்த லாபத்தை விரைவாக வடைகிறான். தேவர்களை வணங்கு மவனுடைய கருமங்க ளெல்லாவற்றையும் நீங்கள் அன்போடு ஏற்றுக்கொள்வீர்கள். இவ்வானம் பூமியென்னு மிரண்டுலகங்களும் பெரிய பாதுகாப்போடு வாழ்வை யடையும் வண்ணம் அரிய ஸ்தோத்திரங்களால்நீங்கள் எங்களை நோக்கி வருமாறு யான் உங்களைத் திருப்புவேன்—(எ-று.) வடமொழி இருக்கின் முதலடியிற் பதங்கள் சிதைந்துள்ளன வென்றும், அதனால் இம்மொழிபெயர்ப்பு உத்தேசமாகச் செய்ததாகு மென்றும், இவ்வுண்மையை மோட்சமூலரது 'கீழ்நாட்டுப் புண்ணிய நூல்கள்' 32-வது புஸ்தகம் 281-வது பக்கத்தில் அறியலாமென்றுகூறுவர் மேனாட்டாசிரியர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 168.

2. உருநலத்தோர் தாந்தோன்றித் தம்பலமே
பெருத்தவர்க ளோங்கன்னத் தோ
டிருந்துறக்க வொளியினையு முதவுபவர்
தோற்றுவிரு ரெண்ணவொண்ணுப்
பெருந்திரைகளின்மீது செல்லுதலி
னருகுறுமப் பெட்பார்காலத்
தருநமங்கள் பெறத்தக்கோர் காளையெனப்
பசுவெனவே யனையு மன்னர்.

(இ-ள்.) நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், அநன்யஹேதுகர்களாய்த் தாமே பிறந்தவர்களும், தமது பலமே பெருத்தவர்களும், அன்னத்தையும் ஸ்வர்க்கவொளியையும் அளிப்பவர்களும், ஆயிரக்கணக்கான அலைகள் வெள்ளத்தின்மீது செல்லுவதுபோல அருகிலுறு மக்காலத்து வணங்கத்தக்கவர்களும், காளையைப்போல மழை பெய்விப்பவர்களும், பசுவையொத்தவர்களுமான மருத்துக்கள் உற்பவிக்கிறார்கள்—(எ-று.) 'அருகுறுமப்பெட்பார் காலத்தருநமங்கள் பெறத்தக்கோர்' என்றது தூரத்திலிருக்கும்பொழுது பயங்கரமாகத்தோற்றினும் சமீபத்தில் வந்தபோது வணங்கப்பெறுவதால்ஸௌஜன்யமாயிருக்கிறார்களென்பதையுணர்த்து மென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

3. நிறைவாங்கத் தோடுறைந்து பிழிவுறுநற்
சோமமென நிறைந்த வுள்ளத்
துறைவார்கள் தோமுமை கொளன்பினொடு
மவ்விடத்தே யுவர்தந் தோளில்
நறைவாய்ந்த குழலியர்தங் கணவர்புயம்
பற்றுதலி னெலக்கச் சத்தி
யுறைவாய்ந்த, தவர்கரத்திற் கடகமொடு
வலயமது முறையு மாதோ.

(இ-ள்.) பிழிவதற்கு முன் தண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டு ஊறியுள்ள அவயவத்தோடுகூடிய ஸோமமானது பூரணமாயிருப்பதுபோலத் திருப்தியால் நிறைந்த இதயத்தோடு கூடிய மருத்துக்கள் அன்புநிறைந்த சிநேகிதர்களைப்போல அவ்விடத்துத்தங்குவார்கள். கணவர்களது தோளை யுவதிகளான நாயகிகள் பற்றித்தொங்குவதுபோல அவர்களது தோளிற் சத்தியானது உறைந்தது. அவர்களது கைகளில் வாளும் வலயங்களும் தங்கும்—(எ-று.) ஸ்திரீகளது புருஷன் றோளிற் றொங்குமுவமையை மண்.1 சூக்.167 செய். 3லும் பார்க்க.

4. சுயமாகக் கூடியவர் விண்ணிலிருந்
தலைவின்றித் தோயா நின்றார்;
நயமாரு முங்கைசயி லுந்தமைத் தூண்
டிக்கொண்டு நாடும் வேக

மயமாவீர், மரணமிலீர்; மகந்தோறு
மணைபவர்கள் மருதர் பாவக்
கயமார்ந்தோ ரொளிப்படையார் திடப்பொருளை
னும்மவற்றைக் கடிந்திட்டாரே.

(இ-ள்) தாங்களே கூடிக் கொண்டவர்களாகிய மருத்துக்கள் விண்ணி னிடத்திலிருந்து அநாயாசமாக விங்குவருகிறார்கள். மரண மில்லாதவர்களே! உமது கையினால் நீங்கள் உங்களையே தூண்டிக் கொண்டு வேகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள். யாகந் தோறும் வருபவர்களும் பாபக்ஷயத்தோடு கூடியவர்களும் (பாபமற்றவர்களும் என்றபடி) பிரகாசம் பொருந்திய ஆயுதத்தோடு கூடியவர்களும் ஆன மருத்துக்கள் திடமான வஸ்துக்களையு மழித்தார்கள்—(எ-று.) படர்க்கை முன்னிலை மாற்றைநோக்குக. கசை என்பதற்குச் சவுக்கென்னுது ஸ்துதிமொழி யென்பார் ஸாயணர்.

5. மின்னொளிரும் படைவாய்ந்தமாருதர்கா
ளும்முளெவன் விழைந்து தானே
கன்னமிரண்டினை நாவாற் கதலுறுத்த
லெனவசைப்பான்? கதிர்கடோன்று
மன்னமுறு பயிர்களினை வளர்த்திடமந்
தரவறலி, னணையு மார்க்க
முன்னியக சேய்க்கின்ற வேதசனிற்
பலவிதமா யுறுத்து வானே.

(இ-ள்.) மின்னலாகப்பிரகாசிக்கும் ஆயுதத்தைப் பெற்ற மருத்துக்களே! உங்களுக்குள் எந்தப் புருஷன் உங்களை நாக்கினால்இரண்டு தாடைகளையும் அசைப்பதுபோல அங்கு மிங்குமோடச்செய்வான்? கதிர்களோடு கூடிய அன்னப்பயிர்களை வளர்க்கும் அந்தரிட்ச மேகத்தை விரும்புவதுபோல உம்மையடையும் மார்க்கத்தை எண்ணிப், பகற்காலத்திற் சூரியனைக்கொண்டு வருங் குதிரையாகிய எதசனைப்பலவாறு முயக்குவதுபோல யஜமானன் பல விதத்துதிகளால் உங்களை யியக்குகிறான்—(எ-று.) இச்செய்யுளில் அநேக சொற்கள் கரந்துறைவதால் ஸாயண ரிச்செய்யுட்குக் கூறும் உரை உத்தேசவுரைதானென்பர் வில்ஸன் என்பவர். எதசனைப்பற்றி மண். 1 சூக். 121 செய். 13 நோக்குக.

வருக்கம். 6.

6. மருதர்கா ளெங்கிருந்து நீர்வருவீர்?
இவ்வுகை மகத்வம் வாய்ந்தே
யாருவதின் மூடிவோடு முதலெங்கே
பதரைப் போலடுக் கணைந்த
நீருறையும் படலத்தைச் சலிப்பித்து
வச்சிரத்தை நேடி யோச்சி
யேரினொளி வீசுகின்ற வர்ணவத்தை
வற்றுறக்கி மிழிக்குங்காலே,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 168.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? அடுக்காகத் தண்ணீர் நிறைந்த மேகப் படலங்களைப் பதலைச் சலிப்பிப்பது போலச் சலிப்பித்து, வஜ்ரயுக்தமான காற்றினிசும் சமுத்திரமாகிய கருமுற்றிய மேகத்தைத் தன்னிடத்துள்ள நீரெல்லாம் வற்றிப் போகும்படி கீழ் வீழ்த்தும் போது மறைத்துவம் பொருந்திய இவ்விருஷ்டியுதக வுலகமாகிய அந்தரிட்சத்தின் முடிவு முதலு மெங்கே?—(எ-று.) அத்ரிணா வஜ்ரேணவென்பார் ஸாயணர். மேலிலிருந் தென்றும் மேருட்டாகிறீர். அர்ணவம், சமுத்திரம், ஈண்டு கருமுற்றிய நீர்மேகத்தைக் குறித்தது. ரஜம், உலகம், விருஷ்டியுதகலோகம் அதாவது மழைநீர் தங்கும் உலகம் அல்லது அந்தரிட்சமாம்.

7. உங்கொடை போன்றது துணையோ டொளிவாய்ந்
தாயர் மருத்தீர், சுகத்தையுற்ற
தங்குமது பக்துமார் பயனுறைந்த
தேகத்தையடக்கிக் கொல்வ,
இங்குமது செல்வமும் வள்ளன்மையனின்
கொடைபோன்ற தேயும் போற்றுன்.
மங்கலங் கொள்வது விரைவிற்றெருங்குவது
வைர்யமது வன்மை போனதே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உமது விருஷ்டி யாதி விஷயங்களாகிய செல்வம் உமது கொடையைப் போலப் பிரகாசித்த மானது, சகாயத்தோடு கூடியது, பிரகாசிப்பது, சுகத்தைத் தருவது, தாதாவினது தட்சிணை போன்றது, ஸ்தோதாக்கள் மங்கலத் தன்மை பெற்றது, விரைவிற் சேருவது, அஸுரசக்தியினது பலத்தைப் போல வெல்லா வற்றையும் அடக்குஞ் சக்தி வாய்ந்தது (இத்தகைய செல்வ மெம்மதாகட்டு மென்பது பொருளென்பார் ஸாயணர்.)—(எ-று.) அஸுர்யா இவ ஜஞ்ஜதீ யென்பதற்கு அஸுரா ஸ்த்ரீ போலுமெனப்படி. ஒருவனது ஸொத்தை யபகரித்து மற்றொருவனுக்குக் கொடுப்பாளோ அதுபோல இதுவும் மேகத்தின் நீரை யபகரித்து உலகத்துக்குத் தரும் சக்தி பெற்றது என விரித்துரைப்பார் ஸாயணர்.

(வேறு.)

8. பணிகளைக் கண்டு சிந்து ப்ரதிநுறக் சலிப்ப, மேகத்
திரைமுழ வொலி கொர்ச்சி யடைந் திவண் முழங்கும் போது;
ப்ருதிவியின் மருதர் நெய்யை யூற்றிப் போஷிக்கு மக்கா
ளலையுற நகுந் தடித்து நாடிக்கீழ் நோக்கி மாதோ.

(இ-ள்.) மேகத்தினது இடியொலி முழங்கும் போது, மருத்துக்களது வஜ்ரப் படிகளைக் கண்டு, ஒழுகுந் தன்மையுள்ள நீர் எதிர்க்குரலளித்துச் சலிக்கும். மருத்துக்கள் பூமியின்மேற் சாரநிறைந்த நெய் போன்ற மழை நீரைப் பொழிந்து அப்பூமியைப் புஷ்டியடைவிக்கும் போது மின்னலானது கீழ் நோக்கிப் பிரகாசிக்கும்—(எ-று.) தடித்து, மின்னல்.

9. பொருஞ் செருவதற்காப் பெற்றாள் பிருசினித்தா யொளியின்
வருங் குழுவினர் மருத்துச் சேனையை; மருவு மின்றோர்
பெருஞ்சலதரத்தைப் பெற்றா ரோருரு வொடப் பயின்றோர்;
விரும் பணப் பயிரைப் பின்னர் மேதினி மீது கண்டார்.

(இ-ள்.) பல நிறத்தோடு கூடிய பிருச்நி யென்னுந் தாய், பெரிய யுத்தத்தில் மேகத்தைச் சயிப்பதற்காக ஒளியோடு கூடிச் சலிப்பவர்களாகிய நாற்பத்தொன்பது-மருத்துக்களாகிய சேனா ஸமூகத்தைப் பெற்றாள். ஒரே ரூபத்தோடு பயின்றவர்களாகிய விம்மருத்துக்கள் பெரிய மேகத்தைப் பெற்றனர். அதன் பிறகுதான் எல்லாராலும் விரும்பப்படும் அன்னப் பயிர்களை (ஸர்வ ஜனங்களும் பூமியின் மீது) கண்டார்கள்—(எ-று.) மேதினி மீது ஒன்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. பலத்தை யளிக்கும் உணவுக்காக அம் மருதர்களே தங்களைச் சுற்றிலும் பார்த்தார்கள் என்பர் மேலுரையாசிரியர்.

10. மருதர்கா, ளிப்போற் றும்மை யின்பத்தின் வைகுளிக்கல்;
கருது மிவ்விசையும், மத்சரோட்டு மோர்வரத்தைக்காண் மோர்
சுருதியு, முடல்வளர்க்க வெண்ணிமே னோக்க; யாமுறும்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) 163-வது சூக்தத்தின் இறுதியில் இச்செய்யுளின் உரையைக் காண்க—(எ-று.)

வருக்கம். 7.

169. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 2 சதுஷ்பாதவிராஜு, ஏனைய வை த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மகத்துவ ரிவர்களெனு மிந்திர விடவே மாட்டாய்;
மகத்துவர் கோபநின்று மதித்து நீகாத்தல் மான
வுகப்பினின் மருதரோர்வாய், வேதனே, யுவர்கள் சேர்க்குஞ்
சுகத்தினைத் தருவா யுன்றற் றேய்ந்தவே நாரமிக்க.

(இ-ள்.) இங்கு வந்துள்ள மருத்துக்கள் உன்னை யபேட்சிக்காத மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களாயினும், இந்திரனே, தோழமையினால் நீ யவர்களைக் கைவிடமாட்டாய். மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களது கோபத்தினின்றும் நீ காப்பாற்றுவதுபோல, மருதர்களை யடக்கி யாளுபவனே, பிரம்மனைப் போன்றவனே, அம்மருத்துக்கள் கூட்டுவிக்கும் மழைச் சுகத்தையு மளிப்பாயாக. ஏனெனில் உன்னால் அளிக்கப்பட்டனவே உத்தம பிரியத்தோடு கூடியவையாம் —(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 169.

(வேறு.)

2. இந்திரனே விசுவஜன மேய்ந்தவர்கள் மர்த்தியருக்
குந்தமழை தருவோ ரருஞானத் தோர்களுனை
சூழ்ந்துறவே கூடினார்கள்; மொய்த்த மருத்துவர் சேனை
நந்துபொரு டனைப்போரிற் பெறக்களிப்பி னண்ணினதே.

(இ-ள்) இந்திரனே! எல்லாக்கிருஷிகர்களும் தமக்குளடங்கப்பெற்றவர்களும், மர்த்தியர்களுக்கு மழையைத்தருபவர்களும், அரிய ஞானத்தோடு கூடியவர்களுமான மருத்துக்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து கூடினார்கள். கூட்டமாய் நிறைந்த மருத்துக்களினது சேனை யுத்தத்திற் காந்தி மிகுந்த செல்வத்தை யடைய சந்தோஷ மனத்தோடு செல்கிறது—(எ-று.) முதற் செய்யுளில் இந்திரன் மருத்துக்களை விடாத தன்மையைக்கண்ட கவி இச்செய்யுளில் மருத்துக்கள் இந்திரனை விடாத தன்மையைக்கண்டு கூறுகிறார் என்பர் ஸாயணர். நண்ணினதே என்றது நிகழ்காலப்பொருட்டில் வந்த இறந்தகாலம்.

(வேறு.)

3. உனது கைப்படை யெமக்கா வோங்கிய, தகியே, பூர்வ
வனமழை மருதர் வீழ்த்தார்; அங்கியு மகிழ்வி னின்றுந்
தனமளி கருமத்திற்காத் தயங்கினான்; அவியூண், தீவை
வனம் பொருந் திடுதலென்ன, மகத்தவர் தாங்கா நின்றார்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது ஆயுதவிசேஷமாகிய வச்சிரம் எங்களுக்காகச் சிறந்து நின்றது. நெடுநாளாகச்சேர்ந்து கொண்டு வந்த அழகிய மழைநீரை மருதர் (மேகத்தினின்றும்) விழுமாறு புரிந்தார். (செல்வந்தரும்) கருமத்துக்காக அக்கினியும் ஒளிவீசித் திகழ்ந்தான். தண்ணீர் ஒரு தீவைச் சூழ்ந்து எந்துவதுபோல யஜமானர்கள் சருபுரோடாச முதலிய அவியுணவை யேந்துகிறார்கள்—(எ-று.) ஆபோ ந த்வீபம். என்பதற்கு இரண்டு பார்சுவத்திலும் தண்ணீரோடு கூடிய பர்வதத்தைப்போலவென்பார் ஸாயணர். ஆனால் தண்ணீர் ஒருதீவைத் தாங்கிப் பிடிப்பதுபோல வென மொழிபெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. இந்திர வெமக்குச் செல்வ மீக; வுத்தமப் பலத்தோ
டந்துறுங்கொடையோன் போன்றவள்ள லுன்றனைத் துதிப்போ
முந்துற வாயுவுன்னை விழைகுவர் மது நிறைந்தே
யந்தமார் தனத்தை யூட்டு மாறென வவியுண்பிப்பார்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களுக்குச் செல்வத்தை யளிப்பாயாக யாங்களும் உத்தம பலத்தோடு கூடிய பசு முதலிய தட்சிணைகளை யளிக்கும் யஜமானனைப்போன்ற தாதாவாகிய உன்னைத் துதிகளாற் சந்தோஷப்படுத்துவோம். சீக்கிர வரப்பிரதனான வாயுவைப் போன்ற வுன்னை விரும்பும் யஜமானர்கள் மதுரமான பால் நிறைந்த ஸ்தனத்தை குடிப்பிப்பதுபோல அவியுண்டிகளை யுனக்கு ஊட்டுவார்கள்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

5. இந்திரவுனது செல்வ மின்ப மீவதிற் சிறந்த,
திந்தன யக்ஞ கன்ம மியற்றுவோன் யாவனோனா
நந்திய நடை யோனுக்கு; மருத்துவர், பூர்வகாலத்
தெந்தமை யுற விச்சிக்குந் தேவர் மிச்சுகந்தை யீக.

(இ-ள்.) இந்திரனே! (அக்கினியை வளர்த்துச் செய்யும்) யக்ஞ கன்மங்களைச்செய்து நேர்மையான நடையிலொழுகுபவனுக்கு உனது செல்வ விசேஷமானது ஸந்தோஷத்தை யளிப்பதிற் பேர்போனது. பூர்வ காலத்திலிருந்து எம்மை யடைய விச்சிக்கும் தேவர்களாகிய மருத்துக்கள் எங்களுக்கு நற்சுகத்தை யளிக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

6. மழைதரு மனிதர் தம்மை யிந்திர மகிமை யோரை
யழைதரல்; பிதுவி யில்லைத் தூற்றுக முயற்சி; யின்னோர்
விழைதரப் பரந்த மூலை மேனிய மாசர் போர்பார்க்குத்
துழைதர நின்ற மன்னனாரப் படையொத் திருந்த.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மழையைத்தரும் நரர்களாகிய மருத்துக்களை மகத்துவம் வாய்ந்தவரைக் கொண்டுவருக. பூமியிலுள்ள யக்ஞ பாகங்களில் அவியுணவுண்ணு முயற்சியைப் புரிக. (அல்லது அந்தரிட்ச வலயத்திலுள்ள மேகத்தோடு யுத்தம் புரிக வென்னலும் ஒன்று.) ஏனெனில் மருத்துக்களது விசாலமான மார்போடு கூடிய அசுவங்கள், ஒரு அரசனது பலத்தைத் தோற்றுஞ் சேனையானது யுத்த மார்க்கத்தில் நிற்பதுபோல நிற்கின்றன—(எ-று.) பிதுவி, பிருதுவி, பூமி, அந்தரிட்சத்திற்கும் ஒரு பெயர்.

7. தீரனா மர்த்தியன்றன் காவலோர் பகைமேற் சென்று
சீரறப்பாவ மாற்றுஞ் சிதடனை யென்னச் சாடுங்
கோரர் பன்னிறத்தோ ரோட்டங் கூடிய நடைமருத்து
ரேரினி னுடன்வருகை யெஞ்செவியுற்றே யோங்கும்.

(இ-ள்.) தீரனாகிய மர்த்தியனுடைய காவலோடு கூடியவனாகிய பகைவன் மேற் பாய்ந்து, அதர்மவானை யழிப்பதுபோல வழிப்பவரும், கோரர்களும், பல நிறத்தோடு கூடியவர்களும், வேகமாக வோடிவருபவர்களுமாகியமருத்துக்களுடைய உடன்வருகையானது கேட்கப்படுகிறது—(எ-று.) இந்திரனோடன் வருகையென்க. இச்செய்யுள் உத்தேச மொழிபெயர்ப்பே. மேனாட்டாசிரியர் பின்வருமாறு இந்த ரிக்கை மொழிபெயர்ப்பர்: "தன்னை நேசிப்பவர்களோடு யுத்தம் செய்யும் மர்த்தியனைப்பாவியின் மேற் பாய்வதுபோலப் பாய்ந்து முறியடிப்பவரும், கோரரும், பலநிறவொளிகளை வீசுபவரும், வேகமாகச் செல்பவருமான மருத்துக்கள் முன்னோக்கிவருமொலி கேட்கப்படுகிறது." என்பதாம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 170.

8. மனையுயர் வெய்த வேண்டு மருத்தோரொடு தானந்
தனமெலாம் பொதிந்த ஆக்கள் முன்னுற நின்ற தீக;
தனைமுறை துதிகொள் தேவர் தம்மொடு துதி பெற்றாய்நீ;
யாநெடுநாட் பலம் வாழ்வினை தகையுணாத் தேவ யாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களுடைய மனை உயர்வையடைய மருத்துக்களோடு கூடி நின்று, எல்லாச் செல்வங்களும் நிறைந்ததும் பசுக்கள் முன்னின்றதுமான தானத்தைத் தருவாயாக. தேவனே! துதிக்கப்படு மித்தேவர்களோடு நீயும் ஒருவனைத் துதிக்கப்பெற்றாய்; யாங்கள் நெடுநாளுயிரோடிருக்கும் பலத்தை யளிக்கும் உணவைப்பெறுவேமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 9.

170. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 6.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1,3, 4 இந்திரன், 2, 5 அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1 ஜகதி 2-4 அநுஷ்டுப்; 5 திருஷ்டுப். தேவதை: இந்திரன்.

இச்சூக்தம் இந்திர அகஸ்திய ஸம்வாதமாயுள்ளது.

(வேறு.)

1. இன்றைக்கே யில்லாத நாளைக்கு
மில்லையாரும்; இந்த வுண்மை
யென்றைக்கு நிரூபிக்க வொண்ணாத
வற்புதத்த தெய்வமே யோர்வான்
பின்றைக்கும் வேறொருவன் சித்தமதிற்
புகுந்த மிகப் பிறங்குமஃதை?
அன்றைக்கே யழிந்தது நம்முள்ளமதிற்
கொண்டிருந்த வரு நினைப்பே.

(இ-ள்.) [தாக்கப்படுவதுபோற் சொல்லப்படுகிறது. இந்திரன் கூற்று] இன்றைக்கில்லாதது நாளைக்கு மில்லையாம். ஒருவராலும் நிரூபிக்கமுடியாத அற்புதம் வாய்ந்த இந்த வுண்மையை, வேறொருவனுடைய சித்தத்திற் புகுந்து ஸஞ்சரிப்பதை யெவனறியமுடியும்? எம்முடைய வுள்ளத்தில் யாங்கொண்ட நினைப்புக்களெல்லா மின்றே யழிந்தன—(எ-று.) இந்திரன் மருத்துக்களுக்காக வேற்பட்ட யக்ஞஹவிஸ்ஸுகளைக் கையேற்றதினால் நொந்து, மருத்துக்கள் பிறனுடைய சித்தவிருத்திக்குட்பட்டு நடக்கவேண்டி வருவதையும், தங்களெண்ணம் நிறைவேறாதுபோனதையு மெண்ணித் துக்கிக்கும் செய்யுளிது வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் .4

(வேறு.

2. இந்திர வெமைக் கொல்லுவா னென்னையே; னுனது
சொந்த சோதர ராவர்கள் மாருத, ரவரோ
டந்தமான நற்சார்பினைக் கற்பித்தமைக்னாக;
நந்து போரினி னெங்களை வதைத்க லொடிடலே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எம்மைக்கொல்ல விச்சிப்பதெற்றுக்கு? மருத்துக்கள் உனது சொந்தசகோதரர்களாம். அவர்களோடு சிநேகபாவத்தைக் கற்பித்துக்கொண் டுணவாயாக. போரில் எங்களைக் கொன்றுவிடாதே—(எ-று.) இது அகஸ்தியன் கூற்று. சகோதரர்கள் என்றதை அதிதியின் மக்கள் இந்திரனும் மருத்துக்களும் மற்ற தேவர்களும் என்னும் புராணவசனப்படியுங் கொள்ளலாம். இந்திரனுலளிக்கப்படும் போகங்களைத் தாங்குவதாற் சோதரர்களென்பதுமொன்று.

3, தம்பியே யகத்திய விவ னைந்சுகா வாபு
மிம்ப ரெந்தமைப் புறக்கணித் தாறைவதே னுனது
பம்பு நன்மனப் பண்பினை யறிகுவ,,மெய்யே
யெம்புடை யொரு பொருளுமே யினையவை யீயல்லை.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்று] பிராதாவாகிய அகஸ்தியனே! நீ யெங்கள் தோழனுயும் எம்மை யசட்டைப்பண்ணக் காரணமென்னை? உன்னுடைய மனப்பண்பையாம் அறிவோம். எம்மாட்டு ஒருபொருளுமியையக்க வுண்மையாகவே நீ விரும்புவதில்லை-(எ-று) இதுவும் மருத்துக்கள் தம்மை யகஸ்தியன் லட்சியஞ் செய்யாததன் நிமித்தம் குறைகூறியதாகு மென்பர் மேனுட்டாசிரியர்.

4. வேதியை யலங்காரமாக் குயிற்றுக; விரைந்து
நீதியி னெரி முனருற நிலைத்திட மூட்டித்
தீதிலாவகைத் திகழ்விக்க; மரிப்பின்மை யுணர்த்து
மாதரத்த தெக்கியத்தினை மனுவிப்ப மாங்கே.

(இ-ள்:) [இது இந்திரன் கூற்றென்றும், அகஸ்திய வாக்கியமுமாமென்றுங் கூறுவர்.] ரித்விஜர்களே! யாக வேதியை யழகாகச் செய்வீர்களாக. அக்கினியை முன்னிடத்தில் மூட்டிப் பிரகாசிக்குமாறு செய்க. மரணமற்ற தேவத்தன்மையை ஞாபகமூட்டும்யக்ஞத்தை யாங்களிருவரும் அவ்விடத்துப் பொருந்துமாறு செய்வோம்—(எ-று) இருவரும் என்றது மூலத்திலுள்ள வினை இருமைச் சொல்லாயிருப்பதைப்பற்றி. இந்திராகஸ்தியர்களாகிய யாங்களிருவரும் என்றபடி.மன்னுவிப்பம் மனுவிப்பமென இடைக் குறைந்தது.

(வேறு.)

5. வசுபதியாகும் வேந்தே வசுக்களுக் கிறைவனீயே;
இசைவுறு நண்பர் தம்மைத் தாங்குவாய் நண்பர்க்கிசை;
நசையொடு மருதர்மாட்டு நட்புறு மொழியுரைப்பாய்;
இசையுமவ் விருதுதோறு மேய்க்குமவ் வவி யுண்பயோ.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 171.

(இ-ள்.) [இது அகஸ்தியன் இந்திரமருத்துக்களை யிணைவிக்குங் கூற்று.] அவித்தனங்களுக்குப்பதியாகிய இந்திரனே! நீ எல்லாச்செல்வங்களுக்கு மீசனாகும். மித்திரப்பிரிய! நீ எல்லா நண்பர்களையும் தாங்குவாய். ஆசையோடு மருத்துக்களோடு சம்வாதங்களைக் கூறுவாயாக. ரிதுக்கடோறுமளிக்கப்படும் சருவாகிய வுணவுகளை யுண்பாயாக—(எ-று.) சரு, சமைத்த வுணவு.

வருக்கம். 10.

171. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23 சூக்தம். 7.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: 1, 2 மருத்துக்கள், 3-6, மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன்.

1, இந்நமஸ் தோ டிக்கான்மை பெய்துவேன் யான்; சூக்தத்தால்
வெம்பெறற் பகைவரை யோட்டு மாருதீர், வேண்டுவே னும்
நந்திய வருள்மனத்தை; நந்நுதி யுவப்பிக்குந் நீ
ரந்துறு கோப மாற்றி யவிழ்த்திடீ ரசுவந்தம்மை.

(இ-ள்.) இந்த நமஸ்காரபூர்வமான யவியுணவோடு மும்மையானடைவேன் பகைவர் புறங்காட்டியோடுமாறு அவர்களை யிம்சிக்கும்மருத்துக்களே! நல்ல ஸ்தோத்திரத்தால் உமது அநுக்கிரஹ புத்தியை யாசிப்பேன். நல்ல ஸ்தோத்திரங்களாற் சந்தோஷப்படுத்தப்படும் நீர் உம்மை யடையுங் கோபத்தை யகற்றி யுமது அசுவங்களை யவிழ்த்து விடுவீர்களாக—(எ-று.)

2, மருதர்கா ளுமக்கித் தோம நமஸ்கொடு மனத்தி னெந்த
மிருதயஞ் சமைத்த திய விசையந்தது; தேவர்கா ணீர்
தரமொடு மதனைத்தாங்கு முள்ள வோகையினிற் சாரீர்;
வரமுற நீரே யாற்று நமத்தினை வளர்ப்பீ ராவீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! யாங்கள் மனப்பூர்வமாய் எங்களது ஹிருதயத்திற் செய்த வித்தஸ்தோமம் நமஸ்காரத்தோடு (அல்லது நம இத்யன்ன நாமமென்னும் வாக்கியப்படி அவியுணவோடு) உமக்களிக்கப்பெற்றது. தேவர்களே! அதனைத்தரிக்கும் உள்ளக்களிப்போடு இங்கு வருவீர்களாக. யஜமானர்களது நமஸ்களை (வணக்கம் அல்லது அவியுணவென்னு மிரண்டிலெதனையேனுங் கொள்ளுக.) வளர்ப்பவர்கள் நீங்களே—(எ-று.)

3, துதிபெறுமருத வெம்மைச் சுகந்தினி விசைக்க; மேலுஞ்
சுதிபெறு மகவானேறுஞ் சுகந்தருந் தமனுய்த்தோய்க;
அதிபர மோன்னதத்தில், மருதர்கா ளமோகோ டின்பம்
நிதிபெறும் வெற்றி யின்ன நிகழ்த்துக வருநாளெல்லாம்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்) ஸ்துதிகளைப் பெற்றவர்களாய் மருத்துக்கள் எங்களைச் சுகத்தினி லமர்த்துக. துதியைப்பெறு மிந்திரனும் எங்களுச் சுகத்தைத்தரு முத்தமனாக விருக்கட்டும். மருதர்களே! எங்களுக்கு வரும் நாட்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வாகவும், அழகாகவும், இன்பத்தைத் தருவனவாகவும், ஜயப்பிரதமாகவு மிருக்கும்படி செய்க—(எ-று.) 'சோம்யாநி வநாநி என்பதற்கு அழகிய மரங்களைப்போல வென்பர் இராஸ்மானென்பவர். வனம் ஈட்டியென ஆகுபெயராற் கொள்கவென்பார் லுட்விக் என்பவர். எங்கள் மரங்கள் (அதாவது ஈட்டிகள்) எங்களுடைய சௌரியத்தினால் எப்பொழுதும் நேராக நிற்க.' என மொழிபெயர்ப்பர் மோட்சமுலர். ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith) தனக்கு வேறுவிதமாக மொழிபெயர்க்குஞ் சக்தியின்மையினால் ஸாயண பாஷ்யத்தையே பின்பற்றி வநாநி என்பதை அஹாநி யென்பதன் விசேஷணமாகவே கொண்டுள்ளதாகக் கூறுவர்.

4. ஓடினே னிந்திரன்ற னுயர்வலிய தனி னின்றே
நீடிய பயத்தானிற்கு மியலின்றி, மருத்துவர்கான்
தேடியுந்தமக்கென்றருந் தவி தயாராகிச் சேர்ந்த;
கூடியதொலையினிதைக் குயிற்றனம்; பொறுக்கவெம்மை.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்திரனுடைய பெரிய வலிமையைக் கண்டு, உடல் நடுங்க நிற்கு. மாற்றலின்றிப் பயந்தோடினேன். உங்களுக்கென நிறைந்த அவி தயாராயின. (இந்திர பயத்தால்) இவற்றைத் தூரத்தில் வைத்துள்ளோம். எம்மை க்ஷமித்து எங்களுக்குச் சுகத்தை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) இது அகஸ்தியன் மருத்துக்களது உணவை யிந்திரனுண்ணும்படி விட்டதற்காக அவர்களை மன்னிப்புக்கேட்ட செய்யுள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

5. உன்னபிமான முற்றோர் நித்தியம் வைகறோறு
மன்னுநற் கிரணந் தேர்வான் மருவிய வலியோய், காளை
யன்னவ, வுக்கிரத்தோர் மருத்துவ ரோடணைந்து
துன்னு முக்கிர, மொய்ம்பீவோய், புராதன கீர்த்தி தோய்க்க.

(இ-ள்.) உனது அபிமானத்தைப் பெற்றவர்கள் தினமும் விடியற்காலத்தில் தோன்றும் கிரணங்களை யறியும் வண்ணம் பொருந்திய வலியுடையவனே! உக்கிரனே! பலத்தை யளிப்பவனே! புராதனமானவனே! உக்கிரம் வாய்ந்த மருத்துக்களோடு கூடி எங்களுக்குக் கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

6. நரர் வலிபெருத்தோ ரோடு மிந்திர காக்க; நீயம்
மருதரோ டணைந்த கோப மாற்றுக; வெளியார் குரவ
மருவியாரோடு தெவ்வுவை வாட்டித் தாங்கிடுக; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வையெய்தக.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வலிமிகுந்த நேதாக்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடி யெம்மைக் காப்பாயாக. அந்த மருத்துக்களிடத்து ஏற்படுங் கோபத்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 168.

லை மாற்றுவாயாக. ஞானவான்களாகிய அம்மருத்துக்களோடு எங்களது பகைவரை யடக்கி எங்களைத் தாங்குவாயாக. யாங்களும் உணவுப்பொருள்களையும் பலத்தையும் நீண்ட ஆயுளையும் பெறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 11.

172. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 8.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. இத்திரத்திற் செறிகவும் யாமனம்;
இத்திரத்திற் செறிகவும் ஊதிகள்,
பெருந்து நற்கொடை போலு மருத்துக்காள்,
தீக்குகாந்தி யகியிற் சுருவீர்.

(இ-ள்) சோபன தானத்தோடு கூடியவர்களே! மருத்துக்களே! அக்கினியைப்போலக் காந்தி வீசுமவர்களே! உமது வரவுஆச்சரியகரமாயிருக்கட்டும். உமது உதவிகளும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கட்டும்—(எ-று.) யாமனம் வடமொழிப்பதம் சமநம், நடையென்பது பொருள். ஊதிகள் உதவிகள். அகி பாம்பு என்று வளைந்து வளைந்து செல்லும் மின்னலைக்குறித்து நின்றது.

2. தூர போக வெவ்வம் புமழுகினை
போரி சேப்பது சோபன வீகையிர்;
தூர போக வீ போக்குக் கொடுக்கிடுந்
கிரி ஒற்ற கல் பெய்ய மருதரே.

(இ-ள்.) சோபன வீகையோடு கூடியவர்களே! மருத்துக்களே! உம்மை யழுகுபடுத்தும் அவ்வம்பு (எங்களினின்று) தூரத்திற் செல்லட்டும். நீங்கள் வீசுங் கற்கள் எங்கண்மேல் விழாது தூரஞ் செல்லட்டும்—(எ-று.)

3 திரண பொன்னைச் சலித்துச் செறியுமெம்
பரிசனங்களைப் பற்றிய வாதையிற்
பரிகரித்திடல் வேண்டுதின், வள்ளல்காள்,
பெரிய வாழ்வுறத் தூக்குக வெட்டினே.

(இ-ள்.) சோபனதானத்தோடு கூடியவர்களே! துரும்பைப்போல அற்பமாகச் சலிக்கு மெமது புத்திர பிருத்யாதி ஜனங்களின் வாதைகளை நீக்கி ரட்சிப்பீர்களாக. எங்களுக்கு நெடுங்கால வாழ்வுறும்படி யெங்களைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக—(எ-று.) த்ருணஸ்கந்தஸ்ய என்பதற்குத் துரும்பைப்போல அற்பமான வென்றேனு திரணஸ்கந்தன் என்னும் அஸுரன் அல்லது அரசனது என்றேனும் ஒன்று. திரணஸ்கந்தனது ஜனங்களைக்கொல்லாது விலக்குங்களென்பது பொருள். இவனதுபெயர் வேறெங்கும் வரவில்லை.

வருக்கம். 12.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

173. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 9.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்

(வேறு.)

1. நபத்தினிற் பரவுஞ் சாம நாடியே யோர்க்க வாறு
செபத்தினிற் பாட; யாங்கள்செறிபொலிவின்னி லேறுங்குஞ்
சுபத்துறை யர்ச்சிக்கின்றோம், பாலினைத் தோய்க்கு மாக்க
ளபத்துறு வவை யிற்சாருந் தெய்வ மொக்கியத் தனைப்பான்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) ஆகாசத்தில் வியாபிக்கும் ஸாமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து உத்காதா அவனுக்குத் தெரிந்தவண்ணம் பாடட்டும். பாலைத்தரும் பசுக்கள் ஆபத்துக்குள்ளாகாத வவை யக்ஞ கிரகத்தை நோக்கிவரும் தெய்வமாகிய வுன்னை (பர்ஹிஷ-ல) யக்ஞத்தினிடத்து அல்லது தர்ப்பையினிடத்து)க்கொண்டுவந்து சேர்க்குமாறு, காந்திபொருந்திய ஸ்வர்க்கத்தைப்போல வோங்குகின்ற சஸ்திரங்களைக்கூறி யர்ச்சிக்கின்றோம்— எ-று.) பர்ஹி: யக்ஞமென்பது ஸாயணருரை. மேனாட்டாசிரியர் வே: என்பதற்கு வேத்வி யென வினைப்பொருள் கொள்ளாது, பட்சியெனப் பெயர்ப்பொருள்கொண்டு இவ்விருக்கை வேறுமாதிரி மொழிபெயர்ப்பர். அது வருமாறு: "பட்சியைப்போலப் பாய்ந்துசெல்கிற ஸாமத்தை யவன் பாடட்டும். பால்தரும் பசுக்கள் தடையின்றித் தேவர்களது கூட்டத்தைத் தர்ப்பையில் அமருமாறு விளிக்கும்படி யாங்கள் விண்ணொளிபோல விரியும் சஸ்திரத்தைக் கூறுவோம்." என்பதாம்.

2. காளை காளையர்க டாமே யவிதருங் கருமத் தோரின்
நாளு மீப்பசியின் வாடு மிருகத்தி னுரக்கக் கூவித்
தாளொடு மருச்சித் தேத்தல்; கூர்த்தனே, துதியுமைத்து
மாளன் மர்த்தியனுந் தூதன் மகத்திரு பலியுமீவான்.

(இ-ள்.) ஹவியளிக்கும் யஜமானனாகிய காளை அவியளிப்பதே தமது கர்மமாகவுள்ள ரித்விஜர்களாகிய காளைகளோடு, மிகுந்த பசியினால் வருந்து மிருகமானது உரக்கச் சப்தமிடுவதுபோலச் சத்தமிட்டு அர்ச்சிக்கட்டும். துதிபெற்ற விந்திரனே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதிற் சங்கோஷங்கொண்டும் மர்த்தியனாகிய ஹோதா யக்ஞத்தினிடத்து அவி ஸ்துதியென்னும் இரண்டுவகைப் பலியையுமளிப்பான்— எ-று.) கூர்த்தனே வடசொல், உத்கூர்ண இந்திர என்பார் ஸாயணர்.

3. அளாந்துகட்டிய விடத்திற் சூழ்ந்தனைந் தோதா ரூரல
வளர்ந்தரு சாற்காலத்துக் கருவினை மதித்துச் சேர்க்கல்;
குளம்பின்மாக்களைக்கவீண்டுகொணரப்பட்டாப்போத் தார்க்கல்;
உளம்பெறு தூதினேங்க ளொலிபுவி வானினூடே.

(இ-ள்.) ஹோதாவாகிய அக்கினி அளந்து கட்டிய இடங்களாகிய ஆஹவநீயாதி ஸ்தானங்களில் பூமியினது வளத்தைத் தருஞ் சாற்கால (வருஷசம்பந்தமான வென்பர் ஸாயணர்.) கர்ப்பங்களை (அவியுணவுக்கான பயிர்களை அல்லது கால ஹோமங்களை)க் கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும். (வஸந்த காலத்தில் ஜ்யோதிஷ்டோமஞ் செய்கிறார்கள் என்று சுருதியுண்மையான்.) குதிரை (என்றது அக்கினி) இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுக் கனைக்கட்டும். காளையும் (இச்சொல்லும் அக்கினியையே குறிக்கது.) முக்காரம் போடட்டும். தூதுவனைப் போல வாக்கானது பூமி வானங்களுக் கிடையே செல்லட்டும்.—(எ-று.)

4. அவன்பொருட் டியாம்பார்த்து அவிபளிக்கின்றோம்; தெய்வ
நிலைபெறு பத்திவாய்ந்தோர் மேன்மைத் துதி புனைந்தார்;
உவமைபெறு வலிபொலிந்தோ னாசத்திய ரென்ன வேகந்
தவழ்ந்துவரு வோன் றேரிற் றங்கு மிந்திரன் களிக்கல்.

(இ-ள்.) உயர்தர வன்பிற் பெருகு மவிப் பொருள்களை யவனுக் களிக்கின்றோம். தெய்வ பக்தி வாய்ந்தவர்கள் பலத்தை விருத்தி செய்யும் துதிகளைக் கூறினார்கள். உவமையாகக் கூறத்தக்க வலிமையோடு விளங்குபவனும், நாஸத்தியர்களாகிய அசுவினிகளைப் போல வேகமாக வருபவனும், தேரிற்றங்குபவனுமான இந்திரன் இவற்றில் (அதாவது எங்களவியிலும் பக்தர்களது துதியிலும்) திருப்தி யடையட்டும்—(எ-று.) நசத்தியர், நாஸத்தியர், அசுவினியர். உவம். உவமம் இடைக்குறைந்தது.

5. மெய்ம்மைசார் பலத்தோன், சூரன், விழைதருமகவான், றேரிற்
செம்மைவாய்ந்துறுவோன், போரிற்செருச்செய்வோர் தம்மை
வெல்வோன்,
அம்மைசார் கணையேய்ந்தோன், ஆவரணத்தின் மன்னும்
பொய்ம்மையா மிருளோன் கேடுடைக்குமிந்திரனைப் போற்றல்.

(இ-ள்.) உண்மைப் பலத்தோடு கூடியவனும், சூரனும், விரும்பத்தக்க செல்வத்தோடு கூடியவனும், தேரில் நன்றாக வமர்ந்துள்ளவனும், யுத்தத்திற் சண்டை செய்யும் வீரர்களைச் சயிப்பவனும், அழகிய (வச்சிர மாகிய) கணையைப் பெற்றவனும், உலகை மூடிக் கொள்ளும் இருட்டைச் சேதிப்பவனுமாகிய இந்திரனை (ஹோதாவே!) துதிப்பாயாக—(எ-று.) வ்ருஷன்வன், பலம் பொருந்தியவனே அல்லது காளை மாட்டினாற் சுமக்கப் பெற்றவனே யென்பர் மேற்கோட்டாசிரியர். ஆனால். 'வ்ருஷா தே வஜ்ர உததே வ்ருஷாதேராத:' என்ற (மண்.2 சூக்.16 செய்.6.) வாக்கியத்தின்படி வஜ்ராயுதந் தரித்தவனே யெனப் பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். இவ்விடத்து மோட்ச மூலர் கூற்று கருதத் தக்கது. 'வ்ருஷ சப்தத்துக்குப் பல முறைந்த பிராணி யென்பது பொருள். வேத கவிகளுக்கு இவ்ருஷ சப்தத்தை யெவ்வளவு தாமுபயோகித்தாலும் ஆசை தீருவதில்லை.' யென்பர். மண். 2 சூக். 16 செய். 6; மண் 5 சூக். 36 செய். 5; மண். 5 சூக். 40 செய். 2, 3; மண். 8 சூக். 18, செய். 31 33 இவற்றைப் பார்க்க. இம்மண்டலம் 177வது சூக்தம் 2, 3 செய்யுட்களையும் பார்க்க.

வருக்கம். 13.

6. இப்பெரு மகிமை தன்னு ணரரிடத் தொளிரு மின்னற்
கப்புவி வானங் கச்சை யாயுறப் பற்ற வில்லை;
இப்புவி தனைத்த னுடை யென்ன விந்திரன் றரிப்பான்;
ஒப்புவன் வானை, யுண்டி யுடைய னோபசம தென்ன.

(இ-ள்.) மேலே கூறப்பட்ட பெரிய மகிமையோடு நேதாக்களாகிய யஜமானர்களிடத்து விளங்கு மிவ்விந்திரனுக்குப் பூமி, வானங்கள் அரைக்கச்சையாக வுறப் போதுதலில்லை. (அதாவது இந்திரன் ஓடியாடித் திரிவதற்கு இவ்வுரோதஸீயினது இடம் போதாதென்றபடி.) இப்பூமியை (லோகத்திரயங்களையும்) தனது உடையைப்போலச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். உணவை (அல்லது உணவுப் பொருளைத்தரும் மழையை) யுடையவனாகிய விந்திரன் ஓபசத்தை அல்லது நுதலணியைப்போல (கொம்பைப் போலவென்பார் ஸாயணர்) விண்ணைத் தரிப்பான்—(எ-று.) ஓபசம், ஈஷத் உபசேதே ஓபசம் ச்ருங்கம் என்பது ஸாயணருரை. நெற்றிக்கு முன்னின்று அதை யலங்கரிப்பது, நுதலணி.

7. சமத்தினி லுன்னைச் சூர சத்துருக்களை யடக்குஞ்
சமர்த்தி னிந்திரனைச் சீவர் வலிபெறத் தயக்கு வானை
யமர்த்து முத்தம நெறியோ னுருஞ் சூரியை மதத்தி
லமைத்திட வலியி னொத்த வன்பின மோகை யார்ந்தார்.

(இ-ள்.) சூரனே! யுத்தத்தினிடத்திற் சத்துருக்களை யடக்குமிந்திரனும் பிராணிகளை யுரப்படுத்துவோனும், ஸுக்ருத்துக்களுக்கு உத்தம நெறியை யமைப்பவனும், ஸூரியுமாகிய வுன்னை மதத்தோடுறுமாறு தங்கள் வலியினால் ஒத்த பிரியமுள்ளவர்களாகிய மருத்துக்கள் உள்ள முவந்தார்கள்—(எ-று.) 'சூரனே' யாகத்தினிடத்து இச்செய்யுளிற் சொன்ன குணவிசேஷமுள்ள வுன்னைத்தங்களுடைய வலியினாற்களிப்பினைமர்த்தஸமானப் பிரியமுள்ளவர்களாகிய ரித்விஜர்கள் உள்ள மோகை கொண்டனர்.' என்றுஉரைகூறலும் உண்டு. அற்றேல் நான்காமடியிலுள்ள 'வலி' யென்னும் சொல்லை 'அவி' யென மாற்றிப் படிக்க. ஸமத்ஸு, சமத்தினில் என்பதற்கு யுத்தத்தில் என்றது யாகத்தில்எனப்பொருள் உரைத்துக்கொள்ளுக. வடமொழியிலுள்ள வாஜை: என்பதற்கு வலிகளினால், அல்லது அவிகளினால் என்னும் இரண்டுபொருள்களுமுண்டு. இந்த்ரன் என்னும் பதத்திற்கு 'சத்ரூணும் தாரகம்,' பகைவரையடக்குபவன் என்பது பதப்பொருள். ஸூரி, ஸ்வாமி.

8. இவ்வகைச் சவன முன்ன தின்பமார்ந் துள்ள, தாப
மொவ்வுறு தேவி மாந்த ருவக்க வந்தரத் தொழுங்கால்;
எவ்வகை வாக்கு முன்னை யின்பி னார்த்துவ வாம், போற்றைச்
செவ்விதிற் றூண்டு மோவாரைச் சனங்களை விரும்புங் காலை;

(இ-ள்.) மழை நீராகிய தேவி மனிதர் களிக்குமாறு அந்தரிட்சமாகிய ஸமுத்திரத்தி லொழுகும்போது, இவ்வகையாக உனது ஸோமயாகம் இன்பநிறைந்துளது. ஸ்தோத்திரங்களைப்பிரரேபிக்கும் ஸூரிகளாகிய யஜ

மாணர்களையும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் ஜனங்களையும் புத்தி பூர்வமாக நீ விரும்பும்போது எல்லாவிதமான வாக்குக்களும் உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்துகின்றன—(எ-று.) ஸவனம், ஸோமம் யாண்டு பிழியப்பெறுமோ அவ்விடம் ஸவனமாம், சோம யாகம் என்றார் உரையில். ஸமுத்ரம், 'உதக ஸமுத்ரவண அபாநாந பூத அந்தரிக்ஷம்.' தண்ணீர் ஓடவு மொழுகவுமியைந்த விடமாகிய அந்தரிட்சமென்பது பொருள். கௌ:,ஸர்வாபி ஸ்தோத்ர சஸ்த்ர ரூபாவாக்கென்பார் ஸாயணர். (Dhishna) திஷாபுத்திபூர்வமாக அல்லதுமழைத் தருஞ்செயலோடு என்றுங் கூறுவர் ஸாயணர் இப்பதம் செய்யுளில் இல்லை உரையிற் காண்க.

9. இனவுன தருந்துணையை யெய்துக; விறைவர் தம்மை
மனமுறப் போற்று வோரி னெண்ண முற்றினராய்மன்ன;
இனமுறங் கன்மத்தை வேகிற் செய்பவ னென்ன வேந்தன்
கனமுறு மகத்துஞ் சேர்க்குங் காலத்துத் துதியின் வைக.

(இ-ள்) ஸ்வாமியாகிய இந்திரனே! உனது நல்ல சகாயங்களை யாங்கள் அடையட்டும். ராஜாக்களாகிய நரர்களைப் போற்றுகின்றவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதுபோல உன்னைப்போற்றின யாங்களும் எமது இச்சைகளைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றவர்களாகப் பொருந்தட்டும். (பின் இரண்டடி இந்திரனைப் படர்க்கைப்படுத்திக் கூறியது.) வேகமாகக் கர்மத்தை செய்பவனைப்போல எங்களது சஸ்திரங்கள் இந்திரனைக்கொண்டு வந்த பின்னர் அவ்விந்திரன் எங்களது துதியினிடத்து நிலைபெற்றுத் தங்கட்டும்-(எ-று) எவ்வகையாக இந்திரன் றுணைசெய்வானோ எவ்வகையாக யாங்கள் எங்களெண்ணத்தைப்பூர்த்திசெய்துகொள்வோமோ எவ்வகையாக இந்திரன் எங்களது ஸ்துதியிற் றங்குவானோ அவ்வகையாக ரித்விஜர்களே நீங்கள் புரிவீர்களாக வென்று ஒரு வாக்கியங் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.

10. நரர்களைத் துதித்து நண்ப ராக்குவோர் பானுவொப்பாம்;
சமரிற் புவிசை முற்ற விந்திர னெமதோ னாகுக;
வாமுறு கேண்மை வேட்டோர் மருவு செங்கோலின் வாழும்
புரபதியினைப்போன் மத்திபொருந்தியோரவியின் வேட்டார்.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய வீரர்களை (அரசர்களை யென்னலும் தரும்) நண்பர்களாக மாற்றிக் கொள்ளுவோரைப் போல யாங்களும் இந்திரனை நண்பனாக்கிக்கொள்ளுவோம். அப்பொழுது கையில் வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய விந்திரனும் எங்களுடையவனாகட்டும். நியாயமாக வரசாளும் ஒரு பட்டணத் தரசனது சிநேகத்தை விரும்பினவர்கள் அப்புரபதியைப் பூஜிப்பதுபோல, இங்கு மத்தியஸ்தர்களாகப் பொருந்திய ரித்விஜர்களும் யக்ஞ ஸாதனங்களால் இந்திரனை வணங்குகிறார்கள்—(எ-று.) இது ஒரு கடினமான விருக்கென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயணருரையைத் தழுவி மொழி பெயர்த்துள்ள வில்ஸன் முற்பாதியிருக்கை ஒரு வாக்கியமாக முடித்துள்ளார்.

வருக்கம். 14.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

11. எக்கியன் வேந்தன் றன்னை யோக்க மெய்துற வளர்ப்பான்,
உக்கிர மனத்தோ டன்னுன் சூழ்வுற வுலவும் போதும்,
மிக்க வேட்கையனை யண்மை யுறையு நீர்த்துறை யிழுத்த
லொக்க, நீள்பாதைசேர்க்குங்கணக்கினிற் பயன்கொள் வோனை

(இ-ள்.) மிகுந்த தாகமுள்ளவனைச் சமீபத்திலுள்ள பிரஸித்தமான தண்ணீர்த்துறை யிழுப்பதுபோலவும், பயன் பெறுபவனை நீண்டு வளைந்த பாதையானது தன்னிடத்துச் சேர்ப்பதுபோலவும், இந்திரன்கோபத்தோடு தூரமாக வளைந்து செல்லும்போதும் யக்ஞத்தினால் அவனோங்கி வளரும்படி யக்ஞம் புரிபவன் செய்வான்—(எ-று.) "இப்பொழுது காலஹரணஞ் செய்யினும் முடிவில் இந்திரன் யக்ஞத்தினிடத்து வருவான். நாம் பொறுமையோடுங்காத்திருக்கவேண்டும். தாகமெடுத்த வழிப்பிரயாணிநீரோட்டத்துக்கு வந்து கடைசியாகத் தனது பிராயணத்தின் முடிவிடத்தை யெய்துகிறான்." என்பது கருத்தென்பார் மேனாட்டாசிரியர். இவ்விருக்கிலும் அநேக பதங்கள் கரந்துறைகின்றன வென்பார் வில்ஸனென்பவர். உள்ள பதங்களைக் கொண்டு எவ்வளவுபொருள் வேண்டுமாயினும் கொள்ளலாமே யொழியத் தமக்குவேண்டிய பதங்களைத் தம்மிஷ்டப்படி சேர்த்து ஸாயணரைப்போல வலிந்து பொருள் கொள்ளுவது அழகல்லவென்பர் மேனாட்டாசிரியர் பயன் கொள் வோனைப் பாதைசேர்க்குங் கணக்கினிலெனச் சேர்க்க.

12. போரினிற் றேவரோடு பொருந்திய நீ யிங்கெம்மைச்
சோரவிட்டிடல், மொய்ம்பார்ந்த விந்திர வுனக்கு வேறாய்
நேருறுமவி; பெரியோன் பலனொடு கூடும் போற்றுந்
தேருறு மவியர், சிந்தும் பலன் மருத்துவரை யேத்தும்.

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்தியவனே! இந்திரனே இங்கு நடக்கும் யுத்தத்தில் தேவர்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடிய நீ எங்களைக் கைசோர விட்டு விடாதே. உனக்காகத் தனியாக ஹவிர்ப்பாகம் பொருந்தியுள்ளது. மகத்துவனான விந்திரனைப் பலன்பெறு மாற்றலோடு புகழும் ஸ்தோத்திரங்கள், தேர்ந்த அவியோடுகூடியவரும் மழையாகிய பலனை யொழுக்குபவருமான மருத்துக்களையும் துதிக்கும்—(எ-று.) இச்சூக்தம் முழுவதுமே மொழிபெயர்த்தற்கரிய இருக்குக்களடங்கி யுள்ளதாம்.

13. அரிவ, விந்திர, வெம்மிப்போற் றுனக்கென வணைந்த தீதாற்
பெருநெறி யெமக்குக் காண்க; தேவனே நன்மை யார்ந்த
திருவை யா மெய்த வெம்மைச் சேருக சூழ்ந்து; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) கருஞ்சிவப்புநிறம் வாய்ந்த குதிரைகளிரண்டைப் பெற்றவனே! இந்திரனே! யெங்களுடைய இந்த ஸ்தோத்திரம் உனக்காகப்பொருந்தியது. இதைக் கைக்கொண்டு எங்களுக்கு வாழ்வைத் தருவாயாக. தேவனே! யாங்கள் செல்வப்பெருக்கை யடையும்வண்ணம் எங்களைச் சூழ்ந்து சேர்ந்து நடத்துவாயாக. யாங்களும் உணவுப்பொருள்களையும், பலத்தையும், நெடுங்கால வாழ்வையும் பெறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 15.

174. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 10.

10 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: ஷி. அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மன்னனீ வேந்தே தேவர் யார்க்கும்; நேதாக்க டம்மைத்,
துன்னலர்க் கெதுப்பேபாய், காக்க;விரட்சணைபுரிகவெம்மை;
நன்னைத்தேர்ந்த முண்மைப் பதிமகவா னெம்மேனம்
பின்னைமாக்குபை செல்வம் பெருத்தவ வலி யளிப்பாய்.

(இ-ள்) இந்திரனே! நீ (எங்கட்கு மாத்திரமே யன்றி) எல்லாத் தேவர்களுக்கும் அரசுனும்.சத்துருக்களைக்கொல்லும் அஸுரனே எங்கள் யக்ஞங்களை நடத்துவிக்கும் நேதாக்களாகிய நரரைக் காப்பாயாக. எங்களையும் இரட்சிப்பாயாக. மைத்துக்களுக்கு உண்மையான பலனை யளிக்கும் பதி நீ. மகவான் (செல்வான்) நீ. எங்களது பாபத்தைக் கெடுப்பவன் நீ. மிக்க செல்வத்தோடு கூடிய நீ ஸ்தோத்திரங்களுக்குப் பலத்தை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

2. இந்திர விகழ்ந்து பேசுந் சனங்களி னேழு கோட்டை
நந்துகார் காலந் தன்னி னற்சர ணளிப்ப வற்றை
முந்தற வழித்தாய்; நிந்தை யற்றவ மூடுரு நீரைச்
சிந்திவே விருத்திரற்கொன் றினமையார் புருகுற்சற்கே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இகழ்ந்து பேசுஞ் சனங்களுக்கு மழைக் காலத்திற் காவலை யளிக்கும் எழுகோட்டைகளைப் பொடித்தனை. நிந்தை யற்றவனே! நித்திய தருணனான புருகுத்ஸனுக்காக விருத்திரனை யழித்து மழை வெள்ளத்தையோடவிட்டாய்—(எ-று.) புருகுத்ஸனைப்பற்றி மண். 1. சூக்தம் 63 செய். 7 பார்க்க. மழைக்காலத்தில் சுகமாக விருக்கும்படி கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்த எழு கோட்டைகளாம் என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

3. சூரர்தங் காவற் சேனை சோர்ந்திட வோட்டி, வேந்தே,
யாருடன் விண்ணொளியைப், புருகுத, நானத் தேய்ப்பா,
யேரினன்னவீசர் டம்மிற்கருமத்தும்பொருளினுந்தேய்ந்
தாரும் வஸ்தி யெரியைச் சியமே யென்னக் காக்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே, புருஹூதனே! சூரர்களுடைய காவலில மைந்த சேனைகள் (அசுரபுரிக ளென்பார் ஸாயணர்) தோற்றழியும் வண்ணம் ஒட்டி விண்ணின் ஒளியாகிய சூரிய வெளிச்சத்தை நிச்சயமாக எந்த மருத்துக்களோடு சேர்ந்து அமைப்பாயோ அம்மருத்துக்களுடன் எம்முடைய வீட்டில் நடக்கும் யக்ஞ கர்மங்களிலும், இதர வஸ்துக்களிலும் பொருந்திக் கழிவை யெய்தும், விரைவான நடையோடு கூடிய அக்கினியைச், சிங்கந்தான் தங்கும் வனத்தை யழிக்கும் யானை முதலிய பிராணிகளை வதஞ்செய்து அவ்வனத்தைக் காப்பது போலக் காப்பாயாக—(எ-று.) யக்ஞக் கிரஹத்திலுள்ள அக்கினி அழிவை யடையாமற் காக்கப்படின் யாங்கள் அதுஷ்

டான பரர்களா யிருப்போமென்பது கருத்து. சிங்கம் சத்துரு மிருகங்களைக் கொல்லுவது போல நீபகைவரது கோட்டைகளை யழிப்பாயாக வென அவ்வுவமையை அசுரபுர பேதனத்துக்குங் கூறலா மென்பார் ஸாயணர்.

4\. அவர்களுன் குலிசச் சத்த மகத்துவத் தொத்த சார்க்கட்
சலமெனச் சேர்வா ருன்றன் சீர்சரு வுறுவான், வேந்தே;
அவமுற நீரை வீழ்த்த வாயுதங் கொண் டரீயின்
சுவனுறும்போ துவன்மைத் திறத்தினுண் பொருள் கவர்ந்தாய்

(இ-ள்.) இந்திரனே! அப்பகைவர்கள் உனது வச்சிராயுதத்தின் சத்தமகத்துவத்தினால், எல்லாரும் ஒத்துறையும் இடமாகிய அந்தரிட்சத்தில் (பூமியி லென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) உனது கீர்த்தி வெளித் தோன்றும் வண்ணம் சவனிலேயிற் சேர்வார்கள். நீ மழை நீரைக் கீழிழியுமாறு புரியக் கையி லாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு அரீ யென்னும் இரண்டு குதிரைகளின் மீது மேறிய போது உனது சாமர்த்தியத்தினால் (அப்பகைவர்களது) உணவுப் பொருள்களைக் கைக்கொண்டாய்—(எ-று) அரீ, இருமைப் பெயர், இந்திரனுடைய குதிரைகளுக்குப் பெயர். சுவல், தோள் ஈண்டு முதுகைக் குறித்தது.

5\. இந்திர, சுகத்தை நாடு நேர்நடை வாதன் பாவிற்
சுந்தரக் குற்சன் றன்னை நீவிரும் பவிக்கட் போய்க்கல்;
நந்து சூரிய னெம்மாட்டுத் தேருரு ளடக்க மேலக்கே;
அந்திய குலிசக் கையன் பொரு தலையனர் மேற்செல்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சுகத்தை யிச்சிக்கின்றனவும், நேரிய நடையோடு கூடியவும் (குத்ஸனை யடைந்தனவும்) ஆனவாயுவினது (வாயு ஸமானவேக முள்ள வென்பார் ஸாயணர்.) குதிரைக ளிரண்டின் மேல் குத்ஸரிஷியை உனக்குப் பிரியமான அவியைத் தரும் யக்ஞ தலத்துக்குத் தூக்கிக் கொண்டு போவாயாக. சூரியன் எமக்கருகில் தனது தேர்ச் சக்கரத்தை மேல் நோக்கி நன்றாக வுருட்டட்டும். வச்சிரபாகு வாகிய விந்திரன் (இது இந்திரனைப் படர்க்கைப் படுத்தியது) போர் செய்பவனைச் சத்துருக்களின் மேற் செல்லட்டும்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்கின் முதற் பாதிக்கு வேறு வகையாகப் பொருள் கூறுவர். "இந்திரனே! யாரிடத்தில் நீ களி கொள்ளுகிறாயோ அந்தக் குத்ஸனை நீ தாங்கு வாயாக. வாயுவினது இரண்டு கருஞ்சிவப்பு நிறமுள்ள குதிரைகளும் கீழ்ப்படிதலோடு கூடியுள்ளன,' என்பார். பின்னிரண்டடி ஸாயணருரையைப் போலவே.

வருக்கம் 16.

6\. அரிவ, விந்திர, போற்றார்க்கும் வலியின, வீகையற்றோர்
அரிகளுன் மித்திரர்க், கிங்கிள்புறு வள்ளல் கண்டு
நாருடன் செறியு முன்னு னலிக்கப்பெற் றருட்புதல்வ
ருரிமையின்வகிப் போர்தம்மைமொறுத்துக்கொல்லுபவனுக

மண்டலம் 1 சூக்தம் 174.

(இ-ள்.) அரி யென்னும் குதிரைகளிரண்டிற்கு நாயகனே! இந்திரனே! ஸ்தோத்திரங்களாற் பலவிருத்தி யடைபவனே! உனது நண்பர்களுக்கு விரோதிகளும், அதாசுஷர்களும் (தானஞ் செய்யாதவர்களும் என்றபடி) தானஞ் செய்து இன்புறும் அர்யமணனைக் கண்டும் வணங்காதவர்களும், ஆயுள் நிறைந்த மனிதர்களோடு கூடிய வன்றால் விரைவாகத் தன்னைப்பட்டுத் தமது குடும்ப விருத்திக்காகப் புத்திரர்களைத் தாங்குவோருமான அவர்களைக் கொல்லுவாயாக—(எ-று.). அர்யமணன், வள்ள லென்னும் பொருளில் வந்தது.

7. கவிபருள் தூண்ட வுன்னை யிந்திர, துதித்தான்; தாசன்
புவியின்கீழ்ப் படுக்கை யெய்தப்பொருத்தினை; தன தானத்தா
லவியறு மொளியி னோங்குமவனி மூன் றமைத்தாய்; அட்டப்
புவியினிற் குயவாசன் றன் பொன்றிடப்பொருதுகொன்றாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வேதவித்தான ஹோதாவாகிய கவி யருளினாற் றூண்டப் பட்டு உன்னைத் துதித்தான். தாஸனாகிய பகைவன் பூமியின் கீழ்ப் புதைக்கப்படுமாறு செய்தனை (கொன்றாய் என்றபடி). சித்திர தானங்களால் (அல்லது தனக்கு மகிமை வாய்ந்த உனது தேஜஸ்களினால்) மூன்று பூமிகளை யமைத்தாய்: அஷ்ட ஸ்தானத்தில் (பெரு முழக்கோடு கூடிய குயவாசனை யுத்தஞ்செய்து கொன்றாய்—(எ-று.) அவனி மூன்று. பூமி, யந்தரம், விண்ணென்றும் தார்ஷிக பாசுக ஸௌமிக பூமிகளென்றும் கூறுவர் ஸாயணர். துர்யோணே என்பதற்குத் அஷ்ட ஸ்தானத்தி லென்றது துர்யோணனென்னு மாசுனுடைய பிரீதிக்காக வென்பதும் ஒன்று. ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் குயவாசனை அவனது வீட்டிற் கொன்றாய் என்பர். துரோணையும் துர்யோணையும் ஒன்றாகக் கொண்டார் போலும்.

8. இவ்வுன சநாத செய்கை பண்டுநின் றெய்ந்த வற்றை
நவ்வியர் துதியா நின்றா, ரிந்திர; உயிர்கள் கேடற்
றெவ்வுற நடத்தை விட்டதுற்றனை; யசுரர் கோட்டை
வவ்விப் பழித்தாய்; தெய்வமில்லவன்மழுவைத் தாழ்த்தாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இந்த உனது நித்தியமான செய்கைகள் பழைய காலத்திலிருந்து வந்தவற்றை நூதனமான ரிஷிகள் துதிக்கின்றார்கள். உயிர்கள் அழியாதிருக்கும் வண்ணம் மேகங்களைப் பேதித்தாய். அசுரர்களது கோட்டைகளை நாசஞ் செய்தாய். தெய்வ மற்ற அவ்வசுரர்களது கொலை வல்ல ஆயுதத்தை வணங்குமாறு செய்தாய்—(எ-று.).

அலைப்பவன் புயலைத்துக் கடுவரலாற்றின், வேந்தே,
தலைப்பெய லறால் பெய்வித்தாய்; சூரனே, சமுத்திரத்தின்
றலைத் துவனீர் பெருகுமாறு தயக்கிப் காலந் தன்னி
னிலைப்புறக் காத்தாய் துர்வசன் யது விருவர் தம்மை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சத்துருக்களைச் சலிப்பிப்பவனாய் மேகங்களைச் சலிப்பித்து வேகமாகச் செல்லுமாற்று நீரைப்போல வென்று மோடும் படி மழை நீரைப் பெய்வித்தாய். சௌரியம் வாய்ந்தவனே! ஸமுத்திரம

கிய வந்தரிட்சத்தின் மேல் தண்ணீர் பெருகுமாறு தயக்கிய போது, தூர்வசன், யதுவென்னும் இரண்டு ராஜர்ஷிகளையும் (பூரணமான ஜலவிருஷ்டியினால்) அழிவடையாமல் நிலைக்குமாறு காப்பாற்றினாய்—(எ-று.) தூர்வசன், யது, மண். 1 சூக். 108 செய். 8 நோக்குக.

10. அரியெலாக் காலத்துந் நீ யெம்மவனாக; தான
மருவு முத்தமனே யாக; நரர்தமை யென்று மோம்ப;
செருவெலா மனிக்க வெங்கட் சூரத்தினைச் சிறக்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும் பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ யெல்லாக் காலத்திலும் எங்களவனாக விருப்பாயாக; தானத்தோடு பொருந்திய வுத்தமனாகவு மிருப்பாயாக. புத்திர பிருத்யாதி மனிதர்களைப் பரிபாலிப்பாயாக. யுத்தந் தோறு மெங்கள் சேனைக்குப் பலத்தை நன்றாக வளிப்பாயாக. யாங்கள் உணவுப் பொருளும் பலமும், நீண்ட ஆயுளும் பெறுவோமாக— (எ-று.)

வருக்கம். 17.

175. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23 சூக்தம். 11.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மை அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1 ஸ்கந்தோக்ரீவி (3, 6, காய்சீர்வந்த அறுசீர்க்கழிநெடில்; பிரஹதிபோல) 2–5 அநுஷ்டுப், 6 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. மதத்தைக் கொள்க, வுன துமகான் மருவு, மரிவ, பாத்திரதின்
பிதத்திற்குடிக்கப்பெற்றதுபோலின்றுபருகப்பெற்றதுவால்;
மதத்தையளிக்குந்துளியிச்சைவருடிப்பவனுன்றனக்கென்ன
விதத்தின்வெகுவுத்தபத்தானத்தன்னத்துரத்தின்மதர்த்தனவே.

(இ-ள்.) அரி யென்னும் குதிரை யிரண்டிற்கும் நாயகனாகிய விந்திரனே! உன்னுடைய மகத்துவம் வாய்ந்த ஸோமமானது பாத்திரத்தினின்றுங் குடிக்கப் பட்டது போல உன்னாற் குடிக்கப் பெற்றது. அதனால் நீமதத்தை யடைவாயாக. மதத்தை யூட்டும் ஸோமத்துளிகள், இச்சைகளை வர்ஷிப்பவனாகிய வுனக்காகப் பலவித (ஆயிரக் கணக்கான வென்று மூலத்திலுள்ளது.) தானங்களோடும், உணவுப் பொருள்களோடும், பலத்தோடுமே மதம் பொருந்தி நின்றன— (எ-று.)

(வேறு.)

2. இணையிலையந்தவ, விந்திர, வெங்கண் மாட்டனாக,
வினையுறல்வலிச் சிறப்புறு மதத்ததுன் சோமம்
இணையிறுனத்தி னியைந்தது மரிப்பினைப்காது
தனையும் போரினிற் பகைவரை யடங்குவிப்பதுவே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 175.

(இ-ள்.) யாங்கள் தரும் ஸோமத்தை ஸகாயனாக வுடைய விந்திரனே! நல்ல வலிமையோடு கூடியதும், சிறப்புப் பொருந்தியதும், மதத்தை யளிப்பதும், ஒப்பற்ற தானத்தோடு கூடியதும், அமரத்துவத்தை யளிப்பதும், யுத்தத்திற் பகைவரை யடக்குவதுமான உனது ஸோமம் எங்களை யடையட்டும்—(எ-று.) பின் பாதியை இந்திர பரமாகவும் அர்த்தஞ்செய்யலாம். அற்றேல் பலம் பொருந்தியதும் மதத்தை யளிப்பதும் சிறந்ததுமான உனது ஸோமம் எங்களை யடையட்டும். அச்சோமத்தோடு கூடிய இந்திரனே, நீ எங்களுக்குத் தாதாவாகவும், யுத்தத்திற் சயமூட்டுபவனாகவும், அமர்த்தியனாகவு மிருப்பாயாக என்க.

3. சூரனீ கொடை வாய்ந்தவன் மனிதனின்றேரை
நீயிரிற் றூண்டுவோன் யாமளி சோமத்தின் றுணையோன்;
சீறிறேன் பினை யாற்றிடான் றசியுவைத் தகிப்பாய்,
தூரி னுண்சுட ரோங்கு பாத்திரத்தினைத் தகைய.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ சூரனும், தாதாவும், மனிதனாயக்குமாரிய தேரை நடத்துவோனும், எங்களுடைய ஸோமத்தின் ஸஹாயனும். சுவாலையோடு கூடிய பாத்திரத்தைத் தகிப்பதுபோல, விருதாநுஷ்டானமில்லாத தஸ்யுவை யெரிப்பாயாக—(எ-று.)

4. பலத்தி னீசனாய்ச் சூரிய னுருளினைக், கவியே,
பொலக் கவர்ந்தனை; குற்சனை வாதன்றன் பரிமீ,
துலத்தி னெங்க ணுமுலர்த்திடு மசுரன் சுட்டுணனைக்
கொலற்கெனை விவண் டூக்கிக்கொண் டேகினை யன்றே,

(இ-ள்.) கிராந்த தர்சியாகிய இந்திரனே! உனது பலத்தினால் ஈசனாகிச் சூரியனது தேருருள்களுளொன்றைக் கவர்ந்தனை. உலகமெலாம் கற்பாறையைப்போல வற்றச்செய்யும் அசுரனாகிய சுஷ்ணனைக் கொல்லுவதற்காகக் குத்ஸனை வாயுவினது (அல்லது வாயு வேகமுள்ள) குதிரையின்மீது தூக்கிச் சென்றாய்—(எ-று.) சூரியனுக்கு முன்பு இரண்டு சக்கரங்களிருந்தன வென்றும் அவற்றுள் ஒன்றை இந்திரன் கவர்ந்தனனென்றும் ஒரு இதிகாஸமுண்டு. மண். 5 சூக். 29 செய். 10 பார்க்க. குத்ஸனை வாயுவின் பரியின் மீது கொண்டுபோனதைமேல் 174-வது சூக்தம் 5-ம் செய்யுளிற் கூறினோம். மண். 1 சூக். 51 செய். 6-லுங் காண்க.

5. மகாவலிமைய துன்மதங்; கிருது வுன்னது வு
மகாவளப் புகழேய்ந்தது; விருத்திரன் றனைக்கொல்
சுகாதுபப் பொருடேய்ப்பவை யசுவமாகிய சார்
மகாதனம் பகைவனைதப்பவைதமை வழங்குவவே,

(இ-ள்.) உனது ஸோமபானத்தினால் வரு மதம் மகா வலிமை பொருந்தியது. உனது கர்ம வியாபாரம் மகா வளம்பொருந்திய கீர்த்தியைப் பொருந்தியது. உனது கர்ம வியாபாரம் மகா வளம்பொருந்திய கீர்த்தியோடு கூடியது. இம்மதம் கர்மமாகிய விரண்டும் விருத்திரனைக்கொன்று சுகா

ரூபவப் பொருள்களைத் தருபவையும், சத்ருருக்களைக் கொல்லுபவையான அசுவமாதிய பெரிய செல்வங்களைத், தருபவையுமாம்---- (எ-று.) வழங்குகவே என ஈற்றுச் சொல்லை மாற்றி அத்தகைய செல்வத்தை யநுக்கிரகிப்பாயாக வென முடித்தலும் ஒன்று. சுகாரூபவப் பொருள், சுகாரூபப் பொருளென இடைக் குறைந்தது.

(வேறு.)

6. பண்டைய துதியாளர்க்குத், தவித்தவன் பருகு நீரி,
னண்டி யிந்திரநீ யென்றுஞ் சுகமய மானாய்; அந்நா ற்
கொண்டவித் துதியி னுன்னை யடிக்கடி கூவினேன்; யா
முண்டிடு முணவின் வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வி லேறுங்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பூர்வகாலத்து ஸ்தோதாக்களுக்குத், தாகமெடுத்தவனுக்குக் கிடைத்த நீரைப்போல நீ யெப்பொழுதுஞ் சுகமயமாகவிருந்தாய். ஆகையால் இத்துதியினால் யான்உன்னை அடிக்கடி துதித்துக் கூவினேன். யாங்கள், உணவுப் பொருள்களிலும், பலத்திலும், நெடுநாள் வாழ்விலும் விருத்தி யடைந்து நிற்போமாக---(எ-று.) வன்மையின் என விரிக்க.

வருக்கம். 18.

176. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 12.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1–5. அநுஷ்டுப், 6 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. இந்துவே, வசுவெங்களுக் கெய்துமா மதத்தி
னந்துக; வுன தாரத்தி னிந்திர னகம்புகுக;
முந்துகோபத்தின் மூரனொடும் பரவுகின்று;யு
னந்திகத்தொரு பகைவனை யேனுங் காண்கிலையால்.

(இ-ள்.) துளிகளால் நனைக்கும் ஸோமனே! எங்களுக்குச் செல்வம் வந்து சேரும் வண்ணம் மதத்தை யடைவாயாக. உனது பலத்தினோடு இந்திரனுக்குட் புகுவாயாக. கோபத்தோடு பலத்தில் வியாபிக்கிறாய். உனது சமீபத்தில் ஒரு சத்துருவையும் நீபார்ப்பதில்லை-(எ-று.) அந்திகம், ஸமீபம்.

2. தானவன்மைய னவனுக்குப் பலியுண வடைந்த
வேனலிற் பயிர்விளைவுற யவத்தை வித்திடலின்,
ஞான மார்ந்தவர் நனந்தலை யேகனு மவற்கு
ளானவண்ண மெங் கீதங்கள் புகுதுமா றனைக்க.

(இ-ள்.) தானவன்மை யோடு கூடிய காளையாகிய எங்க ளிந்திரனுக்கு, வயலிற் பயிர் விளையுமாறு கிருஷிகர்களால் யவமாதிய தானியம் வி

தைக்கப்படுவது போலப் பலியுணவு பரப்பப்படுகிறதோ, எந்த இந்திரன் ஞானிகளாகிய மனிதர்களின் மத்தியில் ஏகனாய் விளங்குகிறானோ அந்த இந்திரனுக்குள் எங்களது ஸ்தோத்திரங்கள் புகுமாறு செய்க—(எ-று) எனல், தினைப்புனமேனும் [illegible] வயலைப் பொதுவிற் குறித்தது. அந்தராத்மாவே! அல்லது சோமதாவே யென ஒருவிளி கூட்டுவர் ஸாயணர். இந்துவே! யென்னும் முன்பாட்டின் விளியைக் கூட்டினும் பொருந்தும்.

3. ஐங்குடியினர் செல்வினை முற்றிலு மடைந்த
வைங்கர மிரண்டோ, பகைமைப்பகைத்து வஞ்சனைசெய்
தெங்குமன்றனை வருத்துக, விண்ணுறு மசனி
கொங்கரியத்தைப் பொத்திடக் கடிந்து கொல்லுகவே.

(இ-ள்.) (தேவர், மனிதர், பிதிர்க்கள், பசுக்கள், பட்சிகள் என்னும்) ஐந்து வகைச் சனங்களின் செல்வத்தினையும் முழுவதும் தாங்கிய அழகிய கைகளிரண்டையுமுடைய இந்திரனே! எம்மைப் பகைத்து எமக்குத் துரோகஞ் செய்யும் (அறியுங்காத்தோடு கூடிய) மனிதனை வருத்துவதோடு, விண்ணிற் பிறந்த இடியாகிய வச்சிராயுதத்தின் வெறுமைப்போல அவனைக்கொல்லுவாயாக-(எ-று.) ஐங்குடியினர் ஐந்து ஆரிய குடியினரென்பர் மேனாட்டாசிரியர். மண். 1 சூக். 7 செய். 9 பார்க்க. நான்கு வருணத்தாரும் நிஷாதருமாகிய ஐந்துவகைச் சனங்களையுங் கூறலாமென்பர் ஸாயணர். ஐங்கர மிரண்டோ வென்றுஞ் சொற்றொடரில் ஙகரம் சந்தவோசைக்காக வந்தது. ஐம்மையாகிய கரமிரண்டுள்ளவனே யென்க. தைங்கரனென்றது எதுகைக்காகச் சேர்த்தது: வடமொழி மூலத்திலில்லை.

4. சுதைமொழியிற் றுணைக்கனித்திடா வெவரையுந், தூக்கம்
வதையுறுத்து மன்னவர்களை, யுனக்கு நற்சுகத்தைத்
தந்தையுறப் பொருத்தாரினைக் கொல்க; வெங்களுக்குப்
புதைய வன்னாத வளித்திடாய்; சூரிய மடைவான்.

(இ-ள்.) ஸோமாபிஷவஞ் செய்து உனக்களிக்காதவர்களும், தூக்கத்தால் நாசமடைபவர்களும், உனக்குச் சுகத்தைப் பொருத்தாதவர்களுமான அயஜமானர்கள் எல்லாரையும் ஒருமிக்க வழிப்பாயாக. அவர்கள புதைத்துவைத்துள்ள செல்வத்தை யெங்களுக்களிப்பாயாக. ஸ்தோதாவாகிய யஜமானனும் அதிற் பங்கடைவான்—(எ-று.)

5. இருவகையிலும் வலிமை பெய்ந்தவன்றனை, யருக்கப்
பெருமை வாய்ந் திடையின்றியே பேசுற்றோன் றன்னை
யிருமை சாரவே காத்தனை; இந்துவே! போரி
லருமைமல் வலியரையுங் காத்தனை நன்கே.

(இ-ள்.) இந்துவே! அளிக்கொடை, ஸ்தோமப் புகழ்ச்சியென்னும் இருவகையிலும் பலம் பொருந்தியவனும், ஓயாது அர்க்கத்தைக் கூறிப் புகழ்பவனுமான யஜமானனைப் பெருமைபெறக் காத்தனை. யுத்தத்தில் வலிமையோடு கூடிய (அல்லது உணவுப் பொருளோடு கூடிய) இந்திரனையும் நன்

முகக் காத்தாய்—(எ-று.) முதலிரண்டடியின் கணுள்ளவற்றையும் இந்திரனுக்கே யேற்றிக் கூறுவதுமுண்டு. அற்றேல் பேசுற்றேன் றன்னை யென்பதைச் செயப் பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்த செய்வினையாகக் கொள்க. இந்துவே! ஸோமனே.

6. பண்டைய துதியாளர்க்குத், தவித்தவன் பருகு நீரி,
னண்டி யிந்திர நீ, யென்றுஞ் சுகமயமானாய்; அஃதனாற்
கொண்டவித் துதியி னுன்னை யடிக்கடி கூவினேன்; யா
முண்டிடு முணவின் வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வி மேறுங்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பூர்வகாலத்து ஸ்தோதாக்களுக்குத், தாகமெடுத்தவனுக்குக் கிடைத்த நீரைப்போல நீ யெப்பொழுதுஞ்சுகமயமாக விருந்தாய் ஆகையால் இத்துதியினால் யான் உன்னை அடிக்கடி துதித்துக் கூவினேன். யாங்கள் உணவுப் பொருள்களிலும், பலத்திலும், நெடுநாள் வாழ்விலும் விருத்தியடைந்து நிற்போமாக—(எ-று.) வன்மையினென விரிக்க.

வருக்கம். 19.

177. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 13.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை, இந்திரன்.

1. ஞானியர் வள்ளல், வாய்ந்த குடிகளின் காளை, மாந்தர்
கோனவன், வேந்தன், யாரு மழைத்திடும் புருகூதன், போற்
றுனுயர் வெய்தித் தப்பு வேண்டி யெந்தம்மைக் காத்துத்
தானமா ரரிகள் பூட்டிச் சாருக வழகி னெங்கண்.

(இ-ள்.) ஞானவான்களுக்குத் தனந் தருபவனும், பிரஜைகளின் விருஷபமும், பயிர்த்தொழில் செய்யும் மாந்தருக்கு அரசனும், எல்லாராலும் அழைக்கப்படும் புருகூதனுமான இந்திரன் எங்களது ஸ்தோத்திரங்களாலுயர்வை யடைந்து, அவியுணவிச்சையோடு மெம்மைக் காப்பாற்றிக் கொடையிற் சிறந்த தனது அரிகளிரண்டையுந்தேரிற் பூட்டி அழகாவெனக்கருகே வரட்டும்—(எ-று.)

2. இந்திர வுனது வன்மைக் குதிரைகள் முதன்மைவாய்ந்து
வந்தன மறையாற் றுன மருவிய தேரிற் பூண்டு
நந்துறு மவற்றை யேறி யவைதமா னடத்தப் பெற்றிங்
கந்துக; யாமுஞ் சோமம் பிழிந்தழைக் கின்றோம் வேந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பலம் பொருந்தி யிளமை வாய்ந்த உனது குதிரைகளும், சிரேஷ்டம் வாய்ந்தவையும், ஸ்தோத்திரமாகக்கூறும் பிரம்மந்தனால் தானம் நிறைந்து வலிபெற்ற தேரிற் பூட்டிக்கொள்ளப்படவையுமான

வைகளின் மேலேறி அவற்றால் நடத்தப்பெற்று இங்கு வருவாயாக. இந்திரனே! யாங்களுஞ் சோமம் பிழிந்து உங்களை யழைக்கிறோம்—(எ-று.)

3. வலியுள வுன்றே ரேறல்; வலியுள சோம மூன்றன்
பொலிவிற்காப் பிழிவுபெற்ற; சுற்றிலும் பொருந்தி நின்ற
மலிமதுரத்தின்; மாந்தர் வலிபெறு காளையே, மெய்ம்
பொலிதரு மரியைப் பூட்டி யென்கண் வேகத்தி னேகல்.

(இ-ள்.) உனது வலிபொருந்திய தேரிலேறுக; பலத்தையளிக்கும் சோமங்கள் உனக்காகப் பிழியப்பெற்றன. மாதுர்யமான பால் முதலிய வுணவுகள் எங்களைச் சுற்றிலுமுள்ள சமஸங்களில் நிறைந்திருக்கின்றன. மனிதர்களுக்குள் வ்ருஷபம் போன்றவனே! வலிமை செறிந்த உனது அரிகளிரண்டையுந்தேரிற் பூட்டி வேகமாக வென்னைநோக்கி வருக—(எ-று.)

4. தேவரை யடையும் யக்ஞ மூண்டுள, தீண்டே மேதத்
தாவரு பலியும்; வெந்தே, பிரம மூந் தயங்கு மீண்டே;
மேவரு சோமமீண்டு; தருப்பையும் பரந்த. தீண்டு
மேவுக, வமர்க, மாந்தல்; சக்கிர, வரி தெறிக்கல்.

(இ-ள்.) சக்கிரனே! தேவர்களிடத்துப் போய்ச்சேரும் யக்ஞமிங்குளது. மேதத்துக்குரிய பசுவும் இங்குளது. இந்திரனே! மந்திரங்களும் இங்கே தயங்குகின்றன. ஸோமமு மிங்கு நிறைந்துளது. தருப்பையும் விரிக்கப் பெற்றுள்ளது. இங்கு வருவாயாக; அமர்வாயாக; ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக; உனது அரிகளிரண்டையும் அவிழ்த்து விடுவாயாக—(எ-று

5. மனக்கிசை துதியாளன் றன்மறையினு னன்கு போற்ற
வினிப்புறும் வெந்தே யெம்மை நோக்கியீண்டெய்த; உன்றன்
கனத்த நற்றுணையிற் காயனத்தின் யாஞ் சுகத்தைச் சார்க;
அனத்தொடு வலிமை தோய்ந்த வாயுளை யடைந்து வாழ்க.

(இ-ள்.) மனதுக்கிசைந்த ஸ்தோதாவினது பிரஹ்மங்களாற் கூறப்படும் ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்டு ஸந்தோஷப்படும் இந்திரனே! எங்களை நோக்கி யிங்கு வருவாயாக. உனது துணையினுற் பாடிக்கொண்டே யாங்கள் சுகப்பொருள்களை யடையட்டும்: அன்னத்தையும், வலிமை பொருந்திய ஆயுட் காலத்தையும் யாங்கள் பெற்று வாழ்வோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 20.

178. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 14.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. போற்றுவாரைப்பவரைக்காக்கப் பொருந்திய துணைகள், வேந்தே
ஆற்றிய வுனது கேள்வித் தனமதை யளிக்கி, னெம்மை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

மேற்றலத் தூக்கு மாசை மேனிடி லைகத் தடுக்கல்;
வற்றவை மாந்தர்க்கான வெவைவயு முன்னவை யாமெய்த.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரங் கூறுபவர்களைக் காப்பதற்குப் பொருந்திய உதவிகளை யிழைத்த கீர்த்தி நிரம்பிய செல்வத்தை யளித்தாயாகுல் எம்மை யுயர்த்திக்கொள்ளு மிச்சை எம்மைச் சாரும்போது அதனைத் தடுக்காதொழிக. மனிதர்க ளநுபவிக்கத்தக்கவையாக நீ யளித்த எல்லாவற்றையும் நாங்களடைக—(எ-று.)

2. மகத்தலந் தன்னிற் சோதரத் துறவார்ந்தோர் செய்கை
யிகத்தெமை யடையு மெங்கள் கன்மத்தையென் றுங் கெட்டின்
முகித்திடலரசே வேந்தே; வலியளி யாபஞ்சென்ற
துகப்பினி னவன்மாட்; டிந்திரன் றுணை யனமுஞ் சேர்க்க

(இ-ள்.) அரசனுகிய விந்திரனே! யக்ஞதலத்தில் சகோதரிகளைப் போன்ற உறவோடு வரும் இராப்பகல்களின் செய்கைகள் எம்மைவந்து சேர்கின்ற எங்களது கர்மங்களைக் கெடுத்து விடற்க. இவ்விந்திரனுக்குப் பலத்தைத்தரும் ஆபங்கள் (தண்ணீர் அல்லது அவிகார்யங்களிரண்டினி லெதையேனுங் கொள்ளுக.) அவனிடத் தோடின. இந்திரன் எங்களுக்கு உதவிகளையும் உணவுப் பொருள்களையுந் தரட்டும்—(எ-று.) முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்றைக் கவனிக்க. ஆபம், நீர், கர்மம்.

3. நாரியைவெற்றியாளனுடும் போரதனிற்சூரன்,
வரமுறவிரும்போன்போற்றை வாலிதிற்கேட்கும் வேந்தன்
உரமுறுந் துதியைத் தாங்கித் தூக்கிடவெண்ணிற் றேரை
யருகுறத் தாசுடன்மாட் டைதினிங் கணைப்போனுவான்.

(இ-ள்.) யுத்த நேதாக்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடிய ஜயசீலனும், யுத்தத்திற் சௌர்யம் வாய்ந்தவனும், தனது அநுக்கிரகத்தை யாசிக்கும் ஸ்தோதாவினது அழைப்புக்களைக் கேட்பவனுமான இந்திரன், தன்னைப் புகழ்ந்து பாடும் சிறந்த ஸ்துதிகளை யுயர்த்தவிரும்பினுல் தனது தேரை அவியளிக்கும் யஜமானனுக் கருகிற் கொண்டு வந்து நிறுத்துவான்-(எ-று.)

4. இந்திர னரர்களோடு கீர்த்தி யிச்சையினு னண்பர்
தந்தரு ளவியை நன்கே தின்கின்றுன்; விவிதவாக்கோ
டந்துறு மர்ய யக்ஞத் தனம், யஜமானன் போற்றிற்
சுந்தரப் பலனை மெய்யே தோய்ப்பவன்றனைத் துதிக்கும்.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் கீர்த்தி பெறு மாசையினுல் நண்பர்களாகிய யஜமானர்கள் தரும் அவியுணவை நன்றாகப் புசிக்கிறுன் பலவித வாக்கியங்களோடு பொருந்திய மர்த்தியர்கள் சூழ்ந்த யக்ஞத்தில் அவியுணவானது, யஜமானனுற் புகழப்பெற்று, அவனுக்கு ஸத்யபலனை யளிக்கும் இந்திரனை ஸ்துதித்துப் புகழும்—(எ-று.)

ஓம்! வேத புருஷாய நம:

ரிக் வேத ஸம்ஹிதை.

இரண்டாம் வருஷத்திய அறிவிப்பு.

'ஊட்டுவிப் பானு முறங்குவிப் பானுமிங் கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப் பானு முயங்குவிப் பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப் பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப் பானு மொருவனுண் டே'தூய வம்பரத்தே.

நெருநலுள னொருவ னின்றில்லை யென்னும் பெருமையை யுடைய இவ்வுலகில் இதுகாறும் எமக்கு அருளூட்டிய ஈசன் இன்னமு மூட்டுவா னென்னுந் துணிபின் இவ்விரண்டாம் வருஷத்திய பிரசுரத்தையும் வெளியிடத் தொடங்கினோம்.

சென்ற வருஷ மெமது கைமாற்றைக்கருதாது பற்பல வுதவிகள் புரிந்துவந்த பிரீமியர் பிரஸ் மானேஜரவர்கள் அத்தகைய உதவிபுரிவதன் அசாத்தியத்தை யெடுத்துக் காட்டினராக, யாமு மெமது கஷ்டத்தை யறிவிக்க, அவர் அன்பு கூர்ந்து எமக்கு அதிகத் திரவிய நஷ்டமேற்படாதபடி ஒருவாறு இசைந்து இவ்வருஷமும் இவ்வேத அச்சுப் பணியை நடத்தித் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டது இத்தமிழ் வேதஞ்செய்த புண்ணியமே. அதற்காக அவ்வச்சுக்கூடத்தார்க்கு எமது அன்பார்ந்த பிரணாமத்தை யளிக்கிறோம்.

சென்ற வருஷம் முழுவதும் காலாகாலமின்றி யாம் அனுப்பிய வி. பி. புக் போஸ்டுக்களைத் தடைகூறாது ஏற்றுத் தவறாது அனுப்பிவந்த குன்னூர் ரோட் போஸ்டாபீஸ் தலைவர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நரஸிம்மலு நாயுடு அவர்களுக்கு யாம் பெரிதுங் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கிக் காகிதத்தை ஒரு மொத்தமாக வாங்கிப்போட்டு மாதாமாதந் தவறாமல் எமக்களித்துவந்த குன்னூர் S. M. R. ரொக்கக்கடை என், எஸ், ராமஸ்வாமி பிள்ளையவர்களின் உதவிக்கும் எமது அன்பார்ந்த வந்தனம்.

கடையாக, எமக்குவேண்டிய காலத்துச் சீட்டு நாட்டின்றிப் பொருளுதவி செய்து எமது சௌகரியம்போலத் திருப்பிக் கொடுக்கலாமென்று திரவிய முதவிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நாராயணஸாமி பண்டிதர் அவர்களின் உதவி யென்சிரமேலது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் இவ்வருடத்தைச் சென்ற வருடத்தினுஞ் சிறப்பாக நடத்துவிப்பாராக வெனப் பிரார்த்தித்து இதனை வெளி விடுகிறோம்.

ஓம் தத்ஸத்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 179.

5. உன்றுணைகொண்டு, வேந்தே, யுரம்பெருக்தவர்களாகத்
துன்று மெண்ணத்தி னூர்ந்த துன்னலர் தமையடக்க;
துன்றுக, மகவா னெந்தந் துணைவனு பெமைவளர்க்க;
கன்றலி லுணவு வன்மைநெடும்பகல் வாழ்வியாங் காண்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மகவானே! உனது துணையினால் யாங்கள், வலிமை மிகுந்தவர்களாகத் தம்மை மதிக்கும் பகைவரை யடக்குவோமாக. எங்களது ஸகாயனுகப் பொருந்தி யெங்களை வளர்ப்பாயாக. யாங்கள் உணவுப் பொருள்களையும், பலத்தையும், சிரகால வாழ்வையு முடைவோமாக —(எ-று.)

வருக்கம் 21.

179. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 15.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1, 2 லோபாமுத்திரை 3, 4 அகஸ்தியன், 5, 6 சிஷ்யன்; வடமொழிச் சந்தம்: 1–4 திருஷ்டுப், 5 ப்ருஹதி, 6 திருஷ்டுப்; தேவதை: ரதி.

லோபாமுத்திரை அகஸ்தியனது மனைவி. முதலிரண்டு செய்யுட்களில் மனைவி புருஷனது அன்பின்மையைப் பற்றிக் குறைகூற 3வது 4வது செய்யுட்களில் அகஸ்தியன் பதிலுரைக்கிறான். கடைசிச் செய்யுட்களில் அவர்களது ஸம்வாதத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிஷ்யன் (கவி) அதன்முடிவைச் சுருக்கிக் கூறுகிறான். மேனுட்டாசிரியரது அபிப்பிராயப் படி 5வது செய்யுள் இச்சூக்தத்திற்கு ஒரு தொடர்பு மில்லாததாம். அவர் இச்சூக்தத்ததமது புத்தகவிறுதியில் ஆங்கிலத்தும் லத்தீனிலுமாகக் கலந்துமொழி பெயர்த்து எழுதியுள்ளார். இந்நூலாசிரியர் இவ்வகைச் செய்யுட்களையும் மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் எழுதுவது நூலினது பூரண நிலையைக் கருதியென்றுணர்க. ரதி, ஸந்தோஷம், மதக்களிப்பு.

1. பகலொடு மிரவிற் பற்பல் சரற்பெரும்பொழு துழைத்து
மிகவு நக்கிழத்தனத்தை தவிளைக்கும் வைகலைக் கழித்தேன்;
தகவிலாச் சரையு மென்றன் றநுவழகினைக் கெடுத்த,
தகமுறப் புருட ரின்னு மனைவியர் தம்மை யண்மல்.

(இ-ள்.) அநேக கூதிர்காலங்கள் (வருஷங்க ளென்றபடி) இரவும் பகலுமாக உழைத்துக் கிழத்தனத்தை யடைவிக்கும் விடியற் காலங்களைக் கழித்தேன். சரையானது எனது சரீரத்தின் அழகினைக் கெடுத்தது. புருஷர்கள் இன்னும் தமது பத்தினிமார்களை நெருங்கி யணையட்டும் — (எ-று.) இதுலோபாமுத்திரை கூற்று.

2. முன்னுளோ ரொழுங்கிற்றேய்வோர் தேவர்தம்மோடு முன்னி
நன்னரிங் கொழுங்கமைத்து நவில்பவரேனுந், தந்நோன்
புன்னுறு முடிவையெய்த விலரெனும் புரிவர் தோய்வரர்;
மன்னுக வின்று காளை யேரொடு மனைவி மாரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) முற்காலத்திலுள்ளவர்களும் ரிதாநுஷ்டானபரருமான மனிதர்கள் தேவர்களோடு கூட யோசித்து ஸ்மிருதி ரூபமான (ரிதங்களை) அநுஷ்டான விதிகளை யமைப்பவர்களாயினும், தமது பிரஹ்மசர்ய விரதத்தை இன்னும் முடிக்காதவர்களாயினும், தள்ளக் கூடாத ருதுகால கமனங்களைச் செய்து கூடுவார்கள். ஆதலால் இப்பொழுது காளையர்களாகிய) புருஷர்களோடு பத்தினிமார்கள் சேரட்டும்—(எ-று.) இதுவும் லோபா முத்திரை கூற்று.

3. தேவர்தந் தாணையுற்றோம் யாமிருவருஞ் செல்லலெய்தோம்;
ஆவலோ டெல்லாப் போட்டியாளர் தங்களையு மேற்கொண்
டோவறு வெற்றி யொள்வோ மிங்கு நூறுவகையார்ந்தே;
மேவிய மிதுனமாக விருவருஞ் சயங்கொள்வோமே.

(இ-ள்.) [இது அகஸ்தியன் கூற்று.] (பத்தினியே!) தவப்பிரியர்களாகிய தேவர்களுடைய ஆணையையுற்றவர்கள் யாமாதலின்நீயும் நானும் வியர்தமான துன்பத்தை யடையமாட்டோம். நம்மோடு போட்டி போடும் எல்லாரையும் நாம் மேற்கொண்டு, இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் அபரிமிதமான போகப்ராப்தி ஸாதனங்களை யடைந்து பரஸ்பர ஸூரதஸங்கிராம ஜயத்தை யடைவோமாக. நன்றாக வொருவரோடொருவர் கூடிச்சுகிக்கும் மிதுனங்களாக விருந்து நாமிருவரும் பரஸ்பர ஜயத்தை யடைவோமாக—(எ-று.),

4. ஒதியும் பொறியடக்கத் துற்றும் வாழெனைக் காமங்
காதுகலுற்ற துன்ற னிணக்கொடு வசந்தந் தோற்ற;
நீதியின் லோபா முத்ரை காளையை நித்தஞ் சேர்வாள்;
வாதமில் பலத்துத் திரன்றனைப் பலமிலாள் புசிப்பாள்.

(இ-ள்.) பத்தினியே! ஜபஅத்தியயனங்கள் செய்து கொண்டும், ப்ரேஹ்மசர்ய விரத மநுஷ்டித்துக்கொண்டு மிருக்குமென்னை, உன்னுடைய பிசர்க்கையிலும் வஸந்தமாகிய காலவிசேஷத்தினாலும் காமமானது இழுத்துக் கவ்விக் கொண்டது. இந்த லோபா முத்திரை தாதுவை வருஷிக்குங் காளையாகிய என்னைத் தினமும் அடைகிறாள். மகாபலத்தோடு கூடிய திரனாகிய வென்னைத் தூர்ப்பலையாயுள்ள ஸ்திரீ ஆகர்ஷித்து அநுபவிக்கிறாள்—(எ-று.) அமுத: வஸந்தாதி காலாத் என்பர் ஸாயணர். முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று. இதுவும் அகஸ்திய வசனமே.

(வேறு.)

5. அருகேயுறையு மிச்சோம மிதயத் தென்று மமர்ந்துள்ளதை
விரைவிற்று திப்பேன்; குருசொன்னபிரலாபத்தின்விளைந்திட்ட
தாரிதந் தன்னை யதுநன்கே தூர வோட்டிச் சுகமீக;
மரிய னென்று மிகுதியுறுங் காமத் தாழ்ந்தோன் கண்டதே.

(இ-ள்.) [இது குருவினது பிரலாபத்தைக் கேட்ட சிஷ்யன் பிராயச்சித்த ரூபமாகத் துதித்தது. இவ்விரண்டு இருக்குக்களைத் துதிப்பவர்களுக்கு இஷ்டப் பிராப்தியும் பாப நிவாரணமுங் கிடைக்குமென்பர் சௌ

நகர்.] எங்களுக் கருகே தங்கியிருப்பதும், எங்களது மனத்தில் எப்பொழுதுங் கலந்திருப்பது மான இந்த ஸோமத்தை யான் வேகமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்வேன். குருசொன்ன காமப்ராலாபத்தைக் கேட்டதனாலுண்டான பாபத்தை அது நன்றாகத் தொலைத்து எங்களுக்குச் சுகத்தைத் தரட்டும். மர்த்தியனாகிய மநுஷ்யன் (அற்பகர்மவானா யிருப்பினும்) மிகுந்த காமத்திலாழ்ந்தவனே.—(எ-று.) குருசொன்ன பிரலாபத்தின் விளைந்திட்ட என்னும் சொற்றொடர் வடமொழி மூலத்திலில்லை. ஸாயணருரையைநோக்கிச் சேர்த்தது. ஸோமம் என்பதைச் சந்திர பரமாகவும் அர்த்தஞ் செய்து கொள்ளலாம்.

(வேறு.)

6. அகத்திய னிவ்வா றேத்தின் யாகத்தின் பயனைத் தோற்றி
யகத்தினிற் பிரசை வன்மை புத்திர ராசை கொண்டே
யகத்தினை யோட்டு வோனா யிருடியா யிரண்டு மோம்பி
மகத்தின் மெய்ப்பலனைப் பெற்றுத் தேவரின் மருவினானே.

(இ-ள்.) அகத்தியன் இவ்வகையாக ஸ்தோத்திரம் யாகம் என்னும் இரண்டின் பலனையும் ஏற்படுத்தித் தனதுள்ளத்தில் பிரஜைகள் (வேலையாட்கள்) பலம், புத்திரர் இவர்களின் இச்சையை யடைந்து தனது பாபத்தை யோட்டிக்கொள்ளும் உக்கிரனாய், அதீந்திரியதிருஷ்டாவாகிய ரிஷியாய்க் காமம் தபஸ் என்னும் இரண்டையும் போஷித்து, யக்ஞ கர்மங்களின் உண்மைப் பலனையடைந்து தேவர்களுள் ஒருவனாகச் சென்றான் (அவன் எம்மைக் காக்க வென்பார் ஸாயணர்.)—(எ-று.) அகம், மனம், பாபம்.

வருக்கம். 22.

180. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம் 1.

10 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்,

1. உமது தேர் ணவத்தைச் சூழவே யுருளும் போது
கமனே சோபனமா ரும்மா ரஜத்தினிற் கடிதி னேகும்;
தமனிய வட்டை யுந்தேர்ச் சார்ந்தது தேனை யூற்ற
வமல வன்னதனை மாந்தி வைகலினணைகின் றீரே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) உங்களுடைய தேரானது அந்தரமாகிய ஸமுத்திரத்தைச் சுற்றியுருளும் போது நடையழகு வாய்ந்த உமது குதிரைகள் உலகமெங்கும் வேகமாகச் செல்லும். உமது தேரின் பொன்வட்டை மதுரரஸத்தை யூற்ற நீங்கள் அம்மாதுரியமான ரஸத்தைக் குடித்து விடியற்காலத்தில் எமது யக்ஞத்தை நோக்கி வருகிறீர்கள்—(எ-று.)

2. விவித நன்னடையோ னர்யன் மிகுதியும் வணங்கப் பெற்றோ
னிவுளியன்னவன்றோ முன்ன ரெழுந்து சென்றிடு மக்காலை
நிவரு மெத்துதியு முற்றீர்! மதுவினை நேடி யுண்பீர்!
சுவஸையு முமக்காத்தோற்ற, மொய்ம்பனத்துதியு மோர்க்கும்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) எல்லாத் துதியையு முற்றவர்களே! மதுவைக் குடிப்பவர்களே! (அசுவினிகளே!) பலவித சக்தியோடு கூடியவனும், நரர்களுக்கு ஹிதஞ் செய்பவனும், மிகவும் நன்றாகப் புகழிக்கப் பட்டவனும், குதிரைபோல் வேகமாகச் செல்லுபவனு மாகிய சூரியனது தேருதிப்பதற்குமுன் நீங்கள் எழுந்து செல்லும்போது உமது ஸகோதரி (அல்லது தானே ஸஞ்சரிப்பவள்) ஆகிய உஷைத் தேவதை யானவள் உதிக்க, பலத்துக்காகவும், உணவுக்காகவும் யஜமானன் துதிக்கும் ஸ்தோத்திரங்கள் விளங்கா நிற்கும்—(எ-று.) ஸ்வஸா ஸஹோதரி, உஷை.

3, வனத்திடைத் திருடன் போன்று சுத்தமுடைய வீயு
மினத்துறு பாலை, புன்மை புருவத்தீர், சமையா வாக்கட்,
கனத்தபாற் பசு வகட்டின் முதன் முதற் றோன்றி யோங்கும்
வனப்பது மதனைப் பக்குவத்தினிற் சார்த்தினீரே.

(இ-ள்.) ரிதுஸ்வரூபிகளாகிய அசுவினிகளே! காட்டின் மரங்களுக் கிடையிற் பதுங்கிச் சாக்கிரதையுடன் காத்திருக்கும் திருடனைப் போலச் சுத்தமான ஹவிப்பொருள்களோடு கூடிய யஜமானன் ஜாகருகளுப்வணக்கத்துடன் தரும் பாலைக், கறவைப்பசுவின் கன்று முதலிற் காணப்படும் அதனைப் (பாலையென்பதோரோடுது) பக்குவப் படாத கிடேரியினிடத்துப் பக்குவமான நிலையில் வைத்தீர்கள்—(எ-று.) வநிநோ ஹ்றவாரோக என்பதற்கு ஸாயனர் காட்டு மரங்களுக் கிடையிற்றிருடன் ஜாகருகளுப்க் காத்திருப்பது போலவென்பார். ராத் (Roth) தென்பவரை யொட்டி மேனாட்டாசிரியர் (Griffith) மரப்புதருக்கிடையில் பாம்பு செல்வதுபோல நெருப்பு ஸமித்துக்களுக் கிடையில் எரிந்தொளிர்வதைக்காட்டுமென்பார். (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர் ஹ்றவார: பாம்புமன்று திருடனு மன்று மரத்தொட்டியா மென்பார்.

4. அத்திரி கருத வோட்டத் தாருநீ ரென்னத் தண்ணென்
றொத்திடச் சூட்டை யின்ப முறையுமா றுற்றி னீரால்;
உத்தம நார்கா ளச்சுவினியர்கா ளுமதே யங்கி
சுத்திய விட்டி; தேரி லுருளெனச் சாருந் தேனே.

(இ-ள்) நரர்களே! அசுவினிகளே! அத்திரி ரிஷி வேண்டிக் கொள்ள அவன் அடைபட்டிருந்த சூட்டறையை, ஓடுநீரைப் போலத் தண்ணென்று இனிமை யாயிருக்கும்படி செய்தீர்கள். அக்கினி யிஷ்டி உம்முடையதே. மதுத்துளிகள் தேருருள்களைப் போல ஓடி யும்மையடையும்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் உங்களுடைய தேர்ச் சக்கரங்கள் தேனூற்றுக்களைப் போல டெம்மாட்டு வருமென்பர். வடமொழி மூலத்தில் ரத்யாஇவ சக்ரா வென்றேயுளது. அத்திரி கதையை மண். 1 சூக்.112 செய். 7-ற் பார்க்க. மண். 1 சூக். 56 செய். 3, மண். 1 சூக் 116 செய். 8, இவற்றிலும் இதனைக் காண்க.

5. தூக்கிரன் மகனின் வெற்றி தோய்ந்தவன் றன்னின்வைக
லெக்கியத் தனதானத்தை யேற்றும்பா லீகுவேன் யான்;
முக்கியம் பூவானீ ரும்மகிமையை முழுதுந் தோற்றும்;
எக்கியத் தூய்மையீ ருஞ் சரையுளோன் பாவ நீங்கல்,

மண்டலம் 1 சூக்தம் 180.

(இ-ள்.) வெற்றி தோய்ந்தவனாகிய துக்கிரன் மகன், புஜ்யனைப் போல யானும் விடியற்காலத்து யக்ஞ ஹவிகளைச் சுமந்துவந்து உமக்குத் தருவேன். பூமியும், வானமும், நீரும் (இச்சொல் ஈண்டு அந்தரிக்ஷத்தைக் குறித்தது) உமது மகிமையை விளக்கும். பூசிக்கத் தக்கவர்களே! உம்முடையவனாகிய ஜரையோடு கூடிய இந்தரிஷி பாபங்களினின்றும் நீங்கட்டும் —(எ-று.) துக்கிரன் மகனைப் பற்றி மண். 1 சூக். 116 செய். 3 பார்க்க.

வருக்கம். 23.

6. நற்கொடை யோரே, பூட்டப் பெற்றவும் பரிகளோடு
முற்பட வரும்போ தண்டி பொடுபுவி முழுது விப்பீர்;
எற்படு சூரி வாத னெனவுமை யுவப்பி னூட்டல்;
பொற்புறுநோன் போனென்னப் பூரணவுணவைக் காண்பான்.

(இ-ள்.) நல்ல தானத்தோடு கூடிய அசுவினிகளே! உமது தேரிற் பூட்டப்பெற்ற குதிரைகளோடு நீங்கள் வரும்போது பூமி முழுதும் உணவுப் பொருள் நிறைந்திருக்கும் வண்ணஞ் செய்வீர்கள் யாக நடத்துவிக்கும் ஸூரி வாயுவைப்போல உங்களை வேகமாகத் திருப்தி செய்து அவியுணவை யளிக்கட்டும். நல்ல நோன்போடு கூடியவனைப்போல (அல்லது விரதானுஷ்டானனைப்போல) அந்த ஸூரி பரிபூரணமான உணவுப்பொருள்களை யடைவான்—(எ-று) ஸ்வதாபி: என்பதற்கு அன்னப் பொருள்களால் என்றது உங்களது தன்மைப்படி யென மொழிபெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர். அவருடைய உரை வருமாறு: 'நல்ல தான கர்த்தாக்களே! நீங்கள் புணைக்கப்பட்டகுதிரை யீட்டங்களைக் கீழ்நோக்கி யடித்துவிடும்போது, உங்கள் ஸ்வபாவமாக ஞானத்தையும் அனுப்புகிறீர்கள். காற்றைப்போல வேகமாக ஸூரி உங்களைத் திருப்தி செய்வித்து விருந்தளிக்கட்டும். அவன் பக்திமானைப் போல் அபிவிருத்தியடையப் பலத்தை யடைகிறான்.'' என்பதாம்.

7. மெய்ப் பலனுற்ற போற்றோர் யாங்களும் பல்வகையி
னெய்ப்பறத் துதிப்போம்; போர வுலோபியும்புறகே; யாங்க
ளுய்ப்புறு மிச்சை யீவீர்,பழிப்பிலீ ரருகிற் றேவர்
துய்ப்புறு மதனை யின்னே தோய்ந்துகாண் பருகுமீரே.

(இ-ள்.) ஸத்ய பலன்களைப் பெற்ற துதியாளர்களாகிய யாங்களும் பலவிதமாக உம்மைக் களைப்பின்றித் துதிப்போம். உங்களோடு போருஞ் செய்யும் லோபி இதிற் சேராதவனும். எங்களுடைய இச்சைகளை யளிப்பவர்களே! நிந்தை யற்றவர்களே! அருகிலிருந்து தேவர் குடிக்கும் ஸோமத்தை யிப்போதே நீங்களும் அடைந்து குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) கடைசியடிக்கு மேனாட்டாசிரியர், 'எவன் தெய்வ மருகிலுறுமோ அவனைக் காப்பீர்களாக.' என்று உரை கூறுவர். போம், வியாபாரம், விலையைக் குறைத்துக்கேட்பது.

8. உண்மையி னசுவினிக்கா ளும்மையே நாளும் வெப்பந்
திண்மையை யழிக்கு மாரி நீரினைச் சேர, மாந்தர்
வண்மையோர் தம்மிற் கீர்த்தி மருவிய வகத்தியன்று
ணெண்மையாயிரம்போற்றுமேலயுணர்த்தினனிசையிலென்ன,

(இ-ள்) அசுவினிகளே! நேதாக்கள் (அல்லது காரிய நிர்வாஹகர்கள்) ஆகிய மனிதருள் சிறப்பு வாய்ந்தவனான அகஸ்திய மஹாரிஷி, ஸங்கீத ஸ்வர சப்தங்களைக் கூட்டுவதைப்போல ஆயிரக்கணக்கான ஸ்தோத்திரங்களால் உஷ்ணதாபத்தைக் கெடுக்கும் மழைநீரை யுடையுமாறு உம்மையே துதிக்கிறான்—(எ-று.) சேதயதி ஸ்துத்யாப்ரபோதயதி யென்பார் ஸாயணர். நிகழ்காலப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலம் உணர்த்தினனென்பது.

9. தேரினின் மகிமையா னீர் செல்லுறும் போது, யாந்த
ரோருறு மோதாவைப்போற் றுடிப்புட னொழுகும்போதுஞ்,
சூரிக டமக்கு நன்மாக் கொடையினைத் தோய்க்கும் போது,
மாருக யாமு நாசத்தியவர்காள் செல்வங் கூர்ந்தே.

(இ-ள்.) பொய்யுரையாதவர்களே! தேரினது மகிமையால் நீங்கள் செல்லும்போதும், மனிதர்களுக்குள் ஹோதாக்களைப்போல அவசரத்தோடு நீங்கள் ஒழுகும்போதும், ஸூரிகளாகிய யாக கர்த்தாக்களுக்கு நல்ல அசுவங்களைத் தரும்போதும், யாங்களும் செல்வம்நிறைந்தவர்களாக விருக்கட்டும்—(எ-று.)

10. இன்றியாந் தோமங் தம்மா லெதிருற வழைப்போமுங்கள்
பொன்றலி லுருளை வாய்ந்து விண்புடை சூழுந் தேரைக்,
கன்றலில் புதியவலிமையைக் கணம்பெற வசுவினீர்காள்;
துன்றுமொய்ம் புண்டியோ டியா மாயுளும் பெற்றுவாழ்க.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அழியாத வுருளைகளோடு கூடியதும், ஆகாயத்தின்மேற் சூழ்ந்து செல்வதும், புதியதுமான உங்களுடைய தேரைச், செல்வத்தைப்பெற யாங்கள் இன்றைக்குத் தோமங்களால் எங்களை நோக்கிவரும்படி யழைப்போம். வன்மை பொருந்திய வுணவையும், ஆயுளையும் யாங்களடைந்து வாழ்க—(எ-று.)

வருக்கம். 24.

181. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24 சூக்தம். 2.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. பிரிய வுத்தமர்காள் வன்மை தன்னிலுந், தனத்து,மெலிவதைப்
பெரிய வத்வர்யுக்கள்போ லறனின்றும் வெளிக்கொணர்வீர்?,
அரிய வுங் கீர்த்தி தன்னை யிம்மகந் தோற்றுவிக்கும்,
நார்களைக் காப்பீர், செல்வ நல்குவீ ரவர்களுக்கே.

(இ-ள்.) பிரியதமர்களே! அத்வர்யுக்களைப்போல நீங்கள் பலத்திலும், செல்வத்திலுஞ் சிறந்த எதனைத் தண்ணீரினின்றும் வெளிக்கொணர்கின்றீர்கள்? ஜனங்களை ரட்சிப்பவர்களே! அவர்களுக்குச் செல்வத்தைத் தருபவர்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 181.

நனே! இந்த யக்ஞமானது உமது கீர்த்தியை வெளிப்படுத்துகிறது (எ-று.

2. தூயவும் பரிகள், மாரி பருகுவ, வாயு வேக
மேயவை, தெய்வத் தன்மை மேவுவ, மனோ பலத்த,
வேயுந் தம் மொளிய, காட்சிக் கினிய பிட்டத்த, வோட்டந்
தாயநன் னடை யிளைய, வசுவினீ, ருமைத் தாங்க.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! மழைநீரைக் குடிப்பவையும், வாயுவேக முள்ளவையும், தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவையும், மனோபல முள்ளவையும், ஸ்வயமாகப் பிரகாசிப்பவையும், பார்ப்பதற்கழகான பிருஷ்டத்தோடு கூடியவையும், ஓட்டமே நடையாக வுடையவையும், இளமை வாய்ந்தவையுமான வுங்களுடைய குதிரைகள் உங்களைச் சுமக்கட்டும்—(எ-று.)

3. அகன்ற முன்னிடத்த, திச்சையளிப்ப, திங் கவனி யென்ன
வகன்றது, மனோ வேகத்த, தகத்தறி வொடியைந்த,
துகந்தெவ ருந்துதிக்க வோங்கு முந்தே ரெமக்குச்
சுகந்தர வருக சொந்தத் தேரி னுன்னதத் திற் றோய்ந்தீர்!

(இ-ள்.) உங்களது சொந்தத்தேரின்மீது உன்னதஸ்தானத்திலமர்ந்துள்ள அசுவினிகளே! அகலமான முன்னிடத்தோடு கூடியதும், இச்சைகளை வருஷிப்பதும், பூமியைப்போல விசாலமாக வுள்ளதும், மனோவேகத்தோடு கூடியதும், அறிவோடு கூடிய மனத்தோடுள்ளதும், எல்லாராலுந் துதிக்கப்படுவதுமான உங்கள் தேர் எங்கட்குச் சுகத்தைத் தருமாறு எமது யக்ஞப்பிரதேசத்தை நோக்கி வரட்டும்—(எ-று.)

4. இகத்திங்கு பிறந்தோர், பாப மின்றிய வுடலோர், தந்தம்
மகத்துவக் குறியோ ருமமை மகத்தினிற் றுதித்தோ நன்கே;
மகத்து நற்சூரி வெற்றி வாய்ந்தவ னொரு வனும்மின்;
சுகத்தினி லுரைப்பர் விண்ணின் சோபன மகன் மற்றோனே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்து மத்திம உத்தமஸ்தானங்களிற் பிறந்தவர்களும், (குருவாகிய ததீசியைத் தலையைக் குறைத்தும்) பாபத்தையடையாத உடலோடு கூடியவர்களும், தத்தமக்கென (நாஸத்தியா, தஸ்ரா என)ப் பிரத்தியேகமான அடையாளங்களோடு கூடியவர்களுமாகிய உங்களிருவரையும் யக்ஞத்தினிடத்து நன்றாகத் துதித்தோம். உங்களுள் ஒருவன் மத்தியமஸ்தான உற்பன்ன ஸோமாதிஷ்டானதேவதையான சந்திரனாய், ஜயசீலனாய், யக்ஞ நிர்வாஹக ஸூரியா யிருப்பான். (சந்திரனாலேயே ஓஷதிவனஸ்பதிகள் விருத்தி யடைவதா லென்பர் ஸாயணர்.) உங்களுள் மற்றொருவன் விண்ணின்புத்திரனும், சோபன கிரணங்களோடு கூடியவனுமான ஆதித்யனென்று சிலர் (தாங்கள் பெறும் சுகத்தை யெண்ணி)ச்சொல்வார்கள்—(எ-று) ததீசி அதர்வணன் புத்திரன். மண். 1 சூக். 116 செய். 12 பார்க்க. நிருக்தக்காரர் அசுவினிகள் ஸூர்யசந்திரர்க ளென்பர். மண். 1 சூக். 89 செய் 3 பார்க்க. சுகத்தினில் என்றது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

5. பொன்னிறச் சிரேட்டத் தே, ரும் மனப்படி புரியு மஃது,
துன்னிய கீழ்த்தலத்தே தோய்வ தெம்மில்ல மேக;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

அன்னிய னரியை மாந்த ரார்த்துவ, ரசுவினீர்கா ள்!
மன்னிய துதிகளோடு மதனஞ்செ யுணவு கொண்டே,

(இ-ள்.) மஞ்சள் நிறம் வாய்ந்ததும், சிரேஷ்டமானதும், உங்களிஷ்டப்படி செய்வதும் கீழ்நோக்கி யோடுவதுமான உமது தேர் எமது யக்ஞக் கிரகத்தை நோக்கி வரட்டும். அசுவினிகளே! உங்களுள் மற்றவனுடைய அரீ யென்னுங் குதிரைகளிரண்டையும், உலகத்திலுள்ளவர்களாகிய யஜமானர்கள் ஸ்தோத்திரங்களோடு மத்தித் தெடுத்த உணவுகளினா லூட்டுவார்கள்—(எ-று) அன்னியன் யாரென விளங்கவில்லை. உங்களுக்குள் உத்தமனது குதிரைகளை என்பது ஸாயணருரை. மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்கின் பின்னடிக்குவேறுமாதிரி உரைகூறுவர்: 'மற்றவனது அரீயென்னுங் குதிரைக்கு மனிதர் வயிறு நிறையவூட்டுவார்களாக. அசுவினிகளே! அவர்கள் முழக்கங்களோடொஜங்களைக்கலக்குகிறார்கள்.' என்பது. ஆனால் ஸாயணர், ரஜாம்ஸி லோக: அத்ர லோக சப்தே ஜநவாசக என்பர். இவர்மத்நா வென்பதை வாஜை: என்னும் பதத்தோடு சேர்ப்பர்.

வக்கம். 25.

6. உங்களுட் சாற்காலத்தோ னிடபமே யெனப் பகையை
மங்குறப் புரிந் தேராள மனோரமா றுணவி னீண்டி
தங்குற வருகின்றான், மற்றொருவன்ற னிச்சை யூட்டிப்
பொங்குவார்; அவன்றான் றாண்டு முயர்புனலெம்மாட்டெய்தும்.

(இ-ள்.) உங்களுள் சாத் காலத்தனாகிய வொருவன் (சந்திரன்) இடபத்தைப் போலச் (இச்சொற்கு மேனாட்டாசிரியர் முகிலைப் போல வென்றும், ஸாயணர் மழை பெய்விக்கும் இந்திரனைப் போல வென்றும் உரை கூறுவர்.) சத்துருக்களை வாட்டி ஏராளமான மாதுர்ய வுணவுப் பொருள்களோடும் வருகிறான். மற்றொருவனாகிய ஆதித்யனுடைய இச்சைகளை யவனுக்களித்து யஜமானர்கள் களிப்பார்கள். அவன் ஏவும் உன்னதத் தானத்துச் செல்லும் மழைநீ ரோட்டங்கள் எம்மை யடையும்—(எ-று.) இப்பாட்டிலும் மேற் பாட்டிலும் பின்னிரண்டடி யிலுள்ள அங்யஸ்ய வென்னும் சொல்லால் முன்னிரண்டடியில் ஏகஸ்ய என்னும் சொல்வருவித்துக் கொள்ள வேண்டியது கருத்தி யென்பார் வில்ஸன் என்பவர். இச்செய்யுளில் முதற் பாதி சந்திரனையும் பின்னிரண்டடி சூரியனையும் துதித்தபடி. அசுவினிகள் சூரிய சந்திரர்களென்று நிருக்தம் கூறும்.

7. வைதசீ ரசுவினிக்கா ணிலைபெறு முமதுகீத
மோது மூவிதத் துறுதி யோங்கிய ததை யுரைத்தார்;
நீவிரு தோம்பல் போற்றப் பெற்றுமை யாசிப் போனைக்;
காதினிற் கொளலென் போற்றை யியங்கினு மியங்கி ரேனும்.

(இ-ள்) பலனை யமைக்கும் தெய்வங்களே! ஸ்திரமானதும், மூன்று விதமாக வுறுதி யடைந்து விளங்குவதுமான உமது கீதத்தைக் கூறினார்கள் ஸ்தோத்திரத்தை யடைந்தவர்களாய் யாசிப்பவனை ரட்சிப்பீர்களாக நீங்கள் சென்று கொண்டிருப்பினும் அல்லது ஓரிடத்து நிலைத்திருப்பினும்

எனது அழைப்பைக் காது கொடுத்துக் கேட்பீர்களாக—(எ-று) வேதசிர், விதாதாக்களே, பலனை யமைப்பவர்களே. மூவகை புறுதியாவது மூவர் வாயினின்றும் வருவது. ஹோதா, அத்வர்யு, உத்காதா மூவர்.

8. ஒளிபெற வுமது மெய்யைத் தோற்றுவிக்குதி நரர்கட்
களியுற, மூவ்விதத்தே யணைந்திடு தருப்பை யில்விற்
களிபெறப் பெருகிற், றுங்கள் மழைமுகில், வலிபொருந்தீர்,
துளியொடு பெருகி நின்ற, மனிதர்க்குக் கீர மொத்தே.

(இ-ள்.) காந்தியோ டிருக்கும் வண்ணம் உமது ரூபத்தைத் தோற்று விக்கும் இந்தக் கீதம், மனிதர்களுக்குத் திருப்தி யுண்டாகுமாறு, மூன்று விதமாக விரிக்கப்பட்ட தருப்பை யோடு கூடிய யக்ஞகிருகத்தில் பெருக்க மடைந்து நின்றது. வலிமை சிறந்த அசுவினிகளே! இச்சைகளை வருவிக் கும் உங்களுடைய மழையைத்தருமேகம் மனிதர்களுக்குப் பசுவின் பாலைப் போலப் பயனிறைந்ததாய் மழைத்துளிகளோடு பெருகி நின்றது—(எ-று.)

9. பல்லறி வுள்ளோனங் கிசைகளைப் போற்றுந் தன்மைத்
தொன்றுமா றசுவினீர்கா ளுமைத் துதிப்பான் பூடன்னி,
னல்லவை கொண்டு தோதா வணக்குட னுமைக் கூவுங்கால்;
வல்லமை யுண்டி யாயுள் மருவியாம் வாழ்க பண்டே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! ஸ்தோதாவானவன் நல்ல அவிப் பொருள் களைக் கையிற்றாங்கினவனாய் வணக்கத்துடன் உம்மை யழைக்கும் போது பூஷனைப் போலப் பலவித அவிஅன்ன அக்கயஜமானன் அக்கினியையும் உஷ ஸையும் துதிக்கும் பிராதக் காலக் கர்மத்தில், முதற்சவனையில் உங்களை ஸ் தோத்திரஞ் செய்வான். யாங்கள் பலத்தையும், அன்னத்தையும், ஆயுளையும் பெற்றுவாழ்வோமாக—(எ-று.) தோதா ஸ்தோதா வென்பதன் றற்பவம்.

வருக்கம் 26.

182. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 3.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 6, 8, திருஷ்டுப், மற்றவை ஜகதி; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. பேருணர்வீ தெழுந்தது, போற்றி வினர்காள்,
விழை வளிக்கும் பெரிய தேரிங்
கேருறவே வந்தது, போற்றெடுமிதனை
யெதிர்ப்படுவீர்; இன்பங் கொள்க
சாருறு நற்றுதியர், விசுபலைக்கு வசு
வளித்தவர், நன் மதியைத் தூண்டுந்
திரர், திவப் புதல்வர், சுசி விரதருக்கு
நலமதனைச் செய்கு வோமே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) மேதாவிகளாகிய ரித்விஜர்களே! நம்முடைய பிரக்ஞானமானது எழுந்தது. நமது ஆசைகளை யளிக்கும் பெரிய தேர் நமக்கு முன் வந்தது; ஸ்தோத்திரங்களோடு அதன்முன் னேகுவீர்களாக. நன்றாய்த் துதிக்கப் படுபவரும், விச்பலைக்குச் செல்வமளித்தவர்களும், நமது புத்தியைத் தூண்டிவிப்போரும், விண்ணிற்குப் புத்திர ஸ்தானத்திலுள்ளவர்களும், சுத்தமான நோன்பாளர்க்கு நலத்தைச் செய்பவர்களுமான அசுவினிகள் மதங் கொள்ளுக—(எ-று.) விசுபலைக்குத் தங்கக் கணைக்கா லளித்தவர்களு மென்பார் ஸாயனரீண்டு. மண். 1 சூக். 116 செய் 15-ல் இரும்புக் காலென்பர். இவ்வேறுபாட்டாலும் இவ்விரண்டாவது அஷ்டக உரைவேறொரு கைப்பாடென்பது போதரும்.

2. அசுவினிகாள், துதிபெறுவீர், மருத்தமர்காள்,
பகைவர் தமை யடக்குவீர்கா,
விசையுறு நற்றொழிலீ, ரிந்திரத்தமர்காள்,
தேருடையீ, ரேறுந் தேரை
விசைபெறத்தூண் டித்தமர்காள், எங்குமுறுவது
மதுக்கள் மிகுந்து முற்றுங்
கரியுறு முந்தேரை யிவணடத்துக;
நாசத்தியர்கண் மற் றதனொ டெய்த

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! துதிக்கப் படுபவர்களே! மருத்துக்களைப் போல வேகத்திற் சிறந்தவர்களே! பகைவர்களை யடக்கும் தஸ்ராக்களே! கீர்த்தி வாய்ந்த நற் கருமத்தோடு கூடியவர்களே! இந்திரனைப்போல ஈசுவரோத்தமர்களே! தேரை யடைந்துள்ளவர்களே! எதிர்ச்செல்லும் தேரை நடத்துவதிற் சிறந்தவர்களே! எல்லாவிடத்திலும் தோன்றுவதும், மாதுர்யமான தேன் நிறைந்து வழிவதுமான உங்கள் தேரை இங்கு நடத்திக் கொண்டு வருவீர்களாக. அவியளிப் பவனிடத்து அத்தேரோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) இந்திரதமர், ஈச்வரோத்தமர்களென்பது ஸாயனருரை.

3. பகைவதைதஸ்ரா வவ்விடத்தே யென்செய்வீர்?
அவியீயார் பண்பார் மேன்மைத்
துதையுறுமச் சனத்தினிடைத் தங்குறலேன்?
அவர் தம்மைத் தாண்டிச் செல்க;
மிகவுமுமைக் கெதிர்ப்போ மாடுவன்ற
றுயிர்தனை விளிவித் தாற்றல்;
நருமொழியை யுமைப்போற்றும் வாக்கினனும்
விப்பிரன்பா லொளிக் கூட்டல்.

(இ-ள்.) சத்ருக்களை வதைக்கும் தஸ்ராக்களே! அவ்விடத்தே யென் செய்கிறீர்கள்? அவியுணவுகளை யுங்களுக்களிக்காது பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும் ஜனங்களினிடத்து என் தங்கி யிருக்கிறீர்கள்? அவர்களைத் தாண்டிச் செல்வீர்களாக. உங்களுக்கெதிரிற் போம்பேசு மவ்வுலோபியின் பிராணனை அழியுமாறு புரிக. உங்களைப்போற்றும் வாக்கோடு கூடிய விப்பிரனிடத்து ஜோதியைக் கூட்டுவீர்களாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 182.

4. எப்புறமு, மெமையிகழு நாயதனைப்
பலாற்கடித்து நொறுக்கி யெம்மோ
டொப்புறவே பொருமவரைக் கொல்க; விவை
யசுவினிர்கா ளோர்வீர் நன்கே;
செப்புறு முந்துதியினன்கூ றெச்சொல்லும்
பலனுளதாச் செய்க; என்றன்
றப்பறு நற்றுதியினை நீரிருவருநா
சத்தியர் காள்சால வேற்க,

(இ-ள்.) எம்மை நிந்திக்கும் நாய்க்கு ஸமானமானவனை யெல்லாப் பக்கத்திலும் பல்லாற் கடித்து நொறுக்குவீர்களாக. எம்மோடு ஸமானமாக யுத்தஞ்செய்யும் பகைவர்களைக் கொல்லுக அசுவினிகளே! இவற்றை நீங்கள் நன்கு யறிவீர்கள். உங்களைத் துதிப்பவன்கூறும் பிரதிவார்த்தையையும் பலனுள்ளதாகப் புரிக. நாஸத்தியர்களே! என்னுடைய துதிகளை நீங்களிருவரும் நன்முக ஒப்புக்கொள்வீர்களாக—(எ-று.)

5. உரத்தோடு சிறகார்ந்த விப்பிலவந்
தனைமுந்நீ ருவந்து தாண்ட
வரத்தர்ந்த துக்கிரன்றன் மகனுக்காப்
புரிந்தனிர்நீர் மருவுந் தேவர்
திரத்தாரு மனத்தோடு சுகமாக
வெளிக்கொணர்ந்தீர் செய்ய வஃதாற்;
பெருத்தோங்கும் வெள்ளமதி லமிழ்ந்தவனை
யிலேசாகப் பேர்த் திட்டீரே.

(இ-ள்.) வலிமையோடு கூடியதும், பக்கத்திற் சிறகுகளோடுகூடியதுமான இந்தக் கப்பலைச் சமுத்திரத்தைத் தாண்டும் வண்ணம் துக்கிர புத்திரனான புஜ்யனுக்காகச் செய்தீர்கள். தேவர்களது அநுக்கிரகத்தைப் பெறும் மனத்தோடு, அவனைச், சிறந்த வந்தத் தேரினது வுதவியினுற் சுகமாக வெளிக்கொண்டு வந்தீர்கள். பெரிய வெள்ளத்தி லமர்பவனை லேசாக மேற்றூக்கினீர்கள்—(எ-று.) பிலவம் ப்லவம், கப்பல். ஆத்மன்வந்தம் என்பதற்கு ஆத்துமாவோடு அல்லது உயிர்ப்போடு கூடியவென்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஆனுல் பலத்தோடு அல்லது திடத்தோடு கூடியவென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம். 27.

(வேறு.)

6, அகட்டினின் மூழ்கி நான்கு கல மச்சுவினியர் தம்மா
லுகப்புற வோட்டப் பெற்ற, வுதகத்துட் டலைகீழாகத்
தொகுப்புறுந் தமத்திற் பற்றுக் கோடின்றி யாழ்ந்ததுக்ரன்
மகப்படுந் துயரின்னுன் றனைவெளிக் கொணருகின்ற,

(இ-ள்.) அசுவினிகளா லோட்டப்பெற்ற நான்கு கப்பல்கள் சமுத்திரத்துக்குள் மூழ்கித் தண்ணீருக்குள் தலை கீழாகத் தள்ளப்பெற்று நிறைந்த இருட்டுப் பிரதேசத்தில் ஒருவித ஆதரவுமின்றி யாழ்ந்த துக்கிரனுடைய மகனாகிய புஜ்யன் படுந் துன்பத்திலிருந்தும் அவனை வெளிக்கொண்டு வருகின்றனர்—(எ-று.) புஜ்யனைப் பற்றி மண். 1 சூக் 116 செய் 3 பார்க்க.

(வேறு.)

7. அருணாவத்தி னிடைத் தௌக்கிரியன்வணக்கி
யெருபெருழ்ந்தே யணைந்து பற்றத்
தருவெதுவோ நின்றுள தவ் வாலம்பந்
தனைப்பற்றிச் சாருங் கீர்த்தி
மருவுறநீ, ரசுவினிகாள், சிறகோடு
பாய்மிருகம் வாய்ந்து பற்றிச்
சருவுறுமோர் மலாறென்னச் சுகமாக
வவன்றன்னைத் தாங்கிச் சென்றீர்.

(இ-ள்.) சமுத்திர மத்தியில் துக்கிரன் மகனாகிய புஜ்யன் வணங்கி யாசித்துக்கொண்டவனைப் பற்றித்தொங்குவதற்கான மரமெது நின்றது? அசுவினிகளே! சிறகோடு கூடிய பிராணி பிடித்துத் தொங்குவதற் கேற்பட்ட மலாறைப் போல நீர் அத்துக்கிரன் மகன் பற்றியுள்ள அம்மரக் கொம்பைப் பிடித்து உமது கீர்த்தி யோங்கும் வண்ணம் சுகமாக அவனைக் கரை சேர்த்தீர்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மொழி பெயர்த்தற் கரியதாயுளது. தரு, மரம் அதனாற் செய்த தேரைக் குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர். மலாறு, மரக் கொம்பு.

8. நரரொடு நாசத்யர்கா ளுடியே வணக்கத்தோடு
வாமூறு சோமமீயு மகக்குழு நின்று மின்று
புரியுமெங் துதி யுமக்குப் பொருந்தியதாக; யாமுங்
கருதியவுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) நரர்களோ (அல்லது நேதாக்களே!) பொய்யுரையாதவர்களே! சிறந்த ஸோமத்தைப் பிழிந்தூட்டும் இம்மகக் கூட்டத்தினின்றும் இன்றைக்கு வணக்கத்தோடு கூறும் ஸ்தோத்திரம் உங்களுக்கு அநுகுணமுள்ளதாக விருக்கட்டும். யாங்களும் நினைத்த வுணவுப் பொருள்களையும் பலத்தையும், நீண்ட வாயுட்காலத்தையு மடையட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மாநாஸா: என்பதற்கு வணக்கத்தோடு என்றது மானஸனால் எனமொழி பெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 28.

183. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 4.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 183.

1. மனத்தினும் வேகம் வாய்ந்து வந்தார மூன்று மூன்று
கனத்த பேருருவோ மூன்று தாதுவி னான தோங்கு
மனத்தொடு சற்கன்மத்தோ னில்லினை நோக்கி நீங்கள்
தினத்தும்வீழ்சிறைப்புள்ளென்னச் சேர்ப்பதைப் பூட்டீர் வல்லீர்

(இ-ள்.) பலம்பொருந்திய காளைகளே! மனத்தைக்காட்டிலும் வேகமாகச் செல்வதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களோடு கூடியதும், மூன்று உருளைகளுள்ளதும், பொன், வெள்ளி, தாமிரமென்னும் மூன்று லோகங்களாற் செய்யப்பெற்றதும், ஸத்கர்மங்களோடு கூடிய யஜமானனது கிரகத்தை நீங்கள் சிறகோடு கூடிய பட்சி பாய்வதுபோல நோக்கிச் வேகமாகக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதுமான தேரைப் பூட்டுவீர்களாக—(எ-று.) வந்தாம் வடமொழிப்பதம், தேர்த்தட்டென்பது பொருள். மூன்று வந்தூரங்கள் அசுவினிகளது தேர்க்குண்டென்பதை மண். 1 சூக். 34 செய். 9ற் பார்க்க.

2. கிருது வுள்ளவர்கா, ணீங்க ளவிபுனை விச்சையோடு
பிருதுவி யடைய வேறி இவருவந் தன்றுந் தேர்; உங்க
ளுருவினைப் பிறக்குங் கீதமிஃதுமை யுயர்வி றுற்றல்;
கருதுறு விண்ணின் பெண்ணு முஷையொடுங் கூடுவீரே.

(இ-ள்) கர்மத்தோடு (ஞானத்தோடென்பர் மேனாட்டாசிரியர்) கூடியவர்களே! யஜமானர்கள் தரும் அவி யன்னத்தின் அசையோடு யாக பூமியை யடைவதற்காக உமது தேரிலேறினால் அந்தேர் இலகுவாக உருண்டுவரும். உங்களுடைய ரூபத்தை யழகுபடுத்தும் இந்த ஸ்தோத்திர கீதமானது பெருமையுற எங்களைச் சேவிக்கட்டும். விண்ணின் புத்திரியாகக் கருதப்படும் உஷஸோடும் நீங்கள் விரைகுவீர்கள்—(எ-று.) அசுவினியரது காலமும் உஷவின் காலமுமொன்றே யாதலின் என்பார் ஸாயணர்.

3. ஏறுக நன்கே யோடுந் தேரினை, யவியினோடு
கூறுநோன் பதனையாற்றுங் கொள்கையினுற்ற வோன்பான்
மாறிலா நரர்கா, ளுசத்தியவர்கா, ளடைந்து மக்க
ளூறற வவனு மோங்க நீருற வெண்ணு மஃதை.

(இ-ள்.) எதிரில்லாத வீரர்களே! பொய்யுரையாடாதவர்களே! அவிப்பொருள்களைக் கையேந்திச் சொல்லப்படும் விரதாநுஷ்டானங்களைச் செய்யுங் கொள்கையோடு யக்ஞத்தைச் செய்பவனிடத்துச் சென்று, அவனும் அவனுடைய சந்ததியும் ஓங்குமாறு நீங்களூர்ந்து யாகதலத்தை யடைய வெண்ணி வேகமாக வருளும் தேரினை யேறுவீர்களாக—(எ-று.)

4. பகைவரைத் தெறுப்பீ ருந்த மருளினாற் காட்டு நாயும்
பகைவ ரன்னியருமென்னைப் பதைப்புற வாட்டல்; என்னைத்
தகையுற விடுத்து வேறே ரவியன்பாற் சாரீர்; உம்பங்
குகைதரு போற்று மிங்குண் டும்மதிம் மதுவார் வள்ளம்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை வாட்டும் தஸ்ராக்களே! உமது அநுக்கிரகத்தினால் என்னைக் காட்டு நாயும் இதர ஹிம்சகர்களும் வருத்தாதிருக்கட்டும். என்னை விடுத்து வேறொரு அவி தரும் யஜமானனிடத்துச் செல்லாதீர்கள். உங்களுடைய அவிப்பாகமும், ஸ்தோத்திர கீதங்களும் இங்கே யிருக்கின்றன. மதுநிறைந்த இந்தப் பாத்திரம் உங்களுடையதே—(எ-று.) 'காட்டு நாயாவது அநுசன் பென்னுவது உங்களை வருத்தாதிருக்கட்டும்.' என மொழிபெயர்ப்பார் மேலுரையாசிரியர். அசுவினிகள் காட்டுநாய் வாயினின்றும் பட்சியை மீட்ட கதைக்கும் இச்செய்யுட்கும் உபயோக சம்பந்தமொன்றுமில்லையென்பார் லுட்விக் என்பவர். ஸாயனருரைதான் பொருத்தமுள்ளதாக இந்நூலாசிரியரது கருத்து.

5. கோதமன் புருமீளன்றா னத்திரி யிவர்க ளும்மை
நீதியிற் காக்குமாறு நேடியே யழைக்கார்; தெவ்வைக்
காதுவீர், குறித்த சாலைக் கருதிச்செல் வோனென்ன
வோது மென்னழைப்பைக் கேட்டுறுக,பொய்யுரையாதீரே.

(இ-ள்.) கோதமன், புருமீழ்ளன், அத்திரி யென்னும் (உங்களுக்குப் பிரியமான) ரிஷிகள் தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு உங்களைக் கூவியிரந்தார்கள். (அதுபோலவே யானும் அழைக்கிறேன்.) பகைவரைக் கொல்லும் தஸ்ராக்களே! நாஸத்தியர்களே! குறித்த விடத்தை நாடிச் செல்பவன் நேராகப்போய் அவ்விடத்தை யடைவதுபோல நீங்களும் எனது அழைப்பைக் கேட்டு (எனக்கு அநுக்கிரகம் புரியுமாறு) நேராக வருவீர்களாக—(எ-று.)

6. இருளினக் கரையை யாங்கள் கடந்தனம்; உமக்கி யாங்கள்
புரிபலி யுந்துதி யும்மீது பொருந்திய ,தசுவினீர்காள்;
தெரிய நற்றேவர் பாதையூடு சேருக விங்கு; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) கீர்த்திக்குப் பிரதிபந்தமாயுள்ள துக்கமாகிய இந்த இருட்டினது எல்லையைக் கடந்தோம். அசுவினிகளே! உங்களுக்காக யாங்கள் செய்த ஸ்தோத்திரங்கள் உம்மிடத்துவந்து சேர்ந்தன. நன்றாகத் தோன்றும் தேவர்கள் செல்லும் நெறியின் வழியாக இங்கு வருவீர்களாக. யாங்களும், உணவு, பலம், நீண்டவாயுள் இவற்றை யடையட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம், 29.

ஆகச் செய்யுள். 554.

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 29 வருக்கமும், 16 சூக்தங்களும், 159 இருக்குக்களுமுள்ளன. இவ்வத்தியாயத்தி னிடையே முதல் மண்டலம் முடிகின்றதென வறிக.

184. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 24. சூக்தம் 5.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. இன்றுமற்றையநாளும் யாமேத்தியே யழைப்போமும்மைத்
தூன்று மிவ்வைகறன்றத் துதியொடும் அர்யனீண்டு
கன்று பொய்யுரையீர், விண்ணின் கான்முளையாவீர், வெண்மை
யொன்று மன்னவற்கா நின்றுனெங்கு நீருறைந்த போதும்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! விண்ணின் புத்திரர்களே! இன்றைக்கும் மற்றைய நாட்களிலுங் கூட யாங்கள் உம்மைப் போற்றினுங் கூவி யழைப்போமாக. இன்று விடியற்கால முதயமாகவே அர்யனாகிய அதியான்; தானசீலனாகிய யக்ஞ கர்த்தாவுக்காக, நீங்க ளெங்கிருந்தாலும் (வருவீர்களென) இவ்விடத்திற் றங்கி யிருக்கிறான்—(எ-று.) ஹோதா விங்கிருப்பதனால் யாகஞ் செய்யும் யாங்களும் உம்மைக் கூவி யழைப்போமாக எனக் கூட்டலு மொன்று.

2. வள்ளல்கா ளெஞ்சோமத்தான்மதர்த் தெமோடுளங் களிக்க;
கொள்ளலாப் பேரத்தோரைக் கொல்லுக; வுயர்ந்த பொற்க
ளுள்ளுறு மெனது போற்றைச் செவியினுட் கொண்டு கேட்க,
உள்ளுமென் துதிப் பலனைக் குவிக்குறு வீரர்காணீர்.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வர்ஷிக்குங் காளைகளே! யாங்கள் தருஞ் சோமத்தைக் குடித்து மதங்கொண்டு எங்களோடு உளங்களிகொள்வீர்களாக. உம்மோடு வியாபாரஞ்செய்யும் லோபிகளாகிய அயஷ்டாக்களைக் கொல்வீர்களாக. மனத்தினுனினைத்துச்செய்யு மெங்களது துதிகளின் பலனைக் குவித்துத்தரும் வீரர்களாகிய அசுவினிகளே! நீங்கள், உயர்ந்த வேத வாக்கியங்களை யுட்பொதிந்த எனது ஸ்தோத்திரத்தைச் செவியினுட் கொண்டு கேட்பீர்களாக—(எ-று.)

3. பொய்யிலாப் பூடர்காணீர் தேவாரயண்பிற் சூர்யை
வய்யம தேற முன்னர் வந்தனிர்; எங்கன்மத்தே
செய்யபோற் றுமையே பூர்வ காலம்போ லின்று மேந்து,
மூய்யநன் கொழுகும் பாவ மொழித்திடும் யாகந்தன்னின்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! பூஷனைப்போல வுயிர்களைப் போஷிப்பவர்களே! தேவர்களாகவிருந்து நீங்கள், சூரிய புத்திரியாகிய ஸூர்யை உமது தேரிலேறும்படி (அல்லது ஸூர்யை யுமது தேரிற் றங்கும்படி (பந்தய வோட்டத்தில்) எல்லார்க்கும் முன் வந்தீர்கள். எங்களுடைய கர்மத்திற் கூறப்படும் சஸ்திர ரூபமான துதிகள், முற்காலத்தைப்போல விப்பொழுதும், யாங்கள் உச்சீவிக்குமாறு நன்றாக நடைபெறுவதும், பாவ நிவாரக வருணஸ்வரூபமாயுள்ளதுமான யாகத்து ஸித்திக்காக உங்களையே துதிக்கும்—(எ-று.) ஸூர்யையின் கதையை மண். 1 சூக். 119 செய். 5ற் பார்க்க.

மேனாட்டாசிரியர் பிற்பாதிக்கு வேறு வகையாகப் பொருளுரைப்பார். 'தண்ணீரிற் றோன்றிய உங்களது பெரிய ஆகிருதியுள்ள குதிரைகள், வலிமைபொருந்திய வருணனின் பழையகாலங்களைப் போல முன்னோக்கிச் செல்லுகின்றன' என்பது. வருணயுகம் எதுவென்பது சந்தேகமென்பார். இப்பொருட்பேதம், க்ருஹா: என்பதற்கு ஸ்த்ர ரூபா ஸ்துதய: என்னாது குதிரைகளென்றதனாலும், வருணஸ்ய என்பதற்கு பலப்ரதிபந்தக பாபநிவாரகஸ்ய யாகஸ்யவித்யர்த்ரம் என்னாது வருண தேவனுடைய வென்று கொண்டதனாலும், அப்ஸு ஜாதா: கர்மஸு ஸம்பாதிதா: என்னாது தண்ணீரிற்பிறந்த என்று பொருள்கொண்டதனாலும், வந்ததென்க.

4. மதுவுளீ ருமதத் தான மெம்மிட மருவ; போற்றை
யதியுவப் போடு மீவோன் றுதியுமக் கின்பளிக்க,
வதியுநற் கொடையீ ரும்மை நன்குறவடைய மாந்தர்,
மதமுற, வுண்டியிச்சை கொண்டிவண் புரியுங்காலே.

(இ-ள்.) மது நிறைந்த பாத்திரத்தையுடையவர்களே! உம்முடைய அந்தப் பிரஸித்தமான தானமானது எம்மை யடையட்டும். நல்ல தானத்தோடு கூடியவர்களே! பலத்தை யடைவதற்காக ரித்விஜர்களாகிய மனிதர்கள் உணவுப்பொருள்களின் இச்சையினால் உம்மை (தங்களையுங் கூடவெனச் சேர்ப்பர் ஸாயணர்) மத முறுத்தும்போது மனனீய ஸ்துதிகளைக் கூறுவோனாகிய அகஸ்தியனது (கவி தன்னையே படர்க்கையாகக் கூறிக் கொண்டது) போற்று உங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மேனாட்டாசிரியர் மானனது துதி யுங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தட்டும் என்பார்.

5. இத்துதி பாவந்தன்னை யெண்ணிநன் கொழிப்ப தும்மை
நத்தியே யணையச் செய்த, தருப்பொரு ளசுவினீர்காள்;
சத்திய முரைப்பீர், யாக சதனத்தை நோக்கிச் சார்க,
புத்திரரோடி யாமோங்க வகத்தியன் வயிற்பூரித்தே.

(இ-ள்.) அரிய அவிச் செல்வத்தோடு கூடியவர்களே! அசுவினிகளே! பாபத்தை நன்கு யொழிப்பதான வித்துதி உம்மைச் சேர்வதற்காகவே செய்யப்பெற்றது. நாஸத்தியர்களே! யாங்களும் எமது புத்திரர்களும் சுகத்தைப் பெறுமாறு, அகஸ்தியனிடத்து உவகை கொண்டு இந்த யாகக்கிரகத்தை நோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று.) செய்தது செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்த செய்வினை.

வருக்கம் 1.

185. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: தியாவாப்பிருதுவிகள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 185.

1, முன்பு தோன்றிய திவற்று ளெதுபினர்ப் பிறந்த, தெந்தக்
கொன்பெறு வகைபி னுண்டானவையிவை?யறிந்தார் யாரே?
முன்பெற்று முணர்வீ, ரெல்லா மொழிதரு பொருளுந் தாமே
யன்பினிற் றாங்கு கின்ற; அல்லெலா யுருளி னேடும்.

(இ-ள்.) (இந்த வானம் பூமிகளுள்) முன்பு பிறந்ததெது? பின்பு தோன்றியது எது? எந்த நல்ல வகையில் இவை யுண்டானவை? இவ்விஷயத்தை யறிந்தவர் யார்? கவிகளே! இங்கு காணப்படும் நாம ரூபமுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் தாங்களே அன்போடு காப்பாற்றுகின்றன. பகலுமிரவுமாய் (முன்பின் ரேற்றமெதுவென வறிய வொண்ணாதபடி) சக்கரத்தையுடையவற்றைப் போலச் சுற்றும்—(எ-று.)

2. சலிப்பிலர் பாதமில்லா ரிருவரும் பாதம் வாய்ந்தே
சலித்திடும் பெருங் கருவைப், பெற்றவர் மடியிற் சூனு
வளிப்பினிற் றாங்க லொப்பத் தாங்குவர்; கனுடநின்று
மொலிப்புற வெம்மைக் காக்க, வோங்குவான் புவிகாளின்றே.

(இ-ள்.) சலனமற்றவர்களும், பாதமில்லாதவர்களுமான (த்யாவாப்பிருதிவிகள்) இருவர்களும், காலோடு கூடியவையும், சலனஸ்வபாவமுள்ளவைகளுமான கர்ப்பசிசுவைப்போலப் பூமி வானங்களுக்கிடையில் அடங்கியுள்ள எல்லாப் பிராணிக்கூட்டங்களையும், மாதா பிதாக்கள் தமது மடியிற் புத்திரனைத் தாங்குவதுபோலத் தாங்குவார்கள். பெரிய பயங்கரமான பாபத்தினின்றும், பூமி வானங்களே, எங்களைக் காப்பாற்றுவீர்களாக—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர், பெற்றோர்கள் சூநுவைத்தாங்கும் உவமையை இரண்டாவது வாக்கியத்தோடு சேர்ப்பர். பார்க்கை முன்னிலை மாற்றை நோக்குக.

3, அதிதியின் செல்வம் பாவ மற்றது துறக்கலாபம்
வதியுறு மதாகுறைவே யில்லது வதைக்க லாத
ததனை வேண்டுவல் புவிவா னனமுள தகனைப் போற்றோ
னிதமுறத் தோற்றல்; பாபத்திருந்தெமைப்புவிவான் காக்க.

(இ-ள்.) அதிதியின் அல்லது அகண்டநீயமான பிருதுவியின், (அல்லது ஸாயணருரைப்படி அந்தரிட்சத்தின்) மழைச் செல்வமும், பாபமற்றதும், ஸ்வர்க்கப்பயனை யுடையதும், அக்ஷயமானதும், ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாததுமான அதனை யான் யாசிப்பேன். ரோதஸீ உணவுப்பொருள்களோடு கூடிய அச்செல்வத்தை ஸ்தோதா சுகப்படும்வண்ணம் சிருஷ்டிக்கட்டும். பூமி வானங்களே! எங்களைப் பாபத்தினின்றும் காப்பாற்றுவீர்களாக—(எ-று.) அதிதியின் செல்வம் இயற்கை தரும் செல்வங்களெல்லாமென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

4. தபனை யற்றவர்க டேவத் தந்தையர் தயவினோடு
நிபமுற வுதவு வோர்கள் வானில மிருவர் பக்க
லுபயத் தவர்க்கு நாப்ப ணுறைகுவ மல்லு மெல்லும்;
விபுலை வானங்கா ளெம்மைப் பாப மேவாது காக்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) பிறராற் பீடிக்க முடியாதவர்களும், தேவர்களுக்குத் தந்தைபோல்பவர்களும், தயவு கூர்ந்து ஸமிருத்தியாக வுதவுவோர்களுமாகிய பூமி வானங்களுக்கருகே உபயதேவர்களுக்கு மத்தியில் பகலும் இரவுமாகத் தங்கி யிருப்போமாக. பூமி வானங்களே! எங்களைப் பாப மடையாதபடி காப்பீர்களாக—(எ-று.)

5. கூடியே செல்வோர் மங்கைப் பருவத்தோ டோரிடத்திற்
கூடுவோ ருடன்பிறப்பா முறவினர், பெற்றோர் தங்க
ணீடிய மடியி லுள்ள புவன நாபியினை மோப்பார்;
தேடியே பாப மெய்தா தோம்புக புவிவா னெம்மை.

(இ-ள்.) ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து பரஸ்பரம் உபகார்ய உபகாரக பாவத்தோடு கூடிச் செல்பவர்களும், யுவதிகளும், ஓரிடத்திற் சந்திப்பவர்களும், ஸகோதரிகளுமாகிய உறவினர், பெற்றோர்களாகிய தியாவாப் பிருதுவிகளின் மடியிலுள்ளதும் உலகத்துக்கு நாபிபோல்வதுமாகிய வேதியைத் தொடுகிறார்கள். பூமி வானங்களே! எங்களைப்பாபத்தினின்றுங் காப்பீர்களாக -(எ-று.) உறவினர், விரல்களெனக் கொள்வது சிறப்பு. புவன நாபிம் பூத ஜாதஸ்யபந்தகம் உதகம் என்பார் ஸாயணர். லுட்விக் என்பவர் பெற்றோரென் [illegible]களையும் அதிதியையுங் குறிக்குமென்பர். ஸாயணருரைப்படி உறவினர் தியாவாப் பிருதுவிகளென்றும் அவர்கள் தங்கள் மடியாகிய அந்தரிட்சத்திலுள்ள மழைநீரைத்தொடுகிறார்களென்றும் அவர்கள் எம்மைக் காப்பாற்றுகவென்று ஒரு வாக்கியங் கூட்டவேண்டுமென் றுந்தெரியவருகிறது.

வருக்கம். 2.

6. இடமகல் சதனத்தோர்கள், பெரியவர் தேவரோடு
புடவியோர் களிக்க யாவுந் தோற்றுவோர், நல்லுருவோர்,
தடைவற றாங்குவோரை ரிதத்தி லழைப்பர் சாரச்;
செடியுறா தெம்மைக்காக்க திணையொடு வான்கா ளின்றே.

(இ-ள்.) விஸ்தீரணமான சதனங்களுக்கு ஆதாரமாக வுள்ளவர்களும், பெரியவர்களும், தேவர்களும் (மனிதரும்) ஸந்தோஷப்படும் வண்ணம் (மழை, பயிர் முதலிய யாவற்றையும்) தோற்றுவிப்பவர்களும், நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், அமிர்தமாகிய தண்ணீரைத் தாங்குவோர்களுமாகிய பூமி வானங்களை யக்ஞ வொழுங்குகளால் யான் கூவி யழைப்பேன். பூமி வானங்களே! எங்களைப் பாபமடையாதபடி காப்பீர்களாக—(எ-று.) தேவாநாம் அவஸா என்பதற்குத் தேவர்களுடைய காவலோடு என்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் தேவாநாம் உபலக்ஷணம் ஏதத் தேவ மநுஷ்யாதீநாம் ப்ரீத்யா என்பது ஸாயணருரை. திணை, பூமி.

7. பரந்தவை, பெரிய, நானா வகை பரவுற்ற, வெல்லை
விரிந்து தூரத்தி னுற்ற, வோங்கு சோபனச் செல்வத்த,
தரம்பெற யாவுமீயு முவற்றினை மகத்திற் போற்றின்
வரந்தர வழைப்பேன்; பூவான், மறமுறா தெம்மைக் காக்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 185.

(இ-ள்.) இடம் பரந்தவையும், பெரியவையும், பலவிதமாக விரிந்து நிற்பவையும், எல்லை வெகு தூரத்திலுள்ளவையும், சோபன செல்வத்தோடு கூடியவையும், எல்லாவற்றையும் அளிப்பவையுமான பூமி வானங்களை யக்ஞத்தினிடத்து நமஸ்காரங்களோடு கூவி யாசிப்பேன். பூமிவானங்களே! எங்களைப் பாப மடையாதவண்ணம் காப்பீர்களாக—(எ-று.)

8. தேவர்பாற் சகாயர் தம்பா லில் மகாரிவர்க்கு நாத
னேவன் பாலேனுஞ் செய்த பாபங்க ளனைத்து மிந்தத்
தேவபோற் றொழிக்குந் தன்மை சேர்ந்துதா யிலைக; பாப
மேவுறா தெம்மைக் காக்க மேதினி வானங்கா ணீர்.

(இ-ள்.) தேவர்களிடத்தும், சிநேகிதர்களிடத்தும், இல்லம் புத்திரர் முதலியோரின் நாதனிடத்தும் யாங்கள் செய்த பாபகிருத்தியங்களைப் போக்குங் கருவியாக இந்த ஸ்தோத்திரம் பொருந்தட்டும். பூமிவானங்களே! எங்களைப் பாபம் அடையாதபடி காப்பீர்களாக—(எ-று.)

9. துதிபெறு மிருவர் மாந்தர் தஞ்சுக மளிப்போ ரென்னைக்
கதியுறக் காக்க; என்பா லருளொடு முதவியோடும்
வதியுக; அர்யர் யாங்கள் வளக்கொடை சாருமாறு
சுதையினுன் மதர்த் தள வில்பெருந்தனம் விழைவேமாக.

(இ-ள்.) கீர்த்தி வாய்ந்த தியாவாப் பிருதிவிகளாகிய விருவர் மனிதர்களுக்குச் சுகத்தை யளிப்பவர்க ளென்னை நன்றாகக் காக்கட்டும். என்னிடத்து அருளோடும் உதவியோடும் அவர்களிருவரும் தங்குக. ஸ்தோதாக்களாகிய யாங்கள் வளம் பொருந்திய கொடையைப் பெறுமாறு அமிர்துணவாகிய ஸோமத்தைக் குடித்து மதங்கொண்டு பெரிய செல்வத்தை யடைய விரும்புவேமாக—(எ-று.) ஸுதாஸ்தராய வென்ற சொல் முன்பும் 184ம் சூக்த முதற் செய்யுளில் வந்துளது. அங்கும் இங்கும் மேனாட்டாசிரியர் தெய்வமற்றவனைக் காட்டிலும் என்றே பொருள் கூறியுள்ளார்.

10. நல்லுணர் வுற்றேன் யானு நாடியிம் முதலா முண்மை
சொல்லுவே னெவருங் கேட்கச்; சோக பாவங்க டம்மை
யொல்லுமா றருகு நின்றே யோட்டுக; தந்தை தாயும்
பல்லுதவியு மளித்துப் பராமரித்திடுக வெம்மை.

(இ-ள்.) நல்ல வறிவோடு கூடிய யான் இந்த முக்கியமான வுண்மையையெல்லாருங் கேட்குமாறு சொல்லுவேன். சோகமும் பாபமும் எங்களை யணுகாதபடி எங்கள் பக்கத்திலுறைந்து அவற்றை யோட்டுவோர்களாக பிதாவாகிய விண்ணும் மாதாவாகிய பூமியும் பலவித உதவிகளையுமளித்து எங்களைப் பாதுகாப்பார்களாக—(எ-று.)

11. தந்தை தா யாகும் வானப் பூமிகா ளிவண் யான்சாற்றி
நந்துமித் துதியு முண்மைப் பயனொடு நலக்க வோங்க
அந்திகத் தேவ ரோடு மடைக நீ ருதவியோடு
முந்து பல்லுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வியுரங் காண்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

(இ-ள்) தந்தையாகிய வானமே! தாயாகிய பூமியே! யான் கூறும் இந்தஸ்தோத்திரம் ஸத்ய பலமோடு நன்கு விருத்தியடைந்து நிற்கட்டும். நீங்களும் தேவர்க்கருகில் உங்களுடைய வுதவிகளோடு வாருங்கள். யாங்கள் உணவு, பலம், நீண்ட ஆயுளோடு கூடிய வாழ்வு இவற்றைப்பெறுக—(எ-று) அவமே அந்திகநாம ஏதத் என்பார் ஸாயணர். அந்திகம் ஸமீபம். தேவரது அந்திகமென்க.

வருக்கம் 3.

186. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24 சூக்தம். 7.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: விசுவ தேவர்கள்.

1. மகத்தினி னிளையோ டெத்துஞ் சிறப்புறு துதியோ டெங்க
ளகத்தினை யடைக வெல்லா நரருக்கு மிதத்தை யாற்றி
யுகப்புறு மங்கியோடு தேவனுஞ் சவிதா,வெல்லாச்
சகத்தையுங் களிப்புறுத்தி யெந்துதி தமிற்களிப்பான்.

(இ-ள்.) எல்லா மனிதருக்கும் ஹிதஞ்செய்யும் அக்கினியும், தேவனாகிய ஸவிதாவும் யக்ஞத்தினிடத்துத்தரும் இளையோடும் (ரத்நத்தோடுமென்பார் ஸாயணர்.) நல்ல ஸ்தோத்திரங்களோடும் எங்களது மகவில்லை நோக்கி வருக, எல்லாச் சகத்திலுள்ள பிராணிகளையும் ஸந்தோஷப்படுத்துமாறும், எங்களது துதியிற் றாங்கள் களிக்குமாறும்—(எ-று.)

2. மித்திரன் வருணை னர்யமான் முதல் விசுவதேவர்
சத்துரு வடக்குவோராய் சமப்பிரியத் தோராகத்
தத்துக வெம்மாட் டியாரு மெம்வலி குறைக்கா தாற்றி
யொத்தவாழ்வினை வளர்த்து நன்மைசா ருரத்தோ டேய்ந்தே.

(இ-ள்) மித்திரன், வருணன், அர்யமான் முதலிய விச்வதேவர்கள், சத்துருக்களை யடக்குபவர்களாய், ஸமானப் பிரீதியோடு கூடியவர்களாய், எமது வலிமைகுறையாத வண்ணம் புரிந்து, எமது வாழ்வினை யோங்குமாறு செய்து, நன்மைபொருந்திய பலத்தோடு கூடி எல்லாருமாக எங்கள் யாகத்தை நோக்கி வருவார்களாக—(எ-று) சவ: என்பதற்கு வலியென்றது அன்னமென்பார் ஸாயணர். ஸுஷஹாவென்பதற்கு ஸுஷ்டு சத்ரூணு மபிபவோ என்று ஸாயணர் உரை கூறுவாரேனும்,மேலிரண்டாம் வரியிற் சத்துரு வடக்குவோராய் என்பது வந்துள்ளதாற் நன்மைபொருந்திய பலத்தோடு எனப் பொருள் கூறினு ரிந்நூலாசிரியர்.

3. உங்க ளன்பிற் சிறந்த வுத்தம வதிதி தன்னை
யெங்கள் போற்றகனல், வல்லென்றுற் றும்மோ டுளங்களிக்கு
மங்கியைத் துதிப்போ னெங்கள் வருணனைக் கீர்த்திமானை
மங்குறப் பகையை வாட்டிச் சூரியா யன நிறைப்பான்.

மண்டலம் சூக்தம் 186.

(இ-ள.) (விசுவதேவர்களே! உங்களுக்காக அவியை சுமப்பதனால்) உங்களுடைய அன்பிற் சிறந்த விருந்தினனும், வேகமாகவந்து உம்மோடு கூட களிப்பவனுமான அக்கினியை, எங்களது வருணனாய், (பாவ நிவாரகனு யென்றபடி.)க்கீர்த்தி பொருந்தியவனாய், எங்களது சத்துருக்களை வாட்டி ஸூரியாய், உணவைப் பூர்த்தியாக அவன் எங்களுக்குத் தருமாறு, எங்களது ஸ்தோத்திரங்களாற் றுதிப்பேன்—(எ-று.) ஸூரி, யாககர்த்தா.

4. நமத்தொடு மடைந்து பாப நாசத்தை யெண்ணி யும்மைத்
தமத்தொடு பகற்க ணன்கு கறக்குறு பசுவிற் சார்வேன்
சமத்துறு மடியிற் பற்ப லுருவொடு சாரும் பாலோ
டமர்த்துறு பொதுநா ளொன்றி லர்க்கத்தை யமைத்துக்
கொண்டே

(இ-ள்) விசுவதேவர்களே! ஸமானமாயுள்ள மடியில் நெய் முதலிய பல வுருவத்தோடுஞ் சாரும் பாலையும் அர்க்கத்தையும் ஒரு பொதுநாளில் உங்களுக்காகத் தயார் செய்துகொண்டு, உங்களை நான் நமஸ்கார பூர்வமாக வடைந்து, பாவநாசத்தை விரும்பி, பகலும் இரவுமாகக் கறக்க [illegible] பசுவினிடத்து வருவதுபோல் உம்மாட்டு வந்து சேருவேன்—[illegible] கம் மந்திரமென்னுதை அர்ச்சிக்கத்தக்க அவி யன்னத்தோடு [illegible] கூறுவார் ஸாயணர். பொது நாளொன்றில் என்பது [illegible] அதுவே எல்லாத்தேவருக்கும் பொதுவிற் பிரியமான நாளாகும். பசுவின் என்பது தொழிலுவமை, மேனாட்டாசிரியர் கவி பசுவென்றும், பால் அவனது பாட்டென்றுங் கூறுவர். மடியென்ற தீண்டு பால் முதலியவைகளை யூற்றும் மகத்தை யுருவகப்படுத்திக் கூறினதென்பர். பற்ப லுருவென்றது மஞ்சளும் பழுப்புநிறமுமுள்ள ஸோமத்தைப் பாலிற் கலந்ததா லேற்பட்ட வுருவென்பர்.

5. சிந்துவும் சேயை யூட்டுந் தாயெனச் சேர்க, நீரின்
மைந்தனையெவனோடியாங்கள் துதியொடும்பெறுவம்; யாரை
மைந்துள மனோவ்வேகத்துக் காளையுஞ் சுமந்து செல்லும்
அந்தர மார்க்குஞ்சே வவ் வகி யெமக் கின்புறுத்தல்.

(இ-ள்.) ஸிந்துவென்னு மாறு கன்றுக்குப் பாலூட்டும் பசுவைப் போல எம்மை யடையட்டும். நீரின் புத்திரனாகிய வக்கினியை யாரோடு கூடி யாங்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சேருவோமோ, யாரை மனோ வேகத்தோடு கூடிய காளையாகிய விருஷ்டி யுதக மேகமானது சுமந்து செல்லுமோ அந்த அந்தரிட்ச காவலனாகிய வகியென்னுந்தேவன் எங்களுக்கின்பத்தைத் தரட்டும்—(எ-று.) அகிர் புத்ந்ய: என்பதற்கு அந்தர காவலனாகிய அஹியென்னுந் தேவனென்பது ஸாயணருரை.

வருக்கம் 4.

6. மேலுமெம் மகத்திடத்துத் துவட்டனுஞ் சூரி தம்மோ
டேலுறு மன்பினோடு மெய்துக; விருத்திரன் றன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

கோலமா ருருவழித்தோ னிந்திரன் பலங்குவித்த
மேலவன் மறையோர்க் கினோன் டேவுக ரரரெப் பாட்டே.

(இ-ள்.) அன்றியும், எங்களது யாகத்தினிடத்து (தேவத்தச்சனாகிய) துவஷ்டாவும் யாகஸ்தாபகர்களான ஸூரிகளோடுஸமானப்பிரீதியுள்ளவனாய் எமது யக்ஞ தலத்தை நோக்கி வருக. விருத்திரனைக் கொன்றவனும் பலோத்தமனும், மந்திரங்களை யோதுவாருக்கு அவர்களது இச்சைகளை யளிப்பவனுமான இந்திரன் நேதாக்களாகிய எங்களிடத்து வந்து சேரட்டும் —(எ-று.)

7. தருணனு மிவனை மாவைப் பூட்டுவோன் றன்னை யெங்க
ளருமதிப் போற்றுக், கற்றாக் கன்றினை நீவலென்ன,
வருடுறு; மனை மார்தர் தம்மு ளுத்தம வின்போனைக்
கருதியே வணங்கு மெம்பாப் பலனொடு மனை கடுப்ப.

(இ-ள்.) நித்திய யௌவன முள்ளவனாகிய விவ்விந்தரனை அசுவங்களைப் பூட்டுபவனை எங்களுடைய அரிய புத்தியினா லுருப்படுத்தப்பெற்ற ஸ்தோத்திரங்கள், கறவைப்பசு தனது கன்றை நக்கிக் கொடுப்பதுபோலத் தடவிகொடுக்கும் (அல்லது புகழுமென்றபடி.). நரர்களுக்குள்உத்தமமாயுள்ள ரஞ்சகனான இவனை எமது பலனோடுகூடிய பாக்கள், மனைவி பர்த்தாவை வணங்குவதுபோல வணங்கும் —(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் தருணம் சிசும் எனக்கூட்டி இளங்கன்றை யெனப் பொருள்கூறுவர்.

8. ஓக்கமார் படையோ ரொத்த வுளத்தினர் புள்ளி யேய்ந்த
மாக்களை யுடையோர் காவலாளரிற் றேரை யூர்வோர்
வீக்கிய நண்பர் மித்திரற் கெனவிளங்குவோர் தெவ்
வாக்கியே யழிப்போ ரெங்கள் மாருத ருறுக பூவான்.

(இ-ள்.) விருத்தியோடு கூடிய சேனையை யுடையவரும், (அல்லது ஆயுதங்களை யுடையவரும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) ஒத்த உள்ளத்தோடு கூடியவர்களும், புள்ளிமான்களாகிய குதிரையை யுடையவரும், ரட்சகர்களைப் போலத் தேரினை யூர்ந்து செல்பவர்களும், மித்திரனோடு நண்பிற் கூடி விளங்குபவர்களும், பகைவரைத் தின்றழிப்பவருமாகிய வெங்கள் மருத்துக்கள் ரோதஸீ யல்லது பூமிவானங்களிற் றங்கட்டும்—(எ-று.)

9. இவரது மகிமை தன்னை நன்குணர்ந்திடு மக்காலை
யவமி னற்றுதியைப் பூட்டி யறிவுளோர் துதியா நிற்பர்;
யிவரது படைக ளெல்லா வுவர்நிலந் தோறு மேகி
சுவசுவென் றுறவே யூட்டி நற்றினத் தொளியின் மூடும்.

(இ-ள்.) இம்மருத்துக்களுடைய மழையூற்றும் மகிமையை நன்றாக வுணர்ந்தபோது குற்றமற்றநற்றுதிகளைப் பிரயோகித்து ஞாதாக்கள் துதிப்பார்கள். இம்மருத்துக்களது மழையாகிய ஆயுதங்கள், காய்ந்து கிடக்கும் உவர் நிலங்களிலெல்லாம்விழுந்து அவற்றை யீரத்தோடுறுமாறுசெய்து, மப்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 187.

புமந்தார மில்லாதநாளில் வெளிச்சமானது உலகை மூடிக்கொள்வதுபோல அந்த நிலங்களை மூடிக்கொள்ளும்—(எ-று.) இவ்வளவு மழையைத்தரும் மருத்துக்களது மகிமை மகா பெரியது என்றபடி.

10. சொந்தமெனயம் புள்ளோர் பூடணசுவினி நமமைக் காக்கச்
சந்ததம் வெறுப்பில் விண்டு வாதமேறு மிருபு நாத
னந்தமா யிவர்க டம்மைத் துதியொடு மகிழ்ந்து போற்றீர்;
நந்தநற் சுகத்திற்காக நாடித் தேவரை நன் கேய்க்க.

(இ-ள்.) (ரித்விஜர்களே!) ஸ்வதஸ்வித்தமான பலமுள்ளவர்களாகிய பூஷன், அசுவினி யிவர்களையும், எப்பொழுதும் தமேவஷமில்லா விஷ்ணுவையும், வாதனையும். ரிபுக்களின் நாத (ரிபுக்ஷான்) னுகிய இந்திரனையும் அழகாகத் துதித்துப் போற்றுவீர்களாக. நாம் சுகத்தைப்பெறும்படி தேவர் நம்மிடத்து வரும்வண்ணஞ் செய்க—(எ-று.) வாதன், வாயு. ரிபுக்ஷானைப்பற்றி மண். 1 சூக். 162 செய். 1 பார்க்க.

11. வணங்குதற் குரியீ ருங்க ளொளியது செல்வம் வாய்ந்து
திணங்குறத் தேவர்க்காக வெவற்றையும் புரிவ தெங்கள்
குணங்களைத் தூண்டி யெங்கள் குடியகத் துறைந்துக; யாமு
மணங்கற வுண்டி வன்மை யாயுள்ளார் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) வணங்குதற் குரியவர்களே! செல்வம் வாய்ந்ததும் தேவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதற்காக வெவற்றையும் புரிவதுமான அந்தப் பிரவித்தமான உங்கள் ஒளி எங்களை யடிக்கடி தூண்டி யெங்கள் வீடுகளில் வசிக்க யாங்களும் உணவு பலம், தீர்க்காயுளோடு கூடிய வாழ்வுற்றையடைக—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

187. மண்டலம். 1 அநுவாகம். 24. சூக்தம் 8.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1, அநுஷ்டுப்கர்ப்பம் (கந்தரநூதிக்கவி.) 2,4,8, 9, 10 காயத்திரி, 3, 5, 6, 7, அநுஷ்டுப், 11 ப்ரஹதி; தேவதை: அன்னம்.

இச்சூக்தத்துக்குச் சௌநகர்கூறும் பல சுருதியாவது: 'இச்சூக்தத்தைப் படித்தாலும், பூசித்தாலும், அவியளித்து ஆவுதிசெய்யும்போது ஓதினாலும் அன்ன ஸமிருத்தி யேற்படும், பசி, பிணி யேற்படா.'

(வேறு.)

1. விரைவிற் பிதுவைப் புகழ்வல், மிகுமொய்ம்
புறையத் தரையை யுயர்விப் பவனைத்
திரிதன் னகியைக் கணுவிற் கணுவி
னிரியச் செயும் வன்மையை யீகுவனே.

(இ-ள்.) பாலகனும், மிகுந்த பலத்தினால் பூமி யுயர்வை யடையுமாறு தாங்கிப் பிடிப்பவனும், திரிதனாகிய இந்திரன் அஹியாகிய விருத்திர

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

னைக்களுங் களுவா யுறிப்பதற்கு வேண்டிய பலத்தை யளிப்பவனுமாகிய, அன்னதேவதையை விரைவாகப் புகழ்வேன்—(எ-று.) திரிதன், த்ரிதன், ரிக்வேதத்திற் சொல்லப்படும் ஒரு பழைய தேவதை. இந்திரன், வாயு, மருத்துக்களிருவர்களோடு இத்தேவதையை இணைத்துக் கூறுவது வழக்கம். இவனைப்பற்றி மண். 1 சூக். 163 செய். 2 பார்க்க. பிது, பிதா, பாலகனென்பது பொருள், ஈண்டு அன்னமென்க.

(வேறு.)

2. உண்ணுதற் குயர் வோங்கிய தந்தையே,
நன்று மத்த நலத்துறு பாலக,
பன்னரி யுன்னை யுறுகிற் றுதிப்பமா
லென்னரி லெய்துணை யாளுற வெய்துக.

(இ-ள்.) உண்ணற் கினிமையாயுள்ள அன்னமாகிய தந்தையே! மதத்தையூட்டும் வேமமாகிய தந்தையே! உன்னை யடைந்து யாங்க ளழகாகத் துதிப்போம். எங்களுக்குத் துணையாளனாக விருப்பாயாக—(எ-று.) பிதோ, தந்தையே, பாலகனே யென்றார் அன்னத்தை.

(வேறு.)

3. அருகி னொத்தமாட் டொழுகுக மங்கல மார்ந்து
பெருகு நற்றுணை தம்மொடும் பிறங்குறு சிவரு
மிருமனத் தாற ினிடபனி நண்பனே யின்பின்
பருவ மன்னமே சுகத்தினை மன்னுவிப்பவனே.

(இ-ள்.) மங்கலத் தன்மை நிறைந்து நல்ல வுதவிகளோடு கூடிய சிவஸ்வரூபியாய் இருதிறப்படாமற் களங்கமற்ற சுகத்தைத் தருஞ் சகாயவானே! இன்பத்தோடு கூடியவனே! சுகத்தை யடைவிப்பவனே! அன்னமே! எங்களுக்கு சமீபத்தில் வர்த்திப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

4. அன்னமேயுன் னுயிருறு மச்சுவை
மன்னியோங்கி விரிந்து வளர்ந்துள
வென்று மந்த லோகத் துவப்பின், வான்
றன்னயத்துப் பரவிடும் வாதனின்,

(இ-ள்.) அன்னமே! ஆகாயத்துப் பரந்து கிடக்கும் வாயுவைப்போல உன்னிடத்து அந்த அறுசுவைகளும் உலகமுழுவதும் பலவிதமாக விரிந்து பெருகியுள்ளன—(எ-று.)

(வேறு.)

5. அன்னமே, சுவை யார்தரு தந்தையே, யுனது
பின்னையில் கொடை யிலைவகளும் பேசு முன்னிரதந்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 187.

துன்னுநற் சுவைதாமு மீக்கடித்த வெங்கழுத்தின்
மன்னுபோத்தி னன் கோங்கிமேய வினைவனைபணியே.

(இ-ள்.) அன்னமே! ருசிநிறைந்த பிதாவே! உனது (கெடாத) விக் கொடைகளும் உனது அறுவகைப்பட்ட சுவைகளின் ருசியும் தடித்த கழுத் துள்ள காளை மாடுகளைப்போலத் தொழில் செய்கின்றன-(எ-று.) போத்து என்றது மேனாட்டாசிரிய ருரையையொட்டி. பணி வினைவனவே யென் க

வருக்கம். 6.

6. தந்தையே, மகத்துவத்தினிற் றழைந்த தேவர்கட
முந்து நன்மன முன்னிடத்தே பதிவுற்ற;
நந்து கேதுவி னற்றொழி லமுறப் புரிந்தார்;
இந்திர னகி வதைத்தன னுன திருந் துணையின்.

(இ-ள்.) பாலனஸ்வரூப வன்னமே!மகத்துவம்பொருந்திய தேவர் களின் நன்மன முன்னிடத்திலேயே பதிவுற்றன. (நீயே தேவர்களுக்கு வீ ரச் செயல்களைப் புரியும் புத்தியூட்டுகிறாய் என்றபடி.) உனது ஞான கேது வின் கீழே அழகிய வீரகர்மங்கள் செய்யப்பெற்றன. உனது பெரிய துணையைக்கொண்டே இந்திரன் அஹியாகிய விருத்திரனை வதைத்தான் —(எ-று.) இச்செய்யுள் அநுஷ்டுப் சந்தத்தினதாகக் காணப்படவில்லை.எனி னும் உரைகாரரும் அநுக்கிரமணிக்காரரும் உரைத்ததை இந்நூலாசிரியர் பின்பற்றியுள்ளார். இதனை அநுஷ்டுப்கர்ப்பமாகக் கொள்வது பொருத்த மாகும்.

7. தந்தையே தடித் தோடியை தனத்தினி னிறைந்த
வந்தரப் பருவதத்தினை யடைந்தவ னாயினு,
நந்துதீஞ் சுவை யோங்கிய வன்னமே, நிறைவைச்
சிந்தை யெய்துறப் புசிக்குமா றிங்கு சேர்ந்திடவே.

(இ-ள்.) பிதாவே! மாதுர்ய ரஸத்தோடு கூடிய அன்னமே! மின் னலோடு கூடிய செல்வத்தினால் நிறைந்த அந்தரிட்ச பர்வதமாகிய மேகத் தின்கண் நீ போய்த் தங்கியிருப்பினும், யாங்கள் சிந்தை நிறைவிற் புசிக்கு மாறு இங்கு வருவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

8. ஓடதிக்க ணறலி னெருதுளி
நாடி நாங்களிங் குண்ணினு நன்குநீ,
தேடி வாதச் சிறப்பி னுறுபவ,
கூடி யோங்கல் குலவு கொழுப்பினே.

(இ-ள்.) (வாதாபியே!) வாயு அல்லது பிராணனாற் பூரிக்கப்பெற்ற சரீரமே! (ஸோமமேயென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) ஓஷதிகளிலாவது, தண்

ணீரிலாவது லேசமாத்திரம் நீங்க ளுட்கொண்டபோதிலும் கொழுப்போடு கூடிப் பெருத்துக்காணப்படுவாயாக—(எ-று.)

9. கூடுங் கீரக் கலப்பொடு, சோமனே,
நாடி யாங்கொள் யவக்கலப் பெய்தியே,
தேடி வாதக் சிறப்பி னுறுபவ
கூடியோங்கல் குலவு கொழுப்பினே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! (வாதாபியே) வாயு அல்லது பிராணனுற் பூரிக்கப்பெற்ற சரீரமே! ஸோமத்தோடு கூடிய பாலையும், யவரஸத்தையும் யாங்கள் குடிக்கும்போது அச்சோமாம்சஞ் சேருவதைக்கொண்டு நீ பருத்துக் காணப்படுவாயாக—(எ-று.)

10. நாடி யோக்கம் பருமனுரமிவை
தேடிச்சார்க, கரம்ப நிறைசெடீ;
தேடிவாதச் சிறப்பினுறுபவ,
கூடி யோங்கல் குலவு கொழுப்பினே.

(இ-ள்.) காம்பம் அல்லது ஸத்துபிண்டம் (பொடிமா அல்லது பொரிமா வென்றபடி.) நிறைந்த ஓஷதியே ஒக்கத்தையும் பருமனையும், உரத்தையும்பெற்று நிற்பாயாக. அதனை யுண்ணுவதனால், சரீரமே, கொழுத்துக் காணப்படு வாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

11. அனமே யாங்க ளவிப்பொருளை, யாக்க ளென்றும் விளைப்பது போற்,
இனமூன்று இவாக்கியத்தோடுமெடுப்போம், தேவர்தம்மோடு
நனியார்தந்து விருந்தாகி நலக்க வவரை மதமுறுத்திப்
பினரு மெங்கடம்ஸோமம் பிறங்கு முணவாம் உன்னின்றே.

(இ-ள்.) அன்னமே! பசுக்கள் அவிக்கான திரவியங்களைத் தோற்றுவிப்பதுபோலத் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் விருந்தாகி மதத்தை யூட்டி எங்களது ஸோம வவிப்பொருள்களாய் விளங்குகின்ற உன்னிடத்திலிருந்து ஸ்தோத்திர வசனங்களோடு ஹோமத்திரவியங்களை யுண்டாக்குவோம்.—(எ-று.)

வருக்கம். 7.

188. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 24. சூக்தம் 9.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி; தேவதை: 1 இத்மன், 2 தநூநபாத், 3 இளன், 4 பர்ஹி, 5 தேவத்துவாரங்கள், 6 உஷாஸாநக்தா, 7 தேவஹோதாக்களிருவர், 8 ஸரஸ்வதி, இளை, பாரதி மூவர், 9 துவஷ்டா, 10 வனஸ்பதி, 11 ஸ்வாஹாக்ருதி, இவை அக்கினியின் பல ரூபங்களாம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 188.

இது அகஸ்திய கிருத ஆப்ரீ ஸூக்தம். இம்மண்டலத்தில் முன் இரண்டு ஆப்ரீ ஸூக்தங்கள் வந்துள்ளன. அவற்றைப்பற்றி மண். 1 சூக் 142 ற் பார்க்க.

(வேறு.)

1. தேவரோ டொரு தேவனு யாயிரந்
சீவனப்பொருள் சேர்ப்பவ, னூதனே,
யோவி னல்லொளி யோங்கி யவிப்பொருள்
தாவுவிக்கல் கவியென் சாரித்தனே.

(இ-ள்.) தூதனும், கவியும், ஆயிரக்கணக்கான ஜீவனப்பொருள்களைச் சேர்ப்பவனும், நன்றாக மூட்டப்பெற்றவனுமாகிய அக்கினியே! தேவர்களோடு ஒரு தேவனாய்ப், பிரகாசிப்பாயாக. (பிரகாசித்து) ஸோமத் திரவியங்களை யவர்களிடத்துச் சுமந்து செல்லுவாயாக—(எ-று.)

2. தன்னுடலினிற் றானே யுதித்தனன்
மன்னு மெக்கியன் மன்னா ரிதத்தினிற்
றுன்னு நன்மது தோய்த்துள தின், அனம்
நன்ன ராயிர நாடி யளித்துமே.

(இ-ள்.) தனதுடலிற் றானே யுதித்த தனுநபாத்தும், எக்கிய நிர்வாஹகனுமான அக்கினி, ஆயிரக்கணக்கான ஜீவனப் பொருள்களைத் தாங்கிக்கொண்டு மாதுரியமான வலிப்பொருள்களாயிரக்கணக்காய்த் தோய்ந்துள்ள ரிதத்திற் (யாகத்திற்) பொருந்துக—(எ-று.)

3. யாங்கள் கூவித் துதிக்க விசையங்கு நீ
யோங்கு மெக்கியத் தேவரை யிவ்விடத்
தாங்கிச் சேர்க்கல்; சகத்திர தானங்க
ளீங்களிக்கிறு யக்கினி யென்றுமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களால் அழைக்கப்பெற்றுத் துதிக்கப்படத்தக்க நீ யக்ஞார்ஹர்களான தேவரை இங்கு கொண்டுவருக. ஆயிரக்கணக்கான (அபரிமித என்றபடி.) செல்வங்களை நீ தருகிறாய்—(எ-று.) ஈட்ய: துதிக்கத் தகுந்தவன் என்றூர் (இளன்) இட் என்னும் பெயரையுடைய அக்கினியே என்றும் கூறலாம்.

4. ஆயித்தராம் வீர ரமர்வதை
யேயு நல்வலிகொண்டு தருப்பையைத்
தூயினர் கிழ்த்திசை யினிற் றேய்த்தனர்,
பாயொளியி னதித்யர் பரவவே,

(இ-ள்.) ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களமர்வதான தருப்பையை (பப்ஹியை)த் தங்களுடைய பலத்தினால் ரித்விஜர்கள் கிழக்குத்திக்கில் தூவிப் பரப்பினார்கள். அதிதி மக்களாகிய, நீங்கள் அதன்மேற் பரவிப்பலவிதமாகப் பிரகாசிக்கிறீர்கள்—(எ-று.) ஆதித்யர்களாகிய நீங்கள் பரவுமாறு தோய்த்தனரென்க. ஆதித்தியர் அதிதிமக்கள், தேவர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

5, நன்கொளிரும் விராட்டு நலம்பெற
நின்றெழுமி விரிந்து வொருவிதத்
துன்று வாரணிதத்த துவார மெய்
செவ்வெழுகத் திகழ்ந்தி விளங்குவ.

(இ-ள்.) நன்றாகப் பிரகாசிக்கும் விராட்டுக்களும், நன்றாகத்தோன்றி விரிவுபெற்றுப் பலவிதமாகப் பொருந்திய பல துவாரங்கள் ஸார புஷ்டியுள்ள விருத்தத்தைத் தம்முற பொழுதுவிந்து விளங்குகின்றன—(எ-று.) விராட்டு, துவாரம். ஸம்ராட் என்பதற்கு நன்கொளிரும் என்றார் ஸாயணர். சக்கரவர்த்தியென்பது மேலைநாட்டாசிரியர் உரை.

வருக்கம். 8.

6. நல்லணிபொடு நல்லுரு வத்தொடு
பகலு மிரவுமா மாரு மழகினி
னெல்ல லவண்ணை பொலிவ மோங்குவர்;
புல்லுக லை மிங்கு பொருந்திடே.

(இ-ள்.) நல்ல ஆபரணங்களோடும் நல்ல வுருவத்தோடும் பகலும் இரவுமாகிய விருவர்கள் மிகுந்த வழகோடு பிரகாசிக்கிறார்கள். அவ்விரவும் பகலுமாகிய விருவர்களும் மிங்கு தங்கட்டும்—(எ-று.)

7. கவியிருவர் முதன்மையர் நன்மையிற்
றெளியுறும் வசனங்கள் சிறந்தவர்
பலியிற் றெய்விகம் பூண்டிடு தூதர்க
ளவியி னிம்மக மெம்பொருட் டாற்றுக.

(இ-ள்.) கவிகளும், முதன்மையானவரும், நல்ல வசனங்களோடு கூடியவருமான தேவ ஹோதாக்களிருவரும் அவிப்பொருள்களோடு எமக்காக இந்த யாகத்தைச் செய்யட்டும்—(எ-று.)

8. இளை சரஸ்வதி பாரதி யுங்களை
யளியி னிங்குறக் கூவுவென் யாவரையும்;
விளையுஞ் செல்வம் விழுமிய வற்றினை
யளியி னெங்கட் களித்திட நீங்களே.

(இ-ள்.) பூமிதேவியாகிய இளையே! உதகதேவதையாகிய ஸரஸ்வதியே! (பாரத ஆதித்ய: என்னும் வாக்கியப்படி) விண்ணின் தேவதையாகிய பாரதியே! உங்களெல்லாரையும் யான் இங்கு வருமாறு கூவுவேன். நீங்கள் கீர்த்திபொருந்திய சிறந்த செல்வத்தை எங்களுக்கு அளிப்பீர்களாக—(எ-று.)

9, துவட்டா மப்பிர வுருவங்க
ளுவப்பின் யாவையு மாக்கனையும் மெமக்

கவித்த வின்றியணைத்தனன்; அன்னவை
நிவப்பி னோங்கிப் பெருக நிமிர்த்தமே.

(இ-ள்.) துவஷ்டாவாகிய அந்தப் பிரபு எல்லா வருவங்களையும் பசுக்களையுங்கூட எங்களுக்காக வுண்டுபண்ணினான். அவனே அவைகள் எங்களுக்காக விருத்தி யடையுமாறு புரிக—(எ-று). துவஷ்டா யக்ஞ ஸாதன பாத்ராபிமானிதேவன்.

10. தேவர்கட்கு வனப்பதி பானத்தை
மேவுமுன் னுளத் தோடு மனுப்புக;
தாவு யக்கினி கவ்விய வத்துவைப்
பாவுநற் சுவை சாரப் பயிற்றுக.

(இ-ள்) வனஸ்பதியே! உனது மனத்தினு லெண்ணித் தேவர்களுக்கு வேண்டிய பான வுணவைச் செய்தனுப்புவாயாக. அக்கினி ஹவ்யங்களை (அவிப்பொருள்களை) ருசியுள்ளனவாகச் செய்யட்டும்—(எ-று.)

11. தேவர் முன்னர்ச் செலவுறு மக்கினி
பாவுகாயத்திரியிற் பரிந்துளன்
கோவறத்துதி யுற்றுச் சிறந்தனன்;
மேவுந்தேசைச் சுவாகா விளக்கமே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு முன்பு செல்லும் அக்கினி காயத்திரி மந்திரத்தால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றுச் சிறந்துளன். அவ்வக்கினி ஸ்வாஹாவென்னும் மந்திரத்தோடு அவி யளிக்கப் பெற்று பிரகாசிக்கின்றான்—(எ-று.) அக்ரணீத்வாத்ஏவ அக்நிஃப்ரோக்தஃ: அக்கிரம் அல்லது முன்னுறுவதால் அக்கினியென்று காரணப்பெயர். இச்சூக்தம் யக்ஞாவயவங்களாகிய ப்ரயாஜதேவதைகளைத் துதிக்கும் நெறியில் யக்ஞத்தையே துதித்ததாகுமென்பர் சிலர். ஈண்டு அக்கினியையே துதித்ததாகக் கூறியுள்ளார்.

வருக்கம். 9.

189. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 10.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.
இச்சூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்கையும் ஜபித்தாலும் அல்லது அவற்றைச் சொல்லி ஆவுதிசெய்தாலும் பதிதர்களும் பிரஷ்டர்களும் உயர்வை யடைவார்களென்பர் சௌநகர். லுட்விக் கென்பவர் இச்சூக்தம் கொள்ளை நோயேற்பட்ட காலத்தெழுதப்பெற்றது போலுமென்பர்.

(வேறு)

1. நன்னெறி யூடுசெல்வ நண்ணுறு வானடைந்த, வக்கி
மன்னிய தூய்மைமக்கன்மம் யாவையு மறிந்தோனே;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

துன்னிய பாப மெம்மை நெறிபிறழ்ந்துறத் தோய்விப்ப
துன்னி யோட்டுக; சிறந்த வுத்தம நமச்சொ லீவோம்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பரிசுத்தமான கர்மங்கள் யாவற்றையுமறிந்த தேவனே! (ஒளிபொருந்தியவனே யென்பது பொருள்.) யாங்கள் ஸ்வர்க்க செல்வத்தை யடையுமாறு எங்களை நல்வழியில் நடத்துக. எம்மை நெறிதவறிச் செல்லுமாறு செய்யும் பாபங்கள் எங்களை யடையாதவாறாக மனத்தில் எண்ணி அவற்றை யோட்டுவாயாக. உனக்கு யாங்கள் உத்தமமான நல்ல வணக்கத்தோடு கூடிய ஸ்துதிகளைச் செய்தளிப்போம்—(எ-று.)

2. நவ்வியதுதி நீ நன்மகத்தினு லெம்மை, யங்கி,
பௌவ மெப்பாவமுந் தாக்க முறாத்திடா வகையிற் சேர்க்க;
எவ்வமில் விசால பூமி, யோங்குபல் வரனு மெய்தல்;
கவ்வையில் சுகத்தொடுக் காண்க மகவொடெங் கான்முளைக்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நவீன ஸ்தோத்திரங்களாற் றுதிக்கப்படும் நீ; நல்ல யக்ஞ சாதனங்களால் எந்தப்பாபங்களும் எங்களை வருத்தாதபடி எங்களை யக்கரை சேர்ப்பாயாக. குறைவில்லாது விசாலமாகப் பரந்த பூமியோடு கூடிப் பலவிதமான வாழ்வை யெங்கட் பொருந்துவாயாக. எங்களது புத்திரர்களுக்கும், சந்ததியாருக்கும், குற்றமற்ற சுகத்தைச் சேர்ப்பாயாக— (எ-று.) ரோக சமனத்தையும் பய நிவாரணத்தையுந் தருவாயாக எனவுங் கூறலாம்.

3. அக்கினி, யெம்மை ரோக மடையுறு தோம்ப லஃதை
யக்கினியோம்பா மார்த ரடைவதற் குரியர் மீண்டு,
மொக்க வெவ்வமரரோடு முறும்வணக் குரியதேவ,
யெக்கிய பூமி நாடி யெய்துக வெங்கள் மாட்டே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களை நோய்வந் தடையாவண்ணம் காப்பாற்றுவாயாக. அக்கினியை யோம்பாதவர்களே யந்நோய்களை யடைவதற்குரியர். எல்லா அமரர்களோடும் வருகின்ற யஜத்ரனாகிய தேவனே! (ஒளிபொருந்திய அக்கினியே யென்றபடி.) எங்களது யாகபூமியை நோக்கி மறுபடியும் வருக—(எ-று.) நோய்தீர்ப்பது மாத்திரமே போதாது யக்ஞதலத்துக்கும் வரவேண்டும் என்றபடி.

4. இடையறு வின்றுன்பிற் சா ரில்லினி லொளிர்ந்து நின்று
தடையறு துறுங்காப்பானீ யெங்களை, யங்கி, காக்க;
உடையுறு வன்மை யுற்றோ, யிளமை மிக்குவந்தோ, யச்ச,
மிடையுறப்போற்றோன் றன்னையின் றும்பின்னருந்தொடற்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது தடைபடாத அன்போடுகூடிய யக்ஞக் கிருகத்தில் நீ விளங்கித் தடைப்படாதென்று மோங்கும் உதவிகளால் எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. சத்ருக்களாலழிக்கமுடியாத பலத்தைப் பொருந்தியவனே! இளமை மிக்கவனே! எப்போதும் ஸ்தோத்திரபரனா யிருப்பவனிடத்துப் பயமானது இன்றைக்கும் பின்னென்றைக்குங்கூடச் சேராமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 189.

5. அங்கியே யெமக்குத் தீமை புரிந்தானை யெண்ணும் அகத்தின்
வெங்கரந்தனி லளிக்கா தோம்புக; தந்தி தம்பா
லிந்குபல் லில்லதின்பா லெமைத்தால்; வலியுடையைத்தோய்!
மங்குற வளிக்க லென்று மருவு தீயோர்வா யெம்மை.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எமக்குத் தீங்கையாற்றி எம்மை யுண்ண விரும்பும் பாபத்தினது கொடியகரத்தினில் எங்களைத் தந்துவிடாது காப்பாயாக. பல்லுள்ள பாம்புமுதலிய பிராணிகளிடத்தும் பல்லில்லாது கொம்பு முதலியவுள்ள பிராணிகளிடத்தும் எங்களைத் தந்து விடாதே. பலமுள்ளவனே! ஹிம்ஸகர்களான தஸ்கர ராட்சஸாதிகளினது கையில் எங்களைத் தந்துவிடாதே—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

6. இத்தகைக் குணத்தோர், யங்கி, யெக்கியத்தாக் குதித்தோய்,
நித்தலுந் துதிக்க வெம்மெய் நிந்தையோ டிடுக்கணுற்ற
வொத்தவெப் பகைவனின்று மோம்புக; தேவ, நீயே
இத்தரைக் குடிலமாற்று மெவனையும் வதைக்கின்றாயே.

(இ-ள்.) இத்தகைய குணங்களோடு கூடிய வக்கினியே! ரிதத்துக்காக அல்லது யக்ஞத்துக்காகப் பிறந்தவனே! யாங்கள் உனைத்துதிக்கும் போது நீ, எங்களை நிந்தித்து எங்கட்குத் துன்பம்புரியவெண்ணும் எல்லாப்பகைவரிடத்தினின்றும் எமது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுவாயாக. தேவனே! நீயே இவ்வுலகத்துக் குடிலச்செய்கை புரியும் எல்லாச் சத்துருக்களையும் வதைப்பவன்—(எ-று.)

7. துதிப்பதற் குரிய வங்கி தோன்றிரு வகையர் தம்மை
விதிப்படி யுணர்ந்து வைகல் மிளிர்கின்றா யாகவான்பா;
லெதிர்ப்படு மாக்ரமத்தோ யியையும்போ திருத்துவிக்கர்
விதிப்படி புரியும் யாகச் சூரியின் மனுக் கடங்கல்.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரிய வக்கினியே! யஷ்டா, அயஷ்டா என்னு மிருவரையு மறிந்து விடியற்காலத்து யாகவானிடத்து ஒளிபெற்று நிற்கிறாய். வேகமுள்ளவனே! நீ வந்து பொருந்தும்போது, ரித்விக்குக்களின் இச்சைப்படி செய்யும் யாகஸூரியைப்போல மனிதர்களது இஷ்டத்துக்கடங்கி நடப்பாயாக—(எ-று.) யஷ்டா, யாகஞ்செய்பவன் அயஷ்டா, யாகஞ்செய்யாதவன். மனு, மனிதர். ஸூரி யாகத்துக்குப் பொருளுதவி செய்து அதனை நடத்துவிப்பவன்.

8. அருமறைச் சூனுவாகு மக்கினிக் கொன்னார்க் கொல்லும்
பெருவலி யவனுக்கெந்தம் போற்றுமே பிறங்கச்சொன்னோம்;
இருடிய ரோடியாமு மெண்ணிலாத் தனத்தை யெய்த
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வியாங் காண்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) மந்திரத்தினுற்பவிக்கும் குழந்தையாகிய அக்கினியினிடத்துச், சத்துருக்களைக் கொல்லும் பலம் வாய்ந்த வனிடத்து, எமது ஸ்தோத்திரத்தைக்கூறினேம். மற்றைய ரிஷிகளோடு யாங்களும் கணக்கில்லாத செல்வத்தை யெய்துவோமாக. உணவு பலம் நீண்டவாயுள் இவற்றை யாங்கள் பெறுவோமாக—(எ-று.) ஈண்டும் மானனது புத்திரனாகிய நான் என்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஸாயணர் மாநோதமந்த்ர: என்று அக்கினிக்கேற்றி ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருளில் வந்த முதல்வேற்றுமையென்பார்.

வருக்கம் 11.

190. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 11.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: பிரஹஸ்பதி. ஸ்மரணஞ்செய்து இச்சூக்தத்தைச் சபித்துப் பிரஹஸ்பதியை வணங்குவோர் வீரர்களையும், தனத்தையும், நல்ல பெருமையையும் அடைகுவர்கள் என்பார் சௌநகர்.

1. புரையிலா னிச்சை யீவோன் பொங்குதேன் குலுவுள்ளோ
   னுரைபெறு நவ்யநுதியினுவப்பின்வாக்கிறையைப்போற்றல்;
   நிரையொளி யுடையோ னர்க்க நிறைமொழி கொண்டுதேவர்
   தரையுறு மனிதர்கூடத் தவநவத்தோன் சொற் கேட்பார்.

(இ-ள்.) (ஹோதாவே!) குற்றமற்றவனும், இச்சைகளை யளிக்கும் காளையும், சந்தோஷப்படுத்தும் வசனத்தோடு கூடியவனுமான பிரஹஸ்பதியை நூதன ஸ்தோத்திரங்களாற் போற்றுவாயாக. மிக்க வொளி வீசுபவனும் நவநவமான ஸ்துவங்களுக்கு அருகனுமான வவனது சொற்களை யர்ச்சனா ஸாதனமான மந்திரங்களைக் கூறிக்கொண்டு தேவர்களும் மர்த்தியர்களும் கேட்பார்கள்—(எ-று.) எவனுடைய சொல்லைத்தேவர்களும் மர்த்தியர்களுங் கேட்பார்களோ அப்பிரஹஸ்பதியைப் போற்றுவாயாக வென மூலத்திலுள்ளது.

2. அவனையே வணங்குங் கால வாக்குக, டேவர் தம்மை
   நிவுறு விழைபு மாந்தர் நீரினை யொழுக்கல் போன்றே;
   அவன்ம ணவிர்ப்பவிக்கும் விபு வறல் சிறந்த தியும்
   பவனு மாதரிச்சுவான் மறைப்பதி யானேனே

(இ-ள்.) தேவர்களை வணங்கும் யஜமானர்கள் தண்ணீரைப் பெருகுவிப்பதுபோல ஸ்தோத்திரங்கள் (வருஷ ரிதுவுக்கான ஸ்தோத்திரங்களென்பர் ஸாயணர்) அவனையே ஸேவிக்கும். (தேவ யஜனஞ் செய்பவர் கூட்டமான ஒரு நதி நகர்வதுபோல வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) அந்தப்பிரஹஸ்பதியே எல்லாவற்றிலும் ஆவிர்ப்பவிக்கும் விபுவாய்ச் சிரேஷ்டமான

மண்டலம் 1 சூக்தம் 190.

தண்ணீராகிய பலனை யளிக்கும் வாயுவாகிய மாதரிச்வானாகவாகுன்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர், 'லோகங்களைப் பரப்பினதால் பெரிய மாதரிச்வானாய்ப் பிரஹஸ்பதி யக்ஞத்தினிடத்துத் தங்கினான்.' என்பர்.

3. அரக்கரின் றெவன்றிறமை யணைந்து நித்தனும் பொளியைப்
பெருகுமேவா னச்சுறுத்தும் வனமிருகத்தின் வன்மை
செருக்குறப் பெறுவா, னன்னான், சிறந்தருஞ்சின னமத்தோ
டருக்கத்தைப் புகழை யேற்ப னருக்கனின் கரத்தினன்ன.

(இ-ள்.) எவனுடைய சாமர்த்தியத்தைக்கொண்டு இனகாக வொளியைத்தரும் ஸவிதா மாந்தேஹாதி ராட்சஸர்களாலுண்டாகும் பயத்தின் நீங்கினவனாய்ப் பயத்தைத்தரும்ஸிம்ஹம் முதலிய வனமிருகங்களைப்போலப்பலத்தை யடைவானோ, அந்த பிரஹஸ்பதி, யஜமானன் அருகிலிருந்து வணக்கத்தோடு புரியும் ஸ்துதியையும் சுலோகத்தையும், சூரியன் தனது கதிர்களை நீட்டுவதுபோலத்தனது கரங்களை நீட்டி யேற்றுக்கொள்ளுகிறான்—(எ-று.)

4. அவன் புகழ் வானம் பூமி யெங்கணும் பரவா நின்ற;
வவிதரு ஞானி யாதித்தன்றனி னடக்கை யெய்த;
இவை விருகற்பதியைப் போற்றுவ வஹியின் மாயை
யவை நிறைவானிற் செல்லும் வேடன்ற னம்பையொத்தே.

(இ-ள்.) அவனது (பிரஹஸ்பதியினது) சுலோகம்வானத்திலும்பூமியிலும் பரவியுள்ளது. அவியளித்துப் பூசிக்கும் ஞானி சூரியனைப்போல வேகமாகச் சென்று அப்புகழைக் கைக்கொள்ளட்டும். பிரஹஸ்பதியைப் போற்றுமிவை (ஸ்துதிகளென்றபடி) அஹியினது மாயை நிறைந்த வானிடத்தை நோக்கி வேடனது அஸ்திரங்கள் செல்லுவதுபோலச் செல்லும்—(எ-று.) அத்யோந என்பதற்குக் குதிரையைப்போல வேகமாகவென்பது தான் எங்கும் உபயோகப்பட்டுள்ள பொருள். இங்கு சூரியனைப்போல வென்பார் ஸாயணர்.

5. தேவ கல்யாணனுன்னைச் சிறிதுமே பலன்றராத
வாவென வெண்ணி யன்னஞ்சார் பாபிக ளுன்னுஞ் சீவிப்பார்;
மேவுமித்துட்ட புத்தி யோருக்கின் றொன்று மீயாய்,
ஆவலின் மறைப்பதியே யடக்குவாய் கொடுமையோரை.

(இ-ள்.) கல்யாணனாகிய வுன்னைப் பயனற்ற பசுவென்று நினைத்து அவிக்கான அன்னப்பொருள்களை யதேஷ்டமாகப் பெற்றுள்ள பாபிகள் உன்னாலேயே சீவிக்கிறார்கள். (அல்லது உன்னையடைந்து அற்பத்தை யிரக்கிறார்களென்பர் ஸாயணர்.) இத்தகைய துர்ப்புத்தியுள்ளவர்களுக்கு நீயொன்றும் தருவதில்லை. பிரஹஸ்பதியே! கொடுமையுள்ளவர்களை நீ யடக்குகிறாய்—(எ-று.)

வருக்கம். 12.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

6. நன்னெறி யொழுகி நல்ல வழிதரு மவனுக் கின்ப
நன்னெறி யாகல் துஷ்டர் தமைத்தெறு மிறைமீ தன்பு
துன்னு மித்திரனின்; எம்மைத் தூடித்திங் குனை யுறாதார்
மன்னுறு காவ லோராய் மருவினு மதனி னீங்க.

(இ-ள்.) யக்ஞாதி நல்லமார்க்கத்திற் சென்று நல்லவவிதானியங்களை யளிக்கும் அவனுக்குத், துஷ்டர்களை யடக்கும்வேந்தனிடத்து எல்லா வழியாலும் அன்புமிகுந்துள்ள சிநேகிதனைப்போல, நல்ல மார்க்கமாக நீ யிருப்பாயாக. எம்மைத் தூஷித்து உன்னை யடையாதவர்கள் அநேககாவல்களோடு கூடியிருப்பினும் அவர்கள் ஒரு காவலுமில்லாதவர்களாகட்டும்—(எ-று) இச்செய்யுட்கு மேனாட்டாசிரியர் உரை தெரியவில்லையென்று கூறி வேறுமாதிரியாக் மொழிபெயர்ப்பர். இவ்வுரை ஸாயணருரையைப் பின்பற்றியது. பின்னிரண்டடிக்கு, 'எங்களுக்குபதேசஞ்செய்யும் பாபமற்றவர்கள் அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்டிருப்பினும் அவ்வக்ஞான வாவரண நீங்கினவர்களாகட்டும்.' எனவேறொரு பொருளும் ஸாயணர் கூறுவர்.

7. அவனிய ரெனத், துதிக ளடையு மன்னவனை, யோங்குந்
துவனிசா ரலைவட்டத்தைத் தோய்கடல் செல்லு மாற்றின்;
அவனறிவுள்ளோன் வாக்கின்பதி மிகுமாவல்லோன், நீர்,
புவனந்தோய் கலமிரண்டைப் பொருந்தியே கூர்ந்துநோக்கும்

(இ-ள்.) பூமியிலுள்ளவர்கள் தங்களது எஜமானர்களிடத்துச் சேர்வதுபோலவும், சப்திக்கும் அலைவட்டங்கள் நிறைந்த சமுத்திரத்தை ஆறுகளடைவதுபோலவும் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்கள் அவனை யடையும். ஞானவானும், ஆவலோடு கூடியவனுமாகிய அப்பிரஹஸ்பதி, தண்ணீர் அத்தண்ணீரிற்சேற்றும் நாவாய் ஆகிய இரண்டையும் அவ்விரண்டுக்கு மத்தியினின்று கவனித்துப்பார்ப்பான்—(எ-று.) இதுவும் கடினமான ரிக்கென்பர் மேனாட்டாசிரியர். நீர் யக்ஞாதி கர்மங்களென்றும் நாவாய் அக்கர்மத்தை நிறைவேற்றுதற்கான பரிகலங்களென்றும் கூறுவர் அவர். அப்ஸு நீர், கர்மம் என்னும் பொருளிலும், நா: தாண்டுஞ் சக்தி, படகு என்னும் இருபொருளிலும் வந்ததால் இரட்டுற மொழிதல் என்னும் உத்தியென்பார் லுட்விக்கென்பவர்.

8. வருடிப்போன் மகத்துவத்தோன் பலபொருளெணியுதித்தோ
னுரமுமேவோன் மறைக்குநாத ரேங்குறற் றேவன் போற்றற்
றாமுறத் துதிக்கப்பெற்றா னன்னவன் றருக மாவா;
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வியாங் காண்க.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வர்ஷிப்பவனும், மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், பல விஷயங்களின்பொருட்டு உதித்தவனும், பலமிகுந்தவனும், பிரஹஸ்பதியும், தேவனுமான அவன் ஸ்தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பெற்றான் அவன் எங்களுக்குக் குதிரைச்செல்வத்தையும் பசுச் செல்வத்தையுந் தருக, உணவு, பலம் தீர்க்காயுள் இவற்றையாங்கள் பெறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 13.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

191. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 24. சூக்தம் 12.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-9 அநுஷ்டுப், 10-12 மஹா பங்தி, (பங்திபோல) 13 மஹாப்ரஹதி (திருஷ்டுப்போல) 14-16 அநுஷ்டுப்; தேவதை; தண்ணீர், திரணம், சூரியன். இவர்களாம்.

அகஸ்தியன் தனக்கு யாரோ விஷ மூட்டி விட்டார்களெனப் பயந்து இவ்விஷ நிவர்த்திக்காகப் பாடிய உபநிஷத்தாய் சூக்தமிது. உபநிஷத்தென்பதற்கு ரஹஸ்யமென்பது பொருள். நித்யமோதி இச்சூக்தத்தைச் சபித்தால், குளவி, பாம்பு, தேள், முதலிய பிராணிகளின் விஷங்களும், வேர் முதலிய விஷங்களும் திருஷ்டி தோஷமும் நீங்குமென்பார் சௌநகர்.

(வேறு.)

1. அற்பமோடு பேர்விடங்களும் விடத்தி னேறுடனுமின்
முற்படும் மிருவகையவா முயிர்களு முன்ன
மெற் சரீரத்துள் யானறியா வகை மிசையம்து
தொற்றி யன்னதைச் சூழ்ந்துகாய்ந் துயகவுவாட்டுவவே.

(இ-ள்.) அற்ப விஷங்களும், பெரு விஷங்களும், நீரிலுறையும் பிராணி விஷங்களும் (தரையிலுறும் பிராணி விஷங்களும், என்பதையினத்தாற் கூட்டிக்கொள்க வென்பார் ஸாயணர்.) ஆகிய விருவகைப்பட்ட பிராணி விஷங்களும் என்னையறியாமல் எனது சரீரத்துக்குட்புகுந்து அதனை வருத்துகின்றன—(எ-று) தரையிலூரும் பிராணிகளின் சில்விஷம், பெருவிஷம், நீர்ப்பிராணிகளின் சில்விஷம் பெருவிஷமென சரிரண்டுறுவதைக் காண்க.

2. வந்து பின்பது கண்ணுறு வகையினின் விடத்தை
யுந்தி யோட்டுறும், போகு மக்காலையுங் கொல்லும்;
மூந்த வத்தல நின்றுமுன் னோட்டு மப்போதே
நந்துவிக்கும்; தூளாக்கி யவ்விடமெலாம் பொடிக்கும்.

(இ-ள்.)[இது விஷத்தைத்தவிர்க்கும் ஔஷதி ஸ்துதி.] அது (ஔஷதியானது) வந்த பின்னர் அவ்விஷமானது காணாத வகைமேய அவ்விஷத்தை யோட்டிவிடும். போகும்போதே அதனை நாசஞ் செய்துவிடும். எல்லாவித மான விஷங்களையுந் தூளாக்கி யழிக்கும்—(எ-று.)

3. சரத்தினோடு நற்குசை குசரங்களிற் சைர்யந்
திரத்து முஞ்சப்புல் லாதிய வவற்றினிற் றிரிந்தே
யுரத்து வைரமோ டொழுகிடும் யாவையு மறைநவின்
வெருக்கொளும் வகை யென்னுடற னிற் பரவினவே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) சரப்புல், தருப்பை, குசரம், சைர்யம், முஞ்சப்புல் இவற்றுக்குள் வைரத்தோடு திரியும் விஷப்பிராணிகளின் விஷமெல்லாம் யானறியாதபடி யொளிந்துட் புகுந்து யான் பயப்படும் வண்ணம் பார்த்து நின்றன—(எ-று) குசரம் குத்ஸிதசரமென்பார் ஸாயணர். ஸைர்யம் தடாகாதிப் பிராந்தங்களில் விளையும் புல், சுவையால் எனப்பெயர்போனது என்பர். சரம் குசரம், தர்ப்பை அல்லது குசம், சைர்யம், முஞ்சம் இவை புல் வகைகளாம்.

4. ஆக்கடங்கள் கொட்டடியி னடங்கின; மிருக
போக்க முற்றுதங் குகையினி லுற்றன; மாந்தர்
நோக்குங் கூர்மையா ரொளி யிழிவுறச் சேர்ந்தார்;
ஊக்கி யப்பொழு தெய்தின கண்ணுறா தனவே.

(இ-ள்.) பசுக்கள் தங்கள் கொட்டடிற் போயடங்கின. மிருகங்கள் தங்கள் குகையிற் றங்கின. மனிதர்களுடைய அறிவாகிய வொளியிழிவு பெற்று நின்றது. அந்தச் சமயத்திற் கண்ணுக்குத் தெரியாத விஷங்கள் என்னை யடைந்து என்னுடலிற் பரவிவிட்டன—(எ-று.)

5. இப்பிராணிக ளூர்வன யாவையுந் தூங்க
லொப்பியாணிகள் கண்ணினுந் தோற்றுறு தெல்லாத்
தப்பையு முணர்ந் தோங்குறு மசண்டை நேரக் காலத்
தொப்புவிப்புறுந் திருடரின் விழிப்பி னெய்துறவே.

(இ-ள்.) ஊர்வனவாகிய இவ்விஷப்பிராணிகளெல்லாம் தாங்கள் ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் எல்லாப் பிராணிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு மசண்டை யிருட்டாயுள்ள மாலைக் காலத்திற் றிருடர்களைப்போலக் காணப்படும். (ஆகையால் மனிதர்களே! ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்)—(எ-று.) தேனர்; ஸ்தேனர், திருடர்.

6. வானமும் பிதாப் புவியுமே தாயென்பர் சோம
னுனவன் பிராதா வுடன்வயிறுமே யதிதி
யானதா லெல்லாவற்றையுங் கண்டுகொண் டொருவ
ரேனுங் கண்ணுறா வகையுறல்; தூங்குக சுகமே.

(இ-ள்) பாம்புகளே! உங்கள் பிதா வானமாம்; மாதா பூமியாம்; சோமன் உங்கள் சகோதரனும், அதிதி சகோதரியாம். ஆகையினால் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் நீங்கள் தங்குவீர்களாக, உங்களுங்களிடத்தில் (எங்கள் மாட்டுவராமல் என்றபடி.) சுகமாகத் தூங்குவீர்களாக—(எ-று.)

7. புயங் கடிப்பவ ரங்கத்தைப் புண் படுத்துபவ
ராயங்கொ ளூசியிற் கொடுக்குள ராகிவிடஞ் செறிந்தோர்
ஈயங்கொ ளொங்கணிற் றேற்றுநீர்-நீங்களெல்லாருங்
கயங்கொண் டெம்முறு தோடுக மறைக வெங்கட்கே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

(இ-ள்) புஜத்தைக் கடிப்பவர்களும், அங்கத்தைப் புண்படுத்துபவரும், இரும்பூசிபோன்ற கொடுக்கால் கடிப்பவர்களும், அதிக விஷத்தோடு கூடியவர்களுமாய் எங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருக்கும் விஷஜந்துக்களே! நீங்களெல்லாரும் தெய்வபலமுடைய மங்களமடையாதபடியோடு எங்கள் கண்ணிற்படாமல் மறைவீர்களாக —(எ-று) கயம், அநுயம்.

8. கண்ணுறுதனை கடுபவன், யாவருங் காண்போன்
விண்டுணவிர் மணி விழுக்கினி லழிக்கின் மழுங் கிடுவான்,
கண்ணுறுதனை யாவையுந் தாமுழுக்க ழிக்கும்
கொண்ணு தீமையா ருயிர்களை யெழுமே வழிக்கிற.

(இ-ள்.) மனிதரது கண்ணாற் காணப்படாதனவற்றைக் கொல்லுபவனும், எல்லாராலுங்காணப்படுபவனுமான விண்மணி (சூரியன்) கண்ணிற்படாத ஜந்துக்கள் யாவற்றையும் அழித்துக்கொண்டும், தீமை நிறைந்த மற்ற ராக்ஷஸாதி ஜீவன்களை நாசப்படுத்திக்கொண்டும் கிழக்குத்திக்கிலுதித்து மேலெழுவான் —(எ-று.)

9. எப்பொருளையு மிருந்தி னழிப்பவனொன் றாந்த
அப்பொருண்மைசா ராதித்தன் மலையினின் றுயரத்
துப்பொடும் மெழுந்தோங்கினான் யாவருங் காண்போ,
னிப்புவியினின் மறைந்தொழு கவற்றினை யிரிப்போன்.

(இ-ள்) எல்லா வஸ்துக்களையும் நன்றுக வழிப்பவனும், மேற்பாட்டிற் சொன்ன குணவிசேஷமுள்ள வாதித்தியனும், எல்லாராலுங் காணப்படுபவனும், இங்குகண்ணுக்குத் தெரியாமலிருக்கும் விஷஜந்துக்களை யழிப்பவனுமாகிய சூரியன் மலையின்மீது உயரமாகத் தோன்றியெழுந்தனன் —(எ-று.

(வேறு.)

10. சூரியனிடத்திற் றொங்கு விடுவன் யான் விடத்தை, கள்ளை
யெருநு விற்போன் றோற்பை தம்மு ளதிகமைத் தொப்ப;
சாரலனவனுஞ் சாவை, யாமுமே யதனைச் சாவோம்;
தூர மன்னவன் றன்பாதை; பரியிறும் வாக்கப்பெற்றோ
ரொரு மாதுரியத் தேனு யாக்கிறு னுன்னை மெய்யே.

(இ-ள்.) கள்ளைச் செய்து விற்பவன் தோற்பைகளில் அக்கள்ளை யூற்றி தொங்கவிட்டு வைப்பதுபோல யான் விஷத்தைச் சூரியமண்டலத்திற் றொங்கவிட்டு வைப்பேன். அவ்விஷம் பட்ட காரணத்தால் அவன் சாகமாட்டான். அச்சூரியனுடைய அருளுண்மையால் யாமுஞ் சாகமாட்டோம். அவனுடைய பாதை வெகுதூரத்திலுள்ளது. (விஷமே!) அரியெனும் குதிரைகள் சுமந்து செல்லும் அச்சூரியன் உன்னை யினிமைவாய்ந்த மதுவாக (உண்மையாகவே) மாற்றிவிட்டான் —(எ-று.) சூரிய ரூபமாக ஒரு சக்கரம் வட்டமாக வரைந்து அதற்குள் அவ்விஷத்தை யடைத்து அதனை மந்தி

அரங்கம் 2 அத்தியாயம் 5.

தத்தினால் மேற்கூறப்பட்டவைகளைப் பிறப்பிக்கும் வித்தைக்குத்தான் மதுவித்தை யென்று பெயர். ஆசிரியரிடத்திலிருந்து அகலிகைகள் பெற்ற வித்தைக ளில் இது ஒன்று. இச்செய்யுளும் பின் மூன்று செய்யுட்களும் அந்நகை யுபயோகிக்கப்படுவன.

11. எரிவிப் பசலியோற் றஞ் சிறுபுள்ளாம் பெட்டையு முன்னைச்
சாருறு விடத்தை யுண்டு சயித்திடச் செய்துகொண்டாள்;
சாவலை வளுஞ் சாவை, யாமுமே யதனைச் சாரோம்;
ஆரமன்னவன்றன் பாதை; அரியினாற் சுமக்கப்பெற்றோ
ருரு மாதுரியத் தேசுரு யாக்கினா னுன்னை மெய்யே.

(இ-ள்.) அழகாக இவ்விதம் வேலைசெய்யும் சிறு பட்சியாகிய கபிஞ்சலிப்பேடு உன்னிடத்திலுள்ள விஷத்தைத் தானுண்டு ஜீரணித்துக்கொண்டு விட்டது. அவளுஞ் சாகாது. நாமும் சாகமாட்டோம். அச்சூரியனது பாதை வெகு தூரமானது. (விஷமே!) அரியென்னும் குதிரைகள் சுமந்துசெல்லும் அச்சூரியன் உன்னை யினிமை வாய்ந்த மதுவாக மாற்றிவிட்டான்—(எ-று.) இவ்வித்தையினால் விஷத்தினின்றும் பெற்றவனது சரீரத்திலுள்ள விஷமும் இச் சகுன (பக்ஷி)த்துவாரா சூரியனை யடைகிறது. அப்பட்சி கபிஞ்சலி யென்பார் ஸாயணர். செய்யுளிற் பெண்பாலாகக் கூறினாரேனும் உரையில் அச்சேதி னையானது பற்றி ஆண்பாலாகக் கூறப்பட்டது.

12 ஊருமுமேழு புலிங்க முண்டன, வெம்மைச் சூழ்ந்து
சாருறு விடத்தின் வீறுற்றும் வலிக்கொழுப்படுவை நன்கே;
சாரலை வளைதாறு சாவை, யாமுமே யதனைச்சாரோம்;
ஆரமன்னவன்றன் பாதை; அரியினாற் சுமக்கப்பெற்றோ
ருரு மாதுரியத் தேசுரு யாக்கினா னுன்னை மெய்யே.

(இ-ள்.) மூன்றுவகைப்பட்ட ஏழு புலிங்கங்கள் நம்மைச் சூழ்ந்து பற்றிய விஷத்தின் வலிமையைத்தின்றழித்தன. அப்புலிங்கங்களுஞ்சாகா நாமுஞ் சாகமாட்டோம். அவனது பாதை வெகுதூரமானது. (விஷமே!) அரி யினாற் சுமக்கப்பெற்ற அச்சூரியன் உன்னை யினிமை வாய்ந்த மதுவாக மாற்றிவிட்டான்—(எ-று.) புலிங்கம், தீப்பொறி, ஊர்க்குருவி யிரண்டுக் கும் பெயர். சிவப்பு, வெள்ளை, கறுப்பு பேதத்தால் மூன்றுவகைப்பட்ட காலி கராலி முதலிய ஏழுவகைச்சுடர்களென்னவும் தகும்; இன்றேல் 21 வகைப்பட்ட ஊர்க்குருவி பேதத்தைக்கொள்ளவுந்தகுமென்பார் ஸாயணர். முன்பு மண்டலம் 1 சூக். 50 செய். 12 ற்கிளி முதலிய பறவைமஞ்சட்காமாலை யை மாற்ற உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

13. சாருறு விடத்தை மாற்றுஞ் சத்திவாய்தொண்ணூற்றொன்பா
னேருறு நதியி னுடைய மெவற்றையு மெண்ணினேன் யான்;
ஆரமன்னவன்றன் பாதை; அரியினாற் சுமக்கப் பெற்றோ
ருரு மாதுரியத் தேசுரு யாக்கினா னுன்னை மெய்யே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

(இ-ள்.) எங்களைச்சாரும் விஷத்தை மாற்றுஞ் சக்திபொருந்திய தொண்ணூற்றொன்பது நதிகளெல்லாவற்றின் பெயர்களையும் யான் எண்ணிக் கீர்த்தனஞ்செய்தேன். அவனது பாதை அதிதூரத்திலுள்ளது. (விஷமே!) அரியென்னுங் குதிரையினாற் சுமக்கப்பெற்ற சூரியன் உன்னை இனிய மதுவாக மாற்றிவிட்டான்—(எ-று)

(வேறு.)

14 மூவெழுமைசார் மயிற்பெடை போலெழு கவகைய
யாவவா நதிகளு மூனதிரும் விடமதனை,
யாவமேவொடு கும்பத்தினிற் பெண்கள் கொண்டுவரா
மேவு சேய்மையிற் சேர்த்தனிற் சாம்பது மென்றனவே.

(இ-ள்.) இருபத்தோரு பெண் மயில்களும், கங்கைமுதலிய எழு நதிகளும், பெண்கள் குடத்தில் தண்ணீரைத் தூக்கிக்கொண்டு தூரப்பிரதேசத்துக்குக் கொண்டுபோவதுபோல, உன்னுடையவிஷத்தைத் தூரக்கொண்டுபோயின—(எ-று.) 21 என்ற எண் ஒரு காரணமுமின்றி மேற் பன்னிரண்டாவது செய்யுளினின்றும் எடுக்கப்பெற்றதுபோலுமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். மயில்கள் பாம்புக்குப் பகையென்பது உலகபிரசித்தம். நதிபெயர் மூ மண். 12 சூக். 32 செய். 12 பார்க்க.

15. குற்றுருக்கொடு குவலயத்தினிற் குழிபறிக்குஞ்
சிற்றுயிர்தா நகுல முன்றனைத்தெதுவும் விடத்தை
முற்று நேடியே யோட்டுக; இல்லெனின் புயவலி
யொற்றி யன்னதைக் கல்லினா னசுக்குவ னின்னே.

(இ-ள்.) அற்ப உருவோடு மண்ணிற் குழிபறிக்கும் கிரியாணது உனது விஷத்தை முழுவதுமில்லாமற் செய்யட்டும். இல்லாவிடின் அதை என் வலிமைகொண்டு கல்லினால் நசுக்கிக் கொல்லுவேன்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் அவ்விருக்குக்கு, 'விஷப்பூச்சி மிகச்சிறியது. அப்பிராணியை நான் கல்லால் நசுக்குகிறேன்.' தூரதேசங்களுக்குப்போன அவ்விஷத்தையங்கிருந்து விலக்கி யோட்டுவேன். எனமொழிபெயர்ப்பர். குஷும்பக:என்பதற்கு விஷப்பையையுடைய பிராணியென்று லுட்விக், கிராஸ்மான் இவர்கள் கூறுவதாற் றுனு மதனையே பின்பற்றினதாகக் கூறுவர். ஸாயணர் நகுலம் பாம்புக்கு வைரியென்று எல்லாரு மறிந்ததென்பர்.

16. அரசமுற்ற தேள் விஷம வலியற்றதென் றீண்டு
கிரியினின்று மக்கிரிதான் வெளிவந்து புகன்ற,
துரசுவெங் கொடுக்குள விருச்சிக மெனுமுயிரே,
அரச முன்விட மென்பதை நீ யறிகுவையே

(இ-ள்.) நகுலமானது மலைப்பக்கத்திலிருந்து வெளிவந்து தேளினது விஷம் ஸாரமற்றதென்று புகன்றது. 'விருச்சிகமே! உனது விஷம் அற்பத்தன்மையோடு கூடியது.' என்று கூறிற்று—(எ-று) தேளின்விஷம் சிறியது. பாம்பின் கடியும் கிருமி முதலியவற்றின் கடியும் அற்பமே. அவை பாதிப்பதில்லை யென்றும் கூறிற்றென்பார் ஸாயணர். இச்செய்யுட்களெல்லாம் விஷத்தைப்போக்கும் உபநிஷத்தாம்.

வருக்கம் 16.

முதல் மண்டலம் முற்றும்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

முதல் மண்டலம் இதனோடு முடிந்தது. இதற்குச் சதர்ச்சி மண்டலமெனப் பெயர் வந்ததன் காரணம் ஒவ்வொரு ரிஷியும் ஏறக்குறைய நூறு இருக்குக்கள் அல்லது தனிச் செய்யுட்கள் பாடியுள்ளாரென்க. இம்மண்டல அட்டவணை பின்வருமாறு:

முதல் மண்டலம்.

அநுவாகம்.	சூக்தம்.	ரிக்குக்கள்.	தமிழ்ச் செய்யுள்.
1	3	30	30
2	4	40	40
3	4	40	40
4	6	66	66
5	6	77	77
6	7	97	97
7	5	71	71
8	8	96	96
9	7	80	80
10	7	72	72
11	7	74	74
12	9	91	61
13	11	97	97
14	9	106	106
15	12	125	125
16	10	108	108
17	5	83	83
18	6	78	78
19	7	60	60
20	6	40	40
21	17	119	119
22	8	123	123
23	15	124	124
24	12	115	115

ஆக அநுவாகம் 24-க்கு சூக்தம். 191 ரிக். 2012. அதற்குத் தமிழ்ச் செய்யுள் 1982.

இம்மண்டலத்தின் சூக்தங்களைக் கண்ட ரிஷிகளின் சரித்திரச் சுருக்கம் பின்வருமாறு:

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

1. மதுச்சந்தஸ்: இவன் விசுவாமித்திர வம்சத்துப் பிறந்தவன். இவன் 1 முதல் 10 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன்.

2. ஜேதா: இவன் மேற்சொன்ன மதுச்சந்தஸின் புத்திரன். 11வது சூக்தத்தைக் கண்டவன்.

3. மேதாதிதி: இவன் கண்ணுவனது புத்திரன். 12 முதல் 23 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன். இவனது யாகத்தில் இந்திரன் ஆட்டுக்கடா வுருவாகவந்து சோமபானஞ்செய்தான். இவனொரு ஆப்ரீ சூக்தத்தைக் கண்டவன்.

4. சுநச்சேபன்: அஜீகர்த்தனது புத்திரன். அரிச்சந்திரன் மகன் ரோஹிதனுக்குப் பதிலாக வருணபலிக்காகத் தந்தையினிடத்து விலைக்கு வாங்கப்பட்டு விசுவாமித்திரனது சகாயத்தினால் வருணனைப்பாடி யூபத்தினின்றும் அவிழ்க்கப்பட்டுத் தப்பியவன். 24 முதல் 30 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக்கண்டவன். பின்பு உருக்கவான கவி.

5. ஹிரண்யஸ்தூபன்: இவன் அங்கிரஸ வம்சத்துதித்தவன். 31 முதல் 35 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன்.

6. கண்ணுவன்: கோரனது புத்திரன். 36 முதல் 43 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக்கண்டவன்.

7. பிரஸ்கண்வன்: மேலே சொன்ன கண்ணுவனது புத்திரன். 44 முதல் 50 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன்.

8. ஸவ்யன்: அங்கிரஸனது புத்திரன் இந்திரனையானவன். 58 முதல் 62 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன்.

9. நோதா: கோதமனது புத்திரன். 58 முதல் 64 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

10. பராசரன்: சக்தியின் புத்திரன். கிருஷ்ணத்வைபாயன வ்யாஸனின் தந்தை. 65 முதல் 73 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன்.

11. கோதமன்: ரஹூகணனது புத்திரன். நோதா அல்லது நோதஸனின் தந்தை. 74 முதல் 93 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன். இவனுக்காக அசுவினிகள் ஒரு நீரூற்றைக் கொண்டுவந்தளித்தார்கள்.

12. குத்ஸன்: ஆங்கிரஸன் புத்திரன். 94 முதல் 98 முடியவுள்ள சூக்தங்களையும், 101 முதல் 115 முடியவுள்ள சூக்தங்களையும் கண்டவன். இவனும், 105 வது சூக்தத்தை யிவனோடு பாடிய அபன் புத்திரனான திரிதனும் கிணற்றில் தள்ளப்பட்டு வருந்தியவர்கள். விசுவதேவர்களையும் இந்திரனையும் துதித்துக் கரையேறினார்கள்.

13. காச்யபன்: மரீசியின் புத்திரன். இவன் ஒரே ரிக்குள்ள 99 வது சூக்தத்தைக் கண்டவன்.

14. வார்ஷாகிரர்: விருஷாகிரன் புத்திரர், ரிஜ்ராச்வன், அம்பரீஷன், ஸஹதேவன், பயமானன், ஸுராதஸன் என்னும் ஐவர். 100 வது சூக்தத்தைக் கண்டவர்கள். இவர்களுக்குக் காரணப்பெயர்களாக வந்தவை இவை. இவருள் ரிஜிராச்வன் கதை வருமாறு: 'ஒருநாள் அசுவினி தேவதைகளின் வாகனமாகிய கழுதை காட்டு நாய் வேஷம்போட்டுவர அதற்கு 100 ஆடு பலி கொடுத்தான். அவன் தந்தை யவனது கண்ணைக் குத்திவிட அவன் அசுவினியர்களுக்குத் தன்னை நூற்றோராவது ஆடாகப் பலியிட வெண்ணிய போது அவர்கள் மெச்சி அவனுக்குப் பார்வையைமீண்டு மளித்தனர்.' என்பது

15. கக்ஷீவான்: தீர்க்கதமஸனுக்கும் அங்கராஜன் தாசியாகிய உசிஜைக்கும் பிறந்தவன். பின்

னர் அங்க தேசாதிபதியாய் ராஜசூய யாகத்தைச் செய்தவன். இவன் மனைவி யின் பெயர் விருசயை. பாவயவ்யனைப் புகழ்ந்து தட்சிணை பெற்றுத் தந்தையா கிய தீர்க்கதமனுக்குத் தனை யளித்தவன். குதிரைக் கடிவாளத்தைப் பிடித்தவ னென்பது இவனது பெயரின் பதப்பொ ருள். இவன் ஒருசமயத்துப் பிராஹ்மண னாகவும்மற்றொரு சமயத்துக்ஷத்திரியனா கவும் விளங்குபவன். 116 முதல் 126 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன். வேறு இதிஹாஸங்களை யிவனது சூக்தங் களிற் காணலாம்.

16. பருச்சேபன். திவோதாஸனது புத்திரன். இத்திவோ தாஸனுக்கு அதிதிக்வன் என்ற வே றொரு பெயருமுண்டு. இவனொரு சிறந் த தாதாவாகிய ராஜரிஷி. 127 முதல் 139 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்ட வன்.

17. தீர்க்கதமஸன்: உசத்தியனுக்கும் மமதைக்கும் பிறந்த வன். பிரஹஸ்பதி யென்னும் வேறொரு ரிஷியினால் கருப்பத்திலிருக்கும் போ தே குருடனாய்ப்போகும் வண்ணஞ் ச பிக்கப்பட்டான். அக்கினியைத் துதித் து மீண்டுங் கண்ணைப்பெற்றான். 140 முதல் 164 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன். இவன் ஒரு ஆப்ரீ ஸூக்த ரிஷி.

18. இந்திரன்; 165,170 சூக்தங்களிற் சில ரிக்குக்களைக் கண்டவன். 'யாருடைய கூற்றாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அவர்களே ரிஷி களாம்' என்னும் வாக்கியத்தின்படி இந் திரன் ரிஷியானான்.

19. மருத்துக்கள், 165வது சூக்தத்திற் சில ரிக்குக்களைக் கண்டவர்கள். இவர்களும் மேல்நியாயத் தாலே ரிஷிகளேயாம். இவர்கள்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

நாற்பத்தொன்பதின்மரான. கதையை பன். 1சூக் 114 செய்யுள் 6ற் காண்க.

20. அகஸ்தியன்: மித்திராவருணர்கள் ஊர்வசியை நோக்கியபோது அவர்களது ரேதஸ் ஒரு கும்பத்தில் விழ அகஸ்திய வசிஷ்டர்கள் உற்பவித்தார்களென்பது கதை. இவன் 165 முதல் 191 முடியவுள்ள ரிக்குக்களைக் கண்டவன். இவனொரு ஆப்ரீ ஸூக்த ரிஷி.

21. லோபாமுத்ரா: அகஸ்தியன் மனைவி. 179வது ஸூக்தத்தில் முதல் இரண்டு இருக்குக்களைக் கண்டவள். இச்சூக்தத்தின் கடையிரண்டு இருக்குக்களையும் அகஸ்தியனது சிஷ்யன் கண்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இவை பிராயச்சித்த ரூபமான ரிக்குக்களாம்.

ஆங்கில தேசத்திலுள்ள கோபதநகர(Oxford.) சர்வகலா சாலையிற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற காத்தியாயனரது ஸர்வாநுக்கிரமணியின் பதிப்பாசிரியராகிய மாக்டாநல் என்பவர் இம்முதல் மண்டலத்துக்குப் பின்வருமாறு சந்தஸநுக்கிரமணி கூறுவார்:—

1 காயத்ரி (24) ரிக்குக்கள் 472. (இச்சந்தஸில் பாதநிச்ருத்தும் பிரதிஷ்டாவுமடங்கும்.)

2 உஷ்ணி (28) ரிக்குக்கள் 21. (இச்சந்தஸில் புரஉஷ்ணி, ககுப், தநுசிரா, அநுஷ்டுப் கர்ப்பம் இவைகளடங்கும்.)

3 அநுஷ்டுப்(32) ரிக்குக்கள் 117. (இச்சந்தஸில் காவிராஜ், நஷ்டரூபி, கிருதி, விராட் இவைகளடங்கும்.)

4 பிருஹதி (36) ரிக்குக்கள் 5. (இச்சந்தஸில் விஷ்டாரப்ரஹதி, ஸ்கந்தோக்ரீவி, யடங்கும்.)

5 பங்க்தி (40) ரிக்குக்கள் 61. (இச்சந்தஸில் பிரஸ்தார பங்க்தி, சதுஷ்பாதவிராட், இவைகளடங்கும்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

6 த்ரிஷ்டுப்(44) ரிக்குக்கள் 742. (இச்சந்தஸில் விராட்ரூபம், விராட், ஸ்தானம், இவை யடக்கும்.)
7 ஜகதி (48) ரிக்குக்கள் 356.
8 அதிசக்வரி(60) ரிக்குக்கள் 5.
9 அஷ்டி (64) ரிக்குக்கள் 4.
10 அத்யஷ்டி(68) ரிக்குக்கள் 80.
11 த்ருதி (72) ரிக்கு 1.
12 அதித்ருதி(76) ரிக்கு 1.
13 த்விபாதவிராஜ் (20) ,, 61. 31 என்றுள்ளது.
14 ப்ரகாத ப்ர்ஹத (36 & 40) 80. இவை ப்ரஹதி ஸதோப்ரஹதிகளாம்.

2006

இந்தப் பட்டியினின்றும் ஆறு சூக்தம் குறைவதன் காரணந் தெரியவில்லை. இத்தமிழ்வேத நூலாசிரியர் மஹாபிரஹதியைப் பிரஹதியிற் சேர்த்துள்ளார். இவ்வநுக்கிரமணி நூல் கிடைப்பதன் முன்னரே இந்நூலாசிரியர் சந்தச்சீர்ப்பாடு செய்து கொண்டுவிட்டதாற் சந்தங்களிற்சில வேறுபாடுகளேற்பட்டுள்ளன எனினும் பெரும்பான்மை வேதச் சந்தஸ்களை ஒழுங்குபடுத்தியிருக்கும் முறைக்கு ஒத்ததாகவே யிருக்கிறது. முதல் ஏழு சந்தஸ்களையே வேதப்பண் ஏழு என்று வழங்குவது வேதவழக்கு. த்விபாதவிராஜ் இவ்விரண்டாகப் படிப்பதே வழக்கானது பற்றி அவ்வநுக்கிரமணியில் 61 என்றாது 31 என்றே வரைந்துள்ளார்கள். எனினும் ரிக்கின் தொகையேறக்குறைய சரியாக வரும்படி 61 என்றே இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது. 60 இரட்டை இருக்குக்களும் 1 ஒற்றை ரிக்கு அதிகமாகவு மிருப்பதுணர்க. (.) இக்குறியிட்ட அடையாளங்களுக்குள்ளுள்ள எண்கள் அவ்வடமொழிசந்தத்தின் எழுத்துக் கணக்குகளை எடுத்துக்காட்டுவன.

இரண்டாவது மண்டலத்திற்குக் கிருத்ஸமத மண்டலமென்று பெயர். இம்மண்டலத்துக்கு இப்பெயர்வந்த காரணத்தை மேல் சென்றகாது வரலாற்றில் ஷட்குரு சிஷ்யர் கூறியுள்ள கதையிற்

கூறினார். இச்சௌனகரே க்ருத்ஸமதரென்ற பெயருடன் இம்மண்டலத்தை யொழுங்குபடுத்தியவர். இதுமுதல் ஆறு மண்டலங்கள் ரிஷிகளின் பெயரால் விளங்கும். 2வது மண்டலத்துக்குக் க்ருத்ஸமதர், 3வதுக்கு விசுவாமித்திரர், 4வதுக்கு வாமதேவர், 5வதுக்கு அத்திரி, 6வதுக்கு பாரத்வாஜர், 7வதுக்கு வஸிஷ்டர் இவர்கள் ரிஷிகளாம். இவர்களுக்கு மாத்யமர்கள் என்ற பெயருண்டு. இவர்களது மண்டலங்கள் முதல் மண்டலமாகிய சதர்ச்சிமண்டலத்துக்கும், எட்டாவது (ப்ராகாத) ஒன்பதாவது (ஸோமபவமான) பத்தாவது (க்ஷுத்ரஸூக்த மஹாஸூக்த) மண்டலங்களுக்கும் மத்தியிலிருப்பதால் இவர்களுக்கு அப்பெயர் வரலாயிற்று. இவர்கள் ஒருகாலத்தவர்கள் என்று ஊகிக்கவும் இடமுண்டு. ஏனெனில், கௌஷீதகி ப்ராஹ்மணம் 11, ஐதரேயப் ப்ராஹ்மணம் 2—19, இவற்றில் "மாத்யமர்கள் ஸரஸ்வதி நதிக்கரையில் ஸத்ரயாகஞ் செய்தார்கள், அப்பொழுது கவஷன் அவர்களுக்கு மத்தியில் உட்கார்ந்தான். நீ தாஸ்யா புத்திரனாதலால் உன்னோடு கூட யாங்கள் புசிக்கமாட்டோம்' என்றார்கள். அவனுக்குக் கோபம்வந்து, 'ப்ரதேவத்ராப்ரஹ்மணே' (மண். 10 ஸூக். 30 செய். 1) என்னும் ஸூக்தத்தைப் பாடி ஸோமாபிஷவத்துக்கு வேண்டிய நீரைத் தெய்வீகமாய் வரவழைத்துத் தந்தான். அதனால் அவனையும் ரிஷியாக ஒப்புக்கொண்டார்கள்." என்று சொல்லப்படுகிறது.

இரண்டாவது மண்டலம் முதல் 7வது மண்டலம் வரையிலுள்ள ஸூக்தங்களையெல்லாம் அவ்வம்மண்டலப் பெயரமைந்த ரிஷி யொருவரே பாடினா ரென்பதில்லை. அம்மண்டலத்துப் பெரும்பான்மையான ஸூக்தங்களை அவ் ரிஷி பாடினாரென்று கொள்ளுதலே தகுதியென்க

192. (1.) மண்டலம். 2 அநுவாகம். 1. ஸூக்தம். 1.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: க்ருத்ஸமத சௌநகன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: அக்கினி.

ஆங்கிரஸ குலோத்பன்னனான சௌநகன் அசுரராற் பிடிக்கப்பட்டுப் பின் இந்திரனால் விடுவிக்கப்பட்டான். இவ்விந்திரனே அவனைப் ப்ருகுகுலத்தவனாக்கிக் க்ருத்ஸமதனென்ற பெயரையு மளித்தவன். இதனைச் சௌநகர்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 1.

காலத்தின்கண் ஷட்குருசிஷ்யராது கூற்றாகக் காட்டியுள்ளார். ஷட்குரு சிஷ்யரென்பது ஆறு குருக்களுக்கு சிஷ்யர் என்னும் பொருளை யுணர்த்துங் காரணப்பெயர். இவரே காத்தியாயநரது ரிக்வேத ஸர்வாநுக்ரமணிக்கு வேதார்த்த தீபிகை யென்னும் விரிவுரை யெழுதியவர்.

(வேறு.)

1, நரர்கள்வயி னரபதியா மக்கினியே
பகற்கால நலக்க வோங்கி
வரமுறவே பிறந்தனை நீ மழை நீரிற்;
கல்லதனின் மவிந்து தோற்ற
மருவினை நீ; வனமரங்கண் மீதுதித்தாய்;
ஓடதிக்கண் வந்தாய் நீயே;
உருவுயர்விற் சுசியுறுஞ் சூரியனாகத்
தோன்றுவது முனது மெய்யே.

(இ-ள்.) யஜமானர்களாகிய மனிதர்களிடத்து நரபதியாகவுள்ள வக்கினியே யாகத்துக்காகப் பகலெல்லாம் பிரகாசிக்க நீ மழை நீரிலும், கல்லிலும் காட்டு மரங்களிலும், ஓஷதிகளிலும், சுத்தமான ரூபத்தோடு கூடிய சூரியனிலும் பிறக்கிறாய் (எ-று.) சுத்தமாய்ப் பிறக்கிறா யென்பதே மூலபாடமாயினும் ஸாயணருரையைத் தழுவிச் சுத்தமான சூரியனாய்ப் பிறக்கிறா யென்றார். வித்யுத் அநலம், தாவாநலம் இவற்றைக் குறித்தபடி.

2. அக்கினியே யோதாவின் கன்மமுன
தாம்;போத னணியார் கன்ம
முக்கியமா யுன்னதுவாங்; காலமறிந்
தியலிருத்விக் முன்னும்வேலை
யெக்கியத்தி னுன்னதுவே; நேட்டாவின்
றொழிலுனதாம்; யக்ஞமென்னுந்
தக்கபிர சாத்தாவத் வரியுமகப்
பதிபிரமன் றமத்தி னீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஹோதாவின் வேலை யுன்னுடையதாம்; போதனது வேலையும் உன்னுடையதாம்; காலமறிந்துசெய்யும் ரித்விக்கின் வேலையும் உன்னுடையதாம்; நேட்டாவின் றொழிலு முனதாம்; யாகக்கிருஹத்தில் யக்ஞத்தை யிச்சிக்கும் பிரசாஸ்தா, அத்வர்யு, பிரமன், கிரஹபதி யிவர்களெல்லாரும் நீயே—(எ-று.) (Damam) தமம், யாகக்கிரஹமென்க. யாகப்பிராஹ்மணர்கள் 16 வரில் முக்கியமானவர்களைச் சொன்னார். அவர்களது தொகையும் தொழிலும் யாகத்துக்குத் தக்கவாறு மாறுபடுமேனும், அவர்களைப்பற்றி ஆசுவலாயனர் கூறுவதாவது:

1, ஹோதாவும், மைத்ராவருணர், அச்சவாகன், க்ராவஸ்த்துத் இவர்களும், 2 பிராஹ்மணும், பிராஹ்மணாச்சாம்ஸி, ப்ரதிஹோர்த்தா, ஸுப்ரஸ்மண்ய இவர்களும், 3. அத்வர்யுவும், பிரதிப்ரஸ்தாதா, நேஷ்டா, உன்னேதா இவர்க

ரும். 4 உத்காதாவும், பிரஸ்தோதா, ஆக்நீத்ரன், போதா இவர்களும் ஆகப் பதினறுவர்களாம் ஒவ்வொருவரியிலும் பின் சொல்லப்பட்டவர்கள் முதலில் சொல்லப்பட்டவனது உதவியாளர்களாம். உதவியாளர்களின் முதல் நான்குபேர்களை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பிரஹ்மாவை முதலிற் றேர்ந்தெடுப்பதென்பர் ஆசுவலாயனர். இவர்களைத்தவிர கிரஹபதி பதினேழாவனும். கௌதமஸூத்ர பாஷ்யத்தில் அக்கினி ஹோத்ரம் அல்லது ஔபாஸனத்துக்கு அத்வர்யு ஒருவனும், தர்சபூர்ணமாஸத்துக்கு நால்வரும், சாதுர்மாஸ்யத்துக்கு ஐவரும், பசுபந்தத்துக்கு அறுவரும், ஜ்யோதிஷ்டோமத்துக்குப் பதினறுவரும் வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆசுவலாயனர் இரண்டுநாள் முதல் பதினொருநாள்வரையிலும் நடக்கும் அஹீன யாகங்களுக்கும், ஒருநாளில் நடக்கும் ஏகாஹங்களுக்கும் பதினறுவர் வேண்டுமென்றும், 13 நாள் முதல் 10 நாள்வரையில் நடக்கும் ஸத்ர யாகங்களுக்கு 17 பேரும் வேண்டுமென்றும் கூறுவர். இவர்களது கிரியைகள் வருமாறு: ஹோதா ரிக்வேத உக்தங்களைக்கூறுவோன்; தேவர்களையழைப்பவன். மைத்ராவருணனும், அச்சவாகனும், கிராவஸ்துத்தும் இவனுக்கு உதவி செய்வோர், அத்வர்யு யஜுர்வேத மந்திரங்களைக் கூறுவோன். யாக பூமியை யளந்து வேதி நிருமித்து யாகத்துக்கு வேண்டியவற்றைத் தயார்செய்பவன்; பிரதிப்ரஸ்தாதாவும், யாககர்த்தாவின் மனைவியைக் கூட்டிக்கொண்டு வரும் நேஷ்டாவும், உந்நேதாவும் அத்வர்யுவுக்குஉதவிசெய்பவர்கள். பிரஹ்மர் மூன்று வேதத்தோடு அதர்வத்தையு மறிந்தவன்; பிராஹ்மணச்சம்ஸன், ப்ரதிஹர்த்தா, ஸுப்ரஹ்மண்யன் இவர்கள் அவனுக்கு உதவிசெய்பவர்களாம் உத்காதா ஸாம கீதங்களை யுரைப்பவன். நன்றாய் ஸ்தோத்திர பாடங்களைக் கூறும் ப்ரஸ்தோதாவும், அக்கினியை மூட்டுபவனுகிய ஆக்நீத்ரனும், பரிசுத்தமாக யாகதலத்தை வைப்பவனுகிய போதாவும் ஆகிய மூவர்களும் அவனுக்கு உதவி செய்பவர்களாம்: இந்த நியதி எல்லா யாகங்களிலும் ஒருவிதமாக வில்லை, சில விடங்களில் போதா பிரஹ்மனுக்குஉதவி செய்பவனுகவும், ப்ரசாஸ்தா (யாகவிசாரணை கர்த்தா வென்றபடி) ஹோதாவுக்கு உதவியானனுகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் ப்ராஹ்மணங்களிற் கண்டுகொள்க. இவர்களைத்தவிர யாகபலியைச்செய்யும் சமிதாவும், பலிப்பசுவின் அவயவங்களைக் கெடாதபடிகிழித்துஎடுத்துவைக்கும் வைகர்த்தாவும், யாககர்மங்களை மேற்பார்க்கும் ஸதஸ்யனும், யாகபுருஷனும் கிரபதியும், (இவர்கள்மூவரா யிருப்பதுமுண்டு) கூடப் பாடுவோர்களாகிய உபகாதாக்கள் பலரும், ஒரு ஆத்ரேயனும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். பார்யையைத்தவிர இதர பத்நினிகளும் சொல்லப்படுகிறார்கள். தாண்ட்ய ப்ராஹ்மணத்தில் ப்ரதிப்ரஸ்தாதாவைக் கூருமல், இரண்டு அத்வர்யுக்களும், இரண்டு உந்நேதாக்களும், இரண்டு (Abbigarapagarau) அபிகராபகரர்களுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

3. நன்மையர்த மிச்சையனி யாகோர்,
யக்கினியே, நவிலும் வேந்தன்,
வன்மைசெறி பலர்புகழும் வணக்குரிய
வீட்டினுநீ; மறைப்பதியே;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 1.

பின்னைபொழி தனமளிக்கு மிராமனாகி,
விளிதரு மேய்க்கும் விட்டுணுவாய்,
பன்மைசெறி புத்தியொடு பெருக்கமுறு
மெங்களை நீ பாலிப்பாய் நீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நல்லோர்களுடைய இச்சைகளை வர்ஷிக்குங்காளை நீயாம். இந்திரன் நீயாம். பலரால் [illegible] புகழ்ந்து வணங்குதற் குரிய விஷ்ணு நீயாம். [illegible] பிரமனாகிய நீயே! இல்லாமையையொழிக்கும்படியாகி செல்வ[illegible] நீயாம். பலவிதவுருவோடு கூடியிருக்கும் வைச்வாநரனே! [illegible] புத்தியோடு எக்காலத்தும் எங்களைக் காப்பாற்றுவாய் [illegible] உருகாயோ நமஸ்ய: என்பதற்கு 'வன்மைசெறி போற்[illegible]குரிய விஷ்ணு' வென்பர் மேனாட்டாசிரியர். பலவித புத்தியோடு [illegible] என்பதே மூலத்திலுள்ளது.

4. அக்கினியே, திடவிரத மோங்கியரசாம்
வருணனாகி; மண்டோர் துதிக்க
முக்கியமா யழிக்குங்கால் மித்திரனாய்
போற்றுடைய முத்தனாவாய்;
தக்ககொடையாளரா மரியமனாய்
சற்பதியுந் தான்காப்பாய் நீ;
எக்கியத் தம்சனாகிப் பாகங்கொடுத்
தேவனே பிரியமாக்குவாய் நீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே, திடவிரதத்தோடு கூடிய அரசனாகிய வருணன் நீயாம். பகைவர்களை யழிக்குங்கால் மித்திரனைப் போற்றும் பெறுபவனு நீயாம். தானிருத்தலால் விருந்த அர்யமனுமாம், சத்துருக்களைப் பரிபாலிப்பவனுமாக நீயாவாய். தேவனே! யக்ஞத்தினிடத்து யாககர்த்தாக்களுக்குப் பலனைப் பங்கிட்டுத்தரும் (சூரிய மூர்த்தியங்களுள் ஒருவனான) அம்சனும் நீயே யாம்—(எ-று.) அம்சன் ஆதித்தியர்களில் ஒருவன்; பலனைப் பங்கிட்டுத்தருபவன்.

5, அக்கினிநீ துவட்டாவாய் மகத்துழைத்து
நற்றனத்தை யளியாநின்றாய்;
தக்கதுதி பொழியுமோ; மித்திரர்க்க,
மெய்துறவாய்ச் சார்கின்றாய்;
புக்கபரிச் செல்வத்தை, விரைவுடையோய்,
தந்திடுவாய்; பொருந்தும்பல்ல
வெக்கியமார் செல்வமுள்ளோய். நரர்களுக்குப்
பலித்தானத் திறைவாய் நீயே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ (பலனைச் சம்பாதிக்கும்) துவஷ்டாவாய் நல்ல வீரியத்தோடு கூடிய தனத்தை யக்ஞத்திற் கூடியுள்ள ஜனங்களுக்குத் தருகிறாய். ஸ்துதி வசனங்களெல்லாம் உன்னுடையனவே. இதஞ் செய்யும் தேஜஸோடு கூடியவனே! (மித்திர மஹனே யென்பதன்பொருள் அது) நீ எங்களது பந்துத்துவத்தை யடைகிறாய். உனது வாஹனங்களை விரைவாய்த் தூண்டுபவனே! நல்ல குதிரைகளாகிய செல்வத்தைத்தருவாய். பலவிதமான செல்வத்தோடு கூடியவனே! மனிதர்களுக்கு நீ வலிமை ஸ்தானமாக வுறைகிறாய்—(எ-று.) எக்கியமார் என்ற அடை வடமொழி மூலத்திலில்லை. மித்திரமஹ: என்பதற்கு ஹிதகாரிதேஜ: என்பார்ஸாயனர்.

மருக்கம் 17.

6. ஊருத்திரனி யக்கினியே! பெரிடஞ்சார்
விண்ணுலகி னரசுத்தாய் நீயே;
மருத்துவாசல் ருபப்பதைத்தை நண்ணுகிறாய்;
உணவினுக்கு மன்னை னீயே;
பொருந்துசக விரிவுடையோய், வாயுவெனு
மருணைவி டெற்றுச்செல்வாய்;
அருத்தியினா ஹேனைப்பொடு பூடனைப்
பரிசனத்தைப் பரிக்கின்றாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ துக்க நிவாரகனாகிய ருத்திரனும், விசாலமான இடத்தோடு கூடிய வானுலகத்திற் பலம் பொருந்திய அஸுரனுமாம். மருத்துக்கூட்டத்தாருடைய பலத்தை நீ யடைகிறாய். நீ உணவுக்கு ஈசுவரனும். பெரியவாகக்கைத்தரும் நிவாஸஸ்தலத்தோடு கூடியவனே! வாயுவேகமான வெய்யக் குதிரைகளை யடைந்து (மகத்தை நோக்கியேனும் வனத்தை நோக்கியேனும்) செல்லுவாய். போஷக தேவதையாகிய பூஷனைப்போல உனது மனத்திற் பொருந்திய ஆசையோடு யாகதலத்திலுள்ள பரிஜனங்களைக் காப்பாற்றுகின்றாய்—(எ-று.) காட்டை நோக்கிச் செல்லும்போது வாயுவாகிய வெய்யக் குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு என்று கொள்ளுதல் தகுதி

7. உனைப்புனைய மானுனக்குப் பொன்னளிப்பா
யக்கினியே; பெயாற்றுதிகை
வினைமினையே யாதுவக்க டைமீனாய்;
நாரளிடத் தேயத்தியே
தனவினைப்பாய் பகலுக்கு சாந்தலுவாய்;
ஏக்கியமார் குயநதிலாரவன்
மனைமுமனைத்து பரிசனை புரிபவனைக்
காப்பதற்கு நினைக்கொள்வாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்னையலங்கரிப்பவனுக்குப் பொன்னளிப்பவன் நீ. ஒளிவிளக்குந் தேவருளிய ஸவிதாவாய் ரமணீயமான மணிமுத்தாதி தனங்களைத் தருபவன் நீ. காயத்ரியே, செல்வங்களுக்கு ஈசனும் பகனுமாய்

மண்டலம் 2. சூக்தம் 1.

ருக்கிறாய். யக்ஞக்கிரஹத்தில் உன்னைச் சேவிப்பவனுக்குப் பாலகனாகவிருக்கிறாய்—(எ-று.) தமம், யக்ஞக்கிரஹம்.

8. அக்கினியே, மகப்பதியா முனைத்தமத்தில்
யஜமான ரமர்த்து கின்றார்;
மிக்கவொளி வீசியெமக் கருடனமா
முன்றனையே வேண்டா நின்றார்;
தொக்கவணி நிறைதோற்றத் துருபவனே,
யெவைக்குமிறை யாகத் தோய்ந்தாய்;
புக்கசகத் திரஞ்சத முந்தச மிவற்றின்
பலனளிக்கப் பொருந்தினையே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! யாகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பதியாகிய வுன்னை யக்ஞ கிரஹத்தில் யஜமானர்கள் அமைக்கின்றார்கள். மிகுந்த வொளியை வீசி யெங்களுக்கருளுகின்றனை. செல்வமாகிய வுன்னையே யவர்கள் வணங்கிப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள். ஒளி நிறைந்த ஜ்வாலாரூபமாக காணப்படுபவனே! எல்லாவற்றிற்கும் நாயகனாக நீயானாய். ஆயிரம் நூறு பத்து என்னுமிக் கணக்குகளாளிக்கும் பலனையெல்லாம் நீ யளிப்பாய்—(எ-று.)

9. தந்தையாமுனை, பெரியே. பிட்டிகளி
னரர்விழைந்தார்; தநுத்நீக்கால்வாய்,
சந்ததமும் பிராதாவா யுறவுன்னைக்
கன்மமதி விரந்துசார்ந்தார்;
முந்தவுனைவணங்குவர் தம்புத்திரனா
யமைகின்றாய்; முழுச்சகத்தி
னந்தினனாய்த் தோழனாய்த் துன்பமுறா
தெமைக்காக்கு நலமுற்றாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பிதாவாகிய வுன்னை மனிதர்கள் யாகங்களில் விரும்பினார்கள். சரீர முழுவதும் பிரகாசிப்பவனே! எப்பொழுதும் தங்களது ஸஹோதரனாக நீயுறுமாறு உன்னைத் தங்களது கர்மங்களில் யாசித்து அவ்வகையே பெற்றார்கள். உன்னைச்சேவிப்பவர்களுக்கு நீ புத்திர ஸ்தானத்தி லமர்கின்றாய். பரிபூரண ஸ்நேகத்தோடு விளங்கும் சகாயனாய் எங்களுக்கு துன்பநேராதபடி காக்கிறாய்—(எ-று.) தந்தையாய் உன்னை யடைய விரும்புவர்களுக்குத் தந்தையாகவும், சகோதரனா யுன்னை யடைய விரும்புவோர்க்குச் சகோதரனாயும், புத்திரனா யுன்னை யடைய விரும்புவோர்க்குப் புத்திரனாயும் ஆக மூன்றுவகையாகவும் ரட்சிக்கிறாய் என்பது கருத்து.

10. அக்கினிநீ ரிபு,வருகே வணக்குரியன்,
கிர்த்தியுள வன்னத்துக்குந்
தக்கதன மதனுக்கு மீச்சரனாய்;
ஒளிசிறந்து சாரா நின்றாய்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

மிக்கவனையே பெரிப்பாய் காட்டமைந
யிருணீக்கு; கிளைமுனின் யாகம்
புக்கதனை நடத்துவிப்பாய் பலனதனை
யெவ்விடத்தும் புணர்த்துவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ (ஒளிவீசுபவன் அல்லது மேதாவியாகிய) ரிபுவாம். மிகுதியாகப் படைப்பெறு மன்னத்துக்கும் செல்வத்துக்கும் ஈசுவரனும். நன்றாக ஒளி வீசுகின்றாய். இருள் கெடும் வண்ணம் எரி துரும்புகளை நன்றாகச் சுடுகிறாய். யாகத்திற் புகுந்து அதனை நடத்துவிக்கிறாய். யக்ஞ பலனை யவ்விடத்தாய் கூட்டுவாய்—(எ-று)

11. தேவனு மக்கினிநீ தாசுடனுக்
கதிதியாநு; செப்பு மோம
மாவலொடு மமைப்பவனும்; பாரதியாய்த்
துதிகளிற லடைவாய் மொய்ம்பே;
தாவருநூ றிமமுள்ள விளையாகிக்
கொடைத்திறத்தைச் சார்வாய்; செல்வ
மோவருநற் பதியேநீ வாக்கிறைவி,
விருத்திரனை யொழித்தோன் றானே.

(இ-ள்.) தேவனே! அக்கினியே! நீ அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு அகண்டமான பலனை யளிக்கும் அதிதியாம். நீ ஹோம நிஷ்பாதகனான ஹோதாவாம். நீயே பாரதியாய்த் துதிகளினாற் பலத்தை யடைந்து வளர்கிறாய். நூறு பனிக்காலங்களோடு கூடிய (பலவருஷமுள்ள அல்லது நீண்ட வாயுளுள்ள வென்றபடி.) இளையாய்த் தானத்திறமை யடைந்து நிற்பாய். வஸுபதியே! நீயே ஸரஸ்வதியும், விருத்திர ஹந்தாவுமாம்—(எ-று.)

12. நன்குவளர்க் கப்பெற்றோ, யக்கினியே
யுத்தமவாழ் நாளாகின்றாய்;
நன்மைபெறக் கீர்த்திபல கண்ணுறுவ;
மகிழ்வளியுன் னன்னிறத்தே;
இன்மைதவிர்த் தனமளிக்கும் பெரியவனீ;
பலவிடயஞ் செறிந்தசெல்வம்
வன்மைபெறப் பலதிசையும் பரந்துளது
நீயெனவே வணங்கு வாரே.

(இ-ள்.) நன்றாக வளர்க்கப்பெற்ற வக்கினியே! நீ யுத்தமவாழ்நாளாக விருக்கின்றாய். பார்ப்பவர்க்கு இன்பத்தைத்தரும் உன்து (சிவப்பு, வெளுப்பு முதலிய) வர்ணத்தில்பலவிதக் கீர்த்தியும்நன்றாகக்காணப்படுகின்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 1.

றண. பாபங்களினின்று எங்களை விலக்கி உணவுப் பொருள்களை யளிக்கும் மஹான் நீ. பலவித விஷயங்களுக் கிடையேயும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் விரி வாகப்பரந்துள்ளதுமான செல்வமும் நீயே——(எ-று.)

13. அக்கினியே யுன்னாலாய பயனடைந்தனர்க
ளாதித்யர்; அருணனத்தேதாய்,
சிக்குவையா யுன்னைச்செய்தார் தூயவொளி
யுடையவவர்; சிறந்தவோர
முக்கியமார் செல்வமுள்ளோர் யத்துவைத்
துன்னவனுக்கு முன்னின் றிடுவர்;
எல்லியவா வுதியவிளைய யுன்வழியாய்த்
தேவர் புசிக்கின்று நீயன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அதிதிமக்களாகிய இந்திராதி தேவர்கள் உன்னைத் தங்களது வாயாகப்பெற்றார்கள். கவியே! பரிசுத்த வொளி யோடு கூடியவர்கள் உன்னைத் தங்கள் நாக்காக வைத்துக்கொண்ட னர். ஹோமத்திரவியங்களோடுகூடிய வத்தேவர்கள் அத்வரத்தில் உன்னை ஸேவிப்பார்கள். யக்ஞத்தில் ஆஹுதிசெய்யும் உணவுப்பொருள்களை யுன் து வாரா தேவர்கள் புசிக்கிறார்கள்——(எ-று) கவி அறிவுடைமையுடன் கூடிய வன். அத்வரம், யக்ஞம்.

14. அமரராந் தேவர்களெலா ரக்கினியே,
தேவர்களா யார்த்தார் யாரும்
நமதவியை யுன்முகத்தா லுண்ணுகிறார்;
உன்னுலே சாரம் வாய்ந்த
அமுதரிய பானமதை மர்த்தியருஞ்
சுவைப்படுத்தார்; தரைசார்புத
ணமருகின்ற கருப்பமதா யொளிருமந்
தூய்மையொடு பிறக்கின் றனையே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மரணமற்றவர்களும், அபிரமாதிகளில்லாதவர்களு மான எல்லாத்தேவர்களும், தங்கள் அவியை யுனது வாய்முலமாக வுண்ணு கிறார்கள். மர்த்தியர்களாகிய யஜமானர்களும் தங்கள்பானமாகியதை உனது உதவிகொண்டு சுவையுள்ளதாக்கிறார்கள். புல்லிறுமன்ன செடி கொ டிகளின் மத்தியில் விளங்குகின்ற நீ பரிசுத்த வொளியாகி பிறக்கின்றாய்——(எ-று.)

15. இவர்களொடு மக்கினியே யுன்வலியாற்
கூடினை நீ; யிவரிற் றேவே,
சுவைபெறவுன் மகத்துவத்தா, னற்சிறப்போய்,
பிரிந்துளவாய்; தோயுமந்து

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 5.

நலையுடைத்தாய் மன்னிமெனா நின்றிறவே
தயக்குறுடை, ஞூடித் தூவான்
இனைவிரண்டு மடம்தினைத்தன னருக்குனைத்தாற்
பசுதுடை மொழிவி னின்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! இப்பிரவிர்த்தியெற்ற தேவர்களோடும் உனது பலத்தினால் கூடுகின்றாய். தேவனே! மந்திரங்களோடு கூட்டானவன் கடைவதாற் றோன்றியவனே (காரணத்தால்) பலத்திறப்போடு கூடியவனே! இத்தேவர்களின் பேறாய் அவர்களுக்குப்பிரதிநிதியாக உன் மகத்துவத்தினால் பிறந்து தோற்றுவாய். அவ்வுன் மகத்துவமானது யக்ஞ வலியன்னம் எல்லாவற்றையும் இங்குதங்கும் வண்ணம் செய்யும். பூமிவானங்களாகிய விரண்டினும் தனது நன்மையினாற் பாவிக்கிடக்கும்—(எ-று.)

16. உன்புகழைப் பாடுமெமக் கக்கினியே
பசுவோடு முன்று மாலைக்
கொள்பெறநற் பலநுக வெறப்புவிக்குந்
சூரிகளைச் சேர்த்தெம்மை
மன்பெறவாழ் வெய்துறவே யிருவரையு
நனிநடத்தல்; மன்னு வீர
மின்புறவெய் தமைச் சூழ மகக்குழுவிற்
பெரும்புகழை யியம்பல் யாமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது கீர்த்தியைப்பாடும் எங்களுக்குப் பசு, குதிரை முதலிய செல்வங்களைப் பலநுகத்தரும்ஸூரிகளையும், எங்களையும் ஆகிய இருவரையும் சிறந்த வாழ்வை யடையுமாறு நடத்துவாயாக. வீரியத்திற் றோன்றிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் யாகக்கூட்டத்தில் உனது சிறந்த கீர்த்தியைச் சொல்லுவோமாக—(எ-று.)ஸூரி, யாகநடத்துவிக்கும் கர்த்தா.

வருக்கம் 19;

193. (2) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. ஸூக்தம். 2.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: இம்மண்டல திருஷ்டாவாகிய க்ருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: அக்கினி.

1. எய்கியத்தா லக்கினியாஞ் சாதவே
தசனவினை யேத்தி யேம்பல்;
எக்கியத்தி னவிகொண்டு மெய்வளர்க்குந்
தூதிகொண்டும் வணங்க, லேற்றித்
துக்கவண மொளிர்பவினை நல்லனத்தை
யுடையவனைச் சார்ந்து போற்று
மிக்கவனை யின்னுலக வோதாவை,
வலியதனை யிணைப்போன்றனே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 2.

(இ-ள்.) ரித்விஜர்களே! ஜாதவேதஸனுகிய அக்கினியை யக்ஞத்தி லேற்றுதித்து வளர்ப்பீர்களாக. நன்கு கழைக்கப்பெற்றுவருகிறவனும், நல்லவுணவுப்பொருளோடு கூடியவனும், வெகு ஸ்தோத்திரங்களோடு கூடியவனும், விண்ணுலகத்தில் வசிப்பவனும், ஹோமஞ்செய்பாதனனும், யாகத்தைச் சிருஷ்டிப்பவனுமான அவ்வக்கினியை, யக்ஞத்திற் றரும் [illegible] யவிப்பொருள்களோடும் அவனது (அக்கினியினது) சரீரத்தை யபிவிருத்திக்கும் ஸ்துதிப்பாட்டுகளோடும் வணங்குவீர்களாக—(எ-று.) ஹுதா, ஹோமதா, ஹோம நிஷ்பாதகன். ஜாதவேதஸன். மண். 1. சூக். 44. செய் 1. பார்க்க.

2. இரவுபக, லக்கினியே, யுன்றனையே
விழைந்தன்னா லேயுங் கோட்டத்
துறவொடுந்தங் கன்றுகளைச் சார்தேனு
தமைப்போன்றே; யோங்கும் பற்பல்
வர்மணிப்போய், தேவர்களின் றூதுவனாய்ப்
பரவிடுவாய்; மாந்தர் தங்க
ளிரவொடுமற் றெக்காலு நியதியுள
நீயொளியி னெரிகால் கின்றாய்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! கொட்டிலிற் கறவைகள் தங்கள் கன்றுகளுக் குப் பால்தரவிரும்பிச் சார்வதுபோலக் காலை மாலை வேளைகளிலே உனக்கு ஆவுதியளிக்க (ரித்விஜர்கள்) உன்னை விரும்பியடை[illegible] பல[illegible] களைத்தருபவனே! தேவர்களினுடைய தூதனாய் [illegible] மனிதர்களது இரவுக்காலங்களிலும் மற்றஎல்லா[illegible] ஒழுங்கு நிறைந்த நீ யொளிவிட்டெரிகின்றாய்—(எ-று.)

3. கட்கினியன் பூமியொடு வானமதிற்
பரந்தவனைக் கடி தமைந்தார்;
விட்கினிய தேவர்களும் ரஜோலோகத்
தனிற்செல்வ மிளிருந் தேரின்,
திட்பமுள வெள்ளொளியார் தூயெரியைக்
குவலயத்திற் சிறந்தோ ரென்றும்
நட்பவறி வொடுபோற்றற் குரியவனை
மித்திரனி னுனித்து மன்றே.

(இ-ள்) நல்ல தோற்றத்தோடுகூடியவனும், பூமிவானங்களிற் பரந்துள்ளவனும், நிறைந்த வெள்ளொளியோடுகூடிய பரிசுத்தனும், பூமியிலுள்ள பெரியவர்கள் துதிக்கத்தகுந்தவனுமாகிய அக்கினியை, செல்வ நிறைந்த தேரைப்போலவும், மித்திரனென்னுந் தேவதையைப் போலவும் ரஜோலோகத்தின் அடியில் அமைத்தார்கள்—(எ-று.) ரஜம், அந்தரிக்ஷம்.

4. நெய்யொழுக்கு மவன்றன்னை ரஜமதனிற்
றனித்ததமந் தன்னி னேடிப்
பெய்தனராற் சந்திரப்பே ரொளியினனை
யந்தரத்துப் பெரிதுமேற்பாய்ந்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

நெய்துளிகளைக் கனகனு லுணர்பவனைப்
பூவான மிரண்டு நோக்கி
யுய்திருமு வவைபாய்ந்துசென் றுதகமெனக்
காப்பவனை யோங்குமாறே.

(இ-ள்.) நெய்யை (அல்லது ஸாரபுஷ்டியுள்ள மழைநீரை) ஒழுகவிடுபவனும், தங்கத்தைப்போல வொளிவீசுபவனும், (வளர்ந்த பின்னர்) அந்தரிட்சவுலகத்துப் பாய்ந்துசெல்பவனும், தன் சுவாலைகளாகிய கண்ணாற் காண்பவனும், பூமி வானம் என்னும் இரண்டையும் பார்த்துக்கொண்டு அவை விருத்தியடையுமாறு பார்ப்போனும், மழைநீரால் உலகைக் காப்பாற்றுபவனுமான அவ்வக்கினியை ரஜோலோகத்தில் அவனது தனித்த வீட்டில் அமைத்தார்கள் —(எ-று.) தமம், வீடு, கிரகம். தனித் தமம் ஜனங்களில்லாத வீடு என்பார் ஸாயணர்.

5. அவனெமை நிருபிப்போ னெவ்வகைய
வத்வரத்து மமைந்து நிற்க;
அவன்றன்னை மானவர்க ளவியோடுந்
துதியோடு மடைந்து சூழ்வார்;
சுவணமொளிர் தாடையுளோன் வளர்ந்தோங்கு
மோடதிகட் டோய்ந் தெரிப்பான்;
இவனொளிரு நாளென்ன வுரோதசியைச்
சுவாலையினாற் றெரிக்கின்றானே.

(இ-ள்.) ஹோதாவாகிய அவ்வக்கினி எல்லா அத்துவர (யாக)ங்களிலு மமைந்து சூழ்வானாக. அவனை மனிதர்கள் அவிப்பொருளோடும் ஸ்துதியோடும் சூழ்கின்றார்கள். பொன்போல ஒளிவிடும் தாடையோடு கூடியவன், விருத்தியாக நிற்கும் ஓஷதிகளினிடத்துப் பொருந்தி யவற்றைத் தகிப்பான். நட்சத்திரங்கள் நிறைந்த விண்ணைப்போல அவ்வக்கினி தனது சுவாலையினால் பூமிவானங்களை யொளிப்படுத்துகிறான் —(எ-று.) நாளொளிருந்திவென்ன என மாற்றிப் பொருள் கொள்ளுக.

வருக்கம் 20.

6. அங்கிரஸி ரெழுஞ் சோமன் றனைக்கருதித்
தனமதனை யளித்து நன்கே
மிக்கவனாந் தோதாக வெம்மாலே
மூட்டப்பெற் றொளியின் வீங்கல்;
ஸ்வியத்தி னவிப்பொருளை நார்க்களிப்பான்
றேவர்களை யென்றுஞ் சாற்றிற்
றக்கவனாம் விருந்தயரப் பூவானை
யெங்களுக்காத் தயக்கிடாயே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 2.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுடைய க்ஷேமத்தையெண்ணி எங்களுக்குச் செல்வத்தையளித்து மிக்க வளப்பத்தோடு கூடியவனாய் எம்மாலே மூட்டப்பெற்று ஒளிவீசி நிற்பாயாக. மனிதர்களுக்கு யக்ஞ வழிகளை யுண்டு பண்ணுமாறும், தேவர்கள் ஸவனவிழாக் காலங்களில் விருந்தயரும் வண்ணமும், பூமி வானங்களைச் செழித்தோங்குமாறு செய்வாயாக—(எ-று.)

7. அக்கினியே யெங்களுக்குப் பெருந்தனங்க
ளளித்திடுக; சதநூற்றோரை
முக்கியமா யளிக்கல்; புகழ்செறி யனத்தை
வீட்டினைப்போற் றிறந்து மூட்டல்;
இக்குவலயம் வானைப் பிரமத்தாற்
சோபையுற வியற்று; பென்றா
மொக்கவொளிர் விண்ணனைவ வெள்ளொளியை
வைகல்களு மொளிர்விக் கின்ற.

(இ-ள்.) அக்கினியே யெங்களுக்குப் பசுவாதி பெரிய செல்வவிசேஷங்களைத் தருவாயாக. ஆயிரக்கணக்கான புத்திர பௌத்ராதிகளைத் தருக. கீர்த்திமிகுந்த உணவுப்பொருள்களை வீட்டைத்திறந்தளிப்பதுபோலக் கொடுப்பாயாக. பூமி வானங்களை மந்திரங்களோடு கூடிய கர்மங்களாற் சோபையுறுமாறு செய்வாயாக. ஆதித்யனொளி வீசும் ஆகாயத்தைப்போல விடியற்காலங்கள் வெள்ளொளியை வீசுகின்றன—(எ-று.) விடியற் காலத்தில் ஆஹிதாக்கினிகள் ஒளிர்கின்றனவென்றும் கொள்ளலாமென்பர் ஸாயணர்.

8. மகிழ்வுதரும் வைகறைதோறு மவன் மூட்டப்
பெற்றவனாய் மருவுஞ் செய்ய
தகைமையுள பானுவின் விண்ணென வொளிர்வான்;
நன்மகத்தே சாரும் போற்று
விகவயின் மானுடரோ தா வேத்தவொ்
யாயுளோர்க் கோயும் வேந்தா
யகமகிழும் பிரசைகளா லழகாகப்
போற்றுநல் லதிதி யாவான்.

(இ-ள்.) மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற விடியற்காலங்கடோறும் அவன் (அக்கினி) மூட்டப்பெற்றுச் சிவந்த வொளியோடு விண்ணைப்போல் விளங்குகிறான். நல்ல யாகத்தில் இங்கு மநுஷஹோதாக்கள் ஸ்தோத்திரங்களாலேத்த, அக்கினி ஆயுக்கள் அல்லது மனிதர்களுக்கு மன்னனாகவும், உள்ள மகிழ்விற் பிரஜைகள் அழகாக வுபசரிக்கும் விருந்தினனாகவு மாகிறான்—(எ-று.) ஒளிர்வான் ஆவான் என்பன நிகழ்காலப் பொருளன. வழுக்கத்தை குறிப்பதாற் காலவழுவமைதியாம். இம்முறையையே யெல்லாவிடத்துங் கொள்க.

9. பழமைகொளு மக்கினியே, மக்களியாற்
பாடுற்ற பா,வுயர்ந்த
கிழமைசெறி பெருவானின் மரணமறு

தேவரிடைக் கிளர்ந்தே யோங்கும்;
அழகமரு மகமதனிற் றுதியாளற்
கவன்விழையும் வண்ண மார்ந்து
பழகுபசுதப் பல்லுருவ வேட்ணையைக்
கறவையினிற் பண்பினீயும்.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்திலிருந்துறும் அக்கினியே! மனிதர்களாகிய வெங்களாற் பாடப்பெற்ற பாக்கள், உன்னதமான பெரிய வானத்தில் மரண மற்ற தேவர்களுக்கு மத்தியில் பெருமைபெற விருத்தியடைந்து நிற்கும். அழகிய யாகத்தினிடத்துத் துதிப்போனுக்கு அவன் விரும்புகிற வண்ணம் நூற்றுக்கணக்கான பசு குதிரை முதலிய பலவேறுபட்ட வுருவோடு கூடிய ஆசைகளைப் பால் அளிக்கும் பசுவைப்போல அத்துதியானது அளிக்கும்—(எ-று.)

10. அக்கினியே யாங்கள் விரை கதிமாவிற்
பிரமமதி லார்ந்து வீர
மிக்கு மனிதர்க்கணனி யேற்றமொடு
தோற்றுக; வெம் மிகுசீர்ச் செல்வ
மொக்கவுறுங் குடியாள ரைவரினு
மேலாக வுயர்வி னோங்கித்
தக்கவொளி வில்வீசும் விண்மணியின்
மிகுகாந்தி சார்ந்துநிற்க-

(இ-ள்.) அக்கினியே! வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளோடும், ஸ்தோத்திரங்களோடும் நிறைந்து, வீரமிகுந்து, மனிதர்களுக்குள் யாங்கள் மேன்மையடைந்து தோற்றுவோமாக. எங்களது கீர்த்தி வாய்ந்த செல்வங் கள், சாதுர் வர்ணிய நிஷாத பஞ்சகக் குடிகளெந்திலும் மேன்மை பெற்று வளர்ந்து, காந்தி வீசும் விண்மணியாகிய சூரியனைப்போல ஒளிபெற்று நிற்கட்டும்—(எ-று.)

11. வலிமையினிற் பேர்பெற்றோய், நற்பிறப்பிற்
சூரிகளு மலிந்து போற்றுந்
தலைமையுளோர, யெங்களது போற்றுதி
புணர்வாயால்; சார்ந்த வங்கி
நிலைமையிறுன் சுயக்தமத்தி லெக்காலு
மோங்குமகார் நேடியீய,
வலிமையுளோர் வணக்குரிய மகத்தொளிரு
மூன்றனையே மதித்துச் சார்வார்,

(இ-ள்.) சத்துருக்களை யடக்கும் பலத்திற் பெயர் பெற்றவனே நல்ல பிறப்போடு கூடிய செல்வவான்கள் (அல்லது யாககர்த்தாக்கள்) பெ ருந்தித் துதிக்கும் பெருமைபெற்றவனே! எங்களுடைய ஸ்தோத்திர மு

வியவற்றை புணர்வாயாக. அக்கினியே! நீ [illegible] கவிதத்தில் கீர்த்தியாகப் புத்திராதிகிருத்தி [illegible] உண்டே, வணக்குதற்குரிய யாக [illegible] பலம்பொருந்திய வலிதரும் யஜமானர்கள் [illegible] (எ-று.) [illegible] தில் இவ்விரண்டு வாக்கியங்களேயும் [illegible] னியை வாஜத்தோடு கூடியவர்கள் [illegible] நீ வியங்கள் ஸ்தோத்திராதி கர்மங்களே [illegible] ஞிக: பலவக்தா, அவிபுள்ளவர் இரண்டு [illegible] தில், சொந்தமான விட்டில் என்றபடி. [illegible] 1 செய். 2 பார்க்க.

12. சாதவேதா(ஸ)ஆ மக்கினியே, [illegible]
[illegible]
நீதியுடையார் யாமுமுனை [illegible]
[illegible]
சோதுடை வெளிவிடம் [illegible]
[illegible]
சோதரு புத்திர [illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) சாதவேதஸாகிய அக்கினியே! [illegible] ளை இருவகைப்பட்ட யாங்கள் [illegible] மாக. எங்களுக்குப் பலவித [illegible] ரும் அவர்களது சந்ததியார்களும் [illegible] (எ-று.) ஜாதவேதஸென் மண். 1 சூக். 44 செய். 1 பார்க்க.

13. உன்புகழைப் பாடுவோமக், அக்கினியே
பாடுவோடு முன்று [illegible]
கொள்பெற [illegible]
[illegible]
மன்பெறவாழ் [illegible]
[illegible]
சின்புறவெம் [illegible]
பெரும்புகழை [illegible]

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது [illegible] திரை முதலிய செல்வங்களேப் பல[illegible] ஆகிய இருவகையுஞ் சிறந்த வாழ்க்கை [illegible] திற் தோன்றிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் [illegible] கீர்த்தியைச் சொல்லுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 21.

194. (3) மண்டலம் 2. அநுவாகம் 1. சூக்தம் 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 5.

[illegible] இருக்குகள்; [illegible], 7 ஜுகுஹி; தேவதைகள் [illegible], [illegible], 4 [illegible], 5 தேவதைகளாக்கள், 6 [illegible], [illegible], 8 [illegible], இளா, பாரதிமுதலானவர், 9 [illegible], 10 [illegible], 11 [illegible]; இவை அக்கினியின் பல ரூபங்களாம்.

[illegible]. இதற்கு முன்னர் முதன் மண்டலத்தில் [illegible] பெற்றன. மண். 1 சூக் 142 பார்க்க.

([illegible])

1. [illegible] பவ்வொத்
[illegible] நின்றான்; ஆதலால்,
[illegible] தான்,
[illegible], [illegible] வைக்க, [illegible].

([illegible]) [illegible] பூமியில் அமைக்கப் பெற்ற [illegible] முன்னர் சிறப்புப் பெற்ற [illegible]. [illegible], தேவனும், பரிசுத்தஞ் செய்பவனும், [illegible] சூரியனையும் ஆன அக்கினி [illegible] — (எ-று.) பிரஜாபதி, [illegible], தூதன். பாவகன், [illegible] பெற்றவனென்பது பொருள். [illegible] குறிக்கது.

2. [illegible] தோற்றிப், பின்னர்
[illegible] மகிமையினைத் தோற்றி
[illegible] பெண்ணைத் தோடு
[illegible] பூசையை யார்த்தல்.

([illegible]) [illegible] நாராசம்ஸன் யக்ஞக்கிரஹம் [illegible] நல்ல ஒளியினாற் பிரகாசிக் [illegible], [illegible] ஸ்வர்க்கம், பூமி அந்தர மென்னும் [illegible] மகிமையினைத் தெரியப் படுத்தி, நிறைந்துள்ள [illegible] பெண்ணை, யக்ஞத்தினிடத்துத் தேவரை [illegible] — (எ-று.)

3. [illegible] போலக்கருள் ஞானத்தின் யாக
[illegible] தேவர்தம்மை
[illegible] குழுவைச் சேர்க்கல்;
[illegible] யச்சு தன்னை யெத்தல்.

([illegible]) அக்கினியே! [illegible] ஸ்தோத்திரங்களைப் பெற்று, [illegible], யாகத்தில் விளங்கத்தக்கவனும் இம்ம [illegible]

மண்டலம் 2. சூக்தம் 3.

னிதர்களுக்கிடையில் அவர்களுக்கு முன்னால் தேவர்களை யின்று பூஜிப்பாயாக. மருத்துவரது கூட்டத்தை யிலகுகூட்டிக் கொண்டுவருவாயாக. நாக்களோடு (ஹோதாக்களே அல்லது ரித்விஜர்களே!) தருப்பையிலமர்ந்துள்ள அழிவில்லாதவனான இந்திரனைப் பூஜிப்பீர்களாக—(எ-று.) அச்சுதன், அழிவில்லாதவன்.

4. தருப்பையாந் தேவ, வோங்கி வீரரிற் சிறந்தின் வேதி
விரித்துறப் பெற்றுச் செல்வத் துக்கெனப் பரந்து மேவி
யருத்தியி னிழுதொழுக்கு மிதனிடத் தமர்க, யாகப்
பொருத்தமார் வசுக்காள் விச்வதேவ ராதித்யர் காள்.

(இ-ள்.) தர்ப்பையாகிய தேவனே! வளர்ச்சி பெற்று, வீரம்பொருந்திய புத்திரர்களிற் சிறந்து, இவ்வேதியில் விரிக்கப் பெற்றுச் செல்வத்துக்காகப் பரப்பப்பெற்று நெய்துளிக்கும் இதன்மேல் (இங்குவிரித்துள தருப்பையின் மேலென்றபடி) அமர்வாயாக. யக்ஞார்த்தமானவர்களான வஸுக்களும், விச்வ தேவர்களும், ஆதித்யர்களும் இதன்மீது அமரட்டும்—(எ-று.)

5. வாயிலாந் தேவிமா ரெம் வணக்கினு லழைக்கப்பெற்றோ,
ரேயநல் லூடுபோக்கோ ரியைக நன்னர் விரிந்தே;
பாயவல் லழிவிலாதார், பரவு கீர்த்தியின னன்மை
மேயவீரரை நிறத்தைத் தூய்ப்படுப்பவர் சிறக்க.

(இ-ள்.) எமது நமஸ்கார மந்திரங்களால் அழைக்கப் பெற்றவர்களான தேவிகளாகிய துவாரங்கள், தங்களுக்கிடையே யாவரையும் இலகுவாகப் போகவிடுபவர்கள் நன்றாக விரிந்து அமையட்டும். பரப்பமைந்துள்ள அந்த அழிவில்லாத துவாரங்கள், கீர்த்தியையும், நல்லவீரர்களையும், நிறத்தையுமுடைய யஜமானர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துபவர்கள், பிரக்கியாதி யடைந்து நிற்கட்டும்—(எ-று.) இத்துவாரங்கள் அகிலாண்டத்துக்கும் சூரிய வெளியைக்கொண்டு வரும் கிழக்கு வாயில்களை யுருவகப் படுத்தியதாம் என்பர் ரிக்வேத அண்ட சாஸ்திர நூலாசிரியராகிய வாலிஸ் என்பவர்.

வருக்கம் 22.

6. நற்பணிக் குறுவோர், நாளும் பலனெமக் களிப்போர், வைக
லற்படு மிரவிருவர், திறமையோ ரெனவுறுவார்,
முற்பட விரிந்த தந்து மகவுருப் பெறுமா னெய்வார்,
நற்பய சுள்ளோர் நன்கு சுரப்பவர் நாடுக் காக்க.

(இ-ள்.) நல்லகருமத்தை யெண்ணி வருபவர்களும், எங்களுக்குப் பலனையளிப்பவரும், திறமை வாய்ந்த ஸ்திரீகளைப்போல ஒருவர்மாறி யொருவர், ஒத்துவரு பவர்களும், எதிரில் விரிந்து கிடக்கும் யக்ஞாவயவங்களாகிய நூலையாகமென்னும் உருவாய்ந்த வஸ்திரமாக நன்றாய் நெய்பவர்களும், நல்லபால் அல்லது மழைநீரோடு கூடியவர்களும், நன்றாய்ப் பலனைக் கறந்து தருபவர்களுமான (உஷஸாநக்தா) பகலிரவென்னும் இருவரும் எங்கள் யக்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

துந்தை (நாடிக் காக்கட்டும்)—(எ-று.) நாடிக்காக்க வென்பது ஸாயணரு ரையை நோக்கிச் சேர்த்தது. பயஸ், பால், மழைத் தண்ணீர் இரண்டுக்கும் பொருந்தும். பகவிரஷனால் மழையுண்டாகிற தென்பது கருத்து.

(வேறு.)

7. தேவர்களி லேறுதாக்க ளிருவர், முதன்
மையார் ஞானஞ் சிறந்து நின்றோர்,
மேவுமுடல் சிறந்தோரை நன்மறையா
னேராக வணங்கி வேண்டல்,
பாவுபுவிதனி னாபியிடை மூன்று
சாநுவினிற் பரிந்து கோல
மாவலுடன் பொழுதுதொறு மணிப்படுத்துத்
தேவர்களை யன்பினோடே.

(இ-ள்.) முதன்மை வாய்ந்தவரும், ஞானத்திற் சிறந்தவருமான தேவ ஹோதாக்க ளிருவரும், தமது சரீரத்தி லழகுசிறந்து நிற்பவர்களான தேவர்களைப், பரந்த பூமியின் நாபி அல்லது மத்திய ஸ்தானமாகிய வேதியினிடத்து ஆஹவநீயாதி மூன்று உன்னதப் பிரதேசங்களிலும் அழகாகவமைத்து நல்ல மந்திரங்களாற் கலக்கமின்றி நேராக வணங்கித் துதிக்கட்டும்—(எ-று.) வேதியைப் பிருதிவியின் நாபி யென்பது வேதமரபு. ஸாநு உன்னதப்பிரதேசம்; 3 சாநுவென்று ஆஹவநீய, கார்ஹபத்ய, தக்ஷிணாக்கினி வேதிகளைக் குறித்தார். ஹோதா, ஹோதா, ஹோம நிஷ்பாதகன், தேவாநாம் ஆஹ்வாதா.

(வேறு)

8. எம்மறை பலிக்குமாறு செயுஞ் சரச்சுவதி, தெய்வ
விம்பிய விளை, யாவற்றும் விரிந்த பாரதி, யிம்மூவர்
கொம்மையார் தேவிமார்க ளவிபெறத் தருப்பை கூர்ந்தே
செம்மையிற் குலைவிலாத சரணமாச் செறிந்து காக்க.

(இ-ள்.) எங்களது மந்திர கர்மங்களைப் பலிதமெய்துவிக்கும் ஸா வதியும், தேவியாகிய விளையும், எல்லாவற்றிலும் பரந்து மேற்போன (வ காரிய) பாரதியும், இம் மூத்தேவிகளும், யாங்கள் தருமவியைப் பெறும இங்குள்ள தருப்பையில் குலைவில்லாத சரணமாக வமர்ந்து இவ் யாகத்தை காக்க—(எ-று.) தருப்பையிலமர்ந்து என்பது இலக்கணையால் யாகத் மர்ந்து என்னும் பொருளது. கொம்மை, அழகு ஸ்வத (dh) யாவென்பத அவியைப் பெற என்றது தனது சொந்தத் திறமையா லென்பது மே டாசிரியது உரை. ஸரஸ்வதி ப்ரஹ்ம பத்தினி யென்றும், இடா அல் இளை, விஷ்ணு பத்தினியாகிய பிருதுவி யென்றும், பாரதி ஆதித்யனது தினி யென்றும் வேதார்த்த தீபிகை கூறும்.

9. பொன்வண்ணத் தண்ணலன்னம் பூரிப்போ னன்மகத்தே
மின்வண்ணத் தேவ ரிச்சைக் குரியவன்விரைவிற்கேட்டே

மன்வன்னா னாபியா மெம் பிரஜைகடமைக் காவட்டா
கொன்வண்ணத் தளிக்கல்;தேவர்க் கூடுமெறியிற்சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) பொன்னிறம் பொருந்திய வீரனும், அன்னப் பொருள் களை நிறைய வளிப்பவனும், கன்மத்தை யுடையவனும், ஒளிபொருந்திய தேவரால் விரும்பப் படுபவனும் சீக்கிரமாக விஷயங்களைக் கேட்பவனும், ஆ ள் துவட்டா நிலைக்குந் தன்மைவாய்ந்தனங்களாகச் சிறந்தவனாகிய புத்திர பௌத் திரர்களை நன்றாக வளிக்கட்டும்; அவர்கள் தேவர்களை யடையும் நெறியில் அ வர்களைச் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.)

10. வனப்பதி யெங்கன்மத்தை யறிந் தருகிலின் மருவல்;
மனத்துட னங்கியெந்த மவியினைத் தன்கன்மத்தா
னினிப்புறச் சமைக்கல்; தேவர் தம்மிடை முமைக்காப்பின்
மனக்கினி யவியை யோர்ந்து தேவர்கஞ் சமிதா சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) வனப்பதி (யூபாபிமானி தேவதையாகிய வக்கினியைக் கு றித்தது.) எங்களது கர்மத்தை யறிந்து அதற்கருகிற் றங்குக. அக்கினி தன து கருமத்தால் எங்களது அவியுணவை மனத்தி லெண்ணிப் பக்குவப் படுத் தட்டும். தேவ சமிதாவாகிய வவ்வக்கினி, உடன்தாரணம், அவதாரணம், அபிகா ரம் என்னும் மூன்று வகையிலும் காப்பிடப்பட்ட மனதாக்கினிய அவியுண வைத் தேவர்களிடத்துச் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.) சமிதா, யாகப்பசுவை விதை யிலடித்துக் கொல்லுபவன். மண். 2 சூக். 1 செய். 2ற் பார்க்க 'அக்கிர்வை தேவாநாம் சமிதா' என்பது சுருதி.

11. நெய்தெளிப்புற்ற திண்டு; நெய்யவன் யோனி; நெய்யின்
மெய்யுற வமைந்தோ னன்னான்; மெய்யொளி யவற்குநெய்யே;
எய்யுறு திச்சை யீவோ, யவிதருங்காற் கொணர்ந்து
மய்யறு சுவாகா வோடு மருவவி சுமந்தின் பூட்டல்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்து நெய்யைத் தெளிக்கிறேன். அவனது பிறப் புக்குக் காரணம் நெய்யாம், அவன் நெய்யிலேயே தனது உடலமையைப் பெற்றவன். அவனுக்கு உண்மையான தேஜஸ் நெய்யாம். விருஷபமே! (இச்சையளிக்கும் அக்கினியே யென்றபடி) யாங்கள் அவியை யளிக்கும் போது தேவர்களைக் கொண்டுவந்து, குற்றமற்ற, ஸ்வாஹா வென்னும் மந்தி ரத்தோடு தரும் அவ்வவிப் பொருளை யேற்று அத்தேவர்களுக்குக் களிப்பூட் டுவாயாக—(எ-று.) இச்சூக்தத்தில் தநூநபாத் தின்மையால் இது நாராசம் ஸ ஸூக்தமாம். இது முதல் வகுப்பைச் சேர்ந்தது. மண். 1 சூக். 142 செய் 1ன் மேற் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஸாயணபாஷ்யக்குறிப்பைப் பார்க்க.

வருக்கம் 23.

195. (4) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 4.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிருகு கோத்திரத்து ஸோமாஹூதி; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி. இதுமுதல் நான்கு ஸூக்தங்கள் ஸோமாஹூதி பாடி யவை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

1. நல்லொளி வீசு மக்கி, நற்றுதி பெற்றோன், மாந்தர்ப்
புல்லுறு மதிதி, நல்ல வவியனை, யுமக்கா, யாரு
மொல்லுமா றன்ப னென்னப் பெறவுறு மோனைத், தேவ
வல்லமைச் சனத்துத் தேவன் சாதவேதனை யழைப்பல்.

(இ-ள்.) நல்ல ஒளியை வீசுபவனும், நல்ல ஸ்துதிகளை யடைந்தவனும், மனிதர்களைச் சாரும் அதிதியும், நல்ல அவியுணவோடு கூடியவனும், மனிதர்கள் தன்னை நண்பனாகப் பெறுமாறு அடைபவனும், தேவத் தன்மை பொருந்திய ஜனங்களுக்கு மத்தியிலுள்ள தேவனும், ஜாதவேதஸனுமான வக்கினியை, யஜமானர்களாகிய வுங்கள் பொருட்டுக் கூவி யழைப்பேன்.—(எ-று.) மித்ர இவ என்பதற்கு நண்பனைப் போல என்றுஞ் சூரியனைப் போல என்று கூறுவதும் ஒன்று. ஜாதவேதஸன். மண். 1 சூக். 44 செய் 1 பார்க்க. அதிதி, விருந்து, உபசரிக்கத்தகுந்தவன் என்பது பொருள்.

2. அறனுறு மந்தரத்து மாபுரோ ரில்லின் கண்ணு
முறவிவன் றனைப்பிருகு குலத்து முன்னவர் சேவிப்போர்
நிறுவினா ரிடத்தும்; கேமியின் முழுது மித்திக்
கறுவுக பகைகளைத் தேவரிடை புகும் விரைபரி யோன்.

(இ-ள்) மழைமிகுதும் அந்தரிட்சத்திலும், மனிதர்களது கிரகத்திலு முறையாக இவ்வக்கினியைப் பிருகுகுலத்து முன்னோர்களாகிய பரிசாரர்கள் அவிரன்னவுடைத்து மமைத்தார்கள். தேவர்களிடையில் வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகளையுடையவனாகிய இவ்வக்கினி, பூமி முழுதுமுள்ள எங்கள் பகைவர்களை யெல்லாம் அடக்கி மேலாக நிற்கட்டும்—(எ-று.)

3. மனிதர் தங்குடி யிடத்தே மருவு வித்திட்டார் தேவர்
கனிதரு நட்பி னான்றுங் கருதியிற் செல்லுங் காலை;
இனிதர கிரவெல்லாமுந் தாசுட ரின்ப மெய்தத்
துனைதர வொளியின் யாக வீட்டினிற் றுதையப் பெற்றே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்க்ககமனர்களாயுள்ள தேவர்கள் மனிதர் கருதியுள்ள யாகதலத்தை நோக்கிச் செல்ல விருப்பமுற்றபோது, மானுஷப்பிரஜைகளினிடத்துச் சிநேகிதனைப்போல அக்கினியை யமைத்தார்கள். அவி யளிப்பவனாகிய தாசுஷன் சுகத்தைப்பெறுமாறு யாகவீட்டிலமைக்கப்பெற்று இன்பத்தைத்தருமாறு இராவுப்பொழுதெல்லாம் பிரகாசிக்கட்டும்—(எ-று.)

4. தன்னரு முடைமை போலத் தாங்கிய வவன்ற ஞெக்க
முன்னரு மினிமைந் தாமா லொடுங்குறக் காட்டங்கவ்வத்
துன்னிய காட்சி யற்றே; தேரினிற் றேய்ந்து வாலை
முன்னுற வசைக்கு மாவினுவை போடதிக்கு ளோட்டும்.

(இ-ள்) தன்னுடைய சொந்த உடைமையைப்போலத் தாங்கிய அவ்வக்கினியினது புஷ்டி அல்லது சரீர வளர்ச்சி ரமணீயமாக வுள்ளது. விறகுகள் ஒடுக்கத்தை யடையுமாறு அவற்றை யெரிக்கச்செல்லும் காட்சியும்

அத்தன்மைத்தேயாம். தேரிற் கட்டப்பெற்று வாலையாட்டும் குதிரையைப் போல அவ்வக்கினி தனது ஜ்வாலைகளாகிய நாக்கை யோஷதிகளுக்குள் நீட்டுவான்—(எ-று.) எவ்வக்கினி நீட்டுகிறானோ அவனது புஷ்டியைச் சேர்த்துள்ளது வடமொழி மூலத்திலென்க.

5. என்ன தம்மகத்துவத்தையேத் திஞர்துதியோர்; அன்னான்
றன்னை நேசிப்பவர்க்குந்தனதுபொன்னிறத்தைத் தோய்த்தான்;
பின்னரு மவியிற் பற்ப னிறத்தைப்பெற் றறிய நின்றான்;
மன்னு மூப்பென்று மீள விளமையை மருவ நிற்பான்.

(இ-ள்) என்னுடைய அந்த மகத்துவத்தை ஸ்தோதாக்கள் எப்போதும் புகழ்ந்தார்கள். அவனை நேசிப்பவர்களுக்கு (அவ்வக்கினி) தனது அழகிய நிறத்தை யளித்தான். ரமணீயமான ஆஜ்யாதி அவிகளை யேற்றுச் சித்திர வர்ணத்தோடு எல்லாராலும் அறியக்கிடக்கிறான். தானடையும் கிழத்தன்மையானது எப்போதும் மீண்டும் மீண்டும் (அவிகளால்) யௌவனத்தை யடையும்வண்ணம் நிற்கிறான்—(எ-று.) என்னுடைய என்றற்றொடக்கத்துமுதல் வாக்கியம் அக்கினி தன்னையே கூறிக்கொண்டதாகுமென்பார் மேனூட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 24.

6. தாகமிக் குள்ளோ னென்ன வனத்தினை யலைன்றெரிப்பான்;
ஓகையி னெறியி னீரிற் றேருறு மாவிற் சுற்றுத்
தேகுவான், கருநெறிக்க ணெரியழ கெய்திக் காண்பன்,
மேகமா ரந்தரத்தே விளங்கு விட்சோதி போன்றே.

(இ-ள்.) தாகமிகுந்துள்ளவனைப்போல அவன் காட்டையெரிப்பான். வழியி லங்குமிங்குமாகச் செல்லும் நீரைப்போலவும், தேரிற் கட்டப்பட்டுக் கனைத்துக்கொண்டு செல்லும் குதிரையைப்போலவும், செல்லுவான். கறுப்பாகிய மார்க்கத்தில் நெருப்பினதழகிய சோதியைப்பெற்று மேகநீர் நிறைந்த அந்தரத்தில் தோன்றும் சூரியனைப்போலக் காணப்படுவான்—(எ-று.)

7. பலநெறி பரந்து பூமி முழுவதும் பரவிச் செல்லுந்,
தலைமேலாஞ் சுயேச்சை யாகக் கோபனின் றேகுமாவின்;
நலவொளி கூர்ந்த வங்கி நாடிப் பூமியைப் பதத்தி
னிலவ விட்டது போற் குத்துச் செடிகளைக் கரித் தெரிக்கும்.

(இ-ள்.) பலவழிகளிலும் வியாபித்துப் பூமி முழுதும் வளர்ந்து, மேய்ப்பவனில்லாதமாடு தன்னிச்சையாக வெங்கும் திரிவதுபோலப் பரவுவான். நல்ல வொளியோடுகூடிய அக்கினி, பூமியை (யுழுது சாகுபடி செய்வதற்கு யோக்கியமாயிருக்கும் வண்ணம்) பதப்படுத்தியதுபோலக் குத்துச் செடிகளைக் கறுப்பாகச் சுட்டெரிப்பான்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

8. பூர்வகாலத்திற் செய்த வுதவியை நினைந்து பூண்ட
வார்வமோ டருந்துதியை யறைந்தன மூன்றும் யக்ஞத்;
தேர்பெறு வீரரோடு மகிமை வாய்ந் திசைமிகுந்து
சீர்பெறு நெறியிற் றோன்றுந் தனமன மங்கி சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ பூர்வகாலத்தில் எங்களுக்குச் செய்த வுதவியை நினைந்து அன்போடும் மனனீயமான ஸ்துதிகளை மூன்றும் ஸவனத்தில் உனக்கெனக் கூறினோம். அழகிய வீரர்களாகிய புத்திரரோடு மகிமை பொருந்தியதும், கீர்த்தி மிகுந்ததும், நல்ல வழியில் வந்ததுமான செல்வத்தையும அவிப்பொருளையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.)

9. நன்மைசார் வீர ருற்றோர், பகைவரை நலிப்போர், மேன்மை
யுன்னிய நடையோர் கூட வொழுக்கினை ருன்காப் பெய்தத்
துன்னிய துதிக் கிருஞ்சமத ரயலாரை வெல்க;
அன்ன மீந்திடுக போற்று மெமக்கு மெஞ்சூரி கட்கும்.

(இ-ள்.) நல்ல வீரர்களோடு கூடியவர்களும், பகைவரை வாட்டுபவரும், மேன்மை பொருந்திய நடையோடு கூடியவர்களும் தங்கள் தங்கள் குலதருமங்களைச் செய்து கொண்டு ஒருவருக்குந் தெரியாமற் றம்பாட்டி லொழுகுபவர்களும், உனது ஆணையைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய துதிகளோடு கூடியவர்களுமான கிருத்ஸமத வம்சத்தினர் தமது அயலாரை (ஒழுக்கத்தினால்) வெல்லுக. (அக்கினியே!) உன்னைத் துதிக்கும் எங்கட்கும் எங்களுடைய ஸூரிகளுக்கும் அன்னத்தைத் தருக—(எ-று.)

வருக்கம். 25.

196. (5) மண்டலம் 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸெடி. ஸோமாஹுதி; வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. சேதனன் னெமைப் பாலிப்போர்க் குதவு நற்றந்தை
போது ஹோதனாய்த் தோன்றினன், வணங்குதற் குரியன்,
நீதிசா லொழுக் குற்றுநற் செல்வ நேடுறுவோன்;
நீதி னல்வலி யவனைச் சேர்ந் தாளுவோ மவியின்.

(இ-ள்.) எங்களுக்கு அநுஷ்டான விதிகளை யறிவிப்பவனும், எங்களுடைய பிதாக்களாகிய ஸூரிகளுக்கு உதவும் பிதாவும், வணங்குவதற் குரியவனும், நல்லொழுக்கத்திற் பொருந்திச் செல்வத்தைச் சம்பாதிப்பவனுமாகிய வக்கினி ஹோதாவாய் உற்பவித்தான். நல்வலிமையோடு கூடியவவனை அவிப்பொருளோடு கூடிய யாம் அடைந்து அவனை நடத்துவோமாக—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 5.

2. எழு வார்களும் யாகநேதா வெனவிங்கு
சூழும் யாரிடம் விரிந்து தந்தொழிலொடுங் கூடும்,
வாழு மாந்தரிற் றேவர்கள் யாவர்க்கு மிடையே
வீழு மட்டமப் போதனும் விரிபவன் யாமே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை நடத்தும் நேதாவாகிய எந்த வக்கினியினிடத்து எழு ரச்மிகளாக வெண்ணப்பட்ட எழு ஹோதாக்களும் தங்கள் தங்கள் கர்மங்களை விஸ்தாரமாகச் செய்துகொண்டு கூடியிருக்கின்றார்களோ, எவன் மனிதர்களுக்குள்ள போதாவைப் போல எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மத்தியில் எட்டாவதாகிய போதனாய் வியாபித்து நிற்பானோ (அந்த அக்கினி எங்களுடைய யக்ஞத்தைத் தாங்கட்டும்)—(எ-று) எழுவார் என்றது எழு ஹோதாக்களை. போதன், போதா, பரிசுத்தஞ் செய்பவன் மண். 2 சூக். 1 செய். 2 இன் உரையைப் பார்க்க.

3. இம்மகத்தினை யெணியவி யேந்தவும் பிரமஞ்
செம்மை சாரவே கூறவும் விரும்புவன் சிறந்தே;
இம்மை யெக்கவி யேயினுந் தன்னவா யிசைப்பா,
னம்மை நேமிசார் சக்கரமா மெனப் பரந்தே.

(இ-ள்.) [மேற் செய்யுளில் ஹோதாக்களாகவும், போதனாகவும் தொழில் புரிவதிற் களிகொண்ட அக்கினி என்று இதரத் தொழிலுஞ் செய்வான் என்கிறார்.] இந்த யக்ஞ கர்மத்தை யெண்ணி அத்வர்யுவாய் அவியுணவை யேந்தவும், ஹோதாவாய் பிரஹ்மங்களை அல்லது சுஸ்திரங்களைச்சொல்லவும் விரும்புவான்., வளைய மானது சக்கரத்தைச் சுற்றுவிப்பது போல எல்லாக்கவிகளையும் (அல்லது மேதாவிகளான ரித்விஜர்களது ஞானகர்மங்களையும்) தன்னுடையவா யாக்கிக் கொள்வான்—(எ-று.)

4. தூயவன் பிரசாத்தனாய் மக விடையூறு
வீயவாற்று தூய்க் கன்மனாய்த் தோன்றினன்; றனது
ஞாயமான பல் விரதங்க ளறிவுற் றனனைத்
தோய விட்டிவ னேறுவான் மரக்கிளை தூக்க.

(இ-ள்.) இயல்பாகவே பரிசுத்தமுள்ள வக்கினி, பிரசாஸ்தாவாய், யக்ஞவிடையூறுகள் கெடுமாறு செய்யும் பரிசுத்த கர்மனாய்ப் பிறந்தான். அவனது அழியாத பலனோடு கூடிய விரதங்களை யறிந்து இங்கு நடைபெறுமாறு செய்து மரக்கிளை செழித்தோங்குவதுபோல விருத்தியடைகிறான்—(எ-று.)

5. எவைக ளிங்குறாங் களிப்பொடு பரவுறு மவையே
சுவை பெறவவி விரும்பு நேதாவெனு மவன்ற
னவையில் மூன்றுரு தம்மினுஞ் சிறந்த தன்னிருத்தைச்
சவையினிற் பலவகை புரிந் துபசரிக் கின்ற.

(இ-ள்.) எந்த விரல்கள் இங்கு அநுஷ்டிக்கப்படும் யாகத்தினிடத்து வந்து பாவிக்களிப்பை யளிக்கின்றனவோ தர்மே யோடி யாடித்திரி

யும் அந்த விரல்களை, அவியையுண்ண விரும்பும் நேதாவாகிய அவ்வக்கினி
யினுடைய ஆறுவகையும், காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி யென்னும் மூன்று
உருவத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த நிறத்தைப் பலவகையாக யக்ஞக் கூட்டத்
திற் புரிந்து அவனை யுபசரிக்கின்றன—(எ-று.) இது ஸாயணருரை.
ஆயவ, கந்த்ர்ய: என்றும், தேவ: ப்ரீணயித்ர்ய: என்றும்: ஸ்வஸார:, ஸ்வயம்
ஸாரிண்யோ அங்குலய: என்றும், ருவித் பஹு-க்ருத்வ: என்றும் பொருள்
கூறுவர். மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்குப் பொருள் விளங்கவில்லை
யென்று கூறி, 'நேதாவாகிய வவனுடைய பசுக்கள் அவனது நிறங்களினாற்
றம்மைப் போர்த்துக் கொண்டு அவனைச் சேவிக்கின்றன நம்மிடத்துக்கு
வந்துள்ள சகோதரிகளாகிய மூவரைக் காட்டிலும் அவன் பெரியவ னன்
றோ?' என்று மொழிபெயர்ப்பர். உஷஸ்-க்களை நடத்துவதால் அக்கினியை
நேதாவென்றும், பசுக்கள் மூன்றென்றதற் கொப்ப உஷஸ்-க்களும் மூன்
றாயினவென்றும் லுட்விக் என்பவர் எண்ணுகின்றார் என்பர்.

6. சுவசை நெய்யினை யேந்தித் தாயருகினிற் றோய்ந்து
திவமொடும் முறைகாலை யிவைவர னினைந்து
தவமகிழ்குவன், வானத்தின் மழையினைச் சாரும்
யவமகிழ்வதின் மகத்தி னத்துவரியு வீண்டே.

(இ-ள்.) சகோதரி ஸ்தானத்திலுள்ள (ஜுஹூ) நெய்த்துடுப்பு
நெய்யை யேந்திக் கொண்டு வேதி பூமியாகிய தாயின் பக்கத்தில் உறையும்
போது, அந்நெய்த்துடுப்பு முதலிய உபகரணங்கள் வருவதை அல்லது வந்
திருப்பதை யெண்ணி, மழை வரவை நோக்கி மகிழும் யவமாதிய தானியங்
களைப் போல, அத்வர்யு மிக மகிழ்ச்சிகொள்வான்—(எ-று.) ஸ்வஸா, சுவ
சை, சகோதரி, நெய்த்துடுப்பைக் குறித்ததென்பார் ஸாயணர்; உஷஸைக்
குறிக்கு மென்பார் மேனாட்டாசிரியர். தாய், பூமியைக் குறித்துக் காட்டும்
உத்தரவேதி யென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

7. தனது கன்மத்தி னவிகளைத் தாங்குவ தற்கா
னினிப் புரிந்திட விருத்துவிக்காய் மகத்தொழிலை;
பினர் மகத்தினிற் காமனி யளித்தனந் தோமந்
தனைய மீந்தன காமவற் கழகு தைவரவே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி தனது யக்ஞ கர்மத்தில் அவிகளைத் தாங்கும்
சக்தி தனக்குறுவதற்காக ஹோதா, போதா, பிரசாஸ்தா முதலிய ரித்விக்ரூ
பத்தைத் தரித்துத் தானே யக்ஞகர்மங்களைச் செய்யட்டும். பின்பு யாங்களும்
மகத்திற்கு வேண்டிய சரு புரோடாசாதி யவிகளையும் அழகுபெற அவற்குச்
சார்த்தினம்; ஸ்தோமத்தையும் அளித்தோம்—(எ-று.) 'யாங்கள் அளித்
தோம், அவற்றை யாங்கள் பெறட்டும்' எனமொழி பெயர்ப்டார் மேனாட்டா
சிரியர்.

8. அங்கிரேய யறிவாளனும் வணங்குதற் குரியோர்
மங்கலில் லெலாத் தேவர்க டம்மையுந் திருத்தி
பொங்குமா றிவட் புரிந்திட வருளுவாய்; யாமு
மங்கமாய் மக மாற்றின முன்றனக் கெனவே.

மண்டலம் 2. சூக்தம் 6.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (உன்னுடைய மகிமையை அல்லது கர்மப்பிரயோகத்தை) யறிந்தவனாகிய யஜமானன், வணங்குதற்குரிய எல்லாத் தேவர்களையும் ஸந்தோஷப் படுத்துமாறு, (அநுக்கிரகிப்பாயாக.) யாங்களும் உனக்காகவே யாகத்தைப் புரிந்தோம். (நீயே அவ்வத் தேவர்களது ரித்விக்காயிருந்து காரியத்தை நிர்வகிப்பாயாக.) — (எ-று.)

வருக்கம். 26.

197. (6) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 6.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸோமாஹுதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு)

1. அங்கி யிவ்வென் ஸமித்தெரி யார்ந்ததைத்
தங்கு போற்றினி னுன்றனைச் சார்ந்ததை
யங்கமாக வடைந்திட; னற்செவிக்
கிங்கிந் நல்லிசை யின்பி னெடுத்திடல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஜ்வாலையோடு கூடியதும் எனது போற்றோடு உன்னைச்சார்ந்துள்ளது மான இந்த ஸமித்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவாயாக. இந்த நல்ல கீதத்தைச் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளுவாயாக—(எ-று.)

2. அங்கியே, வலிபெற்றவ, வேகமாய்ப்
பொங்கு மிட்டியோய், நற்பிறப் புற்றவ,
அங்கமான விச்சூக்தத்தி னுன்னை யாந்
துங்க மாகத் துதைந்து வணங்குவம்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! வலிமைக்குப் பிறந்தவனே! வேகமாகச் செய்யப்பெறும் இஷ்டியுள்ளவனே! நல்ல பிறப்போடு கூடியவனே! அழகிய இந்த ஸூக்தத்தினால் உன்னை யாங்கள் பரிசுத்தமான வலியாவுதிகளோடு நெருங்கி வணங்குவோம்—(எ-று.) அச்வ மிஷ்டே என்பதற்கு, வேகமாய்ப் பொங்கு மிஷ்டியோய் என்றது, குதிரைகளைத் தேடுபவனே யென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

3. செல்வ மீபவ செல்வம் விரும்புனை
நல்லிசையினை நாடு முன்றன்னையே
நல்லிசை கொடு நாடி வணங்குவம்
பல் லுபசாரனை புரி யாங்களே.

(இ-ள்.) செல்வத்தைத் தருமக்கினியே! செல்வத்தை விரும்புபவனும், நல்ல ஸ்துதி கீர்த்தனங்களை விரும்புபவனுமான வுன்னைப், பலவித உபசாரங்களும் புரியும் பரிசாரர்களாகிய யாங்கள் உபசரித்து ஸ்தோத்திர கீதங்களால் வணங்குவோம்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

4. செல்வ நாயக, செல்வத்தை யீபவ,
நல்லனத் தவ, ஞான நிறைந்தவ,
ஒல்லும் வாய்மையை யுன்னி வெறுப்பவர்
புல்லுறு தெமைப் போக்குக தூரத்தே.

(இ-ள்.) வஸுபதியே! செல்வத்தை யளிப்பவனே! மகவானே! (அன்னப் பொருளோடு கூடியவனே!) ஸூரியே! எங்களைத் துவேஷிப்பவர்களோடு யுத்தம் செய்து அவர்களைத் தூரத்தி லோட்டுவாயாக—(எ-று.)

5. எங்களுக் கவன் விண்ணினி ழிந்துறுந்
தூங்க நன்மழை தோய்க்கல்; அடக்கலா,
வெங்களுக் கவன் வன்மை யியைத்திடல்;
எங்களுக் கவ னேய்க்கல் பலன்னமே.

(இ-ள்.) விண்ணினின்று பொழியும் மழையை அவன் எங்களுக்குத் தரட்டும். ஒருவராலும் அடக்கமுடியாத பலத்தை அவன் எங்களுக்களிக்கட்டும். ஆயிரக்கணக்கான உணவுப் பொருள்களை யவன் எங்களுக்குக் கூட்டிவைக்கட்டும்—(எ-று.)

6. தூத, போற்றுதற் கேற்றவ, வாலிப,
ஹோதனே, யுனை யோது மவனுறன்
றீதி னாற்றுணை தேடுகின் றோ,னவற்
கேத மாற விரைய வருகினே.

(இ-ள்.) தூதனே! போற்றுதற் குரியவனே! இளமை மிகுந்தவனே! ஹோதாவே! உன்னைத் துதிப்பவனும் உன் துணையைத் தேடுபவனுமான வ வனுக்குத் தான் பசிக்கும் வண்ணம் அவனுக்கருகில் வருவாயாக—(எ-று.) விளிகள் அக்கினியைக் குறித்து நின்றன.

7. இருவகைப் பிறப் பேய்ந்தவர் தம்முளும்
பெருமை சார்கவி பேசுமறி வொடு,
மருமை யாக வுலாவுவை, யக்கினி,
நரரி னன்பெனத் தூதென நாடியே.

(இ-ள்.) கவியே, அக்கினியே! தேவர் மனிதரென்னு மிருவகைப் பிறப்பாளருக்கு மத்தியில், ஞானத்தோடு, மனிதர்களுடைய ஸ்நேகிதனைப் போலத் தூதனாக வுலாவுவாய்—(எ-று.)

8. யாவு மோர்தரு நீயிவ ணெங்களு
மாவலோ டெம தாசைக ளார்த்துக;
தேவர் தம்மை வணங்கிடல் ஞானியே,
பாவு மிக்குறை மீது பரவவே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 7.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையும் அறியும் நீயிவ்விடத்து எல்லாப்பக்கத்தி லும் ஆவலோடு எங்களுடைய இச்சைகளை நிறைவேற்றுவாயாக. ஞானியே! தேவர்களை வணங்கு. வாயாக. இத்தருப்பைமீது தங்குவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம். 27

198. (7) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 7.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸோமாஹுதி; வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

1. அங்கி, வாலிப மார்ந்தவ, பாரத,
தங்க நல்வசு, கீர்த்தி துறைதந்திவட்
பொங்கு பேரொளி போர்த்துப் பலர்விரும்
பங்கமான தனத்தை யணைக்கவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! இளமை மிகுந்தவனே! பாரதனே! வஸுவே! கீர்த்தி மிகுந்து, மிக்க வொளியோடு கூடிப் பலராலும் விரும்பப்படும் செல்வத்தை யெங்களுக்குக் கொண்டு வந்து தருவாயாக—(எ-று) வஸு, செல்வ காரணன், ஒருவகைக் கடவுள் வகுப்பினன். பாரதன், பாரத ரித்விஜர்கள் அவர்களால் மதனஞ்செய்யப் பட்டுக்கொண்டு வசப்படுபவன், அவர்களது ஸ்தோத்திரம்அவி யிவற்றிற்களிப்பவன்.

2. தேவர் தம்பகை மானிடர் தம்பகை
யேவர் தட்பகை யேனு மெமைத்தம
தோவி நீவலிக் குள்ளடக்கா தறல்;
பாவு மன்ன துவேடநின் றோம்புக.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய பகையும் மனிதர்களது பகையும் எம்மை யடக்கியாளாமலிருக்கட்டும். அவ்வகைய துவேஷங்களினின்று எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக—(எ-று) அராதி என்னும் வடமொழிப் பதத்துக்குத் தான மின்மை யென்பது பொருள். அது சத்துருத்துவத்தைக் குறித்தது

3. உன்னருளி னெவ் வுன்னலர் தம்மிடை
மன்னிடும் பகை தன்னையும், வேகமார்
நன்னதிப் புன லீந்திக் கடத்தலிற்,
றன்னமுந் துணையின்றிச் சயிப்பமே.

(இ-ள்.) உனது அருளினால், நீரோட்டத்தை நீந்தித் தாண்டுவது போலத் தனியாகவே (ஒருதுணையுமில்லாது என்றபடி) எம் சத்துருக்களதுபகையைக் கடந்து செல்வோமாக—(எ-று.)

4. சுத்தனே, தொழற் கேற்றவ, பாவக,
இத்தரைக்க ணிழுது நனைத்திட

வொத்த போது மகத்துவ முற்றுநீ
தத்து சோதியிற் சாருவை, யங்கியே.

(இ-ள்.) சுத்தனே! வணங்கத் தக்கவனே! பாவகனே! அக்கினியே! உன்னைநெய் நன்றாக நனைத்த போது மகத்துவமிருந்து நல்லொளியோடோங்குவாய்—(எ-று.)

5. காளையோடுநின் கன்றை யகட்டுறும்,
பாளை யாவொடு, பண்பில் மடைப்பொடு
நாளு முன்றனைப், பாரத, வங்கியே,
வேள்வி தோறும் வணங்கநீ யெம்மவன்.

(இ-ள்.) பாரதனே! அக்கினியே! காளையோடேனும், சூல்முதிர்ந்த பசுவோடேனும், மலட்டுப்பசுவோடேனும் யாங்கள் உன்னை வணங்க நீஎங்களால் ஆராதிக்கத்தக்கவனாகிறாய்—(எ-று.) அஷ்டாபதி; என்பதற்குக் கன்றை வயிற்றிலுடைய பசுவென்று ஸாயணர் பொருள் கூறுவர். ஆனால் எட்டட்சர முள்ள பாக்களா யிருக்கலா மென்று ராத் (Roth) கிராஸ்மான் (Grassmann) என்பவர்கள் என்னுறுவார்கள். ஈண்டு பசுவென்னும் பதமும் ஸ்தோத்திரம் என்னும் பொருளைச் சுட்டும் என்பார் பெர்கேன் (Bergaigne) என்பவர். செய்யுளில் கன்றை யகட்டுறும் பாளை ஆவென்றார். பாளை கருப்ப சிசுவுக்குப் பெயர்.

6. மர வுணவினான், மன்னு மிழுதினன்,
பரவு வோரொடு பண்பிற் பழையவன்,
வரவுயர் வினன், வல்லமை புத்திரன்,
தரமுயர்ந்த வதிசயத் தன்மையன்.

(இ-ள்.) ஸமித்தை யுணவாக வுடையவன், நெய்யால் நனைக்கப்பெற்றவன், ஹோதா, புராதனன், சிரேஷ்டன், வலிமையிற் பிறந்தவன், அற்புதன். (இப்பேர்ப்பட்ட மஹாநுபாவன் எம்மை ரட்சிக்கட்டும்)—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

199. (8) மண்டலம் 2. அநுவாகம் 1. சூக்தம் 8.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1–5. காயத்திரி, 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. அன்னம் வேண்டு மவனிற் றுதித்திடல்
மன்னு கீர்த்தி வளருத்தமன், பயன்
றுன்னுமாறு பொழிபவ, னங்கியி
னுன்னு நற்பரி யூர்தியை வேகமே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 8.

(இ-ள்.) கீர்த்தி சிறந்த உத்தமனும், பலனைப் பொழிபவனுமான அக்கினியினது அசுவ மார்த்த தேரை, உணவுப் பொருளை யாசிப்பவன் துதிப்பதுபோல, வேகமாகத் துதிப்பாயாக—(எ-று.) மனமே அல்லது ஹோதாவே என ஒருவிளி கூட்டுக. தேரிற் பரிகட்டுவதைப் புகழ்க வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

2. தாசுடரை நெறியி னடத் துவோன்,
பேசு மூப்பிலன், சத்துருவைக் கிழத்
தாசி னேய்ப்பவன், பார்க்க வழகினன்,
நேசமோ டென்றும் போற்ற நிலைஇயினன்.

(இ-ள்.) தாசுஷர்களை (அவியளிக்கும் யஜமானர்களை என்றபடி.) நல்ல நெறியில் நடத்துபவனும், கிழத்தன்மை யற்றவனும், சத்துருக்களை விரைவிற் கிழப்படுத்துபவனும், வணங்குவோர் பார்ப்பதற் கழகிய தோற்றத்தோடு கூடியவனுமான வக்கினி எக்காலத்தும் அன்பர் போற்றுமாறு தங்கினான்—(எ-று.)

3. தோடமோ டுடைக் காலத்துஞ் சோதியோ
டூடிலா துற வில்லினி லெய்தியே
தோடமற் றழிவில்லா விரதத்தின்
பீடு தோன்றப் புகழப் பெறுபவன்.

(இ-ள்.) இரவும், பகலும் சோதியோடு விளங்குமாறு யாகவீட்டின்கணுற்று, குற்றமற்று அழிவில்லாத அவனது விரதத்தின் பெருமை தோன்றுமாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெறுபவன் (எவனோ அவன் அக்கினியென்க.)—(எ-று.) தோஷம், இரவு, குற்றம் என்னும் இரண்டு பொருளினும் வந்தது. உடைக்காலம். உஷைக்காலம், உஷஸ்காலம், விடியற்காலம்; ஈண்டு இலக்கணையாற் பகலைக் குறித்தது.

4. விண்மணியி னொளியினை வெல்லவே
யெண்ணு சித்திர வெல்லின் றுகையொடு
கண்ணுறக் கிழத்தன்மை கழிந்தழ
கொண்ணுமா றெவ்விடத்து மொழுகுமே.

(இ-ள்.) விண்ணிலுள்ள சூரியனது ஒளியைப் போன்று சித்திர பானுவோடு கூடிக், கிழத்தன்மை நீங்கி, அழகாக எல்லாவிடத்தும் கதிர்களையோட்டிப் பிரகாசிக்கும்—(எ-று.)

5. அங்கி யத்திரி தன்னை யவனுடைத்
துங்க வாட்சியிற் றோய்ந்திட வுக்தங்கள்
பொங்கு மன்பிற் புரிந்த; புகழெலா
மங்கமாக வவனை தரித்தனன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

(இ-ள்.) அத்திரி (சத்துருக்களையும் அன்னத்தையும் பட்சணஞ்செய், பவனென்பது பொருள்) யாகிய அக்கினியை அவனுடைய ஸ்வய ஆட்சியிற்றங்குமாறு உக்தங்கள் அல்லது ஸ்தோத்திர வசனங்கள் அன்போடு புகழ்ந்து புரிந்தன. எல்லாக் கீர்த்தியையும் அவனேயேற்றுத் தாங்கினன்—(எ-று.)

(வேறு.)

6. சோமனக்கினி யிந்திரன் றெருக்க தேவதைக
ளாமெவர்களு முதவியை யாற்றிட யாங்கள்
பேமற நலிவின்றியே பிறங்குக குழுவி;
நாமுறப் பொரும் பகைவரை நலிதகெத்தாழுகுகவே.

(இ-ள்.) ஸோமன், அக்கினி, இந்திரன் முதலிய எல்லாத் தேவர்களுடைய வுதவியையும் பெற்று யாங்கள் இம்சையில்லாமற் கூடி வாழ்வோமாக. எங்களுடைய சத்துருக்களை வாட்டி வெல்வோமாக—(எ-று.) பேமற நாமுற என்பன எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன.

வருக்கம் 29.

ஆகச் செய்யுள். 713.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 32 வருக்கமும் 15 சூக்தங்களும், 157 இருக்குக்களுமுள்ளன.

200. (9) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம் 9.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம். திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி

(வேறு)

1. ஞானவா,னோக்கமுள்ளோ,னொளியுளோ,னன்னூட்புற்றோன்,
பூணூறும்விரதமொன்றுகுலைவுறுமதியைப்பூண்டோ
னூன வாயிரஞ் சுமப்போ,னுத்தம,னங்கி,தூய
மானமார் நாக்கோ,னேதா, மருவினன் வடவேதிக்கண்.

(இ-ள்.) ஞானவானும், வளர்பவனும், ஒளியுள்ளவனும், நல்ல வலிமைபொருந்தியவனும், எடுத்துக்கொண்ட விரதங்கள் கெடாதபடி காக்கும் புத்தி வாய்ந்தவனும், ஆயிரக்கணக்கான வுருவைத் தாங்குபவனும், உத்தம

மண்டலம் 2 சூக்தம் 9.

னும், பரிசுத்தமான நாக்கோடு கூடியவனும், ஹோதாவுமான அக்கினி (ஹோத்ருஷதனம்) உத்தரவேதிக்கண் அமர்ந்தான்---(எ-று.) வஸிஷ்டன் எல்லாவற்றையும் ஒளியாற் போர்க்கும் உத்தமன் என்பது பொருள். செய்யுளில் உத்தமனென்றார். ஹோத்ருஷதனம், ஹோத்ரு ஸதனம், ஹோதா வமரும் இடம், உத்தரவேதியென்க, வடவேதியென்றார் செய்யுளில்.

2. காளையே யங்கி நீயுங் கருதிடு தூதனாகல்;
நாளுநீ யெமதுதுன்ப நலித்திடல்; நிதியைச் சேர்க்கல்;
தாளுடனொளிர்ந் தெம் மைந்தர் சாற்றிடு போராதி
யாளுமேவ னென்னக்கொள்க கருத்துறுங் காவலோர்க்கே.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வருடிக்கும் விருஷபமே! அக்கினியே! நீ தேவர்களை யழைக்கும் தூதனாகுக. எங்களுடைய கஷ்டத்தை எப்பொழுதும் நிவிர்த்திப்பாயாக. எங்களுக்குச் செல்வத்தைச் சேர்ப்பாயாக. நன்றாக வொளிவீசி எமது புத்திரர்களையும், போர் முதலிய வ்யாபாரங்களையும் காக்குங் கருத்து மிகுந்த காவலனென வுன்னை மதிக்கச்செய்வாயாக---(எ-று.)

3. அங்கிநீ பிறந்த வுச்சத் தானத்தும் வணங்குவோமால்;
தங்குகீழ்த் தலத்துமுன்னை வணங்குவோம் போற்றியாற்றி;
இங்குநீ யுதித்தபூமி யேத்துவேன்; வளர்த்தார் நன்கே
பொங்கு நல்லொளியின் மூட்டப்பெற்ற வுன் றனை யவியின்.

(இ-ள்.) அக்கினியே நீ சூரிய ரூபமாகத் தோன்றிய பரமோன்னதத்தானமாகிய ஆகாசத்திலும் உன்னை வணங்குவோம். அதற்குக்கீழே மின்னல் ரூபமாகத் தோன்றும் அந்தரிட்சத்திலும் உன்னை ஸ்தோத்திர பூர்வமாக வணங்குவோம். இவ்விடத்து நீ யாகாக்கினியாக வுதித்த பூமியையும் துதிப்பேன். நன்றாக மூட்டப்பெற்ற வுன்னைப் புரோடாசாதி அவிப்பொருள்களோடு அத்வர்யுக்கள் நன்றாக வளர்த்தார்கள்---(எ-று.)

4. வணங்குதற் குரியோர், யங்கி, யவியொடும் வணங்க வின்னே
யிணங்கியா மீயுந்தானஞ் சிறந்ததென் றேத்துவாய்கே;
அணங்குறு தனபதியா மார்க்குமெச் செல்வத்திற்கும்;
துணங்கற வொழிக்கும் வாக்கைத் தோற்றுவிப்பவனு நீயே

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரியவனே! அக்கினியே! நீ தேவர்களை அவிகளோடும் வணங்குவாயாக. யாங்கள் தரும் இவ்வவிக்கொடை ஸ்வாதுதம் ஸ்வாதுதரமென்று சிறந்து கூறுவாயாக நீ எல்லாச் செல்வத்திற்கும் தனபதியாம். இருளையோட்டும் ஸ்துதிவசனங்களை எம்வாயினின்று தோற்றுவிப்பவன் நீயேயாம்---(எ-று.) துணங்கறல், இருள்.

5. கண்ணினுக் கினியோய், நாளு நாளு முற்பவிக்கு முன்ற
னெண்ணுறு முபய செல்வங் குறைவிலை யெய்துறுவார்;
நண்ணுறு போற்றோனை, யங்கி, நல்லனத் தோனாய்ச் செய்க;
புண்ணியப் புதல்வரோடு பொருந்து செல்வத்தோனாக்கல்.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியவனே! அக்கினியே! ஒவ்வொருநாளும் அக்கினிஹோத்திரகாலத்தி லநுபவிக்கும் உன்னுடைய உபயசெல்வங்கள் குறைவை யடைவதில்லை. உன்னை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து உன் பக்கலுறு பவனை நல்ல உணவுப்பொருளோடு கூடியவனாகச் செய்வாயாக. நன்னெறியிலுற்ற புத்திரர்களோடு செல்வத்தையும் பெற்றவனாக அவ் யஜமானனைச் செய்வாயாக—(எ-று.) உபயசெல்வமென்றது தேவர்களுக்கு அவியூட்டும் செல்வமும், மாந்தர்களுக்கு யாகப் பயனை யளிக்குஞ் செல்வமுமாம்.

6. இச்சுடர்த்தொகுதியுள்ளோன், பதிநலமியைந்தோன் போற்றின்
மெச்சு தேவரை வணங்கு மேன்மையன் மகோத்தமன்றான்
நச்சுக வெம்மை; அங்கி, யிகமிழாவலியோய், செல்வ
பொய்ச்சுவ,வொளியோய்,பாவம்பாற்றுவோயொளிர்கநன்கே.

(இ-ள்.) இந்த ஜ்வாலாஸமூஹங்களோடு கூடியவனும், நல்ல பிரஜைபுகளையுமுடையவனும், தேவரைப் போற்றினாலும் அவியினாலும் வணங்குபவனும், யாக உத்தமனுமான அக்கினி எம்மை விரும்பி எம்முடையவனாகத் தங்கட்டும். அக்கினியே! சத்துருக்கள் திரஸ்காரஞ் செய்யமுடியாத வலிமையோடு கூடியவனே! செல்வ நிறைந்தவனே! ஒளியோடு கூடியவனே! எங்கள் பாபத்தை யற வாழ்ப்பவனே! நன்றாய் எங்களது க்ஷேமத்தைக் கருதிப் பிரகாசிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

201. (10) மண்டலம். 2 அநுவாகம். 1. சூக்தம். 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. சுஹோத்திர, னங்கி, தந்தை துணையு முக்கிய, னிளையின்
மஹோத்தமப் பதத்திம் மாந்தர் மூட்டுற நிற்போன், கீர்த்தி
சுஹோத்தம மாகப் போர்ப்போன், றேய்ந்த பல்வகை ஞானத்தோன்,
மிஹோத்தம வலியுணவோ,னமரன் யாவரும் போற்றற்றான்.

(இ-ள்.) எல்லாராலு மழைக்கப்படுபவனும், தேவர்களைப் பரிபாலிப்பதில் தந்தை போன்றவனும்,முக்கியனும்,இளையெனும்உத்தம யாகஸ்தலமாகிய உத்தர வேதியில் மனிதர் தன்னை மூட்ட நிற்பவனும், கீர்த்தியை உடையாகப் போர்த்தவனும், பலவித பிரக்ஞைகளோடு கூடியவனும், சிறந்த வலிமை யுடையவனும், அன்னப் பொருளோடு கூடியவனும், மரண தருமமற்றவனுமான அக்கினி எல்லாராலும் போற்றத் தக்கவனும்—(எ-று.) சுஹோத்திரன், நன்றாய் அழைக்கப் படுபவன் என்பது பொருள். ஜோஹூத்ரன் என்று வடமொழி மூலத்திலுள்ளது.

2. சித்திரபாநு, வங்கி, செவிதர லெலாப் பண்ணேடு
மொத்தியானழைப்பதைப்,பல்லுணர்வுளோ,னமரன்றானும்;

மண்டலம் 2. சூக்தம் 10.

இத்துரை யவன்றன் றேரைக் கறுப்புமாச் சிவப்பு மீர்க்கும்;
ஒத்தபல்லிடஞ் சேர்க்கப்பெற் றவைகளைத் துவர்ப்படுப்பான்

(இ-ள்) சித்திரம் போன்ற பற்பலவித ஒளியை யுடையவனும், பலவித பிரக்ஞைகளோடு கூடியவனும், அமானுஷனுமான அக்கினி, எல்லாப்பண்களோடும் யானழைப்பதைக் கேட்கட்டும். அவனுடைய தேர்களைக் கறுப்புக் குதிரையும் சிவப்புக் குதிரையுமாக இழுக்கும். யாகக் கிரகத்திலுள்ள பலவிடங்களுக்கும் ரித்விக்குக்களாற்கொண்டுபோகப் பெற்று அவ்விடங்களைச் சிவப்பு நிறப்படுத்துவான்—(எ-று.) துவர், சிவப்புநிறம்.

3. மல்லார்ந்த சயனக் கட்டை மதித்தற கல்லுறுகிற் றீயை
வல்லாரும் பிறப்பித்தார்; அவ்வக்கினி விவித வுடைச்
சொல்லார்ந்த செடியி னுற்றான் கருவென; மகிமையோடும்
அல்லார்ந்த விரவுந் தன்னைத் தொடாவுறாத் தீயின் வாழ்வான்.

(இ-ள்.) (வல்லவர்களாகிய அத்வர்யுக்கள்) நன்றாய் உருப்படுத்தப் பட்ட அக்கினியை மூகம் மேலாகக் கிடக்கும் அரணியிலிருந்து கடைந்து பிறப்பித்தார். அவ்வக்கினியும் பலவிதமாயுள்ள ஓஷதிகளிற் கருப்பரூபமாகத் தங்கினன். இருட்டு நிறைந்த இராவும் தன்னைத் தொட (மறைக்க வென்றபடி) முடியாதபடி தனது மகிமையோடும், அறிவோடும் வசிக்கின்றான்—(எ-று.) வாழ்வான் காலவழுவமைதி.

4. எப்புவனத்துந் தங்கி மகிமையி னியைந்திங் கெவ்வாத்
துப்பினு மோங்கி வன்மை துதைந்தியா வாருங் காணா
வொட்புறு மங்கி தன்னை யுத்தம வவியி னோடுந்
துப்பொடு நினைக்கா நின்றேன் றூய்மைகொள் மனத்தினோடே.

(இ-ள்.) எல்லாப் புவனங்களிலும் (அல்லது பதார்த்தங்களிலும்) வைச்வாநரரூபமாய்த் தங்கி, மகிமை பொருந்தி எவ்விதப் பதார்த்தத்தோடும் கூடிய வுணவுப் பொருள்களில் வியாபித்து நின்று, பலம்பொருந்தி, இங்கு யாருங் காணும் வண்ணம் தங்குகின்ற அக்கினியைச், சிறந்த புரோடாசாதி அவியுணவுகளோடும், நெய்யோடும், (பரிசுத்த மனமுடையனாய்) நினைக்கின்றேன்—(எ-று.) துப்பு, உணவு நெய் என்னும் இருபொருளிலும் வந்தது. தூய்மைகொள் மனத்தினோடே என்னும் விசேஷணம் வடமொழி மூலத்திலில்லை.

5. எத்திசையும் பரந்திங் கெதிருறு மவனை நெய்யாற்
பொத்துவேன்; வாதையில்லா மனத்தொடு மதனை யேற்க;
மர்த்தியர் போற்றுமங்கி, மாந்தர்கள் விழைவண்ணத்தா
னொத்த காந்தியினிறைந்தோ னொளிமிகுந்தெனைத் தொடற்க

(இ-ள்.) எல்லாத் திக்குக்களிலும் பரந்து இங்கு யக்ஞத்தை நோக்கிவரு மிவ்வக்கினியை நெய்யினால் நனைப்பேன். வருத்த மற்ற மனத்தோடு அவன் அதனை யேற்கட்டும். மர்த்தியர்கள் துதிக்கும் அக்கினியும், மனிதர் விரும்பும் நிறத்தோடு கூடியவனும், பூரண தேஜஸோடு கூடியவனுமான

வவன் தனது தேஜஸ் மிகைபட்டு எம்மைத் தொடாதிருக்கட்டும்—(எ-று.) அரட்சஸா மனஸா என்பதற்கு, வாதையில்லா மனத்தோடு மென்னுங் குற்றமற்ற ஸ்தோத்திரத்தோடும் என்று பொருளுரைப்பர் ஸாயணர். அற்றேல், இரண்டா மடியை, 'பொத்துவேன்; குற்ற மற்ற புகழொடு மதனை யேற்க;' 'எனமாற்றிப் படிக்க. குற்ற மற்ற ஸ்தோத்திர ங்களோடு கூட்டி, யளித்த அந்நெய்யை அவ்வக்கினி யேற்றுக் கொள்ளட்டு மென்று பொருளுரைக்க.

6. தேசினாற் பகைவனைநத்துத் தெரிகவுன் பங்கை; உன்னை
யாசறு தூதாப் பெற்றே மனைக முன்மனுவைப்போன்றே;
பேசறு செல்வமுற்றேன் யான்பெருங் கூச்சலோடு
மாசறு பலனை யீந்து குறைவனுந் தீ விளிப்பல்.

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) உனது தேஜஸினாற் சத்துருக்களை யடக்கி உனது பங்கைத் தெரிந்து கொள்ளுவாயாக. உன்னைத் தூதனாகப் பெற்ற யாங்கள், ஆதிகாலத்து மநுவைப் போல உன்னைப்பற்றிப் பேசுவோமாக. செல்வத்தை யடைந்த யான், பெரியசப்தத்தோடு, குற்ற மற்ற (அல்லது இனிமையான) பலனைத் தந்து பூரண மாயுள்ள வக்கினியை யழைக்கிறேன்—(எ-று.)

வருக்கம் 2.

202. (11) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்கம். 11.

21 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—20. விராட்ஸ்தானம், 21. த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன். விராட் ஸ்தானமும் திருஷ்டுப்பின் ஒருவகைப் பேதமானது பற்றி அறுசீர்க்கழி நெடிலேயாம்.

1. இந்திர வெமதழைப்பிற் செவிதரல்; இயையுஞ் செல்வ
நந்தா முன் கொடைக் குரியோர்யாங்களுன் னுடையோமாடின்;
தந்திட வசுவிரும்பு மிவ்வழி வளர்க்கா நின்ற
முந்நுறு புனலின் வீங்குஞ்சிந்துவின் முன்னந் துன்மொய்ம்பே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எமது அழைப்பைக் கேட்பாயாக. செல்வமிருந்த வுனது கொடைக்குப் பாத்திர வான்களாகிய யாங்கள் உன்னுடையவர்களேயாம். வள்ளன்மையக்காகச் செல்வத்தை விரும்பும் இந்த வழியுணவுகள், நதிகளை வளர்க்கும் நீர்ப்பெருக்கைப் போல உனது பலத்தை வளர்க்கின்றன—(எ-று.)

2. ஞூர, விந்திர, வலியாற் சூழுற்றுப் பெருத்த பன்னீ
ரருமா றவிழ்த்தாய்; உக்கம் வளர்த்திட, மாரணந் தன்னைச்
சாருநு தெனவே மொப்பிற் றழைத்த வத்தாசன் றன்னைக்
கூரவே துண்டு துண்டாய்க் கூறிட்டுக் கிழிக்கின்றாயே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 11.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! அஹி யென்னும் விருத்திரனாற் றடை செய்யப் பட்டுத் தம்மளவிற் பெருத்த பலவித தண்ணீர்களும் பெருகி யோடுமாறு அத்தடையைப் பேர்த் தெறிந்தாய். உன்னைத் துதிக்கும் சஸ்திரங்கள் உனது பலத்தை யோங்குவிக்கத், தனக்கு மரணமே நேராதென வெண்ணி யிருந்த அந்தத்தாஸனை (விருத்திரனை யென்றபடி) நீ துண்டு துண்டாகக் கிழிக்கிறாய்—(எ-று.)

3. சூரவிந்திர நீயின்பஞ் சூழுறு முக்தந்தம்மி,
லேருருத்திரர்கள் போற்றி,லுனக்குப் பூரிப்பை யூட்டச்
சாரு மித்துதிகள், காந்திதழைத்தவை, யாகநோக்கிக்
கூரு முன்றனை யடைந்தே கூறுவ வுனையே நன்கே.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! நீ ஸந்தோஷிக்கும் உக்தத்திலும் ருத்திர புத்திரர்களாகிய மருத்துக்கள் கூறும் ஸ்தோத்திரங்களிலும், உனக்குக் களிப்பை யூட்டவந்தவித்துதிகள், காந்தியோடு கூடியவைகள், யாகத்தை நோக்கிவரும் உன்னைச் சார்ந்து நன்றாகப் புகழ்கின்றன — (எ-று.) வாயவே விஸ்ராதே ந சுப்ரா என்பதற்கு ஒளிபொருந்திய வவர்கள் வாயுவைச்சேர்வதுபோல வெனப் பொருளுரைப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. சோபனம் வாய்ந்த சம்ப முன்கரத் தமைத் தேற்று நீ.
சோபனம் வாய்ந்த வுன்றன் வலியினை வளர்ப்போ டெம்மிற்
சோபனம் வாய்ந்து, வேந்தே. யோக்கத்தின் வளர்ந்து வெய்ய
தாபமார் கதிரோனோடு தாசியர் சனத்தை வெல்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பிரபையோடு கூடிய வச்ராயுதத்தை யுனது கரங்களிலிட்டு, உனது கீர்த்தி மிகுந்த வலிமையை வளர்த்து மெம்மோடு சிறப்பெய்தி வளர்ந்து, சூரியனோடு (அல்லது சூரியனுடைய உதவிகொண்டு) தாஸ ஜனங்களை வெல்வாயாக—(எ-று.) தாசிய ரெனப் பெண்பாலாகவே மூலத்திலுள்ளது. அசுரக் கூட்டங்களை யென்றபடி. சூரன், சூரியன்.

5. சூரனே, குகையிற் றங்கி மறைந்து தோயங்கள் சூழ
வாரு மாயையினிற் கூடமாக வுள்ளொளிந்து நீரைச்
சாருமந்தரம் பெய்யாது தம்ப மாக்கிய வஹியை
யேரிலுன் வீரியத்தா லிடித்துமே கொன்றாய் மன்னே.

(இ-ள்.) சூரத்தன்மை பொருந்திய இந்திரனே! குகையிற்றங்கிக் கண்ணுக்குத் தோன்றாமல், நீர் தன்னைச் சூழ மாயாவித்தன்மையினிறைந்து, மறைவாக அத்தண்ணீருக்குள்ளேயே ஒளிந்து, நீர்நிறைந்த அந்தரிட்சம் மழை பெய்யாவண்ணம் அதனை ஸ்தம்பமாகச்செய்த அஹியை (விருத்திரனை அல்லது மேகத்தையென்பார் ஸாயணர்.) அழகாயுனது வீரம்பொருந்திய வச்சிரத்தால் இடித்துக் கொன்றாய்—(எ-று)

6. போற்றுவ மிந்திரா வுன்பழம் பெருஞ்செய்கை தம்மைப்;
போற்றுவ மேலு நீதா னவீனமாய்ப் புரிந்த வற்றைப்
போற்றுவ முனது கையி லொளிபொருந்திய சம்பத்தைப்;
போற்றுவ மென்றாழ்க் கேதுவாகு மின்னரியைந் தானே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ பண்டைக்காலத்திற் செய்த மகத்தான செயல்களைத் துதிப்போம். நூதனமாகச்செய்யும் செயல்களையும் புகழ்வோம். உன் கரங்களில் விளங்கும் வச்சிராயுதத்தையும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோம். சூரியனது வரவை முன்னறிவிக்கும் உன் அரீயென்னும் குதிரைகளிரண்டின் வரவினையும் சிலாகித்துப் பேசுவோம்—(எ-று.) மழைக்குப் பின்னேன்றும் சூரியனது வரவையென்பர் ஸாயணர். மேனாட்டாசிரியர் உசந்தம் என்னுஞ் சொற்கு ஒளி பொருந்திய வென்றுது ஆவலோடுள்ள வெனப் பொருள் கூறுவர். கேது, கொடி, அறிவிப்பது.

7. இந்திர, விரைவுறுத்து முன்னரி யிரண்டு நெய்யைச்
சிந்துமேகத் தொனியைச் செய்தன; புவியுநன்கே
முந்துற விசாலமாக விரிந்து மொய்க்கது; மேகந்தா
னந்துற வங்கு மிங்கு மலைவது நிலைத்த தன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! துரிதப்படுத்து முனது அரீயென்னும் இரண்டு குதிரைகளும் நெய்யை அல்லது ஸாரபுஷ்டியுள்ளமழைநீரையூற்றும் இடிபோன்ற சப்தத்தைச் செய்தன. பூமியும் மழையை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டு பரிபூரணமாக விரிந்துநின்றது. பர்வதமாகியமேகம்மழைக்குமுன் அங்குமிங்கும் திரிந்தோடுவது, மழை பெய்வதற்காக ஓரிடத்தில் நிலைத்தது —(எ-று.) பர்வதம், மேகம்.

8. ஓய்வின்றிப் பொழிய மேகமொழுகுறு நிலைத்த; தலைமிக்த
தாய்வயிற் கூச்சலிட்டுச் சலித்ததா லவறமேரு; டொல்லுஞ்
சேய்மையிற் றொனியெழுப்பித்தெழித்திடுமவர்கள், வேந்தன்
வாய்மையிற் றூண்டச், சாலப் பரப்பினர் வகுளி தன்னை.

(இ-ள்.) ஒப்வில்லாது பெய்வதற்காக மேகமானது ஓரிடத்து நிலைத்தது. அதுவே தாய்மார்களாகிய தண்ணீர்களோடு கூசசலிட்டுக் கொண்டு அங்குமிங்குமாகவலைந்தது. வெகுதூரம் வரையில் சத்தஞ்செல்லுமாறு உரப்புகின்ற மருத்துக்களாகிய வவர்கள், இந்திரனுடைய தூண்டுதலினுல் சத்தத்தை வெகுதூரம் பரவச் செய்தார்கள்—(எ-று.) தாய், மேகங்களின் நீர்; பன்மைப் பொருளது. அவர்கள் மருத்துக்கள்என்பார் ஸாயணர். வகுளி, ஒலி.

9. பெருங்கட றனிற்படுத்து மாயையிற் பிறங்கிநின்ற
விருந்திரன் றனையிடித்து வீழ்த்தினுன் வேந்தன்; நீரைத்
தருமழைக் காளை வச்சிரத்தினுற் றனிதஞ்செய்த
வரும்பொழு ததனிற் பூமிவானுமே பயந் ததிர்ந்த.

(இ-ள்.) பெரிய ஸமுத்திரமாகிய மேகத்திற் படுத்துள்ள மாயாவியாகிய விருத்திரனை இந்திரன் அடித்துக்கீழ்வீழ்த்தினுன். வ்ருஷனுகிய வவ்விந்திரன் தனது வச்சிரத்தினுல் முழக்க மிட்டபோது பூமிவானங்கள் பயந்து நடுங்கின—(எ-று.) விருந்திரன். மெலித்தல் விகாரம் பெற்றது விருத்ரோத்யாகாச மிதி விருத்ரோ மேக: என்றும் பொருள் கூறுவர் ஸாயணர்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 11.

பெருங்கட லென்றது ஈண்டு அந்தரத்திற் பரவியிருக்குமாகவோடும் மேகத்தை யென்பார் ஸாயணர்.

10. மானிட னல்லான் றன்னை மனிதருக் கிதஞ்செய் வோன்
றானிடர்ப் படுத்த காலைச் சோமத்தை நிறைய யாக்கித்
தானவன் மாயை வல்லோன் மாயையை யழித்தபோது,
மேனிலை யொலித்த, திச்சை வருடிப்போன் விடுத்த சம்பம்.

(இ-ள்) மனிதருக் கிதத்தைச் செய்பவனாகிய இந்திரன் மனிதனல்லாதவனாகிய விருத்திரனுக்குத் துன்பமூட்டியபோதும், சோமபானத்தைப் பரிபூரணமாகச் செய்து மாயையில் வல்ல தனு வென்னும் தாய்க்குத் தோன்றிய புத்திரனாகிய அவ்விருத்திரனென்னும் தானவனை வதைத்தபோதும், இச்சைகளை வருஷிக்கும் அவ்விந்திரனது வச்சிராயுதம் மிகவும் சப்தித்தது—(எ-று.)

11. சூர, விந்திர, சோமத்தைக் குடிகுடி; களிப்பைத் தோய்த்தே
யாருமித் துளிக ளுன்னை யாக்குக மதத்தில்; குக்கி
கூறிரு விலாப் புடைக்கக் கூடுக வுனை வளர்க்க;
பூரகச் சோமமிஃது திருப்தி யிந்திரற் களிக்க.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! நீ சோமத்தைப் பலதரமும் குடிப்பாயாக. சந்தோஷத்தைத்தரு மித்துளிகள் உன்னை மதத்திலமைக்கட்டும். உன் வயிற்றி னிருபக்கமும் புடைக்குமாறு நீ குடிக்கும் சோமத்துளிகள் உன்னை மதத்தில் விருத்தியடைவிக்கட்டும். உதரத்தைப் பூரிக்கும் இச்சோமம் இந்திரனாகிய வுனக்குத் திருப்தியைத் தரட்டும்—(எ-று.) குக்கி, குட்சி, வயிறு.

12 விப்பிரர் யாங்கள் வேந்தே யுன்னவரானோம்; உன்னைச்
செப்பிய ரிதத்திற் கூடுங் கருமத்தோ டணைவோமாக;
ஒப்பிலுன் புகழ் நினைப்போ முன்றனை விரும்பியாங்கள்
தப்பற வுனது தானந் தாங்குவோ ராக வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மேதாவிகளாகிய யாங்கள் உனக்குச் சொந்தமானவர்களானோம். பலன் றரும் யாகத்தினிடத்து ஸ்தோத்திர முதலிய கர்மங்களோடு உன்னைக் கூடுவோமாக. உனது உதவியை விரும்புகிற யாங்கள் உனது ஒப்பற்ற கீர்த்தியை நினைக்கிறோம். இப்பொழுதே யாங்கள் உனது தான பாத்திரர்களாக வாகட்டும்—(எ-று.)

13, உதவி யுன்னதனை நாடி யுன்வலி வளர்ப் போம் யாங்க
ளுதவி யுன்னதனால், வேந்தே, யுன்னவரா வோம்: தேவ,
ர்த்திவிழைவோ டெந்தம்மா லாசிக்கப் பட்ட ரத்தின்
வதிவது வீரர்க்கூருந் தனத்தினை யெமக் களிக்கவ்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது பாதுகாப்பை விரும்பி யுனது பலத்தை வளர்ப்பவர்களாகிய யாங்கள் உன்னுடைய வுதவியினால்உனக்குச் சொந்தமானவர்களாவோம். தேவனே! எம்மால் மிகவும் விரும்பப்படுவதும் பலத்தோடு கூடியதும், வீரர்களாகிய புத்திரர்கள் நிறைந்துள்ளதுமான செல்வத்தை யெங்களுக்களிப்பாயாக—(எ-று.)

14. இந்திர வில்ல மீகல்; சுகமிலந் தமக்கு நண்பர்;
நந்தூறு மெமமோ டின்ப நாடுவோர் மருதர் சாத்தை
யந்தி லெந்தமக் களிக்கல்; மூன்றுறுஞ் சோம மார்ந்து
மந்த மெய்துறும் வாயுக்க டம்மையு மருவு விக்கல்.

(இ-ள்) இந்திரனே! எங்களுக்கு இல்லத்தை யளிப்பாயாக. எங்களுக்குச் சுகாப்ஞ்செய்யும் நண்பர்களை யளிப்பாயாக.எங்களோடு கூடக்களிக்கும் மருந்துக்கூட்டத்தை யெங்களுக்குத் தருவாயாக. மூன்றுற் கொண்டுவந்தளிக்கப்பட்ட ஸோமத்தை நன்றாகக்குடித்து மதத்தை யெய்தும் வாயுவை எம்மாட்டு வரும்படி செய்வாயாக—(எ-று.) 'எம்மோடு கூடிக்களிப்பவர்களும், எமது யாகத்தை நோக்கிவந்து அங்கு மூன்றுலமைக்கப்பட்டுள்ள ஸோமத்தைக்குடித்து மதத்தை யடைபவர்களுமான மருத்துக்களது கூட்டத்தையும் எமக்குத் தருவாயாக.' எனப்பொருளுரைப்பது மொன்று. அற்றேல் வாயவ: என்பதற்கு வாயுக்கள் என்றுது யக்ஞமெனப்பொருள் கொள்ளுக. இச்சூக்தத்தின் 3ம் செய்யுளுரையை நோக்குக. மேலுட்டாசிரியர்,'மருத்துக்கூட்டத்தையும், எம்மோடுகூடக் களிப்போரையும், ஸோமத்தைக்குடிக்கும் வாயுக்களையும் எமக்களிப்பாயாக.' எனப்பொருள்கூறுவர். வாயுக்கள் என்றது மரியாதைப்பன்மை.

15 எவர்வயி னீகளிப்பா யவர்மது வின்பத் தாழ்க;
தவவலி யெய்தி, யுன்னைத் திருத்திசெய் சோம மார்க;
தவலறப் போரி லெம்மைத் தாங்குவோய், வேந்தே, யுன்னை
நுவலும்பே ரர்க்கங் கொண்டு நாக்கினை யெம்மை விட்கே.

(இ-ள்.) இந்திரனே!எந்த மருத்துக்களிடத்து நீ ஸந்தோஷப்படுவாயோ,அந்த மருந்துக்கள் மதுவைக்குடித்துக் களிப்பை யடையட்டும். ஆத்மபலத்தை யதிகமாகப்பெற்று உன்னைத் திருப்திப்படுத்துகிற ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக.யுத்தத்தில்எங்களை நன்றாகக் காப்பவனே! எங்களுடைய ஸ்தோத்திர பூர்வமான அர்க்கங்களைக்கேட்டு எங்களை விண்ணுலகம் வரையில் உயர்த்தினுய்—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

16 பெரியவ ரவர், சுகத்திற் பிறங்குமுன்றனை யுக்தத்தாற்
பரிசாம் புரிந்தோ ரின்னே; பாலக, தருப்பை தன்னை
விரிவுற வமைத்தோருன்ற னுதவியால், வேந்தே, யில்ல
மருவிய வுணவைப் பெற்று வளர்ந்தனர் சிறக்க மன்னோ.

(இ-ள்.) அபாயத்தினின்றுங் காத்துப் பரிபாலிப்பவனே! இந்திரனே! சுகத்தோடு விளங்கும் உன்னைத் தங்களது உக்தங்களால் இப்போதே

[illegible] 2 [illegible] 11.

[illegible] விரித்தவர்கள் [illegible]
பொருள்களை [illegible]

17 ஆர, விக்கிர, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible]! [illegible]
பெரிய [illegible]
பேர் தாங்கிய) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (எ-று.) [illegible]
[illegible]
[illegible] 1 [illegible]
[illegible]
பொருளை [illegible]
பதிப்பு 131வது பக்கம் [illegible].

18 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible]! [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

19 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible]
[illegible]
[illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

புத்திரனுடைய விசுவரூபனென்றும் மூன்று தலையுடைய பசுக்களைக்கொன்று அச் செல்வத்தை யின்று பெற்றிருந்த — (ஸ-ஜ.) இந்திரன் மண். 1 சூக். 52 செய். 5 பார்க்க.

20) சோமத்தைக் குடித்து மகிழ்ந்த இந்திரனின் கொடையை வர்ணிக்க விரும்புவதற்கு [illegible] வாழ்த்துகளை; [illegible] நாமத்தி [illegible] கொண்டவனே, சோமத்தை [illegible] அருளையை [illegible].

(இ-ள்.) சோமத்தை [illegible] இந்திர னென்றும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], இந்திரன், [illegible] (அவ்வது [illegible]) [illegible] —(ஸ-ஜ.) [illegible] பொருளுக்கு கூறு [illegible] இந்திரனை இந்திரவேதமாக கூறி, [illegible] மண். 1 சூக். 11 செய். 5 பார்க்க. [illegible] இந்திரன் [illegible] ஒன்றை இந் திரன் [illegible] கொண்டதையும் ஒரு கதையுண்டு. அப்புத்தை கதையை மண். 1 சூக். 51 செய். 6ற் பார்க்க.

21 இந்திரனே! [illegible] அறிவிப்பவருக்கு உணவைக் [illegible]; [illegible] சோமத்தை [illegible]; [illegible] [illegible] பெருந்தவம் [illegible].

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவருக்கு உணவை (மகோனர்) [illegible] அபிஷேகம் செய்து பெறக் கடவ [illegible]. [illegible] [illegible] உபதேசிப்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப் பாயாக. [illegible] [illegible] பதிக்கட்டும். யாக சபை யில் [illegible] [illegible] பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக — (ஸ-ஜ.) [illegible], [illegible] ஒருவன்.

வருக்கம் 6.

203 (12) மண்டலம். 2 அநுவாகம். 2 சூக்தம். 1.

15 இருக்குகள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச் சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இ ந்திரன்.

இச்சூக்தத்தைப்பற்றிய கதையைச் சௌனகர்காலமும் காத்தியாயனர் காலமும் என்னும் உபக்கிரமத்தின் பக்கம் 5ற் பார்க்க. அங்கு கூறப் பட்டுள்ள வரலாறு [illegible]: என்னும் சூக்தம் இதுவே. இதற்கு இந்தி

மண்டலம் 2 சூக்தம் 12.

ரஸ்ய இந்திரியம் என்றும் பெயருண்டு. [illegible] மாகவுள்ள அவ்வொருவனே யிந்திரன் [illegible] காரிய யனாது அருக்கிரமங்களை. அப்பெயருக்குள் [illegible] இக்கப்படும்.

1. பிறந்தது முதற் [illegible] தேவர்க்
கிறந்தவன் [illegible]
திறந் தெரி வலியாற் சேனைப்பலத்தினாற் பூமி வான
மதிர்ந்திடத் துணிக்கின்றவன் [illegible] அவனே யிந்திரன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! பிறந்தவுடனே [illegible] தன்மையை யடைந்து, தன்னுள்ளத்தில் [illegible] தேவருக்குள் [illegible] தனது கர்மங்களினால் [illegible] தனது வலிமையினாலும் சேனைப் பலத்தினாலும் பூமி வானங்களை நடுங்கச்செய்பவ னெவன், அவனே இந்திரன் — (எ-று.) மனிதர்களே யென்று கூறினும் ஜனங்களே யென்பதுதான் கருத்து. அதற்கு ஜனங்களே! யென்று பொருளுரைப்பர் சாயணர். [illegible] இந்திரனைப் பற்றிக்கொண்ட கதைகளை [illegible] மனிதர் களே! என்னலும் [illegible] பூமி வானம் [illegible]. 1 ருக். 80 செய். 11 பார்க்க. அவனே இந்திரனென்றதனால் [illegible] வென்பதைச் சுட்டியபடி.

2. சலித்திடு பூமி யாடா தசையா வுறத் தகைத்தோன்,
சலித்திடு மலை நிலைக்கச் செருவான் [illegible], வின்
னிலைத்துறப் புரிந்தோ, னக்கரிடாக்கை [illegible]
மழைப்புறப் பரவுவித்தோன் மனிதர்கா, ளவனே யிந்திரன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! சலித்துக்கொண்டிருந்த பூமி அசையாம லுறுதியாக நிற்கும்படி செய்தவனும், அங்கு மிங்குமாக அசைந்துகொண்டிருந்த மலைகளை ஆடாவண்ணம் நிலைப்பித்தவனும், விண்வெளி ஒரு நிலைப்படுத்தியவ னும் உத்தம விரிவோடு கூடிய அந்தரிக்ஷத்தை யளந்து பரவுவித்தவனா கிய வவனே யிந்திரன் (யானல்ல)—(எ-று.) மலைகளுக்குச் சிறகுகளிருந்தன வென்றும் அவை இடம்விட்டுப் பெயர்ந்துகொண்டிருந்தனவென்றும், இந்தி ரன் அவற்றின் சிறகுகளை வெட்டி யொரேயிடத்தில் இருக்கும்படி செய் தனனென்றும் பின்னெழுந்த புராணக் கதையை யனுசரித்து சாயணர் உரையெழுதியுள்ளார். மூலத்தில் அவ்வளவுக்கும் இடமில்லை. இம்மலைகள் எரிமலைகளா யிருந்திருக்கலாம், அவை முழங்குதலும் எரிகின்ற குழம்புகளை வீசுவதும், அங்கு பூமி கம்பிப்பதும் மலைகள் கோபிப்பதுபோல வுருவகப்படுத் தியுள்ளார். அவை சின்னுட்கெல்லாம் ஆறி யிருந்திருக்கக்கூடும். அது இந்திர னால் விளைந்த காரியமெனக்கவி விதந்து கூறியுள்ளார். ப்ரகுபிதாந் பர்வதாந் என்பதற்கு agitated mountains என்று மேனாட்டாசிரியர் மொழிபெயர்த் துள்ள வாய்மையை நோக்குக.

3. அஹியினைக் கொன்றே, ஏழு நதி பாயிடச் செய்தவன், வலன்றன்
குகை திறந் தாக்கடம்மைத் தெரித்தவ, னிரண்டு கற்க

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

எங்கெரி பிறப்பித்தான், போராடு மவ்விடத்துக் குறை
வகைதிறக்கப் பெறாவகைநம்போன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! அஹியாகிய விருத்திரனை யல்லது மேகத்தைத் தறித்தவனும், ஏழு நதிகளையும் ஓடவிட்டவனும், வலனென்னு மசுரனை அடித்தழைத்த பசுக்களை யவனது குகையைத் திறந்து வெளியே ஓட விட்டவனும், இரண்டு மேகங்களாகிய கற்களுக்கிடையே மின்னலாக வக்கினியைத் தோற்று வித்தவனும், யுத்தகளத்துச் சூறைகளைப் பெறுமாறு சத்துருக்களைக் கொல்லுபவனுமான அவனே யிந்திரன்—(எ-று.) நதியேழு மண். 1 சூக். 32 செய். 12 பார்க்க. வலன். மண். 2 சூக். 11 செய். 20 பார்க்க.

4. அழிவுறிப் புணைமுற்று நிலைபெற வமைத்தோன், அசுர
குழுவினைக் கிழக்கே யார்ந்தகுகையினிற் றகைத்தோ, னாயிற்
பழகுறுப் பகைவர் நின்று மவர்வளப் பொருளிக்காய்
வழுவிலா வியரிற்கொண்டோன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! நசுவரமாகிய இப்புவனங்க ளெல்லாவற்றையும் நிலைபெற நிறுத்தியவனும், தாஸர்களுடைய கூட்டத்தைக் கீழ்ப்பக்கத்தில் (பாதலத்தில்) அமைந்துள்ள (நரகமாகிய) குகையிற்றள்ளி விட்டவனும், நாய்கொண்டு வேட்டைகளைப் பிடிக்கும் வேடர்களைப் போலச் சத்துருக்களது வளப்பம் பொருந்திய செல்வத்தை லட்சியம் வைத்துக் கைக்கொள்பவனுமாகிய வவனே யிந்திரன்—(எ-று.) ஆவியர், வேடர் வடமொழியில் ச்வக்நீ யென்றுளது. ச்வாபிர் ம்ருகான் ஹந்தி நாயை யேவிவிட்டு மிருகங்களைக் கொல்பவன், வியாத னென்பார் ஸாயணர். இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் வேறு வகையாகப் பொருள் கூறுவர். அது வருமாறு: 'இப்புவனங்களை நடுங்கச் செய்தவனும், கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட அசுரர்களது கூட்டத்தைத் தூரவோட்டியவனும், தான் ஜயித்த பந்தயப் பொருளை யொன்றுசேர்த்த சூதனைப் போலப் பகைவனது செல்வங்களைப் பற்றிக்கொண்டவனுமான வவனே யிந்திரன்.' என்பதாம். ச்வக்நீவ க்ருத்நுர் விஜஆமிநாநா மர்த்தஸ்யதே வீ ஜரயந்த்யாயு: என்பது மண். 1 சூக். 92 செய். 10ல் வந்துளதுபார்க்க. விஜ என்னும் பதம் அடுத்த செய்யுளிலும் வருகிறது,

5. கோரனு மவனை யன்னான் குலவுவ தியாண்டை யென்று
நேருறு வினவா நின்றார்; உண்மையை நேடி னன்னான்
யாருமே யிலனென்பாரால்; பகைவளம் வருத்துவோனைச்
சாருவா னன்பிற் சாரீர்; மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை வதைப்பவனாகிய அவ்விந்திரனைப் பற்றி யவனெங்கே யென்று அறியாத சனங்கள் கேட்பார்கள். உண்மையாக வவனையில்லை யென்று சொல்லுவார்கள். அவன் பகைவரை வருத்துவோனுச் சாருவான். அவனிடத்துச் சிரத்தையோடு சேர்வீர்களாக. மனிதர்களே! அவனே இந்திரன்—(எ-று.) உண்மையில் அவனில்லை யென்று சொன்னவன் பார்க்கவ குலத்து வந்த நேமன் என்னும் ரிஷியாம். மண். 8 சூக். 89 செய். 3 பார்க்க. ஈண்டு விஜ: இவ என்பதற்கு ஸாயணர் உத்வேஜக ஏஷஸ்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 12.

ஆன்புறுத்த பவனுக என்று உரை கூறியுள்ளார். மேனாட்டாசிரியர் வேடன் கையிலகப்பட்ட பட்சியைப் போல வெனப் பொருள் கூறுவர். இதா மேனாட்டுப் புலவர்கள் சூதாடிகளின் பந்தயத்தைப் போல வென்பர். மண். 1 சூக். 92 செய். 10ற் காண்க. இவ்விருக்கு நன்கு விளங்கவில்லை.

வருக்கம், 7

6. தரித்திரன் பொருள் யாசிப்போன் மறையினைச்சாற்றிக்கீர்த்தி
பொருந்து வோனிவர்கள்செல்வம்பொருந்துறத்தொழின்மு
யக்கி,
யுருத்திகழ் கன்னத்தோங்கிச், சுதை பிழி கல்லுளானை
வருத்த மேவாது காப்போன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! தரித்திரனையும், பொருள் விரும்புவோனையும், மந்திரங்களைச் சொல்லித் தன் கீர்த்தியைப் புகழ்வோனையும், செல்வம் பெறுமாறு தொழிற்கண் முயல்வித்து, நல்ல கன்னங்களோடு கூடி, ஸோமம் பிழியுங் கற்களைப் பூட்டுபவனைக் காத்து நிற்பவன் எவனோ வவனே இந்திரனும்—(எ-று.)

7, எவன தாணையிற் றுரகம் பசுவொடு கிராம மோங்கு
மெவன தாணையி னெத்தேரு மியைந்திடு, மென்றூழ் வைக
லெவனிவை யிரண்டுந் தோற்றுவித்தனன், மேகநின்று
மெவன் மழைதனைப் பெய்விப்போன், மனிதர்கா, ளவனே
வேந்தன்,

(இ-ள்.) மனிதர்களே! எவனுடைய ஆக்ஞையினால் குதிரைகளும், பசுக்களும், ஜநபதங்களும் நிலவுகின்றனவோ, எவனுடைய சாஸனங்களினால் எல்லாத் தேர்களு முருண்டோடுகின்றனவோ, எவன் ஸூரியன், உஷஸ் (விடியலென்றபடி) இரண்டையும் உதிப்பிக்கிறானோ, எவன் (மேகத்தினின்றும்) மழை நீரைப் பெய்விக்கும் நேதாவோ வவனே இந்திரனும்—(எ-று.) மேக நின்றும் என்னும் பதம் வடமொழி மூலத்திலில்லை.

8. எவனைக் கூக்குரலிற் சேனை யிரண்டுமே கூடிக் கூவு,
மெவனை வல்லவரு மற்ப வலியரு மாம் பகைவர்
தவவுதவிடுக வென்று சாற்றியே யழைப்பா, ரோர்தேர்
குவவியோர் தனிக்குறிப்பார், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! எவனைப் பெரிய சத்தத்தோடு தேவாசுர சேனைகளிரண்டுங் கூடிக்கொண்டு கூவுமோ, எவனைப் பலம் பொருந்திய பகைவர்களும், பலமற்ற சத்துருக்களுமாகிய விருவர்களு மழைப்பார்களோ, எவனை யொரு தேரிற் கூடியவீரன்சாரதியென்னுமிருவரும் தனித்தனியாகத் தங்கள்தங்களது ஆத்மரட்சணத்துக்காகக் கூவியிரப்பார்களோ, வவனே யிந்திரன்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

9 எவன்றுணை யின்றி மாந்தர் வெற்றியை யெய்த லின்று,
மெவனது காப்பை யுன்னிப் பொருபவ ரழையா நிற்ப,
ரெவனுடை யுருநாட்டாக வெச்சகங்களு மியைந்த,
வெவன்றிடப்பொருளசைப்பான்மனிதர்கா,ளவனேவேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! எவனுடைய உதவியில்லாமல் சநங்கள் வெற்றியை யடைவதில்லையோ, எவனுடைய பாதுகாப்புக்காக யுத்தஞ் செய்பவர்கள் கூப்பிடுவார்களோ, எவனுடைய பிரதிநிதியாக எல்லாச்சகங்களும் பொருந்தியுள்ளனவோ, எவன் அசையாதுள்ள மலையாதிகளையும் அசைப்பானே அவனே யிந்திரன்—(எ-று.)

10 பாவிகள் பலரை யன்னார் தம் மபாயந் தேராமு
னாவியை யழித்தோன் வச்சிரத்தினை யோச்சிக், கோப
மேவுறத் தனைப்பகைத்தோர் தம்மைமன்னனைசெய்யாதோன்
வீவுறத் தாசர்க்கொல்வோன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! பல பாவிகளையும் அவர்களது அபாயங்களை யவர்களறிவதற்கு முன்பு வச்சிராயுதத்தை யெறிந்து கொல்பவனும், தனக்குக் கோப மூளுமாறு தன்னைப் பகைத்தவர்களை மன்னிக்காதவனும், தஸ்யுக்களைக் கொல்லுபவனுமான வவனே யிந்திரன்—எ-று.) மன்னனை, மன்னன, என்னும் தெலுங்குச் சொல்லின் சிதைவு.

வருக்கம் 8.

11 மலைகளு ளொளிந்து வாழ்ந்த சம்பரன்றன்னை நான்கு
மலைதரு பத்தாங் கூதிர் புலப்பட வெளிப்படுத்தோன்,
வலியினைத் தோற்றி நின்ற வகியினைக் கிடக்கை யாக
நிலவு தானவனைக்கொன்றோன்,மனிதர்கா, ளவனேவேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! பர்வதங்களுக் கிடையில் இந்திர பயத்தினால் ஒளிந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்த சம்பரனை நாற்பதாவது வருஷத்தில் (கூதிர் ஈண்டு இலக்கணையால் ஸம்வத்ஸரத்தைக் குறித்து நின்றது.) வெளிப்படுத்தினவனும், தனது பலத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்த விருத்திரனையும், படுத்துக் கொண்டிருந்த தானவனாகிய சம்பரனையும் கொன்றவனுமான வவனே இந்திரனும்-(எ-று.) அகியையும், தானவனையும் என்றது படுத்துக்கொண்டிருந்த தானவனாகிய வகியினை யென்று மாட்டேற்றிக் கொள்வார் மேனாட்டாசிரியர்.

12 எழுகதி ருற்றோன், கானே, வலியுளோ, னேழு சிந்து
வொழுகிட வவிழ்த்து விட்டோன், வச்சிரமுறு கரத்தோன்,
பழகுற வானிலேறும் பான்மையி னுரௌகினன்று
னழுகுறக் கொன்றோன்யாவன்,மனிதர்கா, ளவனேவேந்தன்.

(இ-ள்) மனிதர்களே! ஏழு கதிர்களோடு கூடியவனும், கானையும், பலமுள்ளவனும், ஏழு நதிகளு மோடுமாறு திறந்துவிட்டவனும், வச்சிரபா

னும், விண்ணிலேறிக்கொண்டிருந்த ரௌஹிணனென்னும் அசுரன் கெடுமாறு வதைத்தவனும் யாவனோ அவனே யிந்திரன்—(எ-று.) எழுகதிர் என்றது எழு தீவுகளிலும் எழு மேகங்களை யுண்டுபண்ணி மழை பெய்விக்கும் எழு பர்ஜன்ய ரச்மிகளென்பார் ஸாயணர். தைத்திரீய ஆரண்யகத்தில் முதற்பிரபாடகத்தில் வராஹவ: ஸ்வதபஸோ வித்யுந்மஹஸோ தூபய:ச்வாபயோ க்ரஹமேதாச் சேத்யேதேயேசமே ஸிமிவித்கீஷ: பர்ஜந்யா: ஸ்ப்தப்ருதிவீ மபிவர்ஷந்தி வ்ருஷ்டிபி: என்றுள்ளது. ரௌஹிணன். 1-103-2 பார்க்க. எழுகதிர்இந்திரனது எழுருவத்தைத் தோற்றும் எழுஒளிபொருந்தியகதிர்களைக் குறிக்குமென்பார் லுட்விக் என்பவர். ஏழுவலகப்பட்ட கடிவாளங்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

13 எவன் முனர் வானம் பூமி யிவைகளும் வணங்கா நிற்கு
மெவன் வலிக்காற்றா தெல்லா மலைகளு நடுங்கிச்சாரு,
மெவன் சுதைக்குடிய னென்று தெரிந்தவன், குலிசவாகு,
வெவன்குலிசக் கரத்தோன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்,

(இ-ள்.) மனிதர்களே எவனுக்குமுன்பு வானம் பூமியிரண்டுங்கூட வணங்குமோ, எவனுடைய பலத்துக்காற்றாது மலைகள் நடுங்கிக்கிடக்குமோ எவன் ஸோமபாணி யென்று எல்லாராலு மறியப்பெற்றவனோ, எவனது கை வச்சிரம் போன்றதோ, எவனதுகரத்தில் வச்சிராயுதமிருக்கிறதோ, அவனே இந்திரனும்—(எ-று.)

14 எவன் சுதை பிழிகுவோனையெவன்சமைத் திடுவோன்றன்னை
யெவன்புகழுரைப்போன்றன்னையெவன்றுதிப்போனைக்காப்போ,
னெவன்றனைப் பிரமரு, சோமத் தோடிவ னோங்கா நிற்கு
மவிநிறை கொடை வளர்க்கு, மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்,

(இ-ள்.) மனிதர்களே! ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவனையும், அவியுணவைச் சமைத்துவைப்பவனையும்புகழுக்குரிய சஸ்திரங்களைக் கூறுபவனையும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனையுங் காப்பவனெவனோ, எவனைப்பிரஹ்மமும்,(மந்திரங்களுமென்றபடி.) ஸோமமும், எங்களது அவிச்செல்வக்கொடைகளும் வளர்க்கின்றனவோ அவனே இந்திரனும்—(எ-று.)

15. சுதைபிழிந் திடுவோனுக்குத் தூர்த்தரா னாகி வன்மை
யதிவிரை வதனிற் கூட்டு முண்மைய னவை கண்டாய்;
வதியும்யாம், வேந்தே யுன்ற னண்பராய் நின்றெந் நாளுந்
துதையுறு வீரரோடுன் புகழினை யவையிற் சொல்வோம்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவனுக்கும், புரோடாசஞ் சமைப்பவனுக்கும், தாங்கமுடியாதவனாய் (தூர்த்தரன் உக்கிரன் என்றபடி.) அவர்களுக்கு வேண்டிய பலத்தை யுதவு முண்மை வாய்ந்தவன் நீ.யக்ஞ ஸதவில் உள்ளயாம் உனது நண்பராகப் பொருந்தி, எமது புத்திர பௌத்திரர்களோடு உனது புகழைக் கூறுவோமாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

வருக்கம் 9.

204. (13) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம். 2.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-12, ஜகதி, 13 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. இருதுவதன் றாயாகுமதிலிருந்து
பிறந்தவுட னிறையிற் றன்னைப்
பெரிதும் வளர்த்திடு நீர்க்குட் சென்றதுவாற்;
புட்டியொடு பேசுஞ் சாரந்
திரிதரவே யபிடவத்துக் கானதொரு
தன்மையினிற் றிகழ்ந் தோங்கிற்று;
மருவுமதன் கொடிப்பாலே முக்கியமாம்,
போற்றுதற்கும் வாய்ந்த தாமே.

(இ-ள்.) இருது (ஈண்டு மழைக்காலத்தைக் குறித்து நின்றது) அதன் தாயாம். அவ்விருதுவிலிருந்து தோன்றியவுடன் தன்னை வளர்க்கும் நீருக்குள் விரைவாகச் சென்றது புஷ்டியோடுஸாரம் செடி முழுவதும் பரவவே அச்சோமம் பால் நிறைந்து அபிஷவஞ்செய்யத்தக்கவாறு வளர்ந்து நின்றது. அதன் கொடியில் அல்லது நடுத்தண்டிலிருந்து வரும் பால்போன்ற ஸாரமே ஸோமம் பிழிவதற்கு முக்கியமானதும், சஸ்திரங்களாற் போற்றத்தக்கதுமாம்—(எ-று.) அதன், ஸோமத்தின். அபிஷவஞ் செய்தல், கல்லில் நசுக்கிப் பிழிதல்.

2. உடனெழுத மிவையெங்கு நீரதனைச்
சுமந்ததனை புணவாக் கொள்ளுங்
கடலினுக்குட் சேர்ந்திடவே யொழுகுவ; வோர்
சமவழியே கருதும் பள்ளத்
திடமுறவே பின்றொடர்ந்திங் கோடுவதற்
கமைந்ததுவா லெவ்வாற் றிற்கும்;
புடவியினி லிவற்றைமெலாங் கூட்டியநீ
முக்கியமாய்ப் புகழத் தக்காய்.

(இ-ள்.) சேர்ந்து செல்லுகின்ற இந்நீரோட்டங்கள் தண்ணீரைச் சுமந்துகொண்டும், அத்தண்ணீரை யுண்டு பெருக்கிற ஸமுத்திரத்தில் அதனைச் சேர்த்துக்கொண்டு மொழுகுவ. எல்லா நீரோட்டங்களுக்கும் பள்ளத்தை நோக்கி யோடுவதற்காக வேற்பட்ட வழி ஒன்றேயாம்(அல்லது ஒன்று போன்றதேயாம்,) இந்திரனே! இவ்வகை யாறுகளுக்கு அவ்வவற்றின் வெ

றிவை யேற்படுத்திய நீயே முதலிற் றுதிக்கப்படத்தக்கவனும்—(எ-று.) புடவியின் என்னுஞ் சொல் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்ததென்க.

3. கொடுப்பதனை யோரொருவன் முன்னெடுத்து
மொழிந்திடுவான்; கூறு செய்து
வடுப்பெற்ற வுருவதனைக் கருமமதி
லொருவன்பல் விடத்தும் வைப்பான்;
அடுத்தொருவ னெவ்விடத்து மிவைபிழையைத்
திருத்துவனு ளொர்தண்டத்தின்;
தொடுத்தமொழி யிவற்றையெலாங் கூட்டியநீ
முக்கியமாய்த் துதிக்கத் தக்காய்.

(இ-ள்.) யாககர்த்தா தேவர்களுக்காக வெவ்வெவ் வவிப்பொருள்களைத் தருவாரோ அவற்றையெல்லாம் ஹோதா முன்னெடுத்துக் கூறுவான். யாகப்பசுவைச் சேதித்து எடுத்து வைக்கும் உறுப்புக்களை ஒரு அத்வர்யு யக்ஞத்திற் பலவிடங்களிலும் தகுதிநோக்கி வைப்பதற்காக எங்குஞ் செல்வான். வேறொருவன் (பிரஹ்மா) ஸ்தோத்திரங்களிலும், கர்மங்களிலும் நேருந் தவறுகளைப் பிராயச் சித்தத்தோடு திருத்துவான். (இந்திரனே!) இவற்றை யெல்லாம் ஏற்படுத்திய நீ முதலிற் றுதிக்கப்படத் தக்கவன்—(எ-று) மேனாட்டாசிரியர் சற்றேறக்குறைய இவ்வகையே மொழிபெயர்ப்பா ராயினும் அவருரை இவ்வளவு தெள்ளிதின் விளங்குதலில்லை.

4. வளமதனைச் சனங்கட்குப் பங்கிட்டுக்
கொண்டுறைவர் வரும் விருந்துக்
குளநிறையப் பல்லோருஞ் சுமக்கரிய
பெருந்தனத்தை யுதவுவார்போல்;
உளமடங்கான் பாலகர்த முணவதனைப்
பற்களினு லுடைத்துத் தின்பான்;
கிளருறவே யிவற்றையெலாங் கூட்டியநீ
முக்கியமாய்க் கிளக்கத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) தமது வீட்டுக்குவரும் அதிதிக்குப் பலரும் சுமக்கமுடியாத பெரிய செல்வத்தைப் பங்கிட்டளிப்பவர்களைப் போலப் பிரஜைகளுக்கு வளப்ப நிறைந்த உணவுப் பொருள்களைத் தலைக் கிவ்வளவென்று பங்கிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு தமது வீட்டிற் றங்குவர். அங்கே யக்கினியும் உள்ள மடங்காத வாவலோடு யஜமானர்கள் தரும் போஜன பதார்த்தங்களைத் தனது ஜ்வாலைகளாகிய பற்களினாற் கடித்துத் தின்பான். இவற்றை யெல்லாம் ஏற்படுத்திய நீமுதலிற் றுதிக்கப் படத்தக்கவன்—(எ-று) மூன்றாவ தடிக்கு ஸாயணர் வேறுவகைப் பொருளுங் கூறுவர். அதாவது "அவிங்வந், அணைசோலுதல் முதலிய கர்மங்களைச் செய்யும் உலகம், பிது: பரிபாலிக்கும் ஆகாயத்திலிருந்து வரும், போஜநம் உதகம் அதன் கார்யமாகிய ஓஷதிகளை, தம்ஷ்ட்ரா:பற்களால், அக்கி பட்சிக்கிறது எனபர்.

5. பின்னருநீ பிருதிவியினைத் திவமிமித்த
நற்றோற்றம் பெற வமைத்தாய்;
நன்னதிகள் செலுமார்க்கத் தினையகியைக்
கொன்றுமிக நலப்படுத்தாய்;
யன்ன கடவுளனுனையு மறல்கொடுமா
வளர்ப்பதெனத் தோமங்க தன்று
னன்னயமா யுறவளர்த்தார் தேவர்களு
மாதலினீ நவிலத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) மேலும் நீ பூமியை விண்ணின் பொருட்டுப் (சூரியனின் பொருட்டென்பார் ஸாயணர்.) பார்ப்பதற் கழகாக வமைத்தாய். அஹியாகிய விருத்திரனை (யல்லது மேகத்தை) க்கொன்று நதிகள் செல்லும் மார்க்கத்தைச் செவ்வைப்படுத்தினாய். அத்தகைய கடவுளாகிய உன்னைத் தேவர்கள் தண்ணீரைக்கொண்டு குதிரையை வளர்பபதுபோல் ஸ்தோமங்களால் விருத்தி யடைவித்தார்கள். (ஆதலால்) நீ ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படத் தக்கவன்—(எ-று.)

வருக்கம். 10.

6. உணவினுட னொக்கமுநீ யளிக்கின்றாய்;
ஈரமொடு முறையுங் காண்டத்
துணவுதவுங் காய்ந்தமணி மதுரரசம்
வாய்ந்ததனை யுடன்கறப்பாய்;
பணிந்தா மனைவிப்பா யுனைப்போற்றி
வணக்கமொடு பணிவோனுக்கும்;
வணவிறைவ னீயுலக மெவற்றினுக்கு
மாதலினீ வழுத்தத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ எங்களுக்கு உணவையும் ஒக்கத்தையு மளிக்கிறாய். ஈரத்தோடுள்ள பயிர்த்தண்டில் மாதுரியமான ரஸத்தோடு கூடியதும் காய்ந்ததுமான தானியமணியைக் கறக்குந் திறமையுள்ளவன் நீ. உன்னை வணங்கிப் பணிவோனுக்கு தனக்குவையைச் சேர்ப்பாய். எல்லா வுலகத்துக்கும் ஈசன் நீ. ஆதலினால் நீஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படத்தக்கவன்-(எ-று.)

7. பூவோடு காய்நிறைந்த செடிகளினைப்
பலவிதமாப் பொருந்தா நின்ற
நாவோடுந் தன்மமதை யவ்வவற்றிற்
குரியவிட னாட்டிப் பற்ப
லாவோடுநிவ மதனைப் பிறப்பித்து
மகத்துவத்தி னணைந்து பின்னர்
மூவோடுதுதை சூழுவைத் தோற்றினைநீ
யாதலினால் வழுத்தத் தக்காய்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 13.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பூவோடுங் காயோடும் நிறை யும், நானாவிதமாகச் சிறந்து பேசப்படுந் தூர்மங்களைத் தோற்றுங் கர்மங்களை யும் அவ்வவற்றின் ஸ்தானங்களில் நிலைப்பெறச்செய்து, பலவிதக் கதிர்க்கற் றைகளோடு சூரியன் அல்லது நட்சத்திரங்களை விண்ணிற்றோற்றுவித்து, மகத்துவம் பொருந்திப், பிராணிக்கூட்டங்களைப் பிறப்பித்தாய். ஆதலால் நீ துதிக்கப்படத் தக்கவன்—(எ-று.) ஆவோடு ஆக்களோடு, கதிர்க்கற்றை களோடு. இப்பொருண்மையி லிச்சொல் மண். 1 சூக். 92 செய். ல் வந்துள் ளது காண்க. திவம், சூரியன், நட்சத்திரங்கள், விண் என்னும் 3பொருளிலுங் கொள்க. ஊர்வாந், ப்ராணி நிகாயாந் பர்வதாங்வா என்று பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். செய்யுளிற் பிராணிக் கூட்டமென்ற பொருளிலேயே வந்துளது

8. பலகருமம் புரிபவனே, நார்மானைச்
செல்வமொடு பயில்வான் றன்னைப்
பலமருவு மூர்ஜயந்திப் பிசாசின்கையி
னிர்மலமார் முகத்தைப் பற்றி
நலமருவு மன்னமதை யாம்பெறவுந்
தாசரெலா நசிக்கு மாறும்
வலிமருவி யிப்பொழுதே கொலக்கொணர்ந்தா
யாதலினீ வழுத்தத் தக்காய்.

(இ-ள்.) பலவித காரியங்களும் செய்யு மிந்திரனே! மனிதர்களைக் கொல்லும் நிருமா னென்றும் அசுரனது புத்திரனாகிய நார்மானையும் செல் வத்தோடேகூடியவனாகிய ஸஹவஸு வென்னும் அசுரனையும் பலம்பொருந்திய ஊர்ஜயந்தி யென்னும் பெண்பிசாசின் கையினால் மலப்படுத்தப்படாத மு கத்தைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து, யாங்கள் உணவுப்பொருள்களைப் பெறுமா றும், தஸ்யுக்கள் நாசமடையுமாறும், அவர்களை யிப்பொழுதே கொல்லக் கொண்டுவந்தாய். ஆதலால் நீ துதிக்கப்படத் தக்கவன்—(எ-று) செல்வ மொடு பயில்பவனாகிய நார்மானை வச்சிராயுதமோடிய வடுவற்ற முகத்தைப் பற்றிக் கொணர்ந்து என்னலும் ஒன்று. அற்றேல் வடமொழியிலுள்ள ஊர் ஜயந்த்யா: என்பதற்கு வச்சிரதா (Dn) ராயா: என்ற பொருளைக்கொள்ளுக. நிருமான் மனிதரைக்கொல்லு மசுரனென்றும் அவன் மகன் நார்மானென் றும் அவனை இந்திரன் கொன்றதாகவும் இச்செய்யுளாற் றெரிகிறது.

9. ஏகனாய்ச் சிறந்துளனுக் கோங்குசுகந்
தரப்பதிற்றே டியைந்த நூறு
வேகமுள பரிகொள்வா, யஜமானன்
றனைக்காக்கு மேலாங் காலத்;
தோகைபெறத் தபீதிக்காத் தாசர்களைக்
கயிறின்றி யுடறகைந்தாய்;
வாகுறுநற் றுணையானா யாவருக்கு
மாதலினீ வழுத்தத் தக்காய்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்) ஸ்தோதாக்களைப் பிரரேபிக்கும் யாககர்த்தாவைக் காக்கும் பொழுது ஒப்பற்ற ஒருவனுக்குச் சிறந்துள்ளவனுக்குச் சுகத்தை யளிப்பதற்காகப் பத்து முதல் நூறு குதிரைகளை வேண்டியவண்ணங் கொள்ளுவாய் தபீதியென்னும் இருடிக்காகத் தஸ்யுக்களைக் கயிறில்லாமலே கட்டி வீழ்த்தினாய். ஆதலால் நீ துதிக்கப்படத்தக்கவன்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குப் பாடச்சிதைவுள்ளதெனக்கூறி, மண். 6 சூக் 47 செய். 28ஐ உதாரணமாக ஸாயணர் காட்டியுள்ளதையும் கவனியாது, தாஸர்களுடைய நூறு பத்து என்னுங் கணக்குள்ள சிநேகிதர்களைக் கட்டுகிறு யெனமொழி பெயர்ப்பர். ஏகஸ்ய ச்ருஷ்டௌ என்பதற்கும் ஒருவனுடைய காதிற்படும். வண்ணமென்பர். ஆனால் ஸாயணர் ஏகஸ்ய வாயஸ்ய ச்ருஷ்டௌ எனக் கொண்டு ஒப்பற்ற ஒருவனது சுகநிமித்தமாக வெனப்பொருள் கூறுவர். கயிறில்லாமற் கட்டுவதாவது கொன்று குழியிற் புதைத்தலாம். தபீதி மண். 1 சூக். 112 செய். 23 பார்க்க. இம்மண்டலம் சூக். 15 செய். 4லும் இப்பெயர் வருகிறது.

10. எந்நதியு மவனுண்மைக் குள்ளடங்கி
யமைந்தனவா, மியலு கின்ற
வெந்நலமார் கருமமுஞ்செய வனுக்குத்
தனமதனை யென்றளித்த;
மன்னும் விரிவமையாறை யமைத்தனைநீ;
பார்வை யினுக்கழகு வாய்ந்த
நன்னலமா ரைந்தை யென்றும் பாலித்தா
யாதலினீ நவிலத் தக்காய்.

(இ-ள்.) எல்லா ஆறுகளும் அவனுடைய (இந்திரனுடைய) ஆண்மைக்குளடங்கின. எல்லா நலம்பொருந்திய கர்மங்களையும் புரியும் அவ்விந்திரனுக்காகத் தங்களுடைய செல்வங்களை யளித்தன. இந்திரனே! விரிவமைந்த வானம், பூமி, பகல், இரவு, நீர், செடிகொடிகள் ஆகிய ஆறினையும் நீ நியமித்தாய். பார்ப்பதற்கு அழகிய சாதுர் வர்ண்ய நிஷாத பஞ்ச சனங்களையும் பரிபாலித்தாய். ஆகையால் நீ துதிக்கப்படத்தக்கவன் — (எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் மேல், கீழ், முன், பின், வலம், இடம், என்னும் ஆறு திக்குக்களைக், கீழ்ப்பக்கத்திற்பூமியாதலி னதனுள் ஒன்றும் பார்க்க வியலாததலால் ஐந்தாகச் செய்தாய் எனப் பொருளுரைப்பார். ஆனால் ஆறு பொருள்களையும், ஐந்து மனிதக் குடிகளையும் என்பது ஸாயணருரை.

வருக்கம் 11.

11. உனது தனிக் கருமத்தாற் சாதுஷ்டி
ரன்றனட லுரத்தைத் தோற்று
மனமாகுஞ் செல்வமதை யடைந்தவுன
தருவீர மழகே, வீர,
பனுமுரிமை வாய்ந்துவா,மிந்திரனே,
நீபுரியும் பண்பு வாய்ந்த

மண்டலம் 2 சூக்தம் 13.

தனியான்மைக் கருமங்களொற்றிலுக்கு
நீயென்றுஞ் சாற்றத் தக்காய்.

(இ-ள்.) வீரனே! இந்திரனே! உன்னுடைய ஒப்பற்ற கர்ம விசேஷத்தினால் ஜாதுஷ்டிரனது வெற்றிபொருந்திய பலத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அன்னமாகிய செல்வத்தை யடைந்தவனது வீரமானது நன்றாகப் போற்றத்தக்கதாம். நீ புரியும் எல்லாக் கருமங்களுக்காகவும் துதிக்கப்படத் தக்கவனும்—(எ-று.) ஜாதுஷ்டிரன், பிறந்தநாள் முதல் எப்போதும் ஸ்திரமாயுள்ளவன் என்பது பொருள் ஒருவனது பெயரென்பர் ஸாயணர்; யாகத்தை நிருமிப்பவனு யிருக்கலாமென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

12. துருவீதன் வய்யனெனு மிருடியர்கள்
நீரோட்டஞ் சுகமே தாண்ட
வருமையினங் நதிப்பெருக்கைத் தகைத்தனை நீ;
பராவிருஜ ஞாழ்ந்தான் றன்னைப்
பெருமையொடு மேற்றாக்கி விட்டனையாற்
புகழ்ச்சியினிற் பிறங்கச் சோணன்
குருடனிவர் தம்மையுநீ மேலெடுத்தா
யாதலினாற் கூறத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) துர்வீதி, வய்யன் என்னும் ராஜரிஷிகள் நீரோட்டங்களைச் சுகமாகத் தாண்டுமாறு அந்நதிகளின் வெள்ளத்தைத் தடை செய்தாய். பாபங்களைத் தகித்துக்கொள்ளு மாற்றலமைந்த பராவிருஜன் தண்ணீரி லமிழ்ந்துபோனபோது அவனை மேற்றாக்கிவிட்டாய் சுரோணனும், ரிஜ்ராச்வனும் முழுகியபோதுங்கூட அவர்கள் புகழ்பெறும்படி தூக்கினாய்—(எ-று.) துர்வீதி, வய்யனது மகன். இருவரும் நதி தாண்டிய கதையை மண். 1 சூக். 61 செய். 11 பார்க்க. பராவ்ருஜன், சுரோணன் (சோணன், சுரோணன், ச்ரோணன் என்பது சிதைவு.) குருடனாகிய ரிஜ்ராச்வன் இவர்களை மண். 1. சூக் 112 செய். 8ற் பார்க்க. ஆங்கு அவர்களது அங்கவீனங்களை யசுவினியர் விலக்கியதாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

(வேறு.)

13. வாசவ, வெங்களுக்குக் கொடுத்திடச் சுகிக்கச் செல்வ
மாசையி னளிக்கல்; மிக்க தனத்தினை யடைந்தோ னீயே;
வீசுபல் லழகார் செல்வ நாளுமே விழைக, வேந்தே;
பேசுவோம் பெருந் துதியி னவையி னல்வீர ரோடே.

(இ-ள்.) செல்வனே! எங்களுக்குத் தானநிமித்தமும், போகநிமித்தமும் செலவத்தை விருப்பத்தோடு தருவாயாக. மிக்க செல்வத்தை யடைந்தவன் நீ. இந்திரனே பலவித அழகோடுங்கூடிய தனத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புவாயாக. யக்ஞக்கூட்டத்தில் புத்திர பௌத்திரர்களோடு பெரிய துதிகளினால் உன்னைப் புகழுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம். 12

அஷ்டகம். 2. அத்தியாயம். 6.

205. (14) மண்டலம். 2 அநுவாகம். 2 சூக்தம். 3.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்: வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை; இந்திரன்:

1. அத்துவர் யுக்காள் சோம மிந்திரற் கணைக்கல்; நன்கே
மத்தமார் துளியைச் சோமச் சமசங்க ளவற்றி னூற்றல்;
ஒத்தவிச் சுதையை யென்றும் விரானு முவந்தான் மாந்த;
நத்திய தருவோர்க் கதனை நேருக; விழைந்தா னதே.

(இ-ள்,) அத்வர்யுக்களே! சோமத்தை இந்திரனுக்காக உத்தரவேதிக்கண் கொண்டு வருவீர்களாக. மதத்தைத்தரும் அச்சோமத்தைச் சமசங்களி னூற்றுவீர்களாக. இச்சோமத்தைக் குடிப்பதற்கு இந்திரன் விரும்பினான். இச்சுவையை யளிக்குங் காளையாகிய விந்திரனுக்குஅதனை ஆவுதியாகக் கொடுப்பீர்களாக. அதனையே யவனும் இச்சித்தான்—(எ-று.) சமஸம், மரப்பாத்திரம், பெரியஸோம கலசத்தினின்றும் சோமத்தை மொள்ளுவதற்கு உபயோகப்படுவது.

2. அத்துவர் யுக்காணீரை வெளிவிடா தடக்கிச் சூழ்ந்த
விந்தி ரன்றனை, யிடியின் மரத்தினை வேக வைத்த
வொத்திடக், கொன்றோற்கன்னம் விரும்புவோற்குதவச்சேர்க்கல்;
அத்தகை யவந்தன் சோமம் பருகுதற் குரிய னாமே.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! மழையை வெளிவிடாமல் தகைத்துவைத்துள்ள விருத்திரனை, இடியினால்மரத்தைத்தகிப்பதுபோலக்கொன்றவனும், ஸோமத்தை விரும்புவோனுமாகிய விந்திரனுக்குச் சோமத்தை யுதவுமாறு (உத்தரவேதிக்கண்) கொண்டு வருவீர்களாக. அவ்விந்திரன் ஸோமத்தைப் பருகுதற்கு உரியவனும்-(எ-று.) வித்திரன் விருத்திரன் என்பதன் சிதைவு. அத்வர்யு: அத்வாயு: அத்வரம் யுநக்தி அத்வரஸ்யநேதா அத்வரம் காமயத இதி நிருக்தம். யாகமிழைப்பவன் என்பது பொருள்.

3. அத்துவர்யுக்கா ளாவை வெளியிட்டு வலனையாரு
முற்றறி விதத்திற் காட்டித் திரீகனைக் கொன்றோற்கந்த
ரத்தினிற் பரவும் வாத னென்னு மச்சுதை யளிக்கல்;
மெத்துடைபோர்த்தமுப்போனெனக்கவினவனைப்போர்க்கல்.

(இ-ள்,) அத்வர்யுக்களே! குகைக்கண் அடைக்கப்பட்டிருந்த பசுக்களை வெளிவிட்டு எல்லார்க்குந்தெரியும் வண்ணம் வலன் என்னும் அசுரனை வெளிப்படுத்தினவனும், (பலரையுங்கிழித்துப் பயமுறுத்துபவனை) திருபீகனென்னுமசுரனைக்கொன்றவனுமான இந்திரனுக்காக, அந்தரத்தில் வியாபிக்கும்வாயுவைப்போலப்பரந்துசெல்லும் அச்சோமத்தைத்தருவீர்களாக. மிகவும் வயதான கிழவன் வஸ்திரத்தைப்போர்த்துக்கொள்வதுபோல அவ்விந்திரனை

மண்டலம் 2 சூக்தம் 14.

சோமத்திறைற் சேர்ப்பீர்களாக (எ-று.) ருருமீகன், த்ரீகலனைச் சிதைந்தது.

4. அத்துவர் யுக்காள் தொண்ணூற் றொன்பது கரங்கள் தோற்று
மத்தகையுரணன் றன்னைப் பிடித்துக் கொன்றிட்டான், வேந்தன்,
செத்திடக் கீழே வீழ்த்தி யர்ப்புதன் றன்னை வதைத்தோன்,
நத்தியிச் சோம மாரா நாடிக அவனுக் கூட்டு.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! தொண்ணூற்றொன்பது கரங்களைத் தோற்றிக்கொண்டிருந்த உரணனென்னு மசுரனைப் பிடித்துக்கொன்றவனும், அர்புதன் என்னு மசுரனைச் சாகும்படி கீழே வீழ்த்திக்கொன்றவனுமான இந்திரன் இச்சோமத்தைக் குடிக்குமாறு அவனைத் துதித்து அவனுக்கு இன்பத்தை யூட்டுக—(எ-று.) ஊட்டி அவனை விரும்புக வெனவுங் கூறலாம்.

5. அத்துவர் யுக்காள் யாவன் சுவசனைக் கொன்றோன், வற்றா
தொத்த சுட்டுணனை விட்டு, வியம்சனை நமுசி தன்னை
மெத்தொளிப் பிப்ருவை ருதிக்கிரான் றனை வதைத்தோன்,
னத்தகை யிந்திரற் கென் றவியுணா வளித்திடீர்.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! (கன்றுகட் பசுக்களைப் பாலித்தாலும்) ஸ்வச்நனென்னும் அசுரனைக்கொன்றவனும், ஒருவராலும் வற்றடிக்க முடியாத சுஷ்ணனென்னும் அசுரனைக் கொலைத்தவனும், (தோளற்ற) வியம்ஸனென்னும் அசுரனையும் (தனையிறைற் றன்னை மூடிக்கொண்டு தண்ணீருக்குள் செல்லும் அசுரனாகிய) நமுசியையும், (தனது சேனையால் உலகமுழுதும் வியாபித்துச் செல்லும்) பிப்ரு வென்னு மசுரனையும், ருதிக்கிரனென்னு மசுரனையுங் கொன்றவனுமான வவ்விந்திரனுக்காக அவியன்னத்தை யுதவுவீர்களாக—(எ-று.) ஸ்வச்நன், சுவசனெனவும், பிப்ரு பிப்ருவெனவும் சிதைந்து நின்றன. இவர்களெல்லாரும் அசுரர்கள். ருதிக்கிரன் என்பதற்கு மாத்திரம் பதப்பொருள் ஸாயணர் கூறவில்லை.

6. அத்துவர் யுக்காள் நூறு சம்பரன் புரம் பழமை
யொத்தவை தமை யசனி யாயுதங் கொண்டுடைத்துப்
புத்திரர் நூறொ டாயிரத்தவர் வர்ச்சன் பெற்றோ
ரொத்துக்கீழ் வீழச் சாடு மிந்திரற் கீக சோமம்.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! சம்பராசுரனது நூறு பழமையான கோட்டைகளையும் வச்சிராயுதத்தா லிடித்துக் கொன்றவனும், நூறாயிரக் கணக்கான வர்ச்சனது புத்திரர்களை அடியற்று ஒருமிக்க வீழும்படி சாடினவனுமான இந்திரனுக்கு சோமத்தை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) வர்ச்சன் ஒளிபொருந்திய அசுரன், இந்திரனைப் பகைத்து அவனாற் புத்திரர்களோடு கொல்லப் பட்டவன்.

வருக்கம். 13

அஷ்டகம். 2. அத்தியாயம் 6.

7. அத்துவர் யுக்கா, நூறாயிர மசுரர் தம்மை
புவியின் மடியில் வீழ்த்தினெ னெருங்கினி, வாயு, குத்ச
னதிதிக்கு விவர்க்கா வீரரா மசுரர் தம்மைக்
கொன்றொழித் தவனுக் கிந்தச் சோமத்தைக் கொடுத்திடீரே.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! நூறு ஆயிர மென்னுங் கணக்கினில் அசுரர்கள் பூமியின் மடியில் ஒருமிக்க வீழ்த்தியவனும், ஆயு, குத்ஸன் அதிதிக்குவ னிவர்களோடு போர் புரிந்த வீரர்களாகிய சுஷ்ணன், சம்பரன் முதலிய அசுரர்களை வதைத்தவனுமாகிய இந்திரனுக்குச் சோமத்தை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) மண். 1 சூக். 51 செய் 6ல் 'சுட்டுணனைக் கொல்லுகை யிற் குத்சனைய பிரட்சித்தாய், தோய்ந்த வானி வட்டி யிலாப் படைக்கிறை யாச் சம்பரனை யதிதிக்குவற்கா மாய்த்தாய்.' என்று வந்துள்ளதைக் கவனிக்க. மேஹெட்டாஸிரியர், 'ஆயு, குத்ஸன், அதிதிக்வன் இவர்களது வீரர்களைத் தூர்வயாணனுக்குட் படுத்திருய்.' என்பர். இதனை மண். 1 சூக். 53 செய் 10ன் உரையிற் காண்க.

8. நேதாக்களா மத்வர்யுக்கா, வேட்ட வற்றை யெல்லாம்
விரைவினிற் பெறுக வேந்தற் களியினைச் சமைத்து நீங்கள்;
கரங்களாற் றூய்மையாகக் கண்டவச் சோமந் தன்னைப்
பரந்தசீ ரிந்திரற்குப் பரவியீர், கொணர்ந்து பெய்யீர்.

(இ-ள்.) யக்ஞ நேதாக்களாகிய அத்வர்யுக்களே! இந்திரனுக்காகச் சோமத்தைச் சமைத்து நீங்கள் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் உடனே பெறுவீர்களாக. யக்ஞத்தால் வணங்குபவர்களே! கைகளிருல் நசுக்கி வடிக்கட்டிச் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட அச்சோமத்தை மிகவும் கீர்த்தி பொருந்திய இந்திரனுக்காகக் கொண்டுவந்து ஆவுதி செய்வீர்களாக—(எ-று.)

9. அத்துவர்யுக்கா, ளன்றூற் சமைத்திடல் சுகமளிக்கு
மொய்த்த சோமத்தை; நீராற் கழுவித் தூய்ப்படுத்த வஃதைப்
படத்தினிற் றாக்கல்; உங்கள் கரம்படு சோம மன்னுன்
மெத்தவும் விழைவான்; வேந்தற்கெனப்பெயீர் மதிரந்தன்னை.

(இ-ள்.) அத்துவர்யுக்களே! ஸுகரமான அச்சோமத்தை அவ்விந்திரனுக்காகச் செய்வீர்களாக. நீரினுற் கழுவிச் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட அச்சோமத்தைச் சமஸங்களால் மொண்டெடுப்பீர்களாக. உங்களது கரங்களாற் பிழிந்து வடிக்கப்பட்ட ஸோமத்தை அவ்விந்திரன் மிகவும் விரும்புவான். இந்திரனுக்காக அம்மதந்தரும் ஸோமத்தை யாவுதி செய்வீர்களாக—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் வநே என இரண்டு முறைவந்துளது. வநம், நீருக்கும் (காடு என்று இலக்கணையால்) மரப்பாத்திரத்திற்கும் பெயர். நீரென்னுது மரப்பாத்திரமென்ற பொருளிலேயே உரைகூற நேர்ந்தால் பத்து மரப்பாத்திரங்களில் வடிக்கப்பட்ட அன்னை மாச் சமஸங்களா லெடுப்பீர்களாகவெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

10. அத்துவர்யுக்கா ளாவின் பானிறை மடியின், வண்மை
யொத்த விந்திரனைச் சோமத்தா னிறைத்திடல்; அன்னோ
மெத்தவு மறிவேன்; போற்றற் குரிய னவனுக் கியானு
மெத்தவு மளிப்பே னென்றே யவன்மிக வறிவானென்பேன்.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! பசுவின் மடி பாலால் நிறைந்திருப்பது போலப் போஜனகிய விந்திரனைச் சோமத்தால் நிறைப்பீர்களாக. அவனது தன்மையை நான் நன்கறிவேன். வணங்கத் தக்கவனாகிய வவனுக்கு யான் நிறைய ஸோமத்தை யளிப்பேனென்பதை யவன் அறிவானென்னும் விஷயமும் எனக்குத் தெரியும்—(எ-று) போஜன் பலன் தருபவன்; ரக்ஷகன். வண்மை யொத்தவன் என்றார் செய்யுளில். வள்ளல் என்றபடி.

11. அத்துவர் யுக்காள், விண்ணின் செல்வத் துக்கரசன், பூமி
நத்திய பொருள்கட் கந்தரிட்சத்துந் தனக்குமீசன்
இத்தனை யவற்குச் சோமம் யவக் களஞ்சியமே யென்ன
மெத்தவு நிறைக்கல்; ஈ துங் கன்மமா மேவ லாமே.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! விண்ணுலகச் செல்வத்துக்கு அரசனும், பூமியிலுள்ள பொருள்களுக்கும் (பிருதுவி விஸ்தீரணமானது என்பது பொருள்.) அந்தரிட்சத்திலுள்ள செல்வத்துக்கும் ஈசனுமாகிய இந்திரனுக்குக் களஞ்சியத்தை யவதானியத்தால் நிறைப்பதுபோலச் சோமத்தை நிறையத்தருவீர்களாக. இச்செய்கை யும்முடைய வேலையா யிருக்கட்டும்—(எ-று.)

12. வாசவ, வெங்களுக்குக் கொடுத்திடச் சுகிக்கச் செல்வ
மாசையி னளிக்கல், மிக்க தனத்தினை யடைந்தோ னீயே;
வீசு பல்லழகார் செல்வ நாளுமே விழைக, வேந்தே,
பேசுவோம் பெருந்துதியி னவையி னல்வீர ரோடே.

(இ-ள்) செல்வனே! எங்களுக்குத் தானநிமித்தமும் போக நிமித்தமும் செல்வத்தை விருப்பத்தோடு தருவாயாக. மிக்க செல்வத்தை யடைந்தவன் நீ. இந்திரனே! பலவித அழகோடுகூடிய தனத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புவாயாக. யக்ஞக்கூட்டத்தில் புத்திர பௌத்திரர்களோடு பெரிய துதிகளினால் உன்னைப் புகழுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம், 14.

206. (15) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம். 4.

10. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன். தசராத்திரத்தில் ஆறாவது நாளில் இதுவும் இதற்கு முந்திய சூக்தமும் இதன் அடுத்த சூக்தமும் உபயோகப்படுவனவாம்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

1. மகத்துவம் வாய்ந்தோ னுண்மை யுள்ளவன்றனதுமெய்ம்மை
மகத்துவச் செயல்க டம்மை வழங்குவ னன்கே; வேந்தன்
திகத்துக நாளிற் சோமந் திகழுறக் குடித்தான்; அன்ன
தகத்தினி லூட்டா நின்ற மதத்தி லகியைக் கொன்றான்.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், உண்மையுள்ளவனுமான விந்திரனுடைய மகத்துவம் வாய்ந்த உண்மைச்செயல்களை நன்றாக வெடுத்துரைப்பேன். இந்திரனானவன் த்ரிகத்ருகம் என்னும் நாட்களிற் சோமத்தை நிறையக் குடித்தான், அச்சோம மூட்டிய மதத்தினால் அகியை அல்லது விருத்திரனைக் கொன்றான்—(எ-று.) திகத்துகம், த்ரிகத்ருகம் என்பதன் சிதைவு.மண். 2 சூக். 11 செய். 17 நோக்குக.

2. ஆலம்ப மின்றி யாகாயத்தினின் விண்மணியை
மேலுற நிறுத்தினான்; மே ரந்தரம் பூமி வானைச்
சாலவு நிறைத்தான் றேசாற்; பூமியை விரித்தவ் வேந்த
னே லுறத் தரித்தான்; சோம மதத்தி னிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) ஒருவிதப் பற்றுக்கோடுமின்றி ஆகாயத்திற் சூரியனைமேலாக நிறுத்தினான். மகத்தாகிய அந்தரிட்சம், பூமி, வானம் இவைகளைத்தனது தேஜஸால் நிறைவித்தான். பூமியை விஸ்தீரண முள்ளதாகச் செய்து அந்த இந்திரன் அதனைத் தாங்கினான். இவற்றையெல்லாம் ஸோமத்தைக் குடித்த மதத்தினாற் செய்தான்—(எ-று.)

3. எக்கிய வறையைப் போல வளந்து கிழ்த்திசை யமைத்தான்;
உக்கிரப் படையா லாற்றி னூற்றினைத் திறந்து நீண்ட
முக்கிய நெறிகளூடு மூடுருவா விழைத்தான் வேந்தன்
துக்கமே யின்றிச்; சோம மதத்தி னிவற்றைச் செய்தான்.

(இ-ள்.) யக்ஞ அறையை யளப்பதுபோல இந்திரன் கிழக்குத் திக்கை யளந்து நிருமித்தான். வச்சிராயுதத்தினால் ஆறுகளின் ஊற்றுக்கண்களைத் திறந்து வெகுகாலஞ் செல்லும் நீண்ட கால்வாய்களின் வழியாய்ச் செல்லுமாறு துன்பமின்றி (அநாயாசமாக வென்றபடி.) அவற்றை ஓடவிட்டான். இந்திரன் இவற்றை யெல்லாம் ஸோமத்தைக் குடித்த வெறியினாற் செய்தான்—(எ-று.) யக்ஞ அறையைக் கிழக்கு 36கால் வீச்சு என்று யஜமானர்கள் அளப்பதுபோல வென்பார் ஸாயணர்.

4. தபீதியைத் தூக்கிச் சென்ற வவர்களைச் சூழ்ந்து வேந்தன்
நபோ முகமாக மூட்டப் பெற்ற வக்கினியி லன்னார்
திதிடிதப் படையைச் சுட்டு, நெடித் தே ரிவுளி யாவைத்
தபோபலத்தளித்தான்;சோமமதத்தினாலிவற்றைச்செய்தான்.

மண்டமலம் 2 சூக்தம் 15.

(இ-ள்.) தபீதி யென்னும் ராஜரிஷியைத் தூக்கிச் சென்ற அவ்வசுரர்களைச் சூழ்ந்து, இந்திரன் அவர்களது ஆயுதங்களை யெல்லாம் மூட்டப்பட்ட அக்கினியிற் போட்டுச் சுட்டது மன்றி அந்தத் தபீதிக்குத் தேர், குதிரை பசு வென்னும் செல்வங்களைக் கூட்டினான். ஸோமங் குடித்த வெறியினால் இவற்றைச் செய்தான்—(எ-று.) நபோ மூகமாக ஆகாயத்தைப் பார்க்கும் வண்ணம்; நிபீடித, நன்றாக வருத்துகிற; தபோபலத்தா, தபவின்பலத்தினால் இம்மூன்று சொற்களும் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன.

5. வெள்ளமார்நதியோட்டத்தைத் தடுத்தனன் பெருகாவண்ணம்;
மெள்ளவே பதனமாக நீரினில் நனையார் தம்மைத்
தள்ளினான் மறு கரைக்கே; இந்திர, னவர்கள் தாண்ட,
உள்ளினான் றனத்தைச்; சோமமதத்தினாலிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) இந்திரன், பெரிய நீர்ப்பெருக்கு நிறைந்த பருஷ்ணி என்னும் ஆற்றினோட்டத்தை (இருடிகள் தண்டுமாறு) தடை செய்தான். தண்ணீரில் நனையாதபடி அவர்களைச் சாக்கிரதையாக அக்கரையில் சேர்த்தான். அவர்கள் அவ்வாற்றைக்கடந்து சென்றதும் மறுபடியும் ஆற்று வெள்ளமாகிய தனத்தைப் பெருகச்செய்தான். இவற்றை யெல்லாம் ஸோமங்குடித்த மதத்தினா லிந்திரன் செய்தான்—(எ-று.) அவ் வாறு பருஷ்ணி யென்னும் ஸப்த கங்கைகளி லொன்றென்பார் ஸாயணர். இவ்விருடிகளைப் பற்றி மண். 2 சூக். 13 செய். 12 பார்க்க.

வருக்கம் 15.

6. மகிமையா னீரோட்டத்தை மேனோக்கி செல்வித்தான்; தன்
றகவுறு வச்சிரத்தாற் றாக்கியே பொடித்தான் வைகல்
மிகைபெறு தேரை, யன்னாள் வலியறு படையை வேந்த
னிகலினாற் பிளந்தே; சோம மதத்தினா லிவற்றை செய்தான்

(இ-ள்.) இந்திரன் தனது மகத்துவத்தினால் நீரோட்டத்தை மேல் நோக்கிச் செல்லுமாறு செய்தான். தனது பலத்தினால் உஷஸினது பலமற்ற சேனையைப் பிளந்தெறிந்து அவளுடைய தேரைத் தனது வச்சிராயுதத்தினாற் றாக்கிப் பொடியாக்கினான். இவற்றையெல்லாம் இந்திரன் சோமத்தைக் குடித்த மதத்தினாற் செய்தான்—(எ-று.) வைகல், உஷஸ். உஷஸின் தேரினை இந்திரன் நொறுக்கிய கதை மண். 4 சூக் 13 செய். 8ல் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7. கன்னிய ரொளிந்திருந்த விடத்தினைக் கண்டு காலோ
டுன்னியவ் விடத்துச் சென்றே யவர்முனர்ப்பராவ்ருஜன்று
னின்றனன்; மூடமகன்று நிமிர்ந்தனன், குருடன் பார்வை
துன்றினன்; வேந்தன் சோமமதத்தினாலிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) [முன்னொரு காலத்துச் சில கன்னிகைகள் குருடனும் முடவனுமிருந்த பராவ்ருஜன் என்னும் ரிஷியைக்கண்டு ஏளனம் புரிந்தார்கள். அவன் இந்திரனை வேண்டிக்கொள்ள அவ்விந்திரன் அவனது

மூடத்தன்மையையும் குருட்டுத்தனத்தையும் நீக்கினன் என்பது கதை.]
பராவ்ருஜன் என்னும் ரிஷி (இந்திரனது அநுக்கிரகத்தினல்) தன்னை யிகழ்வாக வெண்ணின கன்னிகைகள் ஒளித்திருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தனது கால் சொஸ்தமானவனுய் அங்கு சென்று அவர்களது முன்னிலையில் நின்றான். தனது மூடத்தன்மையும் நீங்கினன். குருடனுயிருந்த வவன் பார்வையையும் பெற்றான். இவற்றையெல்லாம் இந்திரன் ஸோமத்தைக் குடித்த மதத்தினுற் செய்தான்—(எ-று.)

8. அங்கிரர் துதிக்க வேந்தன் வலன்றனை யழித்தான்; ஆக்கள்
அங்குநின் மலையின் மொய்ம்பு தயங்கிய வாயில் பேர்த்தான்;
மங்குறா வலியிற் கித்தி மத்தினி னிழைத்த காப்பை
வங்கையிற்பிளந்தான்; சோமமதத்தினுலிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரஸ வம்சத்து ரிஷிகள் துதிக்க இந்திரன் வலனென்னும் அசுரனைக் கொன்றான். பசுக்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த மலையின் கல் வாயில்களைப் பேர்த்தெறிந்தான். மிக்க வலிமையோடு கிருத்திமமாகச் செய்யப்பட்டிருந்த அதன் அரண்களையும் பிளந்தான். ஸோமத்தைக்குடித்த மதத்தினுல் இவற்றையெல்லாம் செய்தான்—(எ-று.).

9. சுமுரியைத்துனியைத்தூக்கத்தாழ்த்தியே தசியுவைக்கொன்
றமர்பொரு தபீதி தன்னைக் காத்தனை; வேத்திரக்கை
நிமிர்தரு மவனுமாண்டை யசுரர்தம் பொன்னைக்கண்டான்;
தமனென வேந்தன் சோம மதத்தினு லிவற்றை செய்தான்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) சுமுரி யென்னும் அசுரனையும், துனியென்னும் அசுரனையும் தீர்க்க நித்திரையில் வீழ்த்தி அவ்வசுரர்களை (தஸ்யுக்களை)க் கொன்றாய். அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்த தபீதியைக் காப்பாற்றினுய். கையிற் பிரம்பு தாங்கிய அத் தபீதியின் துவார பாலகனுங்கூட அவ்வசுரர்களது இரணியத்தை யடைந்தனன். இந்திரன் (இத்தபீதி தன்னவனென்று) ஸோமங்குடித்த மதத்தினுல் இவற்றையெல்லாம் செய்தான்—(எ-று.) சுமுரி, துனியென்னும் அசுரர்கள் தபீதியைத் தூக்கிகொண்டு ஓடினவர்கள். மண். 7 சூக். 19 செய். 4 பார்க்க. தமனென என்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

10. இன்றுனைத் துதிப்போனுக் குன்மகோனியாமவள்காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்ற னெம்பயன் குறையா தீகல்;
மன்றினில், வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உனது (மகோனி) செல்வ வதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச் சிரேஷ்டம் பெறக் கறந்தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப்பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்து விடாமல் அளிக்கட்டும். யாகக் கூட்டத்தில் நல்ல வீரரோடு கூடி யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 16.

களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.) இச்செய்யுள் பதினேராம் சூக்தத்தின் கடைச் செய்யுளாகவும் வந்துளது மகோனி உஷஸாயிருக்கலா மென்பர் மேனுட்டாசிரியர். பகன் துவாதச ஆதித்தியர்களில் ஒருவன்.

வருக்கம். 16

207. (16) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம் 5.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—8 ஜகதி, 9 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு)

1. சத்துக்க டமின்முதன்மை வாய்ந்தவனுக்
குங்களையே சார்ந்தோ னுக்குந்
தத்துந்தீ நன்றாக மூட்டப் பெற்
றதனிலவி தயக்கல் போல
மெத்தும்பல் துதிகளினைத் தாங்குவேன்;
சரை யெய்தான் மிகவும் வேறு
வத்துக்கள் கிழமாக்கு நிதவிளமை
யுரவோன் வருக வென்போம்.

(இ-ள்.) ஸத்துக்களாகிய தேவர்களில் முதன்மை பெற்றவனும் யஜமானர்களாகிய உங்களையே சார்ந்தவனுமான அவ்விந்திரனுக்காக, நன்றாய் மூட்டப் பெற்ற அக்கினியிற்சொரிவதற்கு அவியுணவுகளைத்தாங்குவதுபோலப் பலவித ஸ்தோத்திரங்களையும் தாங்குவேன். தான் கிழத்தன்மை யடையாது மற்ற வஸ்துக்களைக் கிழப்படுத்து வோனும் நித்திய தருணனும், ஸோமபானத்தால் வலிமை பெற்றவனுமான இந்திரன் துணை செய்வதற்காக எங்களிடம் வருமாறு அழைப்போம்—(எ-று.)

2. பெரியவனு மரியொழுங்கின் றியாதொன்றும்
ஈண்டிலை யாம்; பேசுமன்னற்
குரியவையா வெவ்வித வீரியங்களுமே
யுறைகின்ற; வுவன் வயிற்றிற்
பெருகியுள துயர்சோமம்; அவனுடலம்
வலிமிகுந்து பிறங்கிற், றன்னுன்
கரமதனில் வச்சிரத்தைத் தரிக்கின்றான்;
சிரத்துமதி காண லாமே.

(இ-ள்.) பெரியவனுகிய இந்திரனது ஒழுங்கைப்பெருத ஒன்றும் இவ்வுலகத்தி லில்லையாம். எல்லா வீரியங்களும் அவனிடத்திலேயே பொருந்தியிருக்கின்றன. ஸோமம் அவன் வயிற்றில் நிறைந்திருக்கிறது. அவனது சரீரம் வலிமிகுந்து விளங்குகிறது. அவன் தனது கையில் வச்சிராயுதத்தைத் தரித்திருக்கிறான். அவனுடைய தலையில் விசேஷ ஞானத்தைத் தாங்குகிறான்—(எ-று.)

3. இந்திர, வு னைந்திரிய வலிபுவியா
னிரண்டாலு மெய்தற் கொண்ணு,
தந்திலுன் திருந்தேரைச் சமுத்திரமும்
பருவதமுந் தடுக்க லாகா;
நந்துமுன தருங்குலிசத் தருகெவனு
நெருங்கானு, னுடும் வேகக்
கந்துகங்க ளோடுபல யோசனைக
ணீபாயுங் காலத் தீண்டே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது ஐந்திரிய (இந்திர சம்பந்தமான என்றபடி.) வலிமையைப் பூமிவானம் இரண்டும் அடைதல் முடியாது. உனது தேரின் செலவைச் சமுத்திரமும் பர்வதமும் தடைசெய்தல் முடியாது. வேகமாகச் செல்லுகின்ற குதிரைகளைப்பூட்டிப் பலயோசனை தூரம் நீ பாய்ந்து செல்லும்போது, உனது வச்சிராயுதத்திற் கருகே எவனும் வரமாட்டான்—(எ-று.)

4. எல்லாரும், வணங்குறுவோன் பங்கவலிப்போ
னிச்சைகளை யியைப்போன் போற்றேற்
கெல்லாருங் கருமமதைப் புரிகின்றார்
சுதைக்குடியின் வலியேய்ந் தோற்கே;
சொல்லாரு ஞானமெலாந் தேர்ந்தவர்கா
ளவியுதனைத் தோய்க்கல்; வேந்தே,
மல்லாரும் வலிசெறிந்த வொளியோடு
சோமமதை மாந்துவாயே.

(இ-ள்.) பலராலும் வணங்கப்படுபவனும்; பங்கவரை யடக்குபவனும், இச்சைகளை யளிக்கும் காளையும்; ஸ்தோத்திரங்களைப் பெறுபவனும், ஸோமத்தைக்குடிப்பதனாற் பலத்தை யடைபவனுமான இந்திரனுக்காக எல்லா யஜமானர்களும் யக்ஞ கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். மிக்க ஞானத்தோடு கூடியவர்களே! அவனுக்கு அவிப்பொருள்களைக் கூட்டுவீர்களாக. இந்திரனே! வலிமை மிகுந்த தேஜஸோடு ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.)

5. இச்சைகளை யளிப்பவன்றன் மதுவெள்ள
நிறைகோச மெழிலார் வண்மை
நச்சுமுண வுட்கொள்ளு மிடபத்தின்
குடிக்காக நாடிச்செல்லும்;
பொச்சமின் மொய்ம்புள்ளோர்க ளத்துவர
ரிருவர்களும்; புகலுங் கற்க
ணிச்சலுமே யருமிதோய்ந்த; சோமமதைக்
காளைக்குப் பிழியா நிற்பர்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 16.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிக்கும் அவ்விந்திரனுடைய மது நிறைந்த பாத்திரம், பலத்தை யூட்டும் ஆகாரங்களையுட்கொள்ளுங் காளையாகிய அவ்விந்திரனது குடியை யுத்தேசித்துச் செல்லும். அத்வர்யு, பிரதிப் பிரஸ்தாதா என்னும் இருவரும் பல மிகுந்தவர்களாம். (அப்படியே) ஸோமலதையை நசுக்கும் கற்களும் வலிபொருந்தியன. அவ்வத்வர்யுக்க ளிருவரும் தேவர்களிற் சிரேஷ்டமான காளையாகிய இந்திரனுக்காக ஸோமத்தைப் பிழிவார்கள் —(எ-று.)

ருக்கம். 17

6. இடபமெனு மிந்திரனே யுனதசனிப்
பனைபதுவு மிடபம்; உன்றே
ரிடப மெனலாகும்; உனதரி யிடபம்;
ஆயுதமு மிடப மென்ப;
இடபமெனு மதகாரி சோமமதற்
கிறையாவாய்; இயைந்து நீயே,
யிடபமெனுஞ் சோமத்திற் றிருப்தியினை
யடைந்துறுக வேற்ற மோடே.

(இ-ள்.) விருஷபமே! இந்திரனே! உனது வச்சிராயுதம் வலிமை மிகுந்த காளை போன்றதாம். உனது தேர் இச்சைகளை யளிக்கும் காளையாம். உனது குதிரைகளும் வலிமைபொருந்தியனவாம். உனது இதர ஆயுதங்களும் வலிமிகுந்தவை (யென்று சொல்லுவார்கள்.) விருஷபத்தைப் போன்றதும் மதத்தைத் தருவதுமான ஸோமத்திற்கு நீயரசனும். நீயே உரமிகுந்த ஸோமத்தினிடத்துத் திருப்தி யடைவாயாக—(எ-று) ஈண்டு இந்திர சம்பந்தமானவை எல்லாம் வலிமை மிகுந்தன வென்றும், இச்சைகளை வருஷிப்பவை யென்றும் கூறுவதினிமித்தம், வ்ருஷா, வ்ருஷப:, வருஷ்ண: வ்ருஷ்ணோ என்று ஒரே சொல்லின் பலவேறு பாடுகளையும் உபயோகித்துள்ளார்.

7. பகையடக்கு நான்போற் புகழ்விரும்பும்
கப்பலெனப் பரவு முன்கண்
மிகவருகிற் சவனத்திற் பிரமமொடு
மடைந்திடுவேன்; விளம்பு மெந்த
மகமலரு மொழிகளினை யவன்கேட்டுக்
குறிக்கொள்வான்; ஆக்க மிக்க
தகையவனை யிந்திரனைக் கடபமெனச்
சலதியூற்றிக் கறப்புவோமே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே! உன்து பிரஸாதத்தினால்) சத்துருக்களை நாசக்கும் நான், யுத்தத்தில் ஸ்தோத்திரங்களை விரும்புபவனும், பெரிய நீர் நிலையைத் தண்ட வுதவும் கப்பல்போன்றவனுமான என்க்கருகில் யக்ஞத்தினிடத்து ஸ்தோத்திர மறைகளோடு வருவேன். அவ்விந்திரன் எங்களுடை

ய (அகமலர்ச்சியோடு கூடிய) மொழிகளைக்கேட்டு அவற்றைத்தனது இத்தியத்தில் வைத்துக்கொள்வான். செல்வமிகுந்தவனாகிய அவ்விந்திரனைக் குளத்தை வழியுமளவிற்கு நிறைப்பது போலச் சோமத்தால் நிறைப்போம் —(எ-று.) உத்ஸம்ந என்பதற்குக் 'கூபமென' என்றது 'ஊற்றெனவே' என்றும் கூறலாம்.

8. சத்துருக்க ளிடரெம்மை யணுகாமு
னெமக்கருகே சார்க புல்லை
மெத்தவுமே யுண்டுதர நிரப்பியவாக்
கன்றினிடமேவல் போன்றே;
ஒத்தசதக் கன்மத்தோய்! சேர்பவனமார்
துதிகளொடு முன்னை யாங்கள்
பத்தினிகள் வாய்க் காளைப் பருவமுள
புருடனெனப் பண்பிற் சேர்வோம்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களினது துன்பங்கள் எங்களை நெருங்குவதற்கு முன்பு புல்லை நிறைய மேய்ந்த பசு கன்றினிடத்துப் பொருந்துவதுபோல எங்களுக்கருகே வருவாயாக. சதக்கிருதுவே! காளைப் பருவத்தோடு கூடிய புருஷர்கள் தங்களது பத்தினிகளை யடைந்து நிற்பதுபோல யாங்கள் உனக்கான நல்ல ஸ்தோத்திரங்களோடும் உன்னை நன்றாக வடைந்து நிற்போமாக —(எ-று.)

(வேறு.)

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்றுவோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்று னெம்பலன் குறையா திகல்;
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

இதன் பொருளை மேல் பதினைந்தாவது சூக்தம் கடைச் செய்யுளிற் காண்க.

வருக்கம் 18.

208. (17) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம். 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—7 ஜகதி, 8. 9 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன். அதிராத்திரத்தில் இரண்டாவது பர்யாயத்தில் இது அச்சாவாகனால் சொல்லப்படும் சஸ்திரமாம்.

(வேறு.)

1. அங்கிரசர் மானவவற் காற்றுகறு
தனவருக்க, மவன்றன் வன்மை

மண்டலம் 2 சூக்தம் 17.

தங்குறுதே சவை பழமை போற்றுமென்றி
யொளிருவதாற், சார்ந்த பொய்யபி
னங்கமுற நன்றாக வடைபெற்ற
வாவையியலாஞ் சோம மார்ந்து
பொங்கிய தன் வலியதனாற் புடைத்துவெளித்
திறந்துவிட்ட பொழுதின் மன்னே.

(இ-ள்.) (ஸ்தோதாக்களே!) மிகவும் உறுதியாக (விருத்திரனால் அடைக்கப்பட்டிருந்த பசுக்கூட்டங்களாகிய மேகங்களை யெல்லாம் ஸோமத்தைக் குடித்துப் பெருகிய தனது சம்பத்தினால் அடித்துப் பெய்யுமாறு செய்தபொழுது அவனுடைய பலம் மிகுந்த தேஜஸ் முற்காலத்துப்போல மீண்டும் தோன்றுகிற காரணத்தால் அவ்விந்திரனுக்கு அங்கிரஸர்களைப் போலவே நீங்களும் புதியவையான அர்க்கங்களைக் கூறுவீர்களாக—(எ-று.) 'பணி யென்னும் அசுரனால் அடைக்கப்பட்ட குகைகளைச் சோமங் குடித்த மதத்தினாற் றிறந்துபசுக்கூட்டங்களை வெளிவிட்ட போது' எனப்பொருள் கூறலும் ஒன்று.

2. அவனாகல், முதற்குடியிற் றன்வலியே
யளவிட்டுத் தன்மேம் பாட்டை
நவமாக பெருக்கியவன், போரதனிற்
கவசத்தா லூடி மெய்யைத்
தவமூடி விளங்கியவன், சூரன், வா
னதனைத் தற் சார்ந்து சுற்றுந்
தவலாத மகத்துவத்தாற் றலைமீது
தாங்கியவன் சாலத் தானே.

(இ-ள்.) முதற்றரம் ஸோமபானஞ் செய்தவுடனேயே தனது வலிமையினை யளந்து தெரிந்துகொண்டு தனது மகிமையை விருத்தி செய்தவனும், யுத்தத்திற் றனது சரீரத்தைக் கவசத்தால் மூடிக் கொண்டு விளங்குபவனும், சூரனும், விண்ணைத் தனது கெடாத மகத்துவத்தாற் றலைக்கு மேற் றாங்கியவனுமான அவனே (இந்திர னென்னும்) தேவனாகட்டும்—(எ-று.)

3. வீரமிகு முதற் கருமம் பெரிய தனைப்
புரிந்தனை நீ விளம்பும் போற்றே
டாருமிவர் முனருனது வலிமையினைக்
காட்டுகையில்; அரிமாப் பூண்ட
தேரிலவ ருன்னாலே வாட்டப்பெற்
றிடமழிந்து தொகையாச் சேர்ந்தோ
ரோரழிந்து பலவாறாய்த் தனித்தனியே
சிதறுண்டே யேகினரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) மேலும் பிரஹ்மங்களாற் றுதிக்கும் இவர்களுக்கு முன் உனது வலியினைத் தோற்றியபோது வீரம் மிகுந்த உனது பெரிய முதற்கருமத்தினை வெளிப்படுத்தினை. ஒன்றாகக் கூடியிருந்த அசுரர்கள் அரீயென்னும் இரண்டு குதிரைகள் கட்டப்பெற்ற தேரின் மேலமர்ந்துள்ள வன்றனால் இம்சிக்கப்பட்டுத் தங்களது நிலையழிந்து பலதிக்குக் களிலுஞ் சிதறுண்டு சீரழிந்து சென்றார்கள்—(எ-று.) அசுரர்களென்றது மேகங்கள் ஓடினவென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. மேலுமெலாப் புவனத்துந் தன்வலியா
லீசான னாக மேவிக்
கோலவுணா வாமோங்கி யவற்றுக்கு
மேலானன்; குவலயத்தைத்
சாலவகிப்பவன் பூமி வானத்தைத்
சோதியினாற் றழைப்பித்தேன் ற
ஞால விருட்பிழம்பதனை தகைத்துத்தான்
விரிந்துலகி னண்ணினனே.

(இ-ள்.) மேலும், அவ்விந்திரன் எல்லாப் புவனங்களுக்கும் தன் வலிமையினால் ஈசானாகி, உணவுப் பொருள்களின் பெருக்கை யடைந்து எல்லாவற்றிற்கும் உயர்வாக விளங்கினன். குவலயத்தை மிகவும் தாங்கும் வஹ்நியாகிய வவ்விந்திரன் பூமி வானங்களைத் தனது வெளிச்சத்தால் நிறைவித்து, நெருக்க மாயுள்ள இருட்பிழம்பை மூடித் தானே தன் சோதியால் உலகு முழுவதும் வியாபித்து நின்றான்—(எ-று.)

5. அசைவு பெறுமலைகளினைத் தன்வலியா
லுறுதியுற வமைத்தான்; மேகங்
கசிவுறவே மழைநீரைக் கீழ்நோக்கி
யொழுகு வித்தான்; காணு மெல்லா
உசிரினையும் பாலிக்கும் பூமியினைச்
தாங்கினனால்; ஒங்கு ஞான
குசலமதால் விண்ணினைக் கீழ்வீழாது
பலமாகக் கூட்டினனே.

(இ-ள்.) ஆடிக்கொண்டிருந்த மலைகளைத் தனது பலத்தினால் உறுதியாக நிறுத்தினான். மேகத்தினின்றும் மழைநீ ரொழுகும் வண்ணம் ஆற்றினான். எல்லாச் சீவன்களையும் வளர்க்கும் பூமியைத் தன் பலத்தால் தாங்கினான். தனது ஞான குசலத்தால் விண்ணுலகம் கீழே விழுந்து விடாதபடி உறுதியாக நிறுத்தினான்—(எ-று.) உசிர் உயிரென்பதன் போலி.

வருக்கம் 19.

6. அவன்காத்தாற் பற்றுதற்குத் தகுந்ததுவாம்,
பாலகனு யவனி யோர்த

மண்டலம் 2 சூக்தம் 17

றூவமைபுறு ஞானமெலா மொருங்குகடந்
தவனிழைத்த வுயர்ந்த செய்ய,
மவனிதனிற் பெருமுழக்க மிடுமவனாங்
கிருவியினை யடித்து வீழ்த்திச்
சவநிலையிற் கிடைகொள்ள விழைத்திட்ட
பெருமைபெறுந் தனிவே லுமே.

(இ-ள்.) பிதா அல்லது பாலகனாய் எல்லா மனிதர்களது ஞானத்தையுங் கடந்த தனது புத்தியினால் அவ்விந்திரன் செய்ததும், பூமியிற் பெரிய முழக்கத்தோடு கூடிய வவன் கிருவியென்னும் அசுரனையடித்து வீழ்த்தி பிணமாகக்கிடக்கும்படி செய்ததைப்பற்ற ஆயுதமுமாகிய வச்சிராயுதம் அவ்விந்திரனது கைகளாற் பிடிக்கத்தக்கதாம்—(எ-று.) க்ருவி, கிருவி, தோற்பை அல்லது மேகமென்ற பொருளுள்ளதென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயணர் ஓரசுரனது பெயரென்பார்.

7. பெற்றோ ரோடவரில்லிற் கிழமுற்ற
பெண் வீட்டிற் பிறரைப்போல
மற்றோர்பங் குற்றடையக் கேட்பதென
யானுன்னை வளமார் செல்வம்
பெற்றிட யாசிப்பேன்; அதனைச்சீர்
பெறுவிக்கல்; பெரிது மளந்தை
யிற்றேயென் றளந்தெடுத்துப் பெருமகிழ்ச்சி
யெம்முடலுக் கீவ தீக.

(இ-ள்.) பிதாமாதாக்களோடு பிறந்த வீட்டிலேயே அவருக்குஞ் சிச்ருஷை செய்துகொண்டு தன்வாழுநாளைக் கழித்த (கல்யாணமில்லாத) பெண் வீட்டிலுள்ள மற்றவர்களைப்போலத் தானும் சரிபங்கு பெற வேண்டுமெனக் கேட்பதுபோல யான் உன்னிடத்து வளப்பமிகுந்த செல்வத்தையடையுமாறு யாசிப்பேன். அச்செல்வத்தை மிகவுங் கீர்த்தி பொருந்தியதாகச் செய்வாயாக. அதனை இவ்வளவு என்று அளந்துகட்டி இங்கு கொண்டுவந்து எங்களுடைய சரீரத்துக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சியை யளிப்பதாகத் தருவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

8. இந்திர, போஜனாக உன்னையா மழைப்போமாக;
இந்திர, கர்மத்தோடு மெனுமுணா வளிக்க நீயும்;
இந்திர, நானுவான வுதவியோ டெம்மைக்காக்க;
இந்திர, விடப, வெம்மைச் செல்வ மேய்ந்தவராச்செய்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னை யாங்கள் போக்தவ்வியங்களைத் தரும் வள்ளலாக மதித்து அழைப்போமாக. இந்திரனே! எங்களுக்கு நீ சத்கர்மங்களையும் உணவுப் பொருள்களையும் தருவாயாக. இந்திரனே! பலவிதமான

வுதவிகளை யளித்து எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. இந்திரனே! இச்சைகளை யளிக்கும் காளையே! எம்மைச் செல்வவான்க ளாக்குவாயாக—(எ-று.) போஜன், வள்ளல்.

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக் குன்மகோளியாமவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்றுவோர்க்குத்
துன்று விதிநிடல்; பகன்று னெம்பலன் குறையா தீகல்
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

இதன் பொருளை இதற்கு முந்திய சூக்தத்திய கடைசிச் செய்யுளிற் காண்க.

வருக்கம். 20.

209. (18) மண்டலம் 2. அநுவாகம் 2. சூக்தம் 7.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. தூய தேர் புதிது பூட்டப் பெற்றது காலை நான்கா
மேய நன்னுக முச்சாட்டி யேழுவாய்க் கயிறு பத்துத்
தியவை யோட்டும் வீடு சேர்ந்தது, மாந்தர் சொர்க்கந்
தோய நிற்பது,போற் றிட்டி யொலிபெறத் தோய்ந்த தம்மா.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான யக்ஞமென்னும் நவதரமானதேர் காலையில் பூட்டப் பெற்றது. நான்கு ஜதைச் சோமம்பிழியும் கிராவங்களாகிய நான்கு நுகத்தடிகளையும், உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரிதமென்னுங் ஸ்வரங்கள் அல்லது மந்த்ர, மத்திம, உத்கிருஷ்டரூப வாக்குக்களாகிய மூன்று சாட்டைகளையும், காயத்திரி, உஷ்ணி அநுஷ்டுப், ப்ரஹதி, பங்தி த்ருஷ்டுப், ஜகதியென்னும்வேதவிசைகளாகியஏழு கடிவாளங்களையும், பாபங்களைப் போக்குங்காவல்களாகிய பத்து(சமஸாத்வர்யுக்களாகிய)கிரகங்களையும் உடையதும், மனிதர்கள் இதத்தை யடைந்து ஸ்வர்க்கத்திற் புகுமாறு செய்வதுமான அவ் யக்ஞம்ஸ்தோத்திரங்களும் இஷ்டிகளும் மிகுதிபாகச் சப்திக்குமாறு விளங்கிற்று—(எ-று.) யக்ஞத்தைத் தேராக வுருவகித்தார் வேதப்பண்ணேழின் எழுத்து மாத்திரைகளை முதல் மண்டல விறுதியிற் பக்கம் 256ற் காண்க.

2. ஈதவனொன் றிரண்டு மூன்றெனுஞ் சவனந் தம்மிற்
போதுறலுற்ற, தெல்லா மாந்தர்க்கு மோதா வாகும்;
தீதிலாப்பிறர் மற்றொன்றின் கருவினி லதனைத் தோற்ற
வோதுவர்; பலஞ்ர் வெற்றி யுவந்தவீ தவற்றிற் சேரும்.

(இ-ள்.) இந்த யக்ஞம் (அல்லது ஸோமமென்பார் ஸாயணர்.) ஒன்று, இரண்டு, மூன்று ஸவனங்களிலும் கொண்டுவரப் பெற்றது. எல்லா மனிதர்களுக்கும் இவ்யக்ஞமே ஹோதாவாகும். பிறரித்விஜர்கள் வேறொருவிதகன்மத்தினிடத்து இதனை (யக்ஞத்தை அல்லது ஸோமத்தை)த்தோற்ற

லாமென்பர். ஆனால் பலனளிப்பதும் வெற்றி வாய்ந்துமான இந்த யக்ஞம் எல்லாவித யக்ஞங்களிலும் கலந்துகொள்ளும்-(எ-று) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் பொருள் வேறு.

3. இந்திரன் றேரின் மாவைப் பூட்டினேன் னிறையிற் சூக்த
நந்து நூதனத்த தன்னொன் றனைச் சுகமாக விங்கு
முந்துறக் கொணர்வான்; உன்னைப் பிறயஜமானர் தாம
தந்தர மறிக்கா தேய்க; விப்பிரர் பலரிங் குள்ளார்.

(இ-ள்.) நூதனமாகச் செய்யப் பெற்ற எங்களது சூக்தங்கள் அவனைச் சுகமாக இவ்விடத்திற்குக் கொண்டு வரும் வண்ணம் அவனது தேரில் அரியென்னும் குதிரைகளிரண்டையும் பூட்டினேன். (இந்திரனே!) உன்னை இதர யாககர்த்தாக்கள் வழிமறிக்காதிருக்கட்டும். இவ்விடத்துப் பல மேதாவிகளாகிய பிராஹ்மணர்களுந் தங்கியிருக்கின்றனர் —(எ. று.)

4. இரண்டரி யோடும், வேந்தே, யிவணுறல்; அழைக்கப்பெற்றே
யிரண்டொடு மிரண்டி, னாறி, னென்னுறு மெட்டிற், பத்திற்,
றிரண்ட நற்றனத்தோ யேகல் சோமத்தைக் குடிக்க; ஈண்டு
இரண்டது சுதையு, மஃதை நிந்தனை புரியா தேய்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது இரண்டு குதிரைகளோடும் வருவாயாக. நல்ல தனவானே உன்னை யழைத்த போது நான்கு குதிரைகளோடும், ஆறு, எட்டு, பத்து என்னும் எண்வாய்ந்த குதிரைகளோடும் ஸோமத்தைக், குடிக்க வருவாயாக. இங்கு ஸோமம் பிழியப் பெற்றுக் கூடிற்று. அதை வெறுக்காது அதனிடத்துப் பொருந்துவாயாக—(எ. று.)

5. இந்திர, இருபான் முப்பா னெய்ந்த நாற்பான் றுரக
முந்துற விரைவி னோடும் புரவிக ளைம்பான் பூட்டி
யிந்திர, வருக வாறு பத்துட னென்னு மேழு
நந்திய பதிற்று மாவிற் சோம யார்ந்திடவே நண்ணல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இருபது, முப்பது, நாற்பது என்னும் எண் வாய்ந்த குதிரைகளோடு, வேகமாகச் செல்லும் ஐம்பது குதிரைகளையும் பூட்டி எங்களிடத்து வருவாயாக. இந்திரனே! அறுபது, எழுபது குதிரைகளோடும் ஸோமங் குடிக்க வருவாயாக—(எ. று.)

வருக்கம். 21

6. எங்களை நோக்கி, வேந்தே, யீண்டுற லெண்பான்; பத்து
மங்குறு நூறு மாவின், மகிக்குறு சதனுஞ் சுமக்க;
றுங்கலிச் சோமச்சாறு தூய்சுந கோத்திரத்தி
னுங்குறுக் களிப்பை யீய நுனக்கெனப் பிழிந்ததன்றே.

(இ-ள்) இந்திரனே! எண்பது, தொண்ணூறு நூறு குதிரைகள் உன்னைச் சுமந்து செல்ல எங்களை நோக்கி நீயிங்கு வருவாயாக. இந்த ஸோம

ரஸம் உனக்கு மதத்தை யளிப்பதற்காகப் பிழியப் பெற்றுச் சுஹோத்ரங்க ளென்னும் பாத்திர விசேஷங்களில் ஊற்றப் பெற்றுள்ளன—(எ-று.) சுஹோத்ரா: என்னும் சொற்கு நற்பலனடையுமாறு ஆவுதிசெய்பவர்கள் என்பது பொருள். அது ஒருகுடிப் பெயராயிற்று. ஆனால் ஈண்டு ஸோம மூற்றும் ஒரு விதப் பாத்திரங்களுக்குப் பேராகக் கூறியுள்ளார் ஸாயணர்.

7. இந்திர, வெனதிப் போற்றை யெண்ணியிங் கடைக; உன்ற
னந்துறு மரியிரண்டைத் தேர்நுக நாடிப் பூட்டல்;
அந்தில் பல்லிடத்தும் போற்று லழைபட நிற்போனீயே;
சுந்தரச் சூர விந்தச் சவனத்தின் மதத்தைத் தோய்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! என்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கருதி யிங்கு வருவாயாக. உனது இரண்டு அரியென்னும் குதிரைகளைத் தேர் நுகத்திற் பூட்டுவாயாக. பலவிடத்துப் பலராலும் அழைக்கப்படுபவன் நீ. சூரனே, ஸோமம் பிழிந்தூற்றும் இந்த யக்ஞத்தில் மதங்கொள்வாயாக. —(எ-று.)

8. இந்திரன் மாட்டெ னன்பு பிரிந் தொருக்காலு மேயா
தந்நுக; அவனெமக்குத் தட்சிணை கறக்கல்; மேம்பா
டுந்திய வவன்காப் பேய்ந்த கரங்களி னுதவி கொண்டு
முந்து மொவ்வொரு யுத்தத்துமுதன்மையைப்பெறுகயாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனிடத்து எங்களுக் கேற்பட்டுள்ள அன்பு ஒரு பொழுதும் குறையாம லிருக்கட்டும். அவன் எங்களுக்குத் தட்சிணையாகிய பசுவைக் கறந்தளிக்கட்டும். மேம்பாடுற்ற வவனது காவல் பொருந்திய கைகளின் ரட்சணையை யடைந்து ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் யாங்கள் வெற்றியை யடையட்டும்.—(எ-று.)

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று வித்திடல் பகன்றனெம்பலன் குறையா தீகல்;
மன்றினில், வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

இதன் பொருளை மண்டலம் 2 சூக்தம் 15 செய். 10ன் கீழ்க்காண்க.

வருக்கம். 22

210. (19) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 8.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. ஞானவான் பிழிந்தளித்த நல்லவி யாகுஞ் சோம
பீனமின் மதத்தை யன்றோ னெய்தவே குடிக்கப் பெற்று;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 19.

மானமார்ந் தோங்கி முன்னு விந்திர னிதனுற் போற்று
மேனிலை நரரை யின்பச் சேவையை மேவினனே.

(இ-ள்.) ஞானவானுகிய யஜமானன் அபிஷவஞ் செய்தளித்த அவி யுணவாகிய ஸோமங்கள், அவ்விந்திரன் குற்றமற்ற மதத்தை யடையும் வண்ணம் அவனுற் குடிக்கப்பட்டன. அச்சோமத்தினுல் முன்னுளில் இந்திரன் வலிமை மிகுந்தோங்கித் தன்னை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யக்ஞ நேதாக்களாகிய மனிதரையும், தனக்கு இன்பத்தைத் தரும் ஸேவையையும் அடைந்தான்—(எ-று.) எதனுல் அடைந்தானே அந்த ஸோமங்களவனுல் குடிக்கப் பட்டன எனக்கூட்டுக.

2. மதத்துளி யிவற்றுல் மத்த மெய்தி வச்சிரத்தைக் கையி
விதத்துட னெடுத்த வேந்த னீரினைத் தகை யகியைச்
சதித்தனன் பறவை தங்கள் கூட்டினைச் சார லொப்ப
நதிப்புன லின்ப மோங்க நாடியே பெருகு மாறே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைக் கையிற்றரித்த இந்திரன் ஸோமத்துளிகளால் மதத்தை யடைந்து தண்ணீரை யடைத்துவைத்துள்ள அகியை(விருத்திரனை யல்லது மேகத்தைச்) சேதித்துக் கொன்றுன், ஆறுகளின் நீர் இன்பத்தோடு பொங்கிக் கூடுகளை நோக்கிச் செல்லும் பட்சிகளைப் போலச் செல்லுமாறு—(எ-று.)

3. மகத்துவம் வாய்ந்த வேந்த னகியினை மடித்தோ, னீரின்
மகத்துவப் பெருக்கை முந்நீர் நோக்கியே வழங்கு வித்தான்;
இகத்தினி லெண்ணைத் தோற்றி யாவினை யெய்து வித்துச்
சுகத்துறத் தேசாற் பட்டப் பகலொளி தோய் வித்தானே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், விருத்திரனை வதைத்தவனுமாகிய இந்திரன் தண்ணீரின் பெரு வெள்ளத்தைச் சமுத்திரத்தை நோக்கி யோடுமாறு செய்தான். இவ்வுலகத்துப் பிலத்துக்கு ளடைபட்டிருந்த அங்கிரஸர்களது பசுக்களை யவர்களடையுமாறு சூரியனை யுற்பத்தி செய்து, பணி யென்னு மசுரனுல் அடைக்கப் பட்டிருந்த பசுக்களை அவர்கள் அடைவித்தது மன்றித் தனது தேஜஸால் பகற்கண் தோன்றும் பிரகாசத்தையும் பிரஸாதித்தான்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் இரவைத் தோற்றி நாட்களை முடித்தான் எனக்கூறுவர். அதாவது இரவை இளைப்பாறுவதற்காக ஏற்படுத்திப் பகல்களில் மனிதர்கள் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைப்புரியுமாறுசெய்வித்தான் என்று வித்தாரம் கூறுவர். ஆனுல் ஸாயணர் அக்துனா என்பதற்குத் தேஜஸால் என்றே பொருள் கூறியுள்ளார்.

4. தாசுட மனிதற் கவ்வேள் தக்கபல் பொருளைத் தந்தான்;
வீசினுன் விருத்திரன்ற னுடலினை, யீண்டிரவி
யாசினின் முதற்கணெய்த வரிதினின் முயன்ற மாந்தர்
பேசுறப் பரிதியோடு நித்தலும் பிறங்கினுனே.

(இ-ள்.) அவிப்பளிக்கும் தாசுதைனுகிய மனிதனுக்கு அவ்விந்திரன் உத்கிருஷ்டமான பல திரவியங்களைக் கொடுத்தான். இவ்விடத்து முதலில் சூரியனை யடைய வேண்டுமென்று மிகப்பிரயாசப் பட்டுக் கொண்டிருந்த யக்ஞநேதாக்களாகிய மனிதர்களது கண்களுக் கெதிரில் அச்சூரியனோடு கலந்து உடனே பிரதிதினமும் தோன்றியவனாகிய இந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்றான்—(எ-று.) 'அவன் விருத்திரனைக் கொன்றான். சூரியனை முதற்க ணடைய விரும்பும் மனிதர்கள் ஸ்தோத்திரங்களோடு உடனே யவ்விந்திரனைத் தேடுவது முறைமை;' எனமொழி பெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

5. சோமத்தைப் பிழிந்தளிக்கு மர்த்தியற் கிரவி யீந்தான்,
வாமமார் தேவன் போற்றின் மருவியோ னான வேந்தன்
சேமமார் தனத்தைச் சங்கடத்தினைத் தீர்ப்பதைத் து
ஸோமமார் பங்கே யென்ன வேதச னளித்த போதே.

(இ-ள்.) எதசன் என்னும் ரிஷி ஸங்கடத்தைத் தீர்க்கும் ஸோமமாகிய செல்வத்தைப் பிதா புத்திரனுக்குப் பங்கை யளிப்பதுபோல இந்திரனுக்குக் கொடுத்தபோது, ஸோமத்தைப் பிழிந்து ஆவுதிசெய்யும் மர்த்தியனுக்கு, அழகிய தேவனும், எதசனால் துதிக்கப்பட்டவனுமான இந்திரன் சூரியனைக் கொடுத்தான்—(எ-று) இரவி, சூரியனென்னும் ஸ்வச்வன் மகனுக்குப் பரியாய நாமமாகவந்தது. மண். 1 சூக். 61 செய். 15 நோக்குக.

வருக்கம் 23.

6. ஒளியுள வவன்றன் றேரை யோட்டிய குற்சனுக்கா
விளிதராக் குயவன் சுட்டி ணன்னிவர் தம்மைக் கொன்றான்;
அளியொடு திவோதாசற் கென் றரியுஞ் சம்பரன் புரங்க
ளொளிதினிற் பொடித்தா னென்பா ரோடு தொண்ணூற்றை
யென்னவே.

(இ-ள்.) ஒளியோடு கூடியவனாகிய அவ்விந்திரன் தனக்கு ஸாரத்தியஞ் செய்த குற்சனுக்காக, ஒருவராலும் கொல்லமுடியாத குயவன் சுஷ்ணன் என்னும் அசுரர்களைக் கொன்றான். திவோதாஸன் என்னும் அரசனுக்காகச் சம்பராசுரனது தொண்ணூற்றொன்பது கோட்டைகளையும் அழித்தான்—(எ-று.) குயவன், சுஷ்ணன் இவர் வறட்சிக்காதாரமான அசுரர்கள். குத்ஸன், திவோதாஸன் இவர்கள் இந்திரனுக் குகந்தவர்கள். இவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 112, 116 இவற்றிற் காண்க.

7. இந்திரா, வுனக்கெழுச்ச்ளத்தெண்ணிப்போற்றளிப்போம், கீர்த்தி
நந்துற வெமக்கு, வன்மை நாடியுன் றனக் கியைத்தே;
அந்துக வுனது நட்பை யடைகுவான் விரும்பும் யாங்கள்;
முந்துற வணக்கல் தெய்வ மில்லவர் படையை மொய்ம்பின்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்குப் பலத்தையூட்டி யெங்களுக்குக் கீர்த்தியோங்குமாறு உன்வயின் ஸ்தோத்திரங்களைக்கொண்டு வருவோம், உன்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 20.

ஊனயுடைய விரும்பும் யாங்கள் எழுடி செல்வதற்குள் கிடைக்கக்கூடியதாகிய உனது தோழமையை யடைவோம். தெய்வமில்லாதவர்களாகிய அசுரர்களின் இம்சைக்குரிய ஆயுதங்களை வணக்குவாயாக.(அல்லது அழிப்பாயாக)-(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் தோழமை என்பதற்கு ஸாப்தம் என்றுள்ளது. அதற்குப் பொருள் எழுடி நடந்து செல்வதற்குள் அடையக்கூடியது அல்லது சிநேகம் என்பதாம்.

8\. சூரவுன் றனைக் கிருற்சமதர் மகிழ்வுறுந் தடப் போற்றை
நேருற வமைத்தார் மார்க்க நெறிப் படுத்தமைப்பா ரொப்ப;
வருறு மறை நவத்தி னிழைப்பவர், வேந்தே, யன்னஞ்
சாரு நல்வீடு வன்மை சுக மிவற்றினிற் றழைக்கல்.

(இ-ள்.) சூரனே! உன்னைக் கிருத்ஸமதர்கள் ஸந்தோஷப்படுத்துமாறு, நடப்பதற்குப் பாதையைச் செப்பனிட் டமைப்பவர்களைப்போல ஸ்தோத்திரங்களை யமைத்தார்கள். இந்திரனே! புதிதாக வுனக்கு ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்பவர்கள், உணவையும் அவ்வுணவு நிறைந்த நல்ல வீட்டையும், பலத்தையும் ஸுகத்தையும், அடைந்து சிறக்கட்டும்—(எ-று.) கிருத்ஸமதர் என்று ரிஷி தன்னைப் படர்க்கைப்படுத்திக் கொண்டதனாற் பன்மையிற் கூறினர் என்பர் ஸாயணர். 'க்ருணுதே ஸ்துதிகர்மா, க்த்ருஸமதா:' என்பது நிருக்தம். புகழ்வதிற் களிகொள்பவனென்பது பொருள். சௌநகர் காலத்தில் V பக்கத்தையிற் பார்க்க.

9\. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல்; வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்று னெட்பலன் குறையா நீகல்;
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உனது (மகோனி) செல்வவதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச் சிரேஷ்டம்பெறக் கறந்தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப்பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்துவிடாமல் அளிக்கட்டும். யாகக்கூட்டத்தில் நல்ல வீரர்களோடு கூடிய யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம்—(எ-று.) இச்செய்யுள் முன்பும் வந்துளது. மண். 2 சூக். 15 கடைசிச்செய்யுளை நோக்குக.

வருக்கம் 24.

211. (20) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 9.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1\. இந்திர, வறிக, வுன்பாட் டேந்திய சோம வன்னந்
தந்தன, முனைவு வேண்டிப் பொருபவன் றேர்சப்பாதித்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

தந்நவிற், போற்றிழைத்துப் புகழ்ச்சியி னொளிர்ந்த வீரர்
நந்து முன்னைத் தோர் மாட்டுச் சுகத்தினை நாடும் யாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உணவுப்பொருள்களை யடையுமாறு யுத்தஞ் செய்பவன் தேஸைச் சம்பாதித்து நெருங்குவதைப்போல, ஸ்தோத்திரங்களை யாற்றுபவர்களும் உன்னைப் புகழ்வதினாற் காந்தி பெற்று நிற்பவர்களும் உன்னொத்த வீரர்களாகிய அக்கினியாதியதேவர்களிடத்துச் சுகத்தினைப்பெற விரும்புவோருமாகிய யாங்கள் உன்னிடத்து ஸோமமாகிய அவியுணவை யேந்திக்கொண்டு வந்தளிக்கிறோம். என்றறிவாயாக—(எ-று.) தந்தனம் தருகிறோம் என்னும் பொருளில் வந்தது.

2. இந்திர, நீயும் பற்ப லுதவிகளோடு மெங்கள்
நந்தாறு துணைவன்; உன்னை நாடுவோர்க் கரியை வாட்டுஞ்
சுந்தரனாவாய்; தாசுடன் றனக் கினனும்; துன்பம்
விந்தையி னவிப்பாய்; சேவிப்பவன் விழை கருமத்தோ னீ.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னுடைய பற்பல உதவிகளோடு நீ எங்களுக்குத் துணைவனாவாய். உன்னை யடைய விரும்புவோர்க்குப் பகைவர்களை வாட்டுபவன் நீ. அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு நீ (இனன்) ஸ்வாமியாம். அவனது துன்பத்தை நன்றாய் நீக்குவாய். உனக்கு அவியளித்து உன்னைச் சேவிப்பவன் விரும்பும் உபகார கர்மங்களோடு கூடியவன் நீ—(எ-று.)

3. இந்திரன், றருணன், யாரு மழைத்திடவேய்வோன், றோழன்
சுந்தரக் கவியாற் பாடித் துதித் தவியமைத் தவற்றை
முந்துறச் சமைத்துக் கீதமொழிந்து போற்றுபவன் றன்னை
நந் துதவிகளாற் றாக்கு மவன் சிவப் பாதா வாகல்.

(இ-ள்.) இந்திரனும், நித்திய விளமை வாய்ந்தவனும், எல்லாராலும் அழைக்கப்படுபவனும், தோழனும், அழகிய கவிகளாற் றுதித்துப் பாடி அவிப்பொருள்களைச் சேகரித்து அவற்றைப் பக்குவப்படுத்திப்பின் ஸாமகீதங்களாற் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் செய்யும் யஜமானனுக்கு நல்ல வுதவிகளை யளித்து அவனது காரியங்களை விருத்திக்குக்கொண்டு வருபவனுமான அவன் நரர்களுக்கு மங்கலகரமான பரிபாலகனாக வமையட்டும்—(எ-று.) பாதா வடமொழிப்பதம், பரிபாலகன் என்னும் பொருட்டு. சிவம் மங்கலப் பொருளது; நரர்க்கு என்னும் சொல் செய்யுளிலமைக்கவிடமின்றி விடுபெற்றது. உரையில் நோக்கிக்கொள்க.

4. முந்தையோ ரோக்க மெய்தி முரணினர்த் துடைப்பானின்ற
வந்த விந்திரனைப் போற்றி யழகுறப் புகழ்வேன்; அன்னோன்
சுந்தர மறையாற் றன்னைத் துதித் திரக்கும் புதிய
நந்து மாயுளவன் வேண்டும் பொரு ளபிலாசை நல்கல்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தவர்கள் யாருடைய உதவியினால் அபிவிருத்தியையடைந்து பகைவர்களை யடக்கும் வலிமையைப் பெற்றார்களோ அவ்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 20.

விந்திரனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்து புகழுவேன். அழகிய பிரஹ்மங்களால் தன்னைப்புகழும் நூதன மனிதன் விரும்புகின்ற செல்வமிச்சை வாய்ந்த ஸ்தோத்திரத்தின் பலனை யவனளிக்கட்டும்—(எ-று.) நர்தும் ஆயுள் அவன், தீர்க்க ஆயுள் உள்ளமனிதன். அவனே ஸ்தோதாவாம்.

5. அங்கிரர்த் துதியின் பூட்டு மவனவர் மறையை யோக்கம்
பொங்கவே வளர்த்தான்; வேந்தன், பொருந்தவர் நெறியைச்
செம்மை
தங்குற விளைத்தான்; என்று னுடையினைக்கவர்ந், தசுன
னங்கமார் பண்டைமொய்ம்மையழித்தனன் றுதிக்கப்பெற்றே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸ கோத்திரத்தார்களது ஸ்தோத்திரங்களின் இன்பத்தை யடைந்தவவன் அவர்களது பிரஹ்மங்கள்வலிபெறுமாறு அவற்றை வளர்த்தான். இந்திரன் அவ்வங்கிரஸர்கள் செல்லும் நெறியைப் பணிகளது உபத்திரவத்தினின்று நீக்கிச் செம்மைப்படுத்தினான். சூரியனால் (அல்லது தனது ஆத்ம புத்தியினாலென்பார் ஸாயணர்.) உஷஸைக்கவர்ந்து, ஸ்தோதாக்களாற் புகழப்பெற்று அச்நன் என்னும் அசுரனது பழமையாகிய வலிமையைக் கவர்ந்தான்—(எ-று.) அச்நன் அசுனனெனச் செய்யுளில் நின்றது. எல்லாச்சுகத்தையும் தனது தேஜஸால் அழிப்பவன் என்பது பொருள். இது ஒரு அசுரன் பெயர்.

வருக்கம் 25.

6. கீர்த்திமான் வேந்தன் றேவன் கிளரதிசயத் தோற்றத்தோன்
சீர்த்தியின் மனிதர்க்காகச் சிறந்து மேனின்றான் கண்டீர்;
போர்த்தபேர் வலிய னன்னம் பொருந்தியோ னுலகைவாட்டு
மார்த்தியன் றாச னன்பினடைந்துள சிரத்தைத் தாழ்த்தான்.

(இ-ள்.) கீர்த்தி பொருந்தியவனும், தேவனும், அதிசயத் தோற்றத்தோடு கூடியவனும் (பார்ப்பதற்கு அழகாயுள்ளவனு மென்றபடி.) ஆன இந்திரன் மனிதர்களுக்குத் தானஞ்செய்யும் கருத்தோடும் புகழோடும் சிறந்து ஊர்த்துவமுகமாக நின்றான். மிகுந்த வலிமையோடு கூடியவனும், அன்னத்தோடு கூடியவனுமானவவன் உலகை வருத்தும் ஆசைமிக்க தாசன் என்னுந் துஷ்டவசுரனுக்குப் பிரியமான அவனது தலையைத்தாழும்படி செய்தான்—(எ-று.) தாசன் ஈண்டு சிறப்புப்பெயராகக் கொள்வர் ஸாயணர்.

7. விருத்திர வதத்தைச் செய்தோன் புரந்தரன் வேந்தனன்று
னுருக்கிக் கீழ்ச் சாதித்தாசிச்சேனையையொழித்தான்; மாந்தர்
திருத்தியி னுறையப்பூமி நீரையுஞ் சிறக்கத் தோற்றி,
யருத்தியிற் கூறும் யக்ஞவான் புகழ்த்துதி நிறைத்தான்.

(இ-ள்.) விருத்திரவதஞ் செய்தவனும், சம்பரனது புரங்களைப் பொடித்தவனும், இந்திரனுமாகிய வவன் கீழ்சாதியிற்றோன்றிய தாஸிகள சேனைக்கூட்டத்தைக் கடிந்து கொன்றான். மனிதர்கள் சுகப்படுமாறு

பூமியையும், தண்ணீரையும் சிருஷ்டித்தான். யஜமானன் ஆதாரத்தோடுகூறும் புகழ் ஸ்தோத்திரங்களைப் பலஞ்ஞெநிறைந்து நிற்கும்படி செய்தான்—(எ-று.) இரண்டாமடியை'உருத்துக் கிட்டினன் றன்றுபிச் சேனையையொழித்தான்' என மாற்றிப் படித்தலும் தகும். அற்றேல் வடமொழி மூலத்திலுள்ள கிருஷ்ண சப்தத்துக்கு கிருஷ்டஜாதி எனப் பொருள் கொள்ளாது கிருஷ்ணனென்னும் அசுரனது பத்நினியினது கருப்பத்திலிருந்த தாஸச்சேனையைக் கொன்றானெனப்பொருள் கொள்ளுக, இப்பொருண்மைக்காதாரத்தை மண். 1 சூக். 101 செய். 1ற் காண்க.

8 தேவரா லற விலாப நிமித்த, மிந்திரன் றிறலே
மேவுமா, றவி நிதமு மொழுங்கினி னளிக்கப் பெற்ற,
தோவறுகுலிச மன்னோன் கரங்களி லுதவு காலே
வீவுறத் தாசர்க் கொன் றன்னு ரயப்புரம் பொடித்தான்.

(இ-ள்.) தண்ணீரை யடையும் ஹேதுவாகிய யக்ஞத்தில் தேவர்களாகிய யஜமானர்களால் ஒவ்வொரு ஸவனத்திலும் தவறாமல் ஒழுங்காக இந்திரன் வலிமையை யடையுமாறு அவியுணவானது அளிக்கப்பெற்றது. அவனது கரங்களில் வலிமைகெடாத வச்சிராயுதத்தை அவர்கள் (அசுரவதகுசனையாக) வைத்தபோது அவ்விந்திரன் தஸ்யுக்களைக் கொன்றதுமன்றி அவர்களது இரும்பாலான கோட்டைகளையும் துகள்படுத்தினன்.—(எ-று.)

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்றுவோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்று னெம்பலன் குறையா தீகல்;
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உன்னு (மகோனி)செல்வவதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச் சிரேஷ்டம் பெறக்கறந்தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப்பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்துவிடாமல் அளிக்கட்டும். யாகக்கூட்டத்தில் நல்ல வீரர்களோடு கூடிய யாங்கள் உனக்குப்பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம்—(எ-று.) இச்செய்யுள் முன்பும் வந்துளது. மண். 2 சூக். 15 கடைசிச்செய்யுளை நோக்குக.

வருக்கம் 26.

212. (21) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம் 1-5, ஜகதி, 6 திருஷ்டுப்; தேவதை இந்திரன்.

1. விசுவபதி, தனப்பதி, நற் றுறக்கபதி,
யெக்காலும் வெற்றி யோங்கு

மண்டலம் 2 சூக்தம் 21.

மசுவபதி, நரபதி, வேளாண்மையினற்
பதி, நீரை யடையு நாயன்,
பசுவை யுறுபதி, யெவரும் வணங்குறுமிந்
திரற்காகப் பரிந்து மிக்க
விசையுறு சோமம் பலரும் விழைவநனைக்
கொடுவருக மிகவு மன்றே.

(இ-ள்.) (அத்வர்யுக்களே!) விசுவத்துக்கும் நாயகனும், தனத்துக்கு ஸ்வாமியும், ஸ்வர்க்கபதியும், எப்பொழுதும் வெற்றியோடு கூடியவனும், அசுவபதியும், ஸஸ்யர்தி பயிர்களுக்குநாயகனும், ஜலத்தைப்பெறும் செல்வவானும், பசுக்களுக்கு எஜமானனும், எல்லாரும் வணங்கத்தக்கவனுமான இந்திரனுக்காகக், கமனீயமான ஸோமத்தைக் கொண்டுவந்து உதவுவீர்களாக.—(எ-று.) நாயன், நாயகன் ஸ்வாமி என்றபடி. விசையுறு சோமம் வேகத்தோடு கூடிய ஸோமமென்க. அவ்வடைஎதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

2. யாவரையு மடக்குபவ, னானமுறுத்
துவன், பொருளை யெய்து வோ, னிப்
பூவதனி லெவராலுஞ் சயிக்கரியன்,
விதி, வன்னி, பொருந்தி மற்றோர்
மேவரியன், பெருங்குரல, னெக்காலும்
வலிமைகொடு வெற்றி யெய்வோன்,
பாவுபுக ழிந்திரற்கு நமவென்னும்
போற்றதனைப் பகர னென்கே.

(இ-ள்.) எல்லாரையும் அடக்குபவனும், அவர்களைப் பங்கப்படுத்துபவனும், பகைவரது பொருளை யடைபவனும், உலகில் எவராலும் ஜயிக்க முடியாதவனும், எல்லாவற்றையும் கர்மபலன்களை யுண்ணுவிக்கும் விதியும், எவற்றையும் தாங்கும் வஹ்நியும், (இருமாப்புள்ள)பிறரால் அடைய முடியாதவனும், பெருங் குரலோடு கூடியவனும், எப்பொழுதும் தனது பலத்தினற் சயத்தை யடைபவனுமான கீர்த்தி பரந்த இந்திரனுக்கு நமவென்னும் சப்தத்தோடு கூடிய ஸ்தோத்திரங்களை (ஸ்தோதாக்களே!) கூறுவீர்களாக—(எ-று.) விதி, ஊழ், கடவுள் என்பன ஒருபொருளன. வஹ்நி எல்லாவற்றையும் சுமப்பவன் என்பது பொருள். பூவதனில், பாவு புகழ், இவை எதுகைநோக்கிச் சேர்த்தன. ஸாயணர் துவிக்ரயே என்பதற்குப் பூரணமான கழுத்தோடு கூடியவனே அல்லது பலராலும் துதிக்கப் படுபவனே வெனப் பொருள் கூறுவர்.

3. எக்காலும் வலிமையுள, னரர்விரும்புங்
குணத்த, னரர்க்கிறைவ, னென்று
ருக்கால வோட்டுபவன், பொருநன், மது
வொடுபூரிப் புற்றோ, னென்பின்
மிக்காரைச் சேர்ப்பவன், தன் வலிமை கொடு
பகைவதைப்போன் வேண்டு வோர்க்கு

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

திக்காரஞ் செயாதிறைஞ்சு மரிவீரக்
கிருத்தியத்தைச் செப்புவேனே.

(இ-ள்.) எல்லாக் காலங்களிலும் வலி மிகுந்தவனும் ஜனங்களால் விரும்பப்படுந் தன்மையனும், ஜனங்களை யடக்கியாளும் பதியும், பகைவர்பயந்து நடுங்கும் வண்ணம் அவர்களை இடம்விட் டோடச் செய்பவனும் மதுவினால் நிறைக்கப் பட்டவனும், விரதம் புரிவாரைப் பலனளித்துத் திரட்டுபவனும், தன்பலத்தினால் பகைவர்களைக் கொல்லுபவனும், ஸ்தோதாக்களாற் கொண்டாடி யழைக்கப் படுபவனுமான இந்திரனது விருத்திர வதமாதிய வீரச் செயல்களைக் கூறுவேன்—(எ-று.) உக்கு ஆல எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுக. திக்காரஞ்செயாது என்றசொற்றொடர் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

4. எதிரில்லாக் கொடையாள, னிடப, மிடர்
புரிவோரை வதைப்போ, ராழ்ந்தோ,
னதிகாந்தி யுள்ளமகா, னெவராலு
மடைவரிய வறிவின் மிக்கோன்,
வதிபூன்ற பொருடருவோன், பகைவதைப்போன்,
றிடம்வாய்ந்தோன், வளர்ந் தகன்றோன்,
விதிபூண்ட நன்மகத்தோ, னிந்திரனும்
வைகலெலே விழைந் தமைத்தான்.

(இ-ள்.) தனக்கு ஸமானமில்லாத தாதாவும், இச்சைகளை யளிக்கும் காளையும், இடைஞ்சல் செய்பவரைக் கெடுப்பவனும், காம்பீரியமுள்ளவனும், மிக்க காந்தியுள்ள மஹானும், ஒருவராலு மடையமுடியாத ஞானத்தோடு கூடியவனும், பூரணமான வஸ்துக்களை யளிப்பவனும், சத்துருக்களை வதைப்பவனும், திடவானும், விஸ்தாரமாகத் தனது தேஜஸால் விரிந்தவனும், ஒழுங்காய் நடத்தப்பெறும் நல்ல யக்ஞங்களோடு கூடியவனுமான இந்திரன் உஷஸையும் சூரியனையும் பிறப்பித்தான்-(எ-று.) அநநுதோவிருஷப: எனக்கூட்டி ஒருவருக்குமடங்காத காளையெனப் பொருளுரைப்பர் மேனாட்டாசிரியர். அவ்வகையே வைகலையும் எல்லையுமென்னாது வைகலினது எல்லையெனக் கொள்ளுவார் அவர்.

5. மறைதூண்டுமவ, ரரியை விரும்புபவர்,
தெள்ளறிவின் மன்னி நின்றோ,
ரறறாண்டு மவனிடத்தே யருநெறியை
யடைந்தனரா ளருந் தவத்தால்;
முறையாக வவன்காவல் விழைந்தவவ
ரிந்திரன்கண் மொழியும் போற்றோ
டறைகாம வழிபாடு மாற்றிமிகு
நிதிபசுவு மடைந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரங்களை இந்திரனுக்காகச் சொல்லுவோரும், இந்திரனை விரும்புவோரும், மேதாவிகளுமான ஆங்கீரஸர், வெள்ளப்பெ

மண்டலம் 2 சூக்தம் 22.

ருக்கைத் தூண்டிவிடும் இந்திரனிடத்திலிருந்து யக்ஞநெறிகளால் அல்லது தவத்தினால் (பசுவைப்பெறும்) அரியமார்க்கத்தை யடைந்தார்கள். அவனது ரட்சணைகளை விழைந்த அவ்வாங்கிரஸர், ஸ்தோத்திரங்களையும் வழிபாடுகளையும் செய்து இந்திரனிடத்திலிருந்து மிக்க செல்வத்தையும் பசுக்களையும் பெற்றார்கள்—(எ-று.)

6. உத்தமச் செல்வம், வேந்தே, யுதவுக, கருமச்சித்த
நத்துநற் பாக்கியத்தோ, டருந்தன நிறைவு, மெங்கட்
கொத்தமெய்ப் புதல்வர் கேட்டி னுடைவுறாத்தன்மை,வாக்கு,
மெத்தவுஞ் சுகத்தை யூட்டு நற்றினச் செறிவு மின்னே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சிரேஷ்டமான செல்வத்தையும், கருமகுசலதையோடு கூடிய மனத்தையும், சௌபாக்கியத்தையும், தனஸமிருத்தியையும், எமது சரீரத்துத் தோன்றிய புத்திர பௌத்திரர்களுக்குக் கேடுறாததன்மையையும், நல்ல வாக்கையும், சுகதரமான பகல்களோடு கூடிய நன்னாட்களையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 27.

213. (22) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 11.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1 அஷ்டி, 2, 3 அதிசக்வரி, 4 அசக்வரி அல்லது அஷ்டி; தேவதை: இந்திரன்.

ச்சூக்தம் அசுவமேதத்தில் மத்தியநாளிற் சொல்லப்படுவது. மஹாவிரதத்திலும் மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் பிராஹ்மணாச்சாம்ஸியினால் ஸ்தோத்திரிக்கப்படும்.

(வேறு.)

1. திகத்துகந்தனிற் பெரியன் மொய்ம்பு மீச்
சேர்ந்தவன் சுதை தன்னை யின்புட
னகத் தடைந்தனன், விண்டுவோடு கள்
ளார்ந்தனன் யவச் சத்தினைக் கலந்
திகத்து முன்புபோ லாசை பெய்தியே;
யேய் விசாலன் மான் கன்ம மாற்றவே
யுகப்பளித்ததஃ, தொளியு ளோனவ
னுண்மை யிந்துமெய் வேந்தனைப் பெறல்.

(இ-ள்.) அபிப்லவ மென்னும் கர்மத்தின் முதல் மூன்று நாட்களாகிய ஜோதி, கௌ, ஆயுஸென்னும் தினங்களில், மகிமை பொருந்தியவனும், மிகுந்த பலவானுமாகிய இந்திரன் ஸோமச்சுதையி னிடத்துத் திருப்தி யு

டைந்தான். யவப்பொரிமாவோடு கலந்த அச்சோமத்தை முன்பு போலவே விஷ்ணுவோடு ஆசையுடன் வயிறு நிறையக் குடித்தான். தனது தேஜஸால் விரிந்தவனும், மஹானுமான அவ்விந்திரன் கர்மங்களை நன்றாகப்புரியுமாறு அச்சோமம் அவனுக்கு மதத்தை யளித்தது. திவ்விய ஒளிபொருந்தியவனும் ஸத்தியனுமான அவ்விந்து (ஸோமாபிமானி தேவதை) ஸத்தியவானாகிய இந்திரனை யடையட்டும்—(எ-று.) மான், மஹான் என்பதன்சிதைவு.

(வேறு.)

2. பின்னர்நல் லொளிவீ சவன்றனது மொய்ம்பாற்
பெரிதுபோர் செய்து கிருவி
நன்னரி னடங்குற நலித்துவிண் ணுடுபுவிக
ளூட்பினின் முற்று வித்துத்
துன்னிய தன்வலியி னன்மிக வளர்ந்துபின்
றோய்த்தான் வயிற்றி லொருபங்,
கன்னவொளி யிந்துவாஞ் சத்தியனு மிந்திரத்
தேவன் மெய்யவனை யெய்தல்.

(இ-ள்.) பிற்பாடு நல்ல காந்தியை வீசும் அவ்விந்திரன் தனது பலத்தினால் பொருது கிருவியென்னும் அசுரனை வாட்டிப் புவிவானங்கள் வலிமையினால் நிறையுமாறு செய்வித்துத் தனது வன்மையினால் மிகவும் வளர்ந்து, தனது வயிற்றில் ஸோமத்தின் ஒருபங்கை யூற்றினான். அப்பேர்ப்பட்ட ஒளிவாய்ந்த ஸோமாபிமானி தேவதையாகிய இந்து வென்னும் ஸத்திய புருஷனும், மெய்ம்மை யோடுகூடிய இந்திரன் என்னும் தேவனை யடையட்டும்—(எ-று.) ஒருபங்கை வயிற்றி லூற்றினா னென்னவே மற்றப் பங்கை இதர தேவர்களுக்காக விட்டு வைத்தான் என்றாயிற்று. க்ருவி, கிருவி மண் 2 சூக். 17 செய். 6 பார்க்க.

3. கன்மமொ டுதித்தநீ வலிமையொ டெவற்றையுங்
கடிது தாங்கிட விழைந்தாய்;
வன்மமுள வீரியத் தோடுநன் கோங்கினாய்;
வன்மரைப் பொரு தடக்கித்
தன்மரை யறிந்துனைப் புகழுவோர்க் கோங்குவாழ்
வரும்பொரு ளிவற்றை யீந்தாய்;
அன்னவொளி யிந்துவாஞ் சத்தியனு மிந்திரத்
தேவன்மெய் யவனை யெய்தல்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) யக்ஞ கர்மங்களோடு கூடப் பிறந்த நீ உன்னுடைய வலிமை யோடுகூட எல்லாவற்றையுந் தாங்க விச்சித்தாய். வன்மம் பொருந்திய பராக்கிரமத்தோடு நன்றாக வளர்ந்தாய். உன்னோடு யுத்தஞ் செய்பவரோடு சண்டை செய்து அவர்களை யடக்கித், தர்மாதர்மங்களைப் பகுத்தறிந்து, உன்னைத் துதிப்பவர்களுக்கு மிகுந்த வாழ்வையும் இனிய செல்வத்

தையும் அளித்தாய். அந்தத் தேவனும், ஸத்தியனுமாகிய இந்திரனும் உண்மை வாய்ந்த தேவனுகிய இந்திரனை யடையட்டும்—(எ-று.) இந்த ஸோமாபிமானி தேவதை.

4. நர்த்தனஞ் செய்பவ, வேந்தவுன் றூறுவைங்
கண்ட நீ முதலிமைழத்த
தர்த்தமுள்ளது, விண் ணனைநந்திடத்துக்கதா
மருங் கடவுளன் றிறத்தின்
விர்த்திகொண் டுயிர்பூறித் தறவோட விட்டபோ;
தவன்றெய்வ மில்லையவையுந்
சர்த்த மொட்டக்கிடல்; சதுமகன் வன்மையைச்
சாருவதொ டன்ன மொய்துவ்,

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் உற்சாகத்தோடு கூத்தாடுபவனே! இந்திரனே! அரிய கடவுட்டன்மை வாய்ந்த பலத்தை நீயடைந்து அசுரனது உயிரை வாட்டித் தண்ணீரை ஓடச் செய்தபோது. நீ பூர்வகாலத்தில் முதன் முதற் செய்த செய்கை பொருட் சிறப்போடு தேவர்களிடத்தும் புகலத்தக்கதாம். அவ்விந்திரன் தெய்வநம்பிக்கையில்லாத எல்லாரையும் தனது பலத்தின லடக்கட்டும். சதக்கிருதுவாகிய விந்திரன் பலத்தைத யடையட்டும். உணவுப் பொருள்களையும் பெறட்டும்—(எ-று.) சர்த்த (Dh) ம், பலம்,வடமொழிப்பதம். 'சர்த்தோமாருதமுச்சம்ஸ,' என்னும் மண். 5 சூக் 52 செய். 8 நோக்குக. இச்செய்யுள் அதிசக்வரிச்சந்தஸாகவே தமிழில் பாடப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு வ்யூஹேந அஷ்டித்வம் சருதிதர்சநேத்விகல்ப: என்பார் ஷட்குருசிஷ்யர்.

வருக்கம் 28.

214. (23) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 1.

19 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—14 ஜகதி, 15 திருஷ்டுப், 16–18 ஜகதி, 19 திருஷ்டுப்; தேவதை: 1, 5, 9, 11, 17, 19 இவைற்றிற்குப் பிரஹ்மணஸ்பதி, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 18 பிரஹ்ஸ்பதி.

(வேறு)

1. கணங்களுக்குக் கணபதியாய்க் கவிகளுக்குட்
கவியாகக் கவின்று கீர்த்தி
யணவுமன வுத்தமனுய் மறைகளுக்குண்
முதன்மை பெறு மாசனுகித்
தணவரிய பிரமண நற்பதியாரு
முன்றனையா மழைப்போரு சாற்றி;
வணவுதவி கொண்டமொழி செவியேற்கல்;
சதனமதின் மருவித் தங்கல்,

(இ-ள்.) தேவதா கணங்களுக்குக் கணநாயகனாகவும், தூரதிருஷ்டியுள்ள கவிகளுக்குள் கவியாகவும், கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவுப் பொருள்களோடு கூடிய வுத்தமனாகவும், மந்திரங்களுக்குள் முதன்மை வாய்ந்த ஸ்வாமியாகவுமுள்ள பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய வுன்னை யாங்கள் போற்றிக் கூவுகிறோம். நல்ல உதவிகளோடு எமது ஸ்தோத்திரங்களைக் காதில் ஏற்றுக் கொள்ளுக. எங்களது யக்ஞக்கிரஹத்துள் நுழைந்து அமருக—(எ-று.) பிரஹ்மணஸ்பதி என்னும் சொல்லுக்கு அன்னப் பொருள்களைப்படைத்தவனுக்குப் பதியென்பது பொருள். இச்சூக்தத்தில் பிரஹஸ்பதியோடு கலந்து போற்றப் படும் தேவதை. மேனாட்டாசிரியர் க்ஷத்திரிய தேவதையாகிய இந்திரனது அதிகாரத்தை மெல்லக் கவர்ந்து கொண்ட பிற்கால தேவதை யென்பார். 'கணாநாம்த்வா.......ஸீதஸாதநம்,' என்னும் இந்த மந்திரம் ஸந்த்யோபாஸனத்தில் தற்காலம் எல்லா வேதிகளாலும் உபயோகப் படுத்தப்படுவது. ஆண்டு அதற்குக் கணபதிர் தேவதாஎன்று வழங்கி விக்நேசுவர மறையாக மாற்றியுள்ளார்கள். அதற்கும் பிரமாணம் யாண்டுளதோ அறியக் கிடந்ததில்லை.

2. அசுரவதஞ் செயும்பிரகற் பதியேநன்
மதிவாயு னருளாற் றேவ
ரிசையுமகப் பாகமதையெய் தினர்காண்;
பெருஞ்சோதி யேய்ந்த சூரன்
றிசையளவிற் றனது கதிர்களை விரிக்குங்
கணக்கெனவே, சேர்ந்த வெல்லா
விசை நிறைந்த மறைகளுக்கு முற்பவகா
ரணனுவா யீண்டு மன்னே.

(இ-ள்.) அசுரவதஞ் செய்பவனே! பிரஹஸ்பதியே! நல்ல ஞானத்தோடு கூடிய வுனதருளாற் றேவர்களும் யக்ஞத்தினிடத்துப் பாகத்தைப் பெற்றார்கள். மகத்தான ஜோதியோடு கூடிய சூரியன் தனது கிரணங்களைத் (திக்குக்களி னெல்லை வரையும்) விரிப்பது போலச் சேர்ந்த வெல்லா பிரஹ்மங்களையும் உற்பவிக்கச் செய்தவன் நீயே—(எ-று.) விரிந்த கிரணங்களுக்கு ஸூர்யன் ஆதாரமானது போலப் பரந்த மறைகளுக்கு நீ காரணபூதனாகிறாய் என்பது பொருள். திசையளவில், இசை நிறைந்த என்பன எதுகை நிரப்ப வந்தன. சூரன், சூரியன்.

3. நிந்தை சொலுவோரை யிருளதனைவிரு
கற்பதியே நேடி யோட்டி,
நந்துமொளி வாய்ந்துமகங் கூட்டுவித்துப்
பயங்கரமாய் நண்ணார் தம்மைச்
சிந்துவதோ டரக்கரினைச் சேதித்து
முகிற்பசுவைப் பிளந்து காந்தி
முந்துறுநற் றுறக் கமதை யடைவிக்குந்
தேர்மீதி லேறு நின்றாய்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 23.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! நிந்தை கூறுவோரையும் இருட்டினையும் உனது தேஜஸால் வோட்டி, ஒளிவாய்ந்ததும், யக்ஞத்தைச் சேர்ப்பதும், பயங்கரமானதும், பகைவர்களை வதைப்பதும், ராட்சஸர்களைக் கொல்லுவதும், மேகமாகிய பசுவைப் பேதிப்பதும், காந்தி பொருந்திய ஸ்வர்க்கத்தை யெய்துவிப்பதுமான உன்தேரின்மேலேறுகிறாய்—(எ-று.)

4. நன்னெறிக்கண் மனிதர்களை நடத்திடுவா
யிடர்நீக்கிக் காப்பாய் நன்கே;
உன்னிடத் திங் கவியளிக்கு மவன் பாபத்
துயரமதை யுறுவதின்றாம்;
பன்னுமறை வெறுப்பவனைத் தபுத்துவிரு
கற்பதியே பண்பில் கோபந்
துன்னுவதைக் கெடுத்தொழிப்பா, யிதுவுன்றன்
பெருமகிமை யெனச் சொல்வாரே.

(இ-ள்) பிரஹஸ்பதியே! மனிதர்கள் நன்னெறியிற் பலனை யடையுமாறு அவர்களை நடத்தி, அவர்களது துன்பங்களை நீக்கி,யவர்களை நன்றாகக் காப்பாற்றுவாய். உனக்கு அவியளிக்கும் தாசுஷன் பாபச் செய்கைகளால் வருந் துன்பங்களை யடைவதில்லை. பிரஹ்மத்துவேஷியைக் கெடுத்து அவனது கோபத்தை யறவொழிப்பாய். இது உனது பெரிய மஹிமையாம்—(எ-று.) பிரஹ்மத் வேஷி, பிரஹ்மம், மந்திரம், த்வேஷி வெறுப்பவன்.

5. பாபமொடு துக்கமு மெத்திசைநின்று
மணுகாவாம், பகைவர் சேரார்,
தாபமுற நடையுளமும் வேறானோர்
தாக்கலுறார், சார்ந்த வெல்லாக்
கோபமுறு குழுவினரு மவனையுறா
வகையவர்க்குக் கொடுமை யூட்டிச்
சோபமுற வழிப்பாய், பம்மணப் பதியுன்
றற்காவ லேய்ந்தோர்க்கே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! உனது நல்ல காவலைத்தந்து யாரைக் காக்கின்றாயோ அவனைப் பாபமும் துக்கமும் எப்பக்கத்தினின்றும் அணுக மாட்டா. அவனிடத்துப் பகைவர்கள் நெருங்க மாட்டார்கள். மனம் வேறு தொழில் வேறு பட்ட இரு நடையாளர்கள் அவனை எதிர்க்க மாட்டார்கள். கோபத்தோடு அவனை இம்சிக்கும் எல்லாக் கூட்டத்தாருக்கும் துன்பத்தைத் தந்து அவர்களை வாதைப் படுத்துவாய்—(எ-று.) பிரஹ்மணஸ்பதி, பம்மணப்பதி யெனச் சிதைந்து நின்றது.

வருக்கம் 29.

6. எங்களது கோபன்விரு கற்பதிமுற்
றுணர்வாய் நீ,யெமது மார்க்கஞ்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

சங்கையற வாற்றுகிறு, யுன்விரதந்
தனைக்காக்கச் சார்ந்த போற்றுற்
றுங்கமுறத் துதிக்கின்றேம்; வஞ்சனையா
லெமைக் கெடுக்குந் துட்டபுத்தி
தங்கியவன் மரணமுற வவன்மதியே
விரைந்தவனைச் சார்ந்து வாட்டல்.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! நீ எங்களைப் பரிபாலிப்பவன். ஸர்வக்ஞனை நீ எங்களது மார்க்கத்தைச் செம்மையுற வகிக்கிறுய். உன் விரதங்களைக் காப்பாற்றுமாறு உன்னைத் துதிக்கின்றேம். தங்களது குடிலங்களால் எமக்கு இடரைத் தேடுபவன் சாகுமாறு அவனுடைய துஷ்ட புத்தியே அவனுக்குத் தீங்குகளை வருவித்து அவனை வருத்தட்டும்—(எ-று.)

7. இடரொன்றும் புரியாத வெமக்கிடைஞ்சல்
செயும்விருகங், கெடுக்கு மெண்ண
முடன்கொண்ட மர்த்தியன், மேட் டிமைபடைத்தோ,
னெந்நெறியி லுறுது தூரக்
கடந்திடுமா ருழிக்கல், விருகற்பதியே,
யாமாற்றுங் கடிக்கட் டேவ
ரடைந்திடுமா றெம்மகத்தி னெறியெளிதா
யடைகுவதா யமைப்பா யன்றே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! ஒரு தீங்கும் இழைக்காத வெங்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்யும் ஓநாய்போன்றவனும், எங்களைக் கெடுக்கு மெண்ணங்கொண்ட மர்த்தியனும், அகந்தையுள்ளவனுமான வவனை எமது நெறியிற் படாமல் தூர ஓடும்படி தள்ளிவிடுவாயாக.யாங்கள் ஸோமம்பிழிந்தூட்டும் விழாவிற் றேவர்கள் வருமாறு எங்களது யக்ஞ பாதைகளை இலகுவாய் வரக்கூடியனவாகச் செய்வாயாக—(எ-று.) கடிஈண்டு யக்ஞமாம்.

8. உதவிகொடு துயரொழிவி ருகற்பதியே
யெஞ்சார்வி னுரக்கப் பேசிப்
புதல்வரெனு மெந்தனுவைக் காப்பாற்று
மெம்மவனு முன்னைப் போற்று
லதிவிரைவின் வரவழைப்போம்; தேவர்களைப்
பழிப்பவரை யடையக் கொல்க;
மதியதனிற் கேடுபடைத் தோருயர்ந்த
சுகத்துமத்தை மருவா தேய்க.

(இ-ள்.) உன்னுடைய உதவிகளினுல் பக்தர்களது துன்பத்தையொழிக்கும் பிரஹஸ்பதியே! எங்கள்பக்கமாகப்பரிந்து பேசுபவனும்,புத்திர பௌத்திர ரூபமாயுள்ள எமது தனு அல்லது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுபவனும் எம்முடைய வனுமான வுன்னை ஸ்தோத்திரங்களால் கூவி அழைப்போம்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 23.

தேவ நிந்தநர்களை முற்றிலும் அழிப்பாயாக. துஷ்டபுத்தி படைத்தவர்கள் உத்கிருஷ்டதரமான சுகத்தை யடையாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

9. நன்கெதையும் வளர்ப்பவபம் மணப்பதியே
மனங்கவரு மாந்த ராக்க
முன்கருணை யாலடைவோம்; செய்மையினன்
மைமயினே னுமுளைய வெம்மைத்
துன்புறுத்த வெமைநெருங்கும் பகைவரொரா
மொத்தொழிலுந் தீயா ராகிப்
புன்மையொடு கேடதனைப் புணர்ந்துநசிக்
கும்முறையிற் புடைப்பாய் நீயே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! நன்ருக எவற்றையும் விருத்திக்குக் கொண்டுவருபவனே! உனது அநுக்கிரகத்தினுல் மனிதர்களது (அல்லது தாதாக்களது)ஸ்பிருஹணீயமான செல்வத்தை யாங்கள் அடைவோமாக. தூரதேசத்திலிருந்தாவது சமீபத்திலிருந்தாவது எங்களது மனம் வருந்த எம்மை இம்சிப்பதற்கு எம்மாட்டு வரும் சத்துருக்கள் கன்மவீனர்களாயழியுமாறு அவர்களை நசுக்குவாயாக—(எ-று.) ப்ரஹ்மணஸ்பதி, பிரமணப்பதி பம்மணப்பதி யெனச் சிதைந்தது.

10. காமமதைப் பூரிக்குந் தூய்துணையி
னுத்தமமாக் கழறு மன்ன
மேமமுற வெய்துகயாம்; தீயர்விரு
கற்பதியே யெமை யடக்கிச்
சேமமுறு மிச்சையுளோ ரெமக்கிறைவ
ராகாராய்ச் சேர்க; யாமுந்
தோமமுன தருஞ்சீரைத் தோற்றுபவை
தமிற்றுதித்துத் தோய்க வாழ்வே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! இச்சைகளை நிறைவேற்றும் உனது பரிசுத்தமான வுதவிகளால் உத்தமமான அன்னத்தை (அல்லது ஜீவ சக்தியை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர்) யடைவோமாக. எம்மை யடக்கிச் சுகத்தை யடையவெண்ணும் துஷ்டபுத்திகள் எமக்கு நாயகர்களாக வராதொழியட்டும். யாங்களும் உனது பெருமையைத் தோற்றும் ஸ்தோத்திரங்களாலுன்னைப் புகழ்ந்து வாழ்வை யடைவோமாக—(எ-று.) வய: அன்னம், ஜீவாதாரம், ஜீவசக்தி, என்னும் பொருளன.

வருக்கம் 30.

11. எதிரில்லாக் கொடைக்காளை, யாகவத்து
விரைந்துறுவோ, னெயார் தங்கட்
கதிதுன்ப மிழைப்பவன், போர்தனிற் சயிப்போ,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

ஹுண்மைவலி யடைந்தோ னுவாய்;
மதிகொண்டு கடனதனைத் தீர்ப்பவன், பம்
மணைப்பதியே; வன்மை யோங்கி
வதிகின்ற வுக்கிரனே யென்னினும்பேர்
காமுகனை வசக்கு வாயே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! வள்ளன்மையிற் சமானமில்லாத விருஷபனும், யுத்தத்தில் வேகமாகவந்து நிற்பவனும், பகைவர்களுக்கு அதிக துன்பத்தைத் தருபவனும், யுத்தத்தில் ஜயிப்பவனுமான நீ உண்மையான பராக்கிரமசாலியாம். எங்களது கடன்களைத் (ருணம் என்பதற்கு கடனென்னுது பாவமென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.) தீர்க்கின்றாய். உக்கிரம் வாய்ந்தவனு லும் திடம்பொருந்திய பெரியகாமுகனையும்சாந்தப்படுத்துகிறாய்—(எ-று.) எதிரில்லாக் கொடைக்காளை யென்னுது ஒருவருக்கு மடங்காத் காளையேயென்பார் மேனுட்டாசிரியர் மண். 2 குக் 21 செய். 4 நோக்குக.

12\. தெய்வமுள தெனப்புகழு மெம்மை, விரு
கற்பதியே, செம்மை சாராத்
தெய்வமிலா மனத்தோடு தான்பெரிய
னெனவெண் ணுஞ் சீரில் வெய்யோ
னெய்யு மொருபடையு மெமை யடையற்க;
பொல்லாங்கை யடைந்து தீமை
செய்யுமவன் பலம்வாய்ந்தோன் கோபமதை
நிராகரித்துச் சேர்க யாமே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! ஆஸ்திகர்களாய் உன்னைப் புகழும் எம்மைத், தெய்வநம்பிக்கையில்லாத மனத்தோடு தன்னைப் பெரியவனுக மதிக்கும் துஷ்டன் விடும் ஒரு கொலைப்படையாவது எம்மை அணுகாமலிருக்கட்டும். துஷ்டச் செய்கைகளோடு பலம் வாய்ந்தவனுன வவனது கோபத்தை யாங்கள் நிராகரிப்போமாக—(எ-று.)

13\. போரதனி லழைபடுவோன்; வணக்கமொடு
தொழப்படுவோன், போர்க்குச் செல்வோ
னேருறவெல் லாத்தனமுஞ் சேகரிப்போன்
பகற்பதியா மெழிலா ரர்யன்
சீறவெங் கலையடக்கி யிடுக்கணிழைத்
திடநினைக்குஞ் சேரார் தம்மைத்
தேரதனைச் சிதைப்பதென யாவரையு
நன்றாகச் சிதைத் திட்டானே.

(இ-ள்.) யுத்தத்திற் பொருநர்களா லழைக்கப்படுபவனும்; நமஸ்கார பூர்வமாக வணங்கப்படுபவனும், யுத்தத்திற் பக்தர்களைக் காக்கச் செல்பவனும், எல்லாச் செல்வங்களையும தானத்திமித்தம் சேகரிப்பவனும், பிர

மண்டலம் 2 சூக்தம் 23.

ஹஸ்பதியுமாகிய (அர்யன்) ஸ்வாமி, எங்களை யடக்கி எங்களுக்கு இச்சையைத் தரவெண்ணும் பகைவர்களெல்லாரையும், போரிற் றேர்களை நொறுக்குவதுபோல நன்றாகக் கொன்றழித்தான்—(எ-று.) பிரஹஸ்பதி, பகற்பதியெனச் சிதைந்து நின்றது.

14. இகலதனிற் றோன்றுகின்ற வீரியத்தோ
டுறுமுன்னை யிகழ்வாய்ச் சொல்வோர்,
பகற்பதியே, யொளிசிறந்த கொள்ளியினு
லரக்கர் தமைப் பார்த்துச் சுடல்;
மிகவெவருந் துதித்துரைக்கும் வீரியமா
மதனையின்று மேற்கொள் வாயால்;
நுகளுறவே வதைக்கனுனைப் பழிபேசி
நிந்திக்கு மவரைச் சூழ்ந்தே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! யுத்தத்தினிடத்துக் காணப்படுகின்ற வீரியத்தோடு கூடிய வுன்னை யிகழ்ந்து பேசும் ராட்சஸர்களை யொளிவிட்டெரியுங் கொள்ளியினுற் சுடுவாயாக. எல்லாரும் உயர்வாகப் புகழ்ந்து பேசும் உனது அவ்வீரியத்தை இப்பொழுதும் ஆவிர்ப்பவிப்பாயாக. உன்னை நிந்திக்கும் அவர்களை நன்றாகக் கொல்லுவாயாக—(எ-று.)

15. ரிதத்தினி லுதித்தா யார்யர் மற்றவை தமக்கு மேலாய்
விதந்திவன் விழைவ, தார்ந்த காந்தியின் மிளிர்வ, தெக்ஞ
மிதத்தினிற் புரியுமாந்தர் தம்வயின் வலிமி னேய்ந்து
கதிர்ப்படு வியப்பார் செல்வம், பகற்பதீ யெமக்குக் காண்க.

(இ-ள்.) ரிதத்தில் (யக்ஞகர்மங்களில் அல்லது ஒழுங்கிலென்றபடி) உதித்தவனே! பிரஹஸ்பதியே! இவ்வுலகத்து மற்றவற்றிற் சிறந்ததாக வாரியர்கள் மதித்து விரும்புவதும், மிக்க காந்தியோடு கூடியதும், யக்ஞமாற்று மனிதர்களிடத்துத் தனது வலிதோன்றுமாறு தங்கி யவர்களிடத்துப்பேரழகோடு விளங்குவதுமான பிரஹ்மவர்ச்சஸாகிய செல்வத்தைத் தருவாயாக—(எ-று.) அதியதர்யோ அர்ஹாத் என்பதற்குப் பகைவன் அடைதற்கரியது மெனப் பொருளுரைப்பர் மேனுட்டாசிரியர். விதத்து வலித்தல் விகாரம் பெற்றது.

16. பகற்பதியே, பதுக்கிடத்தி லொளிந்தென்றும்
பயிறிருடர், படரிழைப் போர்
சுகத்தமரும் பிறர்தனத்தைக் கவருவதற்
காவலுளோர், தோயுந் தங்க
ளகத்தினிற் றேவுள்ளாரெனன் றவ் வெண்ணம்
விடுத்தவர்க, ளவர்தம் மாட்டிங்
கிகத்தெம்மை யளித்துவிடல்; பிறசுகமு
மவர்களொரு நாளு மெய்தல்.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! மறைவானவிடங்களிற் றுரோஹ சிந்தையோடு ஒளிந்து பயிலுகின்ற திருடர்களும், துன்ப மிழைப்பவர்களும், சுகமாக வசிக்கும் பிறஜனங்களுடைய சொத்துக்களைக் கவருவதற்கு ஆவலுள்ளவர்களும், தங்களது உள்ளத்திற் றெய்வமுண்டென்ற சிந்தனையை விட்டுவிட்டவர்களுமான வவர்களிடத்து எங்களைத் தந்துவிடாதே. அவர்களும் அந்யதரமான சுகங்களை யடையாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

17. எப்புவனங் களுக்குமே லாகுமுனைத்
துவட்டா, வெம்மறையு மேத்துந்
துப்புரவன், மறைப்பொரு ளாலுனைப்பஞ்ம
ணப்பதியே தோற்று வித்தான்;
இப்புவியிற் பாவமொழிப் பவனிரணந்
தீர்ப்பவன் கே டியைந்த வுள்ள
மொப்பினரைக் கொல்லுபவன் ரிதம்பரிக்கு
மகத்துவனென் றவனைச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! எல்லாப் பூதஜாதங்களுக்கும் மேலான வுன்னை எல்லா மந்திரங்களையும் உச்சரிக்க வல்லதூயனுன துவஷ்டா மந்திரங்களின் ஸாரத்தினுல் பிறப்பித்தான். அப்பிரஹ்மணஸ்பதி பாபத்தை நீக்குபவன்; ருணம் (கடனென்க.) தீர்ப்பவன்; துரோஹ சிந்தையுள்ளவரை வதைப்பவன்; யக்ஞத்தைக்காக்கு மகத்துவனுமாவான்--(எ-று.) கவியென்னும் வடமொழிப் பதத்துக்குப் பாடகன், க்ராந்ததர்சி, சப்தோச்சாரணங்களை நன்குசெய்பவன் என்னும் மூன்று பொருளுண்டு. ஈண்டு இறுதியிற் கூறிய பொருளில் வந்தது, குசப்தே அ(ச்)ச இரிதி இப்ரத்யய: எனச் சப்தோற்பத்தி கூறுவர் ஸாயணர்.

18. அங்கிரநீ பசுத்தொழுவந் தனைத்திறந்த
காலையினி னழகி னுன்கட்
டங்குமுரண் வெளிக்காட்டப் பருப்பதமும்
பிளப்போங்கித் தயங்கிற் றன்றே;
அங்கமுற விந்திரனே டேய்ந்துவிரு
கற்பதியே யறல் வெள்ளத்தைப்
பொங்குமிருள் மூடியுள வதனையதோ
முகத்தொழுகப் பொருத்தினுயே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸனே! நீ பசுத்தொழுவத்தைத் திறந்த காலத்து உனது வல்லமையைப் பலர்க்குமெடுத்து காட்டுமாறு பர்வதம் பிளந்து காட்டிநின்றது. பிரஹஸ்பதியே! நீ இந்திரனேடு கூடி இருண்ட மேகத்தாற் சூழப்பட்டிருந்த மழைநீர்ப்பெருக்கைக் கீழ்நோக்கி யோடுவித்தாய்—(எ-று.) மண். 1 சூக்தம். 1 செய். 6ல் அங்கிரஸனை யக்கினியோடு அபேதப்படுத்திக் கூறினதுபோல ஈண்டு பிரஹஸ்பதியோடு அபேதப்படுத்தியதென்க. பிரஹஸ்பதி அங்கிரஸ புத்திரனென்று பாகவத புராணம் கூறும்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

(வேறு.)

19. பிரமணப்பதி யுலகைப் பிறக்குவா யிச் சூக்தத்தை
வரமுற வுணர்க; யெங்கள் மக்களை வாழ்வித்தாள்க;
அருஞ்சிறப் பான்ற, தேவர் காத்திடு மவைகாள்; வீரம்
பொருந்திய நல்லாரோடியா மவையினின் மிகப்புகழ்க.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! இவ்வுலகங்களை யொழுங்கி னியமிப்பவனே! இந்த ஸூக்தத்தை யறிவாயாக. எமது புத்திர பௌத்திரர்களை வாழ்விப்பாயாக. தேவர்கள் காக்கு மவைகள் மிகவும் கல்யாணகரமானவை. வீரம்பொருந்திய நல்ல புத்திரர்களோடு யாங்கள் யக்ஞக்கூட்டத்தில் உங்களைநன்றாகப் புகழட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 32.

ஆகச்செய்யுள். 870.

ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 25 வருக்கமும் 13 சூக்தங்களும் 137 இருக்குக்களு முள்ளன.

215. (24) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 2.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-11 ஜகதி, 12 திருஷ்டுப்,13-15 ஜகதி, 16 திருஷ்டுப்; தேவதை; பிரஹஸ்பதி, 2-9 பிரஹ்மணஸ்பதி,10 பிரஹஸ்பதி, 11, 13, 14, 15, 16 பிரஹ்மணஸ்பதி, 12 இந்திரனும் பிரஹ்மணஸ்பதியுமாம்.

1. எவற்றிற்கு மிறையாகும் பகற்பதியே
யிவ்வெமது போற்றை யெய்தல்;
நவத்துதிநன் மகத்துவ மார்ந்ததுகொண்டு
யாமுன்னை வணங்க னன்கே;
தவக்கொடைய னெமதுமக னுன்றோழ
னுனைப்போற்றுஞ் சமயத்தெங்கட்
குவப்புடனெம் முளம்விழையு மிச்சை தமைச்
சாதித்திங் கூதவுவாயே.

இ-ள்.) எல்லாச் சகத்துக்கும் ஸ்வாமியாகிய பிரஹஸ்பதியே! இந்த வெங்களது ஸ்தோத்திரத்தை யடைவாயாக. புதியதும் மகத்துவம் பொ

ருந்தியதுமான ஸ்தோத்திரத்தினல் யாங்கள் உன்னை வணங்குவோமாக. மிகுந்த தான கர்த்தாவாகிய எங்களது மகவான் (யாககர்த்தா) உனதுதோழனாய் உன்னைப்போற்றும்போது எங்களது மனம் விரும்புமாசைகளையெங்களுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.) மகன் மகத்துக்கு நாதன் என்க.

2. வலிமையினுட் படுத்தத் தக்கவரை யெலா
மாட்படுத்தி மருவுங்கோபத்
தலைவில்லாச் சம்பரன்றன் புரங்களினைப்
பேதித்தோ னசையா வற்றைத்
தலமகன்றிங் கிசைந்தாட வாற்றுவோன், பம்
மணப்பதிதான் செல்வமோங்கி
நிலவுபருப் பதமதனு ளன்றாக
வுட்புகுந்து நிலவினனே.

(இ-ள்.) தனது வலிமையினல் அடக்கியாளப்படத்தக்கவராகியராட்சஸாதிகளையெல்லாம் அடக்கியவனும், தன்னிடத்தெழுந்த கோபத்தினற் சம்பராசுரனது கோட்டைகளாகிய காள முகில்களைப் பிளந்தவனும், அசையாதுநிலைத்துள்ள பொருள்களை இடம்விட்டுப் பெயருமாறு அசைப்பவனுமான பிரஹ்மணஸ்பதி பசுவாகியசெல்வம் நிலைத்திருந்த பர்வதத்துக்குள் அதன்வாயிலைப் பிளந்துகொண்டு நன்றாக உள்நுழைந்தான் (உள்நுழைந்து அங்குள்ளபசுவாகிய செல்வத்தைப் பெற்றான் என்றபடி)—(எ-று.) பசு ஈண்டு மேகமென்க.

3. தேவர்களி னுத்தமனுந் தேவன்வலி
சேர்ந்தவற்றைச் சிதைத்து வன்மை
மேவுபொருள் களினைமெது வாக்குமருஞ்
செயல்மிகவு மேன்மைத் தாகும்;
ஆவை வெளிவிடுத்து வலன்றனை மறையாற்
பிளந்திருளை யடைய வார்த்துப்
பாவுமொளி யதனையெலா ருங்காண
விண்ணதனிற் பரப்பினனே.

(இ-ள்.) தேவர்களில் உத்தமத்தேவனுகிய பிரஹ்மணஸ்பதி வலிமை பொருந்தியவற்றைக்கெடுத்துத் திடப்பொருள்களை மெதுவாக்கின அவ்வரிய செய்கை மிகவும் மேன்மையுடையதாகும், பசுவை வெளிவிட்டுமந்திர சக்தியினல் வலனென்னு மசுரனைப்பிளந்து இருளை முழுவது மோரிடத்திற் றங்குமாறு அடைத்துவைத்துப் பாந்த வெளிச்சத்தை உலகமெல்லாம் பாவுமாறு செய்தான்—(எ-று.)

4. மதுவொழுக்குஞ் சுனையசும வாயுளது
விரிந்ததனை வலிமை தன்னல்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

விதிதமுறப் பிரமணாநற் பதிபிளந்து
விட்டதனின் விரும்பியெல்லா
வதியொளியார் கிரணமுந்தம் மனநிறையக்
குடிக்கின்ற; அவற்றினோடு
மூதகநிறை யூற்றதனைப் பன்மடங்கி
னொருமிக்க வொழுக்கு கின்ற.

(இ-ள்.) மாதுரியமான நீரை யொழுக்குவதும், கல்லாலான வா யோடு கூடியதும், விரிந்துள்ளதுமான மேக ஊற்றைப் பிரஹ்மணஸ்பதி பிளந்துவிடவே யதனின்றும் வழிகின்ற நீரையே ஒளிநிறைந்த எல்லா ஸூர்ய கிரணங்களும் (வெய்யிற்காலத்தில்) தங்களாசைதீரக் குடிக்கின்றன. அவ்வகைத் தாங் குடித்தவற்றோடு கூடி நீர்நிறைந்த ஊற்றாகிய மேகத்தைப் பின்பு மழைக்காலத்தில் ஒருமிக்க ஊற்றுமாறு செய்கின்றன—(எ-று.) அசுமம், கல்.

5. எவையேனு முமக்காக வவையீண்டு
சநாதனமா யிவையும்; நீராற்
புவிதோன்று மவற்றினது வாயில்கள்
மாதமொடு பொருந்து மாண்டாய்
நவையறவே விரிவுறும்; பம்மணப்பதியி
னாணைகொடு நடக்கு மன்ன
திவிபுவியி னிடந்தோறுந் தம்முயல்வில்
லாதொழுகுஞ் சிறக்கத் தானே.

(இ-ள்.) ரித்விக் யஜமானர்களே! (பிரஹ்மணஸ்பதியின் ஆணைவழி யொழுகுபவை) எவையாயினும் அவையிங்கு உங்களுக்காகச் சநாதனமாகப் பொருந்தும். தண்ணீரின் செயலாற் பூமியிற்றோன்றும் அவற்றின் துவாரங்கள் மாதங்களாகவும் சாத்கால ரூபந்தரித்த வருஷங்களாகவும் உமக்காக விரிந்து தோன்றும். பிரஹ்மணஸ்பதியின் ஆக்ஞையினால் நடக்கும் அவை வானம் பூமிகளில் எல்லாவிடங்களினும் ஓரிடம்மாறி மற்றோரிடமாகவொருவிதப் பிரயத்தனமுமில்லாமல்-சென்று பலனளிக்கும்—(எ-று.) வானிடத்து நீராகவும், புவியிடத்து அன்னமாகவும் பலன் தருமென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 1.

6. சுற்று முலாவிச்சென்று தேடியவர்
பரமதனம் பணிகள் சூழ்ந்து
முற்றுமறைவாக் குகையிலொளித்துவைத்த
நிதியதனை முன்னே பெற்றார்;
கற்றவரா மவரங்கிர்தங் கண்டறிந்தா,
ரசுரர்வழிக் காலையோர்ந்து
நற்றிறவி னவரைவெளி யோட்டிப்பின்
றானுழைய நாடினரே.

அஷ்டகம்2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) எல்லாப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்து தேடிச் சென்றவர்களாகிய அங்கிரஸர்கள் பணியென்னு மசுரர்களாற் பத்திரமாகக் குகையிலொளித்து வைக்கப்பட்ட உத்கிருஷ்ட செல்வமாகிய நிதியைக்கண் டடைந்தார்கள். வித்வாம்ஸர்களர்களாகிய அவ்வங்கிரஸர் அசுரர்களது மாயையாகிய பொய்களைக்கண்டறிந்து அவ்வசுரர்கள் வெளிவந்த இடத்தைத்தெரிந்து, தங்கள் திறமையாலவர்களை வெளியில் விரட்டி மறுபடியுந் தாங்கள் நுழையப் பிரயாசைப்பட்டார்கள்—(எ-று.) ஈண்டும் இதனடுத்த செய்யுளிலும் சொல்லப்படும் கதையை மண். 1 சூக். 62 செய். 3ற் காண்க.

7. ரிதவாண ராங்கவிக ளனிர்தங்க
ளவைகண்டவ் விடத்தி னின்றும்
பதமாக வவர்தம்மை யோட்டித்தாம்
பெருநெறிக்கட் பண்பிற் றேய்ந்தார்;
இதமாகக் கடைந்தெடுத்த வக்கினியைக்
கரங்களினு லெடுத்துப்பாறை
யதமாகப் போட்டனரவ் வெரிதாழ்ந்து
காணும லழிய மீண்டும்.

(இ-ள்.) ஸத்தியவந்தர்(அல்லது யக்ஞத்தோடு கூடியவரென்னலுந் தகும்) களாகிய கவிகள் அவ்வசுரர்களது பொய்களைக்கண்டுபிடித்து அவ்விடத்தினின்றும் அவர்களை யோட்டியபின்னர்த் தாம் மகத்தாகிய நெறிகளைக் கைக்கொண்டொழுகினர். தாங்கள் கடைந்தெடுத்துப் பாறை யழியுமாறு இருகரங்களாலும் எடுத்துப் போட்டிருந்த அக்கினி தனது தாகசாந்திக்குவேண்டிய எரிதுரும்பு கிடைக்காத துக்கத்துடன் அழிந்துபோனதைக்கண்டு அதனைத்தமது சாமர்த்தியத்தினல் மீண்டும் உற்பத்தி செய்து அங்கே போட்டார்கள்—(எ-று.) இதன்பொருள் ஊகோக்தியாம். வடமொழி மூலத்தின் பின்னிரண்டடிகளுக்கு மேனுட்டாசிரியர் ஒருவாறு பொருள்கூறி ஸாயணர் கூறும் உரை திருப்திகரமானதல்லவென்பார். ரிதவாணர், ஸத்தியவான்கள் அல்லது யாகாநுஷ்டாதாக்கள்.

8. குறிதவரு திறையளவிற் றனுவிடத்தே
யம்புகளைக் கூட்டி யெய்து
திறலொடு தான்விழைந்த வடைகின்றுன்பம்
மணப்பதியுஞ் செம்மையாக;
அறவு மனிதரை நோக்கு மவனறியக்
காதிடமா வணைந்து தோன்றும்
விறல்சரங்க ளவன்றாண்டு மவைபூண்ட
தொழிலமைக்கு மேன்மைசார்ந்த.

(இ-ள்.) பிரஹ்மண்ஸ்பதி தனது வில்லிற் குறிதவருமல் வேகமாகச்செல்லும் அம்புகளைப்பூட்டி யெய்து தான் கருதியவற்றையெல்லாம் அடைகிருன். மனிதர்களின் குணங்களை யறியும் ஸர்வக்ஞனுகிய அப்பிரஹ்மணஸ்பதி யறியும் வண்ணம் காதுவரையிலிழுக்கப்பட்ட விற்குதையினின்

றும் பிறக்கும் அவனது அம்புகள் தாம் மேற்கொண்ட தொழிலைச்செய்து முடிக்குந் திறமைவாய்ந்தவை—(எ-று.) பிரஹ்மணஸ்பதியினது மறையைக் காதிற் படுமாறு ஓதி ஸந்தானம் செய்யப்படும் அம்புகள் நினைத்த தொழிலை முடிக்குமாற்றலுற்றன என்பதும் ஒன்று.

9. புரோகிதனு மவன்கூட்டு விப்பவன், பிற
பிரிப்பவனும்; போற்று வோரால்
வரோதயமாப் போற்றுறுவான் போரிற்பம்
மணப்பதியும்; மருவுஞ் சாந்தப்
பராபரனு மவனுணவைக் கீர்த்தியுள
தனங்களினைப் பரித்த பின்பே,
குரோத முடனனல் வீசுஞ் சூரியனுந்
துயரின்றிக் கொழுந்து நின்றான்.

(இ-ள்.) புரோஹிதனுகிய அவன் பிரிந்தவர்களைக் கூட்டுபவன் அவ்வகையே யுத்தத்திற் கூடியவர்களையும் பிரித்து விடுபவன். பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய வவன் ஸ்தோதாக்களால் யுத்தத்தில் விசேஷமாகத் துதிக்கப்படுவான். சாந்த முள்ளவனுகிய வவன் (விருஷ்டித் துவாரா) உணவுப் பொருள்களையும், பிரசஸ்த தனங்களையும் தாங்கின பிற்பாடே, மிக்க சூட்டோடு தபிக்கும் சூரியனும் அநாயாஸமாக வெயில் விட்டெரிக்கிறான்—(எ-று.)

10. விபுத்துவமும் பெருமையொடு முதன்மையுமே
வாய்ந்தனவாம், மேக மேய்ந்தோன்
சுபத்துவமார் பகற்பதியின் கொடைசிறந்து
செல்வங்கள்; தோயும் வன்மை
நிபத்தினுறுபவன் பலரும் விழைதருவோன்
றருமந்த நிதியின் கோவை
உபத்துவநற் சனங்களுக்கு மாந்தருக்கும்
போகமதை யுதவு மன்றே.

(இ-ள்.) மேகத்தால் மழைபொழிவிக்கும் பிரஹ்ஸ்பதியின் வண்மையைத் தோற்றும் நன்மை பொருந்திய செல்வங்கள் விபுத்துவம் அல்லது வியாபிக்கும் தன்மையும், பிரபுத்வம் அல்லது பெருமையும், சிரேஷ்டதையும் வாய்ந்தனவாம். மிக்க வலிமை பொருந்தியவனும், பலராலும் விரும்பப்படுபவனுமான அப்பிரஹஸ்பதி தரும் செல்வக்குவை, (தேவமானுஷ அல்லது யஜமானன் ஸ்தோதாக்கள்) என்னும் இருவகை ஜனங்களுக்கும், இதரப் பிரஜைகளுக்கும் போகத்தை யளிக்கும்—(எ-று.)

வருக்கம். 2

11 எவ்விதத்தும்விபு, பம்மணப்பதி, போற்
றுறுபவன் தாழ்வேய்ந்த வன்மை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

யொல்லா மவன் மி மொய்ம்ப னிவர்களைத்தன்
னெறும்கொடுகாத் தோம்பு மென்றும்;
இவ்விருவருமவன் மற்றைத் தேவர்களுக்
கெதிராக விரிந்து சேர்ந்தான்;
இவ்வுலகி லுளவெல்லாப் பொருளையுஞ்சூழ்ந்
துள்ளடக்கி யியைகின் றனே.

(இ-ள்.) எல்லா வகையாலும் வியாபித்துள்ளவனும், ஸ்தோத்திரங்களாற் புகழப்படுபவனுமான பிரஹ்மணஸ்பதி, தூர்ப்பலம் வாய்ந்த ஸ்தோதா வலிமிகுந்த போற்றுளன் என்னும் இருவகை ஸ்தோதாக்களையும் எப்பொழுதும் தனது ஸாமர்த்தியத்தாற் பரிபாலிப்பான்; தேவனாகிய வவன் இதர தேவர்களுக் கெதிராகத் தான் விஸ்தாரமாக வியாபித்து நின்றான். இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையுஞ் சூழ்ந்து அவற்றைத் தனக்குள்ளடக்கி வர்த்திக்கின்றான்—(எ-று.)

(வேறு.)

12. தனத்தினையுடைப் பீரும் மைச்சார்ந்த தேயலா, மீதுண்மை;
கனத்தவும் மாணை தன்னைக் கடந்திடா தறலும்; எங்க
ளனத்தினை யவியைப், பம்மணப்பதி யிந்திரர்காள்,
மனத்தொடு தேர்பூண் மாவி னுண்ணுவான் வருக வல்லே.

(இ-ள்.) இந்திர பிரஹ்மணஸ்பதிகளே! மகவானர்களே! (செல்வமுள்ளவர்களே யென்றபடி.) தண்ணீரும் (இனத்தால் இதர பூதங்களையுங் கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர்.) உமது ஆக்ஞைகளை அல்லது விரதங்களைத் தாண்டி நடவாது. யாங்கள் தரும் அவியையும் அன்னத்தையும், தேரிற் பூண்ட குதிரைகள் தீனியுண்ண வருவது போலப் புசிக்கும் ஆசையோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) இந்திர பிரஹ்மணஸ்பதிகள் இணைத் தெய்வங்கள்.

(வேறு.)

13. மேலுமவன் வாகனங்கள் விரைவாக
வுரைகேட்கும்; விப்பிரன்றான்;
சாலவவை தழைப்பிப்போன், போற்றுரைத்துக்
கைக்கொள்வான் றனத்தை நன்கே;
தாலமதிற் றிடநிறைந்த வயிரிகளை
வசப்படுத்தித் தன்மனத்தி
னேனுமுறைக் கடனீந்து கூடுவன், பம்
மணப்பதிகா ணுணவேய்ந் தோனே.

(இ-ள்) மேலும் அவனைச் சுமந்து செல்லும் வஹ்நிகள் (அவனுடைய உத்தாவுகளை அல்லது) ஸ்தோதாக்கள் கூவுவதை விரைவிற் காது கொடுத்துக் கேட்கும். (அவை அவனை விரைவிற் கொண்டுவரட்டுமெனக் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.) யக்ஞஸபையினிடத்துச் சிறந்த விப்பிரன் ஸ்தோத்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

திரங்களைக் கூறிச் செல்வத்தை யடைவான். இடம்பொருந்திய ராட்சஸாதி பகைவர்களை யடக்கி வசப்படுத்தி, யஜமானர்களுக்குச் செய்யும் பிரதி பலன்களைத் தன்னிஷ்டம் போலச் செய்து திரிபவன் காண், உணவு படைத்தவனாகிய அப்பிரஹ்மணஸ்பதி—(எ-று.)

14. மகத்தான கன்மமதைச் செய்யுங்காற்
பமணபதி மருவுகோப
மிகத்தோர்த மிச்சையினை யளியுண்மைப்
பலனோடு மியைந்து நின்ற,
அகப்போடு வெளிக்கொணர்ந்து விண்ணுலகிற்
பரவுவித்த வுயராக் கூட்டந்
சகத்தோடும் பெருவெள்ள மெனத்திசைக்கட்
டனித்தனியே சார்ந்தோடிற்றே.

(இ-ள்.) பெரிய கர்மங்களைச் செய்யும் போது பிரஹ்மணஸ்பதியடைந்த கோபமானது இவ்வுலகத்திலுள்ள அனைத்து விருப்பங்களுக்கு ஸத்திய பலன்களைக் கொடுப்பதாயிற்று. அவன் பிலத்தினின்று வெளிப்படுத்தி விண்ணிற் பரவவிட்ட பசுக்கூட்டம், பூமியில் ஓடும் பெரு வெள்ளத்தைப் போலப் பலதிக்கிலும் தனித்தனி யாகக் கலைந்து ஓடின—(எ-று.) கூட்டம் ஓடிற்றென்பது சரிபோலத் தோன்றினும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து போகும்போது பன்மையையே சுட்டிநிற்பது காண்க. பமணபதி, பிரஹ்மணஸ்பதியின் சிதைவு.

15. எப்பகலு நன்னெறிக்கட் டோய்தனம்பாம்
மணப்பதியே யன்ன மேய்ந்த
தொப்புறுதே ருள்ளதனை யடைந்திடல் யாம்;
வீரரிடை யுயர்ந்தவீரர்
தப்பறவே யெங்களுக்குக் கூட்டுக நீ
யீசான னாகச் சார்ந்து
செப்புமவி யொடுகூவு மென்னழைப்பை
விருப்பமொடு சேரும் போதே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! எல்லா நாட்களிலும் நல்ல நியமங்களோடு கூடியதும், அன்னம் (அல்லது ஜீவசக்தி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) நிறைந்துள்ளதும், தேரோடு கூடியதுமான செல்வத்தை யாங்கள் அடைக. பிரஹ்மத்தோடு யான் கூவு மழைப்பினை விரும்புங் காலத்து நீ ஸர்வத்துக்கும் ஈசுவரனாய் வீரர்களுக்குட் சிறந்த வீரர்களாகிய புத்திரர்களை யெங்களுக்குத் தோற்றுவிப்பாயாக—(எ-று.) செய்யுளில் அவியொடுகூவு மென்னழைப்பை யென்றே னும் வடமொழி மூலத்துப் பிரஹ்மணா என்றுள்ளதுபற்றி உரையில் அச்சொல்லையே வைத்துளது, பிரஹ்ம சப்தத்துக்கு ஸ்தோத்திரமென்ற ஒருபொருளு முண்மை பற்றியென்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(வேறு.)

16. நன்றுமிவ் வெஞ்சூக்தத்தைச், செம்மையி னடத்து வோனீ
கன்றலில் புதல்வர் தம்மைக் கருதல் பம்மணப்பதியே;
நன்றுறத் தேவர் காக்குஞ் சிறப்பின வெவையுங் கூட்டல்;
மன்றினில், வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையுஞ் செம்மையுற நடத்து வோனுகிய பிரஹ்மணஸ்பதியே! இவ்வெமது ஸூக்தத்தையும் எமது புதல்வர்களையுங் காக்க வெண்ணுவாயாக. தேவர் நன்றாகக் காப்பாற்றும் கல்யாணகரமான வெவற்றையும் கூட்டுவிப்பாயாக. யக்ஞக் கூட்டத்தினில் வீரர்களாகிய வெமது புத்திர பௌத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.) இச்செய்யுளின் கடையடி முன் பல சூக்தங்களின் கடையடியாக வந்துள்ளது காண்க.

வருக்கம் 3.

216. (25) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 3.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: பிரஹ்மணஸ்பதி.

(வேறு.)

1. அக்கினியை மூட்டி வள ரவன் பகையை
வதைப்பவனும்; ஆர்ந்த போற்றின்
முக்கியமா மவிகளினை யுதவுபவன்
விருத்தியொடு முயங்குவான்; மற்
றொருக்கமகரொடு மவர்தந் தநயரையு
நோக்கி யுலகதிற் சீவிப்பான்,
தக்கபிர மணப்பதிதா னன்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதிக்காக அக்கினியைக் கடைந்தெடுத்துக் காத்தோம்புபவன் தனக்கு இம்சை செய்யும் சத்துருக்களைக் கொல்வான். பிரஹ்மத்தைச் செய்பவனும், அவிச் செல்வத்தை யாவுதிக்காக வளிப்பவனுமாகிய அவன் விருத்தி யடைந்து வாழ்வான். மற்றும் பிரஹ்மணஸ்பதி எவனை அவியேற்றுக் கொள்ளுமாறு நண்பனுகச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறானே அவ் யஜமானன் தனது புத்திரரையும், அவர்களது புத்திரர்களாகிய தனது பேரர்களையும் பார்த்துக் கொண்டு நெடுங்காலம் ஜீவிப்பான்—(எ-று.) ஈண்டு பிரஹ்மம் ஸ்தோத்திரம் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது காண்க. மேல் 34ம் சூக்தம் 15வது செய்யுளில் அவியன்ன மென்னும் பொருளில் ந்துவளது.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 25.

2. மிக்கதமதரும் வீரராற் பகைவர்
வீரரினை வீட்டி, யாக்க
ளொக்கவுறுந் தனமதனைப் பரப்புவனே தா
டாத்துமக்கா லினைத்து னேன்மார்வா;
மக்களொடு மவன்பெற்ற பேரருமே
வளர்ந்தீடு வளருகின்றார்;
தக்கபிர மணப்பதிதா னண்பமெனனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி எவ் யஜமானனது ஸ்தோத்திரங்களையும் அவியுணவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வெண்ணித் தனக்கு நண்பனாக கூட்டிக் கொள்ளுகின்றானோ அவ் யஜமானன் தனது அரிய வீரமக்களினுதவியால் பகைவரது வீர மக்களைக் கெடுக்கிறான்; பசுக்கள் நிறைந்த செல்வத்தை விஸ்தாரமாக்கிக் கொள்கிறான்; தனது ஆத்ம ஞானத்தால் எல்லாவற்றையும் அறிகிறான். அவன் பெற்ற பிள்ளைகளும் அப்பிள்ளைகளுக்குப் பிள்ளைகளும் செல்வமோங்கி வாழ்கிறார்கள்——(எ-று.)

3. பக்கனுள கரைகளினை மோதுமறல்
வெள்ளமெனப் பகருங் கன்ம
மிக்வுளோன், வத்திரியை யடித்தோட்டுங்
காளையினின், மேவார் தம்மை
யொக்கமுரண் கொடுசயிப்ப, னக்கினியின்
சுவாலையென் யொடுக்கற் கொண்ணான்,
தக்கபிர மணப்பதிதா னண்பமெனனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) தான் ஓடும் காலினிருகரைகளையும் மோதிக்கொண்டு செல்லும் ஆற்று வெள்ளத்தைப்போலப் பிரஹ்மணஸ்பதியைப் போற்றுங் கன்மத்தோடு கூடியவனும், அப்பிரஹ்மணஸ்பதியினால் அவிகொள்ளும் ஆசையோடு சிநேகனாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பெற்றவனுமான யஜமானன், வீரியமற்ற ஷண்டனை வீரிய மிகுந்த விருஷபம் போன்றவன் அடித்து ஓட்டுவதுபோலப் (அல்லது பொலிகாளை காயடித்த மாடுகளை யடக்குவது போல வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) பகைவர்களைத் தனது பலத்தினால் சயிப்பான். அவனே, அக்கினியினது சுவாலையை ஒருவரும் தடுக்க முடியாததுபோலத் தனது பலத்தைப் பிறரால் அடக்க முடியாதவனாவான்—(எ-று.)

4. மிக்கவொளி விண்ணதிக டடையறவன்
னவற்காக்கி ழிழிந்திங் கோடும்,
தக்கபல மெய்ந்தவரோ டவன்முன்னர்ப்
பசுக்களினைச் சார்வான், யாருந்
திக்கரித்துத்தாழ்த் தரியபலத்தோன், றன்
வலிமைகொடு செருக்கா நின்றான்,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

தக்கபிர மணப்பதிதா னன்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி அவிகொள்ளுமாசை யோடு நண்பனைத் தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டுள்ள அவ் யஜமான னுக்காக ஆகாச கங்கை கள் ஓயாமற் கீழ்நோக்கி விழுந்து ஓடும். நல்ல பலசாலிகளான வேலைக்கா ரர்களோடு அவன் மற்ற யஜமானர்களுக்கு முன்பாகச் செல்வத்தைப் பெறு வான். எவராலும் அடக்க முடியாத பலத்தோடு கூடிய அவ் யஜமானன் தன து பலத்தினாற் பகைவரைக் கொல்லுகிறான்—(எ-று.)

5. ஒக்கவெலா நதிகளு மன்னவற்கெனவே
யொழுகுவவாம்; குறையொன் றில்லா
மிக்கசுக வுறையுள்பல வவற்குற்ற;
தேவர்தரு மீ யின்பத்திற்
சொக்கி, யவன் சோபனமார் செல்வமொடு
வாழ்வதனிற் றோயா நின்றான்;
தக்கபிர மணப்பதிதா னன்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி அவியேற்கு மாசையோடு சிநேகிதனைச் சேர்த்துக் கொண்டுள்ள யஜமானனுக்காகவே எல்லா நீரோட்டங்களும் ஓடுகின்றன. ஒருகுறையு மில்லாமற் சுகமிருந்த கிரகங்கள் பல அவ் யஜமான னுக்காகப் பொருந்தின. தேவர்களளிக்கும் மிகுந்த சுகத்தில் ஈடுபட்டு அவன் அழகு வாய்ந்த செல்வத்தோடு கூடி யபிவிருத்தி யடைகிறான்—(எ-று.)

வருக்கம் 4.

127. (26) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 4.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: பிரஹ்ம ணஸ்பதி.

1. நேரியனும் போற்றுளன் பகைவர்தமை
மேற்கொள்க; நெறியிற் றேவைச்
சாரவிழைபவன் றெய்வ மில்லவனைத்
தனக்குள்ளே யடக்கிச் சார்க;
எரினுனக் கின்பூட்டு மவனேவெல்
லரியவனைச் செருவில் வெல்க;
ஆருமவி மகத்தவனே மகமில்லான்
போனகத்தை யார்க நன்கே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 26.

(இ-ள்.) ஸத்திய நெறியில் நடக்கும் ஸ்தோதா சத்துருக்களைச் ஜயிக்கட்டும். தெய்வமாகிய உன்னை (பிரஹ்மணஸ்பதியை) வணங்க இச்சிப்பவன் நாஸ்திகனாகிய பகைவனைத் தனக்குள்ளடக்கட்டும். உனக்கு இன்பத்தை யூட்டும் பக்தன் வெல்லுதற்கரிய சத்துருவை யுத்தத்திற் சயிக்கட்டும். அவியளித்து யாகஞ்செய்பவன், யாகஞ் செய்யாதவனுடைய உணவுப் பொருள்களின் பெரும்பகுதியை அநுபவிக்கட்டும்—(எ-று.)

2. வீர, போற்றுக; மனத்தின் விரைபவரை,
யோட்டுகநன்; மோதுமி மேவார்
சாரும்போரி னிற்றிடத்தின் மருவுமுனங்
கொள்க; அவி சார் விப்பாய்நீ
யாருமீத் தனவாறு பழகிறுமு
முறைமினிமே; அழைப்போம் யாமுஞ்
சீரிற்காத்திடும் வகைப் பம் மணப்பதியை
யெக்காலுஞ் சிறக்கத் தானே.

(இ-ள்.) [இச்செய்யுள் கவிதன்னையே முன்னிலைப் படுத்திக் கூறிக்கொண்டது] விசேஷமாய்த்துதி கூறும் வீரனே! போற்றுவாயாக. மனத்திலும் வேகமாகச் செல்லும் பகைவரை நன்றாய் ஓட்டுவாயாக. சத்துருக்கள் பொருந்திய யுத்தத்திற் றிடம் பொருந்திய மனத்தை யெய்துவாயாக. ஹோமஞ் செய்வோனாய் விளங்கும்வண்ணம் சருபுரோடாசாதி யவியுணவுகளைச் சேகரித்தளிப்பாயாக. யாங்களும் பிரஹ்மணஸ்பதியை யெங்களை ரட்சிக்குமாறு இரந்தழைப்போம்—(எ-று.)

3. அவியதனைச் சிரத்தையுள மனத்தோடுந்
தேவர்களி னரும் பிதாவுக்
கெவன்பிரம ணப்பதிக்கென் றளித் தவனைச்
சேவித்திங் கொழுகுவா, னன்
னவன்சனத்தோ டவனில்லோ டவன் குடும்பத்
தொடுபுதல்வ ரார்த்தா ரோடு
மவன்றனக்கென் றருநிதியை யன்னமதை
வீரரொடு மடைவான் மன்றே.

(இ-ள்.) எவ்யஜமானன் தேவர்களைப் பரிபாலிப்பவனாகிய பிரஹ்மணஸ்பதிக்குச் சிரத்தையோடு சரு புரோடாசாதி அவிப்பொருள்களை யளித்து அவனை வணங்குவானோ அவ்யஜமானன் தனது பரிஜனங்களோடும் கிரகத்தோடும், பந்துக்களோடும், புத்திரர்களோடும் தனக்கென்று உணவுப் பொருளையும் செல்வத்தையும் வீரர்களோடு பெறுவான்—(எ-று.) அவனெனப் பலமுறையும் ஒருவனையே வற்புறுத்திக் கூறியபடி.

4. நெய்க்கவச மிட்டவவிதனை யளித்துச்
சேவிக்கு நெடியான் றன்னை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

மெய்க்கவச நெறிகளினூ டெடுப்பான், யம்
மனைப்பதியும்; மிடையுந் துன்ப
மூய்க்குமவர் செல்லவினைக் காத்திடுவான்
துன்பொழித்துத் துயரைக் கூடப்
பொய்க்குப்பா னற்புதமா யவன்றன்னைப்
பகைநின்றும் போற்று வானே.

(இ-ள்.) நெய்யினால் உபஸ்தரண அபிகாரங்கள் செய்த அவியுணவு களைத் தந்து சேவிக்கின்ற யஜமானனைப் பிரஹ்மணஸ்பதி உண்மையான நெறிகளினூடு நடத்துவான். துன்ப மூட்டுவோரின் இம்சைகளை விலக்கிக் காப்பான். துன்பத்தை யோட்டித் துயரத்தையு மில்லாமற் செய்வான். அற்புதமாய் யஜமானனைச் சத்துருக்களினின்றும் காப்பாற்றுவான்—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

218. (27) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 5.

17 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமனது புத்திரன் கூர்மன்; (இஷ்டம்போல் கிருத்ஸமதனையும் சொல்வதுண்டு.) வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: ஆதித்தியர்கள்.

(வேறு)

1. நெய்யினை யொழுக்கு மிந்தத் துதிகளைத் துடிப்பா லீசர்
செய்யரா மதிதி மக்கட் கூற்று மேவ னென்றும்; மித்ர
னையனும் பக னரிய மாவொடு பலசார்த் தோன்றுந்
துய்யவன் வருண னம்சன் றிறலுற்றே னெம்மைக் கேட்க.

(இ-ள்.) நெய்யை யொழுகவிடும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறித் துடிப்போடு ஈசர்களாகிய ஆதித்யர்களை யெண்ணி எப்போதும் ஆவுதி செய்வேன். மித்திரனும், பகனும், அர்யமாவும், பலவிடங்களி லநுக்கிரகார்த்தம் உற்பவிக்கும் வருணனும், ஸாமர்த்தியம் வாய்ந்த அம்சனும், (அல்லது அம்சனும், தட்சனு மெனவிரண்டு சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொள்ளுவர் மேனாட்டாசிரியர்.) எம் துதிகளுக்குச் செவிதாட்டும்—(எ-று) அம்சனைப் பற்றி மண். 2 சூக். 1 செய். 4 பார்க்க. மித்திரன், வருணனிவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 89 செய். 3ற் பார்க்க. "ஆதித்தியர்கள்: இவர்கள் விண்ணி னுன்னதப் பிரதேசத்தி லுறைபவர்கள். நித்தியர், கடக்கரியர், அழிக்கரியர். இவரைத் தாங்குபவள் சநாதனமாயுள்ள அதிதியாம். இவர்களை இதர விண்ணொளிகளோடு தகைப்பது பொருந்தாது, ஆனல் சூரியன், சந்திரன், நாட்கள் முதலிய ஒளிகளுக்கு ஆதாரமானவர்கள். பிற்காலத்தார் இவர்களைப் பன்னிருவ ராக்கித் துவாதச ஆதித்தியர்களென்று கூறினாரேனும் அது வேதத்திற் காணப்படும் ஆதித்யர்களின் தன்மை முற்று முணர்த்தியதாகாது." என்பது மூர் என்பவரது மதம்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 27.

2. ஒருமனத்தோ ரித்தோமமென்னகை யொப்பவின்றே
யரியமா வருணன் மித்ர னாதித்தியர்கள்
பெரிய வொளியொ டாற்றுப் பெருக்கினைத் தூய்மையுந்தேர்
துரிதமில்லவர் ... டெக்காலுந் தோய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) பெரிய ஒளியோடு கூடியவரும், ஆற்றுப் பெருக்கைப் போலச் சுத்தமானவரும், பாபமற்றவரும், துன்பமில்லாதவரும், எக்காலத்தும் நீங்காதவருமோடு கூடியவரும், ஒரு மனத்தோடுள்ளவருமான அரியமா வருணன் மித்திரன் முதலிய வாதித்தியர்கள் எனது இந்த ஸ்தோமத்தை இன்றைக்கே யொப்புக்கொள்ளட்டும் —(எ-று)

3. விரிவுளோ ரிவ்வாதித்த ராழ்ந்தவ ரிடுக்கணற்றோ
ரரிகளை வதைப்போர் பற்பல்கண் ணுளோருள்ளமூடு
பரிவொடு சென்று பாவப் புண்ணியஞ் செயல்பார்க்கின்றார்;
பரமதூரத்தி லுள்ள யாவையு மிருபர்க்கண் ணும்.

(இ-ள்.) விஸ்தாரமாகப் பரந்துள்ளவர்களும், ஆழ்ந்த புத்தியுள்ளவர்களும், பகைவரா லிம்சிக்க முடியாதவர்களும், சத்துருக்களைக் கொல்லுபவர்களும், பலகண்களோடும் கூடியவர்களுமான இவ்வாதித்தியர்கள் மக்கள் மனதுக்குட் புகுந்து பாப புண்யங்களைப் பார்க்கிறார்கள். அதிதூரத்திலுள்ள எல்லாவஸ்துக்களும் ராஜாக்களாகிய இவர்களது அருகிலே வந்தடுங்குகின்றன —(எ-று.)

4. தாவர சங்கமத்தைத் தாங்குவோர், தேவ, ரெல்லா
வேவரு முலகு மோம்புந் தீர்க்க கன்மத்தோர், செல்வின்
மேவிய நீரைக் காலத் தூற்றியே காப்போர் பாபஞ்
சாவுறப் புடைக்கு மாதித்தியர், மகவுண்மை வாய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) தாவர ஜங்கமங்களைத் தாங்குபவர்களும், தேவர்களும், எல்லாப்புவனங்களையும் பரிபாலிப்பவர்களும், தீர்க்க யோசனையோடு கூடியகன்மங்களைச் செய்பவர்களும், மேகநீரைக் காலமழையாகப்பெய்வித்து ரட்சணை புரிபவர்களும், பாபத்தை யறவொழிப்பவர்களும், ஸத்திய யக்ஞத்தோடு கூடியவர்களுமான ஆதித்தியர்கள் —(எ-று.) எம்மதீனர்களாகட்டு மெனக் கூட்டிமுடிக்க வென்பார் ஸாயணர்.

5. நடுக்கத்து மரியமானற் சுகத்தினை நாட்டு மித்ர
விடுக்கரு முந்துணையை மேவல்யா னதிதி மக்காள்;
இடுக்கணற்றிடநீர் காட்டு நெறியின், மித்திர வருணீர்,
ஒடுக்கல்யான்பாபந்தன்னைச்செலாநெறியொழித்தல்போன்றே

(இ-ள்.) ஆதித்தியர்களே! ராட்சஸாதிகள் வருவார்களென்று பயப்படுங்காலத்தும் அரியமா சுகத்தை நாட்டுகின்ற உம்முடைய காவல்களை யானடையட்டும். மித்திராவருணர்களே! துன்பற நீங்கள் வழிகாட்டயான் செல்

லத்தகா, நெறிகளை விலக்குவது போலப் பாபங்களை யொழிக்கட்டும்—(எ-று.) அ பமானவையும் விளியாகக் கொள்ளுவர் ஸாயணர்.

வருக்கம் 6.

6. அரியமான் மித்திரர்கா, ளூர்நெறி சுகப் போக்கோடு
வருணனே, முட்களின் றிச் சுகதரமாக வேய்க;
பெரியவர் நெறியி லாதித்திய ரெமைப் பரிந்து பேசல்;
அருஞ்சுக மியைக்கும் தஞ்ச மழிவில தெமக் களிக்கல்.

(இ-ள்.) அரியமானே! மித்திரனே! வருணனே! உங்களது மார்க்கங்கள் சுகமாகப் போகக் கூடியவையாயும், முட்களற்றவையாயும், சுகதரமானவையாயும் பொருந்துக. ஆதித்தியர்களே! அந்நெறியி லெங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவீர்களாக. எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தரும் அழிவில்லாத சரணிடத்தைத் தருவீர்களாக—(எ-று.)

7. மன்னவராகு மக்கள் மருவிய வதிதி யெங்க
ளொன்னலர் தம்மைத் தூர வோட்டுக; அரியமானு
நன்னய நெறிக ளூடு நடத்துக; பல்வீர ரெய்தி
யின்னலற் றெய்க, மித்ரா வருணரி னுயர்ந்த காப்பே.

(இ-ள்.) ராஜாக்களாகிய புத்திரர்களைப் பெற்ற அதிதி எங்களை யிம்சிக்கும் பகைவர்களைத் தூர வோட்டுக. அரியமான் எங்களை நல்ல மார்க்கங்களில் நடத்துக. வீரியம் வாய்ந்த பலபுத்திரர்களையும் யாங்கள்பெற்றுத் துன்ப ரஹிதராய் மித்ராவருணர்களின் பாதுகாப்பினை யடைவோமாக—(எ-று.)

8. பூமிமூன் றெடுப்பர் மேலு மொளியுள மூன்று மேந்தி
யோமென யக்ஞ நோன்பி னுளூற்றுவர் மூன்று கன்மம்;
காமுறும் மகிமை, யாதித் தியவர்காள், மகத்தா லோங்கும்;
வாமமா மது, வருண மித்திர வரிய மானே.

(இ-ள்.) அவ்வாதித்தியர்கள் ஸ்வர்க்கம் பூமி அந்தரம் என்னும் மூன்று பூமிகளையுந் தாங்குவர். மேலும் அம்மூன்றிடங்களிலும் சூரியன், அக்கினி, வாயு என்னும் மூவர் ஒளியுள்ளவர்களையும் நிறுத்துவர். யக்ஞ விரதங்களில் (ரஸ ஆதான, தாரண, விஸர்ஜனம்) என்னும் மூன்று கர்மங்களையும் புரிவர். ஆதித்தியர்களே! உம்மகிமை யக்ஞத்தினால் ஒக்கமடைகிறது. அர்யமாவே, மித்திரனே, வருணனே, அம்மகிமை அழகுவாய்ந்ததாம்.-(எ-று.) ரஸஆதான. தாரண, விஸர்ஜனம் என்பது மழைநீரை இழுத்தலும் அடக்குதலும், பின்வெளி விடுதலுமா மென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

9. பொன்மய, ரொளியோ ராற்றுப்பெருக்கெனத் தூயோர்தூங்கா
வன்மைய, ரிமையார், யாரும் வஞ்சித்திட வடங்கார், நேர்மை
துன்னிய மர்த்தி யற்காத் தூக்கினர் மூன்று திவ்ய
நன்னய வொளிக டம்மை, நலம்பெறப் புலர் போற்றுற்றோர்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 27.

(இ-ள்.) பொன்னுபரணங்களை யுடல் முழுது மணிந்து பொன்மயமாகத் தோற்றுபவர்களும், காந்தியுள்ளவர்களும், ஆற்றுப் பெருக்கைப் போலச் சுத்தமானவர்களும், ஸ்வப்ன நிலையாகிய தூக்கத்தை யடையாதவர்களும், இமைகொட்டாதவர்களும், எவராலும் இம்சிக்க முடியாதவர்களும், பலராலும் நன்றாகத் துதிக்கப் படுபவர்களுமாகிய ஆதித்தியர்கள், நேர்மையாக நடக்கும் மர்த்தியனாகிய யஜமானனுக்காக, விண்ணிற் பிறந்த அக்கி, மின்னல், சூரிய னென்னும் மூன்று ஜோதிகளையும் தூக்கிப் பிடித்தார்கள்——(எ-று.) ஸாயணர், தாரபூ(p)தா:என்பதற்கு ஆற்றுப் பெருக்கெனத் தூயோர் என்னது, நீரோட்டத்திற் கழுவிவிட்டது போல நிர்மலமானவர்களுமென்பார். மேல் மண். 2 சூக். 27 செய். 3லும் இச்சொற்றொடர் வந்துளது காண்க.

10. வருணனு மசுர, தேவர் மர்த்திய ரேனு மெல்லாச்
சரணர் தங்கட்கு மன்னாய்ச் சார்கிறாய்; நன்கு காணத்
தருகுவாய் சாற்காலங்க ளுாறெமக்; கிதத்தைச் செய்யும்
பெருகுறு வாயுன் முன்னோர் பெற்றனை பெறுவோமாக.

(இ-ள்.) வருணனே! (அஸுரனே!) பகைவர்களை யடக்குவோனே! தேவராயினும், மனுஷ்யராயினும் எல்லாப் பக்தர்களுக்கும் நீ அரசனாகின்றாய். யாங்கள் நன்றாய்க் காணும் வண்ணம் எங்களுக்கு நூறு மாரிக்காலங்கள் அல்லது வருஷங்களை யளிப்பாயாக. எங்கள் முன்னோர் பெற்றிருந்த இதஞ் செய்யும் நீண்டவாயுளை யாங்களும் பெறுவோமாக——(எ-று.) அஸுரன் மண். 1 சூக். 24 செய். 14 பார்க்க.

வருக்கம். 7.

11. வலமிட மறியே னன்றிக் கிழக்குமேற் கேதுங் காணேன்;
நலமுள வசுக்கா, ளாதித் தியர்காள், பக்குவத்தின்
மலியினுங் குழப்பம் வாய்ந்த மதியினும் வழிநீர்காட்டச்
சலன மில்லாது சோதி தன்னை யானடைக நன்கே.

(இ-ள்.) செல்வவான்களாகிய வஸுக்களே! எனக்கு வலப்பக்கமும் தெரியாது; இடப்பக்கமும் தெரியாது, அன்றியும் கிழக்கையும் மேற்கையுமறியும் சக்தியு மெனக்கில்லை. யான் பக்குவப்பட்ட புத்தியோடிருப்பினும் மனக்குழப்பத்தோ டிருப்பினும், நீங்கள் வழிகாட்டப் பயமில்லாது யான் அடைய வேண்டிய ஜோதியை யடைவேனாக——(எ-று) பயத்தைத் தராத ஸௌரிய தேஜஸை யடைவேனாக வென்பதும் ஒன்று. அற்றேல், 'சலனமில்லாத சூரன் சோதியைச் சார்க யானே.' எனக்கடை யடியை மாற்றிப் படிக்க. உன்செயலே யன்றி யென் செயலென்று முலகிலில்லை! என்றபடி.

12. உண்மையை நடத்து மன்னர்க் குதவுறு மவியோ, னென்றுந்
திண்மையார் காப்பாலன்னார் திறம்பெற வளர்க்க லுற்றேன்,
வண்மையோ னாகிச் செல்வ முதன்மையிற் றேறி யோங்கி
யொண்மையார் கீர்த்தி மானு யொளிருவான் மகக்கூட்டத்தே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) உண்மையை நடத்தும் மன்னவர்களாகிய ஆதித்தியர்களுக்கு அவியளிப்பவனும், எக்காலத்தும் அவர்களது வலிமை பொருந்திய பாதுகாப்பை யடைந்து அவர்களால் வளர்க்கப் பெற்றவனுமான யஜமானன் தாதாவாய்ச் செல்வத்திலுங் கவுரவத்திலும் முதன்மையை யடைந்து, யக்ஞக் கூட்டத்திலும பிரசஸ்தி வாய்ந்து, நேரில் விளங்குவான்—(எ-று.)

13. சுத்த, நேர் ஞ றிடுக்க ணில்லான், றேய்ந்த பேருணவன், வீர
ரொத்திடு நல்லோன், பச்சைப் பயிர்செறி புதுகச் சாரி
னத்தியே யுறைவான்; ஆதித்தியர்தங் காவலின் நண்ணு
முத்தமன் றன்னைச் சேய்மையணமையினுமுறவோர்கொல்லார்.

(இ-ள்) சுத்தனும், ஒருதுன்பமு மில்லாதவனும், பிரபூதமான உணவுப் பொருள்களோடு கூடியவனும், வீரர்களோடு கூடிய நல்லவனுமாகிய யஜமானன் ஸஸ்யாதிகள் நிறைந்து தண்ணீர் சூலவிய விடங்களில் விரும்பி வசிப்பான். ஆதித்தியர்களுடைய காவலினை யடைந்த அவ்வுத்தமன் தூரத்திலேனும் சமீபத்திலேனுமுள்ள பகைவரால் வருத்தப்பட மாட்டான்—(எ-று.)

14. அதிதி மித்திர வருண வெப்பிழை வேறுவேறு
பதிவுற நினக்கிழைத்த வற்றை மன்னிக்கல்; வெந்தே,
வதிபுறு பயமொழிந்த பெருஞ்சுடர் மருவல் யானே;
அதிநெடு மிருளு மெட்டமை யன்றுமுறு தொழிக நன்கே.

(இ-ள்.) அதிதியே! மித்திரனே! வருணனே! உங்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக யான் புரிந்த வபராதங்களைத் தனித்தனியாக ஒவ்வொருவரும் மன்னிப்பீர்களாக. (சூரியாம்சமாகத் தோற்றும்) இந்திரனே! பயமொழிந்த உனது பெருஞ்சோதியை யானடையட்டும். நீண்ட இருட்காலமானது எங்களைக் கவ்விக்கொள்ளாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.) அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை யெனக்களித்துத் தூமாதி மார்க்கங்கள் என்னை விட்டொழியுமாறு செய்க வெனக் கவிவேண்டிக் கொண்டவாறு.

15. இருவரு மிசைந்தன் றுவக் கியைவுற வின் மழையைத்
தருகுவர்; சோபனத்த செல்வமார்ந் தடைவன் சீரை;
இருவகைத் தலமுங் கைக்கொண் டேகுவன் போருக்கன்றற்
கிருவகைப் பாதியுந் தந் நன்மைக ளியைக்கு மன்னே.

(இ-ள்.) பூமி வானங்களாகிய இருவரும் ஒன்றுகூடி அவ் யஜமானனுக்கு ஆகாசத்திலிருந்து மழைநீரை நிறைய வளிக்கின்றனர். சோபன செல்வத்தைப்பெற்று அவன் கீர்த்தியை யடைவான்: தனது நிவாஸஸ்தலத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டும், பகைவனது நிவாஸஸ்தலத்தைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டும் அவன் யுத்தத்திற்குச் செல்லுகிறான். அவனுக்குப் பூமியாகிய பாதியும், விண்ணாகிய பாதியுந் தங்கள் தங்கள் நன்மைகளை யளிக்கின்றன—(எ-று.)

16. வணங்கிடத் தக்கி ராதித் தியவர்கா ளுந்தமாயை
யணங்குறுத்தும் பகையை யடக்குவ, வொன்னார்மிக்க

மண்டலம் 2 சூக்தம் 28.

வணங்குற விரித்த பாச மிவற்றை யான், குதிரைவீர
னிணங்கவே தாண்டல்; தஞ்சந்துன்பின்றிப்பெரிதா யெய்தல்.

(இ-ள்.) வணங்குதற் குரியவர்களே! ஆதித்தியர்களே! துரோகமி ழைக்கும் பகைவர்களை யடக்கும் உமது மாயைகளையும், பகைவர் துன்புற மாறு விரித்த பாசக்கயிறுகளையும் யான் குதிரைவீரனைப்போலத் தாண்டிச் செல்லுக. ஒருவிதக் கஷ்டமுமில்லாமற் பெரிய பற்றுக் கோடாகிய உனது சரணிடத்தை யாங்களடையட்டும்—(எ-று.)

17. துன்று மென்னன்பன் செல்வவான்மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருணை,யான்காணு தேய்க;
நன்றுற வியமுஞ் செல்வ, மன்ன, வெற்மோங்கி நிற்க;
மன்றினின் வீரரோடும் பெருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வயானும், மிகவும் அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து கஷ்டப்படுவதை யாமென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே! நல்ல நியமங்களோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாம லோங்கிநிற்கட்டும். யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

219. (28) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கூர்மன்; (கிருத்ஸமதனையுஞ் சொல்லுவர்.) வடமொழிச் சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: வருணன்.

இச்சூக்தமும் வருணனைச் சேர்ந்ததே. பயத்தையும் பாபத்தையும், ருணத்தையும், தரித்திரத்தையும், துஸ்வப்நத்தையும் இது போக்குமென்பர்.

1. சுயப்பிர பையின னுதித் தியன்கவி யுடைய விப்போற்
றயற்பொரு ளெவற்றின் மேலு மகிமையிற் சிறந்து நிற்க;
வயப்பெரும் வருணன் யாகம் வயக்குவோ னிடத்து மிக்க
நயப்பொடு களிப்போன் மாட்டுக் கீர்த்தியை யாசிப்பேனே.

(இ-ள்.) ஸ்வயம்பிரகாசனும், அதிதி புத்திரனும், மேதாவியுமாகிய வருணனுக் குகந்த இந்த ஸ்தோத்திரம் எல்லாப் பொருள்களையும் தனது மகிமையால் அடக்கிக்கொள்ளட்டும். வெற்றி பொருந்திய பெரியவனும் யக்ஞ கர்த்தாவினிடத்து மிகவும் ஸந்தோஷிப்பவனுமாகிய வருணனிடத்து யான் நல்ல கீர்த்தியை யாசிப்பேன்—(எ-று.)

2. நன்குற வோதி யுன்னைத் துதிக்கும் யாம் வருண, வுன்பா
லின்புற விளங்குஞ் செல்வ முனைப்பணி நோன்பி லெய்தல்,

மண்டலம் 2 சூக்தம் 28.

வணங்குற விரித்த பாச மிவற்றை யான், குதிரைவீர
னிணங்கவே தாண்டல்; தஞ்சந்துன் பின்றிப்பெரிதா யெய்தல்.

(இ-ள்.) வணங்குதற் குரியவர்களே! ஆதித்தியர்களே! துரோகமி ழைக்கும் பகைவர்களை யடக்கும் உமது மாயைகளையும், பகைவர் துன்புறு மாறு விரித்த பாசக்கயிறுகளையும் யான் குதிரைவீரனைப்போலத் தாண்டிச் செல்லுக. ஒருவிதக் கஷ்டமுமில்லாமற் பெரிய பற்றுக் கோடாகிய உனது சரணிடத்தை யாங்களடையட்டும்—(எ-று.)

17. துன்று மென்னன்பன் செல்வவான்மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருணை, யான்காணு தேய்க;
நன்றுற வியனுஞ் செல்வ, மன்ன, வெற்மோங்கி நிற்க;
மன்றினின் வீரரோடும் பெருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வவானும், மிகவும் அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து கஷ்டப்படுவதை யாமென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே! நல்ல நியமங்களோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாமல் மேலோங்கிநிற்கட்டும். யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

219. (28) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெள கூர்மன்; (கிருத்ஸமதனையுஞ் சொல்லுவர்.) வடமொழிச் சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: வருணன்.

இச்சூக்தமும் வருணனைச் சேர்ந்ததே. பயத்தையும் பாபத்தையும், ருணத்தையும், தரித்திரத்தையும், துஸ்வப்நத்தையும் இது போக்குமென்பர்.

1. சுயப்பிர பையின னுதித் தியன்கவி யுடைய விப்போற்
றயற்பொரு ளெவற்றின் மேலு மகிமையிற் சிறந்து நிற்க;
வ்யப்பெரும் வருணன் யாகம் வயக்குவோ னிடத்து மிக்க
நயப்பொடு களிப்போன் மாட்டுக் கீர்த்தியை யாசிப்பேனே.

(இ-ள்.) ஸ்வயம்பிரகாசனும், அதிதி புத்திரனும், மேதாவியுமாகிய வருணனுக் குகந்த இந்த ஸ்தோத்திரம் எல்லாப் பொருள்களையும் தனது மகிமையால் அடக்கிக்கொள்ளட்டும். வெற்றி பொருந்திய பெரியவனும் யக்ஞ கர்த்தாவினிடத்து மிகவும் ஸந்தோஷிப்பவனுமாகிய வருணனிடத்து யான் நல்ல கீர்த்தியை யாசிப்பேன்—(எ-று.)

2. நன்குற ஓவாதி யுன்னைத் துதிக்கும் யாம் வருண, வுன்பா
லின்புற விளங்குஞ் செல்வ முனைப்பணி நோன்பி லெய்தல்;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 28.

டுத்த யா முபயோகிக்குஞ் சொற்களாகிய (தந்து) நூல் அறுந்து போகாமலி ருக்கட்டும். எனது கன்மம் முடிவதற்கு முன் அதன் அங்கங்கள் அழிந்துபோ காமலிருக்கட்டும்—(எ-று.) படம், வஸ்திரம் பயின்றிடல், பயிற்றிடலெ ன வெதுகை நோக்கி வலித்தது. தந்து, நூல்.

வருக்கம் 9.

6. வருணா, வென் பயத்தைத் தூர வோட்டிடுக; மகமார் மன்னா,
வருணையொ டெனையேற்க; கன்றுத் தாம்பினைத் தெறித்தல்
பொருவ வென் றுயரைப் போக்குக; பொருந்து நீ தூரப் போகின்
மருவுமென் கண்ணிமைக்கு மன்ன நானல்லன் கண்டாய்.

(இ-ள்.) வருணனே! எனது பயத்தைத் தூர வோட்டுவாயாக. யக்ஞ வானுன அரசனே! என்னை அன்போடு ஏற்றுக்கொள்வாயாக. இடையன் கன்றுக்குட்டியின் தாம்பினைத்தெறித்துவிடுதல்போல எனது துயரங்களைப் போக்குவாயாக. நீ என்னைவிட்டுத் தூர விலகிப்போனால், என் கண்ணி மைகளை யசைப்பதற்குக்கூட வெனக்குத் திறமை யிடையாது—(எ-று.) எனது கண்ணிமைக்குக்கூட நான் அரசனல்ல வென்றது, எனது கண்ணி மையைக்கூட என்னுல் கையாள முடியாது என்றபடி.

7. இட்டிக்க ணைன மாற்று மனையினை யிம்சிக்கு மந்தத்
துட்டவெம் படைகள் கொண்டு, வருணனே, யசுர, வெம்மைக்
கட்ட மார்த்திட வதைக்கல்; ஒளிவிட்டுத் தெங்கு மேகல்;
இட்டம்போல்யாங்கள் வாழ்வா னெமைப்பகைப்பவரை யோட்
டல்.

(இ-ள்.) வருணனே, அஸுரனே! யக்ஞத்தினிடத்துப் பாபம் புரி பவனை வதைக்கும் அந்தக் கொடிய ஆயுதங்களால் எங்களை யடித்துவிடாதே. ஒளிநிறைந்த விடத்தைவிட்டு வேறு எங்கும் யாங்கள் செல்லாதிருக்கட்டும். எங்கள் இஷ்டம்போல யாங்கள் சுகப்படுமாறு, எங்களைப் பகைத்து வெறுப் பவரைத் தூர வோட்டுவாயாக—(எ-று.) அஸுரன், தேவன் என்னும் பொருளில் வந்தது. மண். 1 சூக். 23 செய். 14 பார்க்க.

8. பல்லிடத் துற்பவிக்கும் வருணனே! பண்டு போலச்
சொல்லுவ மின்றும் பின்னு நமத்தொடு தோத்திரம் போற்றை;
ஒல்லுறு மெவரும் வெல்ல, வுனதழி வெய்தா நோன்பு,
கல்லகத் திற் போலக், கனக்க வுன்னிட நிலைத்த.

(இ-ள்.) பலவிடங்களிலும் தோன்றும் வருணனே! முற்காலத்திற் போலவே இப்பொழுதும், இனிவருங்காலத்தும், நம வென்னும் வாக்கோடு கூடிய உனது ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம். எவராலும் ஜயிக்க முடியா தவனே! கெடுக்க முடியாத வுனது விரதங்கள், மலையின்மேல் பதித்தவற் றைப்போல என்னிடத்தில் நன்ருக நிலைத்துள்ளன—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

9. கடன்களைத் தூர வோட்டி யின்றும் யான்செய்த தீர்க்கல்;
திடனுறப் பிறவரீட்டும் செல்வத்தின் யான் புசிக்கல்;
அடனுறு மரசே யின்னு மளவிலா வைக லெங்கட்
படருறும்; வருண, வன்ன பகல்களி லெமைவாழ் விக்கல்.

(இ-ள்.) என் பிதாவின் கடன்களையெல்லாம் தவிர்ப்பதோடு இப்
பொழுதும் என்னுடைய கடன்களையும் நீக்குவாயாக. மற்றவர்களது செல்
வத்தி னுதவியால் யான் என்றும் போகங்களை யநுபவியாமலிருக்கட்டும்.
வலிமை பொருந்திய அரசனே! வருணனே! இன்னும் கணக்கில்லாத பகல்
களை யாங்கள் பார்க்க நேரும். அப்பகல்களில் யாங்கள் எப்போதும் வாழ்ந்
திருக்குமாறு செய்வாயாக—(எ-று.) வைகல், ஈண்டு இலக்கணையாற் பக
லைக்குறித்தது. மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்கு வேறுமாதிரி உரை கூறு
வர். 'நான்செய்த பாபங்களையெல்லாம் என்னின்றுந் தூரவோட்டுக. அர
சனே! பிறருடைய குற்றங்களுக்காக யான் அவஸ்தைப்படாமலிருக்கட்டும்.
அநேக வைகல்கள் இன்னும் எங்களுக்கு வரவிருக்கின்றன. வருணனே,
இவ்வைகல்களில் யாங்கள் ஜீவிக்கும்போது எங்களை நடத்துவாயாக.' ரு
ணம் கடனென்றது பாபமென உரைகூறுவார் இவர். என் பிதாவின்
கடன்களையும் என்று உரை கூறியது ஸாயணருரையைப்பின்பற்றியதாம்.

10. அரசனே நண்பனன்றிச் சுற்றமே யெனினு மென்னை
விரசுறு கனவிற் பீதி யெய்துறப் பயமுறுத்தின்,
திருடனே யன்றிக் கோநா யேனு மெங்களைத் துன்பூட்டின்
வருணனே, யவற்றை நீக்கி யகிழ்வொடு காக்க நீயே.

(இ-ள்.) அரசனே! வருணனே! சிநேகிதனாயினும், சுற்றத்தானாயி
னும் என்னைத் தூக்கத்திலும் நடுங்கும் வண்ணம் பயமுறுத்துவானேனும்,
திருடன் அல்லது காட்டுநாய் எங்களுக்குத் துன்பத்தை விளைப்பினும், அவற்
றை விலக்கி நீ எங்களைக் காப்பாயாக—(எ-று.)

11. துன்று மென்னன்பன் செல்வான் மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருண, யான் காணே தய்க;
நன்றுற வியனுஞ் செல்வ, மன்ன, வெற் றோங்கி நிற்க;
மன்றினில் வீரரோடும் பொருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வவானும் மிகவும்
அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து
கஷ்டப்படுவதை யானென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே நல்ல நியமங்க
ளோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாமலோங்கி நிற்
கட்டும் யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்
குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 29.

20 (29) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 7.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி ஷை கூர்மன் (கிருத்ஸமதனென்றும் சொல்லலாம்); வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: விசுவதேவர்கள்.

1. திடவிரதத்தி ராதித்தியர் வணக்குரியீ ரென்றன்
செடியினைத் தூரவோட்டன் மறைவினிற் பெற்றா ளென்னக்;
கடவுளீர், வருண மித்திர், காது கக்குறிவீ ருக்குந்
திடநய மோர்ந்தே யுமைத் துணைக்கெனக் கூவுகின்றேன்.

(இ-ள்.) திடம்பொருந்திய நோன்புகளோடு கூடியவர்களும், வணங்கத் தக்கவர்களுமான ஆதித்தியர்களே! மணமின்றி மறைவாகக் குழந்தையைப் பெற்றவள் அக்குழந்தையை யெறிந்துவிடுவதுபோல எனது பாபங்களைத் தூர வோட்டுவீர்களாக. வருண மித்திரர்களே! தேவர்களே! எல்லாருடைய ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் காதுகொடுப்பவர்களே! உம்முடைய உறுதியான நன்மைக் குணத்தை யறிந்தே யுங்களைத் துணைக்கழைக்கின்றேன்—(எ-று.)

2. தேவர்கா ணீரென் பூர்வ சிந்தையும் வலியு மாவீர்;
யாவ ரெங்களைப் பகைப் போ ரவர்களைப் பிரித்து நீக்கல்;
மேவலர் தம்மை வாட்டுஞ் செருசினீ ரெமைப் பொறுக்கல்;
ஆவலி னெனக்கு நன்மை யளிக்க வின்றும் பின்னும்.

(இ-ள்.) தேவர்களே! நீங்களே எனது முன்யோசனையாம். நீங்களே எனது பலமுமாவீர். எங்களை வெறுப்பவர்களைத் தூர விலக்குவீர்களாக. சத்துருக்களை வாட்டும் கோபமுள்ளவர்களே! எங்கள் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வீர்களாக. எனக்கு இன்றைக்கும், பின்வரும் நாட்களிலும் நன்மையைச் செய்வீர்களாக.—(எ-று.)

3. இன்றும் பின்னரும்யாமுங்கட்கென்செயக்கடவோ, மென்றுந்
துன்றிய நட்புக்கொண்டு, வசுக்களே, யாதுசெய் வோம்?
கன்றலில் சுகத்தை, யாதித்தியர்காள், வருண மித்ரி,
ரின்றெமக் களிக்க நீங்க, ளிந்திர மருத்து வோரே.

(இ-ள்.) இன்றைக்கும் பிற்காலத்தும் யாங்கள் உங்களுக்காக என்ன செய்யக் கடவோம்? எக்காலத்திலும் சநாதனமாகப் பொருந்திய சிநேகத்தைக் கொண்டு, வசுக்களே, யாங்கள் என்செயச் சக்தியுள்ளவர்களாவோம்? ஆதித்தியர்களே! மித்திராவருணர்களே! இந்திர மருத்துக்களே! அழிவில்லாத சுகத்தை யின்று எங்கட் களிப்பீர்களாக—(எ-று.) இந்திர மருத்துக்களும், மித்திரா வருணர்களும் இணைத் தெய்வங்களென்க.

4. தேவர்காளீரே யெங்களுற வினர்; தாதித்திரக்கு
மாவலே னெனக்கு நன்மை யளித்திடீர்; உந்தேர் மந்த

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

மேவியகதியின் யாகக்கடை வராதொழிக; உம்போற்
றுவரு சுற்றத்தார்க்கட் சலிப்பென்று மடையா தேய்க.

(இ-ள்.) தேவர்களே! நீங்களே எங்களுக்குச் செல்வந்தரும் பந்துக்களாவீர்கள். ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி யாசிக்கும் எனக்கு நன்மையைத் தருவீர்களாக. உங்களது தேர் எங்கள் யக்ஞத்தினிடத்து மெதுவாக வராமலிருக்கட்டும். உங்களைப் போலொத்த நல்ல பந்துக்களிடத்தில் யாங்கள் சலிப்புக் கொள்ளாம லிருக்கட்டும்—(எ-று.) வேகமாக வரட்டும் மென்றபடி.

5. ஒருவன் யா னுங்கண்மாட்டுப் பெருந்தவறுளுற்றியுள்ளேன்;
அருநெறியொழிந்தான் றன்னைப்பிதாவெனவென்னைக்கண்டித்தீர்
பெரிதுஞ் சேய்த்தாகல் பாசம்; தேவர்காள் பாவம் பேர்கல்;
கருதுறுங் குஞ்சுத்தாயை வேடனி, லென்னைக்கைக்கொள்ளல்.

(இ-ள்.) யான் ஒருவனே யுங்களிடத்துப் பெரிய குற்றத்தைச் செய்துள்ளவன். நெறிபிசகி யொழுகும் புத்திரனைப் பிதாகண்டிப்பதுபோல என்னைக் கண்டித்தீர்கள். தேவர்களே! என்னை மோசஞ்செய்யும் பாசங்கள் என்னின் றூரவிலகட்டும். அவ்வகையேபாபங்களும் என்னை விட்டுத்தூரச் செல்லட்டும். குஞ்சைக்கருத்தொடு நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் பட்சியை வேடன் கைக்கொள்ளுவதுபோல என்னைக் கைக்கொண்டு விடாதீர்கள்-(எ-று.) வேடனின் என்ற சொல் ஸாயணருரையிற் கண்டது. அச் சொல்லின் றிப் பொருள் சிறப்பதில்லை. மேனுட்டாசிரியர் அருநெறி யொழிந்தான் றன்னை யென்பதற்குப் பதிலாகச் சூதாடியை யென்பார். ஆனால் ஸாயணர் அபத (Th) ப்ரவருத்தம் புத்ரே என்றே உரை கூறியுள்ளார்.

6. வணங்குதற்குரியீ ரொம்மை நோக்கி யின்றணைக, வும்மை
யிணங்குறு மனத்தின் யானும் பயத்தொடு மெய்து மாறே;
அணங்கறக் காக்க வோநா யழித்திடா துய்க்க வெம்மை;
வணங்குதற் குரிய தேவீ ரவகடச் செயலைக் காப்பீர்.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரியவர்களே! பயத்தோடும், உங்களைச் சேர வேண்டு மென்னுங் கருத்தோடு மடையுமாறு நீங்கள் எங்களை நோக்கி வருவீர்களாக. வணங்குதற் குரியவர்களே! தேவர்களே! எங்களுக்குத் துன்பநேராத வண்ணம் காப்பீர்களாக. எங்களை ஓநாய் பென்ற திருடர்கள் அழிக்கா வண்ணம் பாதுகாப்பீர்களாக. எங்களது அவகேடான செய்கைகளையும் நேராதபடி தடுப்பீர்களாக—(எ-று.)

7. துன்று மென்னன்பன் செல்வவான்மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருண, யான் காணு தேய்க;
நன்றுற வியலுஞ் செல்வ மன்ன, வெற் கோங்க நிற்க;
மன்றினில் வீரரோடும் பெருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வவானும், மிகவும் அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து

மண்டலம் 2 சூக்தம் 30.

கஷ்டப்படுவதை யானென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே நல்ல நியமங்களோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாமல் வோங்கி நிற்கட்டும். யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 11.

221. (30) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 8.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—10 திருஷ்டுப், 11, ஜகதி; தேவதை: 1—5 இந்திரன், 6 இந்திர ஸோமங்கள், 7 இந்திரன், 8 ஸரஸ்வதி, 9 பிரஹஸ்பதி, 10 இந்திரன், 11 மருத்துக்கள்.

1. ரிதத்தினைக் கூட்டுந் தேவ னிந்திர னஹியைக் கொன்றே
னிதத்தொடு நியக்குங் காந்தி யெய்ந்தவ னெகைக்குந் தண்ணீ
ரதர்ப்படு மிடையறாதே; யகலெலா நீரி ரோடுங்;
முதற்க ணாந் நீரி ரோட்டந் தொடங்கிய காலம் யாதே?

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை (அல்லது தண்ணீரை யென்பார் ஸாயணர்.)க் கூட்டுவிக்குந் தேவனும், அஹியைக் கொன்றவனும், எல்லாவற்றையு நடத்துவிக்கும் ஸவிதாவுமாகிய இந்திரனுக்காகத் தண்ணீர் இடையறாது ஓடும். எல்லா நாட்களும் நீரோட்டங்களோடு நிறைந்து விளங்கின. முதன் முதல் அந்நீரோட்ட மானது ஓட ஆரம்பித்த காலத்தை யாரறிவார்கள்?—(எ-று.) இந்நீரோட்டம் என்றும் உள்ளது என்பது கருத்து.

2. விருத்திரற் காக வுண்டி வேண்டியே கொண்ட காலை,
யருத்தியி னவன்று மன்னை யறிந்ததைத் தெரிந்துரைத்தாள்;
கருத்தொடு பாதை போவி யவன்றிகள் களிக்க நாளுந்
திருத்தியி னதிக டங்கள் முடிவிட நாடிச் சேரும்.

(இ-ள்.) (இந்திரன்) விருத்திரனுக்காக உணவைக் கைக்கொண்டபோது, அவ்விந்திரனைப் பெற்ற தாயாகிய (அதிதி) அவ்விஷயத்தை யறிந்து அவனுக்கு (அவ்விருத்திரனைக் கொல்லுமாறு) நன்குரைத்தாள். அவ்விந்திரனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும் விதமாக நாடோறும் ஆறுகள் தாங்கள்போய்ச் சேரவேண்டிய இடமாகிய ஸமுத்திரத்தை யடைகின்றன—(எ-று.) உணவை இந்திரன் ஸம்பாதித்தபோது என்னும் வாக்கியம் நன்குவிளங்கவில்லை. விருத்திரவதத்துக்காக யஜமானர்கள் தரும் அவியுணவைக் கைக்கொண்டபோது என விரித்துரைப்பின் உரை பொருத்தமாயிருக்கும். எனினும் ஸாயணர் இவ்விதமாக ஒன்றும் விரித்து எழுதவில்லை. மேனாட்டாசிரியர் மூலத்தைமாற்றி லுட்விக்கைப் பின்பற்றியுள்ளார்.

3. விருத்திர னந்த ரத்தி லுன்னதமாக நிற்க [றுன்
வருத்துக்கொல்படையைநன்கே யேசினனவன்மேல்;அன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

கருக்கொளுமுகிலைப்போர்த்துக்கடுகினன்கண்டாய்;வேந்தன்
கருக்குள வாயுதத்தாற் கருதலன்றனைச் சயித்தான்.

(இ-ள்) அந்தரிட்சத்தில் மேகநீரைத் தகைத்துக்கொண்டு விருத்திராசுரன் உன்னதமாக நிற்க, அவன்மேல் இந்திரன் கொலைப்படையை நன்ருக வீசினன். அவ்விருத்திரன் கருமுற்றிய மேகத்தை உடையாகப் போர்த்துக்கொண்டு (இந்திரன்மேல்) எதிர்த்து வந்தான். இந்திரனே கூரான வாயுதத்தால் சத்துருவைச் சயித்தான்—(எ-று.)

4. அசனிபோற்,பெரியார்மன்ன,பெருஞ்சுடர்ப்படையின்வாயில்
விசியுறு மில்லோனுன வசுரன்றன் வீரர் தமமை
யொசிவுற முன்னுட் கொன்ற வுரங்கொடு,வேந்தே, யெந்தங்
கசிவிலாப் பகைவர் தம்மைக் காதுக வின்று நன்கே.

(இ-ள்.) பெரிய பொருள் படைத்தவர்களுக்கு நாயகனே! இந்திரனே! எப்பொழுதுங் கதவடைத்துக்கிடக்கும் வீட்டை யுடையவனுன அசுரனுடைய வீரபுத்திரர்களை,இடியைப்போன்று பெருஞ் சுடர்விட்டெரியும் வச்சிராயுதத்தினுல் முற்காலத்திற் கொன்றிட்ட உனது வல்லமையினுலேயே, இன்றும் எங்களுடைய பகைவர்களை நன்கு கொல்லுவாயாக—(எ-று.) பெரியார் மன்னவென்பது பிரஹஸ்பதி யென்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. அச்சொல் ஈண்டு இந்திரனைக் குறிப்பதனுலும், ஸாயணர் ப்ருஹதாம்பரிவ்ருடாநாம்பாலயிதா ரிந்த்ர வெனப் பொருள்கூறியுள்ளதனுலும் அவ்வகை மொழிபெயர்த்தார். வ்ருகத்வரஸ: என்பதற்கு வாயில விசியுறு மில்லோனென்றது, யாருடைய துவாரங்கள்நன்ருக மூட்டப்பட்டிருக்குமோ அவ்வசுரன் ஸாயணர் என்று உரைகூறியுள்ளதாலெனக. லுட்விக்என்பவர் சண்டிகர்களின் அரசன் பெயர் விருகத்வரன் என்று கூறவதனுல் மேனுட்டாசிரியர் அதனைச் சிறப்புப்பெயராகக் கொள்வார். அற்றேல் அசுரன் என்னும் சொற்கு அரசனெனப் பொருள்கொள்ளுகவென்பார். இச்சூக்தம் 8ம்செய்யுள் நோக்குக.

5. கீழுற வெறிக கேட்டைக் கிட்டலரடையக் கற்போற்
காழுறு படையைப்போற்றிற் களித்துவிண்முகட்டினின்றும்;
கேழுறு புதல்வரோடு பேரருங் குழுவி யாங்கள்
வாழுறப் பசுச் செல்வத்தின் வளர்ச்சியைப் புரிக வேந்தே.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களினது புகழினைப்பெற்று விண்ணினது உச்சியினின்றும் நீ யெறிகின்றதும் கற்போல வலிமை பொருந்தியதுமான படையாகியஅவ்வச்சிராயுதத்தைப் பகைவர்கள் துன்பப்படுமாறு கீழே வீசுவாயாக. இந்திரனே நல்ல புத்திரர்களோடும், பேரர்களோடும் யாங்கள் சுகமாக ஜீவிக்குமாறு பசுநிறைந்த செல்வத்தை விருத்திபண்ணுவாயாக—(எ-று.)

6. தீங்கிழைப் போரை வேரோ டழிக்கிறீர் நன்கே; செல்வ
மோங்குறு மகத்தோற்காகப் பகைவரைவதைப்பீர்;எம்மைத்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 30.

தாங்குவீர்; எமக்குப் போரிற் பயமொழித் துயர்ந்த காவல்
வீங்கிய தலத்தை யெய்ப்பீ ரிந்திர சோமீ ரின்றே.

(இ-ள்.) இந்திர ஸோமர்களே! எங்களுக்குத் தீங்குபுரிபவனை வேரோடு நாசஞ்செய்கிறீர்கள். செல்வமிருந்த யஜமானனைக் காப்பாற்ற வவனது சத்துருக்களை வதைப்பீர்கள். எம்மை இரட்சிப்பீர்களாக. எமக்குப் பயத்தை யூட்டும் போரை யொழித்துப் பயராஹிதமான விடத்தை எங்களுக்குத் தருவீர்களாக—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் வடமொழி மூலத்தின் முதற் பாகத்துக்கு, 'நீங்கள் விரும்புமவனுடைய பலத்தை உங்க ளுதவியால் உரப்படுத்துகிறீர்கள்.' என்று மொழிபெயர்ப்பார்.

7. அலட்டுறல்; களைப்பை யீகல்; ஆலசமுறந் தோறுக்கல்;
நலத்த சோமத்தை யென்றும் பிழியன்மி னென்று நாங்க
ளலப்புறல்; எமைப்பாலித் தப்பயனளித் தெக்கம் போற்றை
நலக்கவோர்ந் தாவிற் சோமம் பிழிபுபெய்யா னடப்போன்.

(இ-ள்.) எங்களைப் பரிபாலித்து, எங்களுக்கு அபீஷ்ட பலன்களைத்தந்து, எங்களது ஸ்தோத்திரங்களையும் அவிக்கொடைகளையு மறிந்து, ஸோமம்பிழியு மெங்கள் மாட்டுப் பகர்செல்வத்தோடு வருபவனாகிய இந்திரன் எங்களை வருத்தாதிருக்கட்டும், எங்களுக்குச் சோர்வை யளிக்காமலிருக்கட்டும்; எங்களைச் சோம்பேறிகளாக்காமலிருக்கட்டும். யாங்கள் ஸோமத்தை யவனுக்காகப் பிழியாதேயுங்கள் என்ற வின்சொல்லைக்கூறுதிருக்கட்டும்—(எ-று.) ஆவின் ஆலோடு என்க.

8. ஸரஸ்வதீ யெம்மைக் காக்க; மருத்துவ ரிடையே சார்ந்தா
ளுரமொடு பகைவர் தம்மை யொறுக்குக, மனத்துணிவின்
றாமுறு மொய்ம்பைத் தோற்றிச்சண் டிகரிடை யேயோங்கும்
வரமுறு காளை தன்னை யிந்திரன் வதைக்குங் காலே.

(இ-ள்.) ஸரஸ்வதியே நீ எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. மனத்துணிவோடு தனது பலத்தை வெளிக்காட்டிக்கொண்டு சண்டிகர்களுக்கிடையே விளங்குகின்ற காளைபோல்வானாகிய தலைவனை இந்திரன் கொல்லும்போது மருத்துவர்களுக்கிடையே சார்ந்தவளாகிய அவள், பலம் மிகுந்தவளாய்ச் சத்துருக்களை ஜயிக்கட்டும்—(எ-று.) இக்காளையின் பெயர்தான் வ்ருகத்வானென்று இச்சூக்தம் நான்காவது செய்யுளில் லுட்விக் என்பவர் கூறினதாகச் சொன்னார். சண்ட வம்சத்தவர்களில் முக்கியமானவன் என்று கூறிச் சண்டாமர்க்கர்கள் அசுர புரோஹிதரிருவ ரென்பர் ஸாயணர். தேவ புரோஹிதர்களாகிய நாங்கள் அசுர புரோஹிதர்களை வாதில் வெல்லுகவென வேண்டிக் கொள்வது போலும் இச்செய்யுள்.

9. எங்களை வழிமறிக்கு மவனையுங், கொல்லப் பார்க்குந்
துங்கமில்லோனையும்பார்த் தவரைக் கூர்ம்படையாற் கொல்க;
பங்க மெய்தச் சயிக்க, பகற்பதி, யரியைப் போலாய்;
மங்குவோர் மடியச் சூழ் வோச்சுக, மன்ன வெல்லே.

(இ-ள்.) எங்களை வழிமறிக்குந் திருடனையும், கொல்லவெண்ணும் துன்மார்க்கனையும் நோக்கி யவர்களைக் கூரிய வாயுதத்தாற் கொல்லுக. பிரஹஸ்பதியே! எங்களது சத்துருக்களை உனது ஆயுதத்தாற் சயிப்பாயாக. அரசனே! மறுக்கத்தை யடைபவர்களாகிய பகைவர்கள் சாகும்வண்ணம் அவர்களைச் சுற்றி யடிக்குமாறு கொலைப்படைகளை வீசுவாயாக—(எ-று) பகற்பதி, பிரஹஸ்பதியின் சிதைவு.

10. சூரவெஞ் சூரர்வன்மை தோய்ந்தவ ரோடு நீயும்
வீரிய கன்மஞ் செய்து முடிப்பன வற்றை யாற்றல்;
சாருவர் நெடுநாளாகச் செருக்குட, னவரைக் கொன்றே
யாரு மன்னவர் செல்வத்தை யெம்வயிற் சுமந் தளிக்கல்.

(இ-ள்.) சூரனே, எமது வலிமைவாய்ந்த சூரர்களைத் துணைக்கொண்டு நீ செய்துமுடிக்கவேண்டிய வீரிய கர்மங்களை யாற்றுவாயாக. அச்சத்துருக்கள் வெகுகாலமாகக் கர்வங்கொண்ட மனத்தோடும் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது செல்வங்களை யெம்மாட்டுச் சேர்ப்பாயாக—(எ-று.)

11. மருத்துவர்தந் தெய்வச்சாத் தியைந்துள்ள
சனப்பலத்தை வணக்கத் தோடும்
பெருத்ததுதித் கவிகளொடுஞ் சுகம்விழையும்
யான்றுதிப்பேன்,பிறங்க நாளு
மருத்த,மிவட் புகழோங்கிச் செறிவது,வீ
ரம்பொருந்து மவரை யெல்லாம்
பொருத்துவது, வழிவழிப் புத்திரர்களைச் சேர்த்த.
துயர்த்துவதைப் பொருந்து மாறே.

(இ-ள்.) ஒவ்வொருநாளும் புகழோங்கி நிற்பதும், வீரம் பொருந்தியவர்களை யெல்லாம் கூட்டுவதும், வம்சபாரம்பரியமாகப் புத்திராபிவிருத்திசெய்வதுமான செல்வத்தை யாங்கள் பெறுமாறு, மருத்துக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்து தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஜனங்களின் பலத்தை நமஙகளோடும், (அவியோடுமென்றும் கூறுவர் ஸாயணர்) ஸ்தோத்திர கீதங்களோடும் சுகத்தையிச்சிக்கும் யான் துதிப்போன்—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

222. (31) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 9.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—6 ஜகதி, 7 திருஷ்டுப்; தேவதை: விசுவ தேவர்கள்.

1. வசுக்களுருத் திராதித மக்களொடு
மூடமொழுகும் வருண மித்ரீர்,

மண்டலம் 2 சூக்தம் 31.

விசித்தவெம தருந்தேரைக் காத்திடுக,
பறவைகளு மேக்கு நோக்கி
வசிக்குமிடம் விடுத்தகன்று வனத்தினிடை
மனக்கிளர்ச்சி மேவி யன்னப்
புசிப்படைய விரைவாகச் செல்வதென
வெந்தேர்முற் போகு மாறே.

(இ-ள்.) வஸுக்களோடும், உருத்திரர்களோடும், ஆதித்தியர்களோ டுங் கூடச்செல்லும் மித்திராவருணர்களே! பட்சிகள் தாங்கள் வசிக்குங் கூட்டை விட்டகன்று மேல்நோக்கிக் காட்டில் விரைவாகச் சந்தோஷ மனத்தோடு உணவுப் பொருள்களை விரும்பிச் செல்வதுபோல எங்கள் தேர்க ளும் முன்னுற் செல்லும்படி குதிரைகள் கட்டிய வெங்கள் தேர்களைக் காப் பாற்றுவாயாக—(எ-று.) விசித்த என்னும் அடை எருதை நோக்கிச் சேர்த் தது. தேருக்கும் பட்சிகட்கும் செம்மொழிப் பதங்களாற் சிலேடை கூறி னர். எந்தேர் முற்போகுமாறே என்றது, எம்பரி முன்போகுமாறே என் பர் மேனாட்டாசிரியர். அதுவும் பொருத்த முடையதே. விண்டிஷ் என் பவர் தேர் ஸ்தோத்திரமாலையைக் குறிக்கு மென்பார்.

2. எந்தேரை, யொருமனத்தோ டுறைகின்ற
தேவர்களே, யெறுழைக் காட்டு
முந்தோடும் பொழுது சனபதத் திடைமுன்
னுறத்தூண்டீர், முடுகோ டாசின்
மைந்தோடுங் குளம்படியிற் கால்களினுற்
புவிமேட்டை மதித்து முக்கிச்
சந்தோடந் தருநெறியின் விரைவாகப்
படபடெனத் தாவுங் காலே.

(இ-ள்.) ஒருமனத்தோ டொழுகும் தேவர்களே! வேகத்தோடு ப லம் பொருந்திய குளம்படியோடு கூடிய கால்களினுற் பூமியினது மேட்டுப் பாங்கான இடங்களை வேகமாகத் துகைத்துக் கொண்டு, சந்தோஷத்தைத் தரும் மார்க்கத்தில் வேகமாகச் சத்தப்படுத்திக் கொண்டு குதிரைகள் தாவிச் செல்லும் போதும், தமது பலத்தைக் காட்டக் கிராமங்களுக்குமத்தியில் எங்களது தேர் முன்னுற வோடும்போதும், அத்தேரை எவற்றிற்கும் முன் னுக வோடும்படி தூண்டுவீர்களாக—(எ-று.)

3. மேலுமெலாம் பார்ப்பவனெம்மிந்திரனன்
ஞானத்தோன், விண்ணினின்று
மேலுபவன், மருத்துவர் தம்பலம் வாய்ந்தோ,
னிடுக்கணுறு வுதவி யெய்திச்
சாலவுறும் பொருளதனை வசியூட்டு
முண்டியினைச் சாரும் வண்ணங்
கோலமுடனெந்தேரி னின்றேறி
யுடன்றேடூர்வான் குலவி நிற்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) மேலும் எல்லாரையும் பார்த்துக் கடாட்சிப்பவனும், ஞான நிறைந்தவனும், விண்ணிலிருந்து வருபவனும், மருத்துக்களது பலத்தை யுடையவனுமாகிய எமது இந்திரன், பகைவரால் வருத்த முடியாத உதவிகளோடு, மிகுந்த செல்வத்தையும் வலிமையை யூட்டும் உணவினையும் யாங்கள் எய்துமாறு, இன்றைக்கு அழகாக எம்மைப் பின்றொடரு நோக்கத்தோடு எமது தேரின் மேலேறி நிற்கட்டும்—(எ-று.)

4. அன்றியுமித் தேவனுந் துவட்டாவெப்
புவியையுந்தன் பலத்தா லாள்வோன்
றன்றுகட வுளர்மனைவி மாரொடொரு
மனத்தவனாய்த் தேரைத் தூண்டல்;
ஒன்றுமிளைப், பகன்பெரிய வொளியுள்ளோ,
னுரோதசிக, ளோங்கும் பூடன்
பொன்றலில் பன்ஞானத்தோ, னசுவினிக
ளாம்பதிகள் பொருந்தித் தூண்டல்.

(இ-ள்.) மேலும், தேவனும், (அல்லது தானாதி குணங்களோடு கூடியவனு மென்பார் ஸாயணர்.) தனது வல்லமையினாற் புவனங்களை யடக்கி யாளுபவனுமாகிய துவட்டா, தேவ பத்தினிகளோடு ஒருமனமாக வொத்து எங்களது தேரைத் தூண்டட்டும். (இளா, ஸரஸ்வதி, பாரதி என்னும் மூவரில் முதன்மை பெற்ற) இளையும், பெரிய பிரகாசத்தோடு கூடிய பகனும், பூமிவானங்களும், கெடாத பலவகைய ஞானத்தோடு கூடிய பூஷனும், அசுவினிகளாகிய லோக பாலகர்களும் (அத்தேரை) தூண்டட்டும்—(எ-று.) வடமொழி மூலத்திற் றூண்டல் எனவிறுதியிற் கூறப்படவில்லை அது ஸாயணருரை நோக்கிச் சேர்த்தது.

5. அலதிங்ங ளொருவரொரு வரைப் பார்த்துப்
பயில்கின்று, ரழகார் செல்வங்
குலவிடுநற் றேவிகளாம் பகலிரவு,
சகத்தறிவு கொளுத்து வோர்க,
ளிலவுபுதுத் துதிகொண்டு, பூதலமே,
யும்மிருவர் தமையு மேத்தி
யிலகுறுதா வரவுணவும் முவ்வவியு
நெய்யுடன்யா னீயுங் காலை.

(இ-ள்.) அல்லாமலும், பூமியே! (வானமே என்றுங் கூட்டிக்கொள்க.) உங்களிருவரையும் நவமான வசனங்களாலான ஸ்தோத்திரங்களால் நான் போற்றி, ஸ்தாவரங்களிலிருந்து தோன்றும் சருபுரோடாசாதி யுண வையும், பொதுவாக வெண்ணப்படும், (ஔஷதி, பசு, ஸோமம் என்னும்) மூன்று வகையாக பலிகளையும் நெய்யினால் அபிகார உபஸ்தரணஞ் செய்து உங்களுக் களிக்கும்போது, ஒருவரொருவரைப்பார்த்துக் கொண்டு செல்ப

மண்டலம் 2 சூக்தம் 31.

வர்களும், சோபன செல்வத்தோடு கூடிய தேவிகளும், ஜகத்திலுள்ள பிராணிகளுக்கு அறிவை யூட்டி யவற்றை நடத்துவிப்பவர்களுமான பகலிரவுகள் (எமது தேரைத் தூண்டட்டும்)—(எ-று.) அபிகாரம் உணவுபோடுவதற்கு முன்னும், உபஸ்தாரணம் உணவைப் போட்டபின் கவசம் போலும் நெய்யை யூற்றுவதாம்.

6· அன்றியுநற் றுதிவிழைபு முமைப்போற்றி
யருள்பெறவே விரும்புவோம்யாம்;
துன்றுமிடை வெளியார்க்கு மகி,யொருகா
லசன், திரிதன் ரிபுக்க டோன்றல்
கன்றலிலாச் சவிதாவு மெமக்கன்ன
மளித்திடுக; கடிதி னேகு
மின்பமுறு புனற்பேர னெந்துதியிற்
கன்மமதி னின்பங் கொள்க.

(இ-ள்.) மேலும் நல்ல ஸ்தோத்திரங்களை விரும்புகின்ற உம்மைத் துதித்து உமதநுக்கிரகத்தைப் பெற யாங்கள் ஆசைப்படுவோம். அந்தரிட்சகாவலனாகிய அஹி யென்னும் தேவனும், ஏகபாதத்தோடு கூடிய ஒரேபிறப்புள்ள (அல்லது மறுபடியும் ஜன்ம மெடுக்காத வெனவுங்கொள்ளலாம்.) அஜனாகிய ஸூர்யனும், த்ரிதன் என்னும் தேவனும், ரிபுக்களுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனும், ஒளி கெடுதலில்லாத ஸவிதாவும், எங்களுக்கு உணவுப்பொருள்களைத் தரட்டும். வேகமாய்ச் செல்பவனும், தண்ணீருக்குப் பௌத்திர ஸ்தானத்திலுள்ளவனுமான அக்கினி எங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்களிலும் யக்ஞகர்மங்களிலும் ஸந்தோஷப் படட்டும்—(எ-று.) அஹிர் புத்ந்ய: என்ற பதத்தைப் பற்றி மண். 2 சூக், 85 செய். 5ற் பார்க்க. அஜஏகபாதன் என்னும் சொற்றொடர் மண். 6 சூக். 50 செய். 14லும் வருகிறது. த்ரிதனைப்பற்றி மண். 1 சூக். 163 செய். 2ற்பார்க்க. ரிபுக்ஷாவை மண். 1 சூக். 162 செய். 1ற் பார்க்க. நீரால் வனஸ்பதி தோன்ற அவ்வனஸ்பதித்துவாரா அக்கினி வெளிப்படுவதால் அக்கினியைத் தண்ணீருக்குப் பேரனென்றார்.

7. வணங்குதற்குரியீர் யானும் வழங்கினே னுமதுப் போற்றை;
இணங்குறு கீர்த்தி யோடு மனம் விழைபவ ரெம்மாந்தர்
வணங்குறு நவீனப் போற்றை வயக்கினார்; தேரிற் பூண்டே
குணம்பெறு குதிரையென்னக் கூடுக கருமமன்னார்.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரிய விசுவதேவர்களே! உங்களுக்குரிய இந்த ஸ்தோத்திரத்தை யான் சொல்லுகிறேன். கீர்த்தியையும், உணவுப்பொருள்களையும் விரும்புவோராகிய எமது ஜனங்கள் வணங்குதற்கான புதிய ஸ்தோத்திரத்தை உங்களுக்காகச் சிருஷ்டித்தார்கள். தேரிற்பூண்டு வேகம் வாய்ந்த குதிரை முடிவிடத்தை விரைவிலடைவதுபோல அவர்களும் எங்களது கர்மங்களில்வந்து சேர்க—(எ-று.)

வருக்கம் 14.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

223 (32) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 10.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-5 ஜகதி, 6-8 அநுஷ்டுப்;
தேவதை: தியாவாப்பிருதுவிகள், 2, 3 இந்திரன் (துவஷ்டாவெனவும்
சொல்வர்), 4, 5 ராகா, 6, 7, ஸிநீவாலீ, 8 குங்கூ, ஸிநீவாலீ, ராகா, ஸ
ரஸ்வதி, இந்திராணி, வாருணி என்னும் அறுவருமாம்.

இச்சூக்தத்துக்கு வேறுவகையாகத் தேவதை கூறலுமுண்டு. அதா
வது: 1 மித்திராவருணர்கள். 2, 4, 5 விசுவ தேவர்கள் 3 உஷாஸாநக்தா 6
தியாவாப்பிருதுவிகள், 7 இந்திரன் 8 முன்போலவேபோலும்.

(வேறு.)

1. மகமியற்ற விச்சிப்பேன் யான், பூமி
வானங்காள் மருவி யும்மை
யகங்களிக்கச் செய்து, வெகு சிறப்பமையு
மன்னமதை யடைய வெண்ணுந்
தகவினென திப்போற்றைக் காப்பவரா
யமைக; வசு சாரு முள்ள
மிகுமெனதிப் பெருந்துதியாற் பலரும்போற்
றுறுமும்மை முனர்வைப்பேனே.

(இ-ள்.) பூமி வானங்களே! யக்ஞம்புரிய விச்சிக்கும் யான் உம்
மை யடைந்து உமக்குத் திருப்தியை யூட்டி, மிகவுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த அன்
னப்பொருள்களையடைய விரும்பும் எனது இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் காப்
பீர்களாக. செல்வம்பெறு மாசைமிகுந்த எனது இந்த மஹத்தான ஸ்தோத்
திரத்தால், பலவிடங்களிற் பலராலும் போற்றப்படு மும்மை எல்லாத் தேவர்
களுக்கு முதன்மையான இடத்தில் அமைப்பேன்—(எ-று.)

2. மனிதன்ற னிராசிய வஞ்சனைகளெமைப்
பகலிரவும் வருத்தா தய்க;
துனியினெமைத் துட்டரது வசத்திடுக்க
ணுறுமாறு தோய்த்திடற்க;
கனிதருநின் னன்பெம்மிற் பிரித்திடற்க;
சுகமிழைக்குங் கருத்திேனாடு
முனியுணர்க; இதைச்செயுமா றுனையாங்கள்
யாசித்து வணங்கு வோமே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே! அல்லது துவட்டாவே!) மனிதனுடைய
ரகஸ்ய வஞ்சனைகள் எம்மைப்பகற்காலத்திலும் இராக்காலத்திலும் வருத்தா
மலிருக்கட்டும். துஷ்டர்களது இம்சையால் யாங்கள் துன்பப்படுமாறு எங்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 32.

களைப் பகைவர்களிடத்துக் கொடுத்துவிடாதிருப்பாயாக. உன்னுடைய ஸ்நேகம் எங்களைப் பிரியாமலிருக்கட்டும். அச்ஸ்நேகத்தை, யெங்களுக்குச் சுகத்தை யளிக்கும் மனத்தோடு கருதுவாயாக. இதனைச் செய்யும் வண்ணம் யாங்கள் உங்களை யாசிப்போம்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் சுகத்தையடைய விரும்பும் மனத்தோடு உன்னை யாசிப்போமெனக் கூட்டிப் பொருள் கூறுவர்.

3. சினமற்ற மனத்தோடு மின்பகாரணக்
கறவைத் தேனு,பாலிற்
கனமுற்ற மடிதோய்ந்து வற்றரிதைக்
கொடுவருக; கரைந்து பல்லோர்
மனமுற்ற துதியுரைக்கும் பெருமையினோய்,
நடைகதிக்க மருவு முன்னை
இனமுற்ற வசனங்களா லெல்லாப்
பகல்களினு மேத்து வேனே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே அல்லது துவஷ்டாவே!) கோபமொழிந்த மனத்தோடு இன்பகாரணமானதும், பால்நிறைந்த மடியோடு கூடியதும், என்றும் வற்றுததுமான கறவைப்பசுவை இங்கு கொண்டுவருவாயாக. பலராலும் துதித்தழைக்கப்படுபவனே! நடை விரைவோடு பொருந்திய வுன்னை எல்லா நாட்களிலும் எனது ஸ்தோத்திர வசனங்களாற் புகழுகின்றேன்—(எ-று.)

4. நற்றுதியின் யான்விரைவிற் கேட்பவளாம்
ராகாவை நலத்தழைப்பேன்;
பொற்புறு செல்வத் தவளு மெம்மழைப்பிற்
செவிசாய்க்க; பொருந்து முள்ளத்
தெற்படவே யுணர்க; வொரு பொழுதுமுறி
யாவூசி சேர்த்துக் கன்ம
முற்றுறவே தைத்திடுக; சதநனச்சீர்
வீரசுதன் முதத்தினீக.

(இ-ள்.) [பூரணசந்திரனுள்ள பௌர்ணமி தினத்துத் தேவிக்கு ராகா வென்று பெயர். இவள் புத்திரோற்பத்திக்கு காரணதேவதையாம்] விரைவாக ஆஹ்வானங்களைக்கேட்கும் ராகாவென்னும் தேவியையான் நல்ல துதிகளாலழைக்கிறேன். சோபன செல்வத்தோடு கூடிய அவள் எமது அழைப்பைக் காதுகொடுத்துக் கேட்கட்டும். தன் மனத்தை அவ்வழைப்பினிடத்துச் செலுத்தி யதனை யறியட்டும். ஒருபொழுதும் ஒடிந்துபோகாத ஊசியைக் கொண்டு வஸ்திரத்தைத்தைப்பதுபோல அவளது கர்மங்கேட்டை யடையாதபடி யதனைச் செய்து முடிக்கட்டும். பலவித செல்வங்களோடும், கீர்த்தியோடும்கூடி வீரியம்வாய்ந்த புத்திரனைத்தரட்டும்—(எ-று.) கர்மமென்றது ஈண்டு புத்திரோற்பாதன கர்மத்தைக்குறிக்கும். தைக்கப்பட்ட வஸ்திரம் நெடுநா

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

யிருப்பதுபோல இக்கருமத்தை நெடுநாளிருக்குமாறு புரிக வென்பது கருத்து.

5. நல்லுருவோ டாருகின்ற நன்மதிக,
ளவிபளிப்போ ரொடுஞ்செல்வ
மொல்லுறவே கூட்டுவிக்கு மவற்றோடு
ராகாவே யொண்மனத்திற்
புல்லுகவின் றிங்கெமை நீ; ஆயிரத்த
வளமூட்டும் போனகத்தைத்
துல்லியநற் கனம்வாய்ந்த சோபனத்தே
யெமக்கெனவே தோய்விப்பாயே.

(இ-ள்.) ராகாவென்னும் பௌர்ணமித்தேவியே! ஆயிரக்கணக்கான வளங்களை யெங்களுக்குத் தருபவளும், நல்ல செல்வத்தாற் சிறந்தவளு மான சோபனத்தேவியே! நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவைகளும், அவியளிக்கும் தாசுஷன் விரும்பும் செல்வங்களை யளிப்பவைகளுமாகிய உனது நல்ல புத்தித்திறங்களோடு இன்றைக்கு இங்குவந்து நல்ல சித்தத்தோடு எங்களைக் கூடுவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

6. பரந்த நற்சுருட் கேசத்துச் சினீவலி நீயுந்
தரந்தெரிந்த சோதரியெனச் சார்குவாய்; தேவர்க்,
குரந்தர விவணுதவிய வவிகளி லுவக்கல்;
திரம்பெற வெமக்குதவுக தேவி சந்ததியே.

(இ-ள்.) பரந்த கேசச்சுருளோடு கூடிய ஸினீவாலீ யென்னும் தேவியே! நீ தேவர்களுக்கு உடன்பிறப்பா யமர்வாய். யாங்கள் இங்கு உன்னைக் கருதி அக்கினியில் ஆவுதிசெய்யும் அவிப்பொருள்களை யுவப்போடும் ஏற்றுக்கொள்வாயாக. எங்களுக்குப் புத்திர பௌத்திரர்களைத் தருவாயாக —(எ-று.) சினீவாலீ இடைகுறுகியது. இவளும் சந்திர ஸம்பந்தமான தேவதைகளில் ஒருத்தியாம், புத்திரோற்பாதன காரண தேவியாம். த்ருஷ்ட சந்த்ராமாவாஸ்யா ஸினீவாலீ யென்பார் ஸாயணர். ப்ருதுஸ்துகே என்பதற்குப் பரந்த ஜகனங்களோடு கூடியவளென்றும் பொருளுண்டு.

7. அணிமிகுத்ததோ ளங்குலி சிறந்தவள், பலரை
யணிபெறப் பெறுஞ் சந்ததிச் சிறப்பினள், நன்மை
திணியுறச் சனம் பாலிப்பாள், சினீவலி யவட்குப்
பணிவொடு மவிப்பொருள்களைப் பரிந் துதவுகவே.

(இ-ள்.) அழகிய தோள்களுள்ளவளும், அழகிய விரல்களோடு கூடியவளும், பலபுத்திரர்களைப்பெறும் புத்திரபாக்கியவதியும், ஜனங்களுக்கு நன்மையைச்செய்து அவர்களைப் பரிபாலிப்பவளும், ஸினீவாலீயுமாகிய அவளுக்கு அவிப்பொருள்களை உதவுவீர்களாக—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 33.

8. குங்குவைச் சினீவாலியைக் கூவுகின்,ராகா
அரங்கமார் கலைவாணியை யிந்திரா ணியையும்
துங்கமார் வருணன்மனைத் தூயவளுடனே
யிங்கெனக்கு வாழ்வளித்தென்னைக் காத்திடுமாறே.

(இ-ள்.) குங்கூவென்னும் குஹூதேவியையும், ஸினீவாலியையும், ராகாவையும், ஸரஸ்வதியையும், இந்திராணியையும், வாருணியையும், எனக்கு வாழ்வளித்து என்னை ரட்சிக்குமாறு கூவி யழைப்பேன்—(எ-று.) ராகா பூர்ணசந்திர நாளி னதிதேவதையென்றும், சந்திரன் கடைசியாகத் தோன்றும் அமாவாஸ்யை முதனாளாகிய சதுர்த்தசிக்கதிதேவதை ஸினீவாலி யென்றும், சந்திரனது பிறை தெரியாத பிரதமை நாளுக்கதிதேவதை குங்கூ அல்லது குஹூவென்றுந் தெரிகிறது. குங்கூ, (Gungoo) குங்குவெனக் கடை குறுகிற்று.

வருக்கம் 15.

224 (33) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: ருத்திரன்.

(வேறு.)

1. மருத்துவர் பிதாவே,யுன் றனருட்சுக மருவ வெம்மை;
கருத்துடனென்றைநோக்காதெமைத்தனிப்பிரிக்கவெண்ணல்;
உருத்தவெம் பகைவர் தம்மை யடக்குற லொரு வீரர்;
உருத்திர, பிரசை நன்கே யோங்கியாம் வாழ்வை யெய்தல்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களுக்குப் பிதாவே! ருத்திரனே! நீ எங்களுக்குத் தரும் உனது சுகம் எங்களை யடைந்து நிற்கட்டும். யாங்கள் சூரியனை நோக்காதபடி எங்களைச் சூரிய வொளியினின்றுந் தனியாகப் பிரித்துவிட நினைக்காதே. எமது வீரியத்திற் றோன்றிய வீர புத்திரர்கள் எங்கள்மேற் கோபித்து எழுஞ் சத்துருக்களை யடக்குவார்களாக. நாங்கள் புத்திர பௌத்திராதி பிரஜைகளுடனே வாழ்வுசிறந்து விளங்குக—(எ-று.) ருத்திரன் மருத்துக்களுக்குப் பிதாவான முறைமையை மண்.1 சூக்.114 செய்.6ற் காண்க. ஷட்குரு சிஷ்யர் தமது வேதார்த்த தீபிகையில் அக்கதையைக் கூறுவதோடு வேறொரு இதிஹாஸமு முரைப்பர். பிருச்நி பசுரூபமெடுத்த அப்பொழுது மஹேசனாகிய ருத்திரன் விருஷபரூபத்தைத் தரித்துக் கூட மருத்துக்கள் பிறந்தார்களென்பது.தைத்திரீய ஸம்ஹிதையிற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் ருத்திரனாகிய பரமசிவஸ்ரூபத்துக்கு இச்சூக்தம் ஆதியாரம்ப மென்பர் மேனாட்டாசிரியர். இவ்விருக்வேதகாலத்துச் சிவன் ஒப்பற்ற முழுமுதற் கடவுளாக வெண்ணப்படவில்லை யென்று வில்ஸன் என்பவரும் கூறுவார். ருத்திர சப்தத்தின் பொருளை மண். 1 சூக். 114 செய். 1 உரையிற் காண்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

2. உருத்திர வுனை லளிக்கப் பட்டவை, யுயர் சுகத்தைப்
பொருத்து நன்மருந்தை யுண்டுபொருந்துக பனிக ணூறு;
வருத்துவோர் பகையை யெம்மிற் றுரத்துக; அழிக்கவேனம்,
வருந்துறு மனைத்து, தேகம் பரவுநோ, யிவற்றை வேறே.

(இ-ள்.) உருத்திரனே! உன்னாற் றரப்பெற்றவையும் நல்ல சுகத்தை யளிப்பவையுமான பேஷஜங்களை யுண்டு நூறு பனிக்காலங்கள் யாங்கள் வாழ்ந்திருக்கட்டும். எங்களைத் துவேஷிப்போரது பகைமையை யெங்களினின்றும் ஒட்டுக. எங்களது பாபங்களையும், துன்பங்களையும், எங்களதுடலிற் பரவும் நோயையும் வேறுவேறாக வழிப்பாயாக—(எ-று.)

3. கீர்த்தியிற்பிறந்தோர்நாப்பட்சிரேட்டனுய்க்கிளராநின்றாய்;
ஆர்த்தியிற் குலிச மேந்துங் கரத்தினாய், வலிமையோர்க்கட்
சேர்த்த வுத்தமனு, மெங்க, ளுருத்திர, துன்பத் தீரத்
தார்த்துக சுகத்தையெம்மை யடை யகமெலாந் தொலைக்கல்.

(இ-ள்.) வச்சிர பாஹுவே! உருத்திரனே! கீர்த்தியோடு பிறந்தவர்களில் நீ சிரேஷ்டனாகிறாய். வலியவர்களுக்கிடையே நீ உத்தமப் பலவானாகிறாய். எங்களது துன்பங்களினிறுதியிற் சுகத்தை யமைப்பாயாக. எங்களை மேற்கொள்ளவெண்ணும் பாப துக்கங்களையெல்லாம் தூர வோட்டுவாயாக—(எ-று.)

4. நமத்தினு லுன்னைக்கோப மூட்டிடல் யாமும் பொல்லாச்
சமத்திலாத் துதியாற் கூடப் பிறவரை யழைத்தலாலும்;
நிமிர்ப்புறு மிடப வெங்க, ளுருத்திர, வீரர் தம்மைத்
திமிர்த்துக மருந்தாற்; கேட்டேன் மருத்துவோத்தமனீ
யென்றே.

(இ-ள்.) விருஷபமே! உருத்திரனே! அறைகுறையான வணக்கங்களினால் யாங்கள் உனக்கு கோபமூட்டாதிருக்கட்டும். அங்ஙனமே கெட்ட ஸ்தோத்திரங்களினாலும், தகாதவரைக்கூட வரவழைப்பதனாலும் உனக்குக் கோபத்தை யுண்டுபண்ணாமலிருக்கட்டும். எங்களது வீரர்களாகிய புத்திரர்களைப் பேஷஜங்களாற் றிமிருள்ளவர்களாகச் செய்க. வைத்தியர்களுக்குள் உத்தம வைத்தியன் நீ யென்று யான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்—(எ-று.)

5. அவிபொடும் போற்றினோடு மழைபெறு முருத்திரனைக்
குவிபெறு தோமந் தம்மாற் றனிப்படுத் துவல்யான்; மென்மை
நிவமுறும் வயிற்றோ, னன்றாய்க் கேட்பவன், பழுப்புவன்னத்
திவனுறு நற்சுன்னத் தோன்மீட்டினு ளெமைச் செலுத்தல்.

(இ-ள்.) சருபுரோடாசாதி அவிப்பொருள்களோடும் ஸ்தோத்திரங்களோடும் அழைக்கப்படுபவனாகிய வுருத்திரனை ஸ்தோமங்களாற் றனியாக வென்னிடத்து வருமாறு செய்வேன். மெல்லிய உதரம் வாய்ந்தவனும், வி

மண்டலம் 2 சூக்தம் 33.

னைர்வாதக் காதுகொடுப்பவனும், பழுப்புநிறம் வாய்ந்தவனும், நல்ல கன்னத் தோடு கூடியவனுமான அவ்வுருத்திரன் எம்மைத் தீமைக்குள்ளாக்காம லிருக்கட்டும்—(எ-று.)

6. மருத்துவப் புதல்வர்ப் பெற்ற விடபமுங், துதித்திரக்கு
மருத்திப னெனக்கின் சூக்க மளித்திடு மன்ன மீகல்;
வருத்தமோ டேகுவா னோர் நீழலை மருவ லொப்ப
வுருத்திரன் சுகத்தைப் பாப மறுவனக்கத்தே னெய்தல்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களாகிய புதல்வரை யடைந்த காளையாகிய வுருத் திரன், ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி யாசிக்குமெனக்கு ஊக்கத்தைத்தரும் உண வை யளிக்கட்டும். வெயிலிற் கஷ்டப்பட்டுச் செல்பவன் ஒரு மரநிழலை யடை வதுபோலப் பாபமற்ற பரிசாரனாகிய யான் உருத்திர சுகத்தை யடையட்டும் —(எ-று.)

7. உருத்திர, தேவர் மூட்டும் பாபங்க ணீக்குவோ யுன்
மருந்துறு கர மெவர்க்குஞ் சுகத்தினை மருவுவித்துப்
பொருத்துறு மருள தெங்கே? பிழைபுரி யெம்மைப்பூண்ட
வருத்தமெல்லா மிறையிற் பொறுத்தருள் வழங்குவாயே.

(இ-ள்.) உருத்திரனே! தேவர்கள் அனுப்புவிக்கும் பாபங்களை யெல் லாம் அற வொழிப்பவனே! மருந்துள்ளதும், எல்லார்க்கும் சுகத்தைத்தருவ தும் அருளோடு கூடியதுமான உனது கை எங்குள்ளது? அபராத கிருத் துக்களாயுள்ள வெமது வருத்தங்களை யெல்லாம் நீக்கி யருள்புரிவாயாக— எ-று.)

8. பழுப்புறு காளை வெண்மை பரவிய பெரியன் றன்னை
வழுத்துவேன் பெருமைமிக்க நற்றுதி தம்மாற் சோதி
யழுத்திய வவனைப்போற்றல் வணங்குக; வுருத்திரன் றன்
வழுத்துறு நாமஞ் சோதி வாய்ந்ததைப் பாடுவோமே.

(இ-ள்.) பழுப்புநிறத்துக் காளையும், வெண்மைநிறம் வாய்ந்த பெரி யனுமான உருத்திரனைப் பெருமை மிகுந்த நல்ல துதிகளாற் கூறுவேன், சோதிவாய்ந்த வவனை நமஸ்கார பூர்வமான வவிகளோடு வணங்குவோமாக. உருத்திரனது காந்திவாய்ந்த நாமத்தை யாங்கள் ஸங்கீர்த்தனம் செய்வோம்- (எ-று.) வெண்மைநிறம் வாய்ந்தவன் என்ற இந்த விசேஷணந்தான், சிவ னைப்பற்றி ரிக்வேதத்திற்கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்பாருக்கு ஆ தாரமாக நிற்கிறது என்பார் வில்ஸன் என்பவர்.

9. உக்கிரன் றிடவங்கத்தன் பழுப்பினன் பலரூபத்துச்
சுக்கிர நிறத்துப் பொன்னாபரணத்தால் விளங்கலுற்றான்;
இக்கடலவனி யோம்பு மீசனா முருத்திரனைத்
திக்கரித் திட்டு நீங்கா தவனது கடவுள் வன்மை.

(இ-ள்.) உக்கிரனும், திடம்பொருந்திய வங்கங்களோடு கூடியவனும், பழுப்புநிறம் வாய்ந்தவனும், பலவித ரூபங்களோடு கூடியவனுமான உருத்திரன் வெண்ஜோதியோடு கூடிய பொன்னாபரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட அவயவங்களோடுவிளங்குகின்றான்.இப்புவனத்தைத்தாங்கு மீசனுகியவவ்வுருத்திரனிடத்தினின்றும் கடவுட்டன்மைவாய்ந்த பலம்ஒருநாளும் நீங்காது —(எ-று.)

10. தகுந்தவ, வில்லு மம்புந்தாங்குவாய்; போற்றுரித்தாம்,
தகுந்தவ, பல்லுருவின் மாலையைத் தரிப்பாய்; அன்றித்
தகுந்தவ,பெருமையோடு பரவு மிச்சகத்தைக் காப்பாய்;
மிகுந்த நற்பலத்தோ னுன்னின் வேறில னுருத்திரன்மேன.

(இ-ள்.) தக்க யோக்கிதையுள்ளவனே! வில்லையும் அம்புகளையும் நீ தாங்குகிறாய். தக்க யோக்கிதையுள்ளவனே! பூஜிக்கத்தகுந்த பல ரூபங்களோடுங் கூடிய மாலையைத் தரிக்கிறாய்.தக்கயோக்கிதை யுள்ளவனே!பெருமைவாய்ந்து விஸ்தாரமாக விரிந்துள்ள இச்சகத்தை ரட்சிக்கிறாய். உருத்திரனே! உன்னிலும் மிகுந்த பலவானொருவனுமில்லை—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

11. கீர்த்திமான்,தேரி னூர்வோன்,கிளரும்யௌவனத்தன் மாவி
னார்த்திடு பீம,னுக்கிரத்தவன், கொல்லு வோனைச்
சீர்த்துறத் துதிப்பீர்; போற்றுற் றுரைப்பவன்றனைச் சுகத்தி
னார்த்தல்; ருத்திரவுன் சேனை யெம்மலாப் பிறரைக் கொல்க.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களே! கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், தேரூர்பவனும், நித்திய தருணனும், சிங்கவேற்றைப்போலக் கர்ச்சிக்கும் பயங்கரமானவனும் உக்கிரனும் பகைவரைக் கொல்லுவோனுமாகிய உருத்திரனைத் துதிப்பீர்களாக.உருத்திரனே! எங்களாற்றுதிக்கப்பட்டவனாய்ஸ்தோதாக்களாகிய வெங்களைச் சுகத்தி லமர்த்துவாயாக. உனது சேனை யெங்களை யல்லாத பிறமனிதர்களைக் கொல்லட்டும்—(எ-று.) இச்செய்யுள் வழிப்பயத்தை நீக்குவது.பிரயாணத்துக்கு முன் ஜபிக்கத்தக்கது.

12. வாழ்த்திக் கொண்டருகினைகுந்தந்தையைமகனேயென்னத்
தாழ்த்திய சிரத்தினுன்னை யுருத்திர வணங்கு வேன்யான்;
காழ்த்த பேர்செல்வ மீயுஞ் சற்பதியுனைத் துதித்தேன்;
வாழ்த்துறு வோய்நீ பேடசங்களை யெமக் களிக்கல்.

(இ-ள்.) 'தீர்க்காயுஷ்மான்பவ, ஸௌம்ய.' என வாழ்த்திக்கொண்டே வருந் தந்தையைப் புத்திரன் தலைவணக்கத்தோடு மடைவதுபோல, எம்மை யாசீர்வதித்துக்கொண்டே வரும் உன்னை, உருத்திரனே, யான் நமஸ்கார பூர்வமாய் வணங்குவேன். மிகப் பெரிய செல்வத்தைத் தருபவனே! ஸத்துக்களுக்குப் பதியே! உன்னையான் துதிக்கிறேன். எங்களாற் போற்றப்படும் நீ எங்களுக்குப் பேஷஜங்களைத் தருவாயாக—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

13. வள்ளல் காள்,மருத்துவர்காள், தூய்மையின் வாய்ந்த,வெங்க
ளுள்ளருஞ் சுகத்தை யீவ, வுடலினுக்கான, தந்தை
யுள்ளுறு மனு வுடன்கொண் டோங்கிய, பயமொ நோயைத்
தள்ளுவ, வுருத்திரற்குச் சார்ந்தன வவை விழைவல்.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிப்பவர்களே! மருத்துக்களே! பரிசுத்தமானவையும், எங்களுக்கு உத்தம ஸுகத்தைத் தருபவையும் எங்களுடைய சரீரங்களுக்கொத்தவையும், தந்தையாகக் கருதப்படும் மனு தன்னோடு எடுத்துக்கொண்டுபோனவையும், எங்களது பயத்தையும் நோயையும் ஒழிப்பவையும்,உருத்திரனுக்குச் சொந்தமானவையுமான பேஷஜங்களை யான் விரும்புகிறேன்—(எ-று.) பிரளயகாலத்தில் மனு தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளப் படகிற் சென்றபோது தனக்குவேண்டிய ஸஸ்யவித்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோகுமாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட அவ்வாறு அவனெடுத்துச் சென்றானென்ற மஹாபாரதக்கதையை இது சுட்டாநிற்குமென்பார் வில்ஸனென்பவர்.

14. உருத்திரன் படைக ளெம்மி னீங்குறல்; சோதியுள்ளோ
னுருத்திடும் பெரிய கோப மெம்மை யொன்றுறு செல்க;
பெருத்த வள்ளன்மை பூண்டோய், மகத்தவர் மீது வில்லை
வருத்துறச் செலுத்தல்; எங்கள் மகவழிச் சுகப்படுத்தல்.

(இ-ள்.) ருத்திரனது ஆயுதங்கள் எம்மேற்படாதொழியட்டும்.சோதியுள்ள வவனது கோபம் எம்மை யெய்தா திருக்கட்டும். வள்ளலே! யாகத்துக்குதவும் யஜமானர்கள்மீது உனது வில்லைச்செலுத்தாதொழிக.எங்களது புத்திர பௌத்திரர்களுக்குச் சுகத்தைத்தருக—(எ-று.)

15. நன்குற வெவையு மோர்ந்து, தேவனே, விடய, மங்க
லொன்றியநிறத்தோ,யெம்மைச்சினக்கல்,கொல்லுறல்;உருத்ர,
துன்றியாமழைக்கும்போற்றைத்தோய்ந்திவட்செவியினேற்கல்
மன்றினில் வீரரோடும் பொருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) தேவனே! காளையே! பழுப்புநிற முள்ளவனே! எல்லாவற்றையும் நன்கறிந்து எங்களைக் கோபிக்காதிருப்பாயாக; கொல்லாமலுமிருப்பாயாக. எங்களது ஹவங்களுக்குச் செவிகொடுத்து அவற்றை யுணருவாயாக. யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்களுனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 18.

225 (34) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-14 ஜகதி, 15 திருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்கள்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(வேறு.)

1. தடுக்கரிய வலியுடையோர், தாரைகளைத்
தாங்குபவர், சார்ந்த மொய்ம்பி
னடுக்கரிய மிருகமெனப் பயங்கரத்தர்,
மாருதர்க,ளருச்சித் தியாரும்
விடுக்கரிய, ரக்கினியி னொளிவாய்ந்தோர்,
சாரமில்சொல் விளம்பி கொள்வோ,
ரடக்கரிய மழைமுகிலை யியக்குபவர்,
பசுக்களினை யவிழ்த்திட்டாரே.

(இ-ள்.) பிறராற் றடுக்கமுடியாத வலிமையை யுடையவரும், மழைத்தாரைகளைத் தாங்குபவரும், பலமிருந்தவர்களாய் நெருங்கமுடியாத காட்டுமிருகமாகிய சிங்கத்தைப்போலப் பயங்கரமானவர்களும், எல்லாராலும் அருச்சிக்கப்படுபவர்களும், அக்கினியைப்போலப் பிரகாசம் மிகுந்தவர்களும், இரண்டு ஸவனங்களிலும் ஆவுதிசெய்து மிகுந்துள்ளஸாரமற்ற ஸோமத்தைக் கைக்கொள்பவரும், மழை நிறைந்த கரிய மேகங்களை அங்குமிங்குமாக ஓடச்செய்பவர்களுமான மருத்துக்கள் பசுக்களாகிய மழைத்தண்ணீரை யவிழ்த்துவிட்டு ஓடுமாறு செய்தார்கள்—(எ-று.) மூன்றும் ஸவனத்தில் மருதர்கள் போற்றப்படுகிறார்களென்றும், அப்பொழுது முதலிரண்டு ஸவனங்களிலும் ஆவுதிசெய்யப்பட்டு மிகுந்து ஸாரம்போன ஸோமத்தையே ஆவுதிசெய்வதென்றும் ஸாயணர் கூறுவர்.

2. நாட்களினோ டொளிரும் விண் ணெனக்கடகத்
தொடு மொளிர்வர்; நாடு மேகத்
தாட்படு மின்னெனப் பெய்யு மாரியின
ருலகொளியி னார்த்து வாரால்;
கோட்படுபொன் னணியுரத்தீர், மாருதர்கா,
ளுருத்திரனுக் குலவுங் காளை
கீட்படுமப் பிருச்சினியின் வெண்மடியி
லுமைத்தோற்றிக் கிளர்ந்ததாலே.

(இ-ள்.) நட்சத்திரங்களால் விளங்கும் விண்ணைப்போல மருத்துக்கள் பொற்கடகங்களோடு ஜ்வலிப்பர். மேகத்திற்றோன்றும்மின்னலைப்போல விருஷ்டியோடு கூடியவர்கள் உலகத்தைப்பிரகாசிப்பிப்பர். ஸ்வர்ணாபரணங்களோடு கூடிய மார்பையுடைய மருத்துக்களே! உருத்திரனாகிய காளை பிருச்நியாகிய வரிப்பசுவின் மடியில் உம்மைத் தோற்றிய காரணத்தினால் — (எ-று.) இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடி படர்க்கையிலும் பின்னிரண்டடி முன்னிலையிலுமாக வைத்துள்ளார். மாருதர்களே! ருத்திரன் உங்களைத் தோற்றினதால் நீங்களே மஹாநுபாவர்கள் எனத் தனிவினைகொண்டும் முடிக்கலாம். இன்றேல் மாருதர்காள், ருத்திரன் உங்களைத் தோற்றியதால் நீங்கள் ஒளிர்வீர்கள் ஆர்த்துவீர்கள் என அம்முதலிரண்டடியிலுமுள்ள படர்க்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

கைவினைமுற்றுக்களை முன்னிலையாகவும் மாற்றிக்கொள்ளலா மென்பர் வாயணர். ஈண்டு பிருச்னி (பன்னிறமுள்ள பூமி) பசுவாக நிற்க உருத்திரன் காளையாகி யதனிடத்தில் மருத்துக்களைப் பெற்றானென்ற கதை குறிக்கப்படுகிறது. மண். 2 சூக். 33 செய். 1 பார்க்க.

3. விரைகதிப் போர்க் குதிரைகளின் பந்தயத்திற்
றூரகமென வியர்த்திடு தன்னைத்
தரைதனிலே யொழுக்குவரால்; முழங்குமுகி
லருகசுவந் தம்மிலேறி
விரைகுவர்; பொற்றலைக் கவச மருத்துவர்கா,
ளெவற்றையுங் கம்பிக்கச் செய்வீர்,
ரொருமனத்தி னெம்முணவின் கடைவருக
பொறிப்பரியி லேறுங்கி யின்றே.

(இ-ள்.) வேகமாகச்செல்லும் போர்க்குதிரைகளின் பந்தயத்திற் குதிரைகள் வியர்வை நீரைக்கொட்டுவதுபோல மருத்துக்கள் மழைநீரை யொழுக்குவார்கள். அம்மருத்துக்கள் சப்திக்கின்ற மழைமேகங்களுக் கருகே தங்கள் பரிகளில் விரைவாகச் செல்லுவார்கள்- பொன்னாலான தலைக் கவசங்களோடு கூடிய மருத்துக்களே! எல்லாவற்றையும் கம்பிக்கச் செய்பவர்களே! ஒருமனத்தோடு புள்ளிமான்களாகிய வாகனங்களிலேலாங்கி எமது உணவுப்பொருள்களை உண்ண வருவீர்களாக.

4. அவியளிப்போற் கப்புவன நீரையெலா,
மித்திரனுக் களித்த லொப்பத்,
திவதிவமுஞ் சுமந்தளிப்பர் விரைவாருந்
தானத்தோர், செறிந்தபுள்ளி
நிவந்தவுழைப் பரியாள ரழியாத
தனமிருக்தோர், நோரா யோடு
மிவுளிநுகம் பூண்டதென மேகவா
கனமதன்மே லேறி நிற்போர்.

(இ-ள்.) வேகமாகத் தருந் தானத்தோடு கூடியவர்களும், புள்ளி நிறைந்த மான்களாகிய குதிரைகளை யுடையவர்களும், அழியாத செல்வத்தைப் படைத்தவர்களும், நோராக வோடும் குதிரைகள் தேர்நுகத்திற் பூண்டு நிற்பதுபோல மேகமாகிய வாகனத்தின்மே லேறி நிற்பவர்களுமான மருத்துக்கள், சிநேகிதனுக் குதவுவதுபோல அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு எல்லாப் புவனங்களிலுமுள்ள நீரையெல்லாம் எந்நாளும் சுமந்துகொண்டுவந்தளிப்பர்—(எ-று.) முதலிரண்டடியின் பொருள் விளங்கவில்லையென்று கூறி மேனாட்டாசிரியர் வேறுவகையாகமொழிபெயர்ப்பார். அதன் சிறப்பின்மைபற்றி ஈண்டு குறிக்கப்படவில்லையென்க.

5. முழுமடியார் முலைகளுள தேனுக்க
ளெரிமூண்டு மொய்த்த வற்றே

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

டழிவடையா நெறிகளினின் மின்னுகின்ற
படைகளொடு, மன்னந் தங்கூட்
டழகினுறச் செல்வதென, மாருதர்கா,
ளொருமனத்தோ டடைந்துநிற்பீர்,
பழகுறுசோ மச்சுவைதையைக் குடித்துமனங்
களிக்கவிவண் வருகுவீரே.

(இ-ள்.) ஒரு மனத்தோடு வருபவர்களே! மருத்துக்களே! பால் நிறைந்த மடியோடுகூடிய முலைக்கண்களுள்ளவையும், மூட்டப்பட்டொளிரும் சுவாலைகளோடு கூடியவையுமான பசுக்களோடு (மேகங்களோடென்க) அழிக்கமுடியாத நெறிகளில் மின்னுகின்ற உமது சுடர்ப் படைகளோடும், அன்னங்கள் தங்கள் கூட்டை நோக்கி மகிழ்வோடுஞ் செல்வதுபோல, எங்களது ஸோமத்தைக் குடித்து மகிழ் வெய்துமாறு ஈண்டு வருவீர்களாக —(எ-று.) எரிமூண்டு மொய்த்தவை யென்ற வடையால் பசுக்கள் ஈண்டு மேகங்களைக் குறித்தன. அன்னம், ஹம்ஸபக்ஷி.

வருக்கம் 19.

6. ஒருமனத்தீர், மாருதர்கா ளெம்மறைக
டமைக்கேட்க வுறுக; மாந்த
ரருமையுறுபுகழ்ச்சி யென வெஞ்சவனத்
தினிலடைக; அசுவ மென்னப்
பெருமடியிற் பசுவென்ன முகினிறைக்க;
தோத்திரத்தைப் பிறக்குவோனுக்
குருநிறைந்து வலுச்சிறந்த துதிக்கன்மந்
தனைநன்கே யுஞற்றவின்றே.

(இ-ள்.) ஸமான மனத்தோடு கூடிய மருத்துக்களே! எங்களது பிரஹ்மங்களைக் கேட்க வருவீர்களாக. (எங்களது அன்னத்தை யேற்றுக் கொள்ளவருவீர்களாக வென்று கூறுவர் ஸாயணர்) மனிதர்களது புகழ் ஸ்தோத்திரங்கள் அவரைப் பின்பற்றிவருவதுபோல எங்களுடைய ஸோமாபிஷவ ஸவனங்களை யடைவீர்களாக. குதிரைகள் தண்ணீரைக் குடித்து உடல் வீங்குதுபோல மேகங்கள் வருடிப்பதற்காக நீரைக்குடித்துப் பசுக்களின்மடிகளைப்போல நிறைந்து நிற்கட்டும். ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுமவனுக்காக வுருவும் வலிமையும் சிறந்த ஸ்தோத்திர கர்மங்களை நன்றாகவுருப்படுத்துவீர்களாக—(எ-று.)

7. மருத்துவர்கா, ளெங்களுக்குத் தேர்பூண்டு
வலிசிறந்த மாவை யீகல்;
அருத்தியொடு முங்குணத்தை நாடோறு
மறிவிக்கு மறை யணைக்கல்;
பெருத்தபுகழ் கூறுபவர்க் கனமளிக்கல்;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

போரதனிற் சிறக்கும் போர்த்தை
யுரைப்பவனுக் கீகைகொடு மேதையுமொ
டில்வலியு முதந்திற் சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) மருத்துவர்களே! தேரிற் பூண்டு வலிமை சிறந்த குதிரை யை எங்களுக்குத் தருவீர்களாக. தினந்தோறும் உமது குணத்தைத் தெரி விக்கும் மந்திரங்களைக் கூட்டுவீர்களாக. உம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர் களுக்கு அன்னப் பொருள்களை யளிப்பீர்களாக. யுத்தத்தில் உம்மைப் புக ழும் கவிக்கு ஈகைக்குணமும், மேதைத் தன்மையும், அழிவடையாது பகை வராற் றீண்டமுடியாத வலிமையையும் தருவீர்களாக—(எ-று.) இச் செய்யுளின் முதலடி மேனாட்டாசிரியரது உரையைப் பின்பற்றியது.ஸாய ணர் தம் என்னும் பதத்திற்குப் புத்திரனை யென்று உரை கூறுவார். அ தன் பொருத்தம் விளங்கவில்லை.

8. ஒளிகிளர்பூ ணணிமார்பர் நற்கொடையோர்
மாருதர்தே ருறு நுகத்திற்
றனைதர மாக்களைப் பூட்டுங் காலைதிற்
றேனுதன்னைச் சாருங்கன்றுக்
களிதருபா லளிப்பதெனு வளியளிக்கும்
யஜமான னூழின் வாழ
வளவுபடாப் பெருமுணவை யவரகத்தே
யூற்றெடுக்க வமைக்கின் றாரே.

(இ-ள்.) காந்தி பொருந்திய ஆபரண நிறைந்த மார்பை யுடையவர் களும், நல்ல தானத்தோடு கூடியவர்களுமான மருத்துக்கள் தங்களது தேர் நுகத்தில் அசுவங்களைப் பூட்டும் போது, தன்னை யடையுங் கன்றுக்குச் சே தாவானது பாலை விருப்பினளிப்பது போல, அவிப்பொருள்களைத் தரும் யஜமானனுக்கு அளவற்ற பெரிய உணவுப் பொருள்களை (உணவுப் பொ ருள்களுக் காதாரமான நீரை யென்பார் ஸாயணர்) அவர்களது கிரகங்களில் ஊற்றெடுத்தோடுமாறு பொழிகிறார்கள்—(எ-று.)

9. மாருதராம் வசுபடைத்தீர் விருகமென
வெம்மெதிரே மருவி யெங்குச்
சீராறு மர்த்தியன் பகைமை பாராட்டு
வானவனிற் பரிந்து காக்க;
தேருருள்க ளுச்சுடர்கள் கருவியவை
யோடவனைச் சிறந்து சூழ்க;
நேரு மவையுறும் பகைவன் படைகளினை
யுருத்திரர்கா ணொடித் தேய்க்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! செல்வமான்களே! எங்களுக்கெதிரில் நா யைப்போலத் தோன்றும் அம்மர்த்தியனாகிய பகைவன் எம்மையிம்சிக்க ஒ

படி காப்பாற்றுவீர்களாக. எரிசுற்றிக் கொண்டுள்ள உருளைகளுள்ள தேரோடு அப்பகைவனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுவீர்களாக. எதிர்ப்பட்டவைகளைப் பட்சிக்கு மப்பகைவனது ஆயுதங்களைக் கீழ் வீழ்த்தி யழிப்பீர்களாக—(எ-று.)

10. மாருதர்கா, ளுமபோக்கின் சித்திரமியல்
லாரறிவார், மருவு மன்னார்
கூரவரு கேய்க்கின்ற பிருச்நியின்
மடிகறந்து கூருப் போது;
நேருமுமைத் துதிப்பவனை நிந்திப்போன்
றனையழித்து நேரார் தம்மைப்
போற விட்டிடத் திரிதற் குருத்திரராய்த்
தடைபடா ருற்ற போதே.

(இ-ள்) மாருதர்களே! அம்மருத்துக்களாகிய வவர்கள் (பொருள் பொருந்துமாறு நீங்களெனக் கொள்ளுக.) சமீபத்திற் சேர்க்கின்ற பிருச்நியின் (ஈண்டு இச்சொல் அந்தரிட்சத்தைக் குறித்த தென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) மடியாகிய மேகத்தைக் கறந்த போதாவது, அல்லது உமது ஸ்தோதாவை நிந்திக்கும் பகைவனை யழித்துச் சத்துருக்களை நாசஞ் செய்வதற்காக திரிதன் என்னும் ரிஷிக்கெதிரே ருத்திர புத்திரர்களாக ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாதவர்களாய் வந்த காலத்திலாவது உமது ஆச்சரியகரமான யாமனம் எல்லாராலு மறியக்கிடந்ததாம்—(எ-று.) உம் என்றும், அன்னார் என்றும், மீண்டும் உம்என்றும் இச்செய்யுளில் முன்னிலைப் படர்க்கைகள் அடிக்கடி மாறி வந்திருக்கின்றன. மேனாட்டாசிரியர் பின்னிரண்டடிக்கு வேறு வகைப் பொருள் கூறுவர். அது வருமாறு: 'அல்லது ஸ்தோத்திரஞ் செய்த கவியை யவமானப்படுத்த, ருத்திர புத்திரர்களே, தவறற்ற நீர் திரிதனை நாசம் செய்த போதாவது.' என்பர்; லுட்விக்கென்பவர் த்ரிதன் ஸோமனது பெயரெனக் கூறுவதாகவும் செல்லுவர். செய்யுளில் ஸாயணருரையைப் பின்பற்றியுள்ளார். எல்லாருமறிவர் என உம்மைவிரிக்க. யாமனம்; கதி நடை, வரவு என்க.

வருக்கம். 20

11. பயிலுற்ற நெறியொழுகு மத்தகைய
மருத்துவர்காள், பண்பி னோங்கிக்
குயிலுற்ற மகத்துவர்காள் விட்டுணுவாம்
போற்றுளற்குக் கொடுத்த வுண்டிக்
கியலுற்று வரவழைப்போம்; பொன்னிறத்துச்
சிரேட்டர்களா மிவர்மாட் டுச்சீர்ச்
செயலுற்ற செல்வமதைச் சுருக்கேந்தி
மறையோதித் தேர்கு வோமே.

(இ-ள்.) வழக்கமான நெறிகளிலேயே செல்லும் அத்தன்மை வாய்ந்தமருத்துவர்களே! மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களே! வியாபக ஸ்வரூபியு

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

பிரார்த்திக்கத் தக்கவனுமான ஸோமனுக்குக் கொடுத்த வலியுணவைத் தேடி வருமாறு உம்மை யழைப்போம். நெய்த்துடுப்பைக் கையிலேந்தியவர்களா யும் பிரஹ்மங்களை யோதிக் கொண்டவர்களாயுமுள்ள பொன்னிறம் வாய்ந் தவர்களும் சிரேஷ்டர்களு மான அம்மருத்துக்களை யாங்கள் கீர்த்திவாய்ந்த செல்வத்தைத்தரும் வண்ணம் யாசிப்போம்—(எ-று.) விஷ்ணு, வியாபகஸ் வரூபி என்னும் பொருட்டு. போற்றுவான், போற்றத்தக்கவனுகிய ஸோமன் என்க.

12. தசக்குவரா யவர்கள் முதன் முதன்மகத்தைக்
கொணர்ந்தார்கள்; தழைக்க வன்னார்
நிசிக்கலையும் விடியலினி லெமக்கூக்க
மளித்திடுக; நிசியை வன்னத்
தூசிதமுறு செங்கரத்தால் வைகறிறந்
திடுதலென வோங்குந் தேசின்
காசியுறுபே ரொளிவெள்ளக் கடல்கொடுல
கதனிலொளி தோய்க்கின்றுரே.

(இ-ள்.) அம்மருத்துக்கள், தசக்குவர்களாகிய ஆங்கிரஸர்களாய் முதன் முதல் யாகத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் உதய காலத்தில் எங்களுக்கு ஊக்கத்தைத் தரட்டும். உஷஸ் தனது சிவந்த கரங்களால் இருள் நிறைந்த இரவை வெளிச்சப் படுத்துவதுபோல,மகத்தாகிய சோதியாலும், ஒளி காலுகின்ற சூரியகிரணங்களாகியசமுத்திரத்தினாலும் ஜகத்தைப் பிரகாசிப் பிக்கிறூர்கள்—(எ-று.) தசக்குவர், ஆங்கிரஸ ரென்பதை மண். 1 சூக். 62 செய். 4ற் பார்க்க. இச்செய்யுளின் பின்னடிக்கு மேனாட்டாசிரியர் கூறும் உரைபொருந்தாது. ந என்னும் உபமாவாசகத்தை விடுத்து மருத்துவர்ப் புகழ்ச்சியாகிய இச்சூக்த நிலையையும் கருதாத வுரையாகுமது.

13. உருத்திரரா மவர்வீணு நாதங்க
ளொடுசிவந்த வணிகளோடு
பெருத்தகத்தே மகிழ்ந்தனரால் மகக்கூட்டந்
தனிலன்னூர் பெருகும் வேகத்
திருத்தவலி யோடென்று மழைபொழிவோர்
மனக்கினிய வொளி யிலேடும்
திருத்தமுள வுருவோடுங் கூடியுள
நன்னிறத்தைச் சேர்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) ருத்திர புத்திரர்களாகிய வம்மருத்துக்கள் வீணு விசேஷங்களோடும் செந்நிறமான காந்தியை வீசும் அலங்காரங்களோடும் யக்ஞஸதனத்தில் பெருமகிழ்ச்சியை யடைந்தனர். அம்மருத்துக்கள் மிகுந்த வேகத்தோடு கூடிய வன்மைபொருந்தியவர்களாய் எக்காலத்தும் மேகத்தினின்றும் மழை பெய்விப்பவர்களாய் மனதுக் கினிமையைத் தரும் காந்தி வாய்ந்த நல்ல ரூபத்தோடு கூடிய நிறத்தை யடைந்துள்ளார்கள்—(எ-று.)

14. மகத்தான வவர்தனத்தை யுதவிக்கென்
றியாசித்து மருவும் யாங்க
ளுகப்பான விப்போற்று லவர்தம்மைப்
புகழ்கின்றே, மோங்கு மைந்து
மகத்தாள ரெனத்திரித னெமதுகருத்
திடேற மதித்துத் தேரி
னிகத்தூதி புரியவென முக்கியராய்க்
கொண்டுவந்தா னிவரைத் தானே.

(இ-ள்.) அம்மருத்துக்களது பெரிய செல்வத்தை எங்களது உதவிக்காக யாசிக்கும் யாங்கள் மனதுக்குகந்த விந்த ஸ்தோத்திரத்தால் அவர்களைப புகழ்கின்றோம். அவர்களையே திரிதன், தன்தேரில் இவ்வுலகத்து உதவி புரிவதற்காக முக்கியமான ஐந்து ஹோதாக்களைப்போல எங்கள் அபீஷ்டங்கள் நிறைவேறும் வண்ணம் கொண்டுவந்தான்—(எ-று) இச்செய்யுள் மேனுட்டாசிரியர் உரையைத் தழுவியது. ஸாயணருரை அத்துணை தெளிவாயில்லை. யாரைக்கொண்டுவந்தானே வவரையே புகழ்கின்றோம் எனக் கூட்டுக. ஊதி, உதவி.

(வேறு.)

15. மகத்தவன் பாவந்தன்னை மருவுறு தோட்டிப் போற்றிப்
புகழ்பவர் தமை நிந்திக்கு மவரினின் றெடுக்குமுந்த
மகிழ்வுறு முதவியோடு நன்மதி, மாருதீர்காள்,
இகத்துற லெம்மை நோக்கி, யிரங்குறுங் கற்றுவொத்தே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! யக்ஞகர்த்தாவின் பாபத்தை,நெருங்காதபடி தூர வோட்டி,ஸ்தோதாக்களை நிந்திப்பவர்களதுகையி லகப்படாதபடி காப்பாற்றும் உங்களதுஉதவிகளோடும்,அநுக்கிரஹ புத்தியோடும்,கன்றையுடைய பசு கதறிக்கொண்டு தனது கன்றினிடத்துச் செல்வதுபோல நீங்கள் எங்களை நோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

226. (35) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அபாம்நபாத்து.

அபாம் நபாத் தென்பது அக்கினியின் ஒருபெயர். மேக நீரில் மின்னலாகிய அக்கினியாகத் தோன்றுவதால் அப்பெயர்அக்கினிக்கு வந்த தென்க. அன்றியும் நபாத் என்பதற்கு பௌத்திர னெனப்பொருள் கொண்டு நீரினுல் ஓஷதி வனஸ்பதிகள் தோன்ற அவ்வோஷதி வனஸ்பதிகளிலிருந்து அக்கினி உற்பத்தியாவதால் நீருக்குப் பேரனுன அக்கினி யென்பதும் ஒன்று.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 35.

1. உணவினை விரும்பும் யானிவ்வாக்கினா லுவந்து போற்றை
யணைவுறப் படைப்பேன்; நாதப்புனலினி லுதித்தோன்றல்
வணமுறவிரைவோன் போற்றினெனக்கனம்மை முங்கலன்றன்
குணமுறு மணியோ ராகக் குயிற்றி யெம்மிடங் களிப்பான்.

(இ-ள்.) உணவுப் பொருள்களை விரும்புகின்றயான் இத்தன்மை வாய்ந்த வாக்கினால் ஸ்தோத்திரங்களைச் சிருஷ்டிப்பேன். சப்திக்கின்ற வெள்ளத்திற் பிறந்தவனும். விரைவாகச் செல்பவனுமாகிய அபாம் நபாத் தென்ற அக்கினி ஸ்தோதாவாகிய எனக்கு மிகுந்த உணவைத் தரட்டும். அவனே எங்களை நல்ல அலங்காரங்களோடு கூடியவர்களாகச் செய்து எங்களிடத்துக் களிக்கின்றான்—(எ-று.) அபாம் நபாத், அபாங்நபாத்து, தண்ணீரிற் பிறந்தவன், அக்கினி. குவித் என்னும் மூலபதத்துக்கு பஹு-பலம் எனப்பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். அதனைக் கேள்வியாகக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

2. இதயத்துநன்கினாற்ற வியைந்த விம்மறையை யன்னாற்
கிதமுறப் புகல்வோ, மஃதையேற்றமோ டவனுணர்வான்;
நதமுறும் புனனபாத்து நாடுந்த னசுரப்பண்பாற்
சதமுறப் படைத்தான் சாமி சருவபூதக் கூட்டத்தை.

(இ-ள்.) இதயத்து நன்றாகச் செய்வதற் கமைந்த இம்மந்திரத்தை அவ்வபாங் நபாத்தாகிய அக்கினிக்குக் கூறுவோம். அவன் அதனை நன்றாக வறிவான். ஓடுகின்ற நீரிற் பிறந்த அவ்வக்கினியாகிய ஸ்வாமி தனது அஸுர பலத்தினால் எல்லாப் புவனங்களையும் சிருஷ்டித்தான்—(எ-று.) அஸுர சப்தம் தேவப் பொருளில் வந்தது. சத்துருக்களை யடக்கும் பல மென்பதும் ஒன்று.

3. சில புவி யெய்துகின்ற; சில வுடன் கூடுகின்ற;
சல நிதி நாப்ப ணெல்லா நதிகளு மோடித் தூய்மை
நலமுள வபாங்நபாத்து மகிழ்வுற நடக்கும்; சோதி
வலி மிகு தூய நீர்க ளவனைச்சூழ்ந் தணைந்து நின்ற.

(இ-ள்.) சில மழை யோட்டங்கள் பூமியை வந்தடைகின்றன. வேறு சில அவற்றோடு வந்து கூடுகின்றன. எல்லா நதிகளும் சமுத்திர மத்தியை நோக்கி ஓடிப் பரிசுத்தமான அபாம் நபாத்தாகிய வடவைத்தீயைச் சந்தோஷப்படுத்தும். சுத்தமானவையும், பேரொளியோடு கூடியவையுமான அந்நீர்கள் அவ்வக்கினியைச் சூழ்ந்து நின்றன—(எ-று.)

4. சினமிலா நீரா மங்கைப் பருவத்த ரிளமை சேர்ந்த
கனலெனு மவனைக்கோலப் படுத்திச் சூழ்ந்துறுகின்றால்;
துனுமொளிக் கதிரோ டன்னான் மூட்டுக ரேய்வுறாது
வனமிடை யிழுதொளிர்ந்து வளத்தொடு துலங்காநின்றான்.

(இ-ள்.) வேலை செய்வதற்கு மனஞ்சலித்துக் கொள்ளாத தண்ணீர்களாகிய யுவதிகள், இளமை வாய்ந்த அபாம் நபாத்தாகிய அவ்வக்கினியை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

யலங்காரஞ் செய்து கொண்டு அவனைச் சூழ்ந்து செல்லுகிறார்கள். அவ்வக்கினி மூட்டப் பெறுதவனுய்த் தண்ணீரினிடையே, நெய்யோடு கூடியசோதியோ டொளிர்ந்து, ஜ்வலிக்கும் வெண்மையான கிரணங்களோடும், வனத்தோடும் பிரகாசிக்கிறான்—(எ-று.) வனம், நீர்.

5. இடரிலாத் தேவ னன்னுற் கனத்தினை நாரி மாரங்
கடவுளர் மூவர் தாங்கா நின்றனர்; அறற்கட் செய்த
திடமுறுபொருளேயென்னச்செறிகின்ற; அவன்முன்றோன்று
படலுறு ஸார பான மணைந்து மாந்திடு கின்றானே.

(இ-ள்.) இடுக்கண் பெறாத தேவனாகிய அவனுக்கு நாரிகளாகிய இளா, ஸரஸ்வதி, பாரதி என்னும் மூன்று தேவிகளும் உணவுப் பொருளினைத் தாங்குகின்றார்கள். நீரிற் செய்யப் பெற்ற பொருள்களைப்போல் அங்கே அவ்வுணவுப் பொருள்கள் விளங்குகின்றன. அவ்வக்கினி முதற்கண் தோன்றும் ஸாரம் நிறைந்த பானமாகிய ஸோமநீரைக் குடிக்கிறான்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் பின்னிரண்டடிக்கு வேறுவகைப் பொருள் கூறுவர்.

வருக்கம் 22.

6. குதிரையின் பிறப்பு மீண்டே; குவலய வொளியு மீண்டே;
சதியுளோன் றக்கா தெங்கள் சூரிக டம்மைக் காக்க;
விதிபெறப் பாக மெய்தாப் புரங்களிற் பரத்து மேவு
நிதியனைப் பொய்ய ரீகை யில்லவர் தாமு மெய்தார்.

(இ-ள்.) (ஸமுத்திரத்திலிருந்து உச்சைச் சிரவம் என்னுங் குதிரை தோன்றுவதால்) குதிரை உற்பவிக்கும் இடமும் இதுவே. பூமியைத் தோற்றுவிக்கும் ஸூர்ய ஒளி பிறக்கும் இடமும் இதுவே. மோசக்காரனெதிர்க்காதபடி எங்களது யஜமானர்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. பக்குவப் படாத கோட்டைகளாகிய மேகங்களிற் றூரத்திற் பொருந்தியுள்ள செல்வவானாகிய அக்கினியைப் பொய்யரும் லோபிகளும் அடைவதில்லை—(எ-று.) நிதியனை எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

7. நன்மையிற்கறக்குந் தேனு நண்ணியோன் சொந்தவில்லின்
மன்னுவோ னமுதநீரை வளர்க்கின்றான்; நன்மை சார்ந்த
அன்னம துண்பான்; நீருள் வன்மைகொ ளபாந் நபாத்து
நன்னய வசுவை யாக மகற் களித்திட வொளிர்வான்.

(இ-ள்.) நன்றாகக் கறக்கும் பசுவைப்பெற்றவனும், தனது சொந்த வீட்டிற் பொருந்துபவனுமாகிய அக்கினி அமிர்தமாகிய நீரை விருத்தி செய்கிறான். அந்நீரிலிருந்து தோன்றிய உணவுப்பொருள்களை அவிரூபமாக உண்பான். வலிமை பொருந்திய அபாந்நபாத்தாகிய அக்கினி யஜமானனுக்கு நல்ல செல்வத்தை யளிப்பதற்காகத் தண்ணீருக்குள் பிரகாசிப்பான்—(எ-று.)

8. நீரினுட் டூய்மையோடு நேர்மையிற் றெய்வத் தன்மை
யேருறப் பரந்து நித்த னுகவே யொளிர்வோ னன்னுன்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 35.

பேருறு சாகையாகப் புவன மற்றனை பிறங்கும்;
பூரணப் பயனோ டோடதிக்குழு வவனிற் றோன்றும்.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் பரிசுத்தத்தோடும், நேர்மையோடும் தெய்வத் தன்மையோடும் விஸ்தாரமாய்ப் பாங்கு நித்தியனாய்ப் பிரகாசிக்கும் அவ்வபாங்நபாத்தாகிய அக்கினியின் சாகைகளாக இதர புவனங்கள் விளங்குகின்றன. ஓஷதிக்கூட்டங்கள் புஷ்ப பலாதி பூரணபலன்களோடு, அவனிடத்திலேயே உற்பவிக்கின்றன—(எ-று.)

9. நீரினிற் பிறந்தோ னீரின் மடியினி லேறினான்றான்;
ஏருற மின்ன லாடை யசைத்து வக்கிரநீர் நாப்பண்
நேருற மேலெழுந்தான்; அவன தாத்துமச் சிறப்பைச்
சீருறச் சுமக்கும் பொன்வண்ணத்திறல் சூழ்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) தண்ணீரிற் பிறந்தவனாகிய அபாங்நபாத்தென்னு மக்கினி தண்ணீரின் மடியாகிய அந்தரிட்சத்திலேறினான். மின்னலாகிய ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு வக்கிரமாகச்செல்லும் மேகநீருக்கிடையே நேராகச் சுடர் விட்டு மேலெழுந்தான். அவனது உத்தமமான மஹிமைகளைத் தாங்கும் பொன்னிறமுள்ள நீரோட்டங்கள் அவனைச் சூழ்ந்து செல்லும்—(எ-று.)

10. இரணிய வுருவ னன்று னிரணியம் போலக் காண்பான்;
இரணிய மொத்த வன்ன மெய்தியோ னபாங்நபாத்து;
இரணியத் தோற்றுவாயி னெழுந்தவ னமர்ந்தகாலை
இரணிய மளிப்போ ரன்னாற் கவியன மளிக்கின்றாரே.

(இ-ள்.) அவ்வபாங்நபாத்தாகிய அக்கினி பொன்மயமான ரூபத்தோடு கூடியவன்; பொன்னைப்போலவே காணப்படுகிறான்; பொன்மயமான பிறப்பிடத்திலிருந்து தோன்றியவன். மேலே யமர்ந்து பிரகாசிக்கும்போது பொன்னாகிய தட்சிணையைத்தரும் யஜமானர்கள் அவனுக்கு அவியுணவுகளைத் தந்தூட்டுகிறார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

11. நீரினிற் பிறந்தோ னன்று னின்மல வுடலைப் பேரைச்
சீருற மறைவேநின்று செழிப்பிப்பான்; யுவதிமாரீண்
டேருற மூட்டுகின்ற வில வுனி வீசாநின்றான்;
தாருறு மவன்ற னுண்டி பொன்னிறக் கிருதந்தானே.

(இ-ள்.) அபாங்நபாத்தாகிய அக்கினி, மேகநீர்களுக்கிடையிற் றோன்றும் அவனது பரிசுத்தமான தேஜோ சரீரத்தையும், பெயரையும் தான் மறைவாக நின்று ஓங்குவிப்பான். யுவதிமார்கள் இங்கு மூட்டும் அக்கினியும் நன்றாகப் பிரகாசிக்கிறான். இவனுக்கு உணவு பொன்னிறமான நெய்யாம்—(எ-று.) யுவதிமார் பத்து விரல்களும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயணர் நீரென்பார். ஈண்டுவித்யுத்தாகிய அக்கினியையும், அரணி கடைந்தெடுக்கும் அக்கினியையும் பேதப்படுத்தியது. ஒன்றன் வளர்ச்சி மறைவாக நடக்க, மற்றதின் பிறப்பு வளர்ப்பு உணவுமுதல் அறியக்கிடக்கின்றன என்றபடி.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

12. பலர்வயி னெருங்கு நண்பற் கவியொடு மகமளித்துத்
தலைவணக் கொடுஞ்சேவிப்போம்;சாறுவையலங் கரிப்பேன்;
உலர்தரு காட்ட மீவேன்; உண்டியை யளிப்பதோடு
பலபலவிருக்காற்போற்றிப் பரிந்துநான் புகழுவேனே.

(இ-ள்.) பலரிடத்தும் சமீபத்துச் செல்லும் நண்பனாகிய அபாங்நபாத்துக்குச் சருபுரோடாசாதி அவிப்பொருள்களோடு கூடிய யாகத்தைச் செய்து நமஸ்காரங்களோடும் அவனை வணங்குவோம். அவனுடைய மூதுகை யலங்காரஞ்செய்வேன். அவனுக்குக் காய்ந்த மரத்துண்டுகளை யளிப்பேன். அவியுணவைத்தருவதோடு பல இருக்குக்களால் ஸ்தோத்திரமுஞ் செய்து அவனைப் புகழ்வேன்—(எ-று.)

13. அவற்றிடைக் காளைநன்கே கருவினை யளித்தான்; சேயா
யவற்றினைக் குடியாநின்றான்; அவையவன் றன்னை நக்கும்;
சுவற்றரு மொளியோ டன்னான் றேயத்திற் பிறந்த வங்கி
யிவற் றுடறனி னுழைந்தா னேதிலன் றநுவிற் போன்றே,

(இ-ள்.) அத்தண்ணீர்களுக்கிடையே காளையாகிய வவ்வக்கினி தனது கருப்பத்தைப் பிறப்பித்தான்.தானே குழந்தை வடிவாக விருந்து அவற்றைக் குடிக்கிறான். அவை யவனைத் தடவிக்கொடுக்கும். மங்காத நிறத்தோடு அபாங்நபாத்தாகிய அவ்வக்கினி அந்நியன் சரீரத்தில் நுழைவது போல இவ்வாரணிக் கட்டைகளின் சரீரங்களுக்குள் நுழைந்தான்—(எ-று.)

14. பரமமாம் பதத்தி னீண்டு பகலெலா மழியாச்சோதி
மருவியே யமருங்காலை, மகவினை வளர்க்கு நெய்யிற்
றெரிதரு முணவு தாங்கித் தெள்ளற விளமை வாய்ந்தோர்
திரிதரு தன்மை யுற்றோர் செல்லுவ ரவனைச் சூழ்ந்தே.

(இ-ள்.) அவ் வபாம் நபாத்தாகிய அக்கினி பரமபதத்தில் (உன்னதமான ஸ்தானத்திலென்றபடி) ஒருநாளும் கெடாத ஜோதியோடு நிற்கும்போது, இளமை வாய்ந்தவர்களும், சலனஸ்வபாவமுள்ளவர்களுமான தெள்ளிய தண்ணீர்கள், புத்திரனை வளர்க்கும் கிருதத்தோடு கூடிய உணவைத் தாங்கிக்கொண்டு அவனைச் சூழ்ந்து செல்லுவார்கள்—(எ-று.)

15. கூட்டினே னல்லிலத்தை, அங்கியே, மக்கட்காகக்;
கூட்டினேன் சீரை யாகங் கூட்டிய யஜமானர்க்கா;
ஈட்டு மங்கலத்த, தேவரெண்ணியே காப்ப வெல்லாம்;
நாட்டுவோம் பெரியபோற்றை மன்றினல் வீரரோடே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மக்கள் பிறப்பதற்காக நல்ல கிரகத்தைச் சேர்த்தேன். யக்ஞம் கூட்டுவிக்கும் யஜமானர்களுக்காக நல்ல புகழ் ஸ்தோத்திரங்களைச் சேர்த்தேன். தேவர்களாற் கருத்தோடு காக்கப்பெறு மவையெல்லாம் மங்கலகரமானவை. யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரியம் வாய்ந்த புத்திர

மண்டலம் 2 சூக்தம் 36.

பௌத்திரர்களோடு நாங்கள் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 24.

227. (36) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4. சூக்தம். 4,

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை; 1 இந்திரன் (மதுவுமாம்.) 2 மருத்துக்கள் (நபமுமாம்), 3 துவஷ்டா (சுக்கிறுமாம்), 4 அக்கினி (சுசியுமாம்), 5 இந்திரன் (நபமுமாம்), 6 மித்திராவருணர்கள் (நபங்களுமாம்).

இந்திரன், மருத்துக்கள், துவஷ்டா, அக்கினி, இந்திரன், மித்திராவருணர்கள் இவர்கள் ரிது தேவதைகள் என்பார் ஷட்குரு சிஷ்யர். ஆறு ரிதுக்களுக்கு அறுவர் என்க.

(வேறு.)

1. உனக்கென்னப் பசுப்பொருளுந் தண்ணீருங்
கூட்டினரால்; ஓங்குங் கட்டிற்
கனக்கல்லிற் பிழிந்துவடித் தெடுத்திட்டார்
நரர்களதைக் கருதி வேந்தே
நினக்கென்ன வஷட்டோடு சுவாகாவென்
றுவுதிசெய் நெய்யார் சோமந்
தனைக்கொள்க வள்ளத்தோ, டீசனுறு
முதன்மையனுஞ் சாற்றி னீயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்காகச் சோமத்தோடு கவ்வியமாகிய ததிக்ஷீரங்களையும் ஜலத்தையும் கலந்தார்கள். மயிர்க்கம்பலமாகிய தட்டிலும் கல்லிலும் பிழிந்து வடித்து மனிதர்கள் அச்சோமத்தைத் தயார் செய்தனர். உனக்காக 'வஷட்' காரஞ்செய்து ஸ்வாஹா என்றும் மறை ஈற்றோடு ஆவுதிசெய்த வளம்நிறைந்த அச்சோமத்தை நீ குடிப்பாயாக. நீயே ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஈசுவரனும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதன்மையானவனுமாம்—(எ-று.) வஷட், மண். 1 சூக். 120 செய். 4 பார்க்க. ஸ்வாஹா மந்திரங்களின் இறுதியிற் கூட்டிச் சொல்லும் சொல்; அக்நயேஸ்வாஹா என்பதுபோல.

2. மகத்தினொடு கலந்துள்ளீர், புள்ளிமான்
பரிகளொடு மண்டாவோடு
முகத்தநெறி தனில்விளங்கு மணிப்பிரியர்
காள், பரத னேங்கு மக்காள்,
வகுத்த தருப்பையி னமர்ந்து வானிடத்தி
னராவீர் மருவும் போதன்
பகுத்தவளப் பாத்திரத்திற் சோமமதை
யெக்காலும் பருகுவீரே.

(இ-ள்.) மககாரியங்களோடு கலந்துள்ளவர்களே! புள்ளிமான்களாகிய வாகனங்களோடும், ஈட்டிகளோடும் செல்லும் நெறியிற் பிரகாசிப்பவர்களே! ஆபரணங்களணிவதிற் பிரியமுள்ளவர்களே! உலகத்தைத் தாங்கும் பாதனுகிய ருத்திரனுடைய புத்திரர்களே! (மருத்துக்களே யென்றபடி) வாஞகிய அந்தரிட்சத்தில் நேதாக்களாகத் திரிபவர்களே! இங்கு பரப்பிய தருப்பையில் அமர்ந்து போதாவினது பாத்திரத்திலிருந்து சோமத்தை யெப்போதும் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) போதா மண். 2 சூக். 1 செய். 2 பார்க்க. மண்டா, ஈட்டி.

3. செவிவிரைவீ ரெம்மாட்டு வருகவுடன்
றருப்பையினிற் சிறக்கக் கூர்வீர்;
தவவுள்ளக் களிகொள்வீர்; துவட்டாவுந்,
தேவரொடுஞ் சார்ந்த தேவர்க்
குவகைதரு பத்தினிமார் தம்மோடு
நற்கணங்க ளுவந்து சூழ
நவமதுவுந் தனைச்சூழ்ந்து சேவிக்கத்
திருத்தியினை நாடிக் கொள்க.

(இ-ள்.) விரைவிற் கேட்பவர்களாகிய துவஷ்டாமுதலியவர்களே! எங்களிடத்துச் சேர்ந்து வருவீர்களாக. இங்குவிரித்துள்ள தருப்பையினில் அமர்வீர்களாக. அமர்ந்து மனக்களி கொள்வீர்களாக. துவஷ்டாவாகிய தேவனும், இதரதேவர்களோடும், தேவ பத்தினிகளோடும், சற்கணங்கள் தன்னைச்சூழவும், ஸோமத்துளிகள் தன்னை ஸேவிக்கவும், அச்சோமத்தினிடத்து திருப்தியடைந்திருக்கட்டும்—(எ-று.)

4. தேவர்களை யிவட்டருக, விப்பிரனே,
மகமாற்ற; செய்ய வோதா
வாவலொடு மூவிடத்தும் விரும்பியமர்ந்
திடுக; கொணர்ந் தமைக்கப் பெற்றுப்
பாவுமதுத் துளிகளினி லிச்சையுறல்;
அக்கினியைப் பரிந்து மூட்டுந்
தூவியலன் யாகமதி லுன்பாகத்
துளிபருகி யுள்ள மார்க.

(இ-ள்.) விப்பிரனே! தேவர்களை இங்கு கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக. அவர்களை வணங்கிப் பூஜிப்பாயாக. ஹோதாவாகிய அக்கினியே! ஆகவனீயம், காருஹபத்தியம், தட்சிணுக்கினி, என்னும் மூன்றிடங்களிலும் விரும்பி யமர்வாயாக. உத்தரவேதியிலிருந்து ஹோமத்தினிமித்தம் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்ட ஸோமத்தினிடத்து விருப்பம் கொள்ளுவாயாக. ஆக்னீத்ரனது யாக பாத்திரத்திலிருந்து உனது பாக மாகிய ஸோமத்துளியைக்குடித்துத் திருப்தி யடைவாயாக-(எ-று.) ஆக்னீத்ரன், ஹோதா இவர்களைப்பற்றி மண். 2 சூக். 1 செய். 2ற் பார்க்க.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 36.

5. இவ்வதுவுன் றனுவதனின் வலிமையினை
வளர்ப்பதுவாம்; இதனு லென்றுந்
தெவ்வரினை யடக்குமெறு முன்கரங்கட்
கியைந்தனவாற்; செல்வ மேய்ந்தோய்,
ஒவ்வுமுனக் கெனப்பிழிந்த மதுத்துளிகள்
கொண்டுவர லுற்று நின்ற;
செவ்வையினீ பிராமணன்றன் யாகமதிற்
குடித்திடுக திருத்தி சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) இந்த தோன்றும் அந்த ஸோமமானது உனது சரீரத்தின் பலத்தினை வளர்ப்பதாம். இச்சோமத்தினால் பகைவர்களை யடக்கும் வலிமை உனது கரங்களுக்கியைந்தன. மகவானே! உனக்காகப் பிழியப்பெற்ற மதுத்துளிகள் உத்தரவேதியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. பிராஹ்மணச்சாம்ஸியின் யாகபாத்திரத்திலிருந்து ஸோமத்தைக் குடித்துத் திருப்தியடைவாயாக—(எ-று.) பிராஹ்மணச்சாம்ஸி, மண். 2 சூக். 1 செய். 2ற் பார்க்க.

6. மகமதனை யேற்றிடுக; மருவுமென
தழைப்பறிக; வசனம் பூர்வத்
திகவயினுற் றவைகொண்டே யோதாவு
மமர்ந்திட்டான்; இறைவராகுந்
தகவுடையோ ரிருத்துவிகர் சூழிருவர்
பாலெனமஞ் சாராநின்ற,
துகவினொடு பிரசாத்தா தருஞ்சோம
மதுவதனை யுண்பீர் நீரே.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) எனது யக்ஞத்தை யொப்புக் கொள்வீர்களாக. பூர்வகாலத்து ஏற்பட்ட சஸ்திரவசனப்பிரகாரம் ஹோதா வேதியருகி லமர்ந்தனன். ராஜாக்களும், இருத்துவிக்குக்களாற் சூழப்பட்டவருமான மித்திராவருணரிருவர்களிடத்திலும் எனதுநமம் (ஸ்தோத்திரம் அல்லது அவியன்னம் என்னும் இரண்டு பொருள்களி லெதையேனுங் கொள்க.) சார்கின்றது. மித்திராவருணர்களாகிய நீங்கள் பிரசாஸ்தா தரும் யாகப் பாத்திரத்திலிருந்து ஸோமமதுவைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

ஆகச் செய்யுள் 1007.

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

எட்டாவது அத்தியாயம்,

இவ்வத்தியாயத்தில் 27 வருக்கமும் 13 சூக்தங்களும், 40 இருக்குக்களுமுள்ளன.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

228 (37) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 5, 6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: 1-4 திரவிணோதா அல்லது செல்வகாரணனை அக்கினி, 5 அசுவினிகளிருவர், 6, ஆக்கிநேயி.

1. ஓதாவின் வள்ளமதிற் றருஞ்சோமந்
தனைப்பருகி யுவந்து நிற்க;
ஆதாரமாய்ப் பூன்ற வாவுதியை
யத்துவரீ ரவன் விரும்பும்;
தீதாற வதனையவற் காக்கொணர்க;
அதைவிரும்பிச் சிறப்பி னீவான்
ஓதாவின் யாகமதிற் றனக்கொடையோன்
ரிதுக்களொடு சோம முண்ணல்.

(இ-ள்.) செல்வ காரணனாகிய அக்கினியே! ஹோதாவினது யக்ஞபாத்திரத்திலிருந்து தருகின்ற சோமத்தைப் பருகிக்களிகொள்வாயாக. அவ்வக்கினி பூரணமாய் ஊற்றித்தரும் ஆவுதியை விரும்புகிறான். அச்சோம விழைவினாற் றானஞ் செய்கிறான். திரவிணோதாவாகிய அக்கினியே! காலாபிமானி தேவதைகளாகிய ரிதுக்களோடும் ஹோதாவினது யாகபாத்திரத்திலிருந்து ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.) திரவிணோதாவாகிய அக்கினி உண்ணட்டும் என்றும் கடையடிக்குப் பொருள்கூறலாம்.

2. முற்காலந் தனிலழைத்த வவன்றனையே
யிப்பொழுது முன ரழைப்பேன்;
எக்காலு மவனேயிங் கழைபடுவோன்;
வள்ளலெனு மிரும்பேர் வாய்ந்தோன்;
நற்காருஞ் சோமமது வத்துவர
ரால்மைக்க நண்ணிற் றீண்டே;
மிக்காருந் தனக்கொடையோன் ரிதுக்களொடும்
போதனிடை வேரி யுண்ணல்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் யாக கர்த்தாக்கள் அழைத்த அத் திரவிணோதாவாகிய வக்கினியையே இப்பொழுதும்யானழைக்கிறேன். எல்லாக்காலத்திலும் அவனே இங்கு அழைக்கப்படுபவன். அவனுக்கே தாதாவென்ற பேர் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்துவர்யுக்களால் நன்கே நிறைந்துள்ள அச்சோமங் கொண்டுவரப்பட்டது. திரவிணோதாவாகிய அக்கினி ரிதுக்களோடு போதனது யாகபாத்திரத்தில் ஸோமத்தைக் குடிக்கட்டும்—(எ-று.) போதா, மண். 2 சூக். 1 செய். 2 பார்க்க. நற்கு ஆரும் சோமம் மது எனப்பிரிக்க.

3. ஈண்டடைய முன்பரிக ளவை பருத்து
வளர்ந்திடுக; இடுக்க ணற்றுப்
பூண்ட வனநாயகனே, திடம்பெறுக;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 37.

பகை வதைக்கும் பூட்கை யுள்ளோய்,
மண்டடைந்து கிளர்ச்சியுடன் மேலெழுந்து,
தனக்கொடையோ யெய்தி நின்றாய்,
மாண்டமது தனைரிதுக்க ளொடுநேட்டா
மகத்தினிடை மாந்து வாயே.

(இ-ள்.) நீ இங்குவரும்போது ஏறிவரும் உனது வாகனங்கள் பருத்து வளரட்டும். வனஸ்பதியே! துன்பமற்று நீ திடம்பெறுவாயாக. சத்துருக்களை வதைக்கும் கொள்கையுடையவனே! திரவிணோதாவே! இவ்விடத்துக்கு வந்து மண்கிளர்ச்சியோடு மேலோங்கி ஸோமத்தை ரிதுக்களோடுநேஷ்டாதரும் யக்ஞ பாத்திரத்திலிருந்து குடிப்பாயாக-(எ-று.) நேஷ்டா, மண். 2 சூக்.1 செய்.2 பார்க்க. திருவிணோதா, தனக்கொடையோனாகிய அக்கினி.

4 ஓதாவி னெக்கியத்திற் குடித்தனனால்;
மத்தமதை யுற்று நிற்றன்
போதாவின் மகமதனில்; நேட்டாசெ
யெக்கியத்திற் போதவுண்டான்
மாதேவர்க் கிதந்தருமவ் வவியுணவைக்;
கெடாதிறப்பை மதித்தளிக்கா
வாதேயத் துரியவளத் தாருகசெல்
வக்கொடையோ,னவியோர்க் கன்பன்.

(இ-ள்.) (அச்சாவாகனுக்குரிய இந்தத்திரவிணோதா என்னும் அக்கினி) ஹோதாவினது யாகபாத்திரத்திலிருந்து தேவர்களுக்குப் பிரியமான வவியுணவை நிறையவுண்டு களித்தான். அவிச்செல்வத்தைத்தரும் ரித்விஜர்களுக்கு அன்பனும் செல்வத்தைத்தருபவனுமான திரவிணோதாவென்னும் அக்கினி கெடாமலும், மரணத்தை தராமலுமிருக்கும் நான்காவது பாத்திரத்திலுள்ள ஸோமத்தைக் குடிக்கட்டும்—(எ-று.) ஹோதா, போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன், இவர்களைப்பற்றி மண்.2 சூக். 1 செய். 2ற் காண்க. அச்சாவாகனுக்குரிய என்ற சொற்றொடர் ஸாயணருரையிற் கண்டது. த்ரவிணோதஸ: என்பதற்கு நிருக்தக்காரர் மதப்படி ஸாயணர் அவியாகிய செல்வத்தையளிக்கும் ரித்விஜர்கள் எனப் பொருளுரைப்பார். துரியவளம், துரீயவள்ளம், நான்காவது பாத்திரமென்க.

5. வீரர்களைச் சுமப்பதுவாங் கோதகளை
யீண்டருகின் விரையாநின்ற
யேருளதை யிந்நாளிற் பூட்டுகவீர்;
அவிழ்த்துவிடு மிடமு மீண்டே;
சாருமவி தனைக்கூட்டல் மறவிரேடும்;
பினரிங்ஙன் சாரல்; மொய்ம்போ
டாரும் வசுதனைப் படைத்திர், சோமமதை
நன்றாக வார்த்தி டீரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) வீரர்களைச் சுமந்து செல்வதும், யக்ஞ தலமாகிய வில்விடத்துக்கு விரைந்து வருவதுமான தேரைப் பூட்டுவீர்களாக. அதனை யவிழ்த்துவிடும் இடம் இவ்விடத்தேதானுள்ளதாம். மதுரமான ரஸத்தோடு கூடியவாய் அவிப்பொருள்களைச் செய்வீர்களாக. பின்பு இங்கு வருவீர்களாக. பலம் நிறைந்த செல்வத்தோடு கூடிய வாஜிநீ வஸுக்களே! ஸோமத்தை நன்றாகக் குடிப்பீர்களாக-(எ-று) வாஜிநீ வஸு என்பதற்குப் பலமே செல்வமாக வுடையவர்கள் என்பது பொருள். அசுவினிகளே யென்பது மேல் சூக்த தேவதை கூறியவிடத்துக் கண்டது.

6. சமித்தினை நீ யக்கினியே யேற்றிடுக;
ஆவுதியைத் தாங்கிக்கொள்க;
இமைப்பினரர்க் கிதந்தருமப் பிரமமதை
யேற்றிடுக; எழில்வாய் போற்றைச்
சமித்திடுக விழைவுரிய பெரியரெலாத்
தேவரையுந் தழுவுவோய் நீ,
யமைத்தவவி தனைரிதுவோ டியாவரொடு
முண்டிடுவா னழகி னூட்டல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ ஸமித்தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. ஆவுதியையும் ஏற்றுக்கொள்ளுக. மனிதர்களுக் கிதத்தைத் தரும் அம்மந்திரத்தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. அழகிய நல்ல ஸ்தோத்திரங்களையும் ஒப்புக்கொள்ளுக. விரும்பத்தக்க பெரியவர்களாகிய எல்லாத் தேவர்களையும் விரும்புகிற நீ இங்கு வைக்கப்பட்ட அவிப்பொருள்களைக் காலாபிமானி தேவதையாகிய ரிதுவோடும், மற்றெல்லாத் தேவர்களோடும் உண்ணும்படி யவர்களுக்கு அழகாக ஊட்டுவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

229 (38.) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை:ஸவிதா.

(வேறு.)

1. இக்கடவுளான் சவிதா வெழுந்தனன் வன்னி யென்று
மக்கருமத்தைச் செய்வோ னுயிர்ப்புற வணைந் தெழுந்தான்;
அக்கடவுளர்க்கு மெய்யே யரதன மளிக்கின்றான்காண்;
தக்க வெக்கியத்தோன் வாழ்வைச் சாருறவருள்செய்வானே.

(இ-ள்.) இந்தத்தேவனும், உலகத்தைத் தாங்கும் வஹ்நியும், உலகத்தைத் தோற்றும் கர்மத்தை நிரந்தரமாகச் செய்பவனுமான ஸவிதா, பிராணிகள் உயிர்ப்பை யடைந்து ஒழுகுமாறு மேலெழுந்து நின்றான். அத்தேவர்களுக்கு ரத்நங்களைத் தருகிறான். நல்ல யக்ஞ ஆவுதிகளைச்செய்யும்

யஜமானனுக்கு வாழ்வு உண்டாகும் வண்ணம் அவனை ஆசிர்வதிக்கிறான்—(எ-று.) வீதிஹோத்ரம் என்பதற்கு ஆஹுதியால் தேவர்களை விருந்துண்ண அழைப்பவன் என்பது பொருள்.

2. விரிகரத் தேவன் யாவுஞ் சுகத்தினை மேவ மேக்குப்
பரிவொடு கரங்களை நீட்டிப் படர்ந்தனன்; நன்னீர்கூட
வரிய வன்னவன்ற னோன்பை யநுசரித் தொழுகுகின்ற;
திரிதரு மிந்தக் காற்றுஞ் சூழ்ந்து சென்றுவக்குமாதோ.

(இ-ள்.) விஸ்தாரமான பெரிய கரங்களோடு கூடிய தேவனாகிய ஸவிதா எல்லா ஜகங்களும் சுகத்தை யடையுமாறு தனது கிரணங்களை விரித்துக் கொண்டு மேல்நோக்கி உன்னதமாக வெழுந்தான். கங்கை முதலிய நீரோட்டங்களுங்கூட உலகத்தை வளர்க்கும் அவனது விரதத்தை யனுஸரித்து ஒழுகுகின்றன. இங்கே திரியும் இந்த வாதனும் சூழ்ந்து சென்றுலவி மனங் களிக்கிறான்—(எ-று.) வாதன், வாயு.

3. வேகமார்ந்தன வென்றாலும் விடுப்பறு மவற்றை; என்று
மேகுவாரெனினும் வானத் தவர்களைத் தடை செய்விப்பான்;
சேகுறப் பகைவதைப்போர்தம் விரைவினை யுமாற்றும்;
ஓகையிற் சவிதா நோன்மை யநுசரித் திர வோடிற்றே.

(இ-ள்.) வேகமாகச் செல்லுபவையாயினும் தனது கிரணங்களால் அவற்றை விமோசனஞ் செய்துவிடுகிறான். எப்பொழுதுஞ் செல்லுபவர்களாயினும் ஆகாயத்துச் செல்லும் ஜநங்களைத் தடுத்து விடுகிறான். நன்றாகச் சத்துருக்களை வதைப்பவர்களையும் அவர்களது வேகத்தைமாற்றிவிடுகிறான். ஸவிதாவினது விரதத்தை யநுஸரித்து இரவானது ஒழுகிற்று—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் உரை வருமாறு: 'வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளாற் சுமக்கப்படினும் அவற்றை யவன் அவிழ்த்துவிடுவான். வேகமாகச் செல்லும் தேரையும் அவன் போகாதபடி நிறுத்திவிட்டான். அஹிகள் அல்லது பாம்புகளைப்போல நெளிந்து செல்லும் அவற்றின் அவசரத்தையுங்கூடத் தடைசெய்துவிட்டான்.' இரவு ஸவிதாவினது அதிகாரத்தைப் பின்றொடர்ந்து வந்தது.' என்பதாம்.

4. மீண்டுமே போர்த்தா, ளாடை விளைபவளென, விரித்த,
திண்டு தீரனுங் கன்மத்தை யியற்ற வல்லவ னிடைக்கண்
பூண்டதைப் போட்டான்; யாவும் பெறுகின்ற, சவிதாத் தேவன்
மீண்டெழு கின்ற காலைக் களைப்பிலான் நிறுத்த லாற்றி.

(இ-ள்.) வஸ்திரத்தைச் செய்யும் ஸ்திரீயைப்போல விரிந்துநின்ற உலகத்தை மறுபடியும் (இரவானவள்) போர்த்தாள். கர்மத்தைச் செய்யக்கூடியவனாகிய தீரன் (வேலையிற் சமர்த்தன் என்றபடி.) தன் வேலை முடிவதற்கு முன் இடையிற்றான் செய்துகொண்டிருந்த தொழிலை நிறுத்திவைத்தான். களைப்பில்லாமற் பிரகாசிப்பவனும், தேவனும், ரிதுகாலங்களை யுண்டுபண்ணுபவனுமான ஸவிதா மறுபடியும் மேலே தோன்றும்போது ஜகத்தெல்

லாம் உயிர்ப்புப் பெற்று எழுகின்றன—(எ-று.) இச்செய்யுள் ஸாயணருரை யைத்தழுவியது.

5. பேரொளித் தேசு வீட்டிற் பிறந்தது நானு வில்லத்
தேருறு முணவுமுற்றும் விரிந்துமே லோங்கிநின்ற;
தாரொளிச் சவிதா தன்னைத் தூண்டி யன்னவன் றன்கேது
நேரு முன்னவனுக் கன்னை மகனுக்கு நேர்வாள்பங்கே.

(இ-ள்.) வீடுகடோறும் பிறந்ததும், பெரியதுமான அக்கினியின் தேஜஸ், நானுவீடுகடோறும், உலகத்திலுள்ள எல்லா வுணவுப்பொருள்களி னூடும் பரந்து மேலோங்கி நின்றது. அன்னையாகிய உஷஸ், ஒளிநிறைந் த ஸவிதாவைத் தூண்டிவிட்டு அவனை ஞாபகப்படுத்துங்கொடிபோன்ற மு தல்வனும், அக்கினியுமாகிய புத்திரனுக்கு அவிர்ப்பாகத்தை யளிப்பாள்—(எ-று.) அன்னை உஷஸைக்குறித்தது முன்னவனுக்கு மகனுக்கு முன்ன வனுகிய மகனுக்கெனப்பொருள் கூட்டி யுரைக்க. ஸவிதாவென்னுஞ்சொல் விண்ணவர்களைச் சுட்டிக்காட்டப் பூமியிலுள்ளவர்களும் தேவர்களும் அக்கி னிஹோத்திரமாகிய கர்மத்தை விடியற்காலத்திற் செய்கிறார்களென்பது கருத்தென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

வருக்கம் 2.

6. வெற்றியைப் பெறுவா னோங்கி விரிந்துறுவானன் கின்மேட;
நற்றிணைச் சங்கமத்தி னுயிரில மெலாம் விழைந்தான்;
நித்தியம் வேலையாளன் றொழில் விடைவிடுத்துச் சென்றான்;
இத்துணைச் செயலு மேலுந் திப்பியச் சவிதா நோன்பின்.

(இ-ள்.) வெற்றியை யடையவிரும்பி இவ்வுலகத்து நன்றாக விரிந்து (அக்கினி) விளங்குகிறான். ஜங்கம உயிர்களது வீடுகள்தோறும் விரும்பிச்சென்றிருந்தான்: தொழிலாளியும் தினமும் தன்வேலையின் பா தியில் அதனை விடுத்து வீட்டுக்குச் சென்றான். இவ்வளவு காரியங்களும் ஒளிபொருந்திய ஸவிதாவாகிய ஸூர்யனின் விரதத்தைப் பின்பற்றி நடை பெறுகின்றன—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் அக்கினி மறுபடியும் மூட்டப் பட்டு விளங்குகிறான் என உரைப்பர். இவ்வளவு காரியங்களும் ஸவிதாவின் அஸ்தமயமாகிய கர்மத்தின்பின் நிகழ்கின்றனவென்பார் ஸாயணர்.

7. உன்றனு லந்தரத்தி லமைக்கப்பட் டோங்கு நீரை
நன்றுற விழைந்து காட்டி னுடியே மிருக மோங்கும்;
சென்றுபுள் வனத்தின் மேவும்; தேவனச் சவிதாவாணை
பொன்றுற வவற்றை யாரு மீறியே புரிவ தின்றே:

(இ-ள்.) (ஸவிதாவே!) உன்னு லந்தரிட்சத்தி லமைக்கப்பட்டுப் பரந்த தண்ணீரை விரும்பிக்கொண்டு நிர்ஜலப்பிரதேசமாகிய ஆரணியத்தில் மிருகங்கள் பரந்துவிளங்கும். வனவிருட்சங்களில் பட்சிகளுக்கிட மமைந் துள்ளன. அந்தத்தேவனுகிய ஸவிதாவின் அவ்வாணைகளை எவரும் கடந்து நடப்பதில்லை—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 38.

8. கூடிய வேகத்தோடும் விரைவுடன் வருணை னென்றாழ்
தேடியே சாயுங்காலத் தனது நீருறையுள் சேர்வான்;
கூடுறு செய்து மெல்லாப் புட்களும்; கூடுங் கோட்ட
நாடிமாச்; சவிதா வீந்தா னல்லிடஞ் சன்மந் தோறும்.

(இ-ள்.) வருணன் கூடிய வேகத்தோடு சூரியாஸ்தமயமான வுடனே தனது தண்ணீராகிய கிரகத்துக்குள் விரைந்து சேர்வான். எல்லாப் பட்சிகளும் அக்காலத்தில் கூட்டிலடையும். மிருகங்களும் தத்தம் படுக்கையிடம் சேர்கின்றன. ஸவிதா வெவ்வேறு பிராணிக்கும் அதற்குத் தக்க இடம் அமைத்தான்—(எ-று.) ஜன்மம் என்றது ஈண்டு பிறப்புவகையாகிய பிராணிகளை யுணர்த்திற்று. 'தேடியே சாயுங்காலை யுயிர்க்கெலா மாற்றி சேர்ப்பான்.' என இரண்டாமடியை மாற்றி 'வருணன் பிராணிகட்கெலாம் சிரமபரிகாரமாக ஓய்வை யளிப்பான்.' என்று ஸாயணர் பொருள் கூறுவர். வருணன் ராத்திரி தேவதை யென்பதுணர்க.

9. எவன் விரதத்தை வேந்தன், வருணன், மித்திர, னுருத்ரன்,
றவலறு மரியமாவுந் தள்ளலர், தீய கன்மந்
தவவியற்றுபவர் தாண்டார், சாருமச் சவிதாத் தேவை
யவமொடு நமத்தினோடு மழைப்பனென் வாழ்வு நோக்கே.

(இ-ள்.) எவனது விரதங்களை இந்திரனும், வருணனும், மித்திரனும், உருத்திரனும், அரியமாவும் கடக்கமாட்டார்களோ, எவனது விரதங்களைத் தீய கர்மங்களைச் செய்யும் அசுரர்கள் கடந்துசெல்ல முடியாதோ அந்த ஸவிதாவாகிய தேவனை ஹவங்களோடும் நமத்தோடும், எனது க்ஷேமத்தைக் கருதிக் கூவி யழைப்பேன்—(எ-று.) நமம், அன்னம் வணக்கம் என்னும் இருபொருட்டு. அவம், ஹவம் என்பதன் சிதைவு.

10. பகத்தினைத் தியத்தைப் பற்ப லறிவினைப் பலக்கச் செய்வோ,
ரிகத்தவர் போற்று கிற்போன், றேவபத்தினிக ளேந்தல்,
சுகத்தெமைக் காக்க; வாமத்தொடு பசுச் செல்வந் தோய
வுகப்பொடு சவிதாத் தேவ னுள்ளன்பி னுறுக யாமே.

(இ-ள்.) பகம் அல்லது செல்வத்தையும், தியம் அல்லது மனத்தையும், பற்பல வித ஞானத்தையும் வளர்ப்பவர்களாகிய தேவர்களும், இவ்வுலகத்துள்ளநரர்களாற் புகழப்படும் நராசம்ஸனும், தேவ பத்தினிகளால் ஸேவிக்கப்படும் துவஷ்டாவும் ஆகிய இவர்கள் எங்களைச் சுகமாகக் காப்பாற்றுபவர்களாகட்டும். நன்மையைத் தரும் செல்வமும், பசுக்களாகிய தனமும் எங்களைச் சேரும் வண்ணம், யாங்கள் ஸவிதாவாகிய தேவனுடைய உள்ளன்பிற் பொருந்துவோமாக—(எ-று.) பகம், செல்வம் அல்லது இன்பத்தின் பெயர்; தியம், மனம் அல்லது புத்திக்கும் பெயர்; வாமம், அழகு நன்மை செல்வம் என்னும் முப்பொருட்டு.

11. எம்பொருட் டுன்னொளியப் பெற்றதா மெழிலார் செல்வங்
கம்மொடு பிதுவி யந்தரிட்சத்திற் கடுகித் தோன்றல்,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

வம்சமொடேத்துவோர்க்குச் சுகத்தினை மருவுவித்துச்
சம்ஸனை மிகவுமாற்றும் போற்றினேன், ஸவிதா, வெற்கே,

(இ-ள்.) ஸவிதாவே! எங்களுபயோகத்துக்காக வுன்னாலளிக்கப் பட்டதும், பலரும் ஆசைப்படும் அழகுவாய்ந்ததுமான செல்வமானது, ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய (மித்திர) பந்துக்களையும் சேர்த்துச் சுகத்தைத்தந்து, புகழ் மொழிகளை மிகவும் கூறும் போற்றுளனாகிய எனக்காக வானம், பூமி, நீர்நிலையாகிய அந்தரிட்சம் என்னும் மூன்றிடங்களினின்றும் வரட்டும்—(எ-று.) சம்ஸனை, புகழ்.கம், வானம். போற்றினேனாகிய வெற்கெனக் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

வருக்கம் 3.

230 (39) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 7.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. அதற்கென முழங் கிரண்டு கல்லெனவறைவீர்; காய்ப்புப்
பொதிந்துள தருவிற் சாருங் கழுகென, மகவான் பக்க
லெதிர்ந்துற, வுக்தமேத்து மன்றினின் மறையோ ரென்ன,
விதம்பெறப் பலரு நாட்டிற் கூவுறுந் தூத ரென்ன.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) (அசுரர்களிடத்திலிருந்து செல்வத்தைப் பறிக்கும்) அதற்காகச் சப்திக்கின்ற இரண்டு (ஸோமம் பிழியும்) கற்களைப் போலக் (காதுக்கினிமையாகத்) துதித்துப் பாடுவீர்களாக. (பழம்நிறைந்த) மரத்திற் கழுகிரண்டுவந்து தங்குவதுபோலவும், உக்தங்களைக் கூறிப்புகழும் யக்ஞ ஸபையில் பிராஹ்மணர்களிருவர் வருவதுபோலவும், நாட்டிற் பல ஜநங்களாலும் தங்கள் காரியார்த்தமாய் அழைக்கப்படும் (ராஜாவினது) தூதர்களிருவரைப்போலவும், செல்வவானாகிய யஜமானனிடத்து நேர்முகமாக வருவீர்களாக—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் க்ருத்ர்ாம் என்னும் சொற்கு லோபிகள் எனப் பொருள்கூறி நிதிமந்தம் என்ற விசேஷணத்தை விருட்சத்தோடேற்றிச் செல்வத்தை புதைத்துவைத்திருந்த மாத்தடியிற் இரண்டு லோபிகள் வருவதுபோலவும் எனப்பொருள்கூறுவர். உபமேயமாகிய அசுவினிகள் இருவராதலால் இச்சூக்தத்தில்வரும் உபமானங்களை யெல்லாம் இருமைவாசகமாகவேகொள்க.

2. தேருறுவீ ரென்னக் காலையிற் சேர்வீர், சாக
நேருற விணைந்து தேர நெருங்குவீர், நாரி மாரி
னேருற வுடலைப் பூணுற் சோடிப்பீர், எய்துங் கன்மந்
தேருறு சதிபதியை மாந்தருட் சிறக்க வெல்வீர்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 39.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) தேரில்வரும் காரிய துரந்தரர்களான வீரர்களைப்போல அதிகாலையில் வருவீர்கள். இரண்டு ஆடுகளைப்போல ஜோடியாய் உத்தமமான அவியுணவுகளைத் தேர்வதற்காக வருவீர்கள். இரண்டு ஸ்திரீகளைப்போல உடலெல்லாம் ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொள்ளுவீர்கள். மனிதர்களுக்குள் தங்களது தர்மங்களை நன்குணர்ந்த ஞாயபதிகளை யொத்திருப்பீர்கள் (எ-று.) சேர்பவர்களும் அலங்கரிக்கப்படுபவர்களும், ஒத்திருப்பவர்களும், இணையாடுகளைப்போல வருபவர்களுமாகிய நீங்கள் உத்தமமான அவியைத்தேடிவருகிறீர்கள் என முடித்தலும் ஒன்று. சாகம், (Chhaga) ஆடு.

3 கொம்பிணை யென்ன முன்னர்க் கூடிவீர், குரமே யென்னப்
பட்புறு மொழியின் வேகமுற விரைபடர்வீர், காலை
யிம்பரிற் கூடுஞ்சக்ர வாகத்தி னுறுவீர், மொய்ம்பீர்,
வெம்புறு பகைவதைப்பீ,ருறுக தேர்வாய்த் தான் வெல்ல.

(இ-ள்.) முன்னர் வரும் இரண்டு கொம்புகளைப்போலத் தேவர்களுக்கு முன்வந்து சேர்பவர்களும், குதிரைக் குளம்புபோலச் சப்தித்துக் கொண்டு இவ்விடத்து எங்களை நோக்கி வேகமாக வருபவர்களும், பலமுள்ளவர்களும், சத்துருக்களை யடக்குபவர்களுமான அசுவினிகளே! தேர்படைத்தவனைப்போல எங்களிடத்து வருவீர்களாக—(எ-று.) சக்கரவாகப் பட்சிகள் இரவில் ஒரு ஆற்றின் இருகரையிலும் தனித்திருக்குமாறு சாபம் பெற்றவையென்றும், பொழுது விடிந்ததும் அவையிரண்டும் ஒன்றுகூடிக்கொள்ளுமாறு விடப்படுமென்றும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர். அவை இடையறாத அன்புக்குப் பேர்போந்த புட்களாம். குரம், (Khura.) குளம்பு.

4. கடத்துக கலமிரண்டி னெங்களைக், கபு நுகத்தின்
றிடத்துறு மச்சி னாரக் குடங்களின் வட்டைக் கட்டின்;
உடற்குறு தீங்கையோட்டுவர் சுநகங்க ளிரண்டின், வீழா
தெடுக்குறுங் கட்க தண்டமென வெமைத்தாங்கிக் காக்க.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) இரண்டு கப்பல்களைப்போலவும் தேரினது இரு நுகங்களைப்போலவும், அச்சுக் கட்டைகளைப்போலவும் ஆரங்களைப் போலவும், குடங்களைப்போலவும், வட்டைகளினது கட்டுக்களைப்போலவும், எங்களைக்காத்துக் கடக்கமுடியாத இடங்களைக் கடந்துசெல்லுமாறு செய்வீர்களாக. இரண்டு சுவானங்களைப்போல எங்களது சரீரங்களுக்கு வரும் தீங்குகளை வாராதபடி யோட்டுவீர்களாக. சரீரம் கீழ்விழாதபடி காக்கும் இரண்டு கஷ்கதண்டங்களைப்போல எங்களைத்தாங்கிக் காப்பீர்களாக—(எ-று.) பன்மைகளையெல்லாம் இருமை வாசகங்களாகக் கொள்க.

5. வாயுவிற் சரையுறுதீர், நதி யிரண் டிணைந்து செல்வீர்,
ஆயுங்கண்ணிரண்டினெம்முன் பார்வையோடிணைவீர், மெய்யிற்
கேயும்பல் லுதவி யாற்று மிருகரம் பாத மென்னத்
தோய்விப்பீர்சுகத்தமத்தைத் தோய்க்கவுத்தமச்செல்வத்தை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) வாயுக்களிரண்டைப்போலக் கிழத்தன்மையுறாதவர்களும், ஒன்றோ டொன்று இணைந்து செல்லும் இரண்டு ஆறுகளைப்போலக் கூடிச் செல்ப வர்களும் நெறியை ஆராய்ந்துகொண்டு செல்லும் இரண்டு கண்களைப் போல எம்மை நோக்கிய பார்வையோடு வருபவர்களும், சரீரத்துக்கு வேண் டிய உதவிகளைச்செய்யும் இருகைகளையும் பாதங்களையும் போலவும் உத்தம ஸுகத்தையெங்களுக் கணைவிப்பவர்களுமான அசுவினிகளே! சிரேஷ்டமான செல்வத்தை யெங்களுக்குக் கூட்டுவிப்பீர்களாக—(எ-று.)

6. ஓட்டங்க ளென்னவாயா லொழுகு தீஞ்சொற் றுரைப்பீர்,
வாட்டமில் வகையா முப்பலூட்டு நற்றனங்கள் மானக்
கூட்டுவீ ருணவை, நாசியிரண்டெனத் தனுவைக்காப்பீர்,
நாட்டுவீ ருமையெமக்காச் செவியென நன்கு கேட்பீர்.

(இ-ள்.) இரண்டு உதடுகளைப்போல வாயினால் மதுநிறைந்த வார்த் தைகளைப் பேசுபவர்களே! யாங்கள் நன்றாய்ச் சீவிக்குமாறு எங்களுக்குப் பாலூட்டும்ஸ்தனங்களிரண்டைப்போலஎங்களுக்கு உணவைத்தருபவர்களே! இரண்டு நாசித்துவாரங்களைப்போல எங்களது சரீரத்தைக் காப்பவர்களே! இரண்டு செவிகளையும் போல நன்றாகக் காதுகொடுத்துக் கேட்பவர்களே! நீங்கள் எங்களுடையவர்களாகவே யிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

7. கரமிரண் டென்னச் சத்தி யோங்குறக் கடிதினீவிர்,
நரரெமக் குரோதசியை ரஜ நலிக்குற நடத்தீர்;
தர முறவும்மைச் சாரத் தபிக்குமிக் கீதந் தம்மைக்
கருக்குறுத்துக, சாணைக்க ணவியத்தி, னசுவினீமீர.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! இரண்டு கைகளைப்போல எங்களுக்குப் பலம் விருத்தியடையும் வண்ணம் புரிவீர்களாக. (நரர்களாகிய) எங்கள் பொருட்டுப் பூமி வானங்கள் தமக்கிடையிலுள்ள ரஜோலோகமாகிய அந்த ரிட்சத்தை நெருக்கி மழைபெய்விக்கும்படி அவற்றை நடத்துவீர்களாக. உம்மையடையும் ஆதரத்தோடிருக்கும் இந்த ஸ்தோத்திர கீதங்களைச்சாணை யிற் கோடாலியைத் தீட்டுவதுபோலக் கூர்மைப் படுத்துவீர்களாக—(எ-று,)

8. இப்பிரமங்க ளும்மை வளர்ப்பவை, யசுவினீர்காள்,
நப்பெருந் தோம பாக நடைபெறக் கிருத்சமத்தோர்
செப்பினார்; அவற்றை யொப்பிச் சேருக விரைவி னீண்டே;
செப்புக் பெரிய போற்றை மன்றில்யாம் வீர ரோடே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உங்களை விருத்தியடையச் செய்யும் இம் மந்திரங்களைப் பெருமைபெறும் ஸ்தோமமாகும் வண்ணம் கிருத்ஸமதர்கள் செய்தார்கள். அவற்றை யங்கீகரித்து விரைவில் நீங்க ளிங்கு வருவீர்களாக. யாங்கள் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யக்ஞக்கூட்டத்தில் உங்களுக்காகப் பெரிய ஸ்துதிகளைப் பேசுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 40.

231 (40.) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 8.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: 1-5 ஸோமாபூஷர்கள், 6 ஸோமனும், பூஷனும், அதிதியும்.

ஸோமன் ஸோமலதைக்கு அதி தேவதை; பூஷன், பிராணிகளை வளர்க்கும் ஸூர்யாபிமானி தேவதை: அதிதி, அகண்டமீயாம் தேவ மாதாம் இயற்கையெல்லாம் ஒருருவாகக் கொண்டவள், தேவத்தாய்.

1. சோமபூடணர்காள் செல்வந் தோற்றுவீர் விண்ணைத்தோற்றி
வாமபூமியும் படைப்பீர், மலிவுறப் பிறந்த ஞான்றே
தாமுறு புவன மெல்லாந் தாங்குவீ, ருமைத் தேவர்
காமுறு மரிப்பி றன்மைக் காரண மாக்கினாரே.

(இ-ள்.) ஸோம பூஷணர்களே! செல்வத்தைச் சிருஷ்டிப்பவர்களே! விண்ணைப் பிறப்பிப்பவர்களே! பிருதுவியையும் சிருஷ்டிப்பவர்களே! பிறந்தவுடனேயே யெல்லாச்சகத்தையும் பரிபாலிப்பவர்களே! உங்களைத் தேவர்கள் மரணமில்லாத் தன்மைக்குக் காரணபூதமாக (நாபியாக வென்பது வடமொழிப்பதம்) அமைத்தார்கள்—(எ-று.)

2. இவ்விரு தேவர் தோன்றத் தேவரெல்லாரு மின்பம்
வவ்வினார்; இன்பமீயாத் தமத்தினை மடித்தா ரின்னார்;
ஒவ்வுறக் கறவையாவின் மடியினிற் சமைந்தபாலைத்
துவ்வுற வமைத்தான் வேந்தன் சோமபூடணர்களோடே.

(இ-ள்.) இந்த ஸோம பூஷர்களாகிய இரண்டு தேவர்களும் பிறந்தவுடனே, எல்லாத் தேவரும் இன்பத்தை யடைந்தார்கள். இன்பத்தைத்தராத இருளை இச்சோமபூஷர்கள் நாசஞ் செய்தார்கள். இச்சோம பூஷர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் கறவைப்பசுவின் மடியிற் பக்குவப்பட்ட பாலை (உணவாகவாகும்படி) வைத்தான்—(எ-று.)

3. சோம பூடணர்கா, ளிச்சை தோய்க்குவீர், ரஜமளந்து,
நேமிக ளேழுபூண்டே யெவற்றையுந் தாண்டுருது,
பூமியின் றிக்கெலாஞ் சென், றுளத்தினாற் பூண்டுகொண்டு,
தாம மைந்தோடு சாருஞ் சையத்தை யீண்டு சேர்க்கல்,

(இ-ள்.) ஸோம பூஷர்களே! இச்சைகளை யளிக்கும் காளைகளே! பூமிக்கும் வானத்துக்கு மிடையிலுள்ள ரஜோ லோகத்தை யளப்பதும், ஸப்த ரிதுக்களாகிய சக்கரங்களைப் பூண்டதும், எல்லாவற்றையும் பிரேரியாததும், உலகத்தின் எல்லாத்திசைகளுக்கும் செல்வதும், மனோமாத்திரத்தினாற் பூண்டுகொள்வதும், ஐந்துருதுக்களாகிய கடிவாளக் கயிறுகளுள்ளதுமான தேரை இங்கு எம்மிடத்துக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பீர்களாக—(எ-று.) அதிக

மாஸமுண்மையாம் பதின்மூன்றும் மாதத்தை ஸப்தமரிதுவென்று தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 6-5-3 கூறும் என்பார் ஸாயணர். அவ்வகையே ஐந்து ரிதுக்களாகிய கடிலாளங்களென்ற விடத்து, ஹேமந்த சிசிர ரிதுக்களை ஒன்று சேர்த்துக்கூறும் ஐதரேய பிராஹ்மணம் 1. 1. என்பார் அவரே. எல்லாவற்றையும் பிரோரியாதது என்றது, உயர்ந்தபொருள்களைமட்டும் ஆட்டிநடத்துமேயன்றித் தாழ்ந்தபொருள்களைத்தொடாது என்பது தோற்றவென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.)

4. ஒருவன் விண்முகட்டி னில்லமோங்குறவிடுத்தான்; மற்றோன்
றரணியி னந்தரத்தின் றலையினி லமைத்தான்; இன்னோர்,
பெருகுறப் பலரும் வேண்டும் பெருந்தனம், பற்பல் கீர்த்தி
மருவிய, தெங்க ளின்ப மேதுவா மதை விடுக்க.

(இ-ள்.) இவர்களுள் ஒருவனாகிய பூஷன் வானத்துச்சியிற் சூரியனிடத்துத் தனது ஸதனத்தை யமைத்துக்கொண்டான். மற்றொருவனாகிய ஸோமம் பூமியில் ஸோமலதையிலும், அந்தரத்தின் றலையிற் சந்திரனிடத்தும் தனது நிலையை யேற்படுத்திக்கொண்டான். பலரும் விரும்புகின்றதும், பற்பல வகையான கீர்த்தி வாய்ந்ததும், எங்களுடைய வின்பத்துக்குக் காரணமானதுமான (பசுமுதலியவை பொருந்திய) பெரிய தனத்தை இவர்களிருவரும் எங்களுக்குத் தரட்டும்—(எ-று.)

5. ஒருவனிங் கெல்லாப் பூதக் குழுவையும் படைத்தான்; மற்றை
யொருவனிங்கெல்லாம் பார்த்த வண்ணமா யேகுகின்றான்;
கரும மென்னதுவைக் காக்க, சோம பூடணர்காள்; உம்மோ
டருகுறுஞ் செரு வெவற்றும் வெற்றியை யடைக யாமே.

(இ-ள்.) ஸோம பூஷர்களில் ஒருவனான ஸோமன் எல்லாப் புவனங்களையும் சிருஷ்டித்தான். மற்றவனான பூஷன் ஆதித்திய ரூபமாய் விசுவத்தையும் பார்த்தவண்ணமே செல்லுகிறான். ஸோம பூஷர்களே! எனது கர்மத்தைக்(புத்தியை என்பார் மேனாட்டாசிரியர், தியம் என்பது மூலபதமாகவின்) காப்பீர்களாக. உமது துணையினால் யாங்கள்நேரும் யுத்தங்களிலெல்லாம் ஜயிப்போமாக.—(எ-று.) 'ஸோமயாகத்தினால் மழையும், மழையினால் எல்லாப் புவனங்களும் விருத்தி யடைவதால் ஸோமன் பூதக்குழுவினைப்படைத்தானென்றார்' என்பார் மேனாட்டாசிரியர். அடுத்த செய்யுளில் அத் தியம்என்றசொல்லையே உபயோகித்திருப்பது காண்க.

9. எவற்றுக்கு மின்ப மூட்டும் பூடனெந் தியத்தை யூக்கல்;
உவப்புறச் சோமன் செல்வ நாயக னுதவல் செல்வம்;
சவட்டறியாத தேவி யதிதி தண்ணளியிற் காக்கல்;
நிவப்புற மிருத் துரைப்போ மன்றினல் வீர ரோடே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் இன்பத்தை யளிக்கும் பூஷன் எங்களுடைய கர்மத்தை அல்லது புத்தியைத் தூண்டி விடட்டும். செல்வபதியாகிய ஸோமன் எங்களுக்குச் செல்வத்தை யுவந்தளிக்கட்டும். ஒருவராலும் வாட்ட

மண்டலம் 2 சூக்தம் 41.

முடியாத அதிதியாகிய தேவி எங்களைக் காப்பாற்றட்டும். யாங்களும் யக்ஞ ஸபையில் நல்லவீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு அவர்களது ஸ்துதிகளை அதிகமாக எடுத்துக்கூறுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

232 (41) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 9.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-15 காயத்திரி, 16, 17 அனுஷ்டுப், 18 பிரஹதி, 19-21 காயத்திரி; தேவதை: 1, 2 வாயு, 3 இந்திரவாயுக்கள், 5-6 மித்திராவருணர்கள், 7-9 அசுவினிகள், 10-12 இந்திரன், 13-15 விசுவதேவர்கள், 16-18 ஸரஸ்வதி, 19-21 த்யாவாப் பிருதுவிகள் (அல்லது ஹவிர்த்தானமென்னும் ஒருதேவதையெனவும் சொல்லுவர்.) வாயுமுதல் ஸரஸ்வதி இறுவாயுள்ள எழுதேவதைகளுக்கும், ப்ரஉக தேவதைளென்று பெயர். மண்டலம் 1 சூக்தம் 2ம் 3ம்சேர்ந்து ப்ரஉக சஸ்த்ரமாக வாயு, வாயுக்கள், மித்திரா வருணர்கள், அசுவினிகள், இந்திரன், விசுவதேவர்கள், ஸரஸ்வதி என்னும் எழுவரையும் முறையே துதிப்பதைக் காண்க. ப்ரஉக நாம ஹோது: ப்ராதஸ்ஸவநீயம் த்விதீயம் சஸ்த்ரம்.' என்பது ஷட்குரு சிஷ்யருரை, அதாவது, காலையிற் செய்யும் ஸவநத்தில் இரண்டாவதாக ஹோதா உபயோகிக்கும் சஸ்திரம் அல்லது உக்தத் (அதாவது ரிக்வேத மந்திரத்துக்கு) துக்கு ப்ரஉகம் என்று பெயர்.

(வேறு.)

1. வாயு வாயிரந் தேர்பரி பூண்டவை
ஏயு முன்னவை யாவையி னேடிவண்
டோயுஞ் சோமத் துளியினை மாந்தவே
நீயு மேயுக நின்பல் விபூதியின்.

(இ-ள்.) வாயுவே! உன்னுடைய பரிபூண்ட தேர்களாயிரத்திேனாடும் இங்குள்ள ஸோமத்தைக் குடிப்பான் உனது எல்லா ஐசுரியங்களோயுங் கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) விபூதியென்ற சொல் ஸாயணருரைநோக்கிச்சேர்த்தது. பரிபூண்டவையென்றதேனும் வடமொழியிலுள்ள நியுக்வான் என்னும் பதம் ஒவ்வொரு தேர்க்கும் நூறு (பல) குதிரைகள் கட்டியுள்ளதைச் சூசிப்பிக்கும்.

2. பரிகள் பல்ல பரித்திடும் வாயுவே,
வருக விங்கு; வளம்பெறு சுக்கிரத்
திருவுறுங் கள் ளுனக்கெனச் சேர்த்ததே;
மருவுவாய் நீ யபிடவ னில்லினே.

(இ-ள்.) பல குதிரைகளாலிழுக்கப்படும் வாயுவே! இங்கு வருவாயாக; இவ்வளப்பம் பொருந்தியவெண்மையா ரழகுநிறைந்த ஸோமம் உனக்காகக் கொண்டுவரப்பெற்றுளது. ஸோமம் பிழியும் யஜமானனது கிருகத்திற்குப் போவது உன் வழக்கம்—(எ-று.)

நரர்க ளிந்திர வாயு விருவர்காள்,
வருக வின்று பரிகள் வலித்திட;
உருவின் வெள்ளிய சோம முவப்பொடும்
பருகல் பாலைக் கலந்த பொழுதினை.

(இ-ள்.) நேதாக்களாகிய இந்திர வாயுக்களே! பரிக்கூட்டங்கள் உமமை யிழுத்துவர நீங்களிருவரும் வருவீர்களாக. வெண்மை நிறத்தோடு கூடிய சோமத்தைப் பாலொடு கலந்தபொழுது அதனைக்குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) நரர், நேதாக்கள்.

4. சோம மின்னதை மித்ரா, வருணர்காள்,
வாமமாகப் பிழிந்தன ருங்கட்கென்,
ஹோம நன்னெறி யோங்கு விப்பீ, ரென
தேமமா ரவர் தன்னையே கேட்டிடல்.

(இ-ள்.) மித்திரா வருணர்களே! இந்த ஸோமம் உங்கட்காகவே பிழியப்பெற்றுள்ளது. ரிதத்தை (ஸத்தியத்தை அல்லது யக்ஞநெறியை யென்க) யோங்குவிப்பவர்களே! என்னுடைய காவல் பொருந்திய) அழைப்புக்கே காது கொடுப்பீர்களாக—(எ-று.) அவம், ஹவம் என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு, அழைத்தல் என்பது பொருள்.

5. மன்ன ராகு மிருவ, ரெவற்றிற்குந்
துன்னுமா றிடுக்கண்களைத் தோய்க்கலார்,
உன்னு மாயிரந் தூணொ டுறுதியின்
மன்னு முத்தம மன்ற மருவவே.

(இ-ள்.) எவற்றிற்கும் துன்பத்தைத்தாராத ராஜாக்களாகிய மித்திராவருணர்களிருவரும், ஆயிரந் தூணோடு உறுதியாயிருக்கும் உத்தமமான ஸதஸில் (யக்ஞ கிரஹத்தில்) வந்துசேரட்டும்—(எ-று.)

6. நெய்யி னூட்ட நிலைக்கு நன்மன்னர்க
ளெய்யி லாதித்தியர்க ளிருவர்கள்
செய்ய தானஞ் சிறந்திடு நாயகர்
மையிலாதவன் மாட்டுப் பணிசெய்வார்,

(இ-ள்.) நெய்யாவுதியினால் நிலைபெறு மன்னர்களும், அதிதி புத்திரர்களிருவர்களும், தானபதிகளுமான மித்திராவருணர்கள் குடிலமற்று நேர்மையாயொழுகும் யஜமானனிடத்து வந்து அவனது காரியங்களைச் செய்வார்கள்—(எ-று.) மை, குற்றம், ஈண்டு வஞ்சவொழுக்கத்தைக் குறித்துநின்றது.

7. ஆவினோடு மசுவத்தி னோடுநாத்
தோமுறுத வுருத்திர ரச்சுவ

மண்டலம் 2 சூக்தம் 41.

மேவுவீர் நெறியூடு நரரையூட்-
டோவுருதலை நாடி யுறுவிரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! (பொய்மை பேசாதவர்களே யென்றபடி) உருத்திரர்களே! அசுவினிகளே! பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் நரர்களாகிய தேவர்களை யூட்டுவதை நிறுத்தாத யோமத்தை யெண்ணி நெறியூடு வருவீர்களாக (-எ-று.) அசுவினிகள் என்னும் சொல்லுக்கு அசுவமுள்ளவர்கள் என்பது பொருளானதுபற்றி அச்சுவமேவுவீர் என்றார் செய்யுளில். மேனாட்டாசிரியர் பின்னிரண்டடிக்குத் 'தனதுவீரர்களைக் காப்பாற்றும் யக்ஞ கிரகத்தை நோக்கி வருவீர்களாக' என்று பொருளுரைப்பர். ஆவினோடு தோமுறு த என்னும் எதுகையைக் கடையாகெதுகைக் குதாரணங்கூறுவர் யாப்பருங்கலஉரை யாசிரியர்.

8. செல்வநற் கொடைச் சீரியர்காள், பிறர்
சொல்ல யோக்கிய மற்ற மரணத்த
ரொல்லு மண்மையிற் றூரத்திலும் முமேனார்
புல்லலார் கொளும் புன்மை யுறுதமே.

(இ-ள்.) தனத்தைத்தரும் வள்ளல்களாகிய அசுவினிகளிருவர்களே! புகழ்வதற்கு யோக்கிய மில்லாதவர்களும், மரண தர்மம் வாய்ந்த மர்த்தியர்களுமான பகைவர்களாகிய பிறர், தூரத்திலுள்ளவர்களாயினும் சமீபத்திலுள்ளவர்களாயினும் அவர்களால் அபகரிக்கமுடியாத செல்வம்—(எ-று.) அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு வந்து தருவீர்களாக என ஒரு வாக்கியம் கூட்டி முடிக்க.

9. அறிவின் வன்மை யடைந்த வசுவினீர்!
பரிவிற் பற்பல் லுருவொடும் பாரித்துத்
திருவெலா முறச்செய்யுந் தனத்தினைத்
தருக நீங்க ளெமக்கெனத் தாங்கியே.

(இ-ள்.) ஞான மிக்க அசுவினிகளே! நானா ரூபத்தோடு கூடியதும் சகலவித சுகத்தையும் இடம்பாடுகளையும் தருவதுமான செல்வத்தை (பசுத்தனத்தை யென்பார் ஸாயணர்) யெங்களுக்குக் கொண்டுவந்து தருவீர்களாக—(எ-று.)

10. மிக்க யாரையும் வெற்றிகொ ளிந்திரன்,
றக்க பீதியின் காரணஞ் சாடுவான்
எக்கணும் பொருள் கண்டெனு மன்னவன்,
பொக்க மற்ற திரத்துப் பொலிதலின்.

(இ-ள்.) எல்லாரையும் அடக்கி வெற்றிக்கொள்ளுபவனும், யாவற்றையும் பரிசீலிக்கும் திவ்விய திருஷ்டியுள்ளவனுமான இந்திரன் உண்மையிற் சலனமற்றவனாதலின், பயகாரணமான வேதனையும் நீக்குவான்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

11. இந்திரனு மெமைச் சுகத் தேய்ப்பன்;பி
னெந்தம் பாபங்க ளெங்களை யண்முறு;
அந்த மார்ந்திடு மங்கல நன்மைக
ளெந்த மக்குள பின்னரு மிங்஫னே.

(இ-ள்.) பரம ஐசுவரியவானுகிய இந்திரனும் எங்களைச் சுகத்தில் அமர்த்துவான். பின்னர் எங்களைப் பாபங்கள் அணுகமாட்டா. எதிர்கலத்து எங்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் கல்யாணகரமான நன்மைகளுண்டாகும்—(எ-று.)

12. எக்கணும் பொருள் கண்டெணு மிந்திர,
ஞெக்கலார் வயின் வெற்றி யுறுபவன்
றிக்கெலா வற்றி னின்று'மபயத்தைத்
தக்கவா றெமக் கிங்஫ன் றயக்கவே.

(இ-ள்.) எல்லாவிடத்திலுமுள்ள விஷயங்களையும் நன்ருய்ப்பார்த்து யோசித்தறிபவனும், பகைவர்களை யடக்கி வெற்றிகொள்பவனுமான இந்திரன், எல்லாத் திக்குக்களினின்றும் எங்களுக்குப் பயமின்மையை அல்லது பத்திரதையைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும்—(எ-று.)

13. விசுவதேவரே மன்னுக விவ்விடங்;
கபிவி ஞேடுமென் னிந்த வவத்தினை
யுசிதமாகச் செவிக் கொள்க; வோங்குமிவ்
விசத நற்குசை மீது விளங்குக.

(இ-ள்.) விசுவதேவர்களே! இங்கு வருவீர்களாக. என்னுடைய இந்த ஹவங்களை (அழைப்புக்களை)க் கேட்பீர்களாக. இந்தத் தர்ப்பைமீது அமர்வீர்களாக—(எ-று.) அவம், ஹவம், ஆஹ்வாநம், போற்றினழைத்தல் என்றபடி.

14. தாகமோடு விரும்பப் படுந் தகைத்
தோகை யூட்டுவ துங்களுக் காகவே
வாகுறச் சுநகோத்திரம் வாய்ந்தது
வேக மார்ந்த மதுவினை மாந்துக.

(இ-ள்.) (விசுவதேவர்களே!) எல்லாராலும் ஆசைப்படத்தக்கத் மதகாரியும், உங்களுக்காகச் (சுநஹோத்திர வம்சத்துக் கிருத்ஸமதர்களாகிய எங்களால்) சுநஹோத்திரங்களென்னும் பாத்திரவிசேஷங்களில் ஊற்றப்பெற்றுள்ளதும், தீவிரமிக்கதும், மதுர ரஸம் வாய்ந்ததுமான ஸோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) சுநஹோத்ரேஷு என்னும் பதத்தின் பொருளை.மண். 2 சூக். 18 செய், 6இன் உரையிற்காண்க.

15. முன்ன ரிந்திர னுற்றவர் மொய் குழுத்
துன்னு தேவர்மருத்துவர் பூடணைச்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 41.

சான்ன வன்னைமயிற் றேர்ப்பரி செலிர்களு
மென்னவங்க ளொன்று செவிக் கொள்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரன் முன்னடக்கப் பின்செல்பவர்களும், தேவர்களும், கூட்டமாகச் செல்பவர்களும், பூஷையைக் கண்ணை ஆதாரமாகச் செய்பவர்களுமாகிய மருத்துக்களே! நீங்களெல்லாரும் என்னுடைய துதிகளை (அழைப்புகளை)க் காதுகொடுத்துக் கேட்பீர்களாக—(எ-று.) அவம் மேல் 12ம் செய்யுளை பார்க்க. இந்த்ரஜ்யேஷ்டா: பூஷராதய: என்பவற்றிற்கு முறையே இந்திரனுக்கு ஜேஷ்டத்துவம் தருபவர்கள், பூஷனுக்குத் தானகர்த்திருத்துவம் கொடுப்பவர்கள் என்பது பொருள். பின்பதத்துக்கு அவர்களுக்குள் பூஷன் முதன்மையான தானஞ் செய்பவனாகவுள்ளானோ அவர்கள் என்றும் பொருளுண்டு என்பார் மேற்றாசிரியர்.

(வேறு.)

16. அன்னைமார்களி லுத்தமி, நதிகளுட் டலைவியே,
கொள் சரச்சுதி தேவிமார் தமிற் சிறந்தவளே,
எள்ளுங் கீர்த்தி யற்றவர்களி னுள்ளனம், மாதே,
நல்லரும் புகழுளராக் குயக்குக வெமையே.

(இ-ள்.) உத்தமத் தாயே, உத்தமநதியே! ஸரஸ்வதியே, உத்தமதேவியே, யாங்கள் கீர்த்தியற்றவர்களைப்போல விருக்கின்றோம். அம்மையே யெங்களுக்குக் கீர்த்தியைத் தருவாயாக—(எ-று.) ஸரஸ்வதி, சரச்சுதி யென மருவியது.

17. தேவத்தன்மையா ருன்னிடத் துயிர்ப்பொருளே
மேவியுள்ளன; விழைவொடு சௌநகோத்திரன்
பாவுசோமத்தின் மதங்கொளல்; சரச்சுதி, பிரமை,
தேவி யெங்களுக் களித்திடாய் சிறப்பொடு மகவே.

(இ-ள்.) ஸரஸ்வதியே! தெய்வத்தன்மை நிறைந்த உன்னிடத்து உயிர்க்காதாரமான வெல்லாப் பொருள்களும் அடங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. சுநஹோத்திர வம்சத்தவர்களாகிய இருக்ஸமதர்களின் ஸோமத்தைக் குடித்துத் திருப்தி யடைவாயாக. தேவீ! எங்களுக்குப் புத்திரர்களை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

18. இந்தப்பிரமஞ் சரச்சுதியே யெண்ணியன்பிற்கிருத்சமதர்
சந்தத் தேவிரிடையுன்னைச் சார விடுத்த வைவைதம்மை
யந்த மாகவேற்றிடுக, வறவி னிடையே வதிபவளே,
நந்துட்வலிமையாரணத்தை நாடிப்படைத்த பெருமையுளோய்.

(இ-ள்.) தண்ணீரில் வசிப்பவளே! வலிமைமிகுந்த அன்னப்பொ

ருள்களைப் படைத்தவளே! ஸரஸ்வதியே! தேவர்களுக்கிடையே உன்னையே சாரும்படி கிருத்ஸமதர் எண்ணி ஆவுதிபண்ணின இப்பிரஹ்மங்களை (உணவுகளை அல்லது மந்திரங்களை யென்க) அழகாக வேற்றுக்கொள்வாயாக —(எ-று.)

(வேறு.)

19. எக்கியத்தைச் சுகத்தி னியைத்திடுந்
தக்கவர்க ளிருவருஞ் செல்லுக;
ழுக்க வுங்க ளிருவரைத் தேர்ந்தன
மக்கினியை யவிவகிப் போனையே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை சுகமுற நடத்தும் தியாவாப் பிருதுவிகளாகிய விருவரும் (உத்தரவேதியின் மேற்குப்பக்கத்திற் செல்லட்டும்.) உங்களிரு வரையும் தேர்ந்தோம். அவிசுமப்பவனாகிய அக்கினியையும் தேர்ந்தெடுக்கிறோம்—(எ-று.) ஈண்டுஸோமமாகிய அவியுணவுகளைத் தாங்கிச் செல்லுஞ் சகடங்களைக்குறித்தது முதலடியென்றும் அச்சகடங்கள் தியாவாப் பிருதுவிகளைக் குறிக்கு மென்றும் கூறுவர் ஸாயணர். முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று. அக்கினியையும் இந்தரிக்கில் அழைப்பதால் அக்கினியும் ஒரு தேவதையாகும் என்பார் ஸாயணர். லுட்விக்கென்பவர், 'அக்நிஞ்ச ஹவ்யவாஹநம்' என்றிருப்பதால் இச்செய்யுள் அக்கினியையும், அவியளிக்கும் யஜமானனையுமே குறித்ததென்பர்.

20. மெய்ப்பலனை யளிப்பது வானிடை
யுய்ப்பதிந்த மகத்தினை யுப்பக
லெய்ப்பில் விண்ணரி டையிப் பிதுவியும்
நப்பெரும் விணு நாடி யளிக்கவே.

(இ-ள்.) உண்மையான ஸ்வர்க்கபலனை யளிப்பதும், அவியுணவுகளை வானிடத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற தேவரிடத்துக் கொண்டு சேர்ப்பதுமான இந்த யக்ஞத்தை இன்றைத்தினத்தில் தியாவாப்பிருதுவிகள் தேவர்களிடத்துத் தருவார்களாக—(எ-று.)

21. வஞ்சமில் லும் மடியின், மகத்தினிற்
கெஞ்ச வின்றி யுரிமை யியைந்தவர்,
செஞ்செவே யிவண், டேவ ரமருக
விஞ்சு சோமங் குடிக்க விழைந்தின் ற.

(இ-ள்.) தியாவாப்பிருதுவிகளே! வஞ்சனையில்லாத உம்மிருவர்களுடைய மடியிலும், யக்ஞார்கர்களாகிய தேவர்கள் இன்று ஸோமபானம் செய்வதற்காக வந்து இவ்விடத்து அமரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

233. (42) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 10.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 42.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: கபிஞ்சலப் பட்சிரூபமான இந்திரன்.

இந்திரனுக்கு மறுபடியும் ஸ்துதிகேட்கவேண்டுமென்று ஆசையுண்டாகவே கபிஞ்சலப் பட்சிரூபமாக வலதுபக்கத்திற் சென்று நின்றான். அப்போது இச்சூக்தரிஷி யவனைக்கண்டு இதனாலும் பின்வரும் சூக்தத்தாலும் புகழ்ந்து பாடினனென்று பிரஹத்தேவதை என்னும் நூலிற் சொல்லப்படுகிறது. சகுனம் பார்க்கும்போது பட்சிகளினது நற்குரல்கேட்கின் இவ்விரண்டு சூக்தங்களையும் ஜபித்துச் சென்றால் காரியாநுகூலமாகுமென்று ஆசுவலாயன கிருஹ்ய ஸூத்திரம் கூறும்.

(வேறு.)

1. சனித்திடும் பொருளைத் தோற்றி யடிக்கடி குரல்கொடுத்தே
தொனித்திடத் தூண்டு, மீகா னவ்வியைத் தூண்டலென்ன;
நனிச்சுப காரனாய்ச்சார்க, சகுனமே; நாடி யுன்னைப்
பனிப்பிணி லெவையு மேய்க்கல் பகருமெத் திக்கி னின்றும்.

(இ-ள்.) (இக்கபிஞ்சலப்பட்சி) தனது குரலாற்றோன்றும் சகுனப்பொருள்களைத் தோற்றிக்கொண்டு (அல்லது தனது ஜாதி இன்னதென்று தோற்றிக்கொண்டு என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) மீகாமன் தனது கப்பலைத் தூண்டுவதுபோலத் தன் குரல் முன்னோங்கிச் செல்லுமாறு கூவும். பட்சியே! நீ மிகவும் நன்மையைத் தருபவனாய்ப் பொருந்துவாயாக. உன்னை எந்தத் திக்கினின்றும் எதுவும் வருத்தாதிருக்கட்டும்—(எ-று.) கபிஞ்சலம் என்றது ஸாயணருரை. நவ்வி. கப்பல்.

2. சேனமு முன்னைக் கொல்லா தொழிக; நற்சிறைக்கருடனானமுன் றனக்குறுத்தா தொழிக; அத்திரமோச்சும்பொன்றானுமுன்றனை யண்மற்க; பிதிர்த்திசைச் சுமங்கலனாய்
மேனிலைச் சுபம் பலுக்கி யடிக்கடி நன்மை கூறல்.

(இ-ள்.) (கபிஞ்சலமே!) சேனம் (கழுகு அல்லது வல்லூறு) உன்னைக் கொல்லாதிருக்கட்டும். ஸுபர்ணனான கருடன் உன்னை யிம்சிக்காதிருக்கட்டும். அம்புகளை யேவும் வேடன் உன்னை யணுகாமலிருக்கட்டும். நீ பிதிர்களது திக்காகிய தெற்குப்பக்கத்திலிருந்து கொண்டு ஸுமங்கலனாய்ச் சுபத்தைத் தோற்றி அடிக்கடி சோபன சகுனங்களைச் சூசிப்பித்துக் கூறுவாயாக—(எ-று.) பலுக்கி, பேசி, பலக்குதல் பேசுதல், திசைச்சொல்

3. சுமங்கலந் தோற்றுவோனா யில்லத்தின் றெற்கமர்ந்து
சுமங்கலச் சகுனமே நீ நன்மைகோய் குரல் கொடுப்பாய்

அமங்கலப் பாவியோடு கள்வனு மெமை யலேக்கல்;
சுமங்கலவீர ரோடியாம் பெருந்துதி மன்றிற் சொல்க.

(இ-ள்.) நல்ல சகுனந்தரும் கபிஞ்சலப் பட்சியே! வீட்டில் தட்சிணபாகத்திலமர்ந்து மங்கலகானாய் நன்மைநிறைந்த குரலாற் கரைவாயாக. பாவியும், திருடனும் எங்களை இம்சிக்காமலிருக்கட்டும். யாங்கள் நன்மை பொருந்திய வீரர்களோடியக்ஞஸபையிற்பெரிய துதிகளைக் கூறுவோமாக. —(எ-று.)

வருக்கம் 11.

234. (43) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4. சூக்தம். 11.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1, 3 ஜகதி, 2 அதிசக்வரி (அஷ்டியென்றும் கூறுவர்.); தேவதை: கபிஞ்சலரூபமான இந்திரன்.

கபிஞ்சலம் என்பது Francoline Partridge (சகுந்திகை) என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

1. போற்றுளர் போற்சகுந்திப் பட்சிகளும்
வலமிருந்து பொருந்து முண்டி
தோற்றுநின் றறைந்திடுக பொழுது தொறும்;
இருவகையாத் தோற்றும் வாக்கை
வீற்றுகத் திருட்டுப்பின் காயத்ரிச்
சந்தமதின் விதங்க ளோரும்
போற்றுளர் சாமகரிற் செவிக்கினிமை
யுறுமாறு புகலு மாலோ.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களைப்போலச் சகுந்திகைகளாகிய கபிஞ்சலப்பட்சிகள் தட்சிணபாரிசத்திலிருந்துகொண்டு உணவுப்பொருள்களின் வரவினைச் சூசிப்பித்துக்கொண்டு காலந்தோறும் கரையட்டும். (கரைகின்றன என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) திருஷ்டுப், காயத்திரி என்னும் சந்தஸ்களின் பேதங்களை யுணர்ந்து போற்றுகின்ற ஸாமகனைப்போல கானம், சுரோதம் என்னும் இரண்டுவித ஸ்வரங்களையும் காதுக்கினிமைதோன்றும் விதமாக அப்பட்சி கானஞ் செய்யும்—(எ-று.)

(வேறு.)

2. சகுனமே நீசாம மறைபாடு முத்காத
சதிர்சமாப் பாடு கின்றாய்
தகுதியிற் சவனத்து மறையின்மக
னெனச் சுருதிச் சாற்று கின்றாய்;
உகுதுளிப்பரி வடவை சென்றொளி முழக்கலிற்
சகுனமே நன்மை யெங்கட்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 43.

டகவுறக் கூவுவாய்; சாற்ற வெத்திசையு நீ
சகுனமே புண்ணியத்தை.

(இ-ள்.) கபிஞ்சலப்பட்சியே! ஸாமகானத்தைச்செய்யும் உத்காதாவைப்போல நீ பாடுகின்றாய். ஸவனத்திற் பிராஹ்மணுச் சாம்ஷியைப்போலச் சுருதிகளை யுரைக்கின்றாய். சகுனமே! தானுவையுநிர்க்கும் குதிரைபெட்டைக்குதிரையினருகிற்சென்று கனைப்பதுபோல எங்களருகில்வந்துஎப்பக்கத்திலும் நன்மையெங்கட்குறும்படி கூவுவாயாக,எல்லாப்பக்கத்திலும் புண்ணியகாரண நன்மை யெங்களுக்கு நேரட்டுமென்று சாற்றுவாயாக—(எ-று.) சகுனம், பட்சி. பிரஹ்ம புத்திரன், பிராஹ்மணுச் சாம்ஷி யென்றும், அவன் சஸ்திரமாகிய உக்த மந்திரங்களை உரைப்பவனென்றும் மேனுட்டாசிரியர் கூறுவர்.

(வேறு.)

3. பாடுகையிற், கபிஞ்சலமே, நன்மையெமக்
குறுகென நீ பாடுவாயால்;
பீடுபெற மவுனமா யமர்ந்திருக்கும்
போதுமனப் பெருமை யோடிராஞ்
சேடுபெற வுள்ளுக;மேற் பறக்குங்காற்
பாடுகையிற் சீர்சால் யாழிற்
கீடுறவே யிசைக்கின்றாய்; வீரரொடு
பெருந்துதியா மியம்பன் மன்றின்.

(இ-ள்.) கபிஞ்சலமென்னுஞ் சகுனமே! நீ பாடும்போது எங்களுக்கு நன்மையுற வேண்டுமென்று பாடுவாயாக. பாடாதிருக்கும்போதும் எமக்கு நன்மையுற வெண்ணுவாயாக.நீ மேற் பறக்கும்போது பாடுவது கார்க்கரி யென்னும் யாழிற் பாடுவதுபோலிருக்கிறது. நாங்கள் யக்ஞ ஸபையில் நல்ல புத்திரர்களோடு பெரிய ஸ்துதிகளைக் கூறுவோமாக. —(எ-று.)

வருக்கம். 12.

இரண்டாவது மண்டலம் இதனோடு முடிந்தது. இம்மண்டல அட்டவணை பின்வருமாறு:

அநுவாகம்.	சூக்தம்.	ரிக்குக்கள்.	தமிழ்ச் செய்யுட்கள்.
1	11	110	110
2	11	105	105
3	10	105	105
4	11	109	109

ஆக அநுவாகம் 4க்குச் சூக்தம் 43, ரிக் 429 தமிழ்ச்செய்யுள் 429. இரண்டு மண்டலங்களும் சேர்ந்து அநுவாகம் 28, சூக்தம் 234, ரிக் 441, தமிழ்ச்செய்யுள் 2411.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

இவ்விரண்டாவது மண்டலத்தின் சூக்தங்களைக் கண்ட ரிஷிகளின் சரித்திரம் வருமாறு:

1. கிருத்ஸமதன்—இவ்விருடியின் பெயராலேயே இம்மண்டலம் வழங்கும். இவன் பாரத்வாஜ கோத்திரத்துச் சுநஹோத்திரனாக முதல் சன்மத்திலிருந்தவன். ஸஜநாஸ இந்த்ர: என்னும் 12ம் சூக்தத்தைக்கண்டவன். இவனே கிருத்ஸமதனென்று இந்திரனாற் பெயரிடப்பட்டவன். பிருகு வம்சத்திற் சௌநகனென்னும் பெயரோடு விளங்கியவன். சதாநீகனுக்கு விஷ்ணு தர்மங்களை யுபதேசித்தவன். ரிக்வேத அநுக்கிரமணியாகக் கல்பஸூத்திரங்களை யெழுதியவன். இம்மண்டலம் 1—3, 8—25, 30—43 இச்சூக்தங்களைக்கண்டவன்.

2. ஸோமாஹூதி:— 4—7 சூக்தங்களைக்கண்டவன். பிருகு கோத்திரத்தான்.

3. கூர்மன்:— இவன் கிருத்ஸமதனது புத்திரன். 26—29 சூக்தங்களைக்கண்டவன். இச்சூக்தங்களையும் கிருத்ஸமதனே கண்டதாகவும் சொல்வதுண்டு.

ஆங்கிலத்துக் கோபகாகர ஸம்ஸ்கிருத ஆசிரியராகிய மாக்டானல் என்பவர் காட்டும் சந்தஸநுக்கிரமணி வருமாறு:

1	காயத்திரி	(24)	ரிக்குக்கள் 37.	
2	அநுஷ்டுப்	(32)	ரிக்குக்கள் 14.	இவற்றுள் விராட் ஸ்தானமும், விராட்ரூபமுமடங்கும்.
3	பிரஹதி	(36)	ரிக்கு 1.	
4	திருஷ்டுப்	(44)	ரிக்குக்கள் 230.	
5	ஜகதி	(48)	ரிக்குக்கள் 142.	
6	அதிசக்வரி	(60)	ரிக்குக்கள் 4.	
7	அஷ்டி	(64)	ரிக்குக்கள் 1.	
			429.	

இரண்டாவது மண்டலம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது மண்டலம்.

மூன்றுவது மண்டலத்துக்கு விசுவாமித்திர மண்டலம் என்றுபெயர். இம்மண்டலத்தில் 5 அநுவாகமும் 62 சூக்தங்களு முண்டென்று இவ்வஷ்டகத் தொடக்கத்திற் சொல்லப்பட்டது. முன்போலவே இம்மண்டலத்துப் பெரும்பான்மையான சூக்தங்களைக் கண்டவன் விசுவாமித்திரன் என்க. அதனல் இம்மண்டலத்துக்கு அவன் பெயரிடப்பட்டது.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

235 (1) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 1.

23 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மண்டல திருஷ்டாவாகிய விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

ஒவ்வொரு மண்டலத்துக்கும் முதல் சூக்தத்துக்கு அக்கினி தேவதையாக வருவது முறைமை யென்றறிக.

இஷீரத ஸுதனை குசிகன் இந்திரஸமான புத்திரன் வேண்டுமென்று தபஸ்செய்ய இந்திரனே குசிகபுத்திரனாகிய காதியாகப் பிறந்தானென்றும், அக்காதியின் புத்திரனே விசுவாமித்திரனென்றும், அவன் தனது தபோபலத்தினால் ரிஷியாகி இம்மண்டலத்தைக் கண்டானென்றும் வேதார்த்த தீபிகை கூறும்.

(வேறு.)

1. அங்கியுன் னெக்கியத்தை யாற்றுவான் சோமந் தாங்குந்
துங்கனு யெனை யமைத்தாய்; வலிமையோ னெனைவிரும்பாய்;
அங்கமாய்த் தேவர்முன்பு சுடர்கின்றாய்; கல்லைப்பூட்டிப்
பொங்குவேன் போற்றி னங்கி, மெய்புரந் தருளுவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது எக்கியத்தைப் புரியுமாறு என்னைச் சோமத்தைத் தாங்கி யாவுதிசெய்பவனாக வமைத்தாய். தபோபலம் பொருந்திய என்னை விரும்புவாயாக. தேவர்களுக்கு நீ நன்றாய் ஒளிவிட்டெரிகிறாய். நான்ஸோமம்பிழியும் கற்களைப்பூட்டி ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி மகிழ்வேன். அக்கினியே எனது சரீரத்தைக் காப்பாற்றி யருள்வாயாக-(எ-று.)

2. சித்திசா லெக்கியத்தை யாற்றினஞ் சிறக்கக்; கீத
மொத்ததை வளர்க்கல்; எம்மோ ரோம்புக வெரியைத்தங்கள்
துத்தியஞ் சமித்திவற்றால்; கவிகளின் ஞானம் விண்ணின்
றொத்தன; புகழத்தக்கோ னேங்க நாடுவர் துதியும்.

(இ-ள்.) அநுகூலம் வாய்ந்த யக்ஞத்தை யாங்கள் நன்றாகச் செய்தோம். எங்களுடைய கீதங்கள் அதனை விருத்திக்குக் கொண்டுவரட்டும். எங்களது ஜனங்கள் அக்கினியைத் தங்கள் நமங்களினாலும் சமித்துக்களினாலும் வளர்க்கட்டும். மேதாவிகளாகிய ஸ்தோதாக்களின் பலவகைப்பட்ட ஞானங்களும் விண்ணிற் றேவர்களிடமிருந்தே வந்தவையாம். ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கவனை அக்கினி முன்னேங்குமாறு அவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவு மிச்சிப்பார்கள்—(எ-று) மேனாட்டாசிரியர், ப்ராஞ்சம் கிழக்கெனப் பொருள்கொண்டு, யக்ஞத்தைக்கிழக்குப்பக்கமாகத் தேவர்களது முகமாகத் திருப்பினோம் என்பர். அவ்வகையே க்ருத்ஸாயசித் தவஸே காதுமஈஷு: என்ற வாக்கியத்தை 'வேகமாய்ச்செல்பவனுக்கும் பலவானுக்கும் கூட அவர்கள் அபிவிருத்தியை நாடுவார்கள்.' என்று மொழிபெயர்ப்பர். வேக

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

மாய்ச் செல்பவன், ஹோதாவென்றும், யாகநடத்துவிக்கும் ஸூரியென்றும் லுட்விக் சொல்லுவதாகச் சொல்லுவர். பாட்டில் ஸாயணருரையைப் பின்பற்றியுள்ளார்.

3 மேதிரன், பூத தட்சன், பிறந்ததும் விண்புவிக்குத்
நீதறுபந்து வாவான், சேர்த்தனன் சுகத்தைத்; தேவ,
ரோதுறு மங்கி காணற் கினியவன் றன்னை, யோடு
மோதையார் நீரினுள்ளே கருமத்தை யுனிக் கண்டாரே.

(இ-ள்.) புத்திசாலியும், பரிசுத்தமான வலிமையோடு கூடியவனும் பிறந்ததும் பூமி வானங்களுக்குப் பந்துவானவனுமாகிய அக்கினி (தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும்) சுகத்தை யுண்டுபண்ணினன். காட்சிக்கினியவனை அவ்வக்கினியைத்தேவர்கள் தங்கள் யக்ஞ கார்யங்களுக்காக ஓடுகின்ற ஆறுகளின் தண்ணீருக்குள் கண்டடைந்தார்கள்—(எ-று.) ஸாயணர் ஸ்வஸ்ரூணும் என்பதற்கு ஸரணசீலாநாம் நதீநாம் எனப் பொருள்கூறி அச்சொல்லை அப்ஸு என்னும் சொல்லோடு சேர்த்து அழகாகப் பொருள்கூறியிருக்க மேனாட்டாசிரியர் ஸ்வஸ்ரூணும் என்பதற்கு ஸஹோதரிகள் எனப் பொருள் கொள்வர். அதனை அபஸீ என்னும் பதத்தோடு கூட்டி அச்சொற்குக் கருமங்களுக்கு என ஸாயணர் பொருள் கூறுவதை மதியாது அவ்வார்த்தையையே உபஸியெனமாற்றவேண்டுமெனப் பேசுவர் லுட்விக்கென்பவர்.

4. மகத்துவத்தோடும் வாரி, வெண்மையிற் பிறந்து செங்கேழ்
மகத்துவத் தணைவோ னல்ல நிதியனை வளர்த்த; தோற்ற
மிகத்துறச் சிசுவை நோக்கி வடவை யெய்துதலி னேய்ந்து
தகப்புரிந் தோம்பினர்க ளங்கியின் றநுவைத் தேவர்.

(இ-ள்.) அபரிமிதமான வெள்ளத்தோடு ஓடுகின்ற ஆறுகள், பிறக்கும்போது வெண்மையாக விருந்து பெரிதானதும் செம்மை நிறத்தையுடையவனும் நல்ல நிதியோடு கூடியவனுமான அக்கினியை வளரச் செய்தன. அவ்வக்கினி பிறந்தவுடன் தேவர்கள், குட்டியை நோக்கியோடும் தாய்க் குதிரைகளைப்போல வோடி, அவ்வக்கினியின்சரீரம் ஓங்குமாறு அதனை வளர்த்தார்கள் —(எ-று.) வாரி, ஆறுகள். வடவை, பெட்டைக்குதிரை. ஸப்தயஹ்வீ: என்பதற்கு ஏழு நதிகளென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால்ஸப்த, ஸபர்ணசீலா: என்பது ஸாயணருரை.

5. வெண்மையா ருறுப்போ டந்தரிட்சத்தின் விரிந்து நின்றே
யுண்மையார் கிருதுவோனைப் புகழ்தரு தூய்தாற் சோதிக்
தொண்மையாருடையைப்போர்த்துக்கன்மத்தையுற்றோருக்குத்
திண்மையார் பெரியவுண்டி யூன்ற சீர்த்திருவுஞ் சேர்ப்பான்.

(இ-ள்.) வெண்மையான அங்கங்களோடு அந்தரிட்சத்திற் பரந்து நின்று, யக்ஞகர்மங்களைச் செய்யும் யஜமானனைப் புகழத் தக்க தூய்மை வாய்ந்த தேசுக்களாற் பரிசுத்தப்படுத்தி, ஒளிபொருந்திய உடையை மேலே போர்த்துக், கன்மங்களைச் செய்வோருக்கு அளவுகடந்த உணவுப்பொருள்க

ளையும், பரிபூரணமான செல்வத்தையும் அக்கினி கூட்டுகிறான்—(எ-று.)
மேனாட்டாசிரியர் ஆயுர் அபாம் எனச் சேர்த்து தண்ணீர்களின் ஜீவ னென்பர்.

வருக்கம். 13.

6. உடையிலா ரந்தரத்தின் மகந்து வருடையு முற்றோர்
தடையிலா துறுவோர் யாரு மழிக்கவொ ணாதமுற் சென்றான்;
உடனுறை வோர்கள், சப்த வாணிகள், புனைநீரார், பின்,
றிடனுற வென்று முள்ளோர் சேர்த்தன பொருகர்ப்பத்தை.

(இ-ள்.) தங்களுக்கென ஒரு உடையுமில்லாதவர்களும், எனினும் நீரே உடையாகத்தரித்தவர்களும், அந்தரிட்சத்திற்பெருமைவாய்ந்துள்ளவர்களும், இணக்கமற்றவர்களும், ஒருவராலு மழிக்கமுடியாதவர்களுமான ஏழு நதிகளுக்குள்ளும் அக்கினி சென்றான். பின்னர், அந்தரிட்சமாகிய ஒரேயிடத்திற் குடியிருப்பவர்களும், மங்கைப்பருவத்து ஸ்திரீகளும், நித்தியமாயுள்ளவர்களுமானஏழு சப்திக்கும் நதிகளும் இவ்வக்கினியாகிய ஒரு கர்ப்பத்தைத் தமக்குட் டாங்கின —(எ-று.) வாணிகள் என்றது அந்நதிகள் சப்தித்துச் செல்வதாலென்க. ஸப்தவாணி: என்பதற்கு வேகமாய் ஒலித்துச் செல்லும் நதிகள் எனப்பொருள் கூறினும் தகும்.

7. நெய்யுறு மிடத்துக்கூடி நிமிர்ந்தவை, விவித ரூபத்
தெய்யற விரிந்த, தீந்த ணெழுகுற வியைந்துநின்ற;
மெய்யுறு மடியா ராக்க ளெனவிவை யாகப் பக்கல்
வய்யமும் வாலுங் காட்சிக் கினியவன் றுபா ராளூர்.

(இ-ள்.) வளமிகுந்த தண்ணீருறு மந்தரிட்சத்திற் கூடிக் குவையாகவுள்ளவையும், நானா ரூபத்தோடு இளைப்பற வெல்லாவிடத்தும் விரிந்து நின்றவையுமான அக்கினியினது கிரணங்கள், (மேகக் குவைகளென்பார் மேனாட்டாசிரியர்) மதுரமான தண்ணீரொழுகுமாறு அங்கே தோன்றிநின்றன. மடிநிறைந்துள்ள பசுக்களைப்போல் இவ்வக்கினியும் ஆயங்களும்தோன்றி நிற்க, அவற்றினருகே தியாவாப்பிருதிவிகளிருவரும் பார்ப்பதற்கினிமையான வக்கினியின் தாய்மாராக விருந்தார்கள்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர்,' அவனது குவைகள், (மேகக்குவைகளென்றபடி) நெய்யூற்றுகிமதுரமான மழைத்தாரைகள் விழுதற்குக் காரணமாகிய விடத்தே பலவிதவேகத்தோடும் சிதறிக்கிடக்கின்றன. மடிநிறைந்த பாற்பசுக்களும் (காளமுகில்களென்க.) தர்சநீயனான அக்கினியினிரு தாய்மாரான தியாவாப் பிருதிவிகளும் அங்கே நின்றார்கள்.' என்று மொழிபெயர்ப்பர்.

8. வலிமையின் மைந்த,நன் கேவளர்க்கப்பெற் றொன்றுமோங்குந்
தலைமையார் வெள்ளொளி யிற் சார்ந்தனை கிரண மோங்கி;
வலிமையார் காலைபோற்றால் வளர்ந்த வவ்விடத்து நெய்ப்புத்
துளிதரு மதுரத் தாரை தோய்ந்துநீ ரொழுகு மாலோ.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே! நன்றாக வளர்க்கப்பெற்று எக்காலது மழியாத சிறந்த வெண்மைச் சோதியோடு உனது கிரணங்களாகியத்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

உடல் பெருத்து வளர்ந்து விளங்கினாய். வலிமைபொருந்திய காளையாகிய அவ்வக்கினி எங்கே யஜமானர்களது ஸ்தோத்திரங்களால் விருத்தியடைகிறானோ அங்கே வளமிருந்த நீர்தண்ணீரோடு கூடிய மழைத்தாரைகள் ஒழுகுகின்றன —(எ-று.) அக்கினி அரணி கடைந்து தோன்றுவதால் வலிமையின் புதல்வனென்பது மரபு. வேள்வி நடக்குமிடத்து மழை பெய்கிறது என்பது பொருள்.

9. தந்தையின் மடியு மன்னான் பிறப்பினின் றுணர்ந்தான்; தாரை
நந்துறு மொலியுங் கூட நடைபெற விடுத்தான்; நன்மை
பொருந்துறு விக்குந் தோழி மார்கள் வானிடத்து வல்லோர்
தந்தொடக் கொடுமறைவிற் சார,வங் குளரு மெய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி பிறந்ததுமே தந்தையாகிய அந்தரிட்சத்தின் நீர் நிறைந்த பிரதேசத்தை யறிந்து கொண்டான். அங்குள்ள மழைத்தாரைகளும், ஒலிகளும் நடை பெறுமாறு விடுத்தான். நன்மைகளைச் செய்யும் தோழிகளாகிய வாயுக்களோடும், வானிடத்து (ஈண்டு அந்தரத் தென்க) மகத்துவம் பெற்றவர்களாகிய மழை நீர்களோடும் மறைவாகச் செல்லும்போது அவ்வக்கினியை அம்மறைவிடங்களி லிருப்பவர்களும் அடையமுடியாது —(எ-று.) அந்தரத்தை யக்கினியின் பிதாவெனக் கூறும் முறை வேதத்தில்லாததால் பிதாவென்னும் சொல் துவட்டாவைக் குறிக்கவேண்டு மெனக் கூறி இம்மறையைத் துவட்ட பரமாக உரை கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். பிது: என்பதற்குப் பாலக னென்பது பொருள். அச்சொல் மேகபாலகனென்னும் பொருளில் அந்தரத்தைக் குறித்து நின்றது. ஆகவே மேனாட்டாசிரியர் லுட்விக் கென்பவர் சூசிப்பிக்கிற உரையை மேற்கொண்டெழுதிய குறிப்புரை தகுதியின்றாம். ஒருமொழிக்கு அம்மொழி பேசுவோரது வாக்கே பிரமாண மாவதன்றி ஏனைய மொழியாளர்காது சொல் பிரமாணமாகாதென்பதை லுட்விக் என்பவர் மறந்தவர், வேதப் பதங்களையே திருத்த முல்பவர். அவர் மொழி அத்துணை கொள்ளத் தக்கதன்று.

10. தந்தையின் கருவுஞ் சிட்டி கர்த்தனி னுலகு மோம்பி
நந்தினான்; தனியனாய்ப் பல் மார்பினை யுரிஞ்சினானால்;
பந்துவானார் சபன்னிமார் நரர்க்கினிமை தோய்ப்போர்;
முந்துற வென்றுங் காக்க மொழியு மவ் விருவர் தம்மை.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி பிதாவாகிய அந்தரத்தின் கருப்பமாகிய மழையையும். ஸர்வலோக சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய மறையவனின் (பிரமனின்) உலகத்தையும் பாதுகாத்தான். ஒருவனாகவே யிருந்து பலவிதமாகப் பயன் தரும் ஓஷதிகளையும் பட்சிக்கிறான். ஸூர்யனைத் தனக்கு ஸமான நாயகனாக உள்ள ஸபத்தினிமார்களும், மனிதர்களுக்கு ஹிதம் செய்வோருமான தியாவாப் பிருதுவிகள் அவனுக்கு நல்ல பந்துவானார்கள். அவன் அப்பூமி வானங்களாகிய இருவரையும் எப்பொழுதும் காக்கட்டும்—(எ-று.) மேற் செய்யுளைப் பின்பற்றி மேனாட்டாசிரியர் அவன் என்பது பிதாவாகிய துவஷ்டாவைக் குறிக்கு மென்பார். அது கொள்ளத் தக்கதன்று ஸபத்நீ, இருமைவாசகம், சபன்னிமா, ரென்றார் செய்யுளில்.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

11. கட்டினி லடங்கா னந்த மகத்துவன் வளர்ந்தான், பல்ல
மட்டறுக் கீர்த்தி வாய்ந்த வாபங்கள் வளர்த்த நன்கே;
ஓட்டிய பகினிமார்க ளோட்டத்திற் சிறந்தோர்க் கேறு
வட்ட நல்லறல் ரிதத்தி னமைவினிற் சயனித்தானே.

(இ-ள்.) அந்த மகத்துவனாகிய அக்கினி கட்டுக் கடங்காளுய் விஸ்தீரணமாக வந்தரிட்சத்தில் வளர்ந்தான். பல கீர்த்திவாய்ந்த ஆபங்கள் (தண்ணீர்கள்) அவனை நன்றாக வளர்த்தன. ஸஹோதர ஸ்தானத்திலுள்ளவைகளும் ஓட்டத்திற் சிறந்தவைகளுமான நதிகளுக்கு ஆதாரபூதமான ஆபங்களில், அவ்வக்கினி ரிதஸ்தானத்தில் (மழை தோற்று மந்தரத்தில் என்பார் ஸாயணர்) தாந்தனாய்ச் சயனித்தான்— (எ-று.) ரிதஸ்தானம், ஒழுங்கு நிறைந்ததலம், அல்லது ஒழுங்கின் மடியென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அவரே தமூநா: என்பதற்குத் தவத்தினா லுண்டாகுங் கஷ்டங்களை சகிக்கும் ஆற்றலுள்ளவனாய் அல்லது தாந்தனாய் என்னாது இல்லின் நண்பனாய் எனப்பொருள் கூறுவர்.

12. படைப்பவ, னீரின்கர்ப்பம், பகர்நரோத்தமன், மகான், தீ,
இடுக்குறான், பெருந்தன் சேனை யெய்துபோ ரதனிற்கொண்டு
நடத்துவோன், கட்சிக்கின்பன், சுயம்பிர காசத்தோ, னெய்
யடுத்த பல்லவி யளிப்போற் கறலைமேற் றோற்றினானே.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களையும் பிறப்பிப்பவனும், தண்ணீரின் கர்ப்பஸ்தான மாகவுள்ளவனும், நேதாக்களிலுத்தமனும், மஹானும், ஒருவராலும் துன்புறுத்த முடியாதவனும், யுத்தத்திற்றனது பெரிய சேனையை நடத்திச் செல்பவனும், எல்லாரும் பார்ப்பதற் கழகு வாய்ந்தவனும், தன்னொளியினாற் பிரகாசிப்பவனுமாகிய வக்கினி, அவிப்பொருளைத் தரும் யஜமானனுக்காகத் தண்ணீரை மேற் றோற்றினான்—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் பொருள் வேறு.

13. நற்றிரு சார்ந்த கட்டை, பார்ப்பதற் கினியனைப், பல்
குற்ற வோடதிக்க ணீரிற் கருவினை, விருபத்தோனைப்
பெற்றது; பிறந்ததும் மொய்ம் புற்ற துத்தியனைத் தேவர்
சுற்றவுஞ் சூழ்ந்து தங்கள் மனத்தொடு சேவித்தாரே.

(இ-ள்.) தர்சநீயனும், ஓஷதிகளுக்குள்ளும் தண்ணீருக்குள்ளுங் கர்ப்பமாக நின்றவனும், பலவித வுருவோடு கூடியவனுமான அக்கினியை நல்ல பாக்கியத்தோடு கூடிய அரணிக் கட்டை பெற்றது. பிறந்தவுடனே யேபலம் பெறுபவனும், ஸ்துத்தியனுமான அவனைத் தேவர்களும் நன்றாகச் சூழ்ந்து மனமார்ந்த ஸ்தோத்திரங்களாற் சேவித்தார்கள்—(எ-று.)

14. இடமக லகாதந் தன்னி லமுதத்தை யொழுக்குகின்ற
தடமுறு வெண்கதிர்கள் பெருமையிற் றடித்தை யேய்ப்ப
தடையறக் குகையிலென்னத் தன்சதனத்தி லோங்கிப்
புடைதொறுஞ் சுயப்பிரபை பொருந்தெரி சார்ந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) விசாலமாய்க் கரையற்ற சமுத்திரமாகிய அந்தரிட்சத்தில் அமிர்தமாகிய மழைத்தாரைகளை யொழுக்குவனவும், பரந்து வெண்சுடரேய்ந்தனவும், பெருமை வாய்ந்தனவும், மின்னலைப் போன்றவையுமான கதிர்கள், குகையில் மறைவாக வளர்வது போலத் தனது அந்தரிட்சத்தில் விருத்தியடைந்து சுயம்பிரபையோடு வீசும் அக்கினியை யடைந்து நிற்கும் —(எ-று.)புடைதொறும் என்பது எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

15. அவியொடும் யஜமானன் யான் போற்றினேன்; சுமதி யாசை
தவவுள னென்று முன்றன் சகித்துவம் விழைந்தேன்; தேவ
ரவரொடும் போற்று மெம்மை யருளொடுங் காத்து நிற்க;
பவன மோங்குற வமைக்குந் தேசினு லெமைப் பாலிக்க.

(இ-ள்.) யஜமானனுகிய யான் அவியுணவுகளோடு உன்னை வணங்குகிறேன். எக்காலத்தும் உனது நல்ல மதியை யடையும் ஆசை மிகவுமுள்ளவனுகிய நான் உனது தோழமையை யாசித்தேன். தேவர்களோடு நீ ஸ்தோதாக்களாகிய எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. கிரஹத்தை நன்மைப்படுத்துகிற உனது தேஜஸ்களோடு எங்களை இரட்சிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 15.

16. அங்கியே, நன்மையாக நடத்துவோ, யுனைப்பின் பற்றித்
தங்கு மெத்தனமுந் தாங்குஞ் சதுரர்பா மவியளிப்போர்
துங்கமார் வீரியத்தாற் புகழினைத்தோ யுன்றுப்பா
லங்கமெல்லாம் வதைக்குந் தேவரை யடக்குவோமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நன்றாக வெவற்றினையும் நடத்துபவனே! உன்னைப் பின் பற்றினவர்களும், எல்லாச் செல்வங்களையும் தாங்குகின்றவர்களும், அவியளிப்பவர்களுமாகிய யாம், நல்ல வீரியத்தினுலும் (வீரியம் பொருந்திய புத்திரர்களாலும் எனவும் கொள்க.) உனது கீர்த்தி வாய்ந்த உணவுப் பொருள்களினுலும் யுத்தத்தில் எங்களது சரீரமுழுவதும் உபத்திரவப் படுத்தும் தெய்வமில்லாத பகைவர்களை யடக்குவோமாக.

17. உளமகிழ்ந் தங்கி தேவ கேதுவா யுற்றுய்; எல்லா
வளமிகுகவியு மோர்ந்து பொறையொடு வயங்கி மாந்த
ரிலமெலா மோங்கா நின்றுய்; தேரினை யூர்ந்து தேவ
ருளமிகக்களிக்குஞ்செய்கை யுஞற்றியன்னவர்பின்செல்வாய்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உள்ள மகிழ்ச்சி கொண்டு தேவர்களை நினைப்பூட்டும் கொடியாகவானுய். எல்லா வளப்பம் பொருந்திய ஸ்தோத்திரங்களையும் (அல்லது கன்மங்களையு மென்பார் ஸாயணர்) அறிந்தவனுய், பொறுமை வாய்ந்த மனத்தனுய், மர்த்தியர்களுடைய வீடுகடோறும் நீவசிக்கிருய். தேரிற் சென்று தேவர்களுக்கிதமான காரியங்களைச் செய்து அவர்களுக்குப் பின் செல்லுகிருய்—(எ-று.)

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

18. மரணமற்றவ னொளியின் விளங்குவோன் மகஞ்சாதித்து
மரணமுற்றவ ரிலத்தின் மருவினான்; காவ்ய மெல்லாந்
தரமுற வுணர்ந்தோன், நெய்யாற் றயங்கிய வுறுப்பினோடும்
பரவுறு மங்கி நன்கே பாவொளி விரிக்கின் றானே.

(இ-ள்.) அமிர்தத் தன்மை வாய்ந்தவனும், ஒளியோடு பிரகாசிப்பவனுமான வக்கினி யக்ஞகார்யங்களை நடத்திக்கொண்டு மர்த்தியர்களது இருகத்தில் தங்கினான். எல்லா ஸ்தோத்திர கர்மங்களையும் அறிந்தவனும் நெய் விளங்கு முறுப்போடு கூடியவனும், விஸ்தாரமாகப் பாய்ந்துள்ளவனுமான அக்கினி நன்றாக வொளி வீசுகிறான்—(எ-று.) ராஜா என்னும் பதத்திற்குராஜமாந:என்று ஸாயணர் உரைகூறுவதால் ஒளியின் விளங்குவோன் என்றார் செய்யுளில்.

19. மகத்துவ வேக மார்ந்து மங்கல நட்பு மிக்க
மகத்துவத் துணைகளோடு மருவுக வெங்கண்; நீங்கி
னுகப்புறக் காப்ப தியாரு முவப்புறுஞ் சீர்மிகுந்து
மிகப்பெருகுற்ற தெம்பா னன்மொழித் தனத்தைச் சேர்க்க.

(இ-ள்.) மகானே! எல்லாவிடத்தும் வேகமாகச்செல்லும் இச்சை வாய்ந்து, மங்கலகாரியங்களைச் செய்பவையும், ஸ்நேஹ பாவத்தோடு கூடியவையும், மிக்க மகத்துவம் வாய்ந்தவையுமான உதவிகளோடு எம்மாட்டு வருவாயாக. கெடுதி நேராமற் காப்பதும், எல்லாராலும் பெற விரும்பப்படும் கீர்த்தியுற்றதும், மிகவும் பாஹுள்யமாகப் பரந்ததும், நல்ல வார்த்தைகளோடு கூடியதுமான செல்வத்தை யெங்களிடத்துச் சேர்ப்பாயாக-(எ-று.)

20. பழைமையா ரங்கியே, யிப்போற்றுக்கள், பழைமை வாய்ந்த,
தழுவு நூதனத்த தம்மைச் சாற்றி னேனுனக்கே; தோற்ற
முழுமையுமுணர்ந்தோன்சன்மந் தோறுமிங்கமைக்கப்
பெற்றோன்
பழகுறும் வண்மையோற்குப் பரியவிச் சவன மேய்ந்த.

(இ-ள்.) புராதனமாயுள்ள அக்கினியே! பழைமைவாய்ந்தவையும், நவீனமானவையுமான இப்போற்றுக்களை உனக்காகச் சாற்றினேன், ஜாதவேதஸனும் பிறப்புக்கடோறு மமைக்கப்பெற்றவனும், வள்ளன்மையோடு கூடியவனுமான அக்கினிக்கு இப்பெரிய ஸவனங்களமைக்கப்பெற்றன—(எ-று.) போற்றுக்கள் என்பதற்கு வடமொழி மூலத்தில் ஜநிம என்றுள்ளது. அச்சொற்கு ஸாயணர் ஜன்மாநி, கர்மாணி, ஸ்தோத்ராணிவா என்று பொருளுரைப்பர், ஜாதவேதஸன், தோற்ற முழுமையு முணர்ந்தோன், என்றார் செய்யுளில்; மண். 1 சூக். 44 செய். 1 பார்க்க. ஜந்மந் என்பதற்கு மனிதரது பிறப்புக்கள்தோறு மென்பார் ஸாயணர். ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் தேவர்களோடு மனிதரைச் சேர்க்கும் புரோஹிதன் அக்கினியே யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

21, சன்மங்க டொறு மமைக்கப் பெற்றவன் சாதவேதன்
கன்மத்தி னென்றும் விச்வாமித்திரர் மூட்ட நின்றான்;
கன்மத்து வணங்கத்தக்கோ னன்மையன் றனைக்கருதி
நன்மனத் தருளும்வண்ண நன்மதியோர் யாமேத்தல்.

(இ-ள்.) மக்களது பிறப்புக்கடோறும் அமைக்கப்பெற்றவனும் ஜாதவேதஸனுமான அக்கினி, விசுவாமித்திரர்களால் (பன்மை மரியாதைப் பன்மையென்பார் ஸாயணர்) மூட்டப்பட்டு ஒளிர்கிறான். யக்ஞ கர்மத்தில் வணங்கத்தக்கவனும், நன்மைகளைத் தருபவனுமான அக்கினியைக் கருதி அவன் எங்களுக்கு நன்மனத்தோடருளும் வண்ணம் நன்மதியோர்களாகிய யாங்கள் பிரார்த்திப்போமாக—(எ-று.)

22. வலிமையோய், சற்கன்மத்தோய், மருவுறுமகிழ்ச்சியோய், நீ
பொலியுமிவ்வெம்மகத்தைத்தேவர்பாற்பொருத்தல்; ஓதா,
மலிவுறு மனத்திரளைக் கூட்டுக வெமக்கிங், கங்கீ,
தலைமைசார் பசுச்செல்வத்தைத் சார்த்துக பரிந்தெமக்கே.

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்தியவனே! சற்கன்மத்தோடு கூடியவனே! உள்ளமகிழ்ச்சி வாய்ந்தவனே! (அக்கினியேயென்றபடி) எமது இந்த யக்ஞத்தைத் தேவர்களிடத்துச் சேர்ப்பாயாக. ஹோதாவே! எங்களுக்கு ஏராளமான உணவுப்பொருள்களைத் தருவாயாக. அக்கினியே! உத்தமமான பசுக்கள் நிறைந்த செல்வத்தை யெங்களுக்களிப்பாயாக—(எ-று.) ராராண: என்பதற்கு மருவுறு மகிழ்ச்சி யோய் என்னாது மருவொலி யென்று முள்ளோய் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

23. அங்கியே, பலகன்மத்தள், பசுவினை யளிப்பாள், பூமி
யென்குறு மிளையைப் போற்றேற் கீந்திடா யென்றுமோங்க;
பொங்குறு தனயர்பேரரெங்கட்குப் பொருந்தத் தோன்ற,
அங்கிய, யுனது நன்மை யருண்மதி யெம்மைச் சார்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பலவித கர்மங்களோடு கூடியவளும், பசுச்செல்வத்தைத் தருபவளும், இளையுமாகிய பூமியை ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறியழைப்பவனுக்கு என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி யருள்வாயாக. எங்களுக்கு வம்சவிருத்தியைச் செய்கின்ற புத்திர பௌத்திரர்கள் பிறக்கட்டும். அக்கினியே! உன்னுடைய அநுக்கிரக புத்திகள் எம்மைச் சாரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 16.

236 (2) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை; வைச்வாநர அக்கினி.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 2.

(வேறு.)

1. மகம் வளர்க்கும் வைச்சுவா நரனுக்கு
மக்கினிக்கா மருவப் போற்றைத்
தகவினொடு தூய்தான விழுதெனவே
பிறப்பித்துத் தருவோம்; மாந்த
ரிசுவயினீ ரிடத்துமுள ஹோதாவை
வாகதரோ டியைந்து, தேரை
மிகவழகின் வாய்ச்சிகொடு நிருமித்த
லென, நன்கே மிளிர்விப்பாரே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை விருத்தி செய்யும் வைச்வாநரனாகிய அக்கினிக்காகப் பொருந்தும்படி, பரிசுத்தப் படுத்தப்பட்ட நெய்யைப் போல, ஸ்தோத்திரங்களைச் சிருஷ்டித் தளிப்போம். இங்கு காருஹ பத்தியம், ஆஹவநீயம் என்னு மிரிடங்களிலுமுள்ள ஹோதாவாகிய அக்கினியை, வாய்ச்சி கொண்டு தேரை அழகாக நிருமிப்பது போல, மனிதர்களும் ரித்விஜர்களும் நன்றாக விளங்கும்படி செய்வார்கள்—(எ-று.) வாகதர், ரித்விஜர்கள்.

2. தன்பிறப்பி னவன்பூமி வானிரண்டு
மொளி பெறவே தயக்குகின்றான்;
மன்பிறப்பிற் புத்திரனாய்த் துதிபெறுதற்
கேற்றவனாய் மாதர்க் கானான்,
கொன்பிறப்பிற் சுடர்த்தனத்தோ னவிசுமபபோ
னன்னமதைக் கூட்டு மங்கி,
தன்பிறப்பிற் சரையறியான், நடுக்கரிய,
னதிதியென மாந்தர்ச் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) தான் பிறந்ததும் அவ்வக்கினி பூமிவானம் இரண்டும் ஒளி பெறுமாறு அவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்கிறான். அழகாகப் பிறந்த பிரபையே தனக்குத் தனமாக வுடையவனும், ஹவ்யவாஹனனும், யஜமானர்களுக்கு அன்னப் பொருளைச் சேர்ப்பவனும், அஜரனும், ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாதவனும், மனிதர்களிடத்து அதிதியாவானுமாகிய அக்கினி, தியாவாப் பிருதிவிகளாகிய இருதாய்மார்க்கும் பூஜிக்கத்தக்க புத்திரனானான்—(எ-று.)

3. சித்தமதி லுனியெரியைத் தேவர்களுந்
துயர்நீக்குந் திறற் கன்மத்தான்
மெத்துமகந் தனிற் பிறப்பித்தார்; பானு
வொளியினொடும் விளங்குகின்ற
வுத்தமமார் சோதியொடு மோங்குமகத்
துவனவனை புரத்தோ டன்ன
நத்துமியான் றுதிக்கின்றேன் சுமைபொறுக்கு
மச்சுவத்தை நவில லொத்தே.

(இ-ள்.) தேவர்களும் தங்களுடைய மனத்திலுல் யோசனை செய்து, துயரத்தினின்று காக்கும் திறமை வாய்ந்த கன்மங்கள் பொருந்திய யக்ஞத்தினிடத்து அக்கினியைப் பிறப்பித்தார்கள். சூரியவொளிபோன்ற வொளியினோடும், மிகுந்த சோதியோடும் பிரகாசிக்கும் மகானுகிய அவனை, பலமு மன்னமும் விரும்பும் யான், (பாரத்தை வஹிக்கும்) அசுவத்தைப் புகழ்வது போலத் துதித்துக் கூறுவேன்—(எ-று.) பாரஸஹம் என்பது ஸாயணருரை நோக்கிச் சேர்த்தது.

4. புகழ்த்தகையோ னுண்டியினைச் சிறப்போடு
கூடியதைப் போற்று லேத்திப்
புகழ்த்தகைய துறுதியமைந் துள்ளதனை
யாம்விருப்பிற் புகன் றிரப்போ,
முகன்றெவரும் விரும்புறுவோன், பிருகுக்க
டனபரவா னுெங்குங் கன்ம
மகிழ்ந்தகவிப் பிரக்கினைய னக்கினியை
விண்ணொளியின் மலர்குவோனை.

(இ-ள்.) புகழத்தக்கவனுகிய வைச்வாநரன் உணவுப் பொருளைச், சிறப்புப் பொருந்தியதை, இருக்குக்களாற் புகழ்ந்தேத்தத் தக்கதை, யுறுதியுள்ளதைத் தருமாறு, எல்லாராலும் விரும்பப் படுபவனும், பிருகுக்கள் மாதரிச்வானிடத்திலிருந்து பெற்றுப் பிறர்க்கு மளித்த செல்வ மாவானும், கர்மகுசலனுகிய கவி அல்லது மேதாவியினது அறிவோடு கூடியவனும், விண்ணிலிருந்து வரும்ஒளியினுற் சுடர்விட்டொளிர்பவனுமான அக்கினியை ஆசையோடு யாசிப்போம்—(எ-று.) மாதரிச்வான் பிருகுவுக்கு அக்கினியைக் கொணர்ந்த விஷயத்தை மண். 1 சூக். 60. செய். 1ற் பார்க்க.

5. அக்கினியை, வலிமைச்சீர் சிறந்தவனை,
நன்கொளிவிட் டணைகு வானை,
மிக்கவெலாத் தேவர்களும் விழைவோனை,
யுருத்திரனை மிகு கன்மத்தோ
டொக்கவுறு மெக்கியருக் கிட்டியினை
நிறைவேற்று பவனை, யீண்டு
தக்கசுகம் பெறமாந்தர் குசைவிரித்துச்
சுருக்கெடுத்துத் தாங்கி ஞர்முன்.

(இ-ள்.) வலிமைக்குப் பேர் போனவனும், நல்ல வொளியோடு கூ
டியவனும், எல்லாத் தேவர்களுக்கு மிதஞ் செய்பவனும், துக்கத்தை யோ
டும்உருத்திரனும், பலவித கன்மங்களோடுறும் யஜமானர்களுக்கு அவர்கள
இஷ்டிகளைச் சாதித்துத் தருபவனுமான அக்கினியை, இவ்விடத்து ஸ்
தாக்களாகிய ஜநங்கள் தங்களது சுகத்தை யடையுமாறு, தருப்பைகளை வி
து, ஏந்திய சுருக்கோடு கூடியவர்களாய் முன்னமைத்து வளர்த்தார்கள்—(
று.) வாஜச்ரவஸம் என்பதற்கு மனிதருக்கு உணவுப் பொருள்களைத்
பவனும் என்பார் ஸாயணர். ருத்ரன் துக்கத்தை நீக்குவோன் ஈண்டு அ

னிக்கு விசேஷணமாக வந்தது. மண். 1 சூக். 27 செய். 10லும் இப்படியே வந்துளது காண்க. அப்பதப் பொருளை மண். 1 சூக். 114 செய். 1ற் பார்க்க.

வருக்கம் 17.

6. தூய்மையுறு மொளி வாய்ந்தோ, யோதாவே,
யெக்கியத்திற் சூழ்ந்து நின்றோர்,
வாய்மையொடு முனைப்பணிய விரும்புபவ
ருன்னட்பை மருவ வெண்ணி
வேய்தலுறு முன்கிரகத், தக்கினியே,
தருப்பையினை விரித்து மாந்தர்
தோய்தலுற வுண்ணுமைந்தா, ரவர்களுக்குச்
செல்வமதை தோய்த்தி டாயே.

(இ-ள்.) பாவகமான தீப்தியோடு கூடியவனே! ஹோதாவே! அக்கினியே, யக்ஞத்தைச் சூழ்ந்து நின்றவர்களும், உன்னை யுண்மையோடு ஸேவிக்க விரும்புபவர்களும், உனது சிநேகத்தை யடைய விரும்புபவர்களுமான நேதாக்களாகிய யஜமானர்கள், அலங்கரிக்கப் பெற்ற வுனது கிரகத்தில் தருப்பைகளை விரித்துப் பொருந்த வுண்ணுமைந்தார்கள். அவர்களுக்குச் செல்வத்தைத் தருவாயாக—(எ-று.)

7. தரோதயமா யவனுறவே கருமமுளோ
ரவன்றன்னைத் தாங்குங்காலை
யுரோதசியில் மகத்தான வந்தரத்திற்
பூரணமா யொளியை யேய்த்தான்;
வரோதயமா வெனக், கவி பூண்கூட்டுபவ
னவன்கீர்த்தி மருவுவிக்கப்
புரோகிதரா லத்துவரத் துக்காக
முன்னயக்கப் பொருந்துவானே.

(இ-ள்.) யக்ஞ கர்மங்களோடு கூடியவர்கள் அக்கினி பூமியிலுதித்ததும் அவனைத் தாங்கும்போது அவன் பூமி, வானம், விசாலமான அந்தரம் என்னு மூன்றிடங்களையும் தனது ஒளியினு னிறைத்தான். ஞானவானும், பிரஜைகளுக்கு உணவுப்பொருள்களைத் தருபவனுமான வவ்வக்கினி, யஜமானர்களுக்குக் கீர்த்தியைத் தோய்க்கவும், யாக கார்யங்கள் நடைபெறவும், சிறந்த குதிரையை முன்னடத்திக் கொண்டு போவது போல முன்னுற் கொண்டு போகப் பட்டுப் பொருந்துவான்—(எ-று.) வரோதய, புரோகித வென்பவை எதுகை நிறைக்க வந்தன.

8. வணங்குறுவீ ரவிக்கொடையோன் றனைநல்ல
வத்துவரம் வாய்ந்தான் றன்னை;
யிணங்குறவே சேவிப்பீ ரிலக்கின்ப
மியைப்பானைப் பிறப்போர்ந்தானை;

வணங்கு மகந்தனைக் காண்பான் றேருளவன்
பெரியனவன் மகிழ்ந்து நன்கே
கணங்குழுவுந் தேவர்புரோ கிதனாக
வக்கினியுங் கடிதா னானே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு அவியைச் சுமந்தளிப்பவனும், நல்ல யக்ஞம் வாய்த்தவனுமான வவனை நமஸ்கரிப்பீர்களாக. யக்ஞக் கிரகத்தில் இன்பத்தைத் தருபவனும், ஜாதவேதஸனுமான வவனைச் சேவிப்பீர்களாக. தேர் வாய்ந்தவனும், பெரியவனுமான வவன் ரிதத்தைத் தோற்றும் மககாரியங்களை நன்றாகக் காண்பான். தேவர்களுக்குப் புரோஹிதனாக வவ்வக்கினி யானான்—(எ-று.) கணங்குழுவும், எதுகை நோக்கியும், கடிது மோனை நோக்கியும் சேர்க்கப் பெற்றன.

9. அமரர், விரும்புற் றவர்கள், மகத்துவஞ்சா
ரக்கினியி னார்ந்த மூன்று
திமிர மகற்றிடுஞ் சுடர்கள் சூழ்ந்துசெலு
மியல்பினவைச் செம்மை யாக
வமலமுறுத் திய வன்றே ரெவற்றினையுந்
தாங்குமிய லவற்றி னொன்றை
நிமிர்தர மர்த்ய ரிடத்திருத்தார் மற்றிரண்டுந்
துணையுலகை நேடிச் சென்ற.

(இ-ள்.) மரண மற்றவர்களும், (அக்கினியை) விரும்புபவர்களும், மகத்துவம் வாய்ந்த அக்கினியினது (பார்த்திவ, வைத்யுத, ஸூர்ய ரூபர்களான) மூன்று சூழ்ந்துசெல்லு மியல்பினையுடைய சுடர்களைப் பரிசுத்தப் படுத்தியவர்களுமான தேவர்கள், எல்லாவற்றையும் பாலிக்குந் தன்மை வாய்ந்த அச்சுடர்களுள் ஒன்றாகிய அக்கினியைப் பூமியிலுள்ள மர்த்தியர்களிடத்துத் தந்தார்கள். மற்றைய மின்னலும், ஸூர்யனுமான சுடர்களிரண்டும், பூமியினுடன் பிறந்த உலகங்களாகிய அந்தரிக்ஷம், வானம் என்னு மிடங்களுக்குச் சென்றன—(எ-று.)மேனாட்டாசிரியர் புஜம் என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் பாலிக்குமெனச் சுடர்களினது விசேஷணமாகச் சேர்க்காது, புசிப்புக்காக அல்லது அநுபவத்துக்காக எனப்பொருள் கொண்டு மர்த்தியர்களுக்குத் தந்தார்களெனக் கூட்டுவர். திமிர மகற்றுமெ் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

10. தனம் விரும்பு மானிடர்கள் சனங்களுக்குக்
கவியாகச் சாரன் றனைச்
சனங்களது நாயகனை வாளினைப்போற்
கூராகச் சமைத்தார் நன்கே;
கனலியவன் மேலெழுந்து கீட்டலத்தும்
பரவுறவே கடிதிற் செல்வான்;
அனலவனிப் புவனத்திற் கருப்பமதாய்த்
தனைத்தாங்கி யமைத்தானன்றே.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 2.

(இ-ள்.) ஜநங்களுக்குள் கவியாக விருப்பவனும், சனப்பதியுமான அக்கினியைச் செல்வம் விரும்பு மனிதர்கள் வானைப் போலத் தீட்சண்யமா யிருக்கும்படி நன்றாகச் சமைத்தார்கள். அவ்வக்கினி மேல் நோக்கியெழு வது மன்றிக் கீழ்ப்புறத்திலேயு வியாபிக்குமாறு செய்யுமவன், அவன் எல்லாப் புவனங்களிலும் கருப்ப ரூபமாகத் தானே யமைந்து நின்றான்—(எ-று.)

வருக்கம். 18.

11. அவன் வளர்வான் சடரங்கடனிற் றோன்றுங்
காளை; பலவுழகார் காட்டுந்
தவனெளியின் முழங்கினனால் வைச்சுவா
நர,னரியி, னமரத் தன்மை
யிவணறியா னெடுந்தூரம் விரிதேசோ
டுசடன்ற னெண்ணம் போலத்
தவிலைப்போ னரதனங்க ளாரடிசேர்ந்து
வசுவதனைத் தயையி றேடே.

(இ-ள்.) பிராணிகளின் வயிறுகடோறும் தோன்றும் காளையாகிய வவ்வக்கினி அங்கே வளர்கிறான். வைச்வாநரனும், மானை மற்றவனும், வெகு தூரம் பரவும் தேஜஸ்களோடு கூடியவனும், அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு ஆதநங்கள் நிறைந்த செல்வத்தை விசேஷமாகக் கொடுப்பவனுமான அக்கினி சிங்கத்தைப் போலச் சித்திரவர்ணங்களுள்ள அரணிக்கட்டைகளிற் சப்தித்தான்—(எ-று.) முழங்கினன் எனமுற்றுவினையாகக் கொள்ளாது சப்தித்தவன் வளர்கிறான் எனவே மூலநூலில் உள்ளது.

12. நன்மறையோர் தாம்போற்று வைச்சுவா
நரன்பழமை நாடி நாகத்
தெண்ணுதிவப் பிருட்டமதி லெறினனால்;
அவன்முன்போ லிறைஞ்சிப் போற்றுநர்
சொன்னருக் கெனத்தனங்க டமைத்தோற்றிச்
சாக்கிரத்துத் தோய்ந்தெழுக் காது
முன்னுபொது நெறியாகு மாகாய
மார்க்கமதி னுருள்கின் றனனே.

(இ-ள்.) நல்ல மந்திரங்களோடு கூடியவர்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றவனாய் வைச்வாநரனாகிய அக்கினி பழமை போல நாகத்தில் விண்ணின் அடிப்பக்கத்தில் எறினான். அவ்வக்கினியே முன்போல ஸ்தோதாக்களாகிய மனிதர்களுக்குச் செல்வத்தைச் சிருஷ்டித்து, ஜாகரூகனாய்த் தேவர்களுக் கெல்லாம் பொதுவான நெறியாகிய ஆகாச மார்க்கத்தில் ஸூரிய ரூபமாக உருண்டு செல்கிறான்—(எ-று.) வைச்வாநரன், எல்லா நரர்களுக்கும் பிரியமானவன். நாகம் என்பதற்கு கம், சுகம், அகம், (எதிர் மறை) துக்கம், நஅகம், துக்கமற்ற விடம், விண்ணெனப் பதப்பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். திவப்பிருட்டம் என்றது பூமியும் வானும் கூடுவதாகத் தோன்று மிடத்தை. அதனை அந்தரிட்சத்தின் மேல் விரிந்துள்ள விடம் என்று ஸாயணர் கூறினார்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

13. எக்கியனை, ரிதத்தவனை, விப்பிரனை,
யுரையுளனை, யெண்ணும் வானிற்
புக்குறைவோன் றனை, மாதரிச்சுவான்
றந்தவனைப், புகலுங் காந்தி
மிக்க வழகான கமனத்தவனைப்,
பொன்கேச மொளிர்ந்தோன் றன்னைத்,
தக்கவொளி யக்கினியை, நூதனவாழ்
வெய்துறயாஞ் சாற்றுவோமே.

(இ-ள்.) யக்ஞார்ஹனும், ரிதம் (பலம், அல்லது நியதி) வாய்ந்தவனும், மேதாவியும், உக்தங்களாற் புகழ்ப்படுபவனும், வானில் உறைபவனும், மாதரிச்வானால் பூமியின்கணுள்ள மனிதர்க்காகக் கொண்டுவந்து தரப்பட்டவனும், பலவித அழகோடு கூடிய கமனங்களுள்ளவனும், ஸ்வர்ணமயமான கேசமாகிய சுடர்களோடு கூடியவனுமான சோபன வொளியொடு கூடிய அக்கினியை நூதனமாகிய வாழ்வைப் பெறுமாறு யாங்கள் துதித்து இரப்போம்—(எ-று.)

14. தூய்மையனை, மகம்விரும்பி விரைபவனை
யெவற்றினையுந் தோற்றுவானை,
வாய்மையுறத் திவக்கேது வாவானை,
யொளியோன்கண் மருவுவானை
யெய்வுறவே வைகறையில் விழிப்பானை,
யக்கினியை, யிரும்வானத்துத்
தோய்தலைவன் றனைத், தோற்காப் பெரியவனை,
நமங்களினாற் றுதிப்போம் யாமே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானவனும், யாகத்தை விரும்பி விரைவாக வருபவனும், எல்லாவற்றையும் கண்ணுக்குத் தோற்றுபவனும், விண்ணின் கொடிபோல்பவனும், சூரியனிடத்துத் தங்குபவனும், வைகறை யாமத்து விழிப்பவனும், வானிடத்திற் றலையானவனும், ஒருவராலும் முறியடிக்க முடியாத பெரியவனுமான அக்கினியை நாங்கள் நமங்களோடு துதித்திரப்போம்—(எ-று.)

15. மலர்ச்சியுளவோதாவைத், தூய்மையனைக்,
கொடைசிறந்த மனத்தோன் றன்னை,
நவிக்குமிருங் குடிலமிலாப் புகழோனை,
யெவர்தமையு நாடிக் காணும்
நிலைத்தகுணத் தவனைச், சித்திரத்தமைந்த
தேரெனவே பொலிவினின்று
தலத்தவருக் கெக்காலு மிதம்புரிவோன்
றனை, யிரப்போந் தனத்தை யின்றே.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 3.

(இ-ள்.) முகமலர்ச்சி யோடு கூடிய ஹோர்தாவும், பரிசுத்தனும், தான மனத்தனும், வஞ்சனை யில்லாதவனும், உக்தங்களாற் புகழப் படுபவனும், எல்லாரையும் பார்க்குந் தன்மையனும், நானு வர்ணங்களோடு கூடிய தேரைப்போல உடற்பொலிவோடு விளங்குபவனும், பூதலத்துள்ள மனிதர்களுக்கு எல்லாக் காலத்திலும் ஹிதஞ் செய்பவனுமாகிய வக்கினியைத் தனங்களைத் தருமாறு யாசிப்போம்—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

237. (3) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: வைச்வா அக்கினி.

1. நெடுந்தூர மொளிர் சுடரோன் வைச்சுவா
நரனுக்கு நிறை ஞானத்தர்
கடம்பாடி னுறுநெறியி னவன்கடுக
மகமதனிற் காசில் பொன்னை
யிடம்பாடு பெறத்தந்து சேவிப்பார்;
மரணமிலா வெரியுந் தேவர்க்
குடம்பாடி னுழைப்ப,னதாற், சநாதவறங்
களைநிந்திக் துரையார் யாரும்.

(இ-ள்.) நெடுந்தூரந் தனது கிரணங்களைச் செலுத்திப் பிரகாசிப்பவனுகிய வைச்வநராக்கினிக்கு நிறைந்த ஞானத்தோடு கூடிய மேதாவிகள் அவன் கட்டாயமாக யக்ஞ நெறியை நோக்கிக்கடுகிவருமாறு, யக்ஞத்தின் ரமணீயமான ஸ்தோத்திரங்களாகிய செல்வத்தை நிறைய வளித்து அவனைச் சேவிப்பார்கள். மரண மற்றவனுகிய வக்கினியும் தேவர்களுக்கு உவப்பாகும் வண்ணம் அவர்களுக்குப் பணிசெய்வான். அதனுல், ஸநாதனமாகவுள்ள யக்ஞ கர்மங்களாகிய தர்மங்களை ஒருவரும் தூஷிப்பதில்லை—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் கடைவாக்கியத்தை அக்கினிக் கேற்றிக் கூறுவர்.

2. கட்கினிய வோதாபூ வானிடையே
தூதாகக் கடிதிற் செல்வான்;
மட்கினிய மாந்தர்களின் புரோகிதனுய்
நன்கமர்ந்து, மகத்தா யோங்கித்
திட்பமுறு மகவிலத்தைச் சுடர்களினு
லலங்கரிப்பான், தேவர் தூண்ட
வொட்பமுறு மக்கினி, போற்றிறதனது
செல்வமென வுற்றேன் றுனே.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியனும், ஹோதாவுமான அக்கினி பூமிவானங்களுக்கிடையில் தேவ தூதனாகச் செல்லுகிறான். தேவர்களைவிட்டு வந்தவனும், ஸ்தோத்திரங்களைச் செல்வமாக வுடையவனுமான அக்கினி மனிதர்களுக்குப் புரோஹிதனாய் நன்றாகவமர்ந்து, பெரிய யக்ஞக் கிரஹத்தைத் தனது சுடர்களால் அழகு படுத்துகிறான்—(எ-று.) மட்கினிய, ஒப்பமுறு என்பனஎதுகைநோக்கிவந்தன.

3. எக்கியத்தின் கேதுவினை, மன்றநிறை
வினைக்குபிற்று மேது தன்னை,
அக்கினியை, விப்பிரர்தாம் மனமார
வணங்குகின்றார்; அணியார் போற்றோர்
தக்கதம தருங்கன்ம மெவற்றினையுந்
தாம்பெருமை சாரன் ஞன்பா
லெக்கியஞ்செய் யஜமானன் சுகங்களினைப்
பெறுவானிங் கிச்சிக் கின்றான்.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தின் துவசனும், யாக சபையில் மாந்தர் நிறைந்திருப்பதற்குக் காரணமானவனுமான அக்கினியை விப்பிரர்கள் மனப்பூர்வமாக வணங்குகிறார்கள். அழகிய ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடுவோர் தமது கர்மங்களையெல்லாம் ஒரு மிக்கக் கூட்டி யளிக்கு மவ்வக்கினியினிடத்து, யஜமானன் சுகங்களைப் பெற விரும்புகிறான்—(எ-று.)

4. எக்கியத்தைப் பாலிப்போன், ஞானமொழி
யோர்க்குரத்தை யியைப்போன், ரித்து
விக்கரது ஞானமதைச் சாதிப்போ,
னவர்கருமம் விழைவிற் கேது,
புக்கனுற் பல்லுருவி னுரோதசிக்குள்;
மாந்தரிடைப் பொருந்து மன்பு
மிக்கவனற் கவிதனது தேசுவலி
தனைப்புகழ்ந்து விளம்ப நின்றான்

(இ-ள்.) யக்ஞத்தின் பிதாவும், ஞானம் வாய்ந்த ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்பவர்களுக்குப் பலத்தை யளிக்கும் அஸுரனும், ரித்விக்குக்களின் ஞானசாதனமும், அவர்களுடைய கர்ம ஸாதனமுமாகிய அக்கினி பலவித ரூபத்தோடு பூமிவானங்களுக்குள் நுழைந்தான். மனிதர்களிடத்து அன்பு மிகுந்தவனும், கவியுமான அவ்வக்கினி தனது தேஜோபலத்தை யஜமானர்கள் புகழ்ந்து கூறுமாறு அமைந்து நின்றான்—(எ-று.)

5. இன்பமியை யக்கினியை, யிரணியத்தே
ருடையவனை யெண்ணு நீரி
லன்புடனே யுறைவானைப், பிங்கலத்தோ
லுள்ளவனை யனைத்து மோர்ந்து

மண்டலம் 3 சூக்தம் 3.

வன்புபெறு நற்கீர்த்தி வைச்சுவா
நரனவனை மதிக்கும் வேக
மொன்றுறப் பல்லிடந் தோறும் பரவுவனைத்
தேவரிவ ணுறுவித்தாரே.

(இ-ள்.) ஆஹ்லாதத்தைத் தருபவனும், பொன் மயமான தேரோடு கூடியவனும், தண்ணீர்களுக்கு ஞானைபவனும், பிங்கல வர்ணத்தோடுள்ளவனும், ஸர்வக்ஞனும், சத்துருக்களை வதைக்கும் வலிமை பெற்றவனும், நல்ல கீர்த்தி அல்லது ஒளியுள்ளவனும், வைச்வாநரனும், வேகத்தோடு எல்லாவிடங்களிலும் வியாபிப்பவனுமாகிய அக்கினியைத் தேவர்கள் இவ்வுலகத்துக் கொண்டுவந்தமைத்தார்கள்—(எ-று.) ஹரிவ்ரதம் என்பதற்கு பிங்க நிறமுள்ளவனென்று ஸாயணருரை கூறுவர். பசுமையான விடங்களுக்கு நாதனென்ன மோனுட்டாசிரியர் கூறிப் புதர்களும், மரங்களும் நிறைந்த இடங்களுக்கு நாயகனென்பது கருத்தென்பார். ஹரித்வ (ச்) சம் என்பது சா கார்ந்த மென ஸாயணர் கூறுவதாற் செய்யுளில் பிங்கலத் தோனுள்ளவனை யெனக் கூறினர்.

வருக்கம். 20

6\. தேவரொடு மகமுடிக்கும் வாகதர்க
ளொடுந், தொழிலார் செய்யோ ரூற்றும்
பாவுபல வுருவுடைய வெக்கியங்க
ளுருப்படுத்திப் பரிவின் வேக
மேவுபவ னாகித்தேர் படைத்தோனாய்த்
தானவுள மேவி யோனு
யோவுறவே யவதூற்றை யொழிப்பவனு
யக்கினியுள் ளுறுகின் றனே.

(இ-ள்.) தேவர்களோடும், மகங்களைச் சாதித்து முடிக்கும் வல்லமையுள்ள ரித்விஜர்களோடும் பொருந்தி, கர்ம நிறைவுள்ள மனிதன் செய்கின்ற பலவுருவத்தோடு கூடிய வெக்கியங்களை யுருப்படுத்தி, வேககாரியாய்த், தேர் படைத்த நேதாவாய், வண்மை பூண்ட மனத்தனாய், அவதூறுகளை யொழிப்பவனாய் அக்கினி பூமிவானங்களுக் குள்ளே அங்கு மிங்குமாகத்திரிகிறான்—(எ-று.) பலவுரு என்றது, புரோடாசம், பசு, ஸோமம் என்னும் அவிப்பொருள்களைக் கருதியும், ஏகாஹம் முதல் ஸத்ரயாக மீறாகவுள்ள பல் வகைகளைக் கருதியு மென்பார் ஸாயணர். வாகதர், ரித்விஜர்கள்.

7\. அக்கினியே, வாழ்நாளு மேன்மையுறு
புத்திரரு மணையப் பாடாய்;
தொக்கவளம் பொருந்துவதோ டெங்களுக்கிங்
குண்டியுறச் சோதி வீசாய்;
மிக்கமகத் துவம்லாய்ந்தோன் வயமதனை,
விழிப்புளவ, மேவு விப்பாய்;
தக்கமகத் தொழிலோயன் பொடுமேதைத்
தேவர்களைச் சார்வோ னீயே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீண்ட ஆயுட்காலமும், நல்ல சந்ததியு முண்டாகுமாறு தேவர்களைக் குறித்துப் பாடுவாயாக. மிகுந்த வளங்களைச் சேர்ப்பதோடு எங்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் உண்டாகும் வண்ணம் (மழை பெய்யுமாறு) சோதியை வீசுவாயாக. மிகப் பெரியவனான யஜமானன் வெற்றியைத் தரும் அன்னத்தை யடையுமாறு, சாக்கிர நிலையிலுள்ளவனே, செய்விப்பாயாக. யக்ஞகர்மத்தோடு கூடியவனே! மேதாவிகளான தேவர்களை யுன்போடு அடைய விரும்புபவன் நீ—(எ-று.)

8. மகத்துவனை, யதிதியினை, நரப்பதியை,
யொழுங்காக மதிக்கன் மங்க
ளிகத்துறவே நடத்துவனை, வாகதர்கள்
விழைபவனை, யாகந் தம்மை
யகத்துநினைப் பூட்டுவனைச், சாதவே
தசனவனை, யணையும் மாந்தர்
மிகத்துதிப்ப ரெக்காலு நமத்தோடு
வாழ்வவர்க்கு விரையு மாறே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், அதிதியும், நரர்களுக்குப் பதியும், புத்தியோடு புனையப்படும் கர்மங்களுக்கு நியந்தாவும், ரித்விஜர்கள் விரும்புபவனும், யாகங்களை ஞாபகப் படுத்து வோனும், ஜாத வேஸனுமாகிய வக்கினியை நரர்கள் தங்களுக்கு வாழ்வு விரைவாக வுறுமாறு, நமங்களோடு எக்காலும் துதித்துப் புகழ்வார்—(எ-று.)

9. ஒளியுள்ளோன், றேவ,னனி யின்பளிப்போ,
னற்றேரை யுற்றோ, னங்கி,
வளமுள்ள புவிகளினைத் தன்பலத்தாற்
சூழ்ந்தடர்ந்தான்; வளத்தி னரைப்
பலவரையும் பாலிப்போன், றமமதனி
லுவந்திருப்போன் பழகு நோன்பை
யொளிபெறவே யலங்கரிப்போ மெக்காலுந்
தோத்திரங்க ளுரைத்து யாமே.

(இ-ள்.) சாந்தி வாய்ந்தவனும், தேவனும், நல்ல இன்பத்தை யளிப்பவனும், தேரோடு கூடியவனுமாகிய வக்கினி, எல்லா வளம் பொருந்திய பூமிகளையும்தனது பலத்தாற் சூழ்ந்து அவ்விடத்தில் நிறைந்துநின்றான். வளத்தோடுறுமாறு அநேகரையும் போஷிப்பவனும்யக்ஞக்கிரஹத் திலுவப்போடு தங்குபவனுமான அவ்வக்கினியின் விரதங்களை யாங்கள் ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி எக்காலத்தும் நன்றாக அலங்கரிப்போம்—(எ-று.)

10. திறமையுளோய். வைச்சுவா நர,வுனது
தேசுக்கள் செவ்வே யாவு
மறவுணரு மவற்றினையான் றுதிக்கின்றேன்;
பிறந்ததுமே யார்த்தா நின்றாய்

மண்டலம் 3 சூக்தம் 4.

குறையொடுவா னிரண்டோடு புவனங்க
டமை;யங்கி, சாற்று மெல்லா
முறைவாய்ந்த வவற்றினையு மனமார
நீசூழ்ந்து மொய்த்திட் டாயே.

(இ-ள்.) சாமர்த்தியமுள்ளவனே! வைச்வாநரனே! அக்கினியே! எல்லாவற்றையு மறியக்கூடிய உனது தேஜஸ்களை யான் போற்றுகின்றேன். பூமி வானங்களையும் பூதக்கூட்டங்களையும் நீ பிறந்தவுடனேயே நிறைக்கின்றாய். எல்லாவற்றையும் மனமார நீயே சூழ்ந்து மொய்த்திருக்கிறாய்—(எ-று.)

11. ஈதுண்மை, வைச்சுவா நரன்செயல்கள்
பெரியவையாம்; ஏகன் ஞானி
தீதில்லாக் கன்மநசை யானளிக்கின்
றன்பொன்னைச்; செய்ய வங்கி
தாதுண்மை மிகப்படைத்த தாய்தந்தை
யிருவரெனுங் தரணி வான
மோதுண்மைப் பெருமையுட னுறப்புரிந்து
பிறந்திட்டா னுலகிற் றனே.

(இ-ள்.) வைச்வாநரனது செய்கைகள் மிகப்பெரியவை யென்பதுண்மை. கவியாகிய அக்கினி ஏகனாய் சற்கர்ம விச்சையால் செல்வங்களைத் தானுஞ்செய்கிறான்; அக்கினியானவன், ரேதஸ் மிகுந்த தாய் தந்தையர்களாகிய பூமிவானங்கள் பெருமையோடுறும்படி உலகிற் பிறந்தான்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் உரை வேறு.

வருக்கம் 21.

238 (4) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 4.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: ஆப்ரீக்கள்.

இவ்வாப்ரீ சூக்தம் இவ்வஷ்டகத்து வந்துள்ள நான்காவதென வறிக. ஆப்ரீ தேவதைகளைப்பற்றி மண். 1 சூக். 142 இன் தலைப்பிற் பார்க்க. இது தநூநபாத் சூக்தமாம்.

(வேறு.)

1. நன்மனத்தோடு மோர்க சமித்துக்க டம்மை; எங்கண்
நன்மனத்தோடு செல்வ நல்குக சோதி தோறும்;
பொன்மனத் தேவர் தம்மைப் பொருத்துகவணங்கத்தேவே;
நன்மனத்தோடு மங்கி நண்பரைப் பணிக நண்பாய்.

(இ-ள்.) ஒவ்வொரு ஸமித்தினையும் நல்ல மனத்தோடு உணர்ந்து கைக்கொள்வாயாக. உனது சுடர்கள் ஒளிவிட ஒளிவிட எம்மிடத்து நல்ல மனத்தோடு செல்வத்தைத் தருவாயாக. தேவனே! வணங்குவதற்காகத் தேவர்களை இங்கு கொண்டு வருவாயாக. அக்கினியே! நல்ல மனத்தோடுசிநேகிகளை சிநேகிதனைப் பணிவாயாக—(எ-று.)

2. மித்திரன், வருணன், அங்கி யென்னு மித்தேவர் நாளு
நத்திய மூன்று போதும் வணங்குற நிற்போம் யாரவ்
வுத்தமத் தநூநபாத்தே யோங்குசீ ரிழு திடங்கொ
ளித்தரை யெம்மகத்தை யினிய நீர்த்தாக்க நீயே.

(இ-ள்.) மித்திரன், வருணன், அக்கினி என்னும் தேவர்கள் நாள்தோறும் காலை மாலை உச்சியென்னும் முக்காலங்களிலும் வணங்குமாறுநிற்கும் பெருமை வாய்ந்த தநூநபாத்தென்னும் தேவனே! நெய்க் (வளம் என்றபடி)கு இடமாக அல்லது காரணபூதமாகச் சீர்பெற எங்களால் அமைக்கப்பட்ட இவ்யக்கியத்தை மதுர நீர்மையோடு கூடியதாகச் செய்வாயாக—(எ-று.) தநூநபாத் அக்கினியின் ஒரு அவஸரம். தன்னுடலினின்றுனே பிறந்தவன் என்பது அச்சொல்லின் பொருள், தநூநபாத்தும் அக்கினியும் வஸ்துவில் ஒருவரே யெனினும் அவஸர பேதத்தினால் வேறு பிரித்துக்காட்டினர். மேனாட்டாசிரியர், 'மித்திரனும் வருணனும் வணங்கும் அக்கினியும் தநூநபாத்துமாகிய நீ எமது யக்ஞத்தை இனிமையுள்ளதாகச் செய்க'. என்று பொருள் கூறுவர் அதன் சிறப்பின்மையறிக.

3. எவ்வித வரனு மேய்க்கு மேத்து நாம்நமத்தினோடு
மொவ்வுறு மவியூ ணோடு மொரு முகமாக நேரே
செவ்வையின் முதற்கட்போற்றக் காளையோதாவைச் சேரல்;
திவ்வியர் போற்றக்காரைச் சேவிக்க லவன் யாந் தூண்ட.

(இ-ள்.) எல்லாவித நன்மைகளையுஞ் சேர்க்கின்ற எமது ஸ்துதியும், நமஸ்காரங்களோடும் அவியுணவுகளோடும்யாம் நேர்முகமாக நின்று முதலில் வணங்குறுமாறு ஸம்பத்தை வருஷிக்கும் காளையும் ஹோதாவுமாகிய வக்கினியை யடையட்டும். எங்களால் தூண்டப்பட்டவனாய் அவனும் வணங்கத்தக்க தேவர்களைப் பூஜிக்கட்டும்—(எ-று.) போற்றக்கார்: போற்றத் தக்கார். ஓதா, ஹோதா.

4. மகத்துநீர் செல்லுமார்க்க மூர்த்துவமாக மன்னிற்
றுகப்புடன் சோதிக்கற்றை யோங்கின ரஜத்தின் மேக்கே;
தகப்பயின் றமர்ந்தான் ஹோதன் றிவத்துறு நாபிக் கண்ணே;
மிகப்பரப்பினந் தருப்பை தேவரு மேவு மாறே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தினிடத்து (அக்கினியும் பர்ஹியுமாகிய) நீங்களிருவரும் செல்லும் மார்க்கம் உன்னதமாகச் செய்யப் பெற்றது. உமது சுடர்க்கற்றைகள் அந்தரத்தில் மேலோங்கின. தேவர்களை யழைப்பவனுகிட் ஹோதா விண்ணைப் போல ஒளி வீசி நிற்கும் இந்த யக்ஞக்ஞாஹத்தின் நாப

அல்லது மத்திய ஸ்தானத்தில் நன்ருய் உட்கார்ந்திருக்கிருன். தேவர்கள் வந்து பொருந்துமாறு தருப்பையை நன்ருக விரித்தோம்—(எ-று.) பர்ஹி தருப்பை.

5. மனத்தினு லுவப்போர் நீரா லெவற்றையுமகிழ்விப்போர்கள்,
இனத்தெழுமாந்தர் பெய்யு மவியின்பாற் றேவர் செல்வார்;
மனித்தரி னுருவையுற்ருேர் மகமதிற் பிறந்த பல்லோர்
மனத்தெணி யிவ்வெ மெக்கி யத்தினை மருவி நிற்க.

(இ-ள்.) மனதினுல் ஸந்தோஷப்படுவர்களும், விசுவத்தையும் (ரி தத்தினுல்) உதகத்தினுல் மகிழ்விப்பவர்களுமாகிய தேவர்கள், ஏழு ஹோதாக்கள் வஷட்காரஞ் செய்து பெய்யும் அவியை நோக்கிச் செல்வார்கள். மனித ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், யக்ஞத்துப் பிறந்தவர்களும், பலருமான துவாராபிமானி தேவதைகள் இந்த எங்களது எக்கியத்தை நோக்கிவருக—(எ-று.)

வருக்கம். 22

6. நீடிய நகையிற், றத்த முருவு வேருன மெய்யிற்,
கூடிய பகலு மல்லுங் கூப்பப் பெற்றவராய்ச் சார்க,
வாடிய வெமக்கின் பத்தை வருண மித்திரர்க ளோடே
நேடிய புகழ்கொள்வேந்தன்மருத்துவ ரியைந்தோ ரேட.

(இ-ள்.) புன்னகை யோடும், தங்கள் தங்கள் உருவம் ஒருவரொருவரின் மாறின சரீரங்களோடும் ஒன்று கூடிய உஷாஸா நக்தாக்கள் (பகலிரவுகள்) ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றவர்களாய், மருத்துவர்களோடு கூடிப் பெரும் புகழ் வாய்ந்த இந்திரனேடு வருண மித்திரர்கள் எங்களுக்கு இன்பத்தை யுதவுமாறு, வரட்டும்—(எ-று.)

7. தெய்வவோ தாவிருவர் முக்கியர் தமைப் புகழ்ந்தேன்;
பெய்யுறு மவியெழுவர் ரிதத்தினைப் புகழ்ந்து சோம
மெய்யுணவதின் மகிழ்வர்; மெய்யினைப் புகல்வார், நோன்பின்
மெய்ம்மையார் நெறியி னேன்பைக்காப்பவர்,மிளிர்குவோரே.

(இ-ள்.) முக்கியர்களான தெய்வ ஹோதாக்களிருவரையும் நான் புகழ்ந்து கூறினேன். அவிசொரியும் ஏழு ரித்விஜர்களும் ரிதத்தை யல்லது யக்ஞத்தைப் புகழ்ந்து ஸோமாஹுதியிற் களிகொள்வர். விரதங்களைப் பரிபாலிப்பவர்களும், ஒளிவிட்டு விளங்குவோருமாகிய ரித்விஜர்கள், விரதாநுஷ்டான நெறியை யநுஸரித்து உண்மையைப் புகழ்ந்து கூறுவார்கள்—(எ-று.)

8. பாரதி பரதிமா ரோடிணைந்திவண் வருக; தேவர்
சாருமா னிடர்களோடு மிளையிவட் சார்க; அங்கி
சாரசு வதிகளோடுஞ் சரச்சுதி மேவ; மூவ
ரேருறு தேவிமாரீண் டியைந்துள குசையி லேய்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) பாரதிகளோடு சேர்ந்து பாரதியாகிய வாக்கு இங்கு வரட்டும். தேவர்களோடும், மனிதர்களோடும் சேர்ந்து, இளையாகிய பூமி இங்கு வரட்டும். அக்கினியும், ஸாஸ்வதிகளோடு சேர்ந்த ஸரஸ்வதியும் இங்குவரட்டும். பாரதி, இளை, ஸரஸ்வதி என்னும் மூன்று தேவிமாரும் இங்கு பொருந்திய தருப்பையி லமரட்டும்—(எ-று.) பரதிமார், பாரதிமார்.

9. தேவனே துவட்டாமிக்கு மகிழ்பவ பின்ன ரெம்மை
யோவறத் தாங்குங் கீர்த்தியுற்ற தாதுவை யுதிர்க்க,
மேவிய கன்மத்தோர் நற்பலமுளோர் பிழிகல்லுற்றோர்
தேவரை விரும்புவோராம் வீரர்கள் சேரு மாறே.

(இ-ள்) தேவனே! துவஷ்டாவே! மிகவும் மகிழ்பவனே! பின்னர் எங்களைத் தாங்குங்கீர்த்தி வாய்ந்த ரேதஸை எங்கள்பால்மகிழ்ந்தளிப்பாயாக. யாங்கள் அதுகொண்டு கர்மத்தோடு கூடியவர்களும், பலமுள்ளவர்களும், ஸோமம் பிழியுங்கல்லைப் பிடித்தவர்களும், தேவர்களை விரும்புபவர்களுமான வீரிய புத்திரர்களைப் பெறுமாறு—(எ-று.)

10. வனப்பதி தேவர் பக்க லவியினை மருவு விக்க;
பினர்ச் சமிதா வதனை யங்கியே பிறங்கு விக்க;
முனர்ச் சனனங்க டேவர்தம்மவை யறியு மன்னோ
னுனத்தகு மோதா வுண்மை மிகுத்தவன் மகமிழைக்க.

(இ-ள்.) வனஸ்பதியே! அவியுணவைத்தேவரது சமீபத்திற் சேர்ப்பாயாக. அக்கினியே! யாகப் பசுவைக் கொல்பவனாகிய சமிதா அவ்வவியுணவைக் கீறியெடுத்துப் பக்குவத்திலமைக்கட்டும். தேவர்களுடைய ஜன்மங்களை யெல்லாம் அறியும் அவ்வக்கினியே சிறந்த ஹோதாவாம். ஸத்தியதானான அவனே தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யட்டும்—(எ-று.)

11. அங்கியே நன்கு மூண்டிங் கணைகவல் விரைவிற் றேவர்
தங்களோ டிந்தி ரன்றோ டெம்வயின்; தருப்பை மீதே
யங்கமார் புதல்வர்ப் பெற்ற வதிதியு மமர்க; சாவே
யிங்குறுத் தேவர் சுவாகா யாஞ்சொல வின்ப மெய்த.

(இ-ள்.)அக்கினியே! நன்றாக மூட்டப் பெற்றவனாய் விரைந்துவரும் தேவர்களோடும் இந்திரனோடும் நீ யொரு தேவனா யெம்மாட்டு வருக. அழகிய புத்திரர்களைப் பெற்றவளாகிய அதிதி இந்தத் தருப்பை மீது அமரட்டும். அமரராகிய தேவர்கள் எங்களுடைய ஸ்வாஹா காரத்தோடு கூடியவர்களாய்க் களிப்படைக—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

239 (5) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 5.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி

மண்டலம் 3 சூக்தம் 5

1. வைகல்கடோறும் விளங்கு மக்கினி கவிகள் மார்க்கத்
தைத்துறுநர் செல்லும் விப்பிரன் விழிப்படைந்தான்; அகம்
வைத்துறுநர் செழுந்த சுடரின் தேவகாமிகளான் ஏற்பட
வைகுறும் வன்னி வாயில் நாகத்திருளினை விரித்தான்.

(இ-ள்.) உஷத்காலங்கடோறும் பிரகாசிப்பவனும், கவிகளது மார்க்கத்திற் செல்பவனும் விப்பிரனுமாகிய அக்கினி ஏற்பட்டெழுந்திருக்கிறான்; வெகு தூரம் விரிந்து செல்லும் சுடர்களையுடைய தேவகாமிகளாகிய ரித்விஜர்களால் ஏற்படப்பெற்றவனும் கவியும் அக்கினியாகிய புரோகிதன் இருள் நிறைந்த வாயில்களைத் திறந்து விட்டான்—(எ-று.)

2. வணங்குதற் குரிய வக்கினி புகழ்பவர் தோத்திரத்தால்
வளர்ந்துற வணக்கு முக்தங்கள் தேவர்கள் பலவற்றில் தேடுங்கால்
புணர்ந்தனன்; ஆதித்யர் பாதை மித்திரன் சுடர்த்து
பிணங்குற விரும்பி வைகு வெழுந்துவ பேணினர் ஏறினே.

(இ-ள்.) புகழ்பவனுகிய அக்கினி, புகழ்பவரது ஸ்தோத்திரங்களாலும், அழகாக வணங்கும் உக்தங்களாலும், தேவர்களாலும் விருத்தி பண்ணப்படுகின்றான். அவ்வக்கினி தேவர்கள் யாவருக்கும் தூதனாகப் பலவிதத்தில் மித்திரன் (ஹோத்ரியர்கள் என்பவர் யாவரோ) ஒளியைப் பெறவிரும்பி உஷஸ்காலம் ஏறுந்தோறும் பிரகாசிக்கின்றான்—(எ-று.)

3. நீரிடைக் கருப்ப மக்கினி மித்திரன் மாதுணர்ந்து
வேண்டுநர் மார்க்கர் வாழ்த்திய பொருந்துவன் தேர்க்கால்
சாதுவ பெறு தேவான்; அன்பிற் சேர்க்கும் ஆர்ப்பான் ஏறுவ
தேவரினல் வசியன் விப்பிரன் ஹோதா சாரிசு ஆகுவன்.

(இ-ள்.) நீரிடைக் கருப்பமாகத் தக்கவனும், யஜமானர்களுக்குக் கண்டவனும், வாழ்த்திய தேர்களால் தான் விரும்பியவற்றைப் பெறுபவனுமான அக்கினி மானுஷீகளான பிரஜைகளுக்கு மித்திரனாய்க் காக்கப்படுகின்றான். பலராலும் விரும்பப் பெறுபவனும், பலராலும் புகழப் பெறுபவனும், ஸ்தோத்திரங்களினது அறிவை யேற்பவனும், விப்பிரனுமான அவ்வக்கினி யஜனத்திற்கு உத்தம வேதியின்மேல் ஏறியமர்ந்தான்—(எ-று.)

4. ஏற்படப்பெற்றோனக்கினி மித்திரன் முழுதுமானவன்;
வாட்டமில் மித்திரன் ஹோதா வருணன் தேவனாயானவன்;
நாட்டுறற்றவன் பிறப்பின், மித்திரன், அத்துவர்யு
கோட்டொலி நதிக்கு நண்பன்கொண்டு ஒன்றாய் போவான்.

(இ-ள்.) ஏற்படப் பெற்றவனுகிய அக்கினி மித்திரன் அல்லது ஸூர்யன் ஆகிறான். மித்திரனென்பவன் வருணனும் ஹோதாவுமாகிறான். ஜாதவேதஸுமாகிய அம்மித்திரன் அத்துவர்யுவும், மேகங்களுக்கும் ஆறுகளுக்கும் நண்பனும், தானமனத்தேர் கூடியவனும், மன்னுதல்தோறும் பிரேரியைக்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

ரும்வாயுவுமாக ஆகிறான்—(எ-று.) செய்யுளில் இறந்தகாலம் துணிவு பற்றி வந்தது. ஒஷதிர: என்பதற்கு ப்ரேரகோவாயு: என்பது ஸாயணருரை. இச் செய்யுள் அக்கினியை ஸர்வாத்மகமாகத் துதித்தது.

5. காண்பரி னுக் கினிய னங்கி கரையற விரிந்த பூமிக்
கென்று மன்பிலுற்ற முக்கிய பதத்தைக் காப்பான்;
விண்மணி யாமகானின் சரணத்தைக் காப்பான்; நாபி
யுண்மரு வெழுவர்க்காப்பான்; தேவர்தம்விழாக்காப்பானே.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியனாகிய அக்கினி எல்லையற விரிந்துள்ள பூமிக்குப் பிரியம் வாய்ந்த முக்கிய பதமாகிய யாகதலத்தைக் காப்பாற்றுகிறான், மகத்துவம் வாய்ந்த ஸூரியனது சரணம் படுமிடமாகிய அந்தரிட்சத்தை ரட்சிக்கிறான். நாபிஸ்தானமாகவுள்ள அவ்வந்தரிட்சத்திற் பொருந்தை எழு மருத்துக் கூட்டத்தையும் காக்கிறான் தேவர்களது விழாவாகிய யக்ஞத்தையும் இரட்சிக்கிறான்—(எ-று.) ஸாயணர் வே: ரிப: எனச் சேர்த்துப் பொருள் கூறியுள்ளார். மேனாட்டாசிரியர் வே: பட்சி யென்று பொருள் கூறி அச்சொல் சூரியனைக் குறிக்குமென்பர்.

வருக்கம். 24.

6. பொருளெலா முணர்ந்ததேவன் ரிபு தனக்கென்னப்போற்றற்
குரியசோபனமி நாமத்தை யாற்றினான்; பரந்து தூங்குஞ்
சுடரழ னெய்யி னோங்கும்; சாரு மவ்வெரி யதற்கிங்
கொருபழுதும் முறாம லுட்பதங் காக்கின்றானே.

(இ-ள்.) எல்லாவித ஞானங்களையு மறிந்த தேவனும், ரிபுவு (வேலையிற்றிறமை வாய்ந்தவ னென்பது பொருள்) மான வக்கினி வணங்கத்தக்கதொரு அழகிய நாமத்தைத் (ரூபத்தை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர் ஜலத்தை யென்பார் ஸாயணர்) தனக்காக ஏற்படுத்திக் கொண்டான். விஸ்தாரமாகவின்று, தூங்குவதுபோலச் சாந்தஜ்வாலையோடு கூடியிருப்பினும், அவனது சருமம் அல்லது ரூபம், நெய்யூற்றி யொளிரும் நெருப்புப் போலவே விளங்கும். அவ்வக்கினி அவ்வுருவத்துக்கு ஒருபழுதும் நேராதபடி அந்தஸ்தானத்தைச் சாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றுகிறான்—(எ-று.) ரிபு, வேலையில் திறமை வாய்ந்தவன் என்பது பொருள்; மஹான் என்பர் ஸாயணர்.

7. விரும்புறு மங்கி, நெய்யோ டுற்றது விரிந்த கீர்த்தி
பரும்பிய, தெவருமாசைப் படுமிட மதனிற் சார்ந்தான்;
பெருந்தட ருள்ளோன் சுத்தன் பாவகன் மகிமைவாய்ந்தோ
னரும்பெற விருதாய் மாரை யடிக்கடி புதுப்பிக்கின்றான்.

(இ-ள்.) பலராலும் விரும்பப்படும் அக்கினி, நெய்யோடு கூடியதும், பரந்த புகழ்க் கீர்த்தியோடு கூடியதும், எவருமாசைப் படத்தக்கதுமான விடத்திற் பொருந்தினான். பேரொளியோடு கூடியவனும், சுத்தனும், பொருள்களைத் தூய்மைப் படுத்துபவனும், மகத்துவனுமான அவ்வக்கினி இராப்பகலாகிய (இரண்டு) தாய்மார்களையும் அடிக்கடி புதுப்பிக்கிறான்—(எ-று.)

மண்டலம் 3 சூக்தம் 5.

8. தற்பொழு தூதித்தோன், கீழ்நோக் கோடுறுநீரிற்,சோபை
முற்படப் பலன் றேய்க்கும்புல் நெய்யினால் வளர்த்தகாலை
பொற்பொடு கனன்று ஞேடதிக்களால்; இருபிதாக்க
ளற்பகட்டினிற் றங்குற்ற வக்கினி யெம்மைக் காக்க.

(இ-ள்.) ஸத்யோஜாதனாகிய அக்கினி, கீழ்நோக்கிற் செல்லும் தண்ணீரைப் போல அழகு தோன்றுமாறு, ஸத்திய பலனைத்தரும் தருப்பையானது நெய்யைச் சொரிந்துத் தன்னை வளர்த்தபோது, ஒஷதிகளாகிய ஸமித்துக்களால் நன்றாக வொளிவிட்டு வளர்ந்தான். இருபிதாமார்களாகியதியாவாப்பிருதிவிகளின் அன்பு வாய்ந்த மடியிலுள்ள அக்கினி எங்களைக் காக்கட்டும்—(எ-று.)

9. துதியுற்றுச் சமித்தாலோங்கி மகத்துவந் தோய்ந்தோன்,பூமி
வதியுற்ற நாபி தன்னில் வதிந்து பின் னந்தரத்தி
னதியுச்சத்தொளிர்ந்தான்; அங்கி,தேவரை,நண்பன்போற்
றோன்
விதியுற்ற தூதன் மாதரிச்சுவான் மகத்திற் சேர்க்க.

(இ-ள்.) எங்களாற் றுதிக்கப்பெற்றவனாய் ஸமித்துக்களால் மகத்துவத்தை யடைந்தவனான அக்கினி, பூமியின் மீது உத்தர வேதியாகிய மத்தியஸ்தானத்தில் தங்கிப்,பின் ஆகாய வுச்சிவரையில் மேனோக்கிப் பிரகாசித்தான். எல்லாருக்கும் நண்பனும், எல்லாராலும் துதிக்கப்பட்டவனும், தேவதூதனும், மாதரிச்வானும் ஆகிய அக்கினி தேவர்களை யக்ஞஸ்தலத்துக்குக் கொண்டுவரட்டும்—(எ-று.) மாதரிச்வான் அந்தரிக்ஷத்தில் வஸிக்கும் ஸூர்யன், அல்லது அரணிக் கட்டைகளில் தோன்று மக்கினி என இரு பொருள்படு மென்பார் ஸாயணர். ஈண்டு மாதரிச்வான் என்ற சொல்லை அக்கினியென்ற பொருளிலேயே உபயோகித்துள்ளார். இச்சொற்கு வாயு முதலிய வேறு பொருள்களுமுண்டென வறிக. மண். 1. சூக். 31. செய். 3பார்க்க.

10. மகத்துவ னங்கி சோதிகம்மி லுத்தும ஞகத்தை
வகித்துளதேசாற்றம்பித் துயர்ந்துறத் தாங்கினானால்,
நுகைக்கணுற் றிட்ட வவ்ய வாகனைப் பிருகு நின்று
முகப்புற மாதரிச்சு வானு மூட்டிட்ட போதே.

(இ-ள்.) பிருகுக்களாகிய ஆதித்யரச்மிகளி னின்றும்,மறைவாக வசித்திருந்த ஹவ்ய வாஹனனாகிய அக்கினியை மாதரிச்வானாகியவாயு வெளிப்படுத்தி மூட்டிவிட்டபோது, மகத்துவனும், சோதிகளி லுத்தமனுமான அக்கினி தனது தேஜஸ்களால் ஸ்வர்க்கத்தை மேலே ஸ்தம்பாகாரமாக நிற்கும்படி தாங்கினான்—(எ-று.)

11. அங்கியே, பலகன்மத்தன், பசுவினை யளிப்பான், பூமி
யென்குறு மிளையைப் போற்றேற் கிந்திடாயென்றுமோங்க;
பொங்குறு தனயர்பேரெங்கட்குப் பொருந்தத் தோன்ற;
அங்கியே, யுனது நன்மை யருண்மதி யெம்மைச்சார்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பலவித கர்மங்களோடு கூடியவளும், பசுச்செல்வத்தைத் தருபவளும், இளையுமாகிய பூமியை ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறியழைப்பவனுக்கு என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி யருள்வாயாக. எங்களுக்கு வம்சவிருத்தியைச் செய்கின்ற புத்திர பௌத்திரர்கள் பிறக்கட்டும். அக்கினியே! உன்னுடைய அநுக்கிரக புத்திகள் எம்மைச் சாரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

240 (6.) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. வினையுளீர், தேவ பத்தி மிகுந்துளீர் மறைகள் தூண்டப்
புனைவுறு சுருக்குத்தேவர் வயிற் பொருந்துவதைச்சேர்த்தீர்;
அனமுளவது தென்பக்க லணைந்துபின் கிழக்கே செல்லும்
நனர்நெயி னோங்கி யங்கிக் கவியினைத் தாங்கிக் கொண்டே.

(இ-ள்.) யக்ஞகர்மத்தோடு கூடியவர்களே! தெய்வபக்தி மிகுந்தவர்களே! மந்திரங்களாற் பிரேரேபிக்கப் பட்டவர்களாய்த் தேவர்களிடத்து விரும்பிச் செல்லுஞ் சுருக்கைக் கொண்டு வருவீர்களாக. அன்ன பலமுள்ளதும், நெய்யோடோங்கி அக்கினிக்கு அவியைத் தாங்கிச் செல்வதுமான அச்சுருக்கு ஆஹவனீயத்தின் தட்சிணபாரிசத்துக்கு வந்து அங்கிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும்—(எ-று.)

2. பிறந்தது மங்கி வேகத் துரோதசி தமைப் பூரித்தாய்;
சிறந்த வற்றிற்கு மேலாய்ச் செறிந்தனை வணங்கத் தக்காய்;
திறந்தெரி மகிமையாலுன் வன்னிக ளெழுநா வுள்ள
சிறந்து செல்லுக வான்றன்னிற் பூமியிற் பின்னர் நன்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பிறந்தவுடனே நீ தியாவாப்பிருதிவிகளை உனது ஒளியினால் நிறைத்தாய். மேலும், பூஜிக்கத் தக்க உத்தமனே! நீ யவற்றிற்கு மேலாகவும் விளங்கினாய்; உனது மகிமையினால் உன்னுடைய ஏழு நாக்குக்களோடு கூடிய வஹ்நிகள் வானத்திலும் பூமியிலும் நன்றாகச் செல்லட்டும்—(எ-று.) வஹ்நிகள், சுடர்கள்.

3. விண்ணொடு புவியும் யக்ஞத்தேவரும் விழைந்தோ தாவாய்
மண்ணினா ருன்னை யாக மனைதொறும், தேவகாம
நண்ணிய மனிதர்நாடி யவிபெறுங் குடும்பத் தோர்கள்
வெண்ணில வொளிரு முன்றனொளியினைப் புகழ்ந்த வேளை.

(இ-ள்.) தேவகாமிகளும், மநுஷ்ய சம்பந்த முள்ளவர்களும், அவிப்பொருள்களோடு கூடியவர்களுமான பிரஜைகள் வெண்மையான தேஜஸோ

மண்டலம் 3 சூக்தம் 6.

டு விளங்கும் உன்சோதியைப் புகழ்ந்தபோது,பூமி வானங்களும், யக்ஞார்ஹ ளான தேவர்களும் யாகவீடுகள் தோறும் உன்னை ஹோதாவாக அமைத்தார் கள்—(எ-று.)

4. பரந்து நிற்பவர் சமானப் பன்னியர் துன்ப மற்றோர்
நிரந்தர மடிவிசாலச் சரையிலாற் கழுதந் தன்னை
வரம்பெறக் கறந்தளிக்கு மாக்களாம் புவிவானுடைப்பாட்
டிரம்பெற நிலைத்தா னன்பன் மகத்துவன் பெருந்தலத்தே.

(இ-ள்.) விசாலமாக விரிந்து நிற்பவர்களும், ஸூர்யனுக்கு ஒத்த இரண்டு பத்தினிகளைப் போலுள்ளவர்களும்,பிறரால் இடுக்கண் படுத்த முடியாதவர்களும், பேரடியோடு கூடி மூப்பிலாதாகிய அக்கினிக்கு நிரந்தரமாக அமிர்தத்தை யல்லது உதகத்தைக் கறந்தளிக்கும் உபயபசுக்களுமாகிய தியாவாப்பிருதிவிகளின் மத்தியில் மகிமை வாய்ந்த தனது ஸ்தானத்தில், யஜமனர்களால் விரும்பப்படுபவனும், மஹானுமாகிய, அக்கினி உறுதியாக நிலைத்தமர்ந்தான்—(எ-று.)

5. விரத முன்னவை மகத்வ மேவிய வாகு, மங்கி;
சரதமார் மகத்து வத்தோய், வலிமையா லுரோதசியைப்
பரவுற விரித்தாய்; தோற்ற மெய்தவுந் தூத னானாய்;
விரவிறைப் நேதாவாக மாந்தர்பாற் காளை நீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது விரதங்கள் (அல்லது செய்கைகளென்பார் மேறைட்டாசிரியர்) மகத்துவம் பொருந்தியவையாம். மஹானே! உனது வலிமையினால் தியாவாப்பிருதிவிகளை விசாலமாக விரியச் செய்தாய். பிறந்ததும் தூதனாக வானாய்.காளையே! மாந்தர்களுக்கு நேதாவாகப் பொருந்தினாய்—(எ-று) மாந்தர் யஜமானர்களென்றும், நேதா பலப்பிராபகனென்றும் ஸாயணர் உரை கூறுவர்.

வருக்கம். 26.

6. நெய்துளிப்பன சிவந்த நீளுளைப் பரி யிரண்டை
மெய்யுறு மகக்கயிற்றா னுகத்தினிற் புணைக்க;பின்னர்
மொய்யுறு மெல்லாத் தேவர்தம்மையுந் தேரிற் சேர்க்கல்;
கையறு பூசை யேய்க்க, தேவனே, பிறப்புணர்ந்தோய்!

(இ-ள்.) நெய்யைச் சிந்துவவும், சிவந்த நிறமுள்ளனவும், நீண்ட பிடர்மயிரோடு கூடியவுமான இரண்டு குதிரைகளையும், ஸத்திய பலனோடு கூடிய யாகமாகிய கயிற்றினாற் றேர் நுகத்திற் கட்டுவாயாக.தேவனே! ஜாதவேதஸனே! பிற்பாடு மொய்த்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் அத்தேரிற் கூட்டிக் கொண்டுவருவாயாக. அவர்களுக்கு நல்ல வழிபாடுகளை யமைப்பாயாக—(எ-று.) கையறுவஞ்சனையற்ற.

7. திவத்தினின்று முன்றன் றேசுக்க ளொளிர்ந்த வீண்டே;
நிவப்புடன் கழிந்தவைக ளெற்றுமொளி நிமிர்ந்து நின்றாய்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

உவப்புடன் றங்க ளோதா, வங்கியே, வனத்தை யுற்றுக்
குவிப்புடன் விருப்பினோடு மெரிப்பதைப் புகழ்ந்தார் தேவர்.

(இ-ள்.) திவமாகிய சூரிய னினின் றுங்கூட உனது சுடர்களீண்டு வந்து ஒளிவீசின. புராதனமாகப்போன விடியற்காலங்களி லெல்லாம் நீ யுனது சுடர்களை வீசி நின்றாய். அக்கினியே! தங்களுடைய ஹோதாவாகிய நீ ஆரண்யத்திற் புகுந்து விருப்பத்தோடு அவ்வனத்தை எரிக்கும்போது தேவர்கள் உன்னைப் புகழ்ந்தார்கள்—(எ-று.)

8. பரந்த வந்தரத்தி லின்பம்பல்குவோர், விண்ணிற் காந்தி
விரிந்த சாரிற் களிப்போர், வணங்குதற் குரியர், நன்கே
தெரிந்தழைகாலைச் சார்வோர், தேருளோர், தந்தையன்னார்,
புரிந்த வக்கினியே யுன்ற னசுவங்கள் பூண்ட தேவர்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! விசாலமான அந்தரிட்சத்திற் களிகொள்பவரும், விண்ணில் ஒளிபரந்த விடத்தி லின்படைந்து நிற்பவர்களும், வணங்கத்தக்கவர்களும், நன்றாக அழைக்கப் பெறும்போது வருபவர்களும், தேரோடு கூடியவர்களும், பிதாக்களைப் போன்றவர்களும் உனது குதிரைகளை யடைந்தவர்களுமான தேவர்கள்—(எ-று.) அவர்களது கூட்டத் தோடுவருவாயாக என அடுத்த செய்யுளிற் கொண்டு முடிக்க.

9. இவர்களோ டங்கி யோர்தே ரேறியன் றேற்பல் தேரி
லிவர்தர நின்றே யெம்பா லேகுக, உனது மாக்கள்
தவ்வலி யுடைய; முப்பான் மூவராந் தேவர் தம்மை
யவர்மனைவியரோ டண்டையணைக்க,வார்த்துக வன்மைக்கே.

(இ-ள்.) மேற்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்ட குண விசேஷணங்களோடு கூடிய இத்தேவர்களோடு ஒரு தேரி லேறியாவது அல்லது பலதேர்களிலேறியாவது எம்மை நோக்கி வருவாயாக. எவ்வகையாக வருவதற்கும் உனது குதிரைகள் மிக்க வலிமை யுடையனவாம். முப்பத்து மூன்று தேவர்களையும் அவர்களது பத்தினி மார்களோடும் பலம்பெறுமாறு இங்கு கூட்டிக்கொண்டுவந்து சோமங் குடிக்கச் செய்வாயாக—(எ-று.) தேவர் முப்பத்து மூவராவார், வசுக்கள் எண்மர், ருத்திரர் ஏகாதசர், ஆதித்தியர் துவாதசர், அசுவினியர் இருவர், ஆக முப்பத்துமூவராம். அசுவினியர்க்குப்பதில் பிரஜாபதி 1 வஷட்காரம். 1 என்பார் வில்ஸன் என்பவர். மண். 1சூக்.34 செய். 11 பார்க்க

10. எவனது யக்ஞந்தோறு மிடமக னுரோதசிக்க
ணிவமுறு மபிவிருத்தி நேடியே யிசையா நிற்கு,
மவனிவ ணோதாவாவான்; ரிதத்துதித்தோன், ரிதத்தோ
னுவனுறு மழகன் மெய்யன் மகத்தின் முன்னணையா நின்

(இ-ள்.) எவனது யக்ஞங்களி லெல்லாம் விசாலமாகப் பரந்த பூமி வானங்களும் அபிவிருத்தியைக் கருதி ஸ்தோத்திர கீதங்களைப் பாடுமோ அவனே (அவ்வக்கினியே யென்க.)ஹோதாவாம். ரிதத்திற்றோன்றியவனும்,

மண்டலம் 3 சூக்தம் 6.

ரிதத்தோடு கூடியவனும், நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவனும், உண்மை பேசுபவனுமாகிய வவ்வக்கினியினது யாகத்தில் முன்வந்து அநுகூல காரிகளாகத் தேவர்கள் நின்றார்கள்—(எ-று.) ரிதம், யாகம், ஸத்தியம், ஒழுங்கு, நீர். சூரியன் இவற்றுள் எதனை யேனுங் கொள்க.

11. அங்கியே, பலகன்மத்தன், பசுவினை யளிப்பான், பூமி
யென்கூறு மிளையைப் போற்றோற் கீந்திடா யென்றுமோங்க;
பொங்குறு தனயர் பேர ரெங்கட்குப் பொருந்தத் தோன்ற;
அங்கியே, யுனது நன்மை யருண்மதி யெம்மைச் சார்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! கர்மங்களோடு கூடியவனும், பசுச் செல்வத்தைத் தருபவனும், இளையுமாகிய பூமியை, ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறியழைப்பவனுக்கு என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி யருள்வாயாக. எங்களுக்கு வம்சவிருத்தியைச் செய்கின்ற புத்திரபௌத்திரர்கள் பிறக்கட்டும். அக்கினியே! உன்னுடைய அநுக்கிரக புத்திகளெம்மைச் சாரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 27.

ஆகச்செய்யுள் 1147

இவ்விரண்டு அஷ்டகங்களுக்கு மாகச் சேர்ந்து மொத்தம் செய்யுள் 2480.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

இரண்டாவது அஷ்டகம் முற்றிற்று.

இடையூறெல் லாமொழிந்தே னின்பம் புணர்ந்தேன்
றடையாவு மன்றே தவிர்ந்தேன் — கடைபோகுஞ்
சீர்விழைவார் செந்நெறியே செம்மையுறக் கைக்கொண்டேன்
யார்விழையா ரிப்பேற் றினை.

வேதங் கதியென்னு மென்னுணர்வைப் பல்லுரையாம்
போதங் தருதாழி பூட்டிநவ —— நீத மெனுங்
கட்டுரையோ டிந்நூலைக் கண்டே னருளாளர்
தொட்டுணருந் தூய்மை சுவைக்க.

வேத புருஷாய மங்களம்.

பரிசிஷ்டங்கள்.

அதாவது

விட்டுப்போனவை.

இரண்டாவது அஷ்டகம், ஐந்தாவது அத்தியாயம், 15வது வருக்கத்தின் பின் 8 இருக்குக்கள் பரிசிஷ்டமாம் அல்லது விட்டுப் போயினவாம். அதாவது முதன் மண்டல முடிவில் 8 இருக்குக்கள் அநுக்கிரமணிகைக்காரர் ஒவ்வாதவையாய்ச் சேர்ந்துள்ளன என்க. அவ்விருக்குக்கள் நவீனமாக இடைப்புகுத்தியன வென்பதை அவ்விருக்குக்களின் நடையே காட்டும். அவற்றைக் கவிப்படுத்தலிற் பயனின்றாம். அவற்றின் மொழிப்பரை மாத்திரம் ஈண்டு காட்டப்படுகிறது:

"விருச்சிகத்தை இருப்புத்தடியாலும், வருகிற பாம்பைத் தண்டத்தினாலும் அடித்துக் கொல்லுகிறேன், எல்லாப் பக்கத்திலும் பார்த்துச் செல்கிற என்னைக் அவை கொல்லுகிறதில்லை பாம்புகளே! சூரியனது ரதவேகத்தினாலும் விஷ்ணுவினது பாகு பலத்தினாலும் கருடனது வீழ்வினாலும்பயந்து பூமிக்குள் போய்விடுங்கள். கருடனுடைய பிறப்பினாலேயே மூன்று லோகங்களும்நடுங்கின; பெரிய மலைகளும், வனங்களும், சோலைகளும் நடுங்கின. சூரியனும், சந்திரனும் நட்சத்திரங்களு மில்லாது வானம் பிரகாசிப்பதில்லை; தேவதைகளுடைய பயத்தினால் காற்றுங் கடந்து செல்வதில்லை. ஸர்ப்பமே! ஜாக்கிரதை, ஜாக்கிரதை, தூரப்போவாயாக. ஜநமேஜயனதுயாகமுடிவிலே சொல்லப்பட்ட ஆஸ்திக வசனத்தை நினைத்துக் கொள்ளுவாயாக. அவ்வாஸ்திகவசனத்தைக் கேட்ட பின்னும் எந்த ஸர்ப்பமானது விலகிப்போவதில்லையோ அதன் தலையானது சிம்சுவிருட்சத்தினது பழத்தைப்போல நூறாக வெடித்துப் போகிறது. காலையில் நர்மதைக்கு நமஸ்காரம்; நிசியிலும் நர்மதைக்கு நமஸ்காரம். நர்மதையே! உனக்கு நமஸ்காரம்; விஷ ஸர்ப்பக்கடியிலிருந்து என்னைக் காப்பாயாக. ஜரத்காருவுக்குப் பிறந்த ஜரத்கன்னிகரான பாம்புகளாயிருக்கினும் தூரப் போகட்டும்."

ஈண்டு ஜநமேஜயனது ஸர்ப்பயாகம் சூசிப்பிக்கப்படுகிறது. ஜரத்காரு வென்பது ஸர்ப்பதேவதை யெனத் தெரிகிறது.

இரண்டாவது அஷ்டகம், 8வது அத்தியாயம் 12வது வருக்கத்துக்குப் பின் அதாவது 2வது மண்டல விறுதியில் 5இருக்குக்கள் பரிசிஷ்டம் அதாவது விடுபட்டுப் போயின. இவ்விருக்குக்கள் முதல் மண்டலவிறுதியில்விட்டுப் போனதாகச் சொல்லப்பட்ட இருக்குக்களைக் காட்டிலும் நடைச் சிறப்புள்ளன. இவற்றிற்குப் பொழிப்பு வருமாறு:

"கபிஞ்சலமே! தெற்கில் வந்து மங்கலமான குரல்தருவாயாக. வடக்கிலும் வந்து அப்படியே செய்க. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் எங்களுக்காக அவ்வகைக் குரல்தருவாயாக. புத்திரர்களிடத்தும் வீட்டிலும் மங்கலமாகக் குரல் கொடுப்பாயாக. எங்களுக்குக் காயலான நன்மொழியையும், அபயக்குரலையும் தருவாயாக. எல்லா விடத்தும் எங்களுக்கு நற்சகுனமாகக் கூவுவாயாக. எங்களைப் பகைவாற்றவர்களாகவும் மங்கல முள்ளவர்களாகவும் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் செய்வாயாக. எப்பொழுதும் பயமற்றவர்களாய்மேற்கிலும் வடக்கிலும், கிரகத்திலும் செய்வாயாக. ஐயதுந்துபியைப்போலச் சகுந்தமாகிய கபிஞ்சலமே! சதபத்ரத்திற் றெற்காக விருந்து எங்கள் பட்சமாகப் பேசுவாயாக."

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

காத்தியாயனர் இவ்விருக்குக்களை யெல்லாம் வேதரிக்குக்களாகக் கணிக்காமல் அவற்றைத் தனியே எட்டாவது அஷ்டகத்திற் சேர்த்துள்ளார். இம்மாதிரியே ஏறக்குறைய எல்லா அஷ்டகங்களிலும் பரிசிஷ்டங்களுண்டு. வாலகில்யசூக்தங்கள் பதினொன்றும் பரிசிஷ்டங்களைச் சேர்ந்தவையே. அவை ஆறாவது அஷ்டகத்திலுள்ளன.

இவ்வஷ்டகத்திலுள்ள சூக்தங்களைக் கக்ஷீவான் முதல் 12 ரிஷிகள் கண்டுள்ளார். இதனிடத்துத் திருஷ்டுப் முதல் 19 சந்தஸ்களும் 117 சூக்தங்களும் உண்டு. இவ்வஷ்டகத்திற் பாடல்பெற்ற தேவதைகள் விசுவதேவர்கள் முதல் முப்பத்து நான்கு தேவதைகளாம். இவருள் இணைத்தேவர்கள் இந்திராபர்வதர்கள் முதல் பதின்மராம்.

அத்தியாயம்.	வருக்கம்.	சூக்தம்.	வடமொழிரிக்	தமிழ்ச்செய்யுள்
1-வது	26	15	137	137
2-வது	27	21	143	143
3-வது	26	6	132	132
4-வது	29	18	142	142
5-வது	29	16	159	159
6-வது	32	15	157	157
7-வது	25	13	137	137
8-வது	27	13	140	140
ஆக அத் 8க்கு	221	117	1147	1147
ஆக அஷ்டகம் 2க்கும் அத். 16	486	938	2510	2480

2வது அஷ்டகத்தின் சூக்த அட்டவணை.

அத்தியாயம் 1.

சூக்தம். எண்.	மண். 1	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
122	122	கக்ஷீவான்.	விசுவதேவர்கள்	திருஷ்டுப், விராட் ரூபம்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
123	123	ஷை	உஷஸ்.	திருஷ்டுப்.	ஷை
124	124	ஷை	ஷை	,,	,,
125	125	ஷை	ஸ்வநயன்.	திருஷ்டுப், ஜகதி.	ஷை. ஷை. 4 காய்ச்சீருள்ளது.
126	126	கட்சீவான், பாவயவ்யன். பாவயவ்யன், ரோமசா. ரோமசா.		திருஷ்டுப் அநுஷ்டுப்.	ஷை. கலிவிலைத்துறை.
127	127	பருச்சேபன்.	அக்கினி	அத்யஷ்டி அதிதிருதி.	எண்சீர்க்கழிநெடிலில் இரண்டுவகை.

இரண்டாவது அஷ்டக அட்டவணை.

128	128	,,	,,	அத்யஷ்டி.	எண்சீர்க்கழி நெடில்.
129	129	,,	இந்திரன், இந்து.	அத்யஷ்டி, அதிசக்வரி, அஷ்டி.	எண்சீர், எழுசீர். எண்சீர்.
130	130	,,	இந்திரன்.	அத்யஷ்டி, திருஷ்டுப்.	8 சீர், 6 சீர்.
131	131	,,	,,	அத்யஷ்டி.	எண்சீர்.
132	132	,,	இந்திரன், இந்திரனும் பர்வதனும்.	,,	,,
133	133	,,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப் அநுஷ்டுப், காயத்திரி, த்ருதி, அத்யஷ்டி.	6சீர், கலிநிலைத்துறை, கலிவிருத்தம். 8சீர், எண்சீர்.
134	134	,,	வாயு.	அத்யஷ்டி, அஷ்டி.	எண்சீர் இருவகை.
135	135	,,	வாய, வாயுவிந்திரர்,	,,	,,
136	136	,,	மித்திராவருணர்.	அத்யஷ்டி, அஷ்டி.	8 சீர், 6 சீர்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

137	137	,,	,,	அதிசக்வரி.	எழுசீரின் ஒருவகை.
138	138	,,	பூஷன்.	அத்யஷ்டி, அஷ்டி.	8 சீரின் ஒருவகை.
139	139	,,	விசுவதேவர்கள், மித்திராவருணர், அசுவினிகள், இந்திரன், அக்கினி, மருத்துக்கள், இந்திராக்கினி, பிரஹஸ்பதி.	அத்யஷ்டி, பிரஹதி, திருஷ்டுப்.	8 சீர் ஒருவகை, 6 சீர் ஒருவகை 6 சீர்க்கழி நெடில்
140	140	தீர்க்கதமஸன்.	அக்கினி.	ஜகதி, திருஷ்டுப்,	6சீரின் இருபேதம்.
141	141	,,	,,	,,	,,
142	142	,,	ஆப்ரீக்கள், இந்திரன், அக்கினி,	அநுஷ்டுப்	கலிநிலைத்துறை.
143	143	,,	அக்கினி.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரின் இருபேதம்.
144	144	,,	,,	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.
145	145	,,	,,	ஜகதி, திருஷ்டுப்,	6சீர் இருபேதம்.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

சூக்தம்,		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
146	146	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
147	147	,,	,,	,,	,,
148	148	,,	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
149	149	,,	,,	விராஜ்.	மூன்றடித் தாழிசை.
150	150	,,	,,	உஷ்ணி.	கந்தாநாபூ திக்கலி.
151	151	,,	மித்திரன், மித்திராவருணர்.	ஜகதி,	6 சீர் ஒருவகை.
152	152	,,	மித்திராவருணர்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
153	153	,,	,,	,,	,,
154	154	,,	விஷ்ணு.	,,	
155	155	,,	விஷ்ணு வீந்திரர், விஷ்ணு.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.
156	156	,,	விஷ்ணு.	,,	,,
157	157	,,	அசுவினிகள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரின் இருபேதம்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

158	158	,,	,,	திருஷ்டுப். அநுஷ்டுப்.	6 சீர், கலித்துறை.
159	159	,,	தியாவாப்பிருதுவிகள்.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.
160	160	,,	,,	,,	,,
161	161	,,	ரிபுக்கள்,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரின் இருபேதம்.
162	162	,,	அசுவம்.	,,	,,
163	163	,,	,,	திருஷ்டுப்.	6 சீர்.
164	164	,,	விசுவதேவர்கள். வாக், நீர், ஸோமன். அக்கினி, சூரியன், வாயு, காலம், ஸரஸ்வதி, ஸாத்தியர்கள், ஸரஸ்வான் அல்லது ஸூர்யன்.	திருஷ்டுப், ஜகதி, பிரஸ்தாரபங்தி, அநுஷ்டுப்.	6 சீர் இருபேதம், 6 சீர் ஓரடிமேல் வைப்பு, கலிநிலைத்துறை.
165	165	இந்திரன், மருத்துக்கள், அகஸ்தியன்,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப்	6 சீர்.

இரண்டாவது அஷ்டக அட்டவணை.

சூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
			நான்காவது அத்தியாயம்.		
166	166	அகஸ்தியன்.	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீர் இருபேதம்.
167	167	,,	இந்திரமருத்துக்கள்.	திருஷ்டுப்	6 சீர்.
168	168	,,	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீர் இருபேதம்.
169	169	,,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப், விராஜ்.	6 சீர் மூன்றடித்தாழிசை.
170	170	இந்திரன், அகஸ்தியன்.	இந்திரன்.	பிரஹதி, அநுஷ்டுப், திருஷ்டுப்.	6 சீர் ஒருவகை, கலிநிலைத்துறை.
171	171	அகஸ்தியன்	மருத்துக்கள். இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
172	172	,,	மருத்துக்கள்.	காயத்திரி.	கலிவிருத்தம்.
173	173	,,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	5 சீர்க்கழிநெடில்.
174	174	,,	,,	,,	,,
175	175	,,	,,	அநுஷ்டுப் ஸ்கந்நோக்ரீவி, திருஷ்டுப்.	கலிநிலைத்துறை, 6 சீரிருபேதம்.
176	176	,,	,,	அநுஷ்டுப் திருஷ்டுப்.	ஷை 6 சீர்.
177	177	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
178	178	,,	,,	,,	,,
179	179	லோபாமுத்திரை, அகஸ்தியன், சிஷ்யன்.	ரதி (இன்பம்.)	திருஷ்டுப், பிரஹதி.	6 சீரிருபேபேதம்.
180	180	அகஸ்தியன்.	அசுவினிகள்.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்.
181	181	,,	,,	,,	,,
182	182	,,	,,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரிருபேதம்.
183	183	,,	,,	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்.
			ஐந்தாவது அத்தியாயம்.		
184	184	,,	,,	,,	,,
185	185	,,	தியாவாப்பிருதிவிகள்.	,,	,,
186	186	,,	விசுவதேவர்கள்.	,,	,,

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

சூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
187	187	,,	அன்னஸ்துதி.	அநுஷ்டுப் கர்ப்பம், காயத்திரி, அநுஷ்டுப், பிரஹதி.	கந்தர்நுபூதிக்கலி. கலிவிருத்தம், கலிநிலைத்துறை, 6 சீர்.
188	188	,,	ஆப்ரீக்கள்.	காயத்திரி.	கலிவிருத்தம்.
189	189	,,	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்.
190	190	,,	பிரஹஸ்பதி.	,,	,,
191	191	,,	நீர், திரணம், சூரியன்.	அநுஷ்டுப், மகாபங்க்தி, மகாபிரஹதி,	கலிநிலைத்துறை, 6சீ ஓரடிமேல் வைப்பு,6சீர் ஒருவகை.

2வது மண்டலம்.

192	1	கிருத்ஸமதன்.	அக்கினி.	ஜகதி,	6 சீர் ஒருவகை.
193	2	,,	,,	,,	,,
194	3	,,	ஆப்ரீக்கள்.	திருஷ்டுப், ஜகதி.	6 சீர் இருவகை.
195	4	ஸோமாஹூதி.	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்.
196	5	,,	,,	அநுஷ்டுப்.	கலிநிலைத்துறை.
197	6	,,	,,	காயத்திரி.	கலிவிருத்தம்.
198	7	,,	,,	,,	,,
199	8	கிருத்ஸமதன்.	,,	காயத்திரி, அநுஷ்டுப்.	கலிவிருத்தம். கலிநிலைத்துறை.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

200	9	,,	,,	திருஷ்டுப்,	அறுசீர்க்கழிநெடில்,
201	10	,,	,,	,,	,,
202	11	,,	இந்திரன்.	விராட் ஸ்தானம், திருஷ்டுப்.	,,
203	12	,,	,,	திருஷ்டுப்.	,,
204	13	,,	,,	ஜகதி. திருஷ்டுப்.	அறுசீர் இருபேதம்.
205	14	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.

இரண்டாவது அஷ்டக அட்டவணை.

ஸூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
206	15	,,	,,	,,	,,
207	16	,,	,,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	அறுசீர்இரு பேதம்.
208	17	,,	,,	,,	,,
209	18	,,	,,	திருஷ்டுப்.	6சீர்க்கழி நெடில்.
210	19	,,	,,	,,	,,
211	20	,,	,,	திருஷ்டுப்,விராட்ரூபா.	,,
212	21	,,	,,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீர் இரு பேதம்.
213	22	,,	,,	அஷ்டி, அதிசக்வரி.	8சீர் எழுசீர்.
214	23	,,	பிரஹ்மணஸ் பதி,பிரஹஸ் பதி.	ஜகதி திருஷ்டுப்.	6 சீர் இரு பேதம்.
215	24	,,	பிரஹ்மணஸ் பதி, பிரஹ்ம	,,	,,

ஏழாவது அத்தியாயம்.

			ணஸ்பதியு மிந்திரனும்.		
216	25	,,	பிரஹ்மணஸ் பதி.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவ கை.
217	26	,,	,,	,,	,,
218	27	கூர்மன்.	ஆதித்தியர் கள்.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழி நெடில்.
219	28	,,	வருணன்.	,,	,,
220	29	,,	விசுவதேவர் கள்.	,,	,,
221	30	கிருத்ஸம தன்.	இந்திரன்,இந் திர ஸோமர் கள். ஸரஸ்வ தி. பிரஹஸ் பதி மருத்துக் கள்.	திருஷ்டுப், ஜகதி,	6சீர் இருபே, தம்.
222	31	,,	விசுவதேவர் கள்.	,,	,,
223	32	,,	ரோதஸீ,இந் திரன் அல்ல து துவஷ்டா, ராகா, ஸீநீ வாலீ.	ஜகதி, அநுஷ்டுப்.	6 சீர் ஒரு கை, கலிநி லைத்துறை
224	33	,,	உருத்திரன்.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழி நெடில்.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

சூக்தம்		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
225	34	,,	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6சீர் இருபே தம்.
226	35	,,	அபாங்நபாத்து.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழி நெடில்
227	36	,,	ரிதுக்கள்.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவு கை.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

228	37	,,	,,	,,	,,
229	38	,,	ஸவிதா	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழி நெடில்.
230	39	,,	அசுவினிகள்.	,,	,,
231	40	,,	ஸோமபூஷர்கள், அதிதி.	,,	,,
232	41	,,	வாயு, இந்திரவாயுக்கள்மித்திராவருணர்கள், அசுவினிகள். இந்திரன், விசுவதேவர்கள், ஸரஸ்வதி	காயத்திரி, அநுஷ்டுப், பிரஹதி.	கலிவிருத்தம் கலிநிலைத்துறை. அறுசீர் ஒருவகை.
	5				
233	42	,,	கபிஞ்சலரூப இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
234	43	,,	,,	ஜகதி, அதிசக்வரி.	6 சீர் ஒருவகை, 7 சீர் ஒருவகை.

3வது மண்டலம்:

235	1	விசுவாமித்திரர்.	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
236	2	,,	வைசுவாநர அக்கினி.	ஜகதி.	6சீர் ஒருவகை.
237	3	,,	,,	,,	,,
238	5	,,	ஆப்ரீக்கள்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
239	4	,,	அக்கினி.	,,	,,
240	6	,,	,,	,,	,,

முக்கிய குறிப்பு:— இவ்விடத்து மூன்றாவது மண்டலம் முடியவில்லையென்றறிக மூன்றாவது மண்டலத்தில் இன்னும் 56 சூக்தங்கள் மிகுந்துள்ளன.

